

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

PORPHYRIUS

OPUSCULA

EDITIT

A. NAUCK

LIPSIÆ
IN AEDIBUS S. G. TEUBNERI

Porphyrius
PORPHYRII

PHILOSOPHI PLATONICI

OPVSCVLA SELECTA

ITERVM RECOGNOVIT

AVGVSTVS NAVCK

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXVI

PA4396

A3

1886

HERMANNO VSENERO

S.

PRAEFATIO.

Porphyrii philosophi Platonici quae olim extiterunt opera plurima et multiplicis doctrinae dotibus insignia sortem experta sunt admodum iniquam: quae enim ad nos pervenerunt pleraque male corrupta nunc prostant, alia eaque gravissima vel fortunae ludibrio vel fanaticorum hominum furore extincta perierunt. Recentiore aetate tametsi singulis eius libris intentiorem curam dedicatam vidimus, tamen qui cuncta Porphyrianae eruditionis monumenta collecta et emendata proponeret nemo adhuc inventus est. Hanc ut ego provinciam in me reciperem suasor olim extitit Godofredus Bernhardy universitatis Halensis professor, studiorum nostrorum moderator egregius, cuius auctoritate effectum est ut anni 1846 auctumno Monacensis bibliothecae libros Porphyrianos excutere mihi liceret. Cui negotio cum aliquot menses impendissem, Halas reversus reliquiis Porphyrii colligendis strenue operam dedi. At mox eae rerum mearum vices insecutae sunt, quibus ab inito cursu averterer, ac postea ad alia studia delatus Porphyrium seposui. Tandem anno 1858 incohatae olim telae denuo manum admovi. Cum vero plenam Porphyrianorum operum editionem Herculeum esse opus intellexissem, quod meas vires excederet, in eo acquievi ut aliquot Porphyrii libros, qui maxime publici saporis esse viderentur, emendatiores quam antea ferebantur in Bibliotheca Teubneriana proponerem. Itaque prodierunt a. 1860 tria Porphyrii opuscula a me recognita, Pythagorae cum ceteris *τῆς φιλοσόφου ἱεραγίας* reliq

libri de abstinence ab esu animalium, epistola ad Marcellam. Quae opuscula cum denuo essent edenda, adieci libellum de antro nympharum, annotationi criticae olim selectae a scriptoris verbis eum quem par erat locum tribui, indices auxi, inprimis vero et codicum ope et coniecturis vel aliorum vel meis graviter corrupta Porphyrii opuscula studui emendare. Quo in negotio quibus subsidiis usus sim et quid praestitisse videar, quid aliis agendum reliquerim, paucis indicabo.

Vitae Pythagoreae, quam olim in primo *φιλοσόφου ἰσχυρα* libro extitisse testatur Cyrillus (cf. p. 7), ceteras interioris operis reliquias praemisi. In quibus colligendis cum Arabum quorundam scriptorum testimonia non possent neglegi, fuerunt qui insigni cum benevolentia me adiuvarent, etenim Curtius Wachsmuth quae ex A. Muelleri libello (cf. p. 6) excerpterat mecum communicavit, et D. Chwolson libris non nullos utendos mihi concessit et de aetate scriptorum quorundam me edocuit. Ceterum pauca Arabes illi suppeditant ac ne ista quidem errorum immonia. Velut quod Schahrastani (cuius locum p. 7 attulimus) dicit, Porphyrio teste Thaletem prodisse anno centesimo vicesimo tertio ex quo Buchtunassar (sive Nebucadnezar) imperium capessiverit, omnem fidem excedit: utrum librarium culpa depravatus sit numerus, quae est G. F. Vnger sententia (v. Philol. vol. 41 p. 623 sq.), an errant Schahrastani vel auctor quem iste secutus est, nemo facile exploravit. Non duxi admittenda quae de Anaxagora tradidisse Porphyrium refert Schahrastani *Religionsparthenen und Philosophenschulen* übersetzt von Th. Haardtucker II p. 86: *Porphyrius berichtet von ihm, dass er gesagt habe, der Grund der Dinge sei Ein Körper, die Materie des Alls, nämlich, er hat aber nicht auseinander- gesetzt, aus welcher Körper sei, ob er zu den Grundstoffen gehöre, oder aus welcher derselben fälle? Er sagt: von ihm gehen 30 Materien aus, hygienischen Kräfte und die Arten und die Abarten des Alls, die der Absterblichen, welcher das Ver- ständnis auf der Phantasie-Kommen behauptet hat, in-*

sofern er die Bestimmung aufgestellt hat, dass alle Dinge in dem ersten Körper verborgen seien, und die Existenz nur ihr Zum-Erscheinen-Kommen aus diesem Körper sei, et quae sequuntur. Omnino enim quae de Graecis philosophis Schahraastani tradit ita comparata sunt ut ad hunc scriptorem iure transferri possit id quod praedicat Babrius, Arabes esse *ψεύστας τε καὶ γόητας, ὧν ἐπὶ γλώσσης οὐδὲν κἀθηται ῥῆμα τῆς ἀληθείης*¹⁾.

Erunt fortasse qui exiles Porphyriani operis reliquias augendas censeant collatis inter se aliorum scriptorum eodem de argumento narrationibus, sicut Platonis vitam Porphyrianam paene iam integram posse restitui pronuntiavit nuper Ernestus Maass de biographis Graecis quaeest. sel. p. 71. Ego cum nollem coniecturis indulgere incertis et inutilibus, satis habui apposuisse quae Porphyrii esse disertis perhiberentur testimoniis: quam rationem eo minus improbandam esse arbitror, cum ipse Porphyrius in eo acquirerit ut vetustiorum scriptorum narrationes repeteret iudicio usus parum circumspecto.

De vita Pythagorae illustranda et emendanda egregie meritus est princeps editor C. Rittershusius (Altorfii a. 1610). Sicut in codicibus optimis, Bodleiano et Vaticano, inscriptus est libellus *Μάλχου ἢ Βασιλέως*, ita Malchus de vita Pythagorae perhibetur in ed. pr., sed auctorem Porphyrium ipse Rittershusius in § 27 p. 175 sq. ed. Kiessl. ex Cyrill. c. Iul. III p. 87 A recte agnovit. Secutus est

1) Homero tribuit Schahraastani II p. 144 sq. iambos ex Menandri q. d. sententiis monostichis depromptos, qua de re diximus *Mélanges Gréco-Romains* II p. 181—199. Idem modo quae Asianam manifesto produnt originem ad Graecos transfert, modo Graecorum hominum sententias mutat et nomina confundit. Inter septem sapientes refert p. 81 Anaxagoram, Anaximenem, Empedoclem, Pythagoram, Socratem, Platonem. Primum qui philosophiae studii inclaruerit dicit p. 129 fuisse Plutarchum. Quae de Erasistrato medico Plutarchus, Appianus, Iulianus perhibent, transfert p. 147 sq. ad Hippocratem. Pythagorea quae feruntur symbola, *πῦρ μακάριον μὴ συναλεῦναι* et *ἐπὶ γαστρικὸς μὴ καθῆσθαι*, Socratis vult esse sententias ab Aeschine proditas p. 115.

libri de abstinencia ab esu animalium, epistola ad Marcellam. Quae opuscula cum denuo essent edenda, adieci libellum de antro nympharum, annotationi criticae olim seiunctae a scriptoris verbis eum quem par erat locum tribui, indices auxi, inprimis vero et codicum ope et coniecturis vel aliorum vel meis graviter corrupta Porphyrii opuscula studui emendare. Quo in negotio quibus subsidiis usus sim et quid praestitisse videar, quid aliis agendum reliquerim, paucis indicabo.

Vitae Pythagoreae, quam olim in primo φιλοσόφου ἱστορίας libro extitisse testatur Cyrillus (cf. p. 7), ceteras integrioris operis reliquias praemisi. In quibus colligendis cum Arabum quorundam scriptorum testimonia non posset neglegi, fuerunt qui insigni cum benevolentia me adiuvarent: etenim Curtius Wachsmuth quae ex A. Muelleri libello (cf. p. 6) excerpserat mecum communicavit, et D. Chwolson libros non nullos utendos mihi concessit et de aetate scriptorum quorundam me edocuit. Ceterum pauca Arabes illi suppeditant ac ne ista quidem errorum immunia. Velut quod Schahrastani (cuius locum p. 7 attulimus) dicit, Porphyrio teste Thaletem prodisse anno centesimo vicesimo tertio ex quo Buchtunassar (sive Nebucadnezar) imperium capessiverit, omnem fidem excedit: utrum librariorum culpa depravatus sit numerus, quae est G. F. Vngeri sententia (v. Philol. vol. 41 p. 623 sq.), an errarit Schahrastani vel auctor quem iste secutus est, nemo facile explorarit. Non duxi admittenda quae de Anaxagora tradidisse Porphyrium refert Schahrastani Religionspartheien und Philosophenschulen übersetzt von Th. Haarbrücker II p. 86: *Porphyrius berichtet von ihm, dass er gesagt habe, der Grund der Dinge sei Ein Körper, die Materie des Alls, unendlich, er hat aber nicht auseinander-gesetzt, was dieser Körper sei, ob er zu den Grundstoffen gehöre oder ausser dieselben falle? Er sagt: von ihm gehen alle Körper und körperlichen Kräfte und die Arten und die* n aus. *Er ist der Erste gewesen, welcher das Ver-ein und Zur-Erscheinung-Kommen behauptet hat, in-*

sofern er die Bestimmung aufgestellt hat, dass alle Dinge in dem ersten Körper verborgen seien, und die Existenz nur ihr Zum-Erscheinen-Kommen aus diesem Körper sei, et quae sequuntur. Omnino enim quae de Graecis philosophis Schahrastani tradit ita comparata sunt ut ad hunc scriptorem iure transferri possit id quod praedicat Babrius, Arabes esse ψεύστας τε καὶ γόητας, ὧν ἐπὶ γλώσσης οὐδὲν κάθηται ῥῆμα τῆς ἀληθείης¹⁾.

Erunt fortasse qui exiles Porphyriani operis reliquias augendas censeant collatis inter se aliorum scriptorum eodem de argumento narrationibus, sicut Platonis vitam Porphyrianam paene iam integram posse restitui pronuntiavit nuper Ernestus Maass de biographis Graecis quaest. sel. p. 71. Ego cum nollem coniecturis indulgere incertis et inutilibus, satis habui apposuisse quae Porphyrii esse disertis perhiberentur testimoniis: quam rationem eo minus improbandam esse arbitror, cum ipse Porphyrius in eo acquieverit ut vetustiorum scriptorum narrationes repeteret iudicio usus parum circumspecto.

De vita Pythagorae illustranda et emendanda egregie meritus est princeps editor C. Rittershusius (Altorfii a. 1610). Sicut in codicibus optimis, Bodleiano et Vaticano, inscriptus est libellus *Μάλχου ἢ Βασιλέως*, ita Malchus de vita Pythagorae perhibetur in ed. pr., sed auctorem Porphyrium ipse Rittershusius in § 27 p. 175 sq. ed. Kiessl. ex Cyrill. c. Iul. III p. 87 A recte agnovit. Secutus est

1) Homero tribuit Schahrastani II p. 144 sq. iambos ex Menandri q. d. sententiis monostichis depromptos, qua de re diximus *Mélanges Gréco-Romains* II p. 181—199. Idem modo quae Asianam manifesto produnt originem ad Graecos transfert, modo Graecorum hominum sententias mutat et nomina confundit. Inter septem sapientes refert p. 81 Anaxagoram, Anaximenem, Empedoclem, Pythagoram, Socratem, Platonem. Primum qui philosophiae studiis inclaruerit dicit p. 129 fuisse Plutarchum. Quae de Erasistrato medico Plutarchus, Appianus, Iulianus perhibent, transfert p. 147 sq. ad Hippocratem. Pythagorea quae feruntur symbola, πῦρ μακάρα μὴ σκαλεῖν et ἐπὶ χολύκος μὴ καθῆσθαι, Socratis vult esse sententias ab Aeschir proditas p. 115.

L. Holstenius, qui Romae a. 1630 cum aliis Porphyrii libris hoc opusculum recensuit et addidit observationes, quae ultra § 26 non excedunt. Holsteniana editio, qua uti mihi non lieuit, denno prodiit Cantabrigiae a. 1655, Rittershusii et Holstenii opes repetiverunt L. Kuster Amstelod. 1707 et Theoph. Kiessling Lipsiae 1816. Nuda scriptoris verba paucis locis emendata Antonius Westermann subiecit Diogenis Laertii editioni Didotianae Paris. 1850.

De codicibus ante meam editionem parum edocti eramus. Princeps enim editio nesciebamus unde esset derivata: lacunas quasdam huius editionis qui Vaticani codicis ope expleverat Holstenius de codicis sui lectionibus nihil fere rettulit: qui insecuti sunt editores libris manu scriptis caruerunt. Ipse cum codicem Monacensem 91 contulisseam satis mediocrem, huius libri lectiones publici iuris feci ita ut ubique principis editionis scripturas afferrem. Nunc eo pervenimus ut veterum editionum vitia par sit oblivioni mandari. Anno enim 1871 Valentinus Rose in Hermae Berolinensis vol. 5 p. 362 sqq. edidit acceptam ab I. Bywatero collationem codicis olim Veronensis, nunc Bodleiani Gr. misc. 251, quo e libro constat cetera Porphyriani opusculi exempla quotquot adhuc innotuerunt omnia esse derivata. Itaque huius libri scripturas accurate annotavi: sed ὁ μὲν et ὁ δὲ (pro ὁ μὲν et ὁ δὲ) tacite scripsi; iota ἀνεκφώνητον, quod in Bodleiano codice non subscribitur, sed adscribitur, saepe omitti in codice semel dixisse sufficet; commemorandas vero duxi tales scripturas quales sunt *θηριώματα* p. 24, 4. *καταλαβούσης* 25, 2. *σημάμων* 35, 18. Non nullis de locis cum dubitationes mihi ortae essent, per literas adii Bywaterum rogans ut denno codicem inspiceret: responsum eius per fortunae nescio quam iniquitatem postea demum ad me pervenit quam vita Pythagorae typis expressa est: hinc de p. 36, 14 quod rettuli in *Corrigendis* retractavi²⁾. Erasa sunt in

2) Nolens praetermisi, cum Bywaterum adirem, p. 22, 2. ubi dubitari non potest quin μεταστάντων, qua in scriptura

Bodleiano codice verba non nulla, quae pariter desiderantur in principe editione³⁾ ac tribus Ambrosianis codicibus ab Antonio Ceriani inspectis (cf. *Hermæ* vol. 5 p. 368—370), sed extant in Vaticano et Monacensi, qui libri descripti sunt ex Bodleiano codice nondum mulcato.

Vaticanum codicem Gr. 325, eundem quo L. Holstenius usus erat, accuratissime contulit mea causa V. Iernstedt, non nullis de locis a me interrogatus recognovit A. M. Desrousseaux. Codex est chartaceus scriptus saeculo quarto decimo manibus quattuor, sed charta ab initio usque ad finem eadem. Vita Pythagorae sicut in Bodleiano *μάχου ἡ βασιλείας πυθαγόρου βλος* inscripta est, finitur iisdem quibus Monacensis verbis *μέχρι πολλῶν* (p. 50, 15), quibus verbis utroque in libro extremum folium (115 codicis Vaticani, Monacensis 382) expletum est, ita ut quae Bodleianus addit, *γενεῶν — ἱστοροῦσι* (p. 50, 15—52, 9), ideo quod tam in Vaticano quam in Monacensi unum folium perierit, desiderari videantur. Patet ex iis quae modo diximus, mirum esse Vaticani et Monacensis libri consensum. Si quaeris uter sit praefendus, vel ex titulo apparet meliorem esse Vaticanum, cum *μάχου ἡ βασιλείας* verba a Monacensi absint. Item comparatis utriusque codicis lectionibus edocemur propius ad Bodleiani auctoritatem accedere Vaticanum, e quo descriptum esse Monacensem suspicatur Iernstedt neque ego dissentio. Proinde

cum editione principe codices Vaticanus et Monacensis consentiunt, etiam in Bodleiano legatur.

3) V. quae diximus de p. 25, 5—10. 18—21. 27, 1—3. Mero casu factum est ut *καὶ βίαιος* verba p. 47, 2 in ed. pr. omitterentur. Nec deleta sunt in Bodleiani codice verba *ἀπὸ τῶν γνωρίμων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτῶν ἄχρι πολλῶν γενεῶν καὶ καθόλου* (§ 22 p. 28, 14. 15), quibus verbis editio princeps caret. Hoc loco excidisse quaedam sensit Rittershusius, qui coll. Iambl. de vita Pyth. § 34 p. 25, 10. 11 loco succurrit. Vnde probabile arbitror quod Val. Rose (*Herm.* vol. 5 p. 361) coniecit, descriptam esse Porphyrii vitam Pythagorae ex codice Veronensi non ab ipso Rittershusio, sed ab homine minus diligenti.

in recensenda vita Pythagorae potissimum secutus sum Bodleianum librum, secundum locum tribui Vaticano, cuius lectiones non omnes afferendas duxi, Monacensem ter commemoravi (p. 20, 3. 25, 21. 32, 16. quo extremo de loco conferas Corrigenda).

Adiumentum haud spernendum quo Porphyrii opusculum emendetur praebet uberior eodem de argumento liber Iamblichi. Multis enim locis Porphyrius et Iamblichus inter se concinunt⁴⁾, cuius rei causam nunc constat inde esse repetendam, quod vetustiorum scriptorum verba suos in usus converterunt, ac tam serviliter libris suis addicti erant ut etiam vitiosas quasdam scripturas sine ulla suspicione propagarent (cf. p. 27, 7. 28, 1. 30, 1).

De fontibus quibus in scribenda Pythagorae vita usus

4) Quam late pateat consensus, perspicui poterit collatis inter se his locis:

Porph. § 4 p. 19, 11—15	et Iambl. § 170	p. 124, 13—125, 1.
§ 9 p. 21, 11—16	§ 26. 27	p. 20, 8—14.
§ 20 p. 27, 4—13	§ 30	p. 22, 8—19.
§ 21 p. 27, 22—28, 8	§ 33	p. 25, 1—8.
§ 22 p. 28, 11—13	§ 241	p. 167, 22. 23.
§ 22 p. 28, 13—29, 1	§ 34	p. 25, 9—26, 2.
§ 23—25 p. 29, 1—30, 3	§ 60-62	p. 41, 12—14.
		p. 42, 1—43, 4.
§ 25 p. 30, 3—11	§ 36	p. 26, 15—27, 3.
§ 26. 27 p. 30, 11—31, 8	§ 63	p. 43, 11—44, 11.
§ 27. 28 p. 31, 9—32, 2	§ 134. 135	p. 98, 4—99, 6.
§ 28 p. 32, 2—5	§ 142	p. 103, 11—13.
§ 29 p. 32, 9—33, 1	§ 135. 136	p. 99, 7—100, 2.
§ 30 p. 33, 5. 6	§ 65	p. 46, 5. 6.
§ 30. 31 p. 33, 7—19	§ 67	p. 47, 13—48, 4.
§ 38 p. 36, 22—25	§ 100	p. 73, 8—11.
§ 39 p. 37, 7—9	§ 99. 98	p. 73, 7. 8. 1—3.
§ 46 p. 42, 3—10	§ 228	p. 158, 13—159, 2.
§ 54 p. 46, 24—47, 2	§ 248	p. 173, 4—6.
§ 55 p. 47, 18—48, 1	§ 252	p. 176, 5—10.
§ 57 p. 49, 16—18	§ 252	p. 176, 11—14.
§ 58 p. 49, 22—50, 11	§ 253	p. 177, 2. 3. 6—14.
§ 59 p. 50, 12—51, 3	§ 233. 234	p. 162, 6—15.
§ 60. 61 p. 51, 11—52, 7	§ 235-237	p. 164, 4—165, 2.
§ 61 p. 52, 7—9	§ 189	p. 136, 12. 13.

sit Porphyrius, doctissime et sagacissime disputavit E. Rohde in Mus. Rhen. vol. 26 p. 574 sq. et in libro *Der griech. Roman* p. 254—257, quibuscum iungas quae dixit E. Maass de biogr. Gr. quaest. sel. p. 95. In delectu scriptorum quos sequeretur minime difficilem fuisse Porphyrium inde potissimum cernitur quod Antonii Diogenis mendacissimi hominis τὰ ὑπὲρ Θούλην ἄπιστα⁵⁾ fide digna habuit: utique vero vetustiorum quorundam scriptorum testimonia grati a Porphyrio accipimus.

Iam in proecdosi scholia quaedam vitae Pythagorae apposui: quibus ex Bodleiano accessit auctarium. Quod p. 37, 6 commemoravi scholion appositum χείρωνα vocabulo (p. 37, 5), hanc refert formam: μονάς δυνάς | φῶς σκότος | δεξιὸν ἀριστερόν | ἴσον ἄνισον | μένον κινούμενον | εὐθὺ περιφερές. Quae ad p. 30, 31 prioris editionis (sive p. 39, 20 et p. 40, 1 ed. alt.) adscripta esse tradit Bywater (Hermæ vol. 5 p. 367), gaudebo si alii expedierint: ego quid sibi velint ista verba non assequor, ac Bywater ipse dubitat num scribendi compendia recte intellexerit.

De antro nympharum libellus primum editus est Romae a. 1518, postea identidem adiunctus Homericis scholiis vel carminibus. Eundem cum aliis Porphyrii operibus a. 1630 Graece et Latine edidit L. Holstenius, cuius editionem mihi negatam repetiit I. Valentinus Cantabrigiae 1655. Peculiarem editionem qui Traiecti ad Rhenum 1765 curavit R. M. van Goens tenuem libellum inutilium rerum mole obruit. De emendando opusculo unus optime meritus est R. Hercher (Paris. 1858) codice usus Marciano 211, in quo non nulla, ut ait, ob chartam detritam legi non poterant. Nova codicum subsidia mihi non fuerunt, sed utilitatem quandam attulit Michaelis Pselli ἀλληγορία τοῦ

5) Operis istius, de quo quae nunc scimus uni fere debentur Photio (Bibl. cod. 166), haud mediocrem olim fuisse famam inde patet quod commemoratur non solum a Porphyrio vit. Pyth. 10 et Servio in Virg. Georg. 1, 30, sed etiam ab Epiphan. vol. 2 p. 207, 3 ed. Dind., sicut spectatur ab Euseb. c. Hierocl. 17 et Synes. Epist. 148 p. 285 B.

παρ' Ὀμήρου Ἰθακησίου ἄντρον, quam ex codice Paris. 1182 edidit I. Fr. Boissonade, primum Norimbergae 1838 post Pselli librum de operatione daemonum p. 52—56, deinde Lutetiae 1851 post Tzetzae Allegorias Iliadis p. 366 — 371: ego ut accuratiorē praeferendam duxi editionem Norimbergensem. Interpretationem loci HomERICI a Porphyrio propositam tanquam absurdam respuimus, sed propter poetarum quorundam et scriptorum reliquias libellum arbitramur haud neglegendum.

Egregium est opus de abstinentia ab esu animalium scriptum post Plotini, ut Bernays in Theophr. de piet. p. 138 coniecit, mortem ad amicum Firmum Castriacum (de quo dixit Porphyrius vit. Plot. 2 et 7), qui cum aliquamdiu a carnium esu se abstinuisset, postea ab hac lege desciverat. Magni autem faciendum est Porphyrii opus ideo quod scriptor non tam suas quam alienas sententias prodidit. Etenim diu ante Pythagoram philosophi quidam carnium esum improbarunt vel arctissimos intra fines coerceri voluerunt. Non solum Empedoclem, qui μετεμψύχωσιν statueret, consentaneum erat caedem et esum brutorum animalium pariter atque hominum et consanguineorum abominari, sed etiam Plato incruentum victum tametsi non omnibus praecepit, tamen praeferendum duxit⁶⁾. Item ante Platonem et post eum quidam magnifica Orphei vel Pythagorae nomina suis placitis praetendentes solam concesserunt τὴν ἄψυχον et τὴν ἄντρον τροφήν. Hinc existerunt poetae comici qui istam abstinentiam riderent, nec defuerunt diversarum sectarum philosophi qui bestiarum caedem defenderent. Ita larga suppetebat materia qua uteretur Porphyrius in Orphico victu iis qui altiora appetere commendando. Rationem sequitur eam ut primum adversariorum argumenta proferat, deinde temperantiae, pietatis, iustitiae legibus convenire abstinentiam ab animalium caede et esu ostendat, denique complurium gen-

6) Cf. G. Teichmüller *Literarische Fehden im vierten Jahrhundert vor Chr.* vol. II c. 6.

tium incruento victu usarum exempla commemoret. Scriptorum quibus utitur non tam sententias quam ipsa verba repetit, tam superstitum, velut Platonis, Iosephi, Plutarchi, quam perditorum, velut Theophrasti, Dicaearchi, Epicuri, Hermarchi, Chaeremonis stoici. Fuit Porphyrius compilator atque hac sive arte sive inertia effecit ut in libris *περὶ ἀπορχῆς ἐμφύχων* pretiosissimae habeantur vetustiorum quorundam scriptorum reliquiae alibi non obviae.

Ecclesiastici non nulli scriptores, Eusebius, Hieronymus, Cyrillus Alexandrinus, quamvis Porphyrium ut Christianae religionis adversarium detestentur, tamen hos de abstinentia libros, quibus castimonia vitae et temperantia commendatur, non sine studio lectitarunt: quae inde excerpserunt ad emendanda Porphyrii verba passim a superioribus editoribus adhibita sunt. Supplementum quarti libri nunc mutili praebet Hieronymus (p. 269 sq. huius edit.). Ex Eusebii libris *εὐαγγελικῆς προπαρασκευῆς* et Cyrilli Alexandrini loquacissimis contra Iulianum declamationibus etiam plus utilitatis perceptum iri speramus, ubi meliores istorum operum editiones nacti erimus.

Codices Porphyriani operis extant haud pauci, sed omnes quantum scimus derivati sunt ex uno libro interpolato et graviter corrupto. Ipse contuli duos Monacenses, 91 et 39, quos non nullis de locis mihi gratificans nuperrime inspexit Guilelmus Meyer. Horum lectiones ita indicavi ut manifestos errores non utrique communes tacerem. Quae ex Lipsiensi codice attuli, partim Rhoerio debentur, qui Reiskii collatione usus est, partim Herchero⁷⁾.

7) Consentiant Rhoer et Hercher de lectionibus *πῶς τε* 2, 4 p. 134, 21. *ἐννοιῶν τῶν* 2, 34 p. 164, 10 (quo de loco cf. Add. et corr.). *μέλλει* 3, 3 p. 188, 22. *πᾶν ὅσον τὸ συμφέρον* 3, 9 p. 199, 10. *δοκεῖ τοῦ* 3, 20 p. 210, 2. *ἐγείρω* 4, 9 p. 242, 10. Vnius Rhoerii fide nituntur lectiones *εὐτρεπῆ* 1, 46 p. 121, 7. *ταχυτέρα* 1, 46 p. 121, 21. *ἐπεισαγόντων* 2, 5 p. 136, 6. *τὸ ἐσθλεῖν* 2, 57 p. 182, 22. *πάντων ζώων* 3, 4 p. 190, 18. *λογικά* 3, 14 p. 203, 6. *κατὰ τὸ διάφορον* 4, 20 p. 264, 21. Contra tacet Rhoer de Lipsiensis codicis lectionibus ab Herchero commemoratis *θεοὶ* 1, 25 p. 102, 7. *δίκη* 3, 16 p. 205, 21. *ὁ περὶ τῆς* 4, 16 p. 263, 19.

De Bodleiano et Meermanniano quaecumque dicuntur ex Rhoerii editione petita sunt. Omnino autem codicum adhuc notorum mirus est consensus etiam in vitiis apertissimis, neque arbitror ex accuratiore plurium codicum collatione ad emendanda scriptoris verba multum salutis esse redundaturum. Nihilo minus requiritur amplior codicum apparatus, ut certo sciamus, quid coniecturis criticorum inventum sit, quid antiquitus traditum.

Primum edidit Porphyrianos de abstinencia libros Florentiae a. 1548 Petrus Victorius, cuius diligentiam et sagacitatem omni laude dignam indicamus: dolemus illud, quod noluit constanter indicare quatenus a librorum suorum scriptura discessisset: quod levius esset damnum, si de codicibus melius essemus edocti. Qui Victorium excepit F. de Fogerolles (Lugd. 1620) quamvis multa in Latina potissimum interpretatione parum dextre administrarit, tamen plurimas et passim egregias emendationes protulit. In Cantabrigiensi editione a. 1655, quam curavit I. Valentinus, illud maxime vituperamus, quod alienas coniecturas tanquam a se factas editor proponit: quae ipse invenit mediocria sunt. Etiam minus praestitit Iacobus de Rhoer (Trai. ad Rh. 1767), qui ut invehitur in licentiam, qua periti et imperiti, iuvenes, senes in sollicitandis saepe etiam sanissimis locis abutantur, ita ipse quae fatua sint et insana constanter fere tolerat et probat. Qualis sit criticus, ex 2, 18 p. 148, 7 agnosces, ubi quod pro *ἀσέλφῳ* Faber et alii flagitarant *Δεσφῶν* non ausus est recipere, quoniam codices non addicebant: at vitiosas scripturas editorum vel typothetarum incuria prognatas servandas idem duxit invitis codicibus⁸⁾. Ipsum Rhoerium perpauca in Porphyrii opere emendasse nemo mirabitur: commendatur tamen eius editio duplici dote, repetiti enim

8) Sic praebet, ne plura commemorem, *παράσκευασμένων* 2, 10 p. 140, 18. *ὅν κ' ἦμισα* 2, 11 p. 141, 10. *ἀδυνατοτάτων* 2, 41 p. 170, 17. *καθαροτέρως* 2, 44 p. 173, 24. *κτῆσθαι* 4, 3 p. 232, 10. *ὑπολήφθαι* 4, 6 p. 236, 13. *τῷ ἐκείνῳ αἰῶνι* 4, 10 244, 21.

I. B. Feliciani interpretationem Latinam Venetiis a. 1547 editam et publici iuris fecit emendationes ab Iohanne Iacobo Reiske una cum Lipsiensis codicis collatione ipsi impertitas. Tandem plurimum profuit Porphyrio emendando in editione Didotiana (Paris. 1858) Rud. Hercher, qui innumera vitia sustulit, quaedam mihi in Teubneriana editione a. 1860 tollenda reliquit.

Feliciani interpretatio Fogerolli et Valentino ignota mansit, nec mihi copia facta est libri rarissimi: at operam dedi ut emendationes Feliciani a Rhoerio neglectas auctori restituerem. Qua in re magna cautione opus fuisse vix est quod dicam. Emendatorem autem Felicianum certo agnoscere mihi videor, nec melioribus eum libris usum esse arbitror quam qui editoribus praesto fuerunt. Reiske vero spectatam alibi sagacitatem etiam in Porphyrio luculentissime ostendit, ita ut omnibus studii aemulis palmam praeripuisse videatur. Neque Hercherianae neque meae editionis neque aliorum subsidiorum rationem habuit C. G. Cobet de locis nonnullis apud Porphyrium *περὶ ἀπορίας τῶν ἐμφυγῶν* disputans in Mnem. nov. vol. XI (a. 1883) p. 421—432, unde expectatione pauciores emendationes, partim sane optimas protulit⁹⁾.

Magna vero cum laude commemorandi mihi sunt duo philologi Bonnenses, Iacobus Bernays et Hermannus Vsener, quorum alter acerba morte quinque abhinc annos his literis ereptus est, alter egregia iuventutis institutione et doctis libris studia nostra promovet. Ac Bernays (*Theophrastos' Schrift über Frömmigkeit*. Berol. 1866) ostendit haud pauca a Porphyrio excerpta esse ex Theophrasti

9) Diligenter excussi Cobeti disputationem, ex qua aequum erat non afferri emendationes nisi quae novae essent i. e. neque ab ipso neque ab aliis pridem prolatae. Qua de re is demum recte iudicabit qui priorem editionem nostram a. 1860 emissam contulerit. Non duxi commemorandum quod Cobet p. 425 sq. proposuit *τοὺς ἡδονὴν οἰομένους τέλος* (pro τὸ τέλος) *τῶν φιλοσοφούντων* 1, 48 p. 123, 5: ad tuendum articulum satis est afferri p. 107, 4. 9. 187, 3.

πρὸς εὐσεβείας libro¹⁰⁾, cuius libri reliquiis sagacissime instauratis egregie de Porphyrio meritis est.

Non minoris facienda sunt quae H. Vsener nobis supeditavit. Suscepit enim vir eximius Epicurearum reliquiarum collectionem plenissimam, quo munere ita functus est ut opus condiderit admirabile et mea laude maius. Huius operis doctrina et sagacitate praestantissimi necdum ad umbilicum adducti primas plagulas XXI (p. 1—336) utendas mihi liberalissime concessit; qua benevolentia quanto opere obstrictum me sentiam, dicere vix possum. Ad Porphyrium quantus inde fructus redierit, ex huius libri p. 124—129 et p. 291—294 facile quivis perspiciet.

Ad Marcellam uxorem quae scripsit Porphyrius ex codice Ambrosiano Q. 13 sup. part. (fol. 215 r.—222 v.) primum protulit Angelus Maius Mediolani 1816, paucis annis post repetiit I. Conr. Orellius Opusc. sent. et mor. I (Lips. 1819) p. 282—314, tertium Maius in Class. auct. vol. IV (Rom. 1831) p. 356—401 describenda curavit, quarta prodiit mea editio (Lips. 1860).

Iterum recognoscens hanc epistolam usus sum iis quae de Ambrosiani codicis lectionibus Kinkelio auctore rettulit R. Volkmann Observ. misc. (*Osterprogramm des Gymn. zu Jauer*, 1873) p. 8. Etiam plus utilitatis percepi ex nova codicis collatione, quam debeo insigni humanitati Francisci Novati professoris Mediolanensis et quem non nullis de locis consului Antonii Ceriani bibliothecae Ambrosianae praefecti. Emendationes quasdam vel a me

10) Commemorant hunc librum Laertius Diogenes 5, 50 et Schol. Ar. Av. 1364, quo loco spectantur ea quae accuratius tradita habemus in Phot. Lex. p. 190, 1 et Porph. de abst. 2, 21 p. 150, 15. Distinguit autem Bernays quinque capita libri Theophrastei, quae in libris de abstinentia II et III suum in usum Porphyrius converterit:

I. 2, 5—7 p. 135, 3—138, 9.
 II. 2, 7. 8 p. 138, 10—139, 19.
 III. 2, 12—15. 19. 20 p. 142, 1—145, 3. 149, 6—150, 3.
 IV. 2, 20—32 p. 150, 9—160, 24. 162, 1—16.
 V. 3, 25 p. 220, 16—221, 20.

vel ab aliis pridem factas vidimus codicis auctoritate confirmari: velut *εὖ ποιεῖν* (pro *εὐποιεῖν*) § 1 p. 273, 18. *ἀκριβέστερος* (pro *ἀκρινέστερος*) § 3 p. 275, 7. *ἐπὶ πλεόν* (pro *ἐπιπλεόν*) § 4 p. 275, 13. *ἀν τῆς* (pro *αὐτῆς*) § 4 p. 275, 16. *ἐτελέσθης* (pro *ἐπετέλεσθης*) § 8 p. 279, 8. *κατακερματισθέντα* (pro *κατακερματισθέντα*) § 10 p. 281, 2. *εὐχόμεθα* (pro *εὐχόμεθα*) § 12 p. 282, 11. *ἀσεβῇ* (pro *εὐσεβῇ*) § 17 p. 285, 22. *τυφλώσεις* (pro *τυφλώσσεις*) § 18 p. 286, 16. *παρέστηκεν* (pro *παρέστη μὲν*) § 20 p. 287, 12. *εὐσέβειαν* (pro *εὐσεβείας*) § 28 p. 292, 10. *σπουδάζεται* (pro *σπουδάζεται*) § 32 p. 295, 10. *σωτηρία* (pro *σωτηρίας*) § 34 p. 296, 8. Eodem referri poterit § 18 p. 286, 10. ubi *κρίττονα* ed. Mai, ego *κρίττων* scripsi, *κρίττον* praebet codex: adde quae diximus de vitiosa lectione *τριτωθέντα* § 32 p. 294 sq. Vides, ut opinor, quam inique agant qui in conjecturalem artem criticam tantam vanum ingenii lusum invehuntur. Gravius est quod emendationes haud paucae ex nova codicis collatione prodierunt: velut *πεπολήμαι* § 2 p. 274, 4. *ἀνεπαισθήτους* § 7 p. 278, 8. *καὶ τὸν τῶν ὄντως* § 9 p. 280, 13. *σου μέλη* § 10 p. 281, 2. *θεῶ* § 12 p. 282, 9. *πάν τὸ* (sic Ceriani, *παντὸς* cod.) *φαῦλον* § 16 p. 285, 6. *θυνηπολλίαι* § 19 p. 286, 22. *μετὰ σιγῆς* § 26 p. 291, 8. *τὰ τοῦτοις ὁμοία* § 31 p. 294, 12. *σπαρσίγη* § 32 p. 295, 2. *δεδωκυῖαν* (*δεδωκυῖαν* cod.) § 35 p. 297, 3.

A scriptoribus epistola ad Marcellam raro commemoratur (cf. Eunap. Vit. soph. p. 10 sq. ed. Boiss. et Cyrill. c. Iul. VI p. 209 A), plurimum vero ad emendandum libellum facit frequens gnomologiorum quorundam cum hac epistola consensus. Non nulla istius generis subsidia, velut Stobaei Flor., Demophili sententias, Florilegium Monacense, iam in priore editione adhibuimus, alia postea demum innotuerunt, velut Pythagorae sententiae Syriacae, de quibus I. Gildemeister in *Hermes* Berol. vol. 4 p. 81—98 rettulit: quibuscum comparandae sunt disputationes Curtii Wachsmuth, qui universae huic materiae operam navavit fructuosissimam cum aliis in libris tam in opere

egregio, *Studien zu den griechischen Florilegien*, Berolini a. 1882 edito. Nimirum Porphyrius adeo huic epistolae compilatoris more vetustiorum scriptorum sententias inseruit. In annotatione critica epistolae verbis subiecta satis habui testimonia afferre ea quae emendando libello viderentur inservire¹¹⁾: nunc ut pateat quantum aliunde corrogarit Porphyrius, haud incommodum arbitror indicem subicere locorum ubi cum hac epistola vel omnino vel propemodum concinant Pythagorae sententiae Syriace traditae, Demophili sententiae Pythagoricae, Stobaei florilegium, Florilegium Monacense.

Ad Marc. § 5 p. 276, 24. 25	= Pyth. Syr. 29. Dem. 17.
§ 7 p. 278, 13. 14	= Pyth. Syr. 78. Stob. Flor. 1, 26.
p. 278, 17	= Pyth. Syr. 58. Dem. 33. Stob. 17, 8.
p. 278, 22—279, 1	= Pyth. Syr. 53.
§ 8 p. 279, 15—18	= Pyth. Syr. 54.
§ 9 p. 279, 22—26	= Pyth. Syr. 2.
p. 279, 22. 23	= Stob. 1, 28.
p. 279, 24—26	= Stob. Anth. vol. 2 p. 218, 13 Wachsm.
§ 11 p. 281, 21	= Pyth. Syr. 51. Flor. Mon. 7.
§ 12 p. 282, 12—15	= Pyth. Syr. 3. Dem. 1.
p. 282, 15—18	= Pyth. Syr. 96. Stob. 5, 30.
p. 282, 18. 19	= Pyth. Syr. 95. Stob. 5, 29.
§ 13 p. 283, 7—9	= Flor. Mon. 16.
§ 14 p. 283, 16. 17	= Pyth. Syr. 7. Stob. 34, 11. Flor. Mon. 66.
p. 283, 20—284, 6	= Pyth. Syr. 86. Dem. 44.

11) Gnomol. Byz. est sylloge quam concinnavit C. Wachsmuth *Studien zu den griech. Floril.* p. 166—207. Vbi citamus Pyth. Syr., volumus intellegi Pythagoreas sententias ab I. Ademeistero in Hermae Berolinensis vol. 4 editas et illustas.

- Ad Marc. § 15 p. 284, 8—11 = Dem. 25.
 p. 284, 15. 16 = Pyth. Syr. 88.
 p. 284, 20. 21 = Flor. Mon. 8.
 p. 284, 22. 23 = Pyth. Syr. 4.
 § 16 p. 284, 23—285, 1 = Pyth. Syr. 79. Flor.
 Mon. 14.
 p. 285, 3. 4 = Pyth. Syr. 42.
 p. 285, 11—15 = Pyth. Syr. 13. 14. Dem.
 6. 7.
 § 17 p. 285, 15. 16 = Pyth. Syr. 72.
 § 18 p. 286, 8—10 = Pyth. Syr. 23.
 p. 286, 10—13 = Pyth. Syr. 8. Dem. 3.
 § 19 p. 286, 22—287, 2 = Pyth. Syr. 19. Dem. 10.
 p. 287, 3. 4 = Dem. 22. Stob. 4, 109.
 p. 287, 5—7 = Pyth. Syr. 47.
 § 20 p. 287, 11—15 = Pyth. Syr. 24. Dem. 13.
 Flor. Mon. 5.
 p. 287, 20 = Pyth. Syr. 10.
 § 26 p. 291, 3—9 = Pyth. Syr. 48.
 § 27 p. 291, 15—17 = Stob. 43, 139.
 § 29 p. 293, 8—10 = Pyth. Syr. 27. Stob. 5, 28.
 § 30 p. 293, 14. 15 = Pyth. Syr. 76. Stob.
 101, 13.
 § 31 p. 294, 7—11 = Pyth. Syr. 43. Stob.
 Anth. vol. 2 p. 22, 17.
 § 32 p. 294, 13—295, 3 = Pyth. Syr. 83.
 p. 295, 8—10 = Pyth. Syr. 73. Dem. 41.
 p. 295, 11—13 = Pyth. Syr. 55.
 § 33 p. 295, 13—15 = Pyth. Syr. 16. Dem. 8.
 § 34 p. 296, 10. 11 = Pyth. Syr. 98. Stob. fl.
 vol. 4 p. 144 Mein.
 p. 296, 13. 14 = Pyth. Syr. 20. Dem. 11.
 Stob. 6, 47.
 p. 296, 14. 15 = Pyth. Syr. 22. Stob.
 6, 48. 18, 23.
 p. 296, 15. 16 = Pyth. Syr. 52. Dem. 31.

Ad Marc. § 35 p. 297, 5. 6 = Dem. 39. Stob. 17, 27.
 Flor. Mon. 21.
 p. 297, 10. 11 = Pyth. Syr. 44.

Item in Boissonadi Anecd. vol. 1 et alibi inveniuntur sententiae a Porphyrio usurpatae: potissimum vero Sexti sententiarum recensiones Latina, Graeca, Syriaca, quarum editionem Gildemeistero debemus, arcto cognationis vinculo cum Porphyriana epistola coniunctae sunt, ita ut in crisi huius epistolae non debeant negligi¹²). Sed haec uberius persequi a consilio nostro alienum est.

De restituenda epistola ad Marcellam egregie meritus est R. Volkmann in programmate supra (p. XVI) commemorato, unde quae ad Porphyrium pertinent Iosephus Menrad Monacensis officiosissime mecum communicavit. Epicuri reliquiis quae in libello ad Marcellam inscripto insunt plurimum profuisse H. Vsenerum significavimus p. XVI.

Haec fere habui quae de singulis Porphyrii opusculis a me editis praefarer. De ratione quam secutus sum pauca addo.

Si a minutis quibusdam potissimum prosodiacis discesseris, codicum scripturas, quatenus fieri potuit per subsidiorum penuriam in libris de antro nympharum et de abstinencia molestam, diligenter indicavi. Emendationum et coniecturarum auctores indagare studui: commenta vitiosa non magis afferenda duxi quam deteriorum librorum sordes. Compendia annotationis criticae duobus exemplis illustrasse sufficiat. In vit. Pyth. § 59 p. 50, 14 καὶ particulam, qua priores editiones omnes carent, optimorum librorum Bodleiani et Vaticani auctoritatem secutus addidi, id quod ἄλλα καὶ πάνυ B V: ἄλλὰ πάνυ verbis indicatur. De abst. 3, 4 p. 191, 20. 21 εἰ δὲ μὴ πάντα μεῖται καὶ μὴ δὲ πάντα εὐμαθεῖ τῆς ἡμετέρας praebent edi-

¹²) Ita Sexti sententiis confirmatur Θεῶ § 12 p. 282, 9 a codice additum, item λόγοι § 14 p. 283, 20 a Fr. Iacobsio tum (cf. Sexti sent. 122 et 165 b).

tiones veteres inde ab Victorio usque ad Rhoerium. Hercher deleta καὶ particula scripsit *μμεῖται μηδὲ* et pro *εὔμαθεῖ* restituit ex Lipsiensi codice id quod Abresch et Reiske coniectura assecuti erant *εὔμαθῇ*. Etiam Monacensis 91 *μμεῖται καὶ μηδὲ πάντα εὔμαθῇ* praebet. Ego *μμεῖται καὶ* in *μμητικά* mutavi, quod in ann. crit. dictum est ita ut neque librariorum errorem *εὔμαθεῖ* neque falsam Hercheri coniecturam commemorarem. Vitia codicum et priorum editionum haud pauca sustulisse mihi videor; etiam plura coniecturis temptavi. Rationes mutationum a me factarum cum reddere hoc loco non licuerit, rogatos velim lectores ut prius quam temeritatis me accusent, momenta rerum velint expendere. Innumeris difficultatibus expediendis me imparem fuisse ipse fateor: dubitationes de integritate scripturae saepe nec tamen ubique movi. Vnam diligentiae et fidei laudem tribui mihi cupiens laetabor si alii ingenio et acumine pollentes plus profecerint. Vtique gratissimum mihi fuit opus, per cuius opportunitatem insigni adiutus sum benignitate cum aliorum doctorum, quibus animum maxime obstrictum testor, tum eius viri eruditissimi, cui hunc libellum venerabundus dedicavi, Hermannī Vseneri: cuius approbatio si mihi contigerit, felicem me praedicabo.

Scribebam Petropoli mense Maio a. 1886.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- Pag. 8, 8 ann. 'E. Rohde' scr.
 10, 7 νεώτερος καὶ τοῦ Ἀριστοξένου coni. Luzac Lect.
 Att. p. 276
 11, 10.11 περιπλακείσαν λαθεῖν Cyrilli scripturam praefert
 Luzac
 25, 21 ann. 'Anth. Pal.' scr.
 30, 1 αἱ αὐταὶ] καὶ ὅτιαι nunc malit N coll. Porph. de
 abst. 2, 53 p. 178, 16
 32, 16 ann. ἄλλως δὲ V Mon.: ἄλλως τε' scr.
 34, 16 ann. 'οὐτ' αὐτός' scr.
 36, 14 ann. 'προῖοῦσι B' scr.
 48, 11. 12 εἰς Κανλωνιάτην ὄρμον N
 67, 18. 19 διὸ καὶ — τὸ μέλι verba spuria arbitratur N
 92, 22 erunt fortasse qui ἐν ταῖς μετ' ἀλλήλων συστροφαῖς
 praeferant coll. Laert. Diog. 10, 150
 93, 4 διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην coni. N
 94, 2 τὴν ὑπερβολὴν] ὑπερβολὴν coni. N
 97, 17 ὡσαύτως τε τοὺς ὀρνίθας verba del. N
 105, 17 'ὑπνω' scr.
 109, 19 τὸ ἀποδύσασθαι μεθ' οὗ οὐκ ἂν εὖ coni. N
 121, 10 γίγνεσθαι] γενήσεσθαι N
 126, 21 μορίων] μόριον N
 129, 11 'αὐ' scr.
 146, 16 ἃ ἐκ τῆς γῆς λαμβάνεται verba abesse malit N
 159, 8 ἀπέθανεν ante Reiskium coni. Fogerolles
 164, 10 ἐννοιῶν τῶν etiam Lips.
 176, 9 καὶ θεοῦ] ὡς θεοῦ coni. N
 180, 22—181, 1 Ἰστρος — παιδας Cyrill. c. Iul. IV p. 129 B
 187, 19. 20 συντόμως ἐπιτέμνοντες] συντόμως ἐπιτρέχοντες
 nunc malit N coll. de abst. 3, 18 p. 206, 19 et
 περὶ Στυγὸς ap. Stob. Anthol. vol. 1 p. 429, 3 ed.
 Wachsm.
 188, 22 μέλλει etiam Meerm.

- 190, 18 *ἐνιψε*] *ἐλειξε* N coll. Schol. Apoll. Rhod. 1, 118 et Plin. N. H. 10, 137. *ἐκκαθαίρειν* vel *καθαίρειν* verbo utantur Apollod. Bibl. 1, 9, 11, 3 et Schol. Od. 1 290.
- 190, 26 *καταθεμένοις* scr.
- 201, 2. 3 *αἶ καὶ* — *τὸν μοιχεύσαντα* verba del. N
- 204, 7 *παράγινεται*] *περιγίνεται* N
- 238, 4 *ἐπιφέρειν*] *ἐγείρειν* vel *ἐπεγείρειν* coni. N
- 243, 12 *καὶ ἀφειλς*] *ἀφεις* N
- 254, 16 *γὰρ* scr.
- 255, 5 *κατοικιδίων* (pro *καὶ κατοικιδίων*) lectore non monito scripsit Osann Philem. Lex. p. 68.
- 261, 10 et 11 *Εὐρώπης* et *Ζηνὸς* scripsit Bentleius Epist. ad Millium p. 23
- 261, 15 *Χαλύβων* coni. Bentleius Epist. ad Millium p. 28
- 276, 4. 5 *δύνωμαι* em. G. Wolff in Porph. de philos. ex orac. haur. libr. reliq. p. 13
- 277 ann. '15' (pro '14') scr.
- 284, 8. 9 *περὶ θεοῦ* praebet Demoph. Sent. 25
- 288, 24 *τὴν πάρεδρον τῶν θεῶν Δίκη* coni. N sicut *πάρεδρος* vocatur *Δίκη* vel *Θέμις* Iovi vel diis. cf. Pind. Ol. 8, 22 Arrian. Anab. 4, 9, 7 Plut. Alex. c. 52 Liban. Decl. vol. 1 p. 419, 17 vol. 4 p. 956, 7 Philo Ind. vol. 1 p. 608 vol. 2 p. 49. 142. contrarium vitium habes in Eur. Bacch. 57.
-

NOTARVM TABVLA.

In vita Pythagorae

B cod. Bodleianus Gr. 251.

Mon. cod. Monacensis 91.

V cod. Vaticanus Gr. 325.

In libello de antro nympharum

M cod. Marcianus 211.

In libris de abstinentia

Ma cod. Monacensis 91.

Mb cod. Monacensis 39.

Mm cod. Monacenses 91 et 39.

R Iohannes Iacobus Reiske.

N Augustus Nauck.

CONSPECTVS CAPITVM.

Εκ τῆς φιλοσόφου ιστορίας p. 1—52. vi—xi.

Πυθαγόρου βίος p. 17—52.

Περὶ τοῦ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ τῶν νυμφῶν ἄντρον p. 53—81. xi sq.

Περὶ ἀπογῆς ἐμψύχων p. 83—270. xii—xvi.

Πρὸς Μαρκέλλαν p. 271—297. xvi—xx.

Indices p. 301—320.

ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Suidas v. Πορφύριος: ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα, φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. — εἰς τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ. ubi duorum operum titulos coaluisse
5 vidit Valesius: φιλόσοφον ἱστορίαν correxit Toupius, atque ita codex E. Theodoretus Therap. II p. 35, 10: Πλουτάρχος δὲ καὶ Ἀετίος τὰς τῶν φιλοσόφων ἐκ παιδεύουσι δόξας· τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ὁ Πορφύριος ἀνεδέξατο πόνον, τὸν ἐκάστου βίον ταῖς δόξαις προσ-
10 τεθεικώς. IV p. 61, 22: εἰ δέ τις οἶεται καμὲ συγκοφαν- τῆσαι τοὺς ἄνδρας τὴν παμπόλλην αὐτῶν διαφωνίαν ἐξελέγχοντα, ἀναγνώτω μὲν Ἀετίου τὴν περὶ ἀρεσκόντων ξυναγωγὴν, ἀναγνώτω δὲ Πλουτάρχου τὴν περὶ τῶν τοῖς φιλοσόφοις δοξάντων ἐπιτομὴν· καὶ Πορφυ-
15 ρίου δὲ ἡ φιλόσοφος ἱστορία πολλὰ τοιαῦτα διδάσκει. V p. 72, 8: ἃ δέ γε ξὺν θεῷ λέξω, ἐκ τῶν Πλουτάρχου καὶ Πορφυρίου καὶ μέντοι καὶ Ἀετίου συγγεγραμμένον ἔρῳ. Eunapius Vit. sophist. p. 2 sq.: τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν καὶ τοὺς τῶν φιλοσόφων ἀνδρῶν βίους
20 Πορφύριος καὶ Σωτίων ἀνελέξαντο. ἀλλ' ὁ μὲν Πορφύριος, οὕτω συμβάν, εἰς Πλάτωνα ἐτελεύτα καὶ τοὺς ἐκείνου χρόνους· Σωτίων δὲ καταβὰς φαίνεται,

7. 8 ἐκπαιδεύουσι] ἐκτιθέασι conl. N || 19 ἀνδρῶν Wytt-
bach: ἀνάγων || 22 καταβὰς N: καὶ καταβὰς

καίτοι γε ὁ Πορφύριος ἦν νεώτερος. Sub finem decimi post Chr. saeculi extitisse dicitur quartus Porphyriani operis liber in Syriacam linguam translatus.

BIBΛION A.

I. Eusebius Chron. vol. I p. 190 sive Anecd. Paris. 5 vol. 2 p. 140: τὰ δ' ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀλώσεως μέχρι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος οὐδ' ἀντὰ μὲν ἡξιώθη μνήμης ἐντελοῦς· ὅμως δ' ὁ Πορφύριος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φιλοσόφου ἱστορίας ᾧ δέ πως ἐπιτέμνεται πρὸς λέξιν. Πορφυρίου ἀπὸ τοῦ πρώτου λόγου τῆς φιλοσόφου 10 ἱστορίας.

ἀπὸ τῆς ἀλώσεως Ἰλίου ἐπὶ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον κάθοδον ἔτη π φησὶν εἶναι ὁ Ἀπολλώδωρος· ἀπὸ δὲ τῆς καθόδου εἰς τὴν Ἰωνίαν κτίσιν ἔτη ξ· ἐντεῦθεν ἐπὶ Λυκούργου ἔτη θ καὶ 15 ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· ἀπὸ δὲ Λυκούργου εἰς τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ὀκτώ καὶ ἑκατόν. τὰ δὲ πάντα ἀπὸ τῆς ἀλώσεως Ἰλίου ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ἔτη ἐπτά καὶ ν. Anecd. Paris. vol. 2 p. 188, 28: ἀπὸ δὲ Ἰλίου ἀλώσεως ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα 20

1—3 Muhammed ibn Ishâq in libro *Fihrist* secundum A. Muellerrum 'Die Griechischen philosophen in der Arabischen überlieferung' (Halle 1873) p. 24 sq. haec habet: 'Porphyrios nach Alexander, aber vor Ammonios, aus der stadt Tyrus. er lebte nach Galenos und erläuterte die schriften des Aristoteles.' deinde praeter alios Porphyrii libros commemorat 'die geschichte der philosophen, von welcher ich das vierte buch Syrisch gesehen habe.' adde eiusdem scriptoris locum infra allatum (fr. V p. 6). item Gregorius Abulphar. p. 84 versionis Pocock., ubi de Porphyrio agit, mentionem facit historiae philosophorum, cuius tractatus quartus extet Syriace. || 15 ἔτη ξ Mai: ἔτη ƒ

ἐτη ξ καὶ υ' τοῦτο γὰρ καὶ Πορφύριον δοκεῖ. Excerpta Latina Barbari in Eusebi Chron. ed. Schoen. vol. I append. p. 215: *a solis devastatione usque ad primam olympiadam anni CCCCVII, et Porphyrius autem*
 5 *in historia philosophiae sic dixit.* Cf. E. Rohde in Rh. Mus. vol. 36 p. 553.

II. Suidas v. Ὀμηρος (II, 1 p. 1095 sq.): γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νξ. Πορφύριος δὲ ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ πρὸ
 10 ρλβ φησίν· ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίαν ἄλῃσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον νξ. τινὲς δὲ μετὰ ρξ μόνους ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὀμηρον· ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοε.

III. Suidas v. Ἡσίοδος Κυμαῖος: ἦν δὲ Ὀμήρου
 15 κατὰ τινὰς πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλους σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλείστοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτοῖς ὀρίζουσιν, ὥς λβ μόνους ἐνιαυτοὺς προτερεῖν τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος. Hieronymus in Eusebi Chron. ed. Schoen. vol. II p. 75 (ad a. Abr. 1207 vel 1208):
 20 *Hesiodus insignis habetur, ut vult Porphyrius.*

3 solis] confudit interpres hoc loco ut alibi ἥλιον et Ἰλιον formas || 4. 5 et Porphyrius autem] ita Graeca verba καὶ Πορφύριος δὲ redduntur || 9 νξ] σμξ E. Rohde Rh. Mus. vol. 33 p. 186 || 12. 13 anno ante Chr. 908 vel 907 non natum esse sed floruisse Homerum statuit Porphyrius sicut auctor Marmoris Parii (C. I. 2374, 45). ita quae apud Suidam habentur esse accipienda docuit E. Rohde Rh. Mus. vol. 36 p. 552 sqq. || 16 Πορφύριος] ὁ δὲ Πορφύριος coni. Bernhardt, Πορφύριος δὲ Westermann || 17 προτερεῖν N, αὐτὸν προτερεῖν G. Wolff in Porph. de philos. ex orac. haur. p. 26: συμπροτερεῖν || in Hesiodi aetate definienda Apollodori computationem Porphyrius secutus videtur, qua de re v. quae dixit E. Rohde Rh. Mus. vol. 36 p. 537. 554.

IX. Suidas: Γοργίας Χαρμαντίδου Λεοντίνος, φήτωρ, μαθητῆς Ἐμπεδοκλέους. — Πορφύριος δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῆς π Ὀλυμπιάδος τίθησιν· ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρεσβύτερον αὐτὸν εἶναι.

BIBLION Γ.

5

Socrates Hist. eccl. 3, 23: Πορφύριος μὲν γὰρ τοῦ κορυφαιοτάτου τῶν φιλοσόφων Σωκράτους τὸν βίον διέστυρεν ἐν τῇ γεγραμμένῃ αὐτῷ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ καὶ τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ γράψας κατέλιπεν οἷα ἂν μῆτε Μέλητος μῆτε Ἄνυτος οἱ γραφάμενοι Σωκρά- 10 τὴν εἰπεῖν ἐπεχείρησαν. Eadem Niceph. Call. Hist. eccl. 10, 36.

X. Cyrillus c. Iulian. VI p. 185 B: καὶ ἀπιστήσσει μὲν ἴσως ἅπας τις οὖν τοῖς περὶ τούτου (de Socrate) λόγοις, οὐ μὴν ἔτι καὶ τοῖς Πορφυρίου γράμμασιν 15 ἀντερεῖ, ὃς τὸν ἐκάστου τῶν ἀρχαιοτέρων ἀπεσημῆνατο βίον· σκοπὸς γὰρ οὗτος γέγονεν αὐτῷ καὶ πολλῆς ἡξίωσε τὸ χρῆμα σπουδῆς. ἔφη τοίνυν ὥδὲ περὶ

Parisino addidit Kuster. ceterum ex Porphyrio derivata esse coniecit Flach Rh. Mus. vol. 35 p. 209 sq. quae Suidas habet, οὗτος ὁ Ἐμπεδοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ ἀμόνκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικά ἐν ταῖς χερσὶν ἐπήει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν (malim καταχεῖν) ὥς περὶ θεοῦ βουλόμενος. ἐπεὶ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νύκτωρ ἔρριπεν ἑαυτὸν εἰς κρατῆρα πυρός, ὥστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα, καὶ οὕτως ἀπώλετο, τοῦ σανδαλλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ πυρός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ κωλοσανέμας διὰ τὸ ἀνέμου πολλοῦ ἐπιθεμένου τῇ Ἀκράγαντι ἐξελάσαι αὐτόν, δορὰς ὄντων περιθέντα τῇ πόλει. || 3 ἀλλὰ — νοεῖν] 'Suidas Porphyrium non recte intellexisse ac statuisse videtur Gorgiam ab eo natum dici olymp. 80, cum Porphyrius eius ἀκμὴν sive ἡλικίαν significare voluerit.' Clinton Fast. Hell. a. 459. Cf. praeter alios E. Rhode Rh. Mus. vol. 33 p. 185 et G. F. Vnger Philol. suppl. vol. 4 p. 522 sq. || 14 ἅπας] ἂν πᾶς malit N

αὐτοῦ· λέγει δὲ ὁ Ἀριστοξένος ἀφηγούμενος τὸν βίον
 τοῦ Σωκράτους ἀκηκοέναι Σπινθάρου τὰ περὶ αὐτοῦ,
 ὃς ἦν εἰς τῶν τούτῳ ἐντυχόντων. τοῦτον λέγειν ὅτι
 οὐ πολλοῖς αὐτός γε πιθανωτέροις ἐντετυχηκῶς εἶη·
 5 τοιαύτην εἶναι τὴν τε φωνὴν καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ
 ἐπιφαινόμενον ἥθος, καὶ πρὸς πᾶσι δὲ τοῖς εἰρημένοις
 τὴν τοῦ εἶδους ιδιότητα. γίνεσθαι δέ που τοῦτο ὅτε
 μὴ ὀργίζοιτο· ὅτε δὲ φλεχθεῖη ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ-
 του, δεινὴν εἶναι τὴν ἀσχημοσύνην· οὐδενὸς γὰρ οὔτε
 10 ὀνόματος ἀπέχεσθαι οὔτε πράγματος.' Eadem fere
 Theodoretus Therap. XII p. 174, 23.

XI. Cyrillus c. Iulian. VI p. 208 A—C: γράφει δὲ
 οὕτω περὶ αὐτοῦ (de Socrate) Πορφύριος ἐν τῷ τρίτῳ
 τῆς φιλοσόφου ἱστορίας· 'τούτων δὲ οὕτω σαφηνισθέν-
 15 των λέγωμεν περὶ τοῦ Σωκράτους τὰ καὶ παρὰ τοῖς
 ἄλλοις μνήμης κατηξιωμένα, τὰ μὲν πρὸς ἔπαινον
 αὐτοῦ καὶ ψόγον πολλαχῶς ὑπὸ τῶν λογίων ἀνδρῶν
 μεμυθευμένα ἐπ' ὀλίγον φυλοκρινοῦντες, καταλιπόντες
 δὲ ἀνεξέταστον τὸ εἶτε αὐτὸς εἰργάσατο σὺν τῷ πατρὶ
 20 τὴν λιθοτομικὴν, εἶτε ὁ πατὴρ αὐτοῦ μόνος. οὐδὲν
 γὰρ ἐνέκοπτεν αὐτῷ τοῦτο πρὸς σοφίαν, πρὸς ὀλίγον

2 Σπινθάρου Holstenius: πινθάρου || 6 ἥθος] εἶδος coni.
 N || 7 εἶδους] rectius ἥθους Theodoretī codex D || γίνεσθαι
 δὲ που τοῦτο] γίνεσθαι δὲ τοῦτο Theodoretus || 8 φλεχθεῖη Cyr.:
 ληφθεῖη Theodor., κρατηθεῖη Synes. p. 81 B || 9 οὐδενός] οὐθενός
 Theodor. || 10 ἀπέχεσθαι Theodor.: ἀποσχέσθαι Cyr. || 14 τῆς
 φιλοσόφου] φιλοσόφων Cyr. || τούτων δὲ οὕτω σαφηνισθέντων
 om. Theodor. || 15 περὶ Σωκράτους τὰ παρὰ Theodor. || 16—18 τὰ
 μὲν — μεμυθευμένα om. Cyr., addidi ex Theodoro || 18 φυλο-
 κρινοῦντες Theodoretī codex C: φιλοκρινοῦντες || 19 εἰρ-
 γάσατο] εἰργαστο Cyr. || 20 λιθοτομικὴν] λιθοκοπικὴν Theo-
 dor. || εἶτε ὁ πατὴρ] εἶτε αὐτός ὁ πατὴρ Cyr. || 21 ἐνέκοπτεν
 om. Cyr.

γε χρόνον ἐργασθέν. εἰ δὲ δὴ ἐρμογλύφος ἦν, καὶ
 μᾶλλον· καθάρειος γὰρ ἡ τέχνη καὶ οὐ πρὸς ὀνειδούς.¹
 καὶ μεθ' ἑτερα· 'δημιουργὸν γὰρ γενέσθαι τὸν Σωκρά-
 την πατρὸς τέχνην χρώμενον τῇ λατυπικῇ καὶ Τίμαιος
 ἐν τῇ ἐνάτῃ λιθουργεῖν φησὶ μεμαθηκέναι Σωκράτην. 5
 εἰ δὲ ὁ μὲν διὰ δυσμένειαν ἀναξιόπιστος, Τίμαιος δὲ
 διὰ ἡλικίαν, νεώτερος γὰρ ὁ Ἀριστόξενος, Μενεδήμω
 τῷ Πυρραῖω χρηστέον, Πλάτωνος μὲν γερονότι μαθητῇ,
 πρεσβυτέρῳ δὲ γερονότι Ἀριστοξένου, λέγουσι ἐν τῷ
 Φιλοκράτους ὅτι οὐκ ἐπαύετο Σωκράτης οὔτε ὑπὲρ 1
 τοῦ πατρὸς ὡς λιθουργοῦ λαλῶν οὔτε ὑπὲρ τῆς μητρὸς
 ὡς μάλας.' Initium huius loci, λέγωμεν περὶ τοῦ
 Σωκράτους — οὐ πρὸς ὀνειδούς, habet etiam Theo-
 doretus Therap. I p. 8, 11, qui ibidem pergit p. 8, 22:
 καὶ τὰ ἐξῆς δὲ τῆς αὐτῆς ἔχεται διανοίας· εἰσάγει 1
 γὰρ τινὰς λέγοντας λιθουργικῇ τέχνῃ τὸν Σωκράτην
 χρησάμενον. ἀλλ' ἴσως τὴν μὲν πρώτην ἡλικίαν
 λιθουργῶν διετέλεσεν, ὕστερον δὲ λόγων ποιητικῶν
 καὶ φηγορικῶν ἐρασθεὶς παιδείας μετέλαχεν. ἀλλ'
 οὐδὲ τοῦτο ἔστιν εἰπεῖν· πᾶν γὰρ τὸνναντίον εἶπεν 2
 ὁ Πορφύριος· λέγει δὲ οὕτως· 'εἶναι δὲ αὐτὸν πρὸς
 οὐδὲν μὲν ἀφυῆ, ἀπαίδευτον δὲ περὶ πάντα, ὡς ἀπλῶς
 εἰπεῖν· σχεδὸν γὰρ οὐδὲ γράμματα πάνν τι ἐπίστασθαι·
 ἀλλ' εἶναι γελοῖον, ὁπότε τι δέοι ἢ γράψαι ἢ ἀναγνώ-
 ναι, βατταρίζοντα ὥσπερ τὰ παιδιά.' 2

1 γε om. Theodor. || 2 καθάρειος Cobet Mnem. vol. 8
 p. 291: καθάρσιος Cyr., καθάρσιος Theodor. || 5 ἐνάτῃ N:
 ἐννάτῃ || 6 ἀναξιόπιστος Roeper in Philol. vol. 9 p. 37: ἀξιό-
 πιστος || Τίμαιος δὲ] ὁ δὲ coni. N || 7 νεώτερος γὰρ ὁ Ἀριστόξε-
 νος verba spuria arbitratur N || 9. 10 ἐν τῷ Φιλοκράτους] ἐν
 τῷ περὶ Σωκράτους coni. N || 25 τὰ om. codex B

- XII. Cyrillus c. Iulian. VI p. 186 C. D: γέγραφε γὰρ ὡδὶ πάλιν περὶ αὐτοῦ (de Socrate) Πορφύριος· ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν βίον τὰ μὲν ἄλλα εὐκολον καὶ μικρὰς δεόμενον παρασκευῆς εἰς τὰ καθ' ἡμέραν
 5 γεγενῆσθαι· πρὸς δὲ τὴν τῶν ἀφροδισίων χρῆσιν σφοδρότερον μὲν εἶναι, ἀδικίαν δὲ μὴ προσεῖναι· ἢ γὰρ ταῖς γαμεταῖς ἢ ταῖς κοιναῖς χρῆσθαι μόναις. δύο δὲ σχεῖν γυναικας ἅμα, Ξανθίππην μὲν πολίτιν καὶ κοινωτέραν πως, Μυρτώ δὲ Ἀριστείδου θυγατρι-
 10 δῆν τοῦ Λυσιμάχου. καὶ τὴν μὲν Ξανθίππην προσπλα- κείσαν λαβεῖν, ἐξ ἧς αὐτῷ Λαμπροκλῆς ἐγένετο, τὴν δὲ Μυρτῷ γάμφ, ἐξ ἧς Σωφρονίσκος καὶ Μενέξενος.' Res easdem perstringit Cyrillus c. Iulian. VII p. 226 B, ipsa verba πρὸς δὲ τὴν τῶν ἀφροδισίων χρῆσιν κτέ.
 15 apponit Theodoretus Therap. XII p. 174, 37, qui extremis verbis Σωφρονίσκος καὶ Μενέξενος haec subicit: αὐταὶ δὲ συνάπτουσαι μάχην πρὸς ἀλλήλας, ἐπειδὴ παύσαιντο, ἐπὶ τὸν Σωκράτη ὄρμων διὰ τὸ μηδέποτε αὐτὰς μαχομένας διακωλύειν, γελᾶν δὲ καὶ
 20 ἀλλήλαις καὶ αὐτῷ μαχομένας ὁρῶντα. εἶναι δὲ φησὶν αὐτὸν ἐν ταῖς ὁμιλίαις αἰνῶς τε φιλαπεχθήμονα καὶ λοιδόροον καὶ ὑβριστικόν.' καὶ ταῦτα δὲ περὶ τοῦ βίου Σωκράτους ὁ Πορφύριος ἔφη. ἐλέγετο δὲ περὶ αὐτοῦ ὡς ἄρα παῖς ὢν οὐκ εὖ βιώσειεν οὐδὲ εὐτάκτως.

6 ἀδικίαν δὲ μὴ προσεῖναι] cf. Plut. de Herodoti malign. c. 9 p. 856 D: ὡς ἐπὶ Σωκράτους Ἀριστόξενος ἀπαίδευτον καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀκόλαστον εἰπὼν ἐπήνεγκεν 'ἀδικία δὲ οὐ προσήν'. || 8—12 δύο δὲ — Μενέξενος] cf. Laert. Diog. 2, 26 et quae attulit V. Rose Aristot. pseudopigr. p. 100 || 8 σχεῖν] ἔχειν Theodoretus || πολίτην Theodor. || 10. 11 περιπλακείσαν λαθεῖν Cyr. || 11 αὐτῷ N: ἐαντῷ Cyr., om. pronomen Theodor. || 12 γάμφ] γαμηθεῖσαν Theodor. || 18 ἐπειδὴ N: ἐπειδὴν || 20 ὁρῶντα om. codex D || 21. αἰνῶς τε] ἐνίοτε cod. D

πρῶτον μὲν γὰρ φασὶν αὐτὸν τῷ πατρὶ διατελέσαι
 ἀπειθοῦντα, καὶ ὁπότε κελεύσειεν αὐτὸν λαβόντα τὰ
 ὄργανα τὰ περὶ τὴν τέχνην ἀπαντᾶν ὅπου δὴ ποτε,
 ὀλιγορήσαντα τοῦ προστάγματος περιτρέχειν αὐτὸν
 ὅπου δὴ ποτε δόξειεν. ἤδη δὲ περὶ τὰ ἐπτακαίδεκα 5
 ἔτη προσελθεῖν αὐτῷ Ἀρχέλαον τὸν Ἀναξαγόρου
 μαθητὴν φάσκοντα ἐραστὴν εἶναι· τὸν δὲ Σωκράτην
 οὐκ ἀπώσασθαι τὴν ἐντευξίν τε καὶ ὁμιλίαν τὴν πρὸς
 τὸν Ἀρχέλαον, ἀλλὰ γενέσθαι παρ' αὐτῷ ἔτη συχνά,
 καὶ οὕτως ὑπὸ τοῦ Ἀρχελαίου προτραπῆναι ἐπὶ τὰ 10
 φιλόσοφα· εἶτα μετ' ὀλίγα· ἦν δὲ καὶ τῶν ἐπιτιμω-
 μένων καὶ τὰδε Σωκράτει ὅτι εἰς τοὺς ὄχλους εἰσωθεῖτο
 καὶ τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο πρὸς ταῖς τραπέζαις καὶ
 πρὸς τοῖς ἐρμαῖς· Cf. Suidas v. Σωκράτης: Ἀρι-
 στοτέλης δὲ Ἀρχελαίου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει· 15
 γεροντέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά, σφοδρότατόν τε περὶ
 τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος χωρὶς, ὡς Πορφύριος
 ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. Theodoretus Therap.
 IV p. 56, 19: καὶ γὰρ τὸν Σωκράτην τὸν Σωφρο-
 νίσκου φησὶν ὁ Πορφύριος, εἰς ἀκολασίαν ἡνίκα νέος 20
 ἦν ἀποκλίναντα, σπουδῇ καὶ διδαχῇ τούτους μὲν
 ἀφανίσαι τοὺς τύπους, τοὺς δὲ τῆς φιλοσοφίας
 ἐκμάξασθαι.

XIII. Stephanus Byz. p. 193, 17: Γάδρα, πόλις
 Παλαιστίνης. Πορφύριος τρίτῳ φιλοσόφου ἱστορίας. 25
 τὸ ἐθνικὸν Γαδρηνός, ὡς Βόστρα Βοστρηνός καὶ
 Γαγγρηνός.

6 ἔτη] ἔτη ὅντι conl. N || 11 ἦν δὲ καὶ] ἦν δὲ N || 13 τὰς
 om. D || 14—16 Ἀριστοτέλης— παιδικά] cf. Laert. Diog. 2, 19 ||
 15 πρῶτον] πρῶτον V || 24. 26 Γάδρα — Γαδρηνός] Γάδδρα
 — Γαδδρηνός cod. Voss., Γάδαρα — Γαδαρηνός ed. Ald.

BIBΛION Δ.

XIV. Cyrillus c. Iulian. VI p. 208 D: *καίτοι φησὶ καὶ περὶ αὐτοῦ (de Platone) Πορφύριος· ἔπαιδευθῆ δὲ ὁ Πλάτων παρὰ μὲν Διονυσίῳ γράμματα, παρὰ δὲ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ παλαιστῇ τὰ κατὰ τὴν γυμναστικήν· φασὶ δὲ καὶ Ἰσθμιά τινες καὶ Πύθια παλαῦσαι αὐτόν.*

XV. Cyrillus c. Iulian. I p. 31 A. B: *Πορφύριος δὲ φησὶν ἐν βιβλίῳ τετάρτῳ φιλοσόφου ἱστορίας δοξάσαι τε τὸν Πλάτωνα καὶ μὴν καὶ φράσαι πάλιν περὶ ἐνὸς θεοῦ, ὄνομα δὲ αὐτῷ μηδὲν ἐφαρμόττειν μηδὲ γνῶσιν ἀνθρωπίνην αὐτὸν καταλαβεῖν, τὰς δὲ λεγομένας προσηγορίας ἀπὸ τῶν ὑστέρων καταχρηστικῶς αὐτοῦ κατηγορεῖν. εἰ δὲ ὅλως ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ὀνομάτων χρή τι τολμῆσαι λέγειν περὶ αὐτοῦ, μᾶλλον τὴν τοῦ ἐνὸς προσηγορίαν καὶ τὴν τάγαθου τακτέον ἐπ' αὐτοῦ. τὸ μὲν γὰρ ἐμφαίνει τὴν περὶ αὐτὸν ἀπλότητα καὶ διὰ τοῦτο αὐτάρκειαν· χρήξει γὰρ οὐδενός, οὐ μερῶν, οὐκ οὐσίας, οὐ δυνάμεων, οὐκ ἐνεργειῶν, ἀλλ' ἔστι πάντων τούτων αἴτιος. τάγαθόν δὲ παρίστησιν ὅτι ἀπ' αὐτοῦ πᾶν ὅτι περ ἀγαθόν ἐστιν, ἀπομιμουμένων κατὰ τὸ δυνατόν τῶν ἄλλων τὴν ἐκείνου, <εἰ οὕτω> χρή φάναι, ἰδιότητα καὶ δι' αὐτῆς σφριζομένων.*

6 παλαῦσαι] νικῆσαι male olim scripsi cum anonymo Westermanni Bioy. p. 390, 84. iure suo testimonium istud sprexit Ioh. Rutgers in Sexti Iulii Africani ὀλυμπ. ἀναγρ. p. 155 sq. || 10 πάλιν] πολλά coni. N || 19 οὐ μερῶν] οὐ τιμῶν coni N || 23 εἰ οὕτω addidit N

XVI. Cyrillus c. Iulian. VIII p. 271 A: γράφει τοίνυν Πορφύριος ἐν βιβλίῳ τετάρτῳ φιλοσόφου ἱστορίας· ἄχρη γὰρ τριῶν ὑποστάσεων ἔφη Πλάτων τὴν τοῦ θεοῦ προελθεῖν οὐσίαν. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἀνωτάτῳ θεὸν ἀγαθόν, μετ' αὐτὸν δὲ καὶ δεύτερον τὸν δημιουργόν, τρίτην δὲ τὴν τοῦ κόσμου ψυχὴν· ἄχρη γὰρ ψυχῆς τὴν θεότητα προελθεῖν. Eadem repetit Cyrillus c. Iulian. I p. 34 A. B sicut Didymus de trinitate p. 303 sq.

XVII. Cyrillus c. Iulian. I p. 34 C: καὶ πάλιν ὁ 10 αὐτὸς Πορφύριος περὶ Πλάτωνος· διὸ ἐν ἀπορρήτοις περὶ τούτων αἰνιττόμενος φησί, περὶ τὸν βασιλέα πάντα ἐστὶ καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνο αἴτιον πάντων καλῶν, δεύτερον δὲ περὶ τὰ δεύτερα καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα· ὥς γὰρ πάντων μὲν περὶ τοὺς 15 τρεῖς ὄντων θεούς, ἀλλ' ἤδη πρώτως μὲν περὶ τὸν πάντων βασιλέα, δευτέρως δὲ περὶ τὸν ἀπ' ἐκείνου θεόν, καὶ τρίτως περὶ τὸν ἀπὸ τούτου.

XVIII. Cyrillus c. Iulian. I p. 32 C. D:· φησὶ γὰρ ὁ Πορφύριος ἐν τετάρτῳ βιβλίῳ φιλοσόφου ἱστορίας 20 ὥς εἰπόντος Πλάτωνος περὶ τοῦ ἀγαθοῦ οὕτως· ἀπὸ δὲ τούτου τρόπον τινὰ ἀνθρώποις ἀνεπινόητον νοῦν γενέσθαι τε ὅλον καὶ καθ' ἑαυτὸν ὑφεστῶτα, ἐν ᾧ δὴ τὰ ὄντως ὄντα καὶ ἡ πᾶσα οὐσία τῶν ὄντων. ὁ δὲ καὶ πρώτως καλὸν καὶ αὐτοκαλὸν παρ' ἑαυτοῦ τῆς 25

4 τοῦ θεοῦ] τοῦ θεοῦ Cyr. VIII || 4. 5 ἀνωτάτῳ] ἀνώτατον Cyr. VIII || 6 τρίτην] τρίτον Cyr. I || δὲ τὴν] δὲ καὶ τὴν Cyr. I et Didymus || 12—18 locus obscurus

- καλλονῆς ἔχον τὸ εἶδος. προήλθε δὲ προαιώνιος ἀπ' αἰτίου τοῦ θεοῦ ὠρμημένος, αὐτογέννητος ὢν καὶ αὐτοπάτωρ· οὐ γὰρ ἐκείνου κινουμένου πρὸς γένεσιν τὴν τούτου ἢ πρόοδος γέγονεν, ἀλλὰ τούτου παρελθόντος αὐτογόνως ἐκ θεοῦ, παρελθόντος δὲ οὐκ ἀπ' ἀρχῆς τινὸς χρονικῆς· οὐπω γὰρ χρόνος ἦν. ἀλλ' οὐδὲ χρόνον γενομένου πρὸς αὐτόν ἐστὶ· τι ὁ χρόνος· ἄχρονος γὰρ αἰὲ καὶ μόνος αἰώνιος ὁ νοῦς. ὥσπερ δὲ ὁ θεὸς ὁ πρῶτος καὶ μόνος αἰεὶ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ γένηται τὰ πάντα, τῷ μὴ τούτοις συναριθμεῖσθαι μηδὲ τὴν ἀξίαν συγκατατάττεσθαι δύνασθαι τῇ ἐκείνου ὑπάρξει, οὕτω καὶ ὁ νοῦς αἰώνιος μόνος καὶ ἀχρόνως ὑποστάς, καὶ τὰ ἐν χρόνῳ αὐτὸς χρόνος ἐστίν, ἐν ταυτότητι μένων τῆς ἑαυτοῦ αἰωνίας ὑποστάσεως.
- 15 Cf. Cyrillus c. Iul. I p. 28 D: γεγράφασι δὲ περὶ τούτων (de philosophis dei naturam definientibus) Πλούταρχος τε καὶ ἔτεροι τῶν παρ' αὐτοῖς λογάδων καὶ ὁ θρασὺς καθ' ἡμῶν Πορφύριος.

- XIX. Iohannes Malal. Chronogr. p. 56, 11: τὸν δὲ Πλούταρχον τὸν Χερωνήσιον Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῳ αὐτοῦ χρονογραφίᾳ ἐδόξασε. Cf. Wytttenbach. in Plut. vol. 1 praef. p. 45.

- XX. Tzetzes Chil. 11, 532:
 δευτέρως δὲ ἐγκύκλια μαθήματα καλοῦνται
 25 ὁ κύκλος, τὸ συμπέρασμα πάντων τῶν μαθημάτων,

1—14 προήλθε δὲ — ὑποστάσεως verba a Porphyrio videntur esse aliena || 20 τὸν Χερωνήσιον] τὸν Χαιρωνεά dicendum fuisse vidit Chilmead. similiter tamen ὁ Χερωνήσιος Πλούταρχος p. 56, 3 vocatur, cf. Georg. Cedr. vol. I p. 82, 20 ed. Bonn.

γραμματικῆς, ῥητορικῆς, αὐτῆς φιλοσοφίας,
καὶ τῶν τεσσάρων δὲ τεχνῶν τῶν ὑπ' αὐτὴν κει-
μένων,
τῆς ἀριθμούσης, μουσικῆς καὶ τῆς γεωμετρίας
καὶ τῆς οὐρανοβάμονος αὐτῆς ἀστρονομίας. 5
ἐγκύκλια μαθήματα δευτέρως ταῦτα πάντα,
ὥς ἔγραψε Πορφύριος ἐν βίοις φιλοσόφων
καὶ ἕτεροι μυριοὶ δὲ τῶν ἐλλογίμων ἄνδρες.

ΜΑΛΛΟΤ Η ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΠΤΘΑΓΟΡΟΤ ΒΙΟΣ.

Συμφωνεῖται μὲν δὴ παρὰ τοῖς πλείστοις Μνη- 1
 σάρχου γεγενῆσθαι παῖς· περὶ δὲ τοῦ γένους τοῦ
 5 Μνησάρχου διαπεφώνηται. οἱ μὲν γὰρ Σάμιον αὐτὸν
 εἶναι φασί, Νεάνθη δ' ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μυθικῶν
 Σύρον ἐκ Τύρου τῆς Συρίας. σιτοδείας δὲ καταλα-
 βούσης τοὺς Σαμίους προσπλεύσαντα τὸν Μνήσαρχον
 κατ' ἐμπορίαν μετὰ σίτου τῇ νήσῳ ἀποδόμενον τιμη-
 10 θῆναι πολιτείᾳ. Πυθαγόρου δ' ἐκ παίδων εἰς πᾶσαν
 μάθησιν ὄντος εὐφροῦς, τὸν Μνήσαρχον ἀπαγαγεῖν
 αὐτὸν εἰς Τύρον, ἐκεῖ δὲ τοῖς Χαλδαίοις συστάντα
 μετασχεῖν τούτων ἐπὶ πλεῖον ποιῆσαι. ἐπανελθόντα δ'
 εἰς τὴν Ἰωνίαν ἐντεῦθεν τὸν Πυθαγόραν πρῶτον μὲν
 15 Φερεκύδῃ τῷ Συρίῳ ὁμιλῆσαι, δεύτερον δ' Ἐρμωδά-
 μαντι τῷ Κρεοφυλείῳ ἐν Σάμῳ ἥδη γηράσκοντι. λέγει 2
 δ' ὁ Νεάνθης ἄλλους εἶναι οἱ τὸν πατέρα αὐτοῦ

6 φασί *B* pr. m. || Νεάνθη *Menagius* in *Diog. Laert.* 8, 72:
 κλεάνθη || τῶν μυθικῶν] τῶν Πυθαγορικῶν con. *Menagius* ||
 7 Τύρον *Holstenius*: πύρρον || 9 ἀποδόμενον] ἢ ἀποδόμενον *B*,
 sed ἢ a sec. m. fortasse ex i factum, καὶ ἀποδόμενον ed. pr. ||
 12 Τύρον *Holstenius*: πύρρον || συστάντα] συστήσαντα *N* ||
 13 ἐπὶ πλεόν *malit N* || 15 Φερεκύδῃ ed. pr.: φερεκύδει (in *B*
 ei scr. sec. m.) || 16 Κρεοφυλείῳ *N*: κρεοφυλίῳ || 17 Νεάνθη
Menagius: κλεάνθη

PORPHYRIUS.

Τυρρηγνὸν ἀποφαίνονται τῶν τὴν Αἴμνον ἐποικισάν-
των, ἐντεῦθεν δὲ κατὰ πρᾶξιν εἰς Σάμον ἐλθόντα
καταμεῖναι καὶ ἀστὸν γενέσθαι· πλείοντος δὲ τοῦ
Μνησάρχου εἰς τὴν Ἰταλίαν συμπλεύσαντα τὸν Πυθα-
γόραν νέον ὄντα κομιδῇ σφόδρα οὔσαν εὐδαίμονα καὶ 5
τόθ' ὕστερον εἰς αὐτὴν ἀποπλευῖσαι. καταλέγει δ'
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὺς δύο, Εὐνοστον καὶ Τυρρηγνόν,
πρεσβυτέρους. Ἀπολλώνιος δ' ἐν τοῖς περὶ Πυθαγόρου
καὶ μητέρα ἀναγράφει Πυθαῖδα, ἀπόγονον Ἀγκαίου
τοῦ οἰκιστοῦ τῆς Σάμου. τινὰς δ' Ἀπόλλωνος αὐτὸν 10
ἰστορεῖν καὶ Πυθαῖδος τῷ γόνῳ, λόγῳ δὲ Μνησάρχου
φησὶν Ἀπολλώνιος. τῶν γοῦν ποιητῶν τῶν Σαμίων
εἰπεῖν τινά·

Πυθαγόραν δ' ὃν ἔτικτε Διὶ φίλον Απόλλωνι

Πυθαῖς, ἣ κάλλος πλεῖστον ἔχεν Σαμίων. 15

διακοῦσαι δ' οὐ μόνον Φερεκίδου καὶ Ἐρμοδάμαντος,
3 ἀλλὰ καὶ Ἀναξιμάνδρου φησὶν οὗτος. Δοῦρις δ' ὁ
Σάμιος ἐν δευτέρῳ τῶν ὥρων παῖδά τ' αὐτοῦ ἀνα-
γράφει Ἀρίμνηστον καὶ διδάσκαλον φησὶ γενέσθαι
Δημοκρίτου. τὸν δ' Ἀρίμνηστον κατελθόντ' ἀπὸ τῆς 20
φονγῆς χαλκοῦν ἀνάθημα τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ἀναθεῖναι
τὴν διάμετρον ἔχον ἐγγὺς δύο πήχεων, οὗ ἐπίγραμμα
ἦν ἐγγεγραμμένον τόδε·

1 Τυρρηγνὸν Holstenius: πύρρινον B, πυρρινὸν V || ἐποι-
κισάντων] ἀποικισάντων ed. pr., κατοικισάντων infra habetur
§ 10, κατοικισάντων coni. N || 2 ἐντεῦθεν δὲ ed. pr.: ἐντεῦθεν
δ' εἰς || 5. 6 καὶ τόθ' ὕστερον verba lacunosa || 7 Εὐνοστον]
Εὐνομον Laert. Diog. 8, 2 || 9 Ἀγκαίου ed. Holst. cum Iambl.
de vita Pyth. § 3 et 4: ἀγγαίου || 16 Φερεκίδου ed. pr.: φερε-
κίδους || καὶ Ἐρμοδάμαντος Holstenius: ἀλλὰ καὶ Ἐρμοδάμαντος ||
17 οὗτος] ὁ αὐτός malit N || Δοῦρις Holstenius: δονρις || 18 ὥρων
~ I. Voss: ὥρων || 19 φησὶ] φη B

Πυθαγόρῳ φίλος υἱὸς Ἀρίμνηστός μ' ἀνέθηκε,
 πολλὰς ἐξευρὼν ἐνὶ λόγοις σοφίας.
 τοῦτο δ' ἀνελόντα Σῖμον τὸν ἄρμονικὸν καὶ τὸν κα-
 νόνα σφετερισάμενον ἐξευγνέειν ὥς ἰδιον. εἶναι μὲν
 5 οὖν ἐπὶ τὰς ἀναγεγραμμένας σοφίας· διὰ δὲ τὴν
 μίαν, ἣν Σῖμος ὑφείλετο, συναφανισθῆναι καὶ τὰς
 ἄλλας τὰς ἐν τῷ ἀναθήματι γεγραμμένας. ἄλλοι δ' 4
 ἐκ Θεανούς τῆς Πυθωνάκτος τὸ γένος Κρήσσης υἱὸν
 Τηλαύγῃ Πυθαγόρου ἀναγράφουσι καὶ θυγατέρα Μυῖαν,
 10 οἳ δὲ καὶ Ἀριγνώτην· ὧν καὶ συγγράμματα Πυθα-
 γόρεια σφίξεσθαι. Τίμαιος δ' ἰστορεῖ τὴν Πυθαγόρου
 θυγατέρα καὶ παρθένον οὖσαν ἡγεῖσθαι τῶν παρθένων
 ἐν Κρότωνι καὶ γυναῖκα τῶν γυναικῶν· τὴν δ' οἰκίαν
 Δῆμητρος ἱερὸν ποιῆσαι τοὺς Κροτωνιάτας, τὸν δὲ
 15 στενωπὸν καλεῖν μουσεῖον. Λύκος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ 5
 τῶν ἱστοριῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος ὥς διαφωνούν-
 των τινῶν μνημονεύει λέγων· 'τὴν μὲν οὖν πατρίδα
 καὶ τὴν πόλιν, ἥς γενέσθαι πολίτην τὸν ἄνδρα τοῦ-
 τον συμβέβηκεν, εἰ μὴ τυγχάνεις κατειδώς, μηδὲν
 20 διαφερέτω σοι. λέγουσι γὰρ αὐτὸν οἳ μὲν εἶναι Σα-
 μιον, οἳ δὲ Φλιάσιον, οἳ δὲ Μεταποντῖνον.' ἔτι καὶ 6
 περὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ οἱ πλείους τὰ μὲν τῶν
 μαθηματικῶν καλουμένων ἐπιστημῶν παρ' Αἰγυπτίων
 τε καὶ Χαλδαίων καὶ Φοινίκων φασὶν ἐκμαθεῖν· γεω-
 25 μετρίας μὲν γὰρ ἐκ παλαιῶν χρόνων ἐπιμεληθῆναι

1 πυθαγόρῳ B, πυθαγορέω V || 2 ἐνὶ λόγοις] ἡδυλόγους
 coni. N Philol. 5 p. 692 || 9 τηλαυγῇ libri || μυῖαν B: μυ.αν V,
 ubi i erasum || 14 τοὺς Κροτωνιάτας] potius τοὺς Μεταποντίνους
 dicendum erat, cf. Iambl. de vita Pythag. § 170 || 15 Λύκος
 Holstenius, Λύκων C. Mueller Fragm. hist. Gr. II p. 370: λεῦ-
 κος || 19 τυγχάνεις Westermann: τυγχάνης || 21 Μεταποντῖνον]
 μετὰ ποντῖνον B || ἔτι καὶ] ἔτι δὲ καὶ ed. pr. || 22 post αὐτοῦ
 videntur quaedam excidisse

Αἰγυπτίους, τὰ δὲ περὶ ἀριθμούς τε καὶ λογισμούς
Φοίνικας, Χαλδαίους δὲ τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρή-
ματα· περὶ τὰς τῶν θεῶν ἀγιστείας καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
περὶ τὸν βίον ἐπιτηδευμάτων παρὰ τῶν μάγων φασὶ
 7 *διακοῦσαι τε καὶ λαβεῖν. καὶ ταῦτα μὲν σχεδὸν πολ-* 5
λοὺς ἐπιγινώσκειν διὰ τὸ γεγράφθαι ἐν ὑπομνήμασιν,
τὰ δὲ λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἥττον εἶναι γνωρίμα·
πλὴν τοσαύτη γε ἀγνεῖα φησὶν Εὐδόξος ἐν τῇ ἐβδόμῃ
τῆς γῆς περιόδου κεχρησθαι καὶ τῇ περὶ τοὺς φόνους
φυγῇ καὶ τῶν φονευόντων, ὥς μὴ μόνον τῶν ἐμφύχων 10
ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ μαγείοις καὶ θηράτορσι μηδέ-
ποτε πλησιάζειν. Ἀντιφῶν δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου
τῶν ἐν ἀρετῇ πρωτεύσάντων καὶ τὴν καρτερίαν αὐτοῦ
τὴν ἐν Αἰγύπτῳ διηγεῖται λέγων τὸν Πυθαγόραν
ἀποδεξάμενον τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων τὴν ἀγωγὴν σπου- 15
δάσαντά τε μετασχεῖν ταύτης δεηθῆναι Πολυκράτους
τοῦ τυράννου γράψαι πρὸς Ἀμασιν τὸν βασιλέα τῆς
Αἰγύπτου, φίλον ὄντα καὶ ξένον, ἵνα κοινωνήσῃ τῆς
τῶν προειρημένων παιδείας. ἀφικόμενον δὲ πρὸς Ἀμα-
σιν λαβεῖν γράμματα πρὸς τοὺς ἱερέας καὶ συμμίζαντα 20
τοῖς Ἡλιοπολίταις ἐκπεμφθῆναι μὲν εἰς Μέμφιν ὥς
πρὸς πρεσβυτέρους, τῇ γ' ἀληθείᾳ σκηπτομένουν τῶν

1 τὰ δὲ — λογισμούς] desideratur verbum unde haec pen-
 deant || 3 περὶ τὰς] περὶ δὲ τὰς ed. pr. || ἀγιστείας Ritters-
 husius: ἀγιστίας B V pr. m., ἀγιστίας V sec. m., ἀγιστείας
 Mon. || 4 φασὶ V ut conl. Westermann: φησι (fortasse ex φησὶν
 factum) B || 6 ὑπομνήμασιν B pr. m.: ὑπομνήμασι || 12—19 Ἀντι-
 φῶν δὲ — παιδείας Cyrill. c. Iul. X p. 340 E || 13 ἐν ἀρετῇ, Cyr.
 cf. Laert. Diog. 8, 3: ἐπ' ἀρετῇ || 13. 14 αὐτοῦ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ]
 τὴν ἐν Αἰγύπτῳ αὐτοῦ Cyr. || 17 Ἀμασιν Cyr.: ἁμῶσιν B, ἁμωσιν
 V || 18 φίλον ὄντα Cyr.: φίλον τε || κοινωνήσῃ Cyr.: κοινωνῇ .
 19. 20 Ἀμασιν ed. pr.: ἁμῶσιν B, ἁμωσιν V || 21 Ἡλιοπολίταις
 N: ἡλιονπολίταις || 22 τῇ γ' ἀληθείᾳ Westermann: τῇ δ' ἀλη-

Ἑλλιοπολιτῶν τὰ τοιαῦτα, ἐκ δὲ Μέμφεως κατὰ τὴν
 ὁμοίαν σκῆψιν πρὸς Διοσπολίτας ἐλθεῖν. τῶν δ' οὐδ'
 δυναμένων προῖσχεσθαι αἰτίας διὰ τὸ δέος τοῦ βασι-
 λέως, νομισάντων δὲ τῷ μεγέθει τῆς κακοπαθείας
 5 ἀποστήσειν αὐτὸν τῆς ἐπιβολῆς, προστάγματα σκληρὰ
 καὶ κεχωρισμένα τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς κελεῦσαι ὑπο-
 μέναι αὐτόν. τὸν δὲ ταῦτα ἐκτελέσαντα προθύμως
 οὕτως θαυμασθῆναι, ὥς ἐξουσίαν λαβεῖν θύειν τοῖς
 θεοῖς καὶ προσιέναι ταῖς τούτων ἐπιμελείαις, ὅπερ
 10 ἐπ' ἄλλου ξένου γερονδὸς οὐχ εὐρίσκεται. ἐπανελθόντα 9
 δ' εἰς τὴν Ἰωνίαν κατασκευάσαι ἐν τῇ πατρίδι διδα-
 σκαλεῖν τὸ Πυθαγόρου καλούμενον ἔτι καὶ νῦν ἡμι-
 κύκλιον, ἐν ᾧ Σάμιοι περὶ τῶν κοινῶν συνιόντες
 βουλευόνται. ἔξω δὲ τῆς πόλεως ἄντρον οἰκεῖον τῆς
 15 ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ποιήσαντα, ἐν τούτῳ τὰ πολλὰ τῆς
 ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς διατρίβειν συνόντα ὀλίγοις τῶν
 ἐταίρων. γερονότα δ' ἐτῶν τεσσαράκοντα, φησὶν ὁ
 Ἀριστοξένος, καὶ ὄρωντα τὴν τοῦ Πολυκράτους τυραν-
 νίδα συντονωτέραν οὔσαν ὥστε καλῶς ἔχειν ἐλευθέραν
 20 ἀνδρὶ τὴν ἐπιστατείαν τε καὶ δεσποτείαν ὑπομένειν,
 οὕτως δὴ τὴν εἰς Ἰταλίαν ἄπαρσιν ποιήσασθαι. Διο- 10
 γένους δ' ἐν τοῖς ὑπὲρ Θούλην ἀπίστοις τὰ κατὰ τὸν
 φιλόσοφον ἀκριβῶς διελθόντος, ἔκρινα μηδαμῶς τὰ
 τούτου παρελθεῖν. φησὶ δὴ Μνήσαρχον Τυρρητὸν

θεία || σκηπτομένων Rittershusius: σκεπτομένων || 1 Ἑλλιοπολιτῶν
 N: ἡλλιοπολιτῶν || 2 Διοσπολίτας ed. pr.: διὸς πολίτας || 4 δὲ
 τῷ L. Mendelssohn: δ' ἐν τῷ || 5 ἐπιβολῆς B sec. m.: ἐπιβου-
 λῆς V et fortasse B pr. m. || 13 ἐν ᾧ Σάμιοι || ἐν ᾧ νῦν Σάμιοι
 lambl. de Pyth. § 26 || 17 δ' ἐτῶν V: δὲ τῶν B || τεσσαράκοντα
 μ B V || 19 ὥστε] cf. quae dixi in lambl. de vita Pyth. p. 7 ||
 20 ἐπιστατείαν N, ἐπιστάσιαν ed. Holst.: ἐπιστατίαν || ὑπομένειν
 Cobet Coll. crit. p. 442: μὴ ὑπομένειν || 21 τὴν] τῇ B pr. m. ||
 24 φησὶ δὴ B: φησὶ δὲ V

ὄντα κατὰ γένος τῶν Αἰμνον καὶ Ἰμβρον καὶ Σκύρον
 κατοικησάντων Τυρρηνῶν κάκειθεν μεταστάντα πολλὰς
 μὲν πόλεις πολλὰ δὲ χωρία ἐπιόντα ἐπιτυχεῖν ποτὲ
 παιδὶ νηπιῷ ὑπὸ λεύκη μεγάλη καὶ εὐφυεῖ κειμένῳ·
 ἐπιστάντα δὲ θεάσασθαι ὕπτιον εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνα- 5
 βλέποντα πρὸς ἥλιον ἀσκαρδαμνικτὶ καὶ τῷ στόματι
 ἐνιέντα κάλαμον σμικρὸν καὶ λεπτὸν καθάπερ αὐλόν.
 θαυμάσαντα δὲ καὶ δρόσῳ ἐκ τῆς λεύκης κατασταζούσῃ
 θεασάμενον τρεφόμενον ἀναλαβεῖν, θείαν τινὰ νομί-
 ζοντα τὴν τοῦ παιδίου εἶναι γένεσιν· ἰδρυθέντα δ' 1
 ἐν Σάμῳ ἀναληφθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἀνδροκλέους ἐπιχω-
 ρίου, ὃς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῷ τῆς οἰκίας ἐνεχείρισεν.
 βιοῦντα δ' ἐν ἀφθόνοις ἀνατρέφειν τὸ παιδίον Ἀστραῖον
 καλέσαντα μετὰ τῶν αὐτοῦ παίδων τριῶν ὄντων,
 Εὐνόστου καὶ Τυρρηνοῦ καὶ Πυθαγόρου· ὃν καὶ υἷδν 1
 11 ἔδετο Ἀνδροκλῆς ὄντα νεώτατον. παῖδα μὲν οὖν
 ὄντα ἔπεμπεν εἰς τε καθαριστοῦ καὶ παιδοτρίβου καὶ
 ζωγράφου, νεανίαν δὲ γενόμενον εἰς Μίλητον πρὸς
 Ἀναξίμανδρον, μαθησόμενον τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρο-
 νομικά. ἀφίκετο δὲ καὶ πρὸς Αἰγυπτίους, φησὶν, ὁ 2
 Πυθαγόρας καὶ πρὸς Ἀραβας καὶ Χαλδαίους καὶ
 Ἑβραίους, παρ' ὧν καὶ τὴν περὶ ὀνείρων γνῶσιν
 ἠκριβώσατο· καὶ τῇ διὰ λιβανωτοῦ μαντεία πρώτος

1 Σκύρον N: σκύρον || 2 κατοικησάντων] κατοικισάντων
 conl. N || μεταστάντα Holstenius et fortasse B, de quo tacet
 Bywater: μεταστάντων V || 3 μὲν πόλεις Rittershusius: δὲ πόλεις ||
 6 ἀσκαρδαμνικτὶ ed. Holst., ἀσκαρδαμνικτὶ N: ἀσκαρδαμνικτὶ ||
 9 θείαν τινα V pr. m. B || 10 ἰδρυθέντα E. Rohde *Der griech.
 Roman* p. 262 sq.: ἰδρυθέν (ἀνδρωθέν in margine m. rec.
 scriptum praebet B) || 14 αὐτοῦ N: αὐτοῦ || 15 τυρρηνον (sine
 accentu) B pr. m., τυρρήνον V || 20 — p. 23, 2 ἀφίκετο — φωνήν
 Cyrillus c. Iul. X p. 341 A || 21 ἀραβας V || 21.22 καὶ Ἑβραίους
 om. Cyr.

ἐχρήσατο. καὶ ἐν Αἰγύπτῳ μὲν τοῖς ἱερεῦσι συνῆν
καὶ τὴν σοφίαν ἐξέμαθε καὶ τὴν Αἰγυπτίων φωνήν,
γραμμμάτων τε τρισσὰς διαφοράς, ἐπιστολογραφικῶν 12
τε καὶ ἱερογλυφικῶν καὶ συμβολικῶν, τῶν μὲν κυριο-
5 λογουμένων κατὰ μίμησιν, τῶν δ' ἄλληγορουμένων
κατὰ τινὰς αἰνιγμούς· καὶ περὶ θεῶν πλέον τι ἔμαθεν.
ἐν δὲ Ἀραβίᾳ τῷ βασιλεῖ συνῆν ἐν τε Βαβυλῶνι τοῖς
τ' ἄλλοις Χαλδαίοις συνεγένετο καὶ πρὸς Ζάρατον
ἀφίκετο, παρ' οὗ καὶ ἐκαθάρθη τὰ τοῦ προτέρου βίου
10 λύματα καὶ ἐδιδάχθη ἀπ' οὗ ἀγνεύειν προσήκει τοῖς
σπουδαίοις, τὸν τε περὶ φύσεως λόγον ἤκουσε καὶ
τίνες αἱ τῶν ὄλων ἀρχαί. ἐκ γὰρ τῆς περὶ ταῦτα τὰ
ἔθνη πλάνης ὁ Πυθαγόρας τὸ πλεῖστον τῆς σοφίας
ἐνεπορεύσατο. τὸν δὲ Ἀστραῖον τῷ Πυθαγόρα χαρὶ- 13
15 ζεται Μνήσαρχος. ὃ δὲ λαβὼν καὶ φυσιογνωμονήσας
καὶ τὰς κινήσεις καὶ τὰς ἡρεμίας τοῦ σώματος ἐπισκε-
ψάμενος ἐπαίδευεν. ταύτην γὰρ ἡκρίβου πρῶτος τὴν
περὶ ἀνθρώπων ἐπιστήμην, ὁποῖος τὴν φύσιν ἕκαστος
εἶη μανθάνων. καὶ οὗτ' ἂν φίλον οὔτε γινώριμον
20 ἐποιήσατο οὐδένα πρὶν πρότερον φυσιογνωμονῆσαι τὸν
ἄνδρα, ὁποῖός ποτ' ἔστιν. ἦν δ' αὐτῷ καὶ ἕτερον 14
μειράκιον ὃ ἐκ Θράκης ἐκτέσσατο, ᾧ Ζάμολις ἦν ὄνομα,

1 μὲν om. Cyr. || 3 γραμμάτων τε Bergk in Herm. vol. 18
p. 519: γραμμάτων δὲ || 4. 5 κυριολογουμένων Bergk coll. Clem.
Alex. Strom. V p. 657: κοινολογουμένων || 6 πλέον τί BV ||
7 ἐν δὲ N: ἐν τε || ἀραβία V || 8 τ' om. V || Ζάρατον N:

ῥάβατον B, ξάβατον V || 10 ἀγνεύειν B || 10. 11 τοῖς σπουδαίοις
V: τοὺς σπουδαίοις B, τοὺς σπουδαίους ed. pr. || 11 ἤκουσεν B
pr. m. || 17 ἐπαίδευεν B pr. m.: ἐπαίδευσεν B sec. m. V, ἐπαί-
δευσε ed. Holst. || πρῶτος ed. pr.: πρῶτον || 19 εἶη μανθάνων
N: ἐμανθάνων || 21 ἔστιν V: ἔστι (compend. scr. et sine accentu)
B || 21 — p. 24, 3 ἦν δὲ — ἐπαίδευσεν Cyrillus c. Iul. VI p. 208 E ||
22 Ζάμολις malit N, cf. L. Dindorf Thes. Gr. L. IV p. 6 C.

ἐπεὶ γεννηθέντι αὐτῷ δορὰ ἄρκτου ἐπεβλήθη· τὴν γὰρ δορὰν οἱ Θοῤῃκες ξαλμόν καλοῦσιν. ἀραπῶν δ' αὐτὸν ὁ Πυθαγόρας τὴν μετέωρον θεωρίαν ἐπαίδευσσε τὰ τε περὶ ἱερουργίας καὶ τὰς ἄλλας εἰς θεοὺς θρησκείας· τινὲς δὲ καὶ Θαλῆν τοῦτον φασὶν ὀνομάζεσθαι. 5 ὥς Ἡρακλέα δ' αὐτὸν προσκυνοῦσιν οἱ βάρβαροι.

15 Διονυσιοφάνης δὲ λέγει δουλεῦσαι μὲν αὐτὸν τῷ Πυθαγόρᾳ, ἐμπεσόντα δ' εἰς ληστὰς καὶ στιχθέντα, ὅτε κατεστασιάσθη ὁ Πυθαγόρας καὶ ἔφηνεν, δῆσαι τὸ μέτωπον διὰ τὰ στίγματα. τινὲς δ' ἐρμηνεύεσθαι τὸ ὄνομα φασὶ Ζάλμοξιν ξένος ἀνὴρ. νοσήσαντα δὲ τὸν Φερεκύδην ἐν Δήλῳ θεραπεύσας ὁ Πυθαγόρας καὶ ἀποθανόντα θάψας εἰς Σάμον ἐπανήλθε πόδι τοῦ συγγενέσθαι Ἑρμοδάμαντι τῷ Κρεοφυλείῳ. χρόνον δέ τινα αὐτοῦ διατρέβων Εὐρυμένους τοῦ Σαμίου 15 ἀθλητοῦ ἐπεμελεῖτο, ὃς τῇ Πυθαγόρου σοφίᾳ καίτοι σμικρὸς τὸ σῶμα ὦν πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκράτει καὶ ἐνίκα Ὀλυμπίᾳσιν. τῶν γὰρ ἄλλων ἀθλητῶν κατὰ τὸν ἀρχαῖον ἔτι τρόπον τυρὸν καὶ σῦκα σιτομένων, οὗτος Πυθαγόρᾳ πετιθόμενος πρῶτος κρέας τεταγμένον ἐσθίων 20 ἐφ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν ἰσχὺν τῷ σώματι περιποιήσατο. καίτοι γε προῖὼν τῇ σοφίᾳ ὁ Πυθαγόρας ἀθλεῖν μὲν παρῆναι, νικᾶν δὲ μὴ, ὥς δεόν τοὺς μὲν πόρους ὑπομένειν, τοὺς δ' ἐκ τοῦ νικᾶν φθόρους φεύγειν· συμβαίνειν γὰρ καὶ ἄλλως μὴδ' εὐαγεῖς εἶναι τοὺς 25

1. 2 ἐπεὶ — καλοῦσιν om. Cyr. || 3 ἐπαίδευσεν B pr. m. ||
 4. 5 θρησκείας B || 13 ἐπανήλθεν B pr. m. || τοῦ] τὸ B pr. m. V pr. m. || 14 Κρεοφυλείῳ N: κρεοφυλίῳ || 18 Ὀλυμπίᾳσιν Westermann: ὀλυμπιάσιν ut videtur B, ὀλυμπιάσιν V || 20 Πυθαγόρᾳ πετιθόμενος N: πυθαγόρου πυθόμενος B, πυθαγόρου πυθόμενον V || 21 ἰσχὺν B pr. m. V pr. m. || 25 συμβαίνειν N: συμβαίνει || μὴδ'] μὴ coni. N

- νικῶντας καὶ φυλλοβολουμένους. μετὰ δὲ ταῦτα τῆς 16
 Πολυκράτους τυραννίδος Σαμίους καταλαβούσης, οὐ
 πρόπον ἡγούμενος ὁ Πυθαγόρας ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ
 βιοῦν ἀνδρὶ φιλοσόφῳ, διανοήθη εἰς Ἰταλίαν ἀπαίρειν.
 5 ὥς δὲ πλέων Δελφοῖς προσέσχε, τὸ ἐλεγείον τῷ τοῦ
 Ἀπόλλωνος τάφῳ ἐπέγραψε, δι' οὗ ἐδήλου ὡς Σειληνοῦ
 μὲν ἦν υἱὸς Ἀπόλλων, ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Πύθωνος,
 ἐκηδεύθη δ' ἐν τῷ καλουμένῳ Τρίποδι, ὃς ταύτης
 ἔτυχε τῆς ἐπωνυμίας διὰ τὸ τὰς τρεῖς κόρας τὰς Τριό-
 10 που θυγατέρας ἐνταῦθα θρηνησαι τὸν Ἀπόλλωνα.
 Κρήτης δ' ἐπιβὰς τοῖς Μόργον μύσταις προσῆει ἐνὸς 17
 τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, ὕψ' ὧν καὶ ἐκαθάρθη τῇ
 κεραυνίᾳ λίθῳ, ἔωθεν μὲν παρὰ θαλάττῃ προηγῆς ἐκτα-
 θείς, νύκτωρ δὲ παρὰ ποταμῷ ἀρνειοῦ μέλανος μαλλοῖς
 15 ἔστεφαναμένους. εἰς δὲ τὸ Ἰδαῖον καλούμενον ἄντρον
 καταβὰς ἔρια ἔχων μέλανα τὰς νομιζομένας τρεῖς ἐννέα
 ἡμέρας ἐκεῖ διέτριψεν καὶ καθήγισεν τῷ Διὶ τὸν τε
 στορνύμενον αὐτῷ κατ' ἔτος θρόνον ἐθεάσατο, ἐπί-
 γραμμὰ τ' ἐνεχάραξεν ἐπὶ τῷ τάφῳ ἐπιγράψας Ἐνθα-
 20 γόρας τῷ Διὶ, οὗ ἡ ἀρχή·

ᾧδε θανὼν κεῖται Ζάν, ὃν Δία κικλήσκουσιν.

1—10 μετὰ δὲ — Ἀπόλλωνα Cyrillus c. Iul. X p. 342 A ||
 2 καταλαβούσης B || 3 πρόπον|| πρόπειν Cyr. || ἐν τῇ τοιαύτῃ
 Cyr. || 5—10 ὥς δὲ — Ἀπόλλωνα verba desunt in B sex fere
 versibus erasis || 5 πλέων Cyr.: πλέον V || προσέσχεν ἐλεγείον Cyr. ||
 6 Σειληνοῦ N: Σιλήνον Cyr., πηλινον V || 7 Ἀπόλλων|| ὁ Ἀπόλ-
 λων Cyr. || 7. 8 δὲ ὑπὸ Πύθωνος, ἐκηδεύθη verba, quae om. V,
 uni debentur Cyrillo || 9 ἐπωνυμίας|| προσωπωνυμίας Cyr. || τὰς
 τρεῖς|| τρεῖς Cyr. || 10 Ἀπόλλωνα Cyr.: ἀπόλλω || 11 τοῖς|| τῆς V ||
 13 προηγῆς B pr. m. V pr. m. || 15—21 εἰς δὲ — κικλήσκουσιν
 Cyrill. c. Iul. X p. 342 C || 16 μέλανα τὰς Cyr.: μέλανα καὶ τὰς ||
 νενομισμένας τριτάτας ἐννέα Cyr. || 18—21 ἐπίγραμμα — κικλή-
 σκουσιν verba in B sunt erasa || 19 ἐπὶ τῷ τάφῳ|| ἐν τάφῳ Cyr. ||
 21 θανὼν|| μέγας Cyr. et Anth. Sal. 7, 746 || ζάν Mon.: ζάν V

- 18 ἐπεὶ δὲ τῆς Ἰταλίας ἐπέβη καὶ ἐν Κρότωνι ἐγένετο, φησὶν ὁ Δικαίαρχος, ὥς ἀνδρὸς ἀφικομένου πολυπλάνου τε καὶ περιττοῦ καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν ὑπὸ τῆς τύχης εὖ κεχορηγημένου, τὴν τε γὰρ ἰδέαν εἶναι ἐλευθέριον καὶ μέγαν χάριν τε πλείστην καὶ 5 κόσμον ἐπὶ τε τῆς φωνῆς καὶ τοῦ ἥθους καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἔχειν, οὕτως διαθεῖναι τὴν Κροτωνιατῶν πόλιν ὥστ' ἐπεὶ τὸ τῶν γερόντων ἀρχεῖον ἐψυχαγωγῆσεν πολλὰ καὶ καλὰ διαλεχθεῖς, τοῖς νέοις πάλιν ἡβητικὰς ἐποίησατο παραινέσεις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων 10 κελευσθεῖς· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς παισὶν ἐκ τῶν διδασκαλείων ἀθρόοις συνελθοῦσιν· εἴτα ταῖς γυναιξὶ 19 καὶ γυναικῶν σύλλογος αὐτῷ κατεσκευάσθη. γενομένων δὲ τούτων μεγάλη περὶ αὐτοῦ ἠὐξήθη δόξα, καὶ πολλοὺς μὲν ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως ὁμιλητὰς οὐ 15 μόνον ἄνδρας ἀλλὰ καὶ γυναῖκας, ὧν μιᾷς γε Θεανοῦς καὶ διεβοήθη τοῦνομα, πολλοὺς δ' ἀπὸ τῆς σύνεγγυς βαρβάρου χώρας βασιλεῖς τε καὶ δυνάστας. ἃ μὲν οὖν ἔλεγε τοῖς συνοῦσιν οὐδὲ εἰς ἔχει φράσαι βεβαίως· καὶ γὰρ οὐχ ἡ τυχοῦσα ἦν παρ' αὐτοῖς σιωπή. μάλιστα 20 μέντοι γνώριμα παρὰ πᾶσιν ἐγένετο πρῶτον μὲν ὡς ἀθάνατον εἶναι φησὶ τὴν ψυχὴν, εἴτα μεταβάλλουσαν εἰς ἄλλα γένη ζώων, πρὸς δὲ τούτοις ὅτι κατὰ περιόδους τινὰς τὰ γενόμενά ποτε πάλιν γίνεται, νέον δ'

6 ἀπὸ τε τῆς φωνῆς καὶ τοῦ εἶδους καὶ ἀπὸ τῶν conī. N || 7—16 οὕτω διαθεῖναι — γυναικας Cyrill. c. Iul. VI p. 209B.C || 7 οὕτω Cyr. || 12 ἀθρόως Cyr. || 12. 13 ταῖς γυναιξὶ καὶ γυναικῶν] ταῖς γυναιξίν, ἐπεὶ καὶ γυναικῶν Westermann || 14 περὶ αὐτοῦ Wakefield Silv. crit. V p. 19, περὶ αὐτῶν Cyr.: περὶ αὐτὸν || 15 ἐξ αὐτῆς] ἐκ ταύτης Cyr. | 17 διεβοήθη] περιεβοήθη conī. Rittershusius || 19 οὐδὲ εἰς V: οὐδε εἰς B || 20 οὐχ ἡ τυχοῦσα N: οὐδ' ἡ τυχοῦσα || 22 φησὶ] φασὶ V || 23 γένη ζώων] σάματα ἀνθρώπων B in rasura m. rec. scr. || 24 γενόμενά

- οὐδὲν ἀπλῶς ἔστι, καὶ ὅτι πάντα τὰ γινόμενα ἔμψυχα
 ὁμογενῇ δεῖ νομίζειν. φέρεται γὰρ εἰς τὴν Ἑλλάδα
 τὰ δόγματα πρῶτος κομίσαι ταῦτα Πυθαγόρας. οὕτως 20
 δὲ πάντας εἰς ἑαυτὸν ἐπέστρεψεν ὥστε μιᾷ μόνον
 5 ἀκροάσει, ὥς φησὶ Νικόμαχος, ἣν ἐπιβὰς τῆς Ἰταλίας
 πεποιήται, πλέον ἢ δισχιλίους ἔλεῖν τοῖς λόγοις, ὥς
 μηκέτι οἶκαδ' ἀποστῆναι, ἀλλ' ὁμοῦ σὺν παισὶ καὶ
 γυναιξὶν ὁμακοεῖόν τι παμμέγεθες ἰδρυσαμένους πολί-
 σαι τὴν πρὸς πάντων ἐπικληθεῖσαν μεγάλην Ἑλλάδα
 10 ἐν Ἰταλίᾳ, νόμους τε παρ' αὐτοῦ δεξαμένους καὶ προσ-
 τάγματα ὥσανει θείας ὑποθήκας ἐκτὸς τούτων πρᾶτ-
 τειν μὴδὲ ἔν. οὔτοι δὲ καὶ τὰς οὐσίας κοινὰς ἔθεντο
 καὶ μετὰ τῶν θεῶν τὸν Πυθαγόραν κατηρίθμουν.
 διόπερ ἔν τι τῶν παρ' αὐτοῖς ἐν τοῖς μαθήμασιν
 15 ἀπορρήτων προχειρισάμενοι, γλαφυρὸν ἄλλως καὶ πρὸς
 πολλὰ διατείνον φυσικὰ συντελέσματα, τὴν λεγομένην
 τετρακτύν, δι' αὐτῆς ἐπώμνουν ὥς θεῖν τινα τὸν
 Πυθαγόραν ἐπιφθεγγόμενοι πάντες ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπ'
 αὐτῶν βεβαιούμενοις,
 20 οὐ, μὰ τὸν ἀμετέρα γενεᾷ παραδόντα τετρακτύν,
 παρὰν ἀενάου φύσιος ῥιζώματ' ἔχουσαν.
 ἃς δ' ἐπιδημήσας Ἰταλίᾳ τε καὶ Σικελίᾳ κατέλαβε 21

Westermann: γινόμενά || 1—3 καὶ ὅτι — Πυθαγόρας verba de-
 sunt in B tribus fere versibus erasis || 2 δεῖ ed. Holst.: δὲ ||
 φέρεται N: φαίνεται || 5 φησὶν B pr. m. || ἣν ed. Holst.: ἣν ||
 6 πεποιήται] ἐποιήσατο Iambl. de Pyth. § 30 || ἔλεῖν B || 7 ἀπο-
 νοστήσαι coni. Rittershusius || σὺν om. Iambl. || 8 ὁμακοεῖόν τι
 Cobet Coll. crit. p. 318: ὁμακοεῖόν τι || 11 θείας B pr. m. ||
 12 μὴδε ἐν B, μὴ δὲ ἐν V || οὔτοι δὲ καὶ B: οὔτοι καὶ || 15 ἄλλως
 τε καὶ Westermann || 16 τὴν Westermann: τὴν τε || 18 ἐπὶ πᾶσι
 Westermann: ἐπεὶ φασὶ || 20 οὐ μὰ B: οὐ μα V || ἀμετέροι B ||
 γενεᾷ] ψυχᾷ ed. pr., qua de varietate diximus in Iambl. de vita
 Pythag. p. 229 sq. || 21 ἀενάου ed. pr.: ἀεννάου || ῥιζώματ'
 ἔχουσαν] ῥιζώματ' ἔχουσαν malit N

πόλεις δεδουλωμένας ὑπ' ἀλλήλων, τὰς μὲν πολλῶν
 ἐτῶν τὰς δὲ νεωστί, φρονήματος ἐλευθερίου πλήσας
 διὰ τῶν ἐφ' ἐκάστης ἀκουστῶν αὐτοῦ ἡλευθέρωσε,
 Κρότωνα καὶ Σύβαριν καὶ Κατάνην καὶ Ῥήγιον καὶ
 Ἰμέραν καὶ Ἀκράγαντα καὶ Ταυρομένιον καὶ ἄλλας 5
 τινάς, αἷς καὶ νόμους ἔθετο διὰ Χαρώνδα τε τοῦ
 Καταναίου καὶ Ζαλεύκου τοῦ Λοκροῦ, δι' ὧν ἀξιοζή-
 λωτοι τοῖς περιοίκους ἄχρι πολλοῦ γέγονασιν. Σίμιχος
 δ' ὁ Κεντοριπίνων τύραννος ἀκούσας αὐτοῦ τὴν τ'
 ἀρχὴν ἀπέθετο καὶ τῶν χρημάτων τὰ μὲν τῇ ἀδελφῇ 10
 22 τὰ δὲ τοῖς πολίταις ἔδωκεν. προσῆλθον δ' αὐτῷ, ὡς
 φησὶν Ἀριστόξενος, καὶ Λευκανοὶ καὶ Μεσσάπιοι καὶ
 Πευκῆτιοι καὶ Ῥωμαῖοι. ἀνεῖλεν δ' ἄρδην στάσιν οὐ
 μόνον ἀπὸ τῶν γνωρίμων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπογόνων
 αὐτῶν ἄχρι πολλῶν γενεῶν καὶ καθόλου ἀπὸ τῶν ἐν 15
 Ἰταλίᾳ τε καὶ Σικελίᾳ πόλεων πασῶν πρὸς τε ἑαυτὰς
 καὶ πρὸς ἀλλήλας. πυκνὸν γὰρ ἦν πρὸς ἅπαντας αὐτῷ
 πολλοὺς καὶ ὀλίγους τόδε τὸ ἀπόφθεγμα· φυγαδευτέον
 πάσῃ μηχανῇ καὶ περικοπτέον πυρὶ καὶ σιδήρῳ καὶ
 μηχαναῖς παντοδαπαῖς ἀπὸ μὲν σώματος νόσον, ἀπὸ δὲ 20
 ψυχῆς ἀμαθίαν, κοιλίας δὲ πολυτέλειαν, πόλεως δὲ
 στάσιν, οἴκου δὲ διχοφροσύνην, ὁμοῦ δὲ πάντων ἀμε-

1 ὑπ' ἀλλήλων] ὑπ' ἄλλων in Iambl. de vita Pyth. § 33 et hoc loco requirit Cobet Coll. crit. p. 319. 414 || 1. 2 πολλῶν ἐτῶν] ἐκ πολλῶν ἐτῶν Cobet || 2 πλήσας] ὑποπλήσας Iambl. § 33 p. 25, 3 || 5 Ἰμέραν ed. pr.: Ἰμεραν || ταυρομένιον B in margine et Rittershusius: ταυρομεν. B pr. m., ταυρομένιον B m. sec. V pr. m., ταυρομένην V m. sec. || 7 του B || 8 ταῖς περιοίκους Iambl. || γέγονασιν B pr. m.: γέγονασι || 9 Κεντοριπίνων Holstenius: κεντοροπίων || 11 ἔδωκεν B pr. m.: ἔδωκε || 12 λευκανοὶ (sine accentu) B || μεσσαπιοὶ B pr. m., μεσσαπιολ V || 13 πευκετιοὶ B, πευκετιοὶ V || ἀνεῖλεν B pr. m.: ἀνείλε || 16 πασῶν πρὸς τε ἑαυτὰς B in marg.: πασῶν τε πρὸς ἑαυτὰς B V, πασῶν κατὰ τε ἑαυτὰς Iambl. § 34

- τριάν. εἰ δὲ δεῖ πιστεύειν τοῖς ἱστορήσασιν περὶ αὐτοῦ 23
 παλαιοῖς τε οὖσι καὶ ἀξιολόγοις, μέχρι καὶ τῶν ἀλόγων
 ζώων διικνεῖτο αὐτοῦ ἡ νοουθέντης. τὴν μὲν γὰρ
 Δαυνίαν ἄρκτον λυμαιομένην τοὺς ἐνοίκους κατασχών,
 5 ὥς φασί, καὶ ἐπαφησάμενος χρόνον συχνὸν ψαμίσας
 τε μάζην καὶ ἀκροδρυοῖς ὀρκώσας τε μηκέτι ἐμψύχου
 ἐφαπτεσθαι ἀπέλυσεν. ἢ δ' εὐθὺς εἰς τὰ ὄρη καὶ τοὺς
 δρυμοὺς ἀπαλλαγείσα οὐκέτ' ὤφθη παράπαν ἐπιούσα
 οὐδ' ἀλόγων ζώων. βούν δ' ἐν Τάραντι ἰδὼν ἐν παμ- 24
 10 μίγῃ νομῇ κυάμων χλωρῶν ἐφαπτόμενον, τῷ βοῦν τῶν κυάμων
 παραστάς συννεβούλευσεν εἰπεῖν τῷ βοὶ τῶν κυάμων
 ἀποσχέσθαι· προσπαίξαντος δ' αὐτῷ τοῦ βουκόλου καὶ
 φήσαντος οὐκ εἰδέναι βοῖσιν λαλεῖν, προσελθόντα καὶ
 εἰς τὸ οὖς προσψιθυρίσαντα τῷ ταύρῳ οὐ μόνον τότε
 15 ἀποστήσαι τοῦ κυαμῶνος, ἀλλὰ καὶ αὐθις 'μηδέποτε
 κυάμων θιγεῖν, μακροχρονιώτατον δ' ἐν Τάραντι κατὰ
 τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν γηρῶντα διαμεμενηκέαι τὸν ἱερὸν
 καλούμενον βούν, τροφὰς σιτούμενον ἃς οἱ ἀπαντῶντες
 ὄρερον. αἰετὸν δ' ὑπεριπτάμενον Ὀλυμπίᾳσι προσομι- 25
 20 λούντος αὐτοῦ τοῖς γνωρίμοις ἀπὸ τύχης περὶ τε οἴων
 ῶν καὶ συμβόλων καὶ διοσημιῶν, ὅτι παρὰ θεῶν

19 οὐχ ὁ αἰετὸς αὐτῷ προσωμίλει, ἀλλ' ὁ Πυθαγόρας ἔτυχεν
 γνωρίμοις περὶ οἴωνων κατὰ τὴν ὥραν διαλεγόμενος, καὶ καλέσας
 τὸν αἰετὸν καὶ καταγαγὼν κατέψηξεν ταῖς χερσὶν καὶ ἀφῆκεν
 25 ὑπάγειν.

5 φῆσι B, φησὶ V || 7 ἐφάψεσθαι malit N || 9. 10 ἐν παμ-
 μίγῃ Iambl. § 61: παμμίγῃ || 13 λαλεῖν] εἰπεῖν Iambl., quod
 praefert Cobet Coll. crit. p. 358 || 15 μηδέποτε] μηκέτι Iambl. ||
 16 θιγεῖν Westermann: θίγειν || 19 αἰετὸν B: αἰετὸν || Ὀλυμπίᾳσι
 Westermann: Ὀλυμπιάσιν B pr., Ὀλυμπιάσι sec. m., Ὀλυμπιάσι
 V || 20 περὶ τε Westermann cum Iambl. § 62: τε περὶ || 21 διο-
 σημιῶν Westermann: διοσημιῶν || 22 αὐτῷ N: αἰετῷ || 24 κατέ-
 ψηξεν Bywater: κατέψωξεν || 25 ὑπάγειν] πάλιν coni. N

εἰδὼν ἀγγελίαι τινὲς αἱ αὐταὶ τοῖς ὡς ἀληθῶς θεοφι-
λέσι τῶν ἀνθρώπων, καταγαγεῖν λέγεται καὶ καταψή-
σαντα πάλιν ἀφεῖναι. δικτυονλκοῖς τ' ἐπιστάντα ἐπὶ
τῆς σαγῆνης ἐκ βυθοῦ πολλὸν φόρτον ἐπισυρομένοις,
ὅσον πλήθος ἐπισπῶνται προειπεῖν τῶν ἰχθύων ὅρ- 5
σαντα τὸν ἀριθμόν, καὶ τῶν ἀνδρῶν ὑπομεινάντων ὅτι
ἂν κελεύσῃ πράξειν, εἰ τοῦθ' οὕτως ἀποβαίῃ, ζῶντας
ἀφεῖναι πάλιν κελεῦσαι τοὺς ἰχθύας πρότερόν γε ἀκρι-
βῶς διαριθμήσαντας· καὶ τὸ θαυμασιώτερον ὅτι οὐδείς
ἐν τοσούτῳ τῆς ἀριθμήσεως χρόνῳ τῶν ἰχθύων ἐκτός 11
26 ὕδατος μεινάντων ἀπέπνευσεν ἐφεστῶτος αὐτοῦ. πολ-
λοὺς δὲ τῶν ἐντυγχανόντων ἀνεμίμνησκε τοῦ προτέρου
βίου, ὃν αὐτῶν ἡ ψυχὴ πρὸ τοῦ τῷδε τῷ σώματι
ἐνδεσθῆναι πάλαι ποτ' ἐβίωσε. καὶ ἑαυτὸν δ' ἀναμφι-
λέκτοις τεκμηρίοις ἀπέφαινε Εὐφορβὸν τὸν Πάνθου. 11
καὶ τῶν Ὀμηρικῶν στίχων ἐκείνους μάλιστα ἐξύμνει
καὶ μετὰ λύρας ἐμμελέστατα ἀνέμελπεν,
αἷματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
πλοχμοὶ θ', οὐ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.
οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθὴλὲς ἐλαίης 20
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλλῃ ἀναβέβρυχεν ὕδαρ
καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσιν

1 αἱ αὐταὶ] καὶ αὐταὶ V, καὶ αὐτοὶ Iambl., τοιαῦται conl.
N || 2. 3 καταψήσαντα] consentit Iambl., καταψῆσας malit N ||
3. 4 ἐπὶ τῆς σαγῆνης] τῇ σαγῆνῃ conl. N || 4 ἐπισυρομένοις
Rittershusius: ἐπισυρόμενος ut videtur B, ἐπισυρομένης V,
ceterum cf. Iambl. § 36 p. 26, 15 || 5 προειπεῖν V: προειπῶν B ||
7 κελεύσῃ Iambl. et fortasse B: κελεύῃ || εἰ τοῦθ' οὕτως Iambl.:
εἰ θ' οὕτως B V (εἰ οὕτως B in margine) || 9 διαριθμήσαντας
Iambl.: διαριθμήσαντα || 13 αὐτῶν B ut Iambl. § 63: αὐτοῦ V ||
15 ἀπέφαινε Iambl.: ἀπέφηνεν || 17 ἀνέμελπεν Iambl.: ἀπέ-
πεμπεν || 18 — p. 31, 5 αἷματί οἱ — ἐσύλα] Π. P 51 — 60 ||
18 αἷματί οἱ] αἷματί οἱ B V || 19 ἐσφῆκωντο ed. Kiessl.: ἐσφη-
κῶντο || 20 ἐλαίης B || 21 οἰοπόλῳ B || ὅθ' ἄλλῃ ed. Holst.: ὅτε
θ' ἄλλῃ

παντοίων ἀνέμων, καί τε βρῦει ἄνθει λευκῷ·
 ἔλθων δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίης·
 τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐυμελίην Εὐφορβον

5 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.

τὰ γὰρ ἱστορούμενα περὶ τῆς ἐν Μυκῆναις ἀνακειμένης 27
 σὺν Τρωικοῖς λαφύροις τῇ Ἀργεῖα Ἥρᾳ Εὐφóρβου
 τοῦ Φρυγὸς τούτου ἀσπίδος παρίεμεν ὡς πάννυ δημῳδῇ.
 Καύκασον δ' ἔφασαν τὸν ποταμὸν σὺν πολλοῖς τῶν
 10 ἐταίρων διαβαίνοντά ποτε προσειπεῖν· καὶ ὁ ποταμὸς
 γεγωνόν τι καὶ τρανὸν ἀπεφθέγγετο πάντων ἀκούον-
 των 'χαῖρε Πυθαγόρα'. μίᾳ δὲ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν τε
 Μεταποντίῳ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν Ταυρομενίῳ τῆς Σικελίας
 συγγεγονέναι καὶ διειλέχθαι κοινῇ τοῖς ἐκατέρωθι ἐταί-
 15 ροις αὐτὸν διαβεβαιοῦνται σχεδὸν ἅπαντες, σταδίων
 ἐν μεταίχμῳ παμπόλλων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 ταν ὑπαρχόντων οὐδ' ἡμέραις ἀνυσίμων πάννυ πολλαῖς.
 τὸ μὲν γὰρ ὅτι τὸν μηρὸν χρυσσοῦν ἐπέδειξεν Ἀβάριδι 28
 τῷ Ὑπερβορέῳ εἰκάσαντι αὐτὸν Ἀπόλλωνα εἶναι τὸν

20 12—17 οὐδὲ εἰ ὁ Ἀμβρακὸν ἦν.

4 ἐυμελίην ed. Holst. || 6—12 τὰ γὰρ — Πυθαγόρα Cyrillus c. Iul. III p. 87A.B || 9 Καύκασον quamquam Cyrillus agnoscit, suspectum, dissentiunt de fluminis nomine alii scriptores, quorum mentionem fecimus in Iambl. de vita Pyth. p. 98 || 11 γεγωνόν τι cum Iambl. Westermann: γεγωνός τι || ἀπεφθέγγετο] ἀνεφθέγγετο Cyr., ἀντεφθέγγετο Hercher in Herm. vol. XI p. 362 || 13 ταυρομενίῳ libri, corr. Holstenius. ceterum cf. quae diximus in Iambl. de vita Pyth. p. 98 || 15 αὐτὸν N: αὐτῷ || διαβεβαιοῦνται (supra scr. αι) B || σταδίων ex Iambl. addidit Holstenius || 16 μεσαιχμῳ Iambl. || παμπόλλων Iambl.: παμπόλλω B, παμπόλω V || 20 οὐδὲ — ἦν] sententiam verborum illustravit et Ἀμβρακόν formam defendit Bernays in Herm. Berol. vol. 6 p. 250—252 sive Opusc. vol. 2 p. 289—291

ἐν ᾿Τπερβορείοις, οὐπερ ἦν ἱερεὺς ὁ ᾿Αβαρὶς, βεβαι-
 οῦντα ὡς τοῦτο ἀληθές, τεθρύληται· καὶ ὅτι νεὼς
 καταπλευούσης καὶ τῶν φίλων εὐχομένων τὰ κομιζόμενα
 γενέσθαι αὐτοῖς ὁ Πυθαγόρας εἶπεν ἔσται τοίνυν
 ὑμῖν νεκρός, καὶ ἡ ναὺς κατέπλευσεν ἔχουσα νεκρόν. 5
 μυρία δ' ἔτερα θαυμαστότερα καὶ θειότερα περὶ τάν-
 δρὸς ὁμαλῶς καὶ συμφώνως εἴρηται. ὡς <δ> ἀπλῶς
 εἰπεῖν κατ' οὐδενὸς ὑπενόηθη πλείονα οὐδὲ περιττό-
 29 τερα. προρρήσεις τε γὰρ ἀπαράβατοι σεισμῶν διαμνη-
 μονεύονται αὐτοῦ καὶ λοιμῶν ἀποτροπαὶ σὺν τάχει 10
 καὶ ἀνέμων βιᾶων χαλαζῶν τ' ἐκχύσεως καταστολαὶ
 καὶ κυμάτων ποταμίων τε καὶ θαλαττίων ἀπενδιασμοὶ
 πρὸς εὐμαρῇ τῶν ἐταίρων διάβασιν. ὧν μεταλαβόντας
 Ἐμπεδοκλέα τε καὶ Ἐπιμενίδην καὶ ᾿Αβαρὶν πολλὰ καὶ
 ἐπιτετελεκέναι τοιαῦτα· δῆλα δ' αὐτῶν τὰ ποιήματα 15
 ὑπάρχει. ἄλλως δὲ καὶ ἀλεξάνεμος μὲν ἦν τὸ ἐπώνυμον
 Ἐμπεδοκλέους, καθαρτῆς δὲ τὸ Ἐπιμενίδου, αἰθροβάτης
 δὲ τὸ Ἀβάριδος, ὅτι ἄρα οἰστῶ τοῦ ἐν ᾿Τπερβορείοις
 Ἀπόλλωνος δωρηθέντι αὐτῷ ἐποχούμενος ποταμούς τε
 καὶ πελάγη καὶ τὰ ἄβαρα διέβαινεν ἀεροβατῶν τρόπον 20
 τινά. ὅπερ ὑπενόησαν καὶ Πυθαγόραν τινὲς πεπον-
 θέναι τότε ἡνίκα ἐν Μεταποντίῳ καὶ ἐν Ταυρομενίῳ

20 καὶ πῶς Διονύσιος καίπερ ταῦτα ἀνεγνώκως περὶ Χρι-
 στοῦ ὡς ξένου καὶ ὑπὲρ φύσιν τοῦ κατὰ θάλατταν βαδίσματος
 ἀκηκῶς οὐκ ἐθαύμασεν ὡς μηδέποτε τις τοιοῦτον γεγονότος; 25

1 ἐν om. V || οὐ παρῇν V || 3 καταπλευουσ· B pr. m., κατα-
 πλεους V pr. m. || 4 εἶπεν ed. Holst.: εἰπεῖν || 6. 7 τάνδρὸς ed.
 pr. cum Iambl. § 135: τ' ἀνδρὸς B, τοῦ ἀνδρὸς V || 7 δ' addidit
 Westermann || 16 ἄλλως τε V Mon.: ἄλλως δὲ || ἀλεξάνεμος
 B, ἀλεξάνεμος V, ἀλεξανέμας rectius Iambl. § 136 || 17 καθάρ-
 τος V || 22 Ταυρομενίῳ Holstenius: ταυρομενίῳ || 23 ταῦτα B:
 πάντα V || 24 βαδίσματος] βαδισμοῦ V || 25 οὐκ ἐθαύμασεν]
 ἐθαύμασεν N || μηδέποτε τις N: μὴ δέποτε (μηδέποτε) V || τί

τοῖς ἑκατέρωθι ἑταίροις ὠμίλησε τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. κατε- 30
 κήλει δὲ θνθμοῖς καὶ μέλεσι καὶ ἐπρωδαῖς τὰ ψυχικὰ
 πάθη καὶ τὰ σωματικά. καὶ τοῖς μὲν ἑταίροις ἡρμό-
 ζετο ταῦτα, αὐτὸς δὲ τῆς τοῦ παντὸς ἁρμονίας ἡκροάτο
 5 συνιελς τῆς καθολικῆς τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν κατ'
 αὐτὰς κινουμένων ἀστέρων ἁρμονίας, ἧς ἡμᾶς μὴ
 ἀκούειν διὰ σμικρότητα τῆς φύσεως. τούτοις καὶ Ἐμπε-
 δοκλῆς μαρτυρεῖ λέγων περὶ αὐτοῦ·

ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδώς,
 10 ὃς δὴ μήκιστον πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον,
 παντοίων τε μάλιστα σοφῶν ἐπιήρανος ἔργων.
 οπότε γὰρ πάσησιν ὀρέξαιτο πραπίδεσσιν,
 ρεῖά γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἕκαστα,
 καὶ τε δέκ' ἀνθρώπων καὶ τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν.
 15 τὸ γὰρ 'περιώσια' καὶ 'τῶν ὄντων λεύσσεσκεν' ἔκα- 31
 στα' καὶ 'πραπίδων πλοῦτον' καὶ τὰ εἰκότα ἐμφαν-
 τικὰ μάλιστα τῆς ἐξαιρέτου καὶ ἀκριβεστεράς παρὰ
 τοὺς ἄλλους διοργανώσεως ἐν τε τῷ ὁρᾷ καὶ τῷ
 ἀκούειν καὶ τῷ νοεῖν [τοῦ Πυθαγόρου]. τὰ δ' οὖν
 20 τῶν ἐπὶ ἀστέρων φθέγματα καὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν

17—20 ὅλος μυθικός τις εἶ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν δοξῶν
 ἀνάπλεθς. τίς γὰρ εἶδεν ἄνθρωπον ἀνθρώπου διαφέροντα κατὰ
 διάπλασιν σώματος; πῶς δὲ καὶ οἱ ἄψυχοι ἀστέρες φθέγγονται;
 25 τὸ γὰρ 'αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστροα καὶ τὸ φῶς' οὐχ οὕτως
 νοήσεις.

5 συνιελς Iambl. § 65 p. 46, 5: συνιελς || 5. 6 κατ' αὐτὰς
 Iambl.: κατὰ ταύτας || 10 et 11 transposuerim cum Steinio in
 Emped. p. 84 || 12 πραπίδεσσιν B pr. m.: πραπίδεσσι || 13 ρεῖ'
 ὃ γε scripsisse Empedoclem coni. Cobet Coll. crit. p. 343 ||
 13 et 15 λεύσσεσκεν libri || 16. 17 ἐμφαντικά V ut Iambl. § 67:
 ἐμφατικά B || 19 τοῦ Πυθαγόρου recte om. Iambl. || 22—25 τίς
 γὰρ — νοήσεις verba in uno B codice videntur extare || 23 διά-
 πλασιν N: δπλασιν || 24 αἰνεῖτε — φῶς] Psalm. 148, 3

ἐπὶ ταύτης τε τῆς ὑπὲρ ἡμᾶς λεγομένης δὲ κατ' αὐ-
 τοὺς ἀντίχθονος τὰς ἐννέα μούσας εἶναι διεβεβαιούτο.
 τὴν δὲ πασῶν ἅμα σύγκρασιν καὶ συμφωνίαν καὶ
 ὥσανει σύνδεσμον, ἥσπερ ὡς αἰδίου τε καὶ ἀγενήτου
 μέρος ἐκάστη καὶ ἀπόρροια, Μνημοσύνην ὠνόμαζεν. 5
 32 τὴν δὲ καθ' ἡμέραν αὐτοῦ διαγωγὴν ἀφηγουμένος ὁ
 Διογένης φησὶν ὡς ἅπασι μὲν παρηγγύα φιλοτιμίαν
 φεύγειν καὶ φιλοδοξίαν, ὥπερ μάλιστα φθόνον ἐργά-
 ζεσθαι, ἐκτρέπεσθαι δὲ τὰς μετὰ τῶν πολλῶν ὀμιλίας.
 τὰς γοῦν διατριβάς καὶ αὐτὸς ἔωθεν μὲν ἐπὶ τῆς 10
 οἰκίας ἐποιεῖτο, ἀρμοζόμενος πρὸς λύραν τὴν ἑαυτοῦ
 φωνὴν καὶ ἄδων παιᾶνας ἀρχαίους τινὰς τῶν Θάλη-
 τος. καὶ ἐπῆδε τῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου ὅσα κατη-
 μεροῦν τὴν ψυχὴν ἐδόξαζε. καὶ ὀρχήσεις δέ τινας
 ὑπαρχεῖτο ὀπόσας εὐκινήσιαν καὶ ὑγίαν τῷ σώματι 15
 παρασκευάζειν ᾤετο. τοὺς δὲ περιπάτους οὐδ' αὐτὸς
 ἐπιφθόνως μετὰ πολλῶν ἐποιεῖτο, ἀλλὰ δεύτερος ἢ
 τρίτος ἐν ἱεροῖς ἢ ἄλσεσιν, ἐπιλεγόμενος τῶν χωρίων
 33 τὰ ἡσυχαιάτα καὶ περικαλλέστατα. τοὺς δὲ φίλους
 ὑπερηγάπα, κοινὰ μὲν τὰ τῶν φίλων εἶναι πρῶτος 20
 ἀποφηνάμενος, τὸν [δὲ φίλον ἄλλον ἑαυτόν. καὶ
 ὑγιαίνουσι μὲν αὐτοῖς ἀεὶ συνδιέτριβεν, κάμνοντας
 δὲ τὰ σώματα ἐθεράπευεν, καὶ τὰς ψυχὰς δὲ νοσοῦν-

1 δὲ om. B || 1. 2 κατ' αὐτοὺς ed. Holst.: κατὰ τοὺς || 2 ἀντί-
 χθονος ed. Holst.: ἀντίχθονας || 3 σύγκρασιν Rittershusius:
 σύγκρισιν || 4 ἀγεννήτου V pr. m. || 8 ὥπερ N: τῶπερ B pr.,
 τῶπερ sec. m., ὥπερ V || 12 φωνὴν Diels: ψυχὴν || παιᾶνας B
 pr. m. || ἀρχαίους τινὰς Westermann: ἀρχαίους τέ τινας ||
 12. 13 Θάλητος] Θάλητον N || 14 ἐδόξαζε N: ἐδοκίμαζε ||
 16—35, 2 τοὺς δὲ — μουσικῇ Cyrill. c. Iul. III p. 87 D || 16 οὐδ'
 αὐτὸς ἐπιφθόνως] οὐτ' οὐτὸς οὐτ' ἐπιφθόνως coni. Diels Crit.
 p. 63 || 19 ἡσυχαιάτα Cyr.: ἡσυχαιότερα || 22 ἀεὶ om. Cyr. ||
 23 ψυχὰς δὲ] ψυχὰς Cyr.

τας παρεμυθεῖτο, καθάπερ ἔφαμεν, τοὺς μὲν ἐπ' ὠδαῖς
 καὶ μαγείαις τοὺς δὲ μουσικῇ. ἦν γὰρ αὐτῷ μέλη
 καὶ πρὸς νόσους σωμάτων παιώνια, ἃ ἐπάδων ἀνίστη
 τοὺς κάμνοντας. ἦν <δ'> ἃ καὶ λύπης λήθην εἰργάζετο
 5 καὶ ὄργας ἐπράννε καὶ ἐπιθυμίας ἀτόπους ἐξήρει.
 τῆς δὲ διαίτης τὸ μὲν ἄριστον ἦν κηρίον ἢ μέλι, 34
 δεῖπνον δ' ἄρτος ἐκ κέγχρων ἢ μᾶζα καὶ λάχανα
 ἐφθὰ καὶ ὠμά, σπανίως δὲ κρέας ἱερείων θυσίμων
 καὶ τοῦτο οὐδ' ἐκ παντὸς μέρους. τὰ γε μὴν πλείστα
 10 ὁπότε θεῶν ἀδύτοις ἐγκαταδύσεσθαι μέλλοι καὶ ἐν-
 ταῦθα χρόνου τινὸς ἐνδιατρίψειν, ἀλλήμοις ἐχοῖτο καὶ
 ἀδίψοις τροφαῖς, τὴν μὲν ἄλιμον συντιθεῖς ἐκ μήκω-
 νος σπέρματος καὶ σησάμου καὶ φλοιοῦ συλλλης πλυ-
 θείσης ἀκριβοῶς ἔστ' ἂν τοῦ περὶ αὐτὴν ὁποῦ καθα-
 15 θείη, καὶ ἀσφοδέλων ἀνθερίκων καὶ μαλάχης φύλλων
 καὶ ἀλφίτων καὶ κριθῶν καὶ ἐρεβίνθων, ἅπερ κατ'
 ἴσον πάντα σταθμὸν κοπέντα μέλιτι ἀνέδευνεν Ἑμμελίῳ.
 τὴν δ' ἄδιψον ἐκ σικύων σπέρματος καὶ ἀσταφίδος
 λιπαρᾶς, ἐξελὼν αὐτῆς τὰ γίγαρτα, καὶ ἄνθους κορίου
 20 καὶ μαλάχης ὁμοίως σπέρματος καὶ ἀνδράκνης καὶ
 τυροῦ κνήστεως καὶ ἀλεύρου πάλης καὶ γάλακτος
 λίπους, ἅπερ πάντα ἀνεμίγνυ μέλιτι νησιωτικῷ. ταῦτα 35
 δ' Ἑρακλῆα παρὰ Διμήτρος ἔφασκε μαθεῖν στελλό-
 μενον εἰς τὴν Λιβύην τὴν ἄνυδρον. ὅθεν αὐτῷ καὶ
 25 τὸ σῶμα ὥσπερ ἐπὶ στάθμῃ τὴν αὐτὴν ἔξιν διεφύ-

4 ἦν δ' ἃ Westermann: ἦν ἃ || λύπης V: λύκαις (supra
 scr. ης fortasse pr. m.) B || ἐνιργάζετο coni. N || 7 μᾶζα libri ||
 10 ἐγκαταδύσεσθαι N: ἐγκαταδύσεσθαι || 11 χρόνου τινὸς scrip-
 turam defendit E. Rohde *Der griech. Roman* p. 462 || δια-
 τρίψειν malit N || 13 σησάμου B || 14 ὁποῦ ed. pr.: ὁποῦ ||
 15 ἀνθερικῶν BV pr. m. || 22 μέλιτι νησιωτικῷ cf. Strab. X
 p. 489

- λαττεν, οὐ ποτὲ μὲν ὑγιαίνον ποτὲ δὲ νοσοῦν, οὐδ' αὖ ποτὲ μὲν παινόμενον καὶ ἀνυμνόμενον ποτὲ δὲ λεπτυνόμενον καὶ ἰσχναινόμενον, ἥ τε ψυχὴ τὸ ὅμοιον ἥθους ἀεὶ διὰ τῆς ὀψεως παρεδήλου. οὔτε γὰρ ὕφ' ἡδονῆς διεχεῖτο πλέον οὔθ' ὑπ' ἀνίας συνεστέλλετο, 5 οὐδ' ἐπίδηλος ἦν χαρᾶ ἢ λύπη κάτοχος, ἀλλ' οὐδὲ γελάσαντα ἢ κλάσαντά τις ποτ' ἐκείνον ἐθεάσατο.
- 36 θύων τε θεοῖς ἀνεπαχθῆς ἦν, ἀλφίτοις τε καὶ ποπάνῳ καὶ λιβανωτῷ καὶ μυρρῖνῃ τοὺς θεοὺς ἐξίλασκόμενος, ἐμφύχοις δ' ἦμιστα, πλὴν εἰ μὴ ποτε ἀλεκτοροῖσιν καὶ 10 τῶν χοίρων τοῖς ἀπαλωτάτοις. ἐβουθύτησεν δέ ποτε σταίτινον, ὥς φασὶ βοῦν οἱ ἀκριβέστεροι, ἐξευρὼν τοῦ ὀρθογωνίου τὴν ὑποτείνουσαν ἴσον δυναμένην ταῖς περιεχούσαις. ὅσα γε μὴν τοῖς προσιοῦσι διε-
- 37 λέγετο, ἢ διεξοδικῶς ἢ συμβολικῶς παρῆναι. διττὸν 15 γὰρ ἦν αὐτοῦ τῆς διδασκαλίας τὸ σχῆμα. καὶ τῶν προσιόντων οἱ μὲν ἐκαλοῦντο μαθηματικοί, οἱ δ' ἀκουσματικοί· καὶ μαθηματικοὶ μὲν οἱ τὸν περιττότερον καὶ πρὸς ἀκρίβειαν διαπεπονημένον τῆς ἐπιστήμης λόγον ἐκμεμαθηκότες, ἀκουσματικοὶ δ' οἱ μόνας τὰς 20 κεφαλαιώδεις ὑποθήκας τῶν γραμμάτων ἄνευ ἀκριβε-
- 38 στέρας διηγήσεως ἀκηκοότες. παρῆναι δὲ περὶ μὲν τοῦ θείου καὶ δαιμονίου καὶ ἡρώου γένους εὐφημον εἶναι καὶ ἀγαθὴν ἔχειν διάνοιαν, γονεῦσι δὲ καὶ εὐεργέταις εὖνον· νόμοις δὲ πείθεσθαι· προσκυνεῖν 25 δὲ μὴ ἐκ παρέργου τοὺς θεοὺς, ἀλλ' οἰκοθεν ἐπὶ

10 ἀλεκτοροῖσιν *B* pr. m.: ἀλεκτοροῖσι || 12 ὥς φασὶ βοῦν] ὥς φασὶν conl. N. βουθυτεῖν σταίτινον non audacius dictum quam νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν et similia quae attulit Haupt Opusc. vol. 2 p. 301 || 14 προσιοῦσι] προϊοῦσα *B* || 22 διηγήσεως ὣς: διηγήσεως *B* || 23 ἡρωικοῦ lambl. § 100.

τοῦτο ὥρμημένοις· καὶ τοῖς μὲν οὐρανίοις θεοῖς πε-
 ριττὰ θύειν, τοῖς δὲ χθονίοις ἄρτια. ἐκάλει γὰρ τῶν
 ἀντικειμένων δυνάμεων τὴν μὲν βελτίονα μονάδα καὶ
 φῶς καὶ δεξιὸν καὶ ἴσον καὶ μένον καὶ εὐθύ, τὴν
 5 δὲ χείρωνα δυάδα καὶ σκότος καὶ ἀριστερόν καὶ ἄνισον
 καὶ περιφερές καὶ φερόμενον. παρήνει δὲ καὶ τοιάδε. 39
 φυτὸν ἡμερον καὶ ἐγκαρπον, ἀλλὰ μὴδὲ ζῶον ὃ μὴ
 βλαβερόν εἶναι πέφυκε τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, μήτε
 φθεῖρειν μήτε βλάπτειν. παρακαταθήκην δὲ μὴ χρη-
 10 μάτων μόνον ἀλλὰ καὶ λόγων πιστῶς τῷ παρακαταθε-
 μένῳ φυλάσσειν. τρισσὰς δ' ἡγεῖσθαι διαφορὰς τῶν
 ἀξίων σπουδῆς πραγμάτων, ἃ καὶ μετιτέον καὶ μεταχει-
 ριστέον· πρῶτον μὲν τῶν εὐκλεῶν καὶ καλῶν, εἴτα
 τῶν πρὸς τὸν βίον συμφερόντων, τρίτην δὲ καὶ τελευ-
 15 ταίαν τὴν τῶν ἡδέων. ἡδονὴν δὲ οὐ προσίετο τὴν
 δημώδη καὶ γοητευτικὴν, ἀλλὰ τὴν βέβαιον καὶ σεμνο-
 τάτην καὶ καθαρεύουσαν διαβολῆς. διττὴν γὰρ εἶναι
 διαφορὰν ἡδονῶν· τὴν μὲν γὰρ γαστρὶ καὶ ἀφροδισίοις
 διὰ πολυτελείας κεχαρισμένην ἀπείκαζε ταῖς ἀνδρο-
 20 φόνοις τῶν σειρήνων ᾠδαῖς· τὴν δ' ἐπὶ καλοῖς καὶ
 δίκαιοις τοῖς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίοις, ὁμοίως καὶ
 παραχρῆμα ἡδεῖαν καὶ εἰς τὸ ἐπιδὼν ἀμεταμέλητον, ἣν
 ἔφρασκεν εἰκέναι μουσῶν τινὶ ἁρμονίᾳ. δύο δὲ μάλιστα 40
 καιροὺς παρηγγύα ἐν φροντίδι θέσθαι, τὸν μὲν ὅτε

1 ὥρμημένους ed. pr. || 4 φῶς καὶ δεξιὸν] φῶς δεξιὸν V ||
 6 καὶ περιφερές καὶ φερόμενον] καὶ κινούμενον καὶ περιφερές
 malit N cum scholio codicis B || 7 ἐγκαρπον lambl. § 99:
 ἄκαρπον BV, εὐκαρπον ed. pr. || μὴδὲ] μὴ δὲ BV || ὃ μὴ
 lambl. § 98 p. 73, 2: ὃ μὴ δὲ || 18 τὴν μὲν γὰρ γαστρὶ] τὴν μὲν
 γαστρὶ ed. pr., ὧν τὴν μὲν γαστρὶ Westermann || 19 ἀπείκαζε]
 ἣν ἀπείκαζε conl. N || 21 τοῖς πρὸς B: τῷ πρὸς V, καὶ τοῖς
 πρὸς conl. Rittershusius || 23 δύο δὲ N: δύο τε

εἰς ὕπνον τρέποιτο, τὸν δ' ὅτε ἐξ ὕπνου διανίσταται.
ἐπισκοπεῖν γὰρ προσήκειν ἐν ἑκατέρῳ τούτοι·ν τὰ τε
ἤδη πεπραγμένα καὶ τὰ μέλλοντα, τῶν μὲν γενομένων
εὐθύνας παρ' ἑαυτοῦ ἕκαστον λαμβάνοντα, τῶν δὲ
μελλόντων πρόνοιαν ποιούμενον. πρὸ μὲν οὖν τοῦ 5
ὕπνου ταῦτα ἑαυτῷ τὰ ἔπη ἐπάδειν ἕκαστον·

μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν,
πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτε-
λέσθη;

10

πρὸ δὲ τῆς ἐξαναστάσεως ἐκεῖνα·

πρῶτα μὲν ἐξ ὕπνοιο μελίφρονος ἐξυπαναστὰς
εὐ μάλ' ὀπιπεύειν ἥσ' ἐν ἡματι ἔργα τελέσειεις.

41 τοιαῦτα παρήνει· μάλιστα δ' ἀληθεύειν· τοῦτο γὰρ
μόνον δύνασθαι τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖν θεῶ παρα- 15
πλησίους. ἐπεὶ καὶ τοῦ θεοῦ, ὡς παρὰ τῶν μάγων
ἐπυνθάνετο, ὃν Ὀρομάξην καλοῦσιν ἐκεῖνοι, εἰκέναι
τὸ μὲν σῶμα φωτί, τὴν δὲ ψυχὴν ἀληθείᾳ. καὶ ἄλλ'
ἅττα ἐπαίδευεν ὅσα παρὰ Ἀριστοκλείας τῆς ἐν Δελφοῖς
ἔλεγεν ἀκηκοέναι. ἔλεγε δὲ τινα καὶ μυστικῷ τρόπῳ 20
συμβολικῶς, ἃ δὴ ἐπὶ πλέον Ἀριστοτέλης ἀνέγραψεν·

• 6 ταῦτα πάντα ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσιν τὰ παραγγέλματα
κεῖται || 15 ὅτι καὶ οἱ ἔξω τὴν ἀλήθειαν ὡς θεοποιὸν ἐτίμων.

1 τὸν δ' ὅτε ed. pr.: τὸ δ' ὅτε B pr. m. V, τὰ δ' ὅτε B
sec. m. || διανίστατο B pr. m. || 2 προσήκειν Westermann:
προσήκει || 12 ἐξ ὕπαναστὰς B pr. m. || 13 μάλ' ὀπιπεύειν N:
μᾶλα ποιπνεύειν BV, μᾶλα ποιπνεύειν ed. pr. || ἡματι BV ||
16 καὶ τοῦ θεοῦ Westermann: καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ || 17 ὀρο-
μάξην ed. pr., Ὀρομάγδην Stob. Flor. 11, 25 || 19 ἅττα V:
ἅττα B || παρὰ Ἀριστοκλείας] παρὰ Θεμιστοκλείας E. Maass de
biographis Gr. quaest. sel. p. 100, v. tamen quae diximus in
Trombl. de vita Pyth. p. 226 || 21 συμβολικῶς] β in B insertum
α. || συνέγραψεν V

οἶον ὅτι τὴν θάλατταν μὲν ἐκάλει εἶναι δάκρυον,
 τὰς δ' ἄρκτους Ῥέας χεῖρας, τὴν δὲ πλειάδα μουσῶν
 λύραν, τοὺς δὲ πλανήτας κύνας τῆς Φερσεφόνης.
 τὸν δ' ἐκ χαλκοῦ κρουομένου γινόμενον ἦχον φωνὴν
 5 εἶναι τινος τῶν δαιμόνων ἐναπειλημμένου τῷ χαλκῷ.
 ἦν δὲ καὶ ἄλλο εἶδος τῶν συμβόλων τοιοῦτον. ζυγὸν 42
 μὴ ὑπερβαίνειν, τοῦτ' ἔστι μὴ πλεονεκτεῖν. μὴ τὸ
 πῦρ τῇ μαχαίρᾳ σκαλεῖν, ὅπερ ἦν μὴ τὸν ἀνοι-
 δοῦντα καὶ ὀργιζόμενον κινεῖν λόγοις τεθηγμένοις.
 10 στέφανόν τε μὴ τίλλειν, τοῦτ' ἔστι τοὺς νόμους μὴ
 λυμαίνεσθαι· στέφανοι γὰρ πόλεων οὔτοι. πάλιν δ'
 αὐτ' ἕτερα τοιαῦτα. μὴ καρδίαν ἐσθίειν, οἶον μὴ λυ-
 πεῖν ἑαυτὸν ἀνίασι. μὴδ' ἐπὶ χοίνικος καθέζεσθαι,
 οἶον μὴ ἀργὸν ζῆν. μὴδ' ἀποδημοῦντα ἐπιστρέφε-
 15 σθαι, μὴ ἔχεσθαι τοῦ βίου τούτου ἀποθνήσκοντα·
 τὰς τε λεωφόρους μὴ βαδίζειν, δι' οὗ ταῖς τῶν πολλῶν
 ἐπεσθαι γνώμασι ἐκώλυεν, τὰς δὲ τῶν λογίων καὶ
 πεκαιδευμένων μεταθεῖν. μὴδὲ χελιδόνας ἐν οἰκίᾳ
 20 γλῶττιαν ἀκρατεῖς ὁμωροφίους μὴ ποιεῖσθαι. φορτίον

1 εἶναι δάκρυον] Κρόνον δάκρυον coni. Stanley in Aesch. Agam. 139 coll. Plut. de Iside et Osiride c. 32 p. 364 et Clem. Alex. Strom. V p. 676, Ἴνοῦς δάκρυον N *Mélanges Gréco-Rom.* IV p. 403 || 3 Περσεφόνης ed. pr. || 5 ἐναπειλημμένου N: ἐναπειλημμένην || 6—40, 6 ἦν δὲ — εἰς πολλοὺς περιφέρειν Cyrillus c. Iul. IX p. 300 C. D, qui verba μὴδ' ἀποδημοῦντα — μεταθεῖν (14—18) omittit || 7 τοῦτ' ἔστι Cyr.: τοῦτέστι B pr. m. hoc loco ut infra v. 10, 19 al., τοῦτέστι B sec. m. V || 9 καὶ ὀργιζόμενον] καὶ τὸν ὀργιζόμενον θυμὸν Cyr. || παρατεθηγμένοις Cyr. || 12 μὴ καρδίαν ἐσθίειν οἶον Cyr.: οἶον μὴ καρδίαν ἐσθίειν || 14 μὴ ἀργὸν Cyr.: μὴ δ' ἀργὸν || 15 μὴ ἔχεσθαι] τοῦτέστι μὴ ἔχεσθαι Val. Rose, οἶον μὴ ἔχεσθαι N || 17 τὰς δὲ τῶν λογίων N: τὰς τε τῶν ὀλίγων || 18 μὴδὲ] μὴ δὲ BV || ἐν οἰκίᾳ] οἰκίαις Cyr. || 19 περὶ om. Cyr. || 20 ὁμωροφίους B pr. m. V Cyr.

δὲ συνανατιθέναι μὲν τοῖς βαστάζουσιν, συγκαθαίρειν
 δὲ μή, δι' οὗ παρήνει μηδενὶ πρὸς ῥασιτώνην, ἀλλὰ
 πρὸς ἀρετὴν συμπράττειν. θεῶν τ' εἰκόνας ἐν δακτυ-
 λίοις μὴ φορεῖν, τοῦτ' ἔστι τὴν περὶ θεῶν δόξαν καὶ
 λόγον μὴ πρόχειρον μηδὲ φανερόν ἔχειν μηδὲ εἰς πολλοὺς 5
 προφέρειν. σπονδὰς τε ποιεῖσθαι τοῖς θεοῖς κατὰ τὸ
 οὓς τῶν ἐκπαμάτων· ἐντεῦθεν γὰρ ἡνίκα τετιομαῖν
 τοὺς θεοὺς καὶ ὑμνεῖν τῇ μουσικῇ· αὕτη γὰρ διὰ
 ὧτων χωρεῖ. μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θέμις, γένεσιν,
 αὕξησιν, ἀρχήν, τελευτήν, μηδ' ἐξ ὧν ἡ πρώτη τῶν 10
 43 πάντων ὑπόθεσις γίνεται. ἔλεγε δ' ἀπέχεσθαι τῶν
 καταθυομένων ὀσφύος καὶ διδύμων καὶ αἰδοίων καὶ
 μυελοῦ καὶ ποδῶν καὶ κεφαλῆς. ὑπόθεσιν μὲν γὰρ
 τὴν ὀσφῶν ἐκάλει, διότι ἐπὶ ταύτῃ ὡς ἐπὶ θεμελίῳ
 συνίσταται τὰ ζῶα· γένεσιν δὲ τοὺς διδύμους καὶ 15
 αἰδοῖα, ἄνευ γὰρ τῆς τούτων ἐνεργείας οὐ γίνεται
 ζῶον· αὕξησιν δὲ τὸν μυελὸν ἐκάλει, ὅς τοῦ αὕξεσθαι
 πᾶσιν ζῴοις αἴτιος· ἀρχὴν δὲ τοὺς πόδας, τὴν δὲ
 κεφαλὴν τελευτήν· ἅπερ τὰς μεγίστας ἡγεμονίας ἔχει
 τοῦ σώματος. ἴσα δὲ κνάμων παρήνει ἀπέχεσθαι 20
 44 καθάπερ ἀνθρωπίνων σαρκῶν. ἰστοροῦσι δ' αὐτὸν
 ἀπαγορεύειν τὸ τοιοῦτο ὅτι τῆς πρώτης τῶν ὄλων
 ἀρχῆς καὶ γενέσεως ταραττομένης καὶ πολλῶν ἅμα
 σινηνεργμένων καὶ συσπειρομένων καὶ συσσηπομένων
 ἐν τῇ γῇ κατ' ὀλίγον γένεσις καὶ διάκρισις συνέστη 25

1 βαστάζουσιν *B* pr. m.: βαστάζουσι || συγκαθαίρειν *B*
 pr. m. *V* pr. m. || 8 ἀρετὴν] ἀρετὴν καὶ πόνοους *Cyr.* || 5 μὴ πρό-
 χειρον *Cyr.*: πρόχειρον || μηδὲ] μὴ δὲ utrobique *BV* || 6 περιφέ-
 ρειν *Cyr.* || 9 μηδ'] μὴ δ' *B* || 11 ἔλεγεν *B* pr. m. || 14 ὀσφῶν
B || ταύτη ed. pr.: ταύτην || θεμελίω *B* pr. m. *V* || 18 πᾶσιν
B: πᾶσι || 19 ἡγεμονείας *B* || 22 τοιοῦτον *V* || 22. 23 τῆς πρώτης
 ὄλων ἀρχῆς *BV*: τῆς πρώτης ἀρχῆς ed. pr. || 25 κατ' ὀλίγον *B*

ξφών τε ὁμοῦ γεννωμένων καὶ φυτῶν ἀναδιδομένων,
 τότε δὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σηπεδόνης ἀνθρώπους συστή-
 ναι καὶ κύαμον βλαστῆσαι. τοῦτου τε φανερὰ ἐπῆγε
 τεκμήρια. εἰ γάρ τις διατραγῶν κύαμον καὶ τοῖς
 5 ὁδοῦσι λεάνας ἐν ἀλέᾳ τῆς τοῦ ἡλίου βολῆς κατα-
 θεῖη πρὸς ὀλίγον, εἴτ' ἀποστὰς ἐπανέλθοι μετ' οὐ
 πολὺ, εὗροι ἂν ὁδωδότα ἀνθρωπεῖον γόνον· εἰ δὲ
 καὶ ἀνθοῦντος ἐν τῷ βλαστάνειν τοῦ κυάμου λαβῶν
 τις περικάζοντος τοῦ ἀνθους βραχὺ ἐνθεῖη ἀγγεῖον
 10 κεραμεῷ καὶ ἐπίθημα ἐπιθεῖς ἐν τῇ γῇ κατορύξειεν
 καὶ ἐνενήκοντα παραφυλάξειεν ἡμέρας μετὰ τὸ κατο-
 ρυχθῆναι, εἶτα μετὰ ταῦτα ὀρύξας λάβοι καὶ ἀφέλοι
 τὸ πῶμα, εὗροι ἂν ἀντὶ τοῦ κυάμου ἢ παιδὸς κεφα-
 λὴν συνεστῶσαν ἢ γυναικὸς αἰδοῖον. ἀπέχεσθαι δὲ
 15 καὶ ἄλλων παρήνει, οἷον μήτρας τε καὶ τριγλίδος καὶ
 ἀκαλήφης, σχεδὸν δὲ καὶ τῶν ἄλλων θαλασσίων ξυμ-
 πάντων. ἀνέφερεν δ' αὐτὸν εἰς τοὺς πρότερον γεγο-
 νότας, πρῶτον μὲν Εὐφορβος λέγων γενέσθαι, δεύ-
 τερον δ' Αἰθαλίδης, τρίτον Ἐρμότιμος, τέταρτον δὲ
 20 Πύρρος, νῦν δὲ Πυθαγόρας. δι' ὧν ἐδείκνυνεν ὥς

1 γενόμενων *B*, γενομένων *V* pr. m., γενώμενων *Mon.* ||
 2—14 ἀπὸ τῆς — αἰδοῖον tanquam Diogenis verba affert Ioh.
 Lydus de mensibus 4, 29 || 2 αὐτῆς om. *Lyd.* || 3 τοῦτου δὲ *Lyd.* ||
 4 διατραγῶν vel διατράγων *Lyd.*, διατράγων *B*, ubi ω supra
 ε scriptum, et *V* || 5 ὁδοῦσι *BV* || λεάνας *Lyd.* || 7 γόνον
 Hippol. Refut. haer. p. 12: φόνον || 8. 9 καὶ et ἐν τῷ — περ-
 κάζοντος om. *Lyd.*, καὶ ἀνθοῦντος — λαβῶν verba abesse malit
N || 10 κεραμεῷ *N*, κεραμεῖον *Lyd.*: κεραμῖον || ἐπίθημα *B* ubi
 ε supra η scr. et *V*, ἐπίθημα *Lyd.* || ἐπὶ θεῖς *B* pr. m. ||
 ἐν τῇ γῇ *N*, ἐν τῇ γῇ τε *Lyd.*: ἐν γῇ || κατορύξειεν *B* pr. m.
V: κατορύξει || 11 ἐνενήκοντα *V*: ? *B* || 15 τριγλίδος Ritters-
 husius (cf. Laert. Diog. 8, 19. Plut. Symp. IV, 5, 2 p. 670 D.
 Gell. IV, 11, 12): ^{os} libri || 17 ἀν' ἔφερεν *B* pr. m. || αὐτὸν ed.
 pr.: αὐτὸν || 18. 19 πρῶτον μὲν Αἰθαλίδης — δεύτερον δ' Εὐφορ-
 βοῦς *N*

ἀθάνατος ἡ ψυχὴ καὶ τοῖς κεκαθαρμένοις εἰς μνήμην τοῦ παλαιοῦ βίου ἀφικνεῖται.

- 46 φιλοσοφίαν δ' ἐφιλοσόφησεν ἥς ὁ σκοπὸς ῥύσασθαι καὶ διελυθερῶσαι τῶν τοιούτων εἰργμῶν τε καὶ συνδέσμων τὸν κατακεχωρισμένον ἡμῖν νοῦν· οὐ 5
χωρὶς ὑγίης οὐδὲν ἂν τις οὐδ' ἀληθὲς τὸ παράπαν ἐκμάθοι οὐδ' ἂν κατίδοι δι' ἥστινος οὖν ἐνεργῶν αἰσθήσεως. νοῦς γὰρ κατ' αὐτὸν πάνθ' ὁρᾷ καὶ πάντ' ἀκούει, τὰ δ' ἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά. καθαρ-
θέντι δὲ τότε δεῖ προσάγειν τι τῶν ὀνησιφόρων. 10
προσῆγε δὲ ταῦτα μηχανὰς ἐπινοῶν, πρῶτον μὲν παιδαγωγῶν ἑαυτὸν ἡρέμα πρὸς τὴν τῶν αἰδίων καὶ ὁμοφύλων αὐτῷ ἀσωμάτων ἀεὶ καὶ κατὰ ταῦτά καὶ ὡσαύτως ἐχόντων θῆαν, ἐκ τῶν κατ' ὀλίγον προβι-
βάξων, μὴ συνταραχθεὶς τῇ ἄφνω καὶ ἀθρόως μετα- 15
βολῇ ἀποστραφῇ καὶ ἀπέλπη διὰ τὴν τοσαύτην τε καὶ
47 τοσοῦτῳ χρόνῳ τροφῆς κακίαν. μαθήμασι τοίνυν καὶ τοῖς ἐν μεταχειμῶ σωματικῶν τε καὶ ἀσωμάτων θεω-
ρήμασι προεγύμναζεν κατὰ βραχὺ πρὸς τὰ ὄντως

19 τριχῇ μὲν διαστατὰ ὡς σωματα, ἄνευ δ' ἀντιτυπίας ὡς 20 ἀσώματα.

4 διελυθερῶσαι] ἐλυθερῶσαι Iambl. de vita Pyth. § 228 || εἰργμῶν N: εἰργμῶν || τε om. Iambl. || 5 κατακεχωρισμένον Rittershusius || 7 ἥστινοσούν BV, sed in B factum ex ἥστινοσούν || 8. 9 νοῦς — τυφλά] spectatur Epicharmi versus, cuius testes affert Lorenz de Epicharmi vita et scriptis p. 255 sq. 8 κατ' αὐτὸν Kiessling, κατ' αὐτοὺς Iambl.: καθ' αὐτὸν || 9 κωφὰ καὶ τυφλά V ex corr.: χωλὰ καὶ τυφλά BV pr. m. 10 δεῖ] δεῖν coni. N || 12 παιδαγωγῶν ed. Holst.: παιδαγωγόν || 13 αὐτῷ V: αὐτῶν B || ἀεὶ καὶ] ἀεὶ vel καὶ ἀεὶ Vsener Rh. Mus. vol. 16 p. 482 || κατὰ ταῦτά] κατὰ ταῦτα B pr. m. || 14 τῶν] τοῦ V || κατ' ὀλίγον V: κατ' ὀλίγον B || 14. 15 προβιβάξων N: προσβιβάξων || 16 τοσαύτης B pr. m. V || 18 σωματικῶν N: σω- || 19 post θεωρήμασι quae vulgo leguntur verba τριχῇ ὡς ἀσώματα, ad marginem relegavit N

ὄντα ἀπὸ τῶν μηδέποτε κατὰ ταῦτά καὶ ὡσαύτως ἐν
 ταύτῳ μὴδ' ἐφ' ὅσον οὖν διαμενόντων σωματικῶν τὰ
 τῆς ψυχῆς ὄμματα μετὰ τεχνικῆς ἀγωγῆς εἰς τὴν ἐφε-
 σιν τῶν τροφῶν προάγων. δι' ὧν ἀντεισάγων τὴν
 5 τῶν ὄντως ὄντων θείαν μακαρίους ἀπετέλει. ἡ μὲν
 οὖν περὶ τὰ μαθήματα γυμνασία εἰς τοῦτο παρείληπτο.
 ἡ δὲ περὶ τῶν ἀριθμῶν πραγματεία, ὥς ἄλλοι τε φασὶν 48
 καὶ Μοδέρατος ὁ ἐκ Γαδείρων πάνυ συνειτῶς ἐν ἑν-
 δεκα βιβλίοις συναγαγὼν τὸ ἀρέσκον τοῖς ἀνδράσι διὰ
 10 τοῦτο ἐσπουδάσθη. μὴ δυνάμενοι γάρ, φησί, τὰ
 πρῶτα εἶδη καὶ τὰς πρῶτας ἀρχὰς σαφῶς τῷ λόγῳ
 παραδοῦναι διὰ τε τὸ δυσπερινόητον αὐτῶν καὶ
 δυσἔξοιστον, παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς ἀριθμοὺς εὐσήμου
 διδασκαλίας χάριν μιμησάμενοι τοὺς γεωμέτρους καὶ
 15 τοὺς γραμματιστάς. ὥς γὰρ οὗτοι, τὰς δυνάμεις τῶν
 στοιχείων [καὶ αὐτὰ ταῦτα βουλόμενοι παραδοῦναι,
 παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς χαρακτῆρας, τούτους λέγοντες
 ὥς πρὸς τὴν πρώτην διδασκαλίαν στοιχεῖα εἶναι, ὅστε-
 ρον μέντοι διδάσκουσιν ὅτι οὐχ οὗτοι στοιχεῖά εἰσιν
 20 οἱ χαρακτῆρες, ἀλλὰ διὰ τούτων ἔννοια γίνεται τῶν
 πρὸς ἀλήθειαν στοιχείων· καὶ οἱ γεωμέτραι μὴ ἰσχύον- 49
 τες τὰ ἀσώματα εἶδη λόγῳ παραστήσαι παραγίνονται

2 μὴ δ' ἐφοσονοῦν B ubi μὴ δ' ἐφόσον οὖν fuisse videtur,
 μὴ δ' ἐφ' ὅσονοῦν V || 4 τῶν τροφῶν] τῶν ἀσωμάτων coni. N ||
 προάγων N: προσάγων || 8. 9 ἐν ἑνδεκα B: ἑνδεκα V, ἐν δέκα
Mon., quam scripturam probat Buecheler Rh. Mus. vol. 37
 p. 335 || 10—44, 12 μὴ δυνάμενοι — προσηγόρευσαν Cyrill. c.
 Iul. I p. 19 C—20 A || 15 ὥς γάρ] καὶ γάρ coni. N || 18 πρὸς τὴν
 πρώτην Cyr.: πρὸς τὴν || 19 διδάσκουσιν] καὶ διδάσκουσιν Cyr. ||
 20 ἀλλὰ διὰ τούτων ἔννοια γίνεται τῶν verba, quae in libris
 omittantur, ex Cyrillo supplevit ed. Holst. || 21. 22 ἰσχύοντες]
 δυνάμενοι Cyr. || 22 τὰ ἀσώματα εἶδη N, τὰ ἀσωματοειδῆ Cyr.:
 τὰ σωματοειδῆ

ἐπὶ τὰς διαγραφὰς τῶν σχημάτων, λέγοντες εἶναι τρι-
γωνον τόδε, οὐ τοῦτο βουλόμενοι τριγωνον εἶναι τὸ
ὑπο τὴν ὄψιν ὑποπίπτον, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο, καὶ διὰ
τούτου τὴν ἔννοιαν τοῦ τριγώνου παριστᾶσι. καὶ ἐπὶ
τῶν πρώτων οὖν λόγων καὶ εἰδῶν τὸ αὐτὸ ἐποίησαν 5
οἱ Πυθαγόρειοι, μὴ ἰσχύοντες λόγῳ παραδιδόναι τὰ
ἀσώματα εἶδη καὶ τὰς πρώτας ἀρχάς, παρεγένοντο ἐπὶ
τὴν διὰ τῶν ἀριθμῶν δῆλωσιν. καὶ οὕτως τὸν μὲν
τῆς ἐνότητος λόγον καὶ τὸν τῆς ταυτότητος καὶ ἰσότη-
τος καὶ τὸ αἷτιον τῆς συμπνοίας καὶ τῆς συμπαθείας 10
τῶν ὅλων καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύ-
τως ἔχοντος ἐν προσηγόρευσαν· καὶ γὰρ τὸ ἐν τοῖς
κατὰ μέρος ἐν τοιοῦτον ὑπάρχει ἡνωμένον τοῖς μέρεσι
καὶ σύμπνουν κατὰ μετουσίαν τοῦ πρώτου αἰτίου.
50 τὸν δὲ τῆς ἐτερότητος καὶ ἀνισότητος καὶ παντὸς τοῦ 15
μεριστοῦ καὶ ἐν μεταβολῇ καὶ ἄλλοτε ἄλλως ἔχοντος
δυοειδῆ λόγον καὶ δυάδα προσηγόρευσαν· τοιαύτη γὰρ
κἂν τοῖς κατὰ μέρος ἢ τῶν δύο φύσις. καὶ οὗτοι οἱ
λόγοι οὐ κατὰ τούτους μὲν εἰσί, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς
οὐκ ἔτι, ἀλλ' ἔστιν ἰδεῖν καὶ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους 20
δυνάμεις τινὰς ἀπολιπόντας ἐνοποιούς καὶ διακρα-
τητικὰς τῶν ὅλων οὕσας, καὶ εἰσί τινες καὶ παρ'
ἐκείνοις λόγοι ἰσότητος καὶ ἀνομοιότητος καὶ ἐτερό-
τητος. τούτους· οὖν τοὺς λόγους εὐσήμου χάριν δι-

1—4 ∇ pro τριγωνον et τριγώνου praebent libri || 3 ὑπο-
πίπτον N: ὑποπίπτον || τοιοῦτο] τοιοῦτον Cyr. || 4 παριστᾶσι Cyr.:
παρέστησαν || καὶ ἐπὶ] καπὶ Cyr. || 5 ἐποίησαν delet Vsener Rh.
Mus. 16 p. 482 || 6. 7 παραδιδόναι τὰ ἀσώματοειδῆ Cyr. || 8 διὰ
Cyr.: κατὰ || οὕτω Cyr. || 9. 10 καὶ ἰσότητος] καὶ τὸν τῆς ἰσότητος
Cyr. || 10. 11 τῆς συμπαθείας τῶν ὅλων καὶ τῆς σωτηρίας Cyr.:
τῆς συμπαθείας καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ὅλων || 12 τὸ ἐν τοῖς ed.

Holst.: τὸ ἐν τοῖς || 13 τοιοῦτό B: τοιοῦτο || μέρεσιν ut videtur
|| 22 οὕσας ed. Holst.: οὐσίαις

δασκαλίας τῷ τοῦ ἐνὸς ὀνόματι προσαγορεύουσιν καὶ
 τῷ τῆς δυάδος· οὐ διαφέρει δέ γε τοῖς αὐτοῖς ἢ δυο-
 ειδὲς ἢ ἀνισοειδὲς εἶπεν ἢ ἑτεροειδὲς. ὁμοίως δὲ 51
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν ὁ αὐτὸς λόγος· πᾶς γὰρ κατὰ
 5 τινων δυνάμεων τέτακται. πάλιν γὰρ ἔστι τι ἐν τῇ
 φύσει τῶν πραγμάτων ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τε-
 λευτήν. κατὰ τοῦ τοιούτου εἶδους καὶ κατὰ τῆς τοιαύ-
 της φύσεως τὸν τρία ἀριθμὸν κατηγόρησαν. διὸ καὶ
 πᾶν τὸ μεσότητι προσκεχρημένον τριοειδὲς εἶναι φασίν.
 10 [οὕτως δὲ καὶ πᾶν τὸ τέλειον προσηγόρευσαν.] καὶ
 εἴ τί ἐστι τέλειον, τοῦτο φασίῃ ἐκείνῃ τῇ ἀρχῇ προσ-
 κεχρησθαι καὶ κατ' ἐκείνην κεκοσμησθαι. ἦν ἄλλως
 μὴ δυνάμενοι ὀνομάσαι τῷ τῆς τριάδος ὀνόματι ἐπ'
 αὐτῆς ἐχρήσαντο· καὶ εἰς ἔννοιαν αὐτῆς βουλόμενοι
 15 εἰσαγαγεῖν ἡμᾶς διὰ τοῦ εἶδους τούτου ταύτῃ εἰσήγα-
 γον. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δ' ἀριθμῶν ὁ αὐτὸς λόγος.
 οὗτοι οὖν οἱ λόγοι καθ' οὓς οἱ φηθέντες ἀριθμοὶ
 ἐτάγησαν. καὶ οἱ ἐξῆς περιέχονται ὑπὸ μιᾶς τινὸς 52
 ιδέας καὶ δυνάμεως· ταύτην δὲ δεκάδα οἶον δεκάδα
 20 προσηγόρευσαν. διὸ καὶ τέλειον ἀριθμὸν τὸν δέκα
 εἶναι λέγουσιν, μᾶλλον δὲ τελειότατον ἀπάντων, πᾶσαν
 διαφορὰν ἀριθμοῦ καὶ πᾶν εἶδος λόγου καὶ ἀναλογίαν
 ἐν ἐαυτῷ περιελιφτόα. εἰ γὰρ ἡ τοῦ παντὸς φύσις
 κατ' ἀριθμῶν λόγους τε καὶ ἀναλογίας περατοῦται
 25 καὶ πᾶν τὸ γεννώμενον καὶ αὐξανόμενον καὶ τελειού-

1 προσαγορεύουσιν B: προσαγορεύουσι || 4. 5 κατὰ τινῶν
 BV || 5 γὰρ ἔστι τι] γὰρ ἐστι τί BV || 7. 8 τοιαύτης om. ed.
 pr. || 8. 9 διὸ καὶ — φασίν verba suspecta habet N || 9 τριοει-
 δὲς] τριοειδὲς ed. Westermann || 10 οὕτως — προσηγόρευσαν verba
 delenda esse vidit Vsener Rh. Mus. vol. 16 p. 482 || 11 εἴ τι ἐστι B, εἴ
 τι ἐστι V || φασίν V: φὰ B || 15. 16 ταύτῃ εἰσήγαγον Rittershusius:
 ταύτης ἡγαγον || 17 καθ' οὓς N: καθ' ὧν || 21 λέγουσιν B: λέγουσι V ||
 ἀπάντων] ἀπάντων B || 25 γεννώμενον Rittershusius: γενόμενον

μενον κατ' ἀριθμῶν λόγους διεξάγει, πάντα δὲ λόγον
καὶ πᾶσαν ἀναλογίαν καὶ πᾶν εἶδος ἀριθμοῦ περιέχει
ἢ δεκάς, πῶς οὐκ ἂν τέλειος ἀριθμὸς λέγοιτο αὕτη;
53 ἡ μὲν δὴ περὶ τῶν ἀριθμῶν πραγματεία τοιαύτη τοῖς
Πυθαγορείοις. καὶ διὰ ταύτην πρωτίστην οὖσαν τὴν 5
φιλοσοφίαν ταύτην συνέβη σβεσθῆναι, πρῶτον μὲν
διὰ τὸ αἰνιγματῶδες, ἔπειτα διὰ τὸ καὶ τὰ γεγραμμένα
δωριστὶ γεγράφθαι, ἐχούσης τι καὶ ἀσαφὲς τῆς δια-
λέκτου καὶ μηδὲν διὰ τοῦτο ὑπονοεῖσθαι καὶ τὰ ὑπ'
αὐτῆς ἀνιστορούμενα δόγματα ὥς νόθα καὶ παρη- 10
κουσμένα τῷ μὴ ἄντικρυς Πυθαγορικοὺς εἶναι τοὺς
ἐκφέροντας ταῦτα. πρὸς δὲ τοῦτοις τὸν Πλάτωνα καὶ
'Αριστοτέλη Σπεύσιππὸν τε καὶ 'Αριστόξενον καὶ Ξενο-
κράτη, ὡς φασὶν οἱ Πυθαγόρειοι, τὰ μὲν κάρπιμα
σφετερίσασθαι διὰ βραχείας ἐπισκευῆς, τὰ δ' ἐπιπόλαια 15
καὶ ἐλαφρὰ καὶ ὅσα πρὸς διασκευὴν καὶ χλευασμὸν
τοῦ διδασκαλείου ὑπὸ τῶν βασκάνως ὕστερον συκοφαν-
τούντων προβάλλεται συναγαγεῖν καὶ ὡς ἴδια τῆς
αἰρέσεως καταχωρῆσαι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀπέβη ὅστε-
54 ρον. Πυθαγόρας δ' ἄχρι πολλοῦ κατὰ τὴν Ἰταλίαν 20
οὕτως ἐθαυμάζετο αὐτός τε καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ
ἐταῖροι, ὥστε καὶ τὰς πολιτείας τοῖς ἀπ' αὐτοῦ ἐπιτρέ-
πειν τὰς πόλεις. ὅψε δέ ποτε ἐφθονήθησαν, καὶ
συνέστη κατ' αὐτῶν ἐπιβουλὴ τοιάδε τις. Κύλων
ἀνὴρ Κροτωνιάτης, κατὰ μὲν τὸ γένος καὶ δόξαν προ- 25

8 οὐκ ἂν V, οὐ καὶ B: οὐ καὶ ed. pr. || τέλειος [ὁ δέκα
ἀριθμὸς] Westermann, τέλειος ἀριθμὸς N: τέλειος ὁ δέκα
ἀριθμὸς || 5 οὖσαν] αἰτίαν probabiliter coni. Zeller de philos.
Gr. ed. alt. III, 2 p. 74 || 8 δωριστὶ Rittershusius: δωρίδι || τι BV ||
9 μηδὲν] μὴ δὲν B pr. m. || 13. 14 Ξενοκράτην ed. pr. || 14 κάρπιμα]
κάρφιμα (π fortasse pr. m. scr.) B, κάρφιμα V || 17 βασκάνως
B: βασκάνων V || 24 τοιαδέ τις B

γονικὴν καὶ βίον περιουσίαν πάντας ὑπερβάλλων τοὺς
 πολλίτας, χαλεπὸς δ' ἄλλως καὶ βίαιος καὶ τυραννικός,
 τῇ τε τῶν φίλων περιβολῇ καὶ τῇ τοῦ πλούτου
 δυνάμει πρὸς ἰσχὺν ἀδικημάτων χρώμενος, οὗτος τῶν
 5 τ' ἄλλων ἀπάντων ἃ ἐδόκει καλὰ ἑαυτὸν ἡξίου, ἡγείτο
 δὲ καὶ τῆς Πυθαγόρου φιλοσοφίας ἀξιότατον εἶναι
 μετασχεῖν. πρόσσεισι τῷ Πυθαγόρᾳ ἑαυτὸν ἐπαινῶν
 καὶ βουλόμενος συνεῖναι αὐτῷ. ὃ δ' εὐθύς φυσιογνω-
 μουήσας τὸν ἄνδρα καὶ ὁποῖος ἦν συνιδὼν ἐκ τῶν
 10 σημείων ἃ διὰ τοῦ σώματος ἐθήρα [τῶν προσιόντων],
 ἀπιέναι ἐκέλευεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. τοῦτο τὸν
 Κύλωνα οὐ μετρίως ἐλύπησεν ὥσπερ ὕβρισμένον καὶ
 τὰ ἄλλα χαλεπὸν ὄντα καὶ ὀργῆς ἀκρατῇ. συναγαγὼν 55
 οὖν τοὺς φίλους διέβαλλε τὸν Πυθαγόραν καὶ παρε-
 15 σκεύαζεν ὥς ἐπιβουλεύσων αὐτῷ τε καὶ τοῖς γνωρί-
 μοις. τούντεῦθεν δ' οὐ μὲν φασὶ τῶν ἐταίρων τοῦ
 Πυθαγόρου συνηγμένων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ τοῦ
 ἀθλητοῦ παρὰ τὴν Πυθαγόρου ἀποδημίαν (ὥς γὰρ
 Φερεκύδῃ τὸν Σύριον αὐτοῦ διδάσκαλον γενόμενον
 20 εἰς Ἀθήλον πεπόρευτο νοσοκομήσων τε αὐτὸν περικετῇ
 γενόμενον τῷ ἰστορουμένῳ τῆς φθειριάσεως πάθει καὶ
 κηδεύσων), πάντας πανταχῇ ἐνέπρησαν αὐτοῦ τε καὶ

2 καὶ βίαιος verba om. ed. pr. || 6 ἀξιότατος malit N ||
 7 πρόσσεισι | πρόσσεισι γοῦν conit. Rittershusius, πρόσσεισι δὲ N ||
 8 καὶ βουλόμενος ὥς βουλόμενος N || 10 τῶν προσιόντων verba
 del. N || 11 ἐκέλευεν B pr. m., ἐκέλευε V: ἐκέλευσε ed. pr. ||
 17 μίλωνος (l in rasura) B, μύλωνος V pr. m., ubi μελλωνος
 corr. || 19 φερεκύδην ed. pr. || αὐτοῦ ed. Kust.: αὐτοῦ || 20 πεπό-
 ρευτο || ἐπεπόρευτο Rittershusius || νοσοκομήσων τε B, νοσοκο-
 μήσων τε V: νοσοκομήσων || 21 τῆς ed. pr.: τῷ τῆς B, τῷ τῆς
 V || φθειριάσεως φθιριάσεως B pr. m. V pr. m. || 22 κηδεύσων
 B m. sec. V: κήδεύσ^m B pr. m. || ἐνέπρησαν αὐτοῦ τε] ἐνέπρησαν
 (vel ἐνέπρησάν τε) αὐτοῦ conit. N, sed graviolem corruptelam
 arguere videtur Iamblichus § 252

κατέλευσαν, δύο ἐκφυγόντων ἐκ τῆς πυρᾶς, Ἀρχίππου
 τε καὶ Λύσιδος, ὡς φησὶ Νεάνθης· ὧν ὁ Λῦσις ἐν
 Ἑλλάδι ὥκησε καὶ Θήβας ἐπώκησεν Ἐπαμεινώνδῃ τε
 56 συγγέγονεν, οὗ καὶ διδάσκαλος γέγονεν. Δικαίαιρχος
 δὲ καὶ οἱ ἀκριβέστεροι καὶ τὸν Πυθαγόραν φασὶν 5
 παρεῖναι τῇ ἐπιβουλῇ. Φερεκύδην γὰρ πρὸ τῆς ἐκ
 Σάμου ἀπάρσεως τελευτῆσαι. τῶν δ' ἐταίρων ἀθρόους
 μὲν τετταράκοντα ἐν οἰκίᾳ τινὸς συνεδρεύοντας ληφθῆ-
 ναι, τοὺς δὲ πολλοὺς σποράδην κατὰ τὴν πόλιν ὡς
 ἔτυχον ἕκαστοι διαφθαρεῖναι. Πυθαγόραν δὲ κρατου- 10
 μένων τῶν φίλων τὸ μὲν πρῶτον εἰς Καυλωνίαν τὸν
 ὄρμον σωθῆναι, ἐκεῖθεν δὲ πάλιν εἰς Λοκρούς. πυθο-
 μένους δὲ τοὺς Λοκρούς τῶν γερόντων τινὰς ἐπὶ τὰ
 τῆς χώρας ὄρια ἀποστεῖλαι. τούτους δὲ πρὸς αὐτὸν
 ἀπαντήσαντας εἰπεῖν ἡμεῖς, ὧ Πυθαγύρα, σοφὸν μὲν 11
 ἄνδρα σε καὶ δεινὸν ἀκούομεν· ἀλλ' ἐπεὶ τοῖς ἰδίοις
 νόμοις οὐθέν ἐχομεν ἐγκαλεῖν, αὐτοὶ μὲν ἐπὶ τῶν
 ὑπαρχόντων πειρασόμεθα μένειν· σὺ δ' ἐτέρωθί ποῦ
 βάδιζε λαβὼν παρ' ἡμῶν εἰ τοῦ κεχρημένου [τῶν
 ἀναγκαίων] τυγχάνεις· ἐπεὶ δ' ἀπὸ τῆς τῶν Λοκρῶν 20
 πόλεως τὸν εἰρημένον ἀπηλλάγη τρόπον, εἰς Τάραντα
 πλεῦσαι· πάλιν δὲ ἀκεῖ παραπλήσια παθόντα τοῖς

2 Λῦσις Cobet Coll. crit. p. 437: λύσις || 4 γέγονεν B: γέ-
 γονε || 5 Πυθαγόραν] fuit fortasse πυθαγόρα in B, πυθαγόρα
 V || φασὶν B: φασὶ || 7 τῶν δ' B: τῶν δὲ || 8 συνεδρεύοντας
 N coll. Iambl. § 249. Laert. Diog. 8, 39. Plut. de genio Socr.
 c. 13 p. 583 A, ἱερὰ δρωντας Vsener *Legenden der heil. Pelagia*
 p. 58: παρεδρεύοντας || 9 πολλοὺς] ἄλλους Westermann, πλείους
 vel λοιποὺς malit N || 10 ἔτυχον] ἔτυχεν Cobet Coll. crit.
 p. 337 sq. || ἕκαστος C. Mueller *Fragm. Hist. Gr.* II p. 245,
 ἕκαστοι Vsener: εἰς ἄστυ || 11. 12 τὸν ὄρμον Rittershusius: τὴν
 ὄρμον || 12 εἰς B: εἰς || 16 ἐπεὶ BV pr. m.: ἐπὶ || 17 μὲν ἐπὶ ed.
 pr.: μὲν ἀπὸ || 18 ἐτέρωθί ποῦ] ἐτέρωσέ ποι Cobet Coll. crit.
 p. 338 || 19. 20 τῶν ἀναγκαίων verba recta omisit Cobet l. c.

περὶ Κρότωνα εἰς Μεταπόντιον ἔλθειν. πανταχοῦ
 γὰρ ἐγένοντο μεγάλαι στάσεις, ἃς ἔτι καὶ νῦν οἱ περὶ
 τοὺς τόπους μνημονεύουσί τε καὶ διηγοῦνται, τὰς ἐπὶ
 τῶν Πυθαγορείων καλοῦντες. [Πυθαγόρειοι δ' ἐκλήθη-
 5 σαν ἢ σύστασις ἅπασα ἢ συνακολουθήσασα αὐτῶ.] 57
 ἐν δὲ τῇ περὶ Μεταπόντιον καὶ Πυθαγόραν αὐτὸν
 λέγουσι τελευτῆσαι καταφυγόντα ἐπὶ τὸ μουσῶν
 ἱερόν, σπάνει τῶν ἀναγκαίων τεσσαράκοντα ἡμέρας
 διαμείναντα. οἱ δὲ φασὶν ὅτι τοῦ πυρὸς νεμομένου
 10 τὴν οἰκησιν ἐν ἣ συνειλεγμένοι ἐτύγχανον, θέντας
 αὐτοὺς εἰς τὸ πῦρ τοὺς ἐταίρους δίοδον παρέχειν τῷ
 διδασκάλῳ, γεφυρώσαντας τὸ πῦρ τοῖς σφετέροις σώ-
 μασι. διεκπεσόντα δ' ἐκ τοῦ πυρὸς τὸν Πυθαγόραν
 διὰ τὴν ἐρημίαν τῶν συνήθων ἀθυμήσαντα ἑαυτὸν
 15 τοῦ βίου ἐξαγαγεῖν. τῆς δὲ συμφορᾶς οὕτως κατασχού-
 σης τοὺς ἄνδρας συνεξέλειπεν καὶ ἡ ἐπιστήμη ἄρρητος
 ἐν τοῖς στήθεσι διαφυλαχθεῖσα ἄχρι τότε, μόνων τῶν
 δυσσυνέτων παρὰ τοῖς ἔξω διαμνημονευομένων. οὔτε
 γὰρ αὐτοῦ Πυθαγόρου σύγγραμμα ἦν, οἱ τ' ἐκφυγόν-
 20 τες Λῦσίς τε καὶ Ἀρχιππος καὶ ὅσοι ἀποδημοῦντες
 ἐτύγχανον, ὀλίγα διέσφασαν ζώπυρα τῆς φιλοσοφίας
 ἀμυδρά τε καὶ δυσθήρατα. μονωθέντες γὰρ καὶ ἐπὶ 58

14. 15 περιπίπτεις, αὐ καλέ· ὁ γὰρ μηδέποτε κλάων πῶς ὑπὸ
 ἀθυμίας ἀπήγγεστο;

2 ἔτι καὶ νῦν] id est vīno *Dicaearcho*, ut ait Cobet ||
 4. 5 Πυθαγόρειοι — αὐτῶ verba a Porphyrio abiudicat N ||
 8 τεσσαράκοντα] μ B || 9 φασὶν ὅτι] φασὶ con. N || 13 διεκπε-
 σόντα] διεκπαῖσαντα expectes, sed defendit traditam scripturam
 Contus *Λογ.* 'Ερμ. vol. V p. 115 sq. || 15 οὕτως] ταύτης N ||
 16 συνεξέλειπεν B, συνεξέλειπε V: συνεξέλειπε ed. pr. || 17 στή-
 θεσι] στήθεσιν ἔτι ed. pr. || διαφυλαχθεῖσα B: φυλαχθεῖσα ||
 19 αὐτοῦ Πυθαγόρου E. Rohde *Rh. Mus.* vol. 27 p. 34: τοῦ
 πυθαγόρου || 20 Λῦσίς τε Cobet: λύσις τε

τῷ συμβάντι ἀθυμήσαντες διεσπάρησαν ἄλλος ἄλλαχού, τὴν πρὸς ἀνθρώπους κοινωνίαν ἀποστραφέντες. διευλαβούμενοι δὲ μὴ παντελῶς ἐξ ἀνθρώπων ἀπόληται τὸ φιλοσοφίας ὄνομα καὶ θεοῖς αὐτοὶ διὰ τοῦτο ἀπεχθάνονται, ὑπομνήματα κεφαλαιώδη συνταξάμενοι 5 τὰ τε τῶν πρεσβυτέρων συγγράμματα καὶ ὧν διεμνήμηντο συναγαγόντες κατέλιπεν ἕκαστος οὐπερ ἐτύγχανε τελευτῶν, ἐπισκήψαντες υἱοῖς ἢ θυγατρᾶσιν ἢ γυναιξὶ μηδενὶ δοῦναι τῶν ἐκτὸς τῆς οἰκίας· αὐτὸ δὲ μέχρι πολλοῦ χρόνου τοῦτο διετήρησαν ἐκ διαδοχῆς 10 τὴν αὐτὴν ἐντολὴν διαγγέλλουσαι τοῖς ἀπογόνους. 59 τεκμηραίμεθα δ' ἂν, φησὶν Νικόμαχος, περὶ τοῦ μὴ παρέργως αὐτοὺς τὰς ἀλλοτριᾶς ἐκκλίνειν φιλίας, ἀλλὰ καὶ πάνν σπουδαίως περικάμπειν αὐτὰς καὶ φυλάττεσθαι καὶ μὴν περὶ τοῦ μέχρι πολλῶν γενεῶν 15 τὸ φιλικὸν πρὸς ἀλλήλους ἀνένδοτον αὐτοὺς διατηρηκέναι, καὶ ἐξ ὧν Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τοῦ Πυθαγορείου βίου αὐτὸς διακηκοέναι φησὶν Διονυσίου τοῦ Σικελίας τυράννου, ὅτι ἐκπεσὼν τῆς μοναρχίας γράμματα ἐν Κορίνθῳ ἐδίδασκεν. φησὶ δ' οὕτως. 20 οἰκτῶν καὶ δακρύων <καὶ πάντων τῶν τοιούτων εἰρ-

2. 3 διευλαβούμενοι δὲ ed. Holst. cum Iambl. § 253: διευλαβούμενοι τε || 3 ἀπόληται] ἀπόλοιτο ed. pr. || 4 αὐτοὶ Iambl.: αὐτοῖς || 7 συναγαγόντες] συναλίσσαντες Iambl. || κατέλιπεν N, κατέλιπον Iambl.: κατέλειπεν || 9 δοῦναι] δόμεναι Iambl. || τῆς οἰκίας] τὰς οἰκίας Iambl. || 11 διαγγέλλουσαι] ἐπιστέλλουσαι Iambl. || 12 τεκμηραίμεθα δ' ἂν N (cf. Iambl. § 233): τεκμηραίμεθα δὲ || φησὶν B: φησὶ || 14 ἀλλὰ καὶ πάνν BV: ἀλλὰ πάνν || 15 καὶ μὴν] καὶ μὴν καὶ comi. N || 17. 18 πυθαγορείου B, Πυθαγορικοῦ Iambl.: Πυθαγόρου ed. pr. || 18 φησὶν B: φησὶ || 20 ἐδίδασκεν Iambl. itemque ut videtur B: διδάσκειν ed. pr. || φησὶ δ' οὕτως ed. Holst.: φησὶ δ' ὡς B, φησὶ δ' ὡς ed. pr. || 21—51, 2 καὶ πάντων — περὶ θωπείας verba supplēvit Ritters-
ex Iambl. § 234: in B inter δακρύων et καὶ δεήσεως
r novem fere literae olim fuisse nunc obscuratae.

- γεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐκείνους ὡς ἐνδέχεται μάλιστα·
 ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ θωπείας καὶ δεήσεως καὶ
 λιτανείας καὶ πάν(των τῶν τοιούτων. βουλόμενος 60
 οὖν) ποτε Διονύσιος πείραν αὐτῶν λ(αβεῖν), διαβε-
 5 βαιουμένων τινῶν ὡς συλληφθέντες καὶ φοβηθέντες
 οὐκ ἐμμενουσί τῇ πρὸς ἀλλήλους πίστει, τὰδ' ἐποίησεν.
 συνελήφθη μὲν Φιντίας καὶ ἀνήχθη πρὸς τὸν τύραν-
 νον. κατηγορεῖν δ' αὐτοῦ Διονύσιον ὡς ἐπιβουλεύοντος
 αὐτῷ· καὶ δὴ τοῦτο ἐξεληλέγχθαι κεκρίσθαι τ' ἀπο-
 10 θνήσκειν αὐτόν. τὸν δέ, ἐπεὶ οὕτως αὐτῷ δέδοκται,
 εἶπεν δοθῆναι γε τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας, ὅπως οἰκονο-
 μῆσθαι τὰ τε καθ' ἑαυτὸν καὶ τὰ κατὰ Δάμωνα·
 εἶναι γὰρ αὐτῷ ἐταῖρον καὶ κοινωνόν· πρεσβύτερον
 δ' <αὐτόν> ὄντα πολλὰ τῶν περὶ τὴν οἰκονομίαν εἰς
 15 αὐτόν ἀνελιγμένοι. ἥξιον δ' ἀφεθῆναι ἐγγυητὴν πα-
 ρασχῶν τὸν Δάμωνα. συγχωρήσαντος δὲ τοῦ Διο-
 νυσίου μεταπεμφθεὶς ὁ Δάμων καὶ τὰ συμβάντα
 ἀκούσας ἐνεγγυήσατο καὶ ἔμεινεν ἕως ἂν ἐπανεέλθῃ
 ὁ Φιντίας. ὁ μὲν οὖν Διονύσιος ἐξεπλήττετο ἐπὶ τοῖς 61
 20 γιγνομένοις. ἐκείνους δὲ τοὺς ἐξ ἀρχῆς εἰσαγαγόντας
 τὴν διάπειραν τὸν Δάμωνα χλευάζειν ὡς ἐγκαταλειφθη-

· 3 λιτανείας Westermann, λιτανίας ed. pr.: λιταν... B || 3. 4 πάν-
 των τῶν τοιούτων. βουλόμενος οὖν ποτὲ ed. Holst., πάντων τῶν
 τοιούτων * ποτὲ ed. pr.: πάν ποτε B || 4 λαβεῖν διαβε-
 βαιουμένων Bywater Herm. vol. 5 p. 361: λαβεῖν * μένων ed.
 pr., λ διαβε . . . ομένων B || 5. 6 συλληφθέν * ἐμμένουσι
 ed. pr., συλληφθέντες οὐκ ἐμμένουσι ed. Holst., συλλ. οὐκ
 ἐμμενουσί Westermann, συλληφθέντες καὶ φοβηθέντες οὐκ
 ἐμμενουσί N: συλλ. φθεν . . . φοβ. θέντες οὐκ ἐμ . . . νουσι B ||
 6 τὰδ' N: τῷδ' || ἐποίησεν ed. Holst.: ἐποίησαν || 8 αὐτοῦ
 — ἐπιβουλεύοντος N: αὐτόν — ἐπιβουλεύοντα || 10 οὕτως αὐτῷ
 ed. Holst.: οὕτω σοι || 11 δοθῆναι γε ed. pr.: δοθῆναι τε || τὸ λοιπὸν
 αὐτῷ τὸ λοιπὸν coni. N || 14 αὐτόν add. ed. pr. πρεσβύτερος δ' ὢν
 τὰ πολλὰ malit N || 14. 15 τὴν οἰκονομίαν εἰς αὐτόν ed. pr., quae
 verba obscura sunt in B || 18 καὶ ἔμεινεν] μενεῖν coni. N

σόμενον. ὄντος δὲ τοῦ ἡλίου περὶ δυσμᾶς ἤκειν τὸν Φιντιάν ἀποθανούμενον, ἐφ' ᾧ πάντας ἐκπλαγῆναι. Διονύσιον δὲ περιβαλόντα καὶ φιλήσαντα τοὺς ἄνδρας ἀξιῶσαι τρίτον αὐτὸν εἰς τὴν φιλίαν παραδέξασθαι· τοὺς δὲ μηδενὶ τρόπῳ καίτοι πολλὰ λιπαροῦντος αὐτοῦ⁵ συγκαταθεῖναι εἰς τοιοῦτο. καὶ ταῦτα μὲν Ἀριστόξενος ὡς παρ' αὐτοῦ ἀκούσας Διονυσίου ἀπήγγειλεν. Ἰππόβοτος δὲ καὶ Νεάνθης περὶ Μυλλίου καὶ Τιμύχας ἱστοροῦσι.

² πάντας ed. pr. cum Iambl.: πάντας μὲν *B* || 4 utrum αὐτὸν praebeat *B* an αὐτὸν incertum || 6 συγκαταθεῖναι] συγκαθεῖναι requirit Cobet Coll. crit. p. 388 cum Iamblichi cod. Flor. § 236, ubi συγκαταθεῖναι praebent libri deteriores, συγκαταθέσθαι coniecit Scaliger || 7—9 cf. Iambl. de vita Pyth. § 189 sqq.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑΙ ΤΩΝ
ΝΥΜΦΩΝ ΑΝΤΡΟΥ.

Ὅτι ποτὲ αἰνίττεται Ὀμήρῳ τὸ ἐν Ἰθάκῃ ἄντρον, 1
 ὃ διὰ τῶν ἐπῶν τούτων διαγράφει λέγων·
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ταννύφυλλος ἐλαίη,
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡροειδές,
 5 ἱρὸν νυμφάων αἷ νηιάδες καλέονται.
 ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφορορῆες ἔασι
 λαίνοι· ἐνθα δ' ἔπειτα τιθαμβώσσουσι μέλισσαι.
 ἐν δ' ἱστοὶ λίθιοι περιμήκεες, ἐνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 10 ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύο δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν,
 αἱ μὲν πρὸς βορέαα καταιβαται ἀνθρώποισιν,
 αἱ δ' αὖ πρὸς νότον εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
 ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.
 ὅτι μὲν οὐ καθ' ἱστορίαν παρεληφῶς μνήμην τῶν 2
 15 παραδοθέντων πεποιήται, δηλοῦσιν οἱ τὰς περιηγήσεις
 τῆς νήσου γράψαντες, οὐδενὸς τοιούτου κατὰ τὴν νῆσον
 ἄντρον μνησθέντες, ὥς φησὶ Κρόνιος· ὅτι δὲ κατὰ
 ποιητικὴν ἐξουσίαν πλάσσωσιν ἄντρον ἀπίθανος ἦν, εἰ
 τὸ προστυχὸν καὶ ὥς ἔτυχε πλάσας πείσειν ἡλπισεν ὥς
 20 <ἐν> τῇ Ἰθακησίᾳ γῇ ἀνὴρ τις ἐτεχνήσατο ὁδοὺς τοῖς

1 Ὅτι ποτὲ] Ἐξήγησας, ὦ . . . , ὅτι ποτὲ coni. N coll. Psell.
 p. 52 || αἰνίττεται Ὀμήρῳ M: Ὀμήρῳ αἰνίττεται || 3—13 αὐτὰρ
 — ὁδὸς ἐστίν] Od. ν 102—112 || 3 ταννύφυλλος M || 5 ἱερὸν M ||
 6 ἐν δὲ] ἐν τῷ Psell. || 12 πρὸς νότον Psell. p. 53 ut Hom. ||
 14 παρεληφῶς] ἐληφῶς M || 16 γράψαντες] διαγράφαντες Psell.
 p. 56 || 17 Κρόνιος] κρίνιος M || 19 καὶ] εἰκὴ καὶ N || 20 ἐν add.
 Hercher

ἀνθρώποις καὶ θεοῖς, ἢ εἰ μὴ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡ φύσις
 αὐτόθεν ἀπέδειξε κάθοδόν τε ἀνθρώποις πᾶσι καὶ
 πάλιν ἄλλην ὁδὸν πᾶσι θεοῖς, δῆλον. ἀνθρώπων γὰρ
 καὶ θεῶν ὁ πᾶς μὲν πλήρης κόσμος, τὸ δὲ Ἰθακῆσιον
 ἄντρον πόρρω καθέστηκε τοῦ πείθειν ἐν αὐτῷ κατὰ- 5
 3 βασιν εἶναι τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων. τοιαῦτα τοίνυν
 ὁ Κρόνιος προειπὼν φησὶν ἐκδηλον εἶναι οὐ τοῖς σο-
 φοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἰδιώταις ἀλληγορεῖν τι καὶ
 αἰνίττεσθαι διὰ τούτων τὸν ποιητήν, πολυπραγμονεῖν
 ἀναγκάζοντα τίς μὲν ἀνθρώπων πύλη, τίς δὲ θεῶν, 10
 καὶ τί βούλεται τὸ ἄντρον τοῦτο τὸ δίδυρον, <ἱερὸν>
 μὲν νυμφῶν εἰρημένον, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπήρατον καὶ
 ἡεροειδές, οὐδαμῶς τοῦ σκοτεινοῦ ἐπηράτου ὄντος, ἀλλὰ
 μᾶλλον φοβεροῦ· διὰ τί δὲ οὐχ ἀπλῶς ἱερὸν λέγεται
 τῶν νυμφῶν, ἀλλὰ πρόσκειται εἰς ἀκρίβειαν τὸ 'αἰ 15
 νηιάδες καλέονται'. τίς δὲ καὶ ἡ τῶν κρατῆρων καὶ
 ἀμφιφορέων παραλήψεις, οὐδενὸς τῶν ἐγγεομένων αὐτοῖς
 παρειλημμένον· ἀλλ' ὅτι ἐν αὐτοῖς ὡς ἐν σμήνεσι τι-
 θαιβώσσουσι μέλισσαι. οἷ τε περιμήκεις ἱστοὶ ἔστωσαν
 ἀναθήματα ταῖς νύμφαις· ἀλλὰ τί μὴ ἐκ ξύλων ἢ 20
 ἄλλης ὕλης, λίθινοι δὲ καὶ αὐτοὶ ὡς οἱ ἀμφιφορεῖς
 καὶ οἱ κρατῆρες; καὶ τοῦτο μὲν ἥττον ἀσαφές· τὸ δ'
 ἐν τοῖς λιθίνοις ἱστοῖς τούτοις τὰς νύμφας ὑφαίνειν
 ἀλιπόρφυρα φάρη, οὐκ ἰδέσθαι θαῦμα, ἀλλὰ καὶ ἀκοῦ-

2 αὐτόθεν *M*: αὐτόθι || κάθοδόν τε] κάθοδόν τινα conl. N ||
 3 ἄλλην om. *M* || γὰρ] μὲν *M* || 4 πλήρης κόσμος] κόσμος πλήρης
 Hercher || 6 τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων *M*: τῶν ἀνθρώπων καὶ
 ἀνάβασιν τῶν θεῶν || 7 Κρόνιος] κρόνιος *M* || 11 ἱερὸν addidit
 Hercher || 13 ἐπήρατον] ἐπεράστου Eust. Od. p. 1735 || 14. 15 ἱερὸν
 λέγεται τῶν νυμφῶν *M*: νυμφῶν λέγεται ἱερὸν || 16 νηιάδες]
 ναιίδες *M* || καὶ ἡ τῶν] ἡ τῶν N || 17 αὐτοῖς] αὐτῷ *M* || 18 ἐν
 αὐτοῖς] ἐν αὐτῷ *M* || 21 ἄλλης ὕλης] ἄλλων ὕλων *M* || 23 τούτοις]
 ὑτὸν *M*

- σαι. τίς γὰρ ἂν πιστεύσαι θεὰς ἀλιπόρφυρα ἱμάτια
 ὑφαίνειν ἐν σκοτεινοῖς ἄντροις ἐπὶ λιθίνων ἰστών,
 καὶ ταῦτα ὁρατὰ εἶναι ἀκούων τα θεῶν ὑφάσματα καὶ
 ἄλουργῇ; ἐφ' οἷς καὶ τὸ δίδυρον εἶναι τὸ ἄντρον
 5 θαυμαστόν, τῶν μὲν τινων ἀνθρώποις εἰς κατάβασιν
 πεποιημένων <θυρῶν>, τῶν δ' αὖ πάλιν θεοῖς· καὶ ὅτι
 αἱ μὲν ἀνθρώποις πορεύσιμοι πρὸς βορρᾶν ἄνεμον
 τετράφθαι λέγονται, αἱ δὲ τοῖς θεοῖς πρὸς νότον, οὐ
 μικρὰς οὔσης ἀπορίας δι' ἣν αἰτίαν ἀνθρώποις μὲν τὰ
 10 βόρεια μέρη προσένειμε, τοῖς δ' αὖ θεοῖς τὰ νότια,
 ἀλλ' οὐκ ἀνατολῆς καὶ δύσεως πρὸς τοῦτο μᾶλλον
 κέχρηται, ὥς ἂν σχεδὸν πάντων τῶν ἱερῶν τὰ μὲν
 ἀγάλματα καὶ τὰς εἰσόδους ἔχόντων πρὸς ἀνατολήν
 τετραμμένες, τῶν δὲ εἰσιόντων πρὸς δύσιν ἀφορώντων,
 15 ὅταν ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγαλμάτων ἐστῶτες τοῖς θεοῖς
 τὰς λιτὰς καὶ θεραπείας προσάγωσι.
 τοιούτων ἀσαφειῶν πλήρους ὄντος τοῦ διηγήματος 4
 πλάσμα μὲν ὥς ἔτυχεν εἰς ψυχαγωγίαν πεποιημένον
 μὴ εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἱστορίας τοπικῆς περιήγησιν ἔχειν,
 20 ἀλλήγορ~~ε~~θ~~ε~~ν δέ τι δι' αὐτοῦ τον ποιητὴν, προσθέντα
 μυστικῶς καὶ ἐλαίας φυτὸν πλησίον. ἃ δὴ πάντα ἀν-
 ιχνεῦσαι καὶ ἀναπτύξαι ἔργον καὶ τοὺς παλαιοὺς νομίσαι
 καὶ ἡμᾶς μετ' ἐκείνων τε καὶ τὰ καθ' ἑαυτοὺς πειρα-
 σθαι νῦν ἀνευρίσκειν. περὶ μὲν οὖν τῆς ἐγχωρίου
 25 ἱστορίας ῥαθυμότερον φαίνονται ἀναγράψαντες ὅσοι

2 σκοτεινοῖς ἄντροις *M*: σκοτεινῷ ἄντρον || 3 ὁρατὰ εἶναι
 Hercher: ὁρατὰ φάσκοντα εἶναι *M*, ὁρατὰ λέγοντος εἶναι *al.* ||
 6 θυρῶν *addidit* Hercher || 9 αἰτίαν *om.* *M* || 11 δύσεως] δύσεως
 ὀνόμασι *coni.* Hercher || 12 ἱερῶν] μερῶν *M* *ut videtur* || 13 ἀνα-
 τολήν *N*: ἀνατολὰς || 14 δὲ *om.* *M* || πρὸς δύσιν] εἰς δύ-
 σιν *M* || 16 τὰς λιτὰς *M*: τιμὰς || 22 νομίσαι] νομίσειν *M* ||
 23 καὶ τὰ καθ' ἑαυτοὺς] καὶ καθ' ἑαυτοὺς *N* || 24 οὖν *om.* *M*

τέλεον ᾠήθησαν πλάσματα εἶναι τοῦ ποιητοῦ τό τε
 ἄντρον καὶ ὅσα περὶ τούτου ἀφηγήσατο· οἱ δὲ τὰς
 γεωγραφίας ἀναγράφαντες ὡς ἄριστα καὶ ἀκριβέστατα
 καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἀρτεμίδωρος ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς εἰς
 ἑνδεκα συνηγμένης αὐτῷ πραγματείας γράφει ταῦτα· 5
 'τῆς δὲ Κεφαλληνίας ἀπὸ Πανόρμου λιμένος πρὸς
 ἀνατολὴν ἀπέχουσα δώδεκα στάδια νῆσός ἐστιν Ἰθάκη
 σταδίῳ ὀγδοήκοντα πέντε, στενὴ καὶ μετῴρος, λιμένα
 ἔχουσα καλούμενον Φόρκυνος· ἔστι δ' αἰγιαλὸς ἐν
 αὐτῷ κακεῖ νυμφῶν ἱερὸν ἄντρον, οὗ λέγεται τὸν 10
 Ὀδυσσεά ὑπὸ τῶν Φαιάκων ἐκβιβάσθῃναι· πλάσμα
 μὲν οὖν Ὀμηρικὸν παντελῶς οὐκ ἂν εἴη· εἴτε δ' οὕτως
 ἔχον ἀφηγήσατο εἴτε καὶ αὐτός τινα προσέθηκεν, οὐδὲν
 ἥττον μένει τὰ ζητήματα <τῷ> τὴν βούλησιν ἢ τῶν καθ-
 ιδρουσαμένων ἢ τοῦ προσθέντος ποιητοῦ ἀνιχνεύοντι, 15
 ὡς ἂν μήτε τῶν παλαιῶν ἄνευ συμβόλων μυστικῶν
 τὰ ἱερὰ καθιδρουσαμένων μήτε Ὀμήρου ὡς ἔτυχε τὰ
 περὶ τούτων ἀφηγουμένου. ὅσα δ' ἂν τις μὴ Ὀμήρου
 πλάσμα ἐγγειῶν τὰ κατὰ τὸ ἄντρον δεικνύναι, τῶν δὲ
 πρὸ Ὀμήρου θεοῖς τοῦτο καθιερωσάντων, τοσούτῳ τῆς 20
 παλαιᾶς σοφίας πλήρης τὸ ἀνάθημα εὐρεθήσεται καὶ
 διὰ τοῦτο ἄξιον ἐρεύνης καὶ τῆς ἐν αὐτῷ συμβολικῆς
 καθιδρύσεως δεόμενον τῆς παραστάσεως.

1 εἶναι accessit ex *M* || 2 περὶ τούτου] περὶ τούτοις *M* ||
 4 Ἀρτεμίδωρος] ἀντίδωρος *M* || 4. 5 εἰς ἑνδεκα] ἑνδεκα *M* ||
 6 Κεφαλληνίας rectius al. || 7 ἀπέχουσι δώδεκα *M*, ἀπέχουσα
 δώδεκα Hercher: δώδεκα || 8 πέντε om. *M* || 9 Φόρκυνος N:
 Φόρκυνα || 10 κακεῖ Hercher: ἐκεῖ || 14 τῷ τὴν Hercher: τὴν ||
 15 ἀνιχνεύοντι Hercher: ἀνιχνεύοντος || 16 παλαιῶν] παντελῶς
M || μυστικῶν N: μυθικῶν || 20 πρὸ Ὀμήρου] πρὸς Ὀμήρου *M* ||
 καθιερωσάντων Goens: καθιερωμάτων || 21 εὐρεθήσεται ed.
 Hercher, qui de *M* tacet || 22 διὰ τοῦτο] δι' αὐτὸ τοῦτο malit N ||
 23 παραστάσεως] περιστάσεως *M*

ἄντρα μὲν δὴ ἐπεικῶς οἱ παλαιοὶ καὶ σπήλαια 5
 τῷ κόσμῳ καθιέρουσι καθ' ὅλον τε αὐτὸν καὶ κατὰ
 μέρη λαμβάνοντες, σύμβολον μὲν τῆς ὕλης ἐξ ἧς <συν-
 ἔστηκεν> ὁ κόσμος, τὴν γῆν παραδιδόντες· διό τινες καὶ
 5 αὐτόθεν τὴν ὕλην τὴν γῆν εἶναι ἐτίθεντο· τὸν <δὲ> ἐκ
 τῆς ὕλης γινόμενον κόσμον διὰ τῶν ἄντρων παρι-
 στάντες, ὅτι τε ὥς ἐπὶ πολὺ αὐτοφυῆ τὰ ἄντρα καὶ
 συμφυῆ τῇ γῇ ὑπὸ πέτρας περιεχόμενα μονοειδοῦς, ἧς
 τὰ μὲν ἔνδον κοίλα, τὰ δ' ἔξω εἰς τὸ ἀπεριόριστον
 10 τῆς γῆς ἀνέιται. αὐτοφυῆς δὲ ὁ κόσμος καὶ συμφυῆς
 [προσπεφυκῶς] τῇ ὕλῃ, ἣν λίθον καὶ πέτραν διὰ τὸ
 ἄργον καὶ ἀντίτυπον πρὸς τὸ εἶδος εἶναι ἡνίκευτο,
 ἅπειρον κατὰ τὴν αὐτῆς ἀμορφίαν τιθέντες. φευστῆς
 δ' οὕσης αὐτῆς καὶ τοῦ εἶδους δι' οὗ μορφοῦται καὶ
 15 φαίνεται καθ' ἑαυτὴν ἐστερημένης, τὸ ἐνυδρον καὶ
 ἐνικμον τῶν ἄντρων καὶ σκοτεινὸν καὶ ὥς ὁ ποιητὴς ἔφη
 ἡροειδὲς οἰκείως ἐδέξαντο εἰς σύμβολον τῶν προσόν-
 των τῷ κόσμῳ διὰ τὴν ὕλην. διὰ μὲν οὖν τὴν ὕλην 6
 ἡροειδῆς καὶ σκοτεινὸς ὁ κόσμος, διὰ δὲ τὴν τοῦ
 20 εἶδους συμπλοκὴν καὶ διακόσμησιν, ἅψ' οὗ καὶ κόσμος
 ἐκλήθη, καλὸς τέ ἐστι καὶ ἐπέραστος. ὅθεν οἰκείως
 ἐπ' αὐτοῦ ἂν ρηθεῖν ἄντρον ἐπήρατον μὲν τῷ εὐθύς
 ἐντυγχάνοντι διὰ τὴν τῶν εἰδῶν μέθεξιν, ἡροειδὲς
 δὲ σκοποῦντι τὴν ὑποβάθραν αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὴν
 25 εἰσίσιντι τῷ νῷ· ὥστε τὰ μὲν ἔξω καὶ ἐπιπολαίως ἐπῆ-

1 ἐπεικῶς om. *M* || 3. 4 συνέστηκεν add. *N* || 5 αὐτόθεν] αὐτόθι Hercher || τὸν δὲ ἐκ Hercher: τὸν ἐκ || 6 γινόμενον *M*: γινόμενον || 6. 7 παριστάντες *N*: παριστάντες || 10 δὲ ὁ κόσμος] δὲ καὶ ὁ κόσμος conl. *N* || καὶ συμφυῆς ed. Herch.: καὶ αὐτοσυμφυῆς || 11 προσπεφυκῶς del. *N*, καὶ προσπεφυκῶς ed. Herch. || λίθος *M* || 13 αὐτῆς Hercher, ἑαυτοῦ *M*: ἑαυτῆς || 21 ἐπέραστος] ἐπήρατος Hercher || 23 τῶν εἰδῶν] τοῦ εἶδους malit *N* || ἡροειδῆς *M* || 25 ἐπιπολαίως] ἐπὶ πολὺ *M*, ἐπιπόλαια conl. *N*

ρατα, τὰ δ' ἔνδον καὶ ἐν βάθει ἡεροειδῆ. οὕτω καὶ
 Πέρσαι τὴν εἰς κάτω κάθοδον τῶν ψυχῶν καὶ πάλιν
 ἔξοδον μυσταγωγοῦντες τελοῦσι τὸν μύστην, ἐπονομά-
 σαντες σπήλαιον <τὸν> τόπον· πρῶτα μὲν, ὥς φησὶν
 Εὐβουλος, Ζωροάστρου αὐτοφυῆς σπήλαιον ἐν τοῖς 5
 πλησίον ὄρεσι τῆς Περσίδος ἀνθηρὸν καὶ πηγὰς ἔχον
 ἀνιερώσαντος εἰς τιμὴν τοῦ πάντων ποιητοῦ καὶ πατρὸς
 Μίθρου, εἰκόνα φέροντος [αὐτῷ] τοῦ σπηλαίου τοῦ
 κόσμου, ὃν ὁ Μίθρας ἐδημιούργησε, τῶν δὲ ἐντὸς
 κατὰ συμμέτρους ἀποστάσεις σύμβολα φερόντων τῶν 10
 κοσμικῶν στοιχείων καὶ κλιμάτων· μετὰ δὲ τοῦτον τὸν
 Ζωροάστην κρατήσαντος καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις, δι'
 ἄντρων καὶ σπηλαίων εἴτ' οὖν αὐτοφυῶν εἴτε χειρο-
 ποιήτων τὰς τελετὰς ἀποδιδόναι. ὥς γὰρ τοῖς μὲν
 Ὀλυμπίοις θεοῖς ναοὺς τε καὶ ἔδη καὶ βωμοὺς ἰδρύ- 15
 σαντο, χθονίοις δὲ καὶ ἡρωσιν ἐσχάρας, ὑποχθονίοις
 δὲ βόθρους καὶ μέγαρα, οὕτω καὶ τῷ κόσμῳ ἄντρα
 τε καὶ σπήλαια, ὡσαύτως δὲ καὶ ταῖς νύμφαις διὰ
 τὰ ἐν ἄντροις καταλειβόμενα ἢ ἀναδιδόμενα ὕδατα,
 ὧν αἱ ναῖδες, ὥς μετ' ὀλίγον ἐπέξιμεν, προσετήκασι 20
 7 νύμφαι. οὐ μόνον δ', ὥς ἔφαμεν, κόσμου σύμβολον
 [ἦτοι γεννητοῦ] αἰσθητοῦ τὸ ἄντρον ἐποιοῦντο, ἀλλ'
 ἦδη καὶ πασῶν τῶν ἀοράτων δυνάμεων τὸ ἄντρον
 σύμβολον παρελάμβανον διὰ τὸ σκοτεινὰ μὲν εἶναι τὰ
 ἄντρα, ἀφανὲς δὲ τῶν δυνάμεων <τὸ> οὐσιώδες. οὕτω 25

1 ἔνδον *M*: ἔσω || 4 τὸν τόπον Goens: τόπον || πρῶτα μὲν
 πρῶτως μὲν οὖν *M* || ὥς φησὶν *M*: ὥς ἔφη || 7 ἀνιερώσαντος εἰς
 τιμὴν] ἀνιερώσαντο *M* || τοῦ πάντων ποιητοῦ] τοῦ πάντων θεοῦ
 ποιητοῦ *M*, θεοῦ τοῦ πάντων ποιητοῦ conl. *N* || 8 φέροντος
 αὐτῷ τοῦ] φεροντ τ' τοῦ *M*, φέροντος τοῦ Hercher || 11. 12 τὸν
 Ζωροάστην om. *M*, τοῦτον potius expungit Hercher || 21 ἔφαμεν
N: φάμεν || 22 ἦτοι γεννητοῦ verba deleuit Hercher || 23. 24 τὸ
 ἄντρον σύμβολον *M*: ἄντρον ἐν συμβόλῳ || 25 τὸ addidit Hercher

καὶ ὁ Κρόνος ἐν τῷ ὠκεανῷ αὐτῷ ἄντρον κατασκευ-
 ἀξει καὶ κρύπτει τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας· ὥσαύτως δὲ
 καὶ ἡ Δημήτηρ ἐν ἄντρον τρέφει τὴν Κόρην μετὰ
 νυμφῶν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ εὐρήσει τις ἐπὶ τῶν
 5 τὰ τῶν θεολόγων. ὅτι δὲ καὶ ταῖς νύμφαις ἀνετίθησαν 8
 ἄντρα καὶ τούτων μάλιστα ταῖς ναῖσιν, αἱ ἐπὶ πηγῶν
 εἰσὶ καὶ τῶν ὑδάτων, ἀφ' ὧν νάουσι ῥοαί, ναῖδες ἐκα-
 λοῦντο, δηλοῖ καὶ ὁ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνος, ἐν ᾧ λέ-
 γεται

- 10 σολ δ' ἄρα πηγὰς νοερῶν ὑδάτων
 τέμον ἄντροις μέμνουσαι γαίης
 ἀτιταλλόμεναι πνεύματι μούσης
 θέσπιν ἐς ὀμφήν· ται δ' ὑπὲρ οὐδας
 διὰ πάντα νάη ῥήξασαι
 15 παρέχουσι βροτοῖς γλυκερῶν ρεῖθρων
 ἀλιπεῖς προχοάς.

ἀφ' ὧν οἶμαι ὀρμώμενοι καὶ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ μετὰ
 τούτους Πλάτων ἄντρον καὶ σπήλαιον τὸν κόσμον
 ἀπεφῆντο. παρὰ τε γὰρ Ἐμπεδοκλεῖ αἱ ψυχοπομποὶ
 20 δυνάμεις λέγουσιν

 ἡλύθμεν τόδ' ὑπ' ἄντρον ὑπόστεγον,
 παρὰ τε Πλάτωνι ἐν τῷ ἐβδόμῳ τῆς Πολιτείας λέγεται

1 αὐτῷ ed. Herch., αὐτοῦ *M*: αὐτῷ || 2 καὶ κρύπτει *H*.
 Stephanus, καὶ κρύπτει *M*: καὶ κρύπτει || ὥσαύτως δὲ *M*: ὥσαύ-
 τως || 3 ἐν additum ex *M* || 5 ἀνετίθησαν *M* || 7 καὶ τῶν καὶ
 τῶν *M* || νάουσι ῥοαί Hercher: αἱ ῥοαί αἱ *M*, εἰσὶ ῥοαί al. ||
 10 νοερῶν] ναρῶν coni. Bergk Lyr. vol. 3 p. 684 || 11 τέμον]
 τάμον Barnes || γαίης] γήης *M* || 11. 12 ναῖδες ἄντροις ναίουσαι,
 ἔταμον γαίης ἀτιταλλόμεναι coni. Bergk || 12 πνεύματι] πνεύ-
 ματος *M* || 13 ται δ' Barnes et fortasse *M*: τὰ δ' || 14 νάη
 ῥήξασαι] νάπη ῥήξασαι αἰε coni. G. Hermann Opusc. vol. 2
 p. 291 || 17. 18 μετὰ τούτων *M* || 20 λέγουσιν om. *M*

ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἶον ἐν καταγείῳ [ἄνθρω καὶ]
 οἰκήματι σπηλαιώδει ἀναπεπταμένην πρὸς φῶς τὴν εἰσ-
 οδον ἐχούσῃ μακρὰν παρ' ἅπαν τὸ σπήλαιον'. εἴτα
 εἰπόντος τοῦ προσδιαλεγομένου ἄτοπον λέγεις εἰκόνα',
 ἐπάγει ταύτην τοίνυν τὴν εἰκόνα, ᾧ φίλε Γλαύκων, 5
 προσαπτεόν πᾶσι τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις, τὴν μὲν
 δι' ὅψεως φαινομένην ἔδραν τῇ τοῦ δεσμοτηρίου οἰκήσει
 ἀφομοιοῦντας, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῇ τοῦ
 9 ἡλίου δυνάμει'. ὅτι μὲν οὖν σύμβολον κόσμου τὰ
 ἄντρα καὶ τῶν ἐγκοσμίων δυνάμεων ἐτίθεντο οἱ θεο- 10
 λόγοι, διὰ τούτου δεδήλωται· ἦδη δὲ καὶ ὅτι τῆς νοη-
 τῆς οὐσίας εἴρηται, ἐκ διαφόρων μέντοι καὶ οὐ τῶν
 αὐτῶν ἐννοιῶν ὀρμώμενοι. τοῦ μὲν γὰρ αἰσθητοῦ
 κόσμου διὰ τὸ σκοτεινὰ εἶναι τὰ ἄντρα καὶ πετρώδη
 καὶ δίλυγα· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν κόσμον διὰ τὴν 15
 ὕλην ἐξ ἧς συνέστηκεν [ὁ κόσμος], καὶ ἀντίτυπον καὶ
 ῥευστὸν ἐτίθεντο· τοῦ δ' αὖ νοητοῦ διὰ τὸ ἀφανὲς
 αἰσθῆσαι καὶ στερρὸν καὶ βέβαιον τῆς οὐσίας· οὕτως
 δὲ καὶ τῶν μερικῶν ἀσαφῶν δυνάμεων· καὶ μᾶλλον
 γε ἐπὶ τούτων τῶν ἐνύλων. κατὰ γὰρ τὸ αὐτοφύες 20
 τὸ τῶν ἄντρων καὶ νύχιον καὶ σκοτεινὸν καὶ πέτρινον
 ἐποιοῦντο τὰ σύμβολα· οὐκέτι μὴν πάντως καὶ κατὰ
 σχῆμα, ὥς τινες ὑπενόουν, ὅτι μηδὲ πᾶν ἄντρον σφαι-
 10 ροειδές [ὡς καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ δίδυρον]. διπλοῦ δ'

1—3 ἰδὲ γὰρ — σπήλαιον] Plat. de re publ. VII p. 514A ||
 1 ἰδὲ γὰρ] ἰδοῦ *M* || ἄνθρω καὶ verba om. Plato, uncis sepsit
 Hercher || 2 οἰκήματι *M*: οἰκήσει || πρὸς φῶς *M*: πρὸς τὸ φῶς ||
 4 ἄτοπον λέγεις εἰκόνα] Plat. p. 515A || 5—9 ταύτην — δυνάμει]
 Plat. p. 517A.B || 5 ταύτην τοίνυν om. *M* || 6 πᾶσι *M*: ἅπασαν ||
 8 ἐν αὐτῇ om. *M* || 9 ἡλίου] ὅλου *M* || 12.13 καὶ οὐ τῶν αὐτῶν
 om. *M* || ὀρμώμενοι *M* || 16 ὁ κόσμος delet *N* || 20 ἐνύλων *M*:
 ἐν ὕλῃ || 23 ὑπενόουν *M* || 24 ὥς καὶ — δίδυρον om. *M*

- ὄντος ἄντρον, οὐκέτι τοῦτο ἐπὶ τῆς νοητῆς, ἀλλὰ τῆς
 αἰσθητῆς παρελάμβανον οὐσίας, ὥς καὶ τὸ νῦν παρ-
 ληφθὲν διὰ τὸ ἔχειν ὕδατα ἀενάοντα οὐκ ἂν εἴη τῆς
 νοητῆς ὑποστάσεως, ἀλλὰ τῆς ἐνύλου φέρον οὐσίας
 5 σύμβολον. διὸ καὶ ἱερὸν νυμφῶν οὐκ ὀρεστιάδων
 οὐδὲ ἀκραίων ἢ τινων τοιούτων, ἀλλὰ ναῖδων, αἱ ἀπὸ
 τῶν ναμάτων οὕτω κέκληνται. νύμφας δὲ ναῖδας λέ-
 γομεν καὶ τὰς τῶν ὑδάτων προεστῶσας δυνάμεις ἰδίως,
 ἔλεγον δὲ καὶ τὰς εἰς γένεσιν κατιούσας ψυχὰς κοινῶς
 10 ἀπάσας. ἡγοῦντο γὰρ προσιζάνειν τῷ ὕδατι τὰς ψυχὰς
 θεοπνύφ ὄντι, ὥς φησὶν ὁ Νουμήνιος, διὰ τοῦτο λέ-
 γων καὶ τὸν προφήτην εἰρηκέναι ἐμφέρεσθαι ἐπάνω
 τοῦ ὕδατος θεοῦ πνεῦμα· τοὺς τε Αἰγυπτίους διὰ τοῦτο
 τοὺς δαίμονας ἅπαντας οὐχ ἑστάναι ἐπὶ στερεοῦ, ἀλλὰ
 15 [πάντας] ἐπὶ πλοίου καὶ τὸν ἥλιον καὶ ἀπλῶς πάντας
 οὐστinas εἰδέναι χρὴ τὰς ψυχὰς ἐπιποτωμένας τῷ ὕγρῳ
 τὰς εἰς γένεσιν κατιούσας· ὅθεν καὶ Ἡράκλειτον ψυχῇσι
 φάναι τέρψιν μὴ θάνατον ὕγρῃσι γενέσθαι, τέρψιν δὲ
 εἶναι αὐταῖς τὴν εἰς γένεσιν πτώσιν, ἀλλαχοῦ δὲ φάναι
 20 ξῆν ἡμᾶς τὸν ἐκείνων θάνατον καὶ ξῆν ἐκείνας τὸν
 ἡμέτερον θάνατον. παρὸ καὶ διεροῦς τοὺς ἐν γενέσει
 ὄντας καλεῖν τὸν ποιητὴν τοὺς δι' ὕγρους τὰς ψυχὰς
 ἔχοντας. αἷμά τε γὰρ ταύταις καὶ δίνυρος γόνος φίλος,
 ταῖς δὲ τῶν φυτῶν τροφή τὸ ὕδωρ. διαβιβαιοῦνται 11

1 ἄντρον] τοῦ ἄντρον conl. Hercher || 3 ἔχειν Hercher:
 ἔχειν φησὶν || ἀενάοντα M || 5 σύμβολα M || 7 ναῖδας] νηϊάδας
 M || 8 προεστῶσας M: παρεστῶσας || 8. 9 ἰδίως ἔλεγον δὲ verba
 delenda conl. Goens || 10 προσιζάνειν] συνιζάνειν M || 12 τὸν
 προφήτην] Genes. 1, 2 || 15 πάντας del. Hercher || καὶ ἀπλῶς]
 καὶ γὰρ ἀπλῶς M || 17 Ἡράκλειτος M: Ἡράκλειτος al. ceterum
 cf. Heracliti fr. 72 et 67 Byw. || 19 ἀλλαχοῦ δὲ M: καὶ ἀλλαχοῦ
 δὲ || 22 τοὺς] ὥς N || 23 αἷμά τε γὰρ M: αἷμα μὲν οὖν || δίνυρος
 M: ὁ δίνυρος || φίλος] φίλον M || 24 τροφή] τροφή M

δέ τινες καὶ τὰ ἐν ἀέρι καὶ οὐρανῷ ἀτμοῖς τρέφεσθαι
 ἐκ ναμάτων καὶ ποταμῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναθυμιά-
 σεων· τοῖς δ' ἀπὸ τῆς στοᾶς ἥλιον μὲν τρέφεσθαι ἐκ
 τῆς ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναθυμιάσεως ἐδόκει, σελήνην
 δὲ ἐκ τῶν πηγαίων καὶ ποταμίων ὑδάτων, τὰ δ' ἄστρα 5
 ἐκ τῆς ἀπὸ <τῆς> γῆς ἀναθυμιάσεως. καὶ διὰ τοῦτο
 ἄναμμα μὲν νοερὸν εἶναι τὸν ἥλιον ἐκ θαλάσσης, τὴν
 δὲ σελήνην ἐκ ποταμίων ὑδάτων, τοὺς δ' ἀστέρας ἐξ
 ἀναθυμιάσεως τῆς ἀπὸ τῆς γῆς. ἀνάγκη τοίνυν καὶ
 τὰς ψυχὰς ἥτοι σωματικὰς οὐσας ἢ ἀσωμάτους μὲν, 10
 ἐφελκομένους δὲ σῶμα, καὶ μάλιστα τὰς μελλούσας
 καταδεῖσθαι εἰς τε αἶμα καὶ δίνυγρα σώματα ῥέπειν
 πρὸς τὸ ὑγρὸν καὶ σωματοῦσθαι ὑγρανθείσας. διὸ καὶ
 χολῆς καὶ αἵματος ἐκχύσει προτρέπεσθαι τὰς τῶν τεθνη-
 κότων, καὶ τὰς γε φιλοσωμάτων ὑγρὸν τὸ πνεῦμα 15
 ἐφελκομένους παχύνειν τοῦτο ὡς νέφος· ὑγρὸν γὰρ ἐν
 ἀέρι παχυνθὲν νέφος συνίσταται· παχυνθέντος δ' ἐν
 αὐταῖς τοῦ πνεύματος ὑγροῦ πλεονασμῷ ὁρατὰς γίνε-
 σθαι. καὶ ἐκ τῶν τοιούτων αἱ συναντῶσαι τις κατὰ
 φαντασίαν χρωάζουσαι τὸ πνεῦμα εἰδῶλων ἐμφάσεις, αἱ 20
 μέντοι καθαφαὶ γενέσεως ἀπότροποι. <ὁ> αὐτὸς δὲ φησὶν
 Ἡράκλειτος ἑξηρὰ ψυχὴ σοφωτάτη. διὸ κἀνταῦθα
 κατὰ τὰς τῆς μίξεως ἐπιθυμίας δίνυγον καὶ νοτερώ-
 τερον γίνεσθαι τὸ πνεῦμα, ἀτμὸν ἐφελκομένης δίνυγον
 12 τῆς ψυχῆς ἐκ τῆς πρὸς τὴν γένεσιν νεύσεως. νατῆς 25

6 ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς γῆς Hercher: ἀπὸ τῆς ἐκ γῆς || 7 ἄναμμα
 M: ἄμμα || 7. 8 τὴν σελήνην δὲ M || 13 ὑγρανθείσας] καὶ ὑγραν-
 θαι M || 14 χολὴν καὶ αἵματα M || ἐκχύσει M: ἐπιχύσει ||
 15 τὰς γε] τὰς τε M || 17 συνίστασθαι coni. N || δ' ἐν] δὲ ἐν M ||
 18 πλεονασμοῦ M || 18. 19 γίνεσθαι] γενέσθαι M || 19 αἱ συναν-
 τῶσαι] αἱ συναντῶσι M || 21 ὁ αὐτός Hercher: αὐτός || 22 Ἡρά-
 κλειτος] fr. 74—76 ed. Byw. || κἀνταῦθεν M || 25 τὴν γένεσιν
 M: γένεσιν || νεύσεως] γενέσεως M

οὖν νύμφαι αἱ εἰς γένεσιν λοῦσαι ψυχαί. ὅθεν καὶ
 τὰς γαμουμένας ἔθος ὥς ἂν εἰς γένεσιν συνευγεγμένας
 νύμφας τε καλεῖν καὶ λουτροῖς καταχεῖν ἐκ πηγῶν ἢ
 ναμάτων ἢ κρηνῶν ἀενάων εἰλημμένοις. ἀλλὰ ψυχὰς
 5 μὲν τελουμέναις εἰς φύσιν καὶ γενεθλοῖς δαίμοσιν
 ἱερός τε ὁ κόσμος καὶ ἐπέραστος καὶ περ σκοτεινὸς ὢν
 φύσει καὶ ἡεροειδής· ἀφ' οὗ καὶ αὐταὶ ἀερώδεις καὶ
 ἐξ ἀέρος ἔχειν τὴν οὐσίαν ὑπωπτεύθησαν. διὰ τοῦτο δὲ
 10 ἡεροειδὲς κατ' εἰκόνα τοῦ κόσμου, ἐν ᾧ ὥς μεγίστω
 ἱερῷ αἱ ψυχαὶ διατρίβουσι. νύμφαις τε ὑδάτων προ-
 στάτισιν οἰκεῖον τὸ ἄντρον, ἐνθ' ὕδατ' ἀενάοντα ἐνε-
 στιν. ἀνακείσθω δὴ τὸ προκείμενον ἄντρον ψυχὰς 13
 καὶ ταῖς ἐν μερικωτέραις δυνάμεσι νύμφαις, αἱ ναμά-
 15 των τε καὶ πηγῶν προεστῶσαι πηγαῖαί τε καὶ ναῖδες
 διὰ τοῦτο κέκληνται. τίνα οὖν ἡμῖν διάφορα σύμ-
 बोλα, τὰ μὲν πρὸς τὰς ψυχὰς ἀναφερόμενα, τὰ δὲ
 πρὸς τὰς ἐν ὕδασι δυνάμεις, ἵνα κοινὸν ἀμφοτέραις
 καθιερωῶσθαι τὸ ἄντρον ὑπολάβωμεν; σύμβολα δὲ ἔστω
 20 ὕδριάδων νυμφῶν οἱ λίθινοι κρατῆρες καὶ ἀμφιφορεῖς.
 Διονύσου γὰρ σύμβολα ταῦτα ἅτ' ὄντα κεραμεᾶ [τοῦτ'
 ἔστιν ἐκ γῆς ὠπτημένης]· ταῦτα γὰρ φίλα τῇ παρὰ
 τοῦ θεοῦ δωρεᾷ τῆς ἀμπέλου, ἐπεὶ ὑπὸ πυρὸς οὐρα-
 νίου πεπαίνεται ταύτης ὁ καρπός. λίθινοι δὲ κρατῆρες 14

3 κατασχεῖν *M* || 4 ἀενάων *M* || 5 τελουμέναις *M*: τελλο-
 μέναις || 6 ἐπέραστος] ἐπήρατος Hercher || 11 διατρίβουσαι *M* ||
 11. 12 προστάττουσιν *M* || 12 ἀενάοντα *M* || 14 ἐν μερικωτέραις ed.
 Herch. auctore nescio quo: μερικωτέραις ἐν || 14. 15 ναμάτων
 τε καὶ *M*: ναμάτων καὶ || 20 ὕδριάων *M* || καὶ ἀμφιφορεῖς *M*:
 καὶ οἱ ἀμφιφορεῖς || 21 διονύσου γὰρ *M*: Διονύσου μὲν γὰρ ||
 ἅτ' Hercher: ἀλλ' || κεραμεᾶ: κεράμεα ed., κεράματα *M* ||
 21. 22 τοῦτ' — ὠπτημένης verba expunxit N || 22 παρὰ] περι
M || 23 ὅπο Hercher: ἀπό

καὶ ἀμφιφορεῖς ταῖς προεστώσαις τοῦ ἐκ πετρῶν ἐξιόν-
 τος ὕδατος νύμφαις οἰκειότατοι· ψυχᾷς δὲ εἰς γένεσιν
 κατιούσαις καὶ σωματουργίαν τί ἂν εἴη οἰκειότερον
 σύμβολον τούτων; διὸ καὶ ἀπετόλμησεν εἰπεῖν ὁ ποιη-
 τῆς ὅτι ἐν τούτοις 'φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, 5
 θαῦμα ἰδέσθαι'. ἐν ὅστοις μὲν γὰρ καὶ περὶ ὅστᾳ ἡ
 σαρκοποιία, λίθος δὲ ταῦτα ἐν ζώοις λίθῳ ἐοικότα.
 διὸ καὶ οἱ ἱστοὶ οὐκ ἀπ' ἄλλης ὕλης, ἀλλ' ἀπὸ
 τοῦ λίθου ἐρρήθησαν. τὰ δ' ἀλιπόρφυρα φάρε ἄν-
 τικρυς ἡ ἐξ αἱμάτων ἂν εἴη ἐξυφαινομένη σάρε· ἐξ 10
 αἵματος μὲν γὰρ ἀλουργῇ ἔρια καὶ ἐκ ζώων ἐβάφη
 καὶ τὸ ἔριον, δι' αἵματος δὲ καὶ ἐξ αἱμάτων ἡ σαρκο-
 γονία. καὶ χιτῶν γε τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ ὃ ἡμφέσται,
 θαῦμα τῷ ὄντι ἰδέσθαι, εἴτε πρὸς τὴν σύστασιν ἀπο-
 βλέποισις εἴτε πρὸς τὴν πρὸς τοῦτο σύνδεσιν τῆς ψυχῆς. 15
 οὕτω καὶ παρὰ τῷ Ὁρφεῖ ἡ Κόρη, ἥπερ ἐστὶ παντὸς
 τοῦ σπειρομένου ἔφορος, ἱστουργοῦσα παραδέδοται,
 τῶν παλαιῶν καὶ τὸν οὐρανὸν βηλὸν εἰρηκότων οἶον
 15 θεῶν οὐρανίων περίβλημα. διὰ τί οὖν οὐχ ὕδατος
 πλήρεις οἱ ἀμφιφορεῖς, ἀλλὰ κηρίων; ἐν γὰρ τούτοις, 20
 φησί, τιθαιβώσσουσι μέλισσαι. δηλοῖ δὲ τὸ τιθαι-
 βώσσειν τὸ τιθέναι τὴν βόσιν· βόσις δὲ καὶ τροφή
 τὸ μέλι ταῖς μελίσσαις. κέχρηται δὲ τῷ μέλιτι οἱ
 θεολόγοι πρὸς πολλὰ καὶ διάφορα σύμβολα διὰ τὸ

2 οἰκειότητος *M* || 7 λίθῳ] λίθοις *M* || 10 εἴη om. *M*, agnoscit
 Psellus p. 53 || 14. 15 ἀποβλέποισις Psellus, ἀποβλέ^π *M*: ἀπο-
 βλέπει || 15 πρὸς τοῦτο σύνδεσιν τῆς ψυχῆς *M*, σύνδεσιν τῆς
 ψυχῆς τὴν πρὸς τοῦτο Psellus: σύνδεσιν τοῦτο συνάγει τῆς
 ψυχῆς || 17 ἱστοροῦσα *M* || παραδέδοται *M*: παραδίδοται ||
 18 βηλὸν *N*: πέπλον, quam scripturam sequitur Lobeck
 Aglaoph. p. 380 || 20 ἀμφιφορεῖς *M*: ἀμφορεῖς || 22 τροφή:
 τ *M*, πόσις dubitanter Hercher || 23 δὲ *M*: δὴ

ἐκ πολλῶν αὐτὸ συνεστάναι δυνάμεων, ἐπεὶ καὶ
καθαρτικῆς ἐστὶ δυνάμεως καὶ συντηρητικῆς· τῷ γὰρ
μέλιτι <πολλὰ> ἄσπητα μένει καὶ τὰ χρόνια τραύματα
ἐκκαθαίρεται μέλιτι. ἐστὶ δὲ γλυκὺ τῇ γεύσει καὶ
5 συναρόμενον ἐξ ἀνθῶν ὑπὸ μελιττῶν, ἃς βουγενεῖς
εἶναι συμβέβηκεν. ὅταν μὲν οὖν τοῖς τὰ λεοντικὰ
μουυμένοις εἰς τὰς χεῖρας ἀνθ' ὕδατος μέλι νίψασθαι
ἐγγέωσι, καθαράς ἔχειν τὰς χεῖρας παραγγέλλουσιν
ἀπὸ παντὸς λυπηροῦ καὶ βλαπτικοῦ καὶ μυσαροῦ καὶ
10 ὡς μύστη, καθαρτικοῦ ὄντος τοῦ πυρός, οἰκεῖα νίπτρα
προσάγουσι, παραιτησάμενοι τὸ ὕδωρ ὡς πολέμιον τῷ
πυρί. καθαίρουσι δὲ καὶ τὴν γλῶτταν τῷ μέλιτι ἀπὸ
παντὸς ἀμαρτωλοῦ. ὅταν δὲ τῷ Πέρσῃ προσάγῃ 16
μέλι ὡς φύλακι καρπῶν, τὸ φυλακτικὸν ἐν συμβόλῳ
15 τίθενται· ὅθεν τινὲς ἡξίουσι τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβρο-
σίαν ἣν κατὰ θινῶν στάζει ὁ ποιητῆς εἰς τὸ μὴ σαπῆναι
τοὺς τεθνηκότας, τὸ μέλι ἐκδέχεσθαι, θεῶν τροφῆς
ὄντος τοῦ μέλιτος. διὸ καὶ φησὶ πον' νέκταρ ἐρυθρόν·
τοιούτου γὰρ εἶναι τῇ χροίᾳ τὸ μέλι. ἀλλὰ περὶ μὲν
20 τοῦ νέκταρος, εἰ χρὴ ἀκούειν ἐπὶ μέλιτος, ἐν ἄλλοις
ἀκριβέστερον ἐξετάσομεν· παρὰ δὲ τῷ Ὅρφει ὁ Κρόνος
μέλιτι ὑπὸ Διὸς ἐνεδρεύεται· πλησθεῖς γὰρ μέλιτος
μεθύει καὶ σκοτοῦται ὡς ὑπὸ οἴνου καὶ ὕπνου ὡς παρὰ
Πλάτωνι ὁ Πόρος τοῦ νέκταρος πλησθεῖς· οὐπῶ γὰρ

1 ἐκ πολλῶν] ἐκ τῶν πολλῶν *M* || ἐπεὶ καὶ *M*: ἐπεὶ ||
3 πολλὰ ex Eust. Od. p. 1735, 17 addidit Hercher || 5 ἀνθέων
Eust. p. 1735, 13 || μελιττῶν *M*: μελισσῶν || 8 ἐκχέωσι *M* || 10 ὡς]
τῷ con. Hercher || 11 πολέμιον *N*: πολεμοῦν || 12 γλῶτταν *M*: γλῶσ-
σαν || 13 τῇ Περσεφόνῃ Barnes || 14 καρπῶν nescio quis: καρπῶν *M* ||
16 ὁ ποιητῆς] Π. *T* 38 sq. || 17 τροφῆς] τροφῆς *M* || 18 νέκταρ
ἐρυθρόν] Π. *T* 38. Od. ε 93 || 20 ἐπὶ μέλιτος *M*: ἐπὶ τοῦ μέλιτος ||
21 παρὰ] περὶ *M* || 23 ὑπὸ οἴνου Lobeck: ἀπὸ οἴνου || 23. 24 παρὰ
Πλάτωνι] Symp. p. 203 B || 24 ὁ πῶρος *M* || πρὸς πλησθεῖς

οἶνος ἦν. φησὶ γὰρ παρ' Ὁρφεὶ ἡ Νύξ τῷ Διὶ ὑπο-
τιθεμένη τὸν δια μέλιτος δόλον·

εὖτ' ἂν δὴ μιν ἰδοῖαι ὑπὸ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
ἔργοισιν μεθύοντα μελίσσάων ἐριβόμβων,

δῆσον αὐτόν. ὃ καὶ πάσχει ὁ Κρόνος καὶ δεθεῖς 5
ἐκτέμνεται ὡς ὁ Οὐρανός, τοῦ θεολόγου δι' ἡδονῆς
δεσμεῖσθαι καὶ κατάγεσθαι τὰ θεῖα εἰς γένεσιν
αἰνισσομένου ἀποσπερματίζειν τε δυνάμεις εἰς ἡδονὴν
ἐκλυθέντα. ὅθεν ἐπιθυμία μὲν συνουσίας τὸν Οὐρα-
νὸν κατιόντα εἰς Γῆν ἐκτέμνει Κρόνος· ταῦτό δὲ τῇ 10
ἐκ συνουσίας ἡδονῇ παρίσταται αὐτοῖς ἡ τοῦ μέλιτος,
ὅφ' οὗ δολωθεὶς ὁ Κρόνος ἐκτέμνεται. πρῶτος γὰρ
τῶν ἀντιφερομένων τῷ Οὐρανῷ ὁ Κρόνος ἐστὶ καὶ ἡ
τούτου σφαῖρα· κατὰσι δὲ δυνάμεις ἐξ οὐρανοῦ καὶ
ἀπὸ τῶν πλανωμένων. ἀλλὰ τὰς μὲν ἐξ οὐρανοῦ 15
17 δέχεται Κρόνος, τὰς δ' ἀπὸ τοῦ Κρόνου Ζεὺς. λαμ-
βανομένου τοίνυν καὶ ἐπὶ καθαρμοῦ τοῦ μέλιτος καὶ
ἐπὶ φυσικῆς σηπεδόνης καὶ ἐπὶ ἡδονῆς <τῆς> εἰς γένεσιν
καταγωγῆς οἰκεῖον σύμβολον καὶ νύμφαις ὑδριάσι
παρατίθεται εἰς τὸ ἄσηπτον τῶν ὑδάτων, ὧν ἐπιστα- 20
τοῦσι καὶ τὴν κάθαρσιν αὐτῶν καὶ τὴν εἰς γένεσιν
συνεργίαν. συνεργεῖ γὰρ γενέσει τὸ ὕδωρ· διὸ καὶ
ἐν τοῖς κρατῆρσι καὶ ἀμφορεῦσι τιθαιβώσσουσι με-

in *M* adduntur Homerici versus, ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπή-
ρατον ἀεροειδὲς ἱερὸν νυμφῶων, αἱ νηιάδες καλέονται || 2 δόλον·
λόγον *M* || 5 δῆσον αὐτόν] αὐτίκα μιν δῆσον Barnes || 8 εἰς ἡδο-
νὴν] ἔστ' ἡδονὴν *M*, εἰς τὴν ἡδονὴν conl. N || 10 Κρόνος] κόρος
M || ταῦτό *M*: ταῦτόν || 12 πρῶτος γὰρ *M*: πρῶτος || 14 κατὰσι
Hercher: κάτεισι || 18 φυσικῆς σηπεδόνης] φυλακῆς τῆς σηπε-
δόνης Ruhnken || ἡδονῆς τῆς εἰς γένεσιν Ruhnken: ἡδονῆς
γένεσιν *M*, ἡδονῆς εἰς γένεσιν al. || 19 καταγῶ *M* || 23 ἀμφορεῦ-
σιν *M*: ἀμφορεῦσι

λισσαι, τῶν μὲν κρατήρων σύμβολον τῶν πηγῶν
 φερόντων, καθὼς παρὰ τῷ Μίδρα ὁ κρατῆρ ἀντὶ τῆς
 πηγῆς τέτακται, τῶν δ' ἀμφοφορέων, ἐν οἷς τὰ ἀπὸ
 τῶν πηγῶν ἀρνούμεθα. πηγαὶ δὲ καὶ νάματα οἰκεία 18
 5 ταῖς ὑδρίασι νύμφαις καὶ ἔτι γε μᾶλλον νύμφαις ταῖς
 ψυχαῖς, ἃς ἰδίως μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν ἡδονῆς
 οὐσας ἐργαστικάς. ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς οὐκ ἀνοικεῖως
 ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἔφη

βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμήνος ἔρχεται τ' ἄνω.

- 10 καὶ τὰς Δήμητρος ἱερείας ὡς τῆς χθονίας θεᾶς μύστι-
 δας μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν αὐτὴν τε τὴν Κόρην
 μελιτώδη, σελήνην τε οὐσαν γενέσεως προστάτιδα μέ-
 λισσαν ἐκάλουν ἄλλως τε <καὶ> ἐπεὶ ταῦρος μὲν σελήνη
 καὶ ὕψωμα σελήνης ὁ ταῦρος, βουγενεῖς δ' αἱ μέλισσαι.
 15 καὶ ψυχὰς δ' εἰς γένεσιν ἰοῦσαι βουγενεῖς, καὶ
 βουκλόπος θεὸς ὁ τὴν γένεσιν λεληθότως ἀκούων.
 πεποιήνται ἤδη τὸ μέλι καὶ θανάτου σύμβολον, διὸ
 καὶ μέλιτος σπονδὰς τοῖς χθονίοις ἔθνον· τὴν δὲ
 χολὴν ζωῆς, ἥτοι δι' ἡδονῆς αἰνιττόμενοι ἀποθνήσκειν
 20 τὸν τῆς ψυχῆς βίον, διὰ δὲ πικρίας ἀναβίωσκεσθαι·
 ὅθεν καὶ τοῖς θεοῖς χολὴν ἔθνον· ἢ ὅτι ὁ μὲν θάνατος
 λυσίπονος, ἢ δ' ἐνταῦθα ζωὴ ἐπίμοχθος καὶ πικρά. οὐχ 19
 ἀπλῶς μέντοι πάσας ψυχὰς εἰς γένεσιν ἰούσας μελίσσας
 ἔλεγον, ἀλλὰ τὰς μελλούσας μετὰ δικαιοσύνης βιο-
 25 τεύειν καὶ πάλιν ἀναστρέφειν εἰργασμένas τὰ θεοῖς

3 ἀμφοφορέων Hercher: ἀμφορέων || 7 σοφοκλῆς M: ὁ Σοφο-
 κλῆς || 9 ἔρχεται τ' ἄνω Hercher, ἔρχετ' ἄνω M: ἔρχεται τ' ἄλλη ||
 12 σελήνης οὐσης καὶ γενέσεως M || 13 ἄλλως τε καὶ ἐπεὶ Hercher:
 ἄλλως τε ἐπεὶ || ταῦρος M: ταῦρον || 16 ἀκούων || κολῶων con.
 Hercher || 17 πεποιήνται δὲ ἤδη con. Hercher || 18 σπονδὰς M, σπον-
 δὰς Hercher: σπονδὴν || 19 ζωῆς || ζωοῖς M || 20 τὸν τῆς ψυχῆς
 Hercher: τῆς ψυχῆς M, τὸν ψυχῆς al. || 24. 25 βιοτετεύειν || βιώσειν M

φίλα. τὸ γὰρ ζῶον φιλόστροφον καὶ μάλιστα δίκαιον
καὶ νηφαντικόν· ὅθεν καὶ νηφάλιοι σπονδαὶ αἱ διὰ
μέλιτος. καὶ κυάμοις οὐκ ἐφιζάνουσιν, οὓς ἐλάμβανον
εἰς σύμβολον τῆς κατ' εὐθείαν γενέσεως καὶ ἀκαμποῦς
διὰ τὸ μόνους σχεδὸν τῶν σπερματικῶν δι' ὅλου 5
τετρῆσθαι, μὴ ἐγκοπτομένους ταῖς μεταξὺ τῶν γονάτων
ἐμφράξεσι. φέροιεν <ᾶν> οὖν τὰ κηρία καὶ αἱ μέλισσαι
οἰκεῖα σύμβολα καὶ κοινὰ ὑδριάδων νυμφῶν καὶ ψυχῶν
εἰς γένεσιν νυμφευομένων.

- 20 σπήλαια τοίνυν καὶ ἄντρα τῶν παλαιοτάτων πρὶν 10
καὶ ναοὺς ἐπινοῆσαι θεοῖς ἀφοσιούντων, καὶ ἐν Κρήτῃ
μὲν Κουρήτων Διὶ, ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ Σελήνῃ καὶ Πανὶ
Λυκείῳ, καὶ ἐν Νάξῳ Διονύσῳ, πανταχοῦ δ' ὅπου
τὸν Μῖθραν ἐγνωσαν διὰ σπηλαίου τὸν θεὸν ἰλεου-
μένων, τὸ Ἰθακήσιον σπήλαιον οὐκ ἠρκέσθη δίδου 15
ρον εἰπὼν Ὅμηρος, ἀλλὰ καὶ τὰς μὲν τινὰς πρὸς
βορρᾶν τετράφθαι θύρας, τὰς δὲ πρὸς νότον [θεω-
τέρας], καὶ καταβατάς γε τὰς βορείους, τὰς δὲ πρὸς
νότον οὐδὲ εἰ καταβαταὶ ὑπεσημῆνато, μόνον δὲ ὅτι

οὐδὲ τι κείνη

20

ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.

- 21 ἔπεται τοίνυν ζητεῖν <τί> τὸ βούλημα εἴτε τῶν καθιδρυ-
σαμένων, εἴπερ ἱστορίαν ὁ ποιητῆς ἀπαγγέλλει, ἢ
αὐτοῦ γε τὸ αἰνίγμα, εἴπερ αὐτοῦ πλάσμα τὸ διήγημα.
τοῦ δὲ ἄντρου εἰκόνα καὶ σύμβολον φησὶ τοῦ κόσμου 25

5 μόνους Hercher: μόνον || 6 ἐγκοπτομένους Hercher: ἐγκοπτό-
μενον || 7 φέροιεν] εἰεν conl. Hercher || ᾶν addidit Hercher ||
18 καὶ ἐν Νάξῳ] ἐν om. M || 17. 18. θειοτέρας ed. Hercher, qui
hoc vocabulum expungi iubet || 19 οὐδὲ M: οὔτε || καταβατάς
M || ὑπεσημῆνато M: ἐπεσημῆνато || 22 τί add. Barnes || 23 εἴπερ
Hercher: ὥσπερ || ἱστορίαν M: ἱστορεῖ || 24 αὐτοῦ M: αὐτῷ ||
25 τοῦ δὲ M: τοῦ δὴ

- φέροντος Νουμήμιος καὶ ὁ τούτου ἑταῖρος Κρόνιος
 δύο εἶναι ἐν οὐρανῷ ἄκρα, ὧν οὔτε νοτιώτερόν ἐστι
 τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ οὔτε βορειότερον τοῦ θερινοῦ.
 ἔστι δ' ὁ μὲν θερινὸς κατὰ καρκίνον, ὁ δὲ χειμερινὸς
 5 κατ' αἰγόνκερων. καὶ προσγειοτάτος μὲν ὦν ἡμῖν ὁ
 καρκίνος εὐλόγως τῇ προσγειοτάτῃ σελήνῃ ἀπεδόθη,
 ἀφανοῦς δ' ἔτι ὄντος τοῦ νοτίου πόλου τῷ μακρὰν
 ἔτι ἀφεστηγῶτι καὶ ἀνωτάτῳ τῶν πλανωμένων πάντων
 ὁ αἰγόνκερος ἀπεδόθη. καὶ ἔχουσί γε ἐφεξῆς αἱ θεσεις τῶν 22
- 10 ζῳδίων ἀπὸ μὲν καρκίνου εἰς αἰγόνκερων· πρῶτα μὲν
 λέοντα οἶκον Ἑλίου, εἶτα παρθένον Ἑρμοῦ, ζυγὸν δὲ
 Ἀφροδίτης, σκορπίον δὲ Ἄρεος, τοξότην Διός, αἰγόν-
 κερων Κρόνου· ἀπὸ δ' αἰγόνκερω ἔμπαλιν ὕδροχόον
 Κρόνου, ἰχθύας Διός, Ἄρεος κριόν, ταῦρον Ἀφρο-
- 15 δίτης, διδύμους Ἑρμοῦ, καὶ Σελήνης λοιπὸν καρκίνον.
 δύο οὖν ταύτας ἔθεντο πύλας καρκίνου καὶ αἰγόνκερων
 οἱ θεολόγοι, Πλάτων δὲ δύο στόμια ἔφη· τούτων δὲ
 καρκίνον μὲν εἶναι δι' οὗ κατὰσιν αἱ ψυχαί, αἰγόν-
 κερων δὲ δι' οὗ ἀνίσσιν. ἀλλὰ καρκίνος μὲν βόρειος
- 20 καὶ καταβατικός, αἰγόνκερος δὲ νότιος καὶ ἀναβατικός.
 ἔστι δὲ τὰ μὲν βόρεια ψυχῶν εἰς γένεσιν κατιουσῶν,
 καὶ ὀρθῶς τοῦ ἄντρου αἱ πρὸς βορρᾶν πύλαι κατα- 23
 βαταὶ ἀνθρώποις, τὰ δὲ νότια οὐ θεῶν, ἀλλὰ τῶν εἰς
 θεοὺς ἀνιουσῶν. διὰ τὴν ἀντήν δ' αἰτίαν οὐ θεῶν

3 τοῦ χειμερινοῦ Hercher: τῶν χειμερινοῦ || 8 ἀνωτέρω *M* ||
 9 ἀπεδόθη *M*: ἀπεδόθη ἡγοῦν τῷ Κρόνῳ || 11 λέοντος *M* ||
 12 σκορπίον δὲ] δὲ additum ex *M* || 13 αἰγόνκερω Hercher:
 αἰγόνκερος || 15 καρκίνον] καρκίνον *M* || 17 Πλάτων] de re
 publ. X p. 615 D. E || στόμια] ὅτι *M* || 17. 18 τούτων δὲ καρ-
 κίνον] τοῦτον δὲ καρκίνον *M* || 18 κατὰσιν *M*: κατιᾶσιν ||
 19 ἀνίσσιν *M*: ἀνιᾶσιν || καρκίνος *M* || 20 ἀναβατικός] ἀναγα-
 γός Peellus p. 53 || 22 τοῦ ἄντρον Hercher: καὶ τοῦ ἄντρον ||
 22. 23 καταβαταὶ] καὶ καταβαταὶ *M* || 24 δ' additum ex *M*

ἔφη ὁδός, ἀλλ' ἀθανάτων, ὃ κοινὸν καὶ ἐπὶ ψυχῶν ἢ οὐσῶν
καθ' αὐτὸ ἢ τῇ οὐσίᾳ ἀθανάτων. τῶν δύο πυχῶν τούτων
μεμνησθαι καὶ Παρμενίδην ἐν τῷ Φυσικῷ φασὶ 'Ρω-
μαίους τε καὶ Αἰγυπτίους. 'Ρωμαίους μὲν γὰρ τὰ Κρόνια
ἐφορτάζειν ἡλίου κατ' αἰγόκερων γενομένου, ἐφορτάζειν δὲ
τοὺς δούλους ἐλευθέρων σχήματα περιβάλλοντας
καὶ πάντων ἀλλήλοις κοινωνούντων· αἰνιξαμένου τοῦ
νομοθέτου ὅτι κατὰ ταύτην τοῦ οὐρανοῦ τὴν πύλην
οἱ νῦν ὄντες διὰ τὴν γένεσιν δούλοι διὰ τῆς Κρονικῆς
ἐφορτῆς καὶ τοῦ ἀνακειμένου Κρόνῳ οἴκου ἐλευθεροῦνται, 10
ἀναβιωσκόμενοι καὶ εἰς τὴν γένεσιν ἀπερχόμενοι. κατα-
βατικὴ δὲ αὐτοῖς ἢ ἀπ' αἰγόκερω ὁδός· διὸ λανοῦαν
εἰπόντες τὴν θύραν καὶ λανοῦάριον μῆνα τὸν θυραῖον
προσεῖπον, ἐν ᾧ ἥλιος ἀπ' αἰγόκερω πρὸς ἑφάν ἐπάνεισιν
24 ἐπιστρέψας εἰς τὰ βόρεια. Αἰγυπτίοις δὲ ἀρχὴ ἔτους 15
οὐχ ὕδροχόος, ὥς 'Ρωμαίοις, ἀλλὰ καρκίνος· πρὸς γὰρ
τῷ καρκίνῳ ἢ Σῶθις, ἣν κυνὸς ἀστέρα Ἑλληνες φασί.
νομμηνία δ' αὐτοῖς ἢ Σῶθεως ἀνατολή, γενέσεως
κατάρχουσα τῆς εἰς τὸν κόσμον. οὗτ' οὖν ἀνατολῇ
καὶ δύσει τὰς θύρας ἀνέδθηκεν οὔτε ταῖς ἰσημερίαις, 20
οἷον κριῶ καὶ ζυγῶ, ἀλλὰ νότῳ καὶ βορρᾷ [καὶ ταῖς
κατὰ νότον νοτιωτάταις πύλαις καὶ ταῖς κατὰ βορρᾶν
βορειοτάταις], ὅτι ψυχαῖς καθιέρωτο τὸ ἄντρον καὶ

1. 2 ἢ οὐσῶν καθ' αὐτὸ ἢ τῇ οὐσίᾳ] οὐσῶν καθ' αὐτῶν
τὴν οὐσίαν coni. N || 3 Παρμενίδην] verba Parmenidis quae
hoc loco spectantur servavit Sextus Empir. p. 213, 19 ed.
Bekk. || φασὶ om. M || ante 'Ρωμαίους videntur quaedam ex-
cidisse || 4 'Ρωμαίους μὲν γὰρ] μὲν additum ex M || 6 σχήματα
M: ὑποδήματα || 8 κατὰ ταύτην] κατὰ τὴν ταύτην M || 9 τὴν
γένεσιν M: αὐτογένεσιν || 11. 12 καταβατῇ M || 12 λανοῦαν M
|| 13 λανοῦάριον M || 14 αἰγόκερον M || ἑφάν] ῥωμαίους M
|| 17 ἀστέρα] ἄστρα M || 20 ἀνέδθηκεν M, ἀνατέθεικεν Psellus
p. 53: ἀνέδθηκεν || 21—23 καὶ ταῖς κατὰ νότον — βορειοτά-
ταις verba in suspicionem vocavit Goens || 23 καθιέρωται M

νύμφαις ὑδριάσι, ψυχαῖς δὲ γενέσεως καὶ ἀπογενέσεως
 οἰκείοι οἱ τόποι. τῷ μὲν οὖν Μίδρα οἰκείαν καθέ-
 δρασαν τὴν κατὰ τὰς ἰσημερίας ὑπέταξαν· διὸ κριοῦ
 μὲν φέρει Ἀρηίου ξωδίου τὴν μάχαιραν, ἐποχεῖται δὲ
 5 ταῦτῳ Ἀφροδίτης, ὡς καὶ ὁ ταῦρος δημιουργὸς ὦν
 [ὁ Μίδρας] καὶ γενέσεως δεσπότης· κατὰ τὸν ἰσημε-
 ρινὸν δὲ τέτακται κύκλον ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχων τὰ βόρεια,
 ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὰ νότια, τεταγμένου αὐτῷ κατὰ μὲν
 νότον τοῦ κατ' αὐτὸν ἡμισφαιρίου διὰ τὸ εἶναι θερ-
 10 μόν, κατὰ δὲ τὸν βορρᾶν τοῦ κατ' ἐκείνον διὰ τὸ
 ψυχρόν τοῦ ἀνέμου. ψυχαῖς δ' εἰς γενεσὶν ἰούσαις 25
 καὶ ἀπὸ γενέσεως χωριζομέναις εἰκότως ἔταξαν ἀνέ-
 μους διὰ τὸ ἐφέλκεσθαι καὶ αὐτὰς πνεῦμα, ὥς τινες
 ᾤκηθησαν, καὶ τὴν οὐσίαν ἔχειν τοιαύτην. ἀλλὰ βορρᾶς
 15 μὲν οἰκείος ταῖς εἰς γενεσὶν ἰούσαις· διὸ καὶ τοὺς θυήσκειν
 μέλλοντας ἢ βορέαο πνοιῇ ἔωργεῖ ἐπιπνεύουσα κακῶς
 κεκαφηότα θυμόν, ἢ δὲ τοῦ νότου διαλύει. ἡ μὲν γὰρ
 πῆγνυσι ψυχροτέρα οὐσα καὶ ἐν τῷ ψυχρῷ τῆς χθονίου
 γενέσεως διακρατεῖ, ἡ δὲ διαλύει θερμότερα οὐσα καὶ
 20 πρὸς τὸ θερμὸν τοῦ θείου ἀναπλέμπουσα. βορειοτέρας
 δ' οὔσης τῆς ἡμετέρας οἰκουμένης ἀνάγκη τὰς τῇδε
 κνομένας βορρᾶ ἀνέμῳ ὀμιλεῖν καὶ τὰς ἐντεῦθεν
 ἀπαλλαττομένας νότῳ· αὕτη δὲ καὶ ἡ αἰτία τοῦ τὸν

4 Ἀρηίου] ἀριίου *M* || 5 ὦν] δὲ ὦν *M* || 6 ὁ Μίδρας verba
 del. *N* || 7 δὲ τέτακται] δὲ om. *M* || ἔχων om. *M* || 8 τεταγμένα
M || αὐτῷ ed. Hercher: αὐτοῖς || 9 νότον *M*: τὸν νότον || κατ'
 αὐτόν] κατὰ τοῦτον coni. Hercher || 14 βορρᾶς *M*: βορέας ||
 15 οἰκείος *M*: ὁ οἰκείος || ταῖς additum ex Psello p. 54 ||
 16 βορέαο Hercher: βορέον || πνοιῇ Psellus: πνοῇ || 16. 17 ἔωργεῖ
 — θυμόν] Il. E 698 || 17 κεκαφηότα *M*: κεκαφηότας || 18 ἐν
 τοῖς ψυχροῖς *M* || 19 διακρατοῦσα *M* || οὐσα] ὑπάρχουσα
 Psellus || 21 ἀνάγκη *M* et Psellus: ἀνήκει || 21. 22 τοὺς τῇδε
 κνομένους *M* || 23 ἡ αἰτία] αἰτία malit *N*

μὲν βορρᾶν ἀρχόμενον μέγαν εἶναι, τὸν δὲ νότον λήγοντα. ὃ μὲν γὰρ εὐθὺς ἐπίκειται τοῖς ὑπὸ τὴν ἄρκτον οἰκοῦσιν, ὃ δὲ μακρὰν ἀφέστηκε· χρονιωτέρα δ' ἢ ἐκ τῶν ἁπωθεν ἐπιρροή· καὶ ὅταν ἄθροισθῇ, 26 τότε πληθύνει. εἰς γένεσιν δ' ἀπὸ βορείου πύλης τῶν 5 ψυχῶν ἐρχομένων ἐρωτικὸν διὰ τοῦτο ὑπεστήσαντο τὸν ἄνεμον· καὶ γὰρ

ἴππῳ ἐεισάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·

αἶ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους.

καὶ τὴν Ὁρεθύνειαν αὐτὸν ἀρπάσαι φασίν, ἐτέκνωσέ τε 10 Ζήτην καὶ Κάλαϊν. τὸν δὲ νότον θεοῖς νέμοντες Ἰσταμένης τῆς μεσημβρίας ἐν τοῖς ναοῖς τῶν θεῶν τὰ παραπετάσματα ἔλκουσι, τὸ Ὀμηρικὸν δὴ τοῦτο φυλάσσοντες παράγγελμα, ὡς κατὰ τὴν εἰς νότον ἔγκλισιν τοῦ θεοῦ οὐ θέμις ἀνθρώπους εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερά, 11 27 ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν. Ἰσταῖσιν οὖν τὸ σύμβολον τῆς μεσημβρίας καὶ τοῦ νότου ἐπὶ τῇ θύρᾳ μεσημβριάζοντος τοῦ θεοῦ. οὐκ οὖν οὐδ' ἐπὶ τῶν ἄλλων θυρῶν ἐφ' ὁποίας οὖν ὥρας ἐξῆν λαλεῖν ὡς ἱερᾶς οὐσης θύρας, καὶ διὰ τοῦθ' οἱ Πυθαγόρειοι καὶ οἱ παρ' 20 Αἰγυπτίοις σοφοὶ μὴ λαλεῖν ἀπηγόρευον διερχομένους ἢ πύλας ἢ θύρας, σεβόμενοι ὑπὸ σιωπῆς θεὸν ἀρχῇν

1 μὲν om. *M* || ἀρχόμενον Hercher, εὐθὺς ἀρχόμενον Psellus: ἀνερχόμενον || 1. 2 τοῦ δὲ νότου λήγοντος *M* || 4 ἁπωθεν L. Dindorf in Thes. Gr. L.: ἀποθεν || 5 βορείου Hercher: βορέου || 8. 9 ἴππῳ — πῶλους] Il. T 224 sq. || 10 φασίν] φησιν *M* || 13 παραπετάσματα *M*: περιπετάσματα || 15 τοῦ θεοῦ *M*: τοῦ ἡλίου || οὐ θέμις ed. Hercher: καὶ οὐ θέμις || ἀνθρώποις Hercher || 16 τὸ σύμβολον *M*: καὶ σύμβολον || 17 ἐπὶ τὴν θύραν *M* || 18 οὐκ οὖν ed. Hercher: οὐκοῦν || 19. 20 οὐσης τῆς θύρας conl. Hercher || 20 διὰ τοῦθ' οἱ N: διὰ τοῦτο θ' οἱ *M*, διὰ τοῦτο οἱ al. || 22 ἢ πύλας ἢ θύρας *M*: ἢ θύρας ἢ πύλας || σεβόμενοι *M*: σεβομένους || σιωπῆς *M*: σιωπῇ

τῶν ὄλων ἔχοντα. οἶδε δὲ καὶ Ὅμηρος ἱερὰς τὰς θύρας,
ὥς δηλοῖ παρ' αὐτῷ ὁ σείων Οἰνεὺς ἀνθ' ἱκετηρίας
'σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος νλόν'. οἶδε δὲ
καὶ πύλας οὐρανοῦ, ἃς αἱ ᾠραι ἐπιστεύθησαν, ἀρχὰς
15 ἔχούσας τῶν νεφουμένων τόπων, ὧν αἱ ἀνοίξεις καὶ
τὰ κλειθρα διὰ νεφῶν,

ἤμην ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι,

καὶ διὰ τοῦτο μυκώμεναι, ὅτι καὶ αἱ βρονταὶ διὰ τῶν
νεφῶν.

10 αὐτόματοι δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ᾠραι.

λέγει δέ που καὶ ἡλίου πύλας, σημαίνων καρκίνον τε 28
καὶ αἰγόκερυν. ἄχρι γὰρ τούτων πρόεισιν ἀπὸ βορείου
ἀνέμου εἰς τὰ νότια κατιῶν ἀκκέιδεν ἐπανιῶν εἰς τὰ
βόρεια. αἰγόκερως δὲ καὶ καρκίνος περὶ τὸν γαλαξίαν

15 τὰ πέρατα αὐτοῦ εἰληχότες, καρκίνος μὲν τὰ βόρεια,
αἰγόκερως δὲ τὰ νότια· δῆμος δὲ ὀνείρων κατὰ Πνθα-
γόραν αἱ ψυχαί, ἃς συνάγεσθαι φησὶν εἰς τὸν γαλα-
ξίαν τὸν οὕτω προσαγορευόμενον ἀπὸ τῶν γάλακτι
τρεφομένων, ὅταν εἰς γένεσιν πέσωσιν· διὸ καὶ σπένδειν
20 αὐταῖς τοὺς ψυχαγωγοὺς μέλι κεκραμένον γάλακτι ὥς
ἂν δι' ἡδονῆς εἰς γένεσιν μεμελετηκυῖαις ἔρχεσθαι· αἷς

1 ἔχοντα] ἔχοντες *M* || 2 et 3 σείων alterum utrum del. *N* ||
2 ἀνθ' ἱκετηρίας *M*: ἀνθ' ἱκετηρίας τὴν θύραν || 3 σείων — νλόν] *Il.* I 583 || κολλητὰς σανίδας *M*: κολλητὴν σανίδα || 5 τόπων] τρώπων
M || 7 ἤμην — ἐπιθεῖναι] *Il.* E 751. Θ 395 || 8 μυκώμεναι *M* ||
8. 9 διὰ τῶν νεφῶν *M*: διὰ νεφῶν || 10 αὐτόματοι — ᾠραι] *Il.* E 749. Θ 393 || αὐτόμαται Hercher || 11 δέ που καὶ] δὲ καὶ *M* ||
ἡλίου πύλας] cf. *Od.* ω 12 || σημαίνει καρκίνον *M* || 12 γὰρ additum
ex Psello || τούτων *M*: τούτων || πρόεισιν ed. Hercher cum Psello:
ποιοῦσιν *M*, προιοῦσιν al. || βορείου Psellus: βέον *M*, βορέον al. ||
13 τὰ νότια *M* et Psellus: τὸν νότον || 16 δῆμος δὲ ὀνείρων]
cf. *Od.* ω 12 || 19 εἰς γένεσιν om. *M* || διὸ καὶ Hercher: φ καὶ

συγκυεῖσθαι τὸ γάλα πέφινκεν. ἔτι τὰ μὲν νότια μικρο-
 φυῇ ποιεῖ τὰ σώματα· τὸ γὰρ θερμὸν ἰσχυαίνειν αὐτὰ
 μάλιστα εἴωθεν, αὐτῷ δὲ τούτῳ καὶ κατασμικρύνειν
 καὶ ξηραίνειν· ἔτι δ' ἐν τοῖς βορείοις πάντα μεγάλα
 τὰ σώματα. δηλοῦσι δὲ Κελτοί, Θραῖκες, Σκύθαι ἢ τε 5
 γῇ κάθυγρος αὐτῶν οὔσα καὶ νομάς πλείστας φέρουσα.
 ἐπεὶ καὶ αὐτό γε τοῦνομα ἀπὸ τῆς βορᾶς· βορὰ δὲ
 ὄνομα τροφῆς, καὶ ὁ ἐκ γῆς οὖν πνέων τροφοῦ,
 29 ἄτε τρόφιμος ὢν, βορρᾶς κέκληται. κατὰ ταῦτα τοῖνυν
 τῷ μὲν θνητῷ καὶ γενέσει ὑποπτωτῷ φύλῳ τὰ βόρεια 10
 οἰκεία, τῷ δὲ θειοτέρῳ τὰ νότια, ὥς θεοῖς μὲν τὰ
 ἀνατολικά, δαίμοσι δὲ τὰ δυτικά. ἀρξαμένης γὰρ τῆς
 φύσεως ἀπὸ ἐτερότητας πανταχοῦ τὸ δίδυρον αὐτῆς
 πεποιήνται σύμβολον. ἢ γὰρ διὰ νοητοῦ ἢ πορεία ἢ
 δι' αἰσθητοῦ· καὶ τοῦ αἰσθητοῦ ἢ διὰ τῆς ἀπλανοῦς 15
 ἢ διὰ τῆς πεπλανημένης, καὶ πάλιν ἢ διὰ τῆς ἀθα-
 νάτου ἢ διὰ τῆς θνητῆς πορείας. καὶ κέντρον τὸ
 μὲν ὑπὲρ γῆν, τὸ δ' ὑπόγειον, <καὶ> τὸ μὲν ἀνατολικόν,
 τὸ δὲ δυτικόν· καὶ τὰ μὲν ἀριστερά, τὰ δὲ δεξιὰ, νύξ
 τε καὶ ἡμέρα· καὶ διὰ τοῦτο παλίντονος ἢ ἁρμονία 20
 καὶ τόξεύει διὰ τῶν ἐναντίων. δύο δὲ στόμια Πλάτων
 φησί, δι' οὗ μὲν ἀναβαινόντων εἰς οὐρανόν, δι' οὗ
 δὲ κατιόντων εἰς γῆν, καὶ τῶν θεολόγων πύλας ψυχῶν
 ἥλιον τιθέντων καὶ σελήνην, καὶ διὰ μὲν ἡλίον ἀνιέναι,
 διὰ δὲ σελήνης κατιέναι· καὶ δύο πίθοι παρ' Ὀμήρῳ 25

3 αὐτῷ δὲ N: ἐν αὐτῷ δὲ || 8 τροφοῦ] τροφῆς M || 10 καὶ
 γενέσει om. M || γενέσει] γένεσιν al. || ὑποπτωτῷ Psellus: ὑποπῶ
 M: ὑποπεπτιωκότι || 11 θειοτέρῳ M et Psellus: ἀθανάτῳ || 16 διὰ
 τῆς πεπλανημένης M: διὰ τῆς τῶν πεπλανημένων || 18 καὶ τὸ
 μὲν ed. Herch.: τὸ μὲν || 20 παλίντονος ἢ ἁρμονία] cf. Heraclit.
 fr. 56 || 21 καὶ τόξεύει] λύρας καὶ τόξον, εἴπερ coni. P. Schuster
 in Act. soc. philol. Lips. III p. 231, ὥσπερ λύρας καὶ τόξον,
 εἰ Bywater || 25 δύο ed. Herch. cum Psello: δύο

δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἔτερος δὲ ἐάων·

πίθου νενομισμένης καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν Γοργία 30
 τῆς ψυχῆς· καὶ τῆς μὲν οὐσης καλοεργέτιδος, τῆς δὲ
 κακοεργέτιδος· καὶ τῆς μὲν λογικῆς, τῆς δ' ἀλόγου·
 5 πίθοι δὲ ὅτι χωρήματά εἰσιν αἱ ψυχαὶ ἐνεργειῶν καὶ
 ἔξωθεν ποιῶν. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ὁ μὲν τις νοεῖται
 πίθος δεδεμένος, ὃ δὲ ὃν λυεῖ ἢ ἡδονὴ καὶ εἰς πάντα
 διασκεδάννυσσι μόνης ἐλπίδος μενούσης. ἐν οἷς γὰρ ἢ
 φράυλη ψυχὴ σκιδναμένη περὶ ὕλην τάξεως διαμαρτάνει,
 10 ἐν τούτοις ἅπασιν ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ἐαυτὴν βουκο-
 λεῖν εἴωθε. πανταχοῦ τολύην τοῦ διθύρου φύσεως 31
 ὄντος συμβόλου εἰκότως καὶ τὸ ἄντρον οὐ μονόθυρον,
 ἀλλὰ δύο ἔχον θύρας ὁσαύτως τοῖς πράγμασιν ἐξηλ-
 λαγμένας, καὶ τὰς μὲν θεοῖς τε καὶ τοῖς ἀγαθοῖς προσ-
 15 ηκούσας, τὰς δὲ τοῖς θνητοῖς καὶ φανυτέροις. ἀφ'
 ὧν καὶ Πλάτων ὀρμώμενος οἶδε καὶ αὐτὸς κρατήρας,
 καὶ ἀντὶ τῶν ἀμφοφορέων λαμβάνει πίθους καὶ δύο
 στόμια, ὡς ἔφαμεν, τῶν δύο πυλῶν, καὶ τοῦ Συρίου
 Φερεκύδου μυχοὺς καὶ βόθρους καὶ ἄντρα καὶ θύρας
 20 καὶ πύλας λέγοντος καὶ διὰ τούτων αἰνιττομένου τὰς
 τῶν ψυχῶν γενέσεις καὶ ἀπογενέσεις. ἀλλ' ἵνα μὴ
 τὰ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων τε καὶ θεολόγων ἐπεισά-
 γοντες τὸν λόγον μηκύνωμεν, τὴν πᾶσαν βούλησιν

1 δῶρων — ἐάων] Π. Ω 528 || 2 νενομισμένης M: νοουμένης ||
 πλάτωνος M || ἐν Γοργία] p. 493 D || 3 οὐσης additum ex M ||
 καλοεργέτιδος] εὐεργέτιδος M, καλεργέτιδος coni. Hercher ||
 4 κακοεργέτιδος] κακοεργέτιδος coni. Hercher || 5 χωρήματά εἰσιν
 Psellus p. 55: χωρήματα ἦσαν || 8 ἐλπίδος] τῆς ἐλπίδος coni. N ||
 9 ὕλην τάξεως] τάξεως ὕλης M || 10 ἐαυτοῦ M || 11 φύσεως om.
 M || 15 τοῖς θνητοῖς M: θνητοῖς || 15, 16 ἀφ' ὧν Πλάτων malit
 N || 16 κρατήρα M || 17 ἀμφοφορέων M: ἀμφορέων || πίθον M ||
 18 στόμια Barnes: στόματα || 19 ἄντρα] ἄντρον M || 21 καὶ
 ἀπογενέσεις om. M

καὶ διὰ τούτων παραδειχέται ἡγούμεθα τοῦ διηγῆ-
 32 ματος.λείπεται δὴ παραστήσαι τὸ τῆς πεφυτευμένης
 ἐλαίας σύμβολον ὅτι ποτὲ μηνύει. καίτοι αὕτη καὶ
 περιττότερόν τι παρίστησιν, οὐχ ἁπλῶς παραπεφυτεῦ-
 σθαι εἰρημένη, ἀλλ' ἐπὶ κρατὸς· 5

αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον.

ἔστι δ' οὐχ, ὥς ἂν τις νομίσειεν, ἀπὸ τύχης τινὸς
 οὕτω βλαστήσασα, ἀλλ' αὐτὴ συνέχουσα τοῦ ἄντρον
 τὸ αἰνιγμα. ἐπεὶ γὰρ ὁ κόσμος οὐκ εἰκῇ οὐδ' ὥς 10
 ἔτυχε γέγονεν, ἀλλ' ἔστι φρονήσεως θεοῦ καὶ νοεῤῥᾶς
 φύσεως ἀποτελεσμα, παραπεφύτευται τῇ εἰκόνι τοῦ
 κόσμου τῷ ἄντρῳ σύμβολον φρονήσεως θεοῦ ἢ ἐλαία.
 Ἀθηνᾶς μὲν γὰρ τὸ φυτόν, φρόνησις δὲ ἡ Ἀθηνᾶ.
 κρατογενοῦς δ' οὔσης τῆς θεοῦ, οἰκείον τόπον ὁ θεο- 15
 λόγος ἐξεῦρεν ἐπὶ κρατὸς τοῦ λιμένος αὐτὴν καθιερῶ-
 σας, σημαίνων δι' αὐτῆς ὥς οὐκ ἐξ αὐτοματισμοῦ τὸ
 ὅλον τοῦτο καὶ τύχης ἀλόγου ἔργον γέγονεν, ἀλλ' ὅτι
 φύσεως νοεῤῥᾶς καὶ σοφίας ἀποτελεσμα, χωριστῆς μὲν
 οὔσης ἀπ' αὐτοῦ, πλησίον δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ 20
 33 σύμπαντος λιμένος ἰδρυμένης. ἀειθαλῆς δὲ οὖσα ἢ
 ἐλαία φέρει τι ἰδίωμα οἰκειότατον ταῖς ἐν τῷ κόσμῳ
 τροπαῖς τῶν ψυχῶν, αἷς τὸ ἄντρον καθιερῶται. διὰ
 μὲν γὰρ τοῦ θέρους τὰ λευκὰ τῶν φύλλων ἀνανεύει,
 διὰ δὲ τοῦ χειμῶνος μεταστρέφει τὰ λευκότερα· ὅθεν 25

1 παραδειχθέναι *M* || 2 τὸ] καὶ τὸ *Psell.* p. 55 || 5 ἐπὶ
 κρατὸς] ἐπὶ κρατὸς λιμένος *Psellus* || 7 αὐτῆς] αὐτοῦ *M* ||
 9 ἀλλ' αὐτῇ] ἀλλὰ καὶ αὐτῇ *coni. Hercher* || συνέχουσα *vitiosum*,
 ut ait *Hercher* || 13 τῷ ἄντρῳ] τῷ ἄντρῳ φημί *Psellus* || 14 μὲν
om. Psellus || 23 καθιέρωτο *Psellus* || 24 ἀνανεύει] ἀνταυγεῖ *coni.*
Ruhnken, ἀνανεοῖ *N*

καὶ ἐν ταῖς λιτανείαις καὶ ἱκετηρίαις τὰς τῆς ἐλαίας
θαλαίας προτείνουσιν, εἰς τὸ λευκὸν αὐτοῖς τὸ σκο-
τεινὸν τῶν κινδύνων μεταβάλλειν ὀττενόμενοι. φύσει
μὲν οὖν ἀειθαλεῖ ἡ ἐλαία συνεχεται ἄρωγόν πόνων
5 καρπὸν φέρουσα, ἀνάκειται δὲ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τοῖς
ἀθληταῖς ἐξ αὐτῆς δίδεται νικήσασι ἑστέφανος, καὶ
ἀπ' αὐτῆς ἱκετηρία τοῖς δεομένοις. διοικεῖται δὲ καὶ
ὁ κόσμος ὑπὸ νοεράς φύσεως φρονήσει αἰδίῳ καὶ ἀει-
θαλεῖ ἀγόμενος, ἀπ' ἧς καὶ τὰ νικητήρια τοῖς ἀθλη-
10 ταῖς τοῦ βίου δίδεται καὶ τῶν πολλῶν πόνων τὸ ἄχος,
καὶ ὁ τοὺς ἐλεεινοὺς ἀνακτῶμενος καὶ ἱκέτας ὁ συνέ-
χων τὸν κόσμον δημιουργός. εἰς τοῦτο τοίνυν φησὶν 34
Ὅμηρος δεῖν τὸ ἄντρον ἀποθέσθαι πᾶν τὸ ἐξωθεν
κτῆμα, γυμνωθέντα δὲ καὶ προσαίτου σχῆμα περιθέ-
15 μενον καὶ κόψαντα τὸ σῶμα καὶ πᾶν περιέτωμα ἀπο-
βαλόντα καὶ τὰς αἰσθήσεις ἀποστραφέντα βουλευέσθαι
μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς, καθεζόμενον σὺν αὐτῇ ὑπὸ πυθμένα
ἐλαίας, ὅπως τὰ ἐπίβουλα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη
πάντα περικόψῃ. οὐ γὰρ ἀπὸ σκοποῦ οἶμαι καὶ τοῖς
20 περὶ Νουμήνιον ἐδόκει Ὀδυσσεὺς εἰκόνα φέρειν Ὅμηρον
κατὰ τὴν Ὀδύσσειαν τοῦ διὰ τῆς ἐφεξῆς γενέσεως
διερχομένου καὶ οὕτως ἀποκαθισταμένου εἰς τοὺς ἐξω
παντὸς κλύδωνος καὶ θαλάσσης ἀπείρους·

εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι οἷ οὐκ ἴσασι θάλασσαν

25 ἀνέρας οὐδ' ἔθ' ἄλλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.

1 λιτανείαις *M*: λιτανίαις || 1. 2 τοὺς τῆς ἐλαίας θαλλοὺς
coni. *N* || 2 αὐτοῖς *N*: αὐτοῖς || 4 ἡ ἐλαία *M*: ἐλαία || 6 ἐξ αὐτοῦ
M || 7 ἀπ' αὐτοῦ *M* || 10 δίδεται *Hercher*: δίδονται || 13 Ὀμηρος
M: ὁ Ὅμηρος || 14 γυμνωθέντος *M* || 15 κόψαντα] ἐκκόψαντα
N || 18 ἐπίβουλα] ὑπουλα *Ruhnken* || πάθη *M*: τέμν || 19 περικόψῃ
M: καὶ περικόψῃ || ἀπὸ σκοποῦ] ἀπο σκοποῦ *ed. Herch.* ||
20 Ὅμηρον] Ὀμηρον *M* || 22 οὕτω *M* || 24. 25 εἰσόκε — ἔδουσιν
Od. l 122 sq. || 24 ἀφίκηαν *M* || 25 οὐδ' ἔθ' οὐδέ θ' *ed. Herch.*

πόντος δὲ καὶ θάλασσα καὶ κλύδων καὶ παρὰ Πλά-
35 τωνι ἢ ὑλικῇ σύστασις. διὰ τοῦτο, οἶμαι, καὶ τοῦ
Φόρκυνος ἐπωνόμασεν τὸν λιμένα·

Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμήν, ἄλλοιο γέροντος,

οὗ δὴ καὶ θυγατέρα ἐν ἀρχῇ τῆς Ὀδυσσεΐας τὴν 5
Θόωσαν ἐγενεαλόγησεν, ἀφ' ἧς ὁ Κύνκλωψ, οὗ ὀφθαλ-
μὸν Ὀδυσσεὺς ἀλάωσεν, ἵνα καὶ ἄχρι τῆς πατρίδος
ὑπῇ τι τῶν ἁμαρτημάτων μνημόσυνον. ἔνθεν αὐτῷ
καὶ ἡ ὑπὸ τῇ ἐλαίᾳ καθέδρα οἰκεία ὥς ἐκέτη τοῦ θεοῦ
καὶ ὑπὸ τὴν ἱκετηρίαν ἀπομειλίσσομένῳ τὸν γενέθλιον 10
δαίμονα. οὐ γὰρ ἦν ἀπλῶς τῆς αἰσθητικῆς ταύτης
ἀπαλλαγῆναι ξωῆς τυφλώσαντα αὐτήν καὶ καταργῆσαι
συντόμως σπουδάσαντα, ἀλλ' εἶπετο τῷ ταῦτα τολμή-
σαντι μῆνις ἄλλων καὶ ὑλικῶν θεῶν, οὓς χρὴ πρότερον
ἀπομειλίξασθαι θυσίαις τε καὶ πτωχῶν πόνοις καὶ 15
καρτερίαις, ποτὲ μὲν διαμαχόμενον τοῖς πάθεσι, ποτὲ
δὲ γοητεύοντα καὶ ἀπατῶντα καὶ παντοίως πρὸς αὐτὰ
μεταβαλλόμενον, ἵνα γυμνωθεῖς τῶν ῥακῶν καθέλη
πάντα καὶ οὐδ' οὕτως ἀπαλλαγῇ τῶν πόνων, ἀλλ'
ὅταν παντελῶς ἕξαλος γένηται καὶ ἄπειρος θαλασσίῳ 20
καὶ ἐνύλων ἐργων, ὥς πτύον ἡγεῖσθαι εἶναι τὴν κόπην
διὰ τὴν τῶν ἐναλίων ὀργάνων καὶ ἐργων παντελεῖ

2 τοῦτο *M*: τοῦτ' || 4 ἄλλοιο γέροντος nescio quis ex Od. v 96:
ἐναλίου θεοῦ *M* || 5 ἐν ἀρχῇ τῆς Ὀδυσσεΐας] Od. α 69—72 || 6. 7 οὗ
ὀφθαλμὸν *M*: ὃν ὀφθαλμοῦ || 8 ἐνθεν] ἐνθα *M* || 9 καὶ ἡ] ἡ *M* ||
τῇ ἐλαίᾳ *M*: τὴν ἐλαίαν || τοῦ θεοῦ *M*: θεοῦ || 13 ταῦτα] αὐτ' *M* ||
15 πτωχῶν πόνοις Hercher, πτωχείας πόνοις N, πτωχῶν *M*: πόνοις ||
16 καρτερίαις *M*: καρτερίᾳ || 20 ἕξαλος] ἐξάλης *M* || καὶ ἀπειρος
Hercher, καὶ ἐκφυλός ἀπειρῶν Ruhnken: καὶ ἐμψυχός ἀπειρῶν ||
21 ἡγεῖσθαι εἶναι *M*: εἶναι ἡγεῖσθαι || 22 διὰ τὴν τῶν *M*:
διὰ τῶν

ἀπειρίαν. οὐ δει δὲ τὰς τοιαύτας ἐξηγήσεις βεβιασμένας 36
 ηγεῖσθαι καὶ εὐρεσιλογούντων πιθανότητος, λογιζό-
 μενον δὲ τὴν παλαιὰν σοφίαν καὶ τὴν Ὀμήρου ὅση
 τις γέγονε φρόνησιν καὶ πάσης ἀρετῆς ἀκρίβειαν μὴ
 5 ἀπογινώσκειν, ὥς ἐν μύθου πλάσματι εἰκόνας τῶν
 θειοτέρων ἡνίσσεται. οὐ γὰρ ἐνὶ ἐπιτυχῇ πλάσσειν
 ὅλην ὑπόθεσιν μὴ ἀπὸ τινων ἀληθῶν μεταποιοῦντα
 τὸ πλάσμα. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου εἰς ἄλλην πραγμα-
 τείαν ὑπερκείσθω τὸ σύγγραμμα, περὶ δὲ τοῦ ὑποκει-
 10 μένου ἄντρου πέρας ἔχει τὰ τῆς ἐρμηνείας ἐνταῦθα.

2, 3 λογιζομένους Hercher, λογιζόμενον N: λογιζόμε M,
 λογιζόμενοι al. || 4 γέγονε φρόνησιν N: φρόνησις γέγονε || 8 ἀλλὰ
 καὶ περὶ M || τούτου] τούτων M || ἄλλην N: ὅλην || 9 ὑποκείσθω
 M || 10 ἔχει] ἔχεται N

ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ ΕΜΨΥΧΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡκόντων, ὃ Φίλμε, πυθόμενος ὥς 1
 τῆς ἀσάρκου καταγνοὺς τροφῆς ἐπὶ τὴν ἐνσαρκον
 ἀναδεδράμηκας πάλιν βοράν, κατ' ἀρχὰς μὲν ἡπί-
 5 στουν τῆς τε σῆς σωφοσύνης στοχαζόμενος καὶ τῆς
 εὐλαβείας ἣν πρὸς τοὺς ταῦτα ὑποδείξαντας παλαιούς
 τε ὁμοῦ καὶ θεοφόβους ἄνδρας πεποιήμεθα· ἐπεὶ δὲ
 καὶ ἄλλοι ἐπὶ τοῖς πρώτοις μηνύοντες τὴν ἀγγελίαν
 ἐβεβαίουν, τὸ μὲν ἐπιπλήττειν σοι, οὔτε κατὰ τὴν
 10 παροιμίαν φυγῇ κακοῦ τὸ ἄμεινον εὐρόντι, οὔτε κατὰ
 τὸν Ἑμπεδοκλέα τὸν μὲν πρότερον ἀποδυσαμένῳ βίον,
 εἰς δὲ τὸν βελτίῳ ὑποστρέψαντι, ἀγροϊκόν τ' εἶναι
 ἐδόκει καὶ πόρρω τῆς κατὰ τὸν λογισμὸν πειθοῦς εὐ-
 ρισκομένης· τὸ δ' αὖ διὰ τοῦ λόγου τὸν ἔλεγχον τῶν
 15 ἀμαρτημάτων ἐκκαλύπτειν ἀφ' οἷων τε εἰς οἷα κατα-
 βέβηκας μηνύειν τῆς τε πρὸς ἀλλήλους φιλίας ἀντά-
 ξιον καὶ τῶν πρὸς ἀλήθειαν τὸν αὐτῶν βίον συν-
 ταξαμένων εἶναι ἐδίκαιον. καὶ γάρ μοι κατ' ἐμαυτὸν 2

9. 10 κατὰ τὴν παροιμίαν] ἔφυγον κακόν, εὖρον ἄμεινον
 Dem. de cor. § 259 et al., cf. Leutsch in Zenob. 3, 98
 11 ἀποδυσαμένῳ Sturz in Emped. p. 504: ἀποδυραμένῳ
 17 αὐτῶν] αὐτῶν al.

λογιζομένῳ τὴν τῆς μεταθέσεως αἰτίαν, ὑγείας μὲν
 καὶ φώμης, ὥς ἂν ὁ πολὺς καὶ ἰδιώτης φαίῃ ὄχλος,
 οὐκ ἂν μεταβαλέσθαι <σε> φήσαιμι· τοῦναντίον γὰρ καὶ
 πρὸς ὑγίειαν καὶ πρὸς σύμμετρον ὑπομονὴν τῶν περὶ
 φιλοσοφίαν πόνων τὴν ἄσαρκον δίαιταν αὐτὸς συνὼν 5
 ἡμῖν ὁμολόγεις συμβάλλεσθαι· τῇ τε πείρᾳ γινώσκειν
 πάρεστιν ὥς ταῦτα λέγων ἡλήθευες. ἡ δι' ἀπάτην
 οὖν ἡ τῷ μῆδεν διαφέρειν ἡγείσθαι πρὸς φρόνησιν
 τὸ οὕτως ἡ ἐκείνως διαιτᾶσθαι, ἡ δι' ἄλλην ἴσως
 αἰτίαν ἣν ἄγνωσθ, φόβον τῆς ἐν τῷ παραβαίνειν ἀσεβείας 10
 ἐπαρτῶσαν μείζονα, ἐπὶ τὰ πρόσθεν ἀναδραμεῖν σε
 παρανομήματα ἐφαίνετο. οὐ γὰρ δὴ δι' ἀκρασίαν καὶ
 πόθον τῆς ὀψοφάγου λαιμαργίας καταφρονῆσαι τῶν
 πατριῶν ἧς ἐξήλωκας φιλοσοφίας νόμων φήσαιμι ἂν
 σε, οὐδ' ἐλάττω τὴν φύσιν τῶν παρὰ τισιν ἰδιωτῶν 15
 εἶναι, οἳ νόμους ἐναντίους οἷς ἔξω προτέρον κατα-
 δεξάμενοι τομάς τε μορίων ὑπομένουσιν, καὶ τινων
 ζῶων, ὧν πρόσθεν ἐνεφοροῦντο, ἀπόσχονται ἂν μᾶλλον
 3 ἢ κρεῶν ἀνθρωπείων. ἐπεὶ δέ τινες τῶν ἀφικομένων
 καὶ λόγων ἀπεμνημόνευον οὕς κατὰ τῶν ἀπεχομένων 20
 ἐποιοῦ, οὐ σχετλιάζειν μόνον, ἀλλὰ καὶ νεμεσᾶν
 παρῇν, εἰ ψυχροῖς καὶ ἄγαν ἐώλοισ σοφισματίοις
 πεισθέντες αὐτούς τε ἀπατᾶν καὶ παλαιὸν δόγμα καὶ
 θεοῖς φίλον ἀνατρέπειν ὑπεμείνατε. ὅθεν μοι ἐδόκει
 μὴ μόνον τὸ οἰκεῖον ὑποδεικνύναι ὥς ἔχει, ἀλλὰ καὶ 25
 τὰ τῶν ἐναντίων πολλῷ ἰσχυρότερα τῶν ὑφ' ὑμῶν
 λεγομένων ὄντα καὶ πλήθει καὶ δυνάμει καὶ ταῖς

1. 2 μὲν καὶ] μὲν ἔνεκα ἢ N, μὲν ἔνεκα καὶ Cobet Mn.
 nov. XI p. 421 || 3 μεταβαλέσθαι R: μεταβάλεσθαι || γε addidit
 N || φήσαιμι] φαίνεται coni. N || 4 περὶ N: πρὸς || 8 ἡ τῷ Hercher:
 ἡ τὸ || 10 φόβον Hercher, τὴν φόβον malit N: τὸν φόβον ||
 13 πόθον Fogerolles: φόβον || 22 ἐώλοισ ed. pr.: ἐώλοισ Mm

ἄλλαις κατασκευαῖς συναγαγεῖν τε καὶ λύσαι, οὐδ' ὑπὸ τῶν ἐμβριθῶν δοκούντων εἶναι, οὐχ ὅτι τῶν ἐώλων καὶ ἐπιπολαίων σοφισμάτων τὸ ἀληθὲς ἡττη-
 μένον δεικνύντα. ἴσως γὰρ ἀγνοεῖς ὅτι τῇ ἀποχῇ τῶν
 5 ἐμψύχων οὐκ ὀλίγοι ἀντειρήκασιν, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλο-
 σόφων οἳ τ' ἀπὸ τοῦ περιπάτου καὶ τῆς στοᾶς καὶ
 τοῦ Ἐπικούρου τὸ πλεῖστον τῆς ἀντιλογίας πρὸς τὴν
 Πυθαγόρου καὶ Ἐμπεδοκλέους ἀποτεινόμενοι φιλο-
 σοφίαν, ἥς ζηλωτὴς εἶναι ἐσπούδακας· τῶν τε φιλολόγων
 10 συχνοὶ καὶ Κλώδιός τις Νεαπολίτης πρὸς τοὺς ἀπεχο-
 μένους τῶν σαρκῶν βιβλίον κατεβάλετο. ὧν τὰς
 πραγματικὰς καὶ κοινὰς πρὸς τὸ δόγμα ζητήσεις παρα-
 θήσομαι, τὰς ἰδίως πρὸς τὰ τοῦ Ἐμπεδοκλέους φερο-
 μένας ἀνασκευὰς παραιτησάμενος.
 15 εὐθὺς τοίνυν φασὶν οἱ ἀντιλέγοντες τὴν δικαιο- 4
 σύνην συγγεῖσθαι καὶ τὰ ἀκίνητα κινεῖσθαι, ἐὰν τὸ
 δίκαιον μὴ πρὸς τὸ λογικὸν μόνον τείνωμεν, ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τὸ ἄλογον· οὐ μόνον τοὺς ἀνθρώπους καὶ
 τοὺς θεοὺς πρὸς ἡμᾶς ἡγούμενοι, οἰκείως δὲ καὶ πρὸς
 20 τὰ ἄλογα θηρία τὰ μηδὲν ἡμῖν προσήκοντα ἔχοντες,
 καὶ οὐχὶ τοῖς μὲν πρὸς ἔργον χρώμενοι, τοῖς δὲ πρὸς
 ἐδωδὴν, ἔκφυλα καὶ ἄτιμα τῆς κοινωνίας καθάπερ
 πολιτείας νομίζοντες. ὁ γὰρ καθάπερ ἀνθρώποις καὶ

3 ἐώλων ed. pr.: ἐώλων *Mm* || 4 δεικνύντα ed. Herch.:
 δεικνύντα || 5 ἀντειρήκασιν, quod post δεικνύντα (v. 4) lege-
 batur, huc transposuit R. ἀντειρήκασιν οὐκ ὀλίγοι ἄλλοι καὶ
 τῶν φιλοσόφων malit N || 6 ἀπὸ Hercher: ἐκ || 9 ἥς σὺ ζηλωτὴς
 conit. N || 10 Κλώδιός τις Νεαπολίτης] cf. Bernays in Theophr.
 de piet. p. 10 sqq. || πρὸς] ὃς πρὸς N || 12 πραγματικὰς *Meerm.*:
 πραγματευτικὰς || πρὸς] περὶ N || 13 τὰ R: τὰς || 14 ἀνασκευὰς
 Bernays p. 140: κατασκευὰς || 17 τείνωμεν] τίνωμεν al., ἐκτείν-
 ωμεν Hercher, παρατείνωμεν N || 18. 19 καὶ τοὺς θεοὺς verba
 ut spuria notavit Hercher || 19 πρὸς ἡμᾶς] προσήκειν ἡμῖν malit
 N || 20 ἄλογα N: ἄλλα

τούτοις χρώμενος φειδόμενός τε καὶ μὴ βλάπτων,
 προσάπτων τῇ δικαιοσύνῃ ὃ μὴ δύναται φέρειν, καὶ
 τὸ δυνατὸν αὐτῆς ἀπόλλυσι καὶ διαφθείρει τῷ ἄλλο-
 τρίῳ τὸ οἰκεῖον. γίγνεται γὰρ ἢ τὸ ἀδικεῖν ἀναγκαῖον
 ἡμῖν ἀφειδοῦσιν αὐτῶν, ἢ μὴ χρωμένοις τὸ ζῆν ἀδύ- 5
 νατον καὶ ἄπορον, καὶ τρόπον τινὰ θηρίων βίον βιω-
 5 σόμεθα τὰς ἀπὸ τῶν θηρίων προέμενοι χρείας. ἀφήμι
 γὰρ Νομάδων καὶ Τρωγλοδυτῶν ἀνεξευρέτους ἀριθμῷ
 μυριάδας, οἱ τροφὴν σάρκας, ἄλλο δὲ οὐδὲν ἴσα-
 σιν· ἀλλὰ καὶ ἡμῖν τοῖς ἡμέτερος καὶ φιλανθρωπῶς 10
 ζῆν δοκοῦσιν ποῖον ἔργον ἀπολείπεται γῆς, ποῖον ἐν
 θαλάττῃ, τίς ἐναργῆς τέχνη, τίς κόσμος διαίτης, ἂν
 ὥς πρὸς ὁμόφυλα τὰ ζῷα διακεῶμεθα ἀβλαβῶς καὶ
 μετ' εὐλαβείας αὐτοῖς προσφερώμεθα; εἰπεῖν γὰρ
 ἔργον οὐδέν. οὐδὲ φάρμακον οὐδὲ ἱάμα τῆς ἢ τὸν 15
 βίον ἀναιρούσης ἀπορίας ἢ τὴν δικαιοσύνην ἔχομεν,
 ἂν μὴ τὸν ἀρχαῖον νόμον καὶ ὄρον φυλάττωμεν, ᾧ
 καδ' Ἑσίοδον ὁ Ζεὺς τὰς φύσεις διελὼν καὶ θέμενος
 ἰδίᾳ τῶν γενῶν ἐκάτερον

ἰχθυοῖσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς 20
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶ μετ' αὐτῶν,
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην

1 φειδόμενός τε N: φειδόμενος δὲ || 3. 4 τῷ ἄλλοτρίῳ ed.
 pr.: τῶν ἄλλοτρίων || 4—39, 5. γίγνεται — ἀπολειπίσασιν] cf.
 Plut. de solertia anim. c. 6 p. 964 A—C || 7 προέμενοι Plut.:
 προίεμενοι || 10 ἀλλὰ καὶ ἡμῖν] ἀλλὰ ἡμῖν Plut. || 12 ἐναργῆς]
 ἐνεργῆς aut ἐνεργος R, ἐν ὄρεσι Plut. || 13 διακεῶμεθα] διακεί-
 μενοι R, διακεῶμεθα καὶ Hercher || 14. 15 εἰπεῖν γὰρ ἔργον
 οὐδέν] ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν Plut. || 15 ἢ additum ex Plut. || 16 ἀναι-
 ρούσης ἀπορίας ἢ τὴν δικαιοσύνην] ἀναιρούσης ἢ τὴν δικαιοσύ-
 νην ἀπορίας Plut., ἢ τὴν δικαιοσύνην ἀναιρούσης ἀπορίας
 Hercher || 17 νόμον καὶ ὄρον] ὄρον καὶ νόμον Plut. || ᾧ Plut.:
 ὡς || 20—22 ἰχθυοῖσι — δίκην] Hesiod. Op. 277—279

πρὸς ἀλλήλους. οἷς δὲ οὐκ ἔστι τὸ δικαιοπραγεῖν πρὸς 6
 ἡμᾶς, οὐδὲ ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα γίνεται τὸ ἀδικεῖν. ὥς
 οἷ γε τοῦτον προέμενοι τὸν λόγον οὔτε εὐρεῖαν ἄλλην
 οὔτε λεπτήν τῇ δικαιοσύνῃ παρεισελθεῖν ὁδὸν ἀπο-
 5 λελοίπασιν. ὃ γὰρ ἤδη εἰρήκαμεν, τὴν φύσιν αὐτάρκη
 μὲν οὐκ οὔσαν, ἀλλ' ἐνδεῇ πολλῶν, εἰργομένην δὲ
 τῆς ἀπὸ τῶν ζώων βοηθείας ἄρδην ἀναιρεῖν καὶ κατα-
 κλείειν εἰς τὸν ἄπορον καὶ ἀνόργανον καὶ ἀκτήμονα
 τῶν ἀναγκαίων βίον. φασὶ δὲ οὐκ εὐτυχῶς διαβιῶναι
 10 τοὺς πρῶτους γενομένους· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ζώων
 ἴστασθαι τὴν δεισιδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὰ φῦτα
 βιάζεσθαι. τί γὰρ μᾶλλον ὁ βοῦν ἀποσφάττων καὶ
 πρόβατον ἀδικεῖ τοῦ κόπτοντος ἐλάτην ἢ δρῦν; εἰ γε
 καὶ τοῦτοῖς ἐμφύεται ψυχὴ κατὰ τὴν μεταμόρφωσιν.
 15 τῶν μὲν οὖν ἀπὸ τῆς στοᾶς καὶ τοῦ περιπάτου τὰ
 κυριώτατα ταῦτα.

οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἐπικούρου ὥσπερ γενεαλογίαν μα- 7
 κρὰν διεξιόντες φασὶν ὥς οἱ παλαιοὶ νομοθεταί, ἀπι-
 δόντες εἰς τὴν τοῦ βίου κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων
 20 καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους πράξεις, ἀνόσιον ἐπεφήμισαν
 τὴν ἀνθρώπου σφαγὴν καὶ ζημίαν οὐ τὰς τυχούσας
 προσῆψαν, τάχα μὲν καὶ φυσικῆς τινὸς οἰκειώσεως
 ὑπαρχούσης τοῖς ἀνθρώποις πρὸς ἀνθρώπους διὰ τὴν
 ὁμοιότητα τῆς μορφῆς καὶ τῆς ψυχῆς εἰς τὸ μὴ προ-
 25 χείρως φθείρειν τὸ τοιοῦτον ζῶον ὥσπερ ἕτερόν τι
 τῶν συγκεχωρημένων· οὐ μὴν ἀλλὰ τὴν γε πλείστην
 αἰτίαν τοῦ δυσχερανθῆναι τοῦτο καὶ ἀνόσιον ἐπιφη-
 μισθῆναι τὸ μὴ συμφέρειν εἰς τὴν ὅλην τοῦ βίου
 σύστασιν ὑπολαβεῖν. ἀπὸ γὰρ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς

3 εὐρεῖαν Victorinus: εὐρεῖν || 21 ζημίαν R: ἀτιμίαν || 28 τὸ
 μῆ R: τῷ μῆ

οἱ μὲν παρακολουθήσαντες τῷ συμφέροντι τοῦ διορί-
 σματος οὐδὲν προσεδεήθησαν ἄλλης αἰτίας τῆς ἀνειρ-
 γούσης αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πράξεως ταύτης, οἱ δὲ μὴ
 δυνάμενοι λαβεῖν αἰσθησιν ἱκανὴν τούτου, τὸ μέγεθος
 τῆς ζημίας δεδιότες ἀπείχοντο τοῦ κτείνειν προχείρως 5
 ἀλλήλους. ὧν ἑκάτερον φαίνεται καὶ νῦν εἶναι συμβαί-
 νον. καὶ γὰρ οἱ μὲν θεωροῦντες τὸ συμφέρον τῆς
 προειρημένης διατάξεως ἐτοιμῶς ἐπ' αὐτῆς μένουσιν,
 οἱ δὲ μὴ δεκτικοὶ τούτου τὰς ἀπειλὰς φοβούμενοι τῶν
 νόμων, ὥς ἔνεκα τῶν ἀσυλλογίστων τοῦ χρησίμου 10
 διαώρισάν τινες, παραδεξαμένων αὐτὰς τῶν πλειόνων.
 8 οὐδὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς βιαίως κατέστη νόμιμον οὔτε μετὰ
 γραφῆς οὔτε ἄνευ γραφῆς τῶν διαμενόντων νῦν καὶ
 διαδίδοσθαι πεφυκότων, ἀλλὰ συγγωρησάντων αὐτῷ
 [καί] τῶν χρησομένων. φρονήσει γὰρ ψυχῆς, οὐ βῶμῃ 15
 σώματος καὶ δυναστευτικῇ δουλώσει τῶν ὄχλων διή-
 νεγκαν οἱ τὰ τοιαῦτα τοῖς πολλοῖς εἰσηγούμενοι, καὶ
 τοὺς μὲν εἰς ἐπιλογισμὸν τοῦ χρησίμου καταστήσαντες
 ἀλόγως αὐτοῦ πρότερον αἰσθανομένους καὶ πολλάκις
 ἐπιλανθανομένους, τοὺς δὲ τῷ μεγέθει τῶν ἐπιτιμίων 20
 καταπλήξαντες. οὐ γὰρ ἦν ἑτέρῳ χρῆσθαι φαρμάκῳ
 πρὸς τὴν τοῦ συμφέροντος ἀμαθίαν ἢ τῷ φόβῳ τῆς
 ἀφωρισμένης ὑπὸ τοῦ νόμου ζημίας. αὕτη γὰρ κατέχει
 μόνῃ καὶ νῦν τοὺς τυχόντας τῶν ἀνθρώπων καὶ
 κωλύει τοῦ μήτε κοινῇ μήτε ἰδίᾳ τὸ ἄλυσαιτελές 25
 πράττειν. εἰ δὲ πάντες ἐδύναντο βλέπειν ὁμοίως καὶ
 μνημονεύειν τὸ συμφέρον, οὐδὲν ἂν προσεδέοντο
 νόμων, ἀλλ' αὐθαιρέτως τὰ μὲν εὐλαβοῦντο [τῶν

11 ἀποδεξαμένων N || 15 καὶ delet N || χρησομένων Hercher
 duce Feliciano: χρησαμένων || 16 δουλώσει Abresch et R: δου-
 λεύσει || 23 ὑπὸ Hercher: ἀπὸ || 25 τοῦ N: τὸ || 28—91, 1 τῶν
 ἀπειρημένων et τῶν προσεταγμένων verba seclisit N

ἀπειρημένων], τὰ δὲ ἐπραττον [τῶν προστεταγμένων].
 ἱκανὴ γὰρ ἡ τοῦ χρησίμου καὶ βλαβεροῦ θεωρία τῶν
 μὲν φυγὴν παρασκευάσαι, τῶν δὲ αἵρεσιν· ἡ δὲ τῆς
 ζημίας ἀνάτασις πρὸς τοὺς μὴ προορωμένους τὸ λυσι-
 5 τελοῦν. ἀναγκάζει γὰρ δεσπόζειν ἐπικρεμαμένη ταῖς
 ἀγούσαις ἐπὶ τὰς ἀσυμφόρους πράξεις ὁρμαῖς, καὶ βίᾳ
 συναναγκάζει τὸ δεῖον ποιεῖν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἀκούσιον 9
 φόνον οὐκ ἔξω πάσης ζημίας κατέστησαν οἱ νομοθέ-
 ται, ὅπως μηδεμίαν ἐνδῶσι πρόφασιν τοῖς ἐκούσιως
 10 τὰ τῶν ἀκουσίως δρώντων ἔργα μιμεῖσθαι προαιρου-
 μένοις, ἀλλ' ὅπως μὴ ἀφύλακτον ἢ μηδὲ ἡμελημένον
 τὸ τοιοῦτο, ὥστε πολλὰ πρὸς ἀλήθειαν ἀκούσια συμ-
 βαίνειν. οὐ γὰρ συνέφερεν οὐδὲ τοῦτο διὰ τὰς αὐτὰς
 αἰτίας δι' αἷς καὶ τὸ καθ' ἐκούσιον τρόπον φθείρειν
 15 ἀλλήλους. ὥστε τῶν ἀκουσίων τῶν μὲν παρὰ τὴν
 ἀστιάθμητον αἰτίαν καὶ ἀφύλακτον γυγνομένων ἀν-
 θρωπίνῃ φύσει, τῶν δὲ παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν
 καὶ ἀνεπίστατον τῆς διαφορᾶς, βουληθέντες κωλύσαι
 τὴν βλάπτουσαν τοὺς πλησίον ῥαθυμίαν, οὐκ ἀθῶον
 20 κατέστησαν ζημίας οὐδὲ τὴν ἀκούσιον προᾶξιν, ἀλλὰ
 τῷ φόβῳ τῶν ἐπιτιμιῶν ἀφείλον τὸ πολὺ τῆς τοιαύ-
 της ἁμαρτίας. οἶμαι δ' ἔγωγε καὶ τοὺς συγκεχωρημέ-
 νους ὑπὸ τοῦ νόμου φόνους τὰς ἀφοσιώσεις λαμβά-
 νειν τὰς εἰθισμένους διὰ τῶν καθαρμῶν παρ' οὐδεμίαν
 25 ἑτέραν αἰτίαν ὑπὸ τῶν πρώτων καλῶς ταῦτα εἰσηγγη-

4 ἐπανάτασις conl. R || 7 ἐπεὶ] ἔτι N || 9 ὅπως] οὐχ ὅπως
 conl. Valentinus, οὐ μόνον ὅπως R || 11 ἀλλ' ὅπως] ἀμα δ' ὅπως
 olim conl. N || ἢ] ἢν al. || 16 αἰτίαν vitiosum esse agnovit R ||
 18 καὶ ἀνεπίστατον] καὶ τὸ ἀνεπίστατον Fogerolles, ἀνεπίστατον
 ed. Herch. || κωλύσαι ed. Herch.: κωλύσαι || 19 τοὺς Fogerolles:
 αὐτοὺς || 25 ὑπὸ τῶν] παρὰ τῶν al. || καλῶς] κακῶς al., abesse
 malit N

σαμένων ἢ παρὰ τὸ τῆς ἐκουσίου πράξεως ὅτι πλεῖ-
 στον βούλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἀφιστάναι. παν-
 ταχόθεν γὰρ ἐδέοντο τοῦ κωλύσουτος ἐτοίμως πράτ-
 τειν τὸ μὴ συμφέρον οἱ τυχόντες. ὅθεν οὐ μόνον
 ζημίας ἔταξαν οἱ πρῶτοι τοῦτο συνιδόντες, ἀλλὰ καὶ 5
 ἕτερον φόβον ἄλογον ἐπήρησαν, οὐ καθαρὸν ἐπιφη-
 μίσαντες εἶναι τοὺς ὅπως οὖν ἄνθρωπον ἀνελόντας,
 μὴ χρησαμένους καθαρμοῖς. τὸ γὰρ ἀνόητον τῆς ψυ-
 χῆς ποικίλως παιδαγωγηθὲν ἦλθεν εἰς τὴν καθεστῶ-
 σαν ἡμερότητα, προσμηχανωμένων ἐπὶ τῆς ἀλόγου 10
 φορᾶς ἐπιθυμίας τιθασεύματα τῶν ἐξ ἀρχῆς τὰ πλήθη
 διοικησάντων· ὧν ἔστιν καὶ τὸ μὴ κτείνειν ἀλλή-
 10 λους ἀκρίτως. τῶν δὲ λοιπῶν ζῴων εἰκότως οὐδὲν
 διεκώλυσαν φθείρειν οἱ πρῶτοι διορίσαντες ἃ τε δεῖ
 ποιεῖν ἡμᾶς καὶ ἃ μὴ· τὸ γὰρ συμφέρον ἐπὶ τούτων 15
 ἐκ τῆς ἐναντίας ἀπετελεῖτο πράξεως. οὐ γὰρ δυνατόν
 ἦν σφῆζεσθαι μὴ πειρωμένους ἀμύνεσθαι τοῦτο συν-
 τρεφομένους μετ' ἀλλήλων. διαμνημονεύοντες δέ τι-
 νες τῶν τότε χαριεστάτων, ὡς αὐτοῦ τε ἀπέσχοντο
 τοῦ κτείνειν διὰ τὸ χρήσιμον πρὸς τὴν σωτηρίαν, τοῖς 20
 τε λοιποῖς ἐνεποίουν μνήμην τοῦ ἀποβαίνοντος ἐν
 ταῖς μετ' ἀλλήλων συντροφίαις, ὅπως ἀπεχόμενοι τοῦ
 συγγενοῦς, διαφυλάττωσι τὴν κοινωνίαν, ἣ συνήργει
 πρὸς τὴν ἰδίαν ἐκάστου σωτηρίαν. οὐ μόνον δὲ
 χρήσιμον ἦν τὸ χωρίζεσθαι μηδὲ λυμαντικὸν ποιεῖν 25

5 συνιδόντες Hercher: συνειδότες || 10 ἐπὶ τῆς] ἐπὶ τὰς τῆς
 Fogerolles || 11 τιθασεύματα τῶν ἐξ ἀρχῆς R: τιθασσευμάτων
 (vel τιθασσευμάτων) ἐξ ἀρχῆς τῶν || 12 διοικησάντων Abresch:
 διακονησάντων vel διακονισάντων || 17 τοῦτο] αὐτὰ coni. Fo-
 gerolles, τοὺς Abresch || 19 ὡς αὐτοῦ τε] αὐτοῖ τε R || ἀπέσχοντο]
 ἀπέχοντο malit N || 20. 21 τοῖς τε λοιποῖς] τοῖς λοιποῖς ed. Herch. ||
 συντροφίαις N: συντροφαις || 23 συνήργει] συνεργεῖ Bodl.,
 ἰργει al.

- μηδὲν τῶν ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον συνειλεγμένων πρὸς τὸν τῶν ἄλλοφύλων ἐξορισμὸν ζῶων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνθρώπους τοὺς ἐπὶ βλάβῃ παραγιγνομένους. μέχρι μὲν οὖν τινὸς διὰ ταύτην ἀπείχοντο τοῦ συγγενούς,
- 5 ὅσον ἐβάδιζεν εἰς τὴν αὐτὴν κοινωνίαν τῶν ἀναγκαίων καὶ χρείας τινὰς παρείχετο πρὸς ἑκάτερον τῶν εἰρημένων· ἐλθόντος δὲ ἐπὶ πλεόν τοῦ χρόνου καὶ τῆς δι' ἀλλήλων γενέσεως μακρὰν προηκούσης, ἐξεωσμένων δὲ τῶν ἄλλοφύλων ζῶων καὶ τῆς παρασπάσεως, ἐπι-
- 10 λογισμὸν ἔλαβόν τινες τοῦ συμφέροντος ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλων τροφαῖς, οὐ μόνον ἄλογον μνημῆν. ὅθεν 11 ἐπειράθησαν βεβαιοτέρως ἀνείρξαι τοὺς προχειρῶς φθείροντας ἀλλήλους καὶ τὴν βοήθειαν ἀσθενεστέραν κατασκευάζοντας διὰ τὴν τοῦ παρεληλυθότος λήθην.
- 15 πειρώμενοι δὴ τοῦτο δοῶν τὰς ἐτι μενούσας καὶ νῦν κατὰ πόλεις τε καὶ ἔθνη νομοθεσίας εἰσήνεγκαν, ἐπακολουθήσαντος τοῦ πλήθους αὐτοῖς ἐκονσίως παρὰ τὸ μᾶλλον ἤδη τοῦ συμφέροντος ἐν τῇ μετ' ἀλλήλων ἀθροίσει λαμβάνειν αἰσθησιν· ὁμοίως γὰρ εἰς τὴν
- 20 ἀφοβίαν συνήργει τό τε λυμαντικὸν πᾶν κτεινόμενον ἀφειδῶς καὶ τὸ χρήσιμον πρὸς τὴν τούτου φθορὰν διατηρούμενον. ὅθεν εἰκότως τὸ μὲν ἀπηγορεύθη, τὸ δὲ οὐκ ἐκαλύθη τῶν εἰρημένων. ἐκεῖνο δὲ λέγειν οὐκ ἔστιν, ὥς ἔνια τῶν ζῶων οὐ φθαρτικὰ τῆς ἀνθρωπίνης
- 25 ὄντα φύσεως οὐδὲ καθ' ἕτερον οὐδένα τρόπον λυμαινόμενα τοὺς βίους συγκεχώρηκεν ὁ νόμος ἀναιρεῖν ἡμῖν. οὐδὲν γὰρ, ὥς εἶπεν, ἐστὶ τοιοῦτο τῶν ὑπὸ

2 τὸν — ἐξορισμὸν Valentinus: τὸ — ἐξέρισμα || 4 διὰ ταύτην] διὰ ταῦτα R || 8 προηκούσης Abresch et R: προσηκούσης || 9 καὶ] ἐκ con. N || 10. 11 πρὸς ἀλλήλων] μετ' ἀλλήλων R || 19 ἀθροίσει Feliciano duce Rhoer: ἀθροισθείη || 20 κτεινόμενον Felicianus: ἐκτεινόμενον || 23 ἐκεῖνο δὲ con. Rhoer: ἐκεῖνό

τοῦ νόμου συγκεχωρημένων, ὅπερ οὐκ ἐώμενον λαμβάνειν τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀφθονίας βλαπτικὸν γίγναι ἂν ἡμῶν· ἐν δὲ τῷ νῦν πλήθει διατηρούμενον χρείας παρέχεται τινὰς εἰς τὸν βίον. καὶ γὰρ πρόβατον καὶ βοῦς καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτο μετριάξον μὲν φέρει τινὰς 5 πρὸς τὴν ἀναγκαίαν ἡμῶν διαγωγὴν ὠφελείας, εἰς πᾶσαν δὲ ἐκπεσὼν θαψίλειαν καὶ μακρὰν ὑπεροχὴν ἔχον τῆς καθεστῶσης λυμαίνονται ἂν τὸν βίον ἡμῶν, τὸ μὲν καὶ πρὸς ἄλλῃν τρεπόμενον, ἅτε φύσεως εὐφυοῦς εἰς τοῦτο μετέχον, τὸ δὲ μόνον τὴν ἀνεθεῖσαν ἡμῶν 10 ἐκ τῆς γῆς τροφὴν καταναλίσκον. διὸ καὶ παρὰ τὴν αἰτίαν ταύτην οὐδὲ τὰ τοιαῦτα τῶν ζώων ἐκωλύθη φθείρειν, ἵνα τὸ συμφέρον πρὸς τὴν χρείαν καταλείπεται πλήθος καὶ τὸ ῥαδίως κρατεῖσθαι δυνατὸν. οὐ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ λεόντων καὶ λύκων καὶ ἀπλῶς τῶν 15 ἀγρίων προσαγορευομένων ζώων, ὁμοίως μικρῶν τε καὶ μεγάλων, οὐκ ἔστιν οὐδὲν λαβεῖν πλήθος ὃ καταλειπόμενον ἐπεκούφισεν ἂν τὸν ἀναγκαῖον ἡμῶν βίον, οὕτω καὶ ἐπὶ βοῶν καὶ ἵππων καὶ προβάτων ἔχει καὶ ἀπλῶς τῶν ἡμέρων ὀνομαζομένων ζώων. ὅθεν τὰ μὲν 20 ἄρδην φθείρομεν, τῶν δὲ τὸ πλεον τῆς συμετριάς ἀφαιρούμεν.

- 12 διὰ παραπλησίους ταῖς εἰρημέναις αἰτίας καὶ τὰ περὶ τὴν ἐδωδὴν διορισθῆναι τῶν ἐμψύχων νομιστέον ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς ταῦτα καταλαβόντων νόμῳ, ἐπὶ δὲ 25 τῶν οὐκ ἐδωδίων αἰτίων τὸ συμφέρον καὶ ἀσύμφορον· ὥστε τοὺς λέγοντας ὅτι πᾶν τὸ καλὸν καὶ δίκαιον κατὰ τὰς ἰδίας ὑπολήψεις ἐστὶ περὶ τῶν νενομοθετημένων, ἡλιβάτου τινὸς γέμειν εὐθιείας. οὐ

8 ἔχον N: ἔχουσαν || 21 πλεον] πλέον N || 23 διὰ R: δι' α' || αἰτίας Hirsch: αἰτίας || 25 νόμῳ R: νόμῳ

γάρ ἐστιν οὕτως ἔχον τοῦτο, ἀλλ' ὄνπερ τρόπον καὶ
 ἐπὶ τῶν λοιπῶν συμφερόντων, οἷον ὑγιεινῶν τε καὶ
 ἐτέρων μυρίων εἰδῶν, ἀλλὰ διαμαρτάνουσιν ἐν πολ-
 5 τοῖς τῶν τε κοινῶν ὁμοίως καὶ τῶν ἰδίων. καὶ γὰρ
 τὰ παραπλησίως ἐφαρμοττόντα νομοθετήματα πᾶσιν
 οὐ καθορῶσί τινες, ἀλλ' οἷ μὲν τῶν ἀδιαφόρων δοξά-
 ζοντες εἶναι παραλείπουσιν, οἷ δὲ τὴν ἐναντίαν δόξαν
 ὑπὲρ αὐτῶν ἔχουσιν, καὶ τὰ μὴ καθόλου συμφέροντα
 πανταχοῦ τινὲς οἴονται συμφέρειν. ὅθεν διὰ τὴν αἰ-
 10 τίαν ταύτην ἀντέχονται τῶν οὐκ ἐφαρμοττόντων, εἰ
 καὶ ἐπὶ τινων ἐξευρίσκουσι τὰ τε πρὸς αὐτοὺς λυσι-
 τελεῇ καὶ τὰ κοινὴν ἔχοντα τὴν ὠφέλειαν· ὧν ἔστι καὶ
 τὰ περὶ τὰς ἐδωδὰς τῶν ἐμψύχων καὶ φθορὰς ἐν τοῖς
 πλείστοις τῶν ἐθνῶν διατεταγμένα διὰ τὸ τῆς χάρας
 15 ἰδίου, οἷς οὐκ ἀναγκαῖον ἐμμένειν ἡμῖν διὰ τὸ μηδὲ
 τὸν αὐτὸν οἰκεῖν τόπον. εἰ μὲν οὖν ἡδύναντο ποιή-
 σασθαί τινα συνθήκην ὥσπερ πρὸς ἀνθρώπους οὕτω
 καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν ζώων ὑπὲρ τοῦ μὴ κτείνειν
 μηδὲ πρὸς ἡμῶν ἀκριτῶς αὐτὰ κτείνεσθαι, καλῶς εἶχε
 20 μέχρι τούτου τὸ δίκαιον ἐξάγειν· ἐπιτεταμένον γὰρ
 ἐρίγνετο πρὸς τὴν ἀσφάλειαν. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀμηχά-
 νων ἦν κοινωνῆσαι νόμου τὰ μὴ δεχόμενα τῶν ζώων
 λόγον, διὰ μὲν τοῦ τοιούτου τρόπου τὸ συμφέρον
 οὐχ οἷον τε κατασκευάσασθαι πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν
 25 ἄλλων ἐμψύχων ἀσφάλειαν μαλλόν περ ἢ τῶν ἀψύ-
 χων, ἐκ δὲ τοῦ τὴν ἐξουσίαν λαμβάνειν, ἣν νῦν
 ἔχομεν εἰς τὸ κτείνειν αὐτά, μόνως ἔστι τὴν ἐνδεχομένην
 ἔχειν ἀσφάλειαν. τοιαῦτα μὲν καὶ τὰ τῶν Ἐπικουρεῶν.

1 καὶ N: ἢ || 3 ἀλλὰ corruptum, ἄλλοι ἄλλα conl. Abresch ||
 11 αὐτοὺς ed. Herch.: αὐτοὺς || 14 διὰ τὸ] κατὰ τὸ N
 15 ἡμῖν] ἡμᾶς malit N || μηδὲ] μὴ N || 19 μηδὲ N: μήτε || 22 καὶ
 δη malit N

- 13 λοιπὸν δὲ ὁ πολὺς καὶ δημώδης ἄνθρωπος ἃ λέ-
γειν εἰσθεν παραθετέον. τοὺς γὰρ παλαιοὺς φασὶν
τῶν ἐμψύχων ἀποσχέσθαι οὐ δι' εὐσέβειαν, διὰ δὲ τὸ
μῆπω εἰδέναι τὴν τοῦ πυρὸς χρῆσιν· ὥς δ' ἔμαθον,
τιμιώτατόν τε καὶ ἱερώτατον νομίσαι Ἑστίαν τε προσ- 5
εἰπεῖν καὶ συνεστίους ἀπὸ τούτου γενέσθαι καὶ λοι-
πὸν χρῆσασθαι τοῖς ζώοις. εἶναι μὲν γὰρ κατὰ φύσιν
ἀνθρώπῳ τὸ σαργοφαγεῖν, παρὰ φύσιν δὲ τὸ ὠμοφα-
γεῖν. πυρὸς οὖν εὐρεθέντος ἀπολαβεῖν τὸ κατὰ φύσιν
δι' ἐψήσεως, προσεμένους τὰ κρέα. δι' ἃ ὠμοφάγοι' 10
μὲν οἱ 'θῶες' καὶ ἐν ὀνειδεί τὸ ὠμὸν βεβρώθους
Πρίαμον' καὶ ὥμ' ἀποτεμνόμενον κρέα ἐθμεναι', ὥς
ἂν δὴ τοῖς ἀθέοις ἀποδεδομένης τῆς τῶν <κρεῶν ὠμο-
φαγίας> 'κρεῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας παν-
τοίων'. τὸ μὲν οὖν πρῶτον οὐ προσεφέροντο τὰ ἐμ- 11
ψυχα· οὐ γὰρ ἦν ὠμοφάγον ζῷον ὁ ἄνθρωπος· ὥς δὲ
ἡ τοῦ πυρὸς εὐρεθὴ χρῆσις, πυρικμήτοις οὐ μόνον
τοῖς κρέασιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥς εἰπεῖν, τοῖς
πλείστοις βρωτοῖς ἐχρῶντο. ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ὠμοφά-
γον ὁ ἄνθρωπος δηλοῖ τινὰ ἔθνη ἰχθυοφάγα· τοὺς 20
γὰρ ἰχθῦς ὀπτῶσιν, οἳ μὲν ἐπειδὴν αἱ πέτραι μάλιστα
διάπυροι γένωνται ὑπὸ τοῦ ἡλίου, οἳ δὲ καὶ ἐν ἄμμῳ.
ὅτι δὲ σαργοφάγον, αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ τὸ μηδὲν ἔθνος
ἀπέχεσθαι ἐμψύχων· καὶ οὐ κατὰ διαστροφὴν οἱ Ἑλ-
ληνες προσήκαντο, ἐπεὶ καὶ τοῖς βαρβάροις ταυτόν 21
14 ἐστὶν ἔθος. ὁ δὲ κελεύων μὴ ἐσθίειν καὶ ἀδικον ἡγού-
μενος, οὐδὲ κτείνειν δίκαιον ἐρεῖ οὐδὲ ψυχὰς ἀφαι-

10. 11 ὠμοφάγοι θῶες] Π. A 479 || 11. 12 ὠμὸν — Πρίαμον]
25 || 12 ὥμ' — ἐθμεναι] Π. X 347 || 13. 14 κρεῶν ὠμοφαγίας
N. ceteram cf. Cobet Mnem. nov. XI p. 422 || 14. 15 κρεῶν
τοίων] Od. α 141 sq. || 19 βρωτοῖς] βρωτοῖς al.

- ρεῖσθαι. ἀλλὰ μὴν πρὸς γε τὰ θηρία πόλεμος ἡμῖν
 ἐμφυτος ἅμα καὶ δίκαιος. τὰ μὲν γὰρ ἐκόντα ἐπιτί-
 θεται τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ λύκοι καὶ λέοντες· τὰ
 δ' οὐχ ἐκόντα, ὥσπερ οἱ ἔχεις· πατηθέντες γὰρ ἐνίοτε
 5 δάκνουσιν· καὶ τὰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεται, τὰ
 δὲ τοὺς καρποὺς φθείρει· ὑπὲρ ὧν πάντων μέτιμεν
 ταῦτα, καὶ τὰ κατάρξαντα θηρία κτείνομεν καὶ τὰ μὴ
 κατάρξαντα, ὥς μὴ τι πρὸς αὐτῶν πάθωμεν. οὐκ ἔστιν
 γὰρ ὅστις ἰδὼν ὄφιν οὐκ ἐκτεινε δυνάμενος, ὥς μήτ'
 10 αὐτὸς δηχθείη μήτ' ἄλλος ἀπλῶς ἄνθρωπος· οὐ γὰρ
 μόνον ἔστι μῖσος κατὰ τῶν κτεινομένων, ἀλλὰ καὶ
 στοργή πρὸς ἄνθρωπον ἀνθρώπου. δικαίου δ' ὄντος
 τοῦ πρὸς τὰ θηρία πολέμου πολλῶν ἀπεχόμεθα τῶν
 συνανθρωπούντων. ὅθεν οἱ Ἕλληνες οὔτε κυνοφα-
 15 γοῦσιν οὔθ' ἵππους ἐσθίουσιν οὔτ' ὄνους· <ῦς> μέντοι
 ἐσθίουσιν ὥς ταύτου γένους τοῖς ἀγρίοις τὸ ἡμερον·
 ὡσαύτως τε τοὺς ὄρνιθας. οὐδὲ γὰρ ἔστι χρῆσιμον
 πρὸς ἄλλο τι ῦς ἢ πρὸς βρώσιν. Φοίνικες δὲ καὶ
 Ἰουδαῖοι ἀπέσχοντο, ὅτι οὐδ' ὅλως ἐν τοῖς τόποις
 20 ἐφύετο· ἐπεὶ οὐδὲ νῦν ἐν Αἰθιοπία φασι δρᾶσθαι τὸ
 ζῶον τοῦτο. ὥς οὖν κάμηλον ἢ ἐλέφαντα Ἑλλήνων
 οὐδεὶς θεοῖς ἔθυσσε, παρ' ὅσον οὐδ' ἡνεγκεν ἢ Ἑλλὰς
 ταῦτα τὰ ζῶα, οὕτως οὐδ' ἐν Κύπρῳ ἢ Φοινίκη θεοῖς
 προσήχθη τὸ ζῶον τοῦτο, παρ' ὅσον οὐκ ἦν ἐντόπιον·
 25 οὐδὲ Αἰγύπτιοι θεοῖς θύουσιν ὑν παρὰ τὴν αὐτὴν
 αἰτίαν. τὸ δ' ὅλως ἀπέχεσθαι τοῦ ζῶου τινὰς ὁμοίον
 ἔστιν τῷ μὴδ' ἂν ἡμᾶς ἐθελῆσαι καμήλεια ἐσθίειν.
 διὰ τί δ' ἂν τις καὶ ἀπόσχοιτο τῶν ἐμψύχων; ἄρα γε 15
 τὴν ψυχὴν χεῖρω ποιεῖ ἢ τὸ σῶμα; δῆλον δ' ἔστιν ὡς

4 ἔχεις ed. pr.: ἔχης || 15 ῦς Felicianus et Meineke Com.
 3 p. 484 addiderunt || 27 καμήλεια Rhoer: καμήλια

οὐδέτερον. τὰ γὰρ σαρκοφαγοῦντα ζῷα συνετώτερα
 τῶν ἄλλων. θηρευτικὰ γοῦν ἐστὶ καὶ τέχνην ἔχει
 ταύτην, ἀφ' ἧς περιποιεῖται τὸν βίον, ἰσχύν τε καὶ
 ἀλκὴν κέκτηται, ὥσπερ λέοντες καὶ λύκοι· ὡσθ' ἡ
 κρεοφαγία οὔτε τὴν ψυχὴν οὔτε τὸ σῶμα λυμαίνεται. 5
 δῆλον δ' ἐστὶ καὶ τοῦ τοῦς ἀθλητὰς τὰ σώματα κρείσσω
 τῇ κρεοφαγίᾳ παρέχειν, καὶ τῶν ἰατρῶν, οἳ τὰ ἐκ τῆς
 ἀρρωστίας σώματα ἀναλαμβάνουσι ταῖς κρεοφαγίαις.
 τοῦ δὲ μὴ ὑγιῶς δοξάζει τὸν Πυθαγόραν σημεῖον οὐ
 μικρόν· τῶν γὰρ σοφῶν ἀνδρῶν οὐδεὶς ἐπέισθη, οὔτε 10
 τῶν ἐπὶ οὔτε τῶν ὕστερον γενομένων φυσικῶν, ἀλλ'
 οὐδ' ὁ σοφώτατος Σωκράτης οὐδ' οἱ ἀπὸ Σωκρατών.
 16 φέρε δὲ καὶ πεισθῆναι πάντας ἀνθρώπους τῷ δόγματι.
 τίνα τοίνυν ἡ ἐπιγονὴ τῶν ζῴων ἔξει μοῖραν; ὅς μὲν
 γὰρ ὅσα τίττει καὶ λαγῶς οὐδένα λανθάνει· πρόσθε 15
 δὲ καὶ τᾶλλα ζῷα πάνθ' ἀπλῶς. πόθεν οὖν τούτοις ἡ
 νομή, καὶ τί πείσονται οἱ γεωργοί; καὶ γὰρ φθειρο-
 μένων τῶν καρπῶν τοὺς φθείροντας οὐκ ἀποκτείνου-
 σιν ἢ γῇ τε τὸ πλήθος οὐκ οἶσει τῶν ζῴων, τὰ τε
 θνήσκοντα ἐκ τῆς σηπεδόνης φθορὰν ἐμποιήσῃ, λοι- 20
 μοῦ τε κατασχόντος οὐκ ἔσται καταφυγή. θάλασσα μὲν
 γὰρ καὶ ποταμοὶ καὶ λίμναι ἰχθύων πεπλήσονται, ὁ δὲ
 ἄηρ ὀρνίθων, ἢ δὲ γῇ [πλήρης] ἐρπετῶν παντοίων.
 17 πόσοι δὲ πρὸς θεραπείαν ἐμποδισθήσονται ἀπεχόμενοι
 τῶν ζῴων; τοὺς γοῦν τῶν ὄψεων ἀποτυφλουμένους 25

1 οὐδέτερον ed. Herch.: οὐδ' ἕτερον || 3 περιποιεῖται Mcerm.
 pr. m. et B: περιεῖναι ποιεῖται al. || 5 κρεοφαγία Lips. pr. m.:
 κρηφαγία || 7 κρεοφαγία ed. Herch.: κρηφαγία || 8 κρεοφαγίαις
 N: κρηφαγίαις || 12 οὐδ' ol ed. Herch.: οὐθ' ol || 15 λαγῶς ed.
 V λαγῶς || 16. 17 ἡ νομή] ἔσται νομή coni. N || 17 καὶ
 - Cobet Mnem. nov. vol. 11 p. 422 || 18. 19 ἀποκτε-
 νουσι ἀποκτείνουσι Cobet || 20. 21 λοιμοῦ ed. pr.:
 ἄν || 23 πλήρης delet N

ἔστιν ἰδεῖν ἔχεως βρώσει τηρήσαντας ὄρασιν. Κρατεροῦ τοῦ ἱατροῦ οἰκέτης ξένῳ περιπεσῶν νοσήματι, τῶν σαρκῶν ἀπόστασιν λαβουσῶν ἐκ τῶν ὁσίων, τοῖς μὲν φαρμάκοις ὠφέλητο οὐδέν· ἰχθύος δὲ τρόφῳ ἔχει
 5 σκευασθέντι καὶ βρωθέντι διεσώθη, τῆς σαρκὸς συγκολληθείσης. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ζῷα θεραπεύει προσενηχθέντα καὶ τῶν ζώων ἐν ἑκαστον μέρος. ἃ δὲ πάντα παραιρεῖται ὁ παραιτούμενος τὰ ἐμψυχα. εἰ δέ, ὡς 18
 φασί, καὶ τὰ φυτὰ ψυχὴν ἔχει, ποῖος ἂν εἴη ὁ βίος
 10 μῆτε ζώων μῆτε φυτῶν ἡμῶν ἀποτεμνόντων; εἶπερ δὲ μὴ ἄσεβεῖ ὁ τὰ φυτὰ κατακόπτων, οὐδ' ὁ τὰ ζῷα. ἀλλ' οὐ χορῆναι φήσιν τις κτείνειν τὸ ὁμόφυλον, εἰ γε 19
 ὁμοούσιοι αἱ τῶν ζώων ψυχαὶ ταῖς ἡμετέραις. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκούσας τις εἰσκρίνεσθαι τὰς ψυχὰς δίδωσιν, νεό-
 15 τητος ἐρώσας ἂν τις φαίη εἰσκρίνεσθαι [ἐν γὰρ ταύτῃ πάντων ἀπόλαυσις]. διὰ τί οὖν οὐκ εἰς ἀνθρώπου πάλιν εἰσεδύνοντο φῦσιν; εἰ δὲ ἐκούσας μὲν καὶ νεό-
 τητος ἔρωτι, διὰ δὲ παντὸς εἰδους ζώων, κεχαρισμένον ἂν εἴη αὐταῖς τὸ ἀναιρεῖσθαι. ἡ γὰρ ἐπάνοδος ταχίων
 20 ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον, τὰ τε σώματα ἐσθιόμενα λύπην οὐκ ἂν ἐντίκτοι ταῖς ψυχαῖς ὡς ἂν ἀπηλλαγμέναις αὐ-
 τῶν, ἔρωτι δ' ἂν αὐταῖς εἴη ἐν ἀνθρώπου φῦσει γενέ-
 σθαι, ὥσθ' ὅσον ἂν λυποῖντο ἐκλείπουσαι τὸ ἀνθρώ-
 πινον, ἐπὶ τοσοῦτο χαίρουεν ἀπολείπουσαι τὰ ἄλλα
 25 σώματα. ταχίων γὰρ ἢ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον ἐπάνοδος, ὅς τῶν ἀλόγων δεσπόζει πάντων ὡς ὁ θεὸς ἀνθρώ-

1 ὄρασιν] τὴν ὄρασιν N || 3 ἀπόστασιν λαβουσῶν] ἀποστα-
 σῶν conl. N || τοῖς μὲν] ἄλλοις μὲν N || 4 ὠφέλητο Hercher: ὠφέ-
 ληται || 8 παραιρεῖται] παραιτεῖται N || 9 ποῖος N: οἷος || 10 ἡμῶν
 ἀποτέμνων R, ἡμῖν ἀποτέμνοισι N || 13 τῶν ζώων] τῶν ἀλόγων
 ζώων N || 15 ἐρώσας R: ἐνεκα ἐρώσας || 15. 16 ἐν γὰρ — ἀπόλαυσις
 seclutis N || 24 τοσοῦτο R: τοσοῦτω

οὐδέτερον. τὰ γὰρ σαρκοφαγοῦντα ζῷα συνετώτερα
 τῶν ἄλλων. θηρευτικὰ γοῦν ἐστὶ καὶ τέχνην ἔχει
 ταύτην, ἀφ' ἧς περιποιεῖται τὸν βίον, ἰσχύν τε καὶ
 ἀλκὴν κέκτηται, ὥσπερ λέοντες καὶ λύκοι· ὡσθ' ἡ
 κρεοφαγία οὔτε τὴν ψυχὴν οὔτε τὸ σῶμα λυμαίνεται. 5
 δῆλον δ' ἐστὶ καὶ τοῦ τοῦς ἀθλητὰς τὰ σώματα κρείσσω
 τῇ κρεοφαγίᾳ παρέχειν, καὶ τῶν ἰατρῶν, οἳ τὰ ἐκ τῆς
 ἀρρωστίας σώματα ἀναλαμβάνουσι ταῖς κρεοφαγίαις.
 τοῦ δὲ μὴ ὑγιῶς δοξάσαι τὸν Πυθαγόραν σημεῖον οὐ
 μικρόν· τῶν γὰρ σοφῶν ἀνδρῶν οὐδεὶς ἐπέσθη, οὔτε 10
 τῶν ἐπτά οὔτε τῶν ὕστερον γενομένων φυσικῶν, ἀλλ'
 οὐδ' ὁ σοφώτατος Σωκράτης οὐδ' οἱ ἀπὸ Σωκράτους.
 16 φέρε δὲ καὶ πεισθῆναι πάντας ἀνθρώπους τῷ δόγματι.
 τίνα τοίνυν ἡ ἐπιγονὴ τῶν ζῴων ἔξει μοῖραν; ὅς μὲν
 γὰρ ὅσα τίκει καὶ λαγῶς οὐδένα λανθάνει· πρόσθε 11
 δὲ καὶ τᾶλλα ζῷα πάνθ' ἀπλῶς. πόθεν οὖν τούτοις ἡ
 νομή, καὶ τί κείσονται οἱ γεωργοί; καὶ γὰρ φθειρο-
 μένων τῶν καρπῶν τοὺς φθείροντας οὐκ ἀποκτείνου-
 σιν ἡ γῆ τε τὸ πλήθος οὐκ οἶσει τῶν ζῴων, τὰ τε
 θνήσκοντα ἐκ τῆς σηπεδόνης φθορὰν ἐμποίησει, λοι- 20
 μοῦ τε κατασχόντος οὐκ ἔσται καταφυγή. θάλασσα μὲν
 γὰρ καὶ ποταμοὶ καὶ λίμναι ἰχθύων πεπλήσονται, ὁ δὲ
 ἄηρ ὀρνίθων, ἡ δὲ γῆ [πλήρης] ἐρπετῶν παντοίων.
 17 πόσοι δὲ πρὸς θεραπείαν ἐμποδισθήσονται ἀπεχόμενοι
 τῶν ζῴων; τοὺς γοῦν τῶν ὄψεων ἀποτυφλουμένους 21

1 οὐδέτερον ed. Herch.: οὐδ' ἕτερον || 3 περιποιεῖται Meerm.
 pr. m. et R: περιεῖναι ποιεῖται al. || 5 κρεοφαγία Lips. pr. m.:
 κρηφαγία || 7 κρεοφαγία ed. Herch.: κρηφαγία || 8 κρεοφαγίαις
 N: κρηφαγίαις || 12 οὐδ' ol ed. Herch.: οὐθ' ol || 15 λαγῶς ed.
 Valent.: λαγῶς || 16. 17 ἡ νομή] ἔσται νομή conl. N || 17 καὶ
 γὰρ] ἦν γὰρ Cobet Mnem. nov. vol. 11 p. 422 || 18. 19 ἀποκτε-
 ---ιν Felicianus, ἀποκτείνουσιν Cobet || 20. 21 λοιμοῦ ed. pr.:
 i Lips. Mn || 23 πλήρης delet N

ἔστιν ἰδεῖν ἔχως βρώσει τηρήσαντας ὄρασιν. Κρατεροῦ
 τοῦ ἱατροῦ οἰκέτης ξένῳ περιπεσὼν νοσήματι, τῶν
 σαρκῶν ἀπόστασιν λαβουσῶν ἐκ τῶν ὀστέων, τοῖς μὲν
 φαρμάκοις ὠφέλητο οὐδέν· ἰχθύος δὲ τροπῇ ἔχει
 5 σκευασθέντι καὶ βρωθέντι διεσώθη, τῆς σαρκὸς συγ-
 κολληθείσης. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ζῷα θεραπεύει προσενε-
 χθέντα καὶ τῶν ζῴων ἐν ἑκαστον μέρος. ἃ δὲ πάντα
 παραιρεῖται ὁ παραιτούμενος τὰ ἐμψυχα. εἰ δέ, ὡς 18
 φασί, καὶ τὰ φυτὰ ψυχὴν ἔχει, ποῖος ἂν εἴη ὁ βίος
 10 μῆτε ζῴων μῆτε φυτῶν ἡμῶν ἀποτεμνόντων; εἴπερ
 δὲ μὴ ἄσεβεῖ ὁ τὰ φυτὰ κατακόπτων, οὐδ' ὁ τὰ ζῷα.
 ἀλλ' οὐ χρῆναι φήσει τις κτείνειν τὸ ὁμόφυλον, εἰ γε 19
 ὁμοούσιοι αἱ τῶν ζῴων ψυχαὶ ταῖς ἡμετέραις. ἀλλ' εἰ
 μὲν ἐκούσας τις εἰσκρίνεσθαι τὰς ψυχὰς δίδωσιν, νεό-
 15 τητος ἐρώσας ἂν τις φαίη εἰσκρίνεσθαι [ἐν γὰρ ταύτῃ
 πάντων ἀπόλαυσις]. διὰ τί οὖν οὐκ εἰς ἀνθρώπου
 πάλιν εἰσεδύνοντο φύσιν; εἰ δὲ ἐκούσας μὲν καὶ νεό-
 τητος ἔρωτι, διὰ δὲ παντὸς εἰδους ζῴων, κεχαρισμένον
 ἂν εἴη αὐταῖς τὸ ἀναιρεῖσθαι. ἡ γὰρ ἐπ' ἀνόδοις ταχίων
 20 ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου, τὰ τε σώματα ἐσθιόμενα λύπην
 οὐκ ἂν ἐντίκτοι ταῖς ψυχαῖς ὡς ἂν ἀπηλλαγμέναις αὐ-
 τῶν, ἔρωτος δ' ἂν αὐταῖς εἴη ἐν ἀνθρώπου φύσει γενέ-
 σθαι, ὥσθ' ὅσον ἂν λιποῖντο ἐκλείπουσαι τὸ ἀνθρώ-
 πινον, ἐπὶ τοσοῦτο χαίρουσιν ἀπολείπουσαι τὰ ἄλλα
 25 σώματα. ταχίων γὰρ ἢ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου ἐπ' ἀνόδοις,
 ὅς τῶν ἀλόγων δεσπόζει πάντων ὡς ὁ θεὸς ἀνθρώ-

1 ὄρασιν] τὴν ὄρασιν N || 3 ἀπόστασιν λαβουσῶν] ἀποστα-
 σὼν coni. N || τοῖς μὲν] ἄλλοις μὲν N || 4 ὠφέλητο Hercher: ὠφέ-
 ληται || 8 παραιρεῖται] παραιτεῖται N || 9 ποῖος N: οἷος || 10 ἡμῶν
 ἀποτέμνων R, ἡμῖν ἀποτέμνοις N || 13 τῶν ζῴων] τῶν ἀλόγων
 ζῴων N || 15 ἐρώσας R: ἔνεκα ἐρώσας || 15. 16 ἐν γὰρ — ἀπόλαυσις
 secluserit N || 24 τοσοῦτο R: τοσοῦτω

πων. αἰτία τοίνυν ἱκανὴ ἀναιρεῖν τὰ ἄλογα ζῶα [ἐφ' ὅσον ἀδικεῖ κτείνοντα τοὺς ἀνθρώπους]. εἰ δ' εἰσὶν αἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἀθάνατοι ψυχαί, αἱ δὲ τῶν ἀλόγων θνηταί, οὐκ ἀδικοῦμεν οἱ ἄνθρωποι τὰ ἄλογα κτείνοντες, ὥσπερ ὠφελοῦμεν, εἴπερ εἰσὶν ἀθάνατοι, 5 κτείνοντες· εἰς ἐπάνοδον γὰρ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως 20 τοῦτο δρῶμεν. [εἰ δ' ἀμύνομεν, οὐκ ἀδικοῦμεν, ἀλλ' ἀδικοῦντα μετερχόμεθα.] ὥστ' εἰ μὲν ἀθάνατοι αἱ ψυχαί, κτείνοντες ὠφελοῦμεν· εἰ δὲ αἱ τῶν ἀλόγων θνηταί, κτείνοντες· οὐδὲν ἄσεβες πράττομεν. εἰ δὲ καὶ ἀμύνομεν, πῶς οὐκ ἐν δίκῃ πράττομεν; ὄφιν μὲν οὖν καὶ σκορπίον, κἂν μὴ ἐπίωσιν ἡμῖν, κτείνομεν, ἵνα 10 μὴδ' ἄλλος πρὸς αὐτῶν τι πάθῃ, τῷ κοινῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἀμύνοντες· ἐπιχειροῦντα δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἢ τοῖς συνανθρωποῦσιν ἢ τοῖς καρποῖς, πῶς οὐκ 15 21 ἂν δικαίως κτενίοιμεν; εἰ δ' ἅπαξ ἀδικίαν τις ταύτην ἡγείται, μήτε γάλακτι χρῆσθω μήτ' ἐρίῳ μήτε φῶϊς μήτε μέλιτι. ὥς γὰρ ἄνθρωπον ἀδικεῖς ἀφαιρούμενος τὴν ἐσθῆτα, οὕτως καὶ τὴν ὄιν πέξας· ἐσθῆς γὰρ αὕτη τοῦ προβάτου· καὶ τὸ γάλα οὐ σοὶ γέγονεν, ἀλλὰ τοῖς 20 ἀποκηθεῖσι τέκνοις· ἢ τε μέλισσα ταύτην αὐτῇ τροφήν συνελέξατο, ἣν ἀφελόμενος ἡδονὴν σαυτῷ κατεσκεύασας. καὶ τὸν τῶν Αἰγυπτίων λόγον σεσίγηκα, ὅτι καὶ τῶν φυτῶν ἀδικοῦμεν ἀπτόμενοι. εἰ δὲ ταῦθ'

1 ἄλογα N: ἄλλα || 1. 2 ἐφ' ὅσον — ἀνθρώπους secl. N | 3 ἀθάνατοι ψυχαί] ψυχαὶ ἀθάνατοι N || 4 οἱ ἄνθρωποι verba om. Felicianus || 5 ὥσπερ] ὅσον περ R || 7. 8 εἰ δ' — μετερχόμεθα verba hoc loco incommoda secl. N || 14 ἐπιχειροῦντα > duce Valentinus: ἐπιχειροῦσι || 14. 15 τοῖς ἀνθρώποις alit N, ἀνθρώποις om. ed. pr. || 18 μέλιτι R: μελιτίφ || ed. pr.: αὐτῇ Mm || 22. 23 κατεσκεύασας ed. pr.: τας Mm

ἡμῶν χάριν γέγονεν, καὶ ἡ μέλισσα ἡμῖν δουλεύουσα
 τὸ μέλι ἐργάζεται καὶ τὸ ξριον ἐπιφύεται τῶν προβά-
 των, ὃ ἡμῖν κόσμος καὶ ἀλέα. αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖς 22
 εἰς εὐσέβειαν συντελοῦντες ζῶα θύομεν· καὶ αὐτῶν ὁ
 5 μὲν Ἀπόλλων λυκοκτόνος, ἡ δὲ Ἄρτεμις θηροκτόνος·
 ἐπεὶ καὶ οἱ ἡμίθεοι καὶ οἱ ἥρωες πάντες καὶ γένει καὶ
 ἀρετῇ ἡμῶν προύχοντες ἐδοκίμασαν τὴν τῶν ἐμψύ-
 χων προσφοράν, ὥστε καὶ θεοῖς θύειν δωδεκῆδας καὶ
 ἐκατόμβας. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἐν τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπὶ
 10 τούτῳ ὑμνεῖται, ὅτι βουφάγος ἦν. τὸ δὲ λέγειν ὅτι 23
 πόρρωθεν Πυθαγόρας ἡσφαλλέτο τῆς ἀλληλοφαγίας
 ἀποκρουόμενος τοὺς ἀνθρώπους, εὖηθες. εἰ μὲν γὰρ
 οἱ κατὰ Πυθαγόραν [πάντες ἄνθρωποι] ἀλλήλους
 ἔσθιον, ληρώδης ὁ καὶ τῶν ἄλλων ζῴων ἀποσπῶν
 15 τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα τῆς ἀλληλοφαγίας ἀποστήσῃ.
 διὰ τούτου γὰρ ἔμελλε μᾶλλον αὐτοὺς προτρέψεσθαι,
 ἀποφαίνων ὡς ἴσον ἐστὶν ἀλλήλους ἐσθίειν καὶ ὕψιν
 τε καὶ βοῶν σάρκας ἐμπορεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ ἦν ἀλλη-
 λοφαγία τότε, τί ἔδει τούτου τοῦ δόγματος; εἰ δ' ἐαυτῷ
 20 καὶ τοῖς ἐταίροις τὸν νόμον ἐτίθει, αἰσχροὶ ἢ ὑπόθε-
 σεις· ἀλληλοφάγους γὰρ ἀποδείκνυσιν τοὺς Πυθαγόρα
 συμβιώσαντας. τοῦναντίον δὲ συμβήσεσθαι ὧν οὗτος 24
 ἐστοχάζετο. εἰ γὰρ ἀποστησόμεθα τῶν ἐμψύχων, οὐ
 μόνον πλούτου τοῦ τοιούτου καὶ ἡδονῆς ἀπολειψόμεθα,
 25 ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρούρας ἀπολοῦμεν φθειρομένας ὑπὸ

2. 3 τῶ προβάτῳ conl. N || 8 δωδεκῆδας N: δωδεκηίδας ||
 10 τούτῳ Victorinus: τούτων || ὑμνεῖται N: ὑμνηται || 13 πάντες
 ἄνθρωποι del. N || 14 ἄλλων] ἀλόγων N || 16 τούτου N: τοῦτο ||
 17 ἴσον ἐστὶν ed. Herch.: ἴσόν ἐστιν || 18 σάρκας] σαρκὸς ed. pr. ||
 18. 19 ἀλληλοφαγία] ἀλληλοφάγοι al. εἰ δὲ μὴ ἦσαν ἀλληλοφά-
 γοι conl. R || 22 δὲ συμβήσεται Valentinus, δ' ἔμελλε συμβήσεσθαι
 Abresch

τῶν θηρίων, ὑπὸ τε ὄψεων καταλήψεται πᾶσα ἡ γῆ
καὶ τῶν πετεινῶν, ὥστε καὶ τοὺς ἀρότους χαλεπῶς
γίγνεσθαι καὶ τὰ σπαρέντα εὐθύς τε ὑπὸ τῶν ὀρνίθων
ἀναλέγεσθαι καὶ τὰ τελεωθέντα ὑπὸ τῶν τετραπόδων
ἅπαντα ἀναλίσκεσθαι. τοσαύτης δὲ ἀπορίας βρωτῶν 5
γιννομένης ἀνάγκη πικρὰ καταλήψεται ἐπ' ἀλλήλους
25 τραπέσθαι. καὶ μὴν καὶ οἱ θεοὶ συντάξεις τε πολλοὺς
θεραπειᾶς ἔνεκα δεδώκασιν τὰς ἐκ θηρίων, καὶ πλή-
ρης γε ἡ ἱστορία ὡς αὐτοὶ προσέταξάν τισι καὶ θύειν
αὐτοῖς καὶ προσφέρεισθαι τῶν τυθέντων. ἐν δὲ τῇ 10
καθόδῳ τῶν Ἡρακλειδῶν οἱ ἐπὶ τὴν Λακεδαίμονα
στρατεύοντες μετ' Εὐρυσθένους καὶ Προκλέους ἐν
ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων ὄφεις ἔφαγον, οὓς ἀνέδωκεν
ἡ γῆ τότε τροφήν τῷ στρατοπέδῳ. ἄλλῳ δὲ στρατῷ
πεινῶντι κατὰ τὴν Λιβύην ἐνέπεσε νέφος ἀκρίδων. 15
ἐν τοῖς Γαδείροις καὶ τότε συνέτυχεν. Βόγος ἦν βασι-
λεὺς Μαυρουσίων ὁ ἐν Μεθώνῃ σφαγείς ὑπ' Ἀγρίππᾳ
οὗτος ἐπεχείρησεν τῷ Ἡρακλείῳ πλουσιωτάτῳ ὄντι
λερῷ. ἔστι δὲ νόμος τοῖς λερεῦσιν ὅσημέραι τὸν βω-
μὸν αἰμάσσειν. τοῦτο δὲ ὅτι οὐ γνώμη γίγνεται ἀν- 20
θρώπων, ἀλλὰ κατὰ θεόν, ὁ τότε καιρὸς ἀπέδειξε. τῆς
γὰρ πολιορκίας ἐγγρουνιζομένης ἐπέλειπον τὰ λερεῖα. ὁ
δὲ λερεὺς ἐν ἀπορίᾳ γενόμενος ὄνειρον ὄρᾳ τοιόνδε.
ἐδόκει ἐστάναι μέσος τῶν στηλῶν τῶν Ἡρακλείων,

1. 2 τῶν θηρίων καὶ τῶν πετεινῶν, ὑπ' ὧν καταληφθήσεται
πᾶσα ἡ γῆ, ὥστε conl. N || 5 τοσαύτης] τοιαύτης conl. N || 7 θεοὶ
Bodl. Lips. pr. m.: θεοὶ al. || 8 τὰς] τῆς conl. Valentinus ||
12 προκλέους Lips.: Προσκλέους || 18 ὄφεις ἔφαγον] cf. Lobeck
Aglaph. p. 845 || ἀνέδωκεν N: ἔδωκεν || 14 τροφήν om. Meerm. ||
16 Βόγος Valentinus: Μόγος || 17 Μεθώνῃ Valentinus: Με-
θώνη || 17 Ἀγρίππα ed. pr.: ἀγρίππα Mm || 18 ἐπεχείρησεν
pr.: ἐπεχείρισεν Mm || 22 γὰρ om. ed. pr. || ἐπέλειπον] ἐπέ-
-ν malit N

ἔπειτ' ἄντικρυς τοῦ βωμοῦ ὁρᾷν ὄρνιν καθεζόμενον
καὶ πειρώμενον ἐφίπτασθαι· ἐπιπτάντα δὲ εἰς τὰς
χειράς ἐλθεῖν αὐτοῦ· ᾧ δὴ καὶ τὸν βωμὸν αἰμάξαι.
τοῦτ' ἰδὼν ἅμ' ἡμέρᾳ ἐξαναστὰς ἐπὶ τὸν βωμὸν ἦλθεν
5 καὶ ὥσπερ ἐν τῷ ὀνείρῳ στὰς ἐπὶ τοῦ πύργου ἀποβλέ-
πει· ὁρᾷ τε τὸν ὄρνιν ἐκείνον οἶον ἐν τοῖς ὕπνοις,
ἐλπίσας τε ἐκβαλίνει τούνυπνιον ἔστη. καταπτάς δ'
ὁ ὄρνις ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐκαθέζετο, εἰς τὰς χειράς θ'
αὐτὸν ἔδωκε τοῦ ἀρχιερέως, καὶ οὕτως λερευθή καὶ ὁ
10 βωμὸς ἡμάχθη. τούτου δ' ἐστὶν ἐνδοξότερον τὸ γεγο-
νὸς ἐν Κυζίκῳ. πολιορκουῖντος γὰρ αὐτὴν Μιθραδά-
του ἢ τῆς Περσεφόνης ἐορτὴ ἐπέστη, ἐν ᾗ βοῦν χρὴ
θῦσαι. αἱ δ' ἱερὰ ἀγέλαι ἐνέμοντο τῆς πόλεως ἄντι-
κρυς, ἐξ ὧν ἔδει τὸ ἱερεῖον γενέσθαι, ἥδη δὲ ἦν καὶ
15 τὸ σημεῖον ἐπικέιμενον. τῆς δ' ὥρας αἰτούσης ἡ βοῦς
ἐμνήχσατο διενήξατό τε τὸν πόρον· ὥς τε ἀνέφωξεν
τὴν πύλην οἱ φύλακες, ἡ δὲ δρόμῳ διῆλθε καπλὶ τοῦ
βωμοῦ παρέστη, τῇ θεῷ τε ἐτελέσθη τὸ θῦμα. οὐκ
ἀπεικίτως ἄρα εὐσεβέστατον εἶναι νομίζουσι τὸ πλεῖ-
20 στα θῦσαι, εἴπερ ἀρεστὸν θεοῖς φαίνεται τὸ θῦειν.
ποῖα δὲ ἂν τις γένοιτο πόλις, εἰ πάντες οἱ πολῖται 26
ταύτην ἔχοιεν τὴν γνώμην; πῶς γὰρ ἂν ἀμύναιντο
πολεμίους ἐπὶ σφᾶς λόντας, τὴν μεγίστην ποιούμενοι
φυλακὴν μὴ τινα αὐτῶν ἀποκτείνωσιν; παραχρῆμα
25 τοίνυν ἀνάστατοι γίγνονται· ἔν· ἄλλα δ' ὅσα δυσχερῇ
συμβαίνειν ἀνάγκη, μακρὸν ἂν [ἔργον] εἶη λέγειν. οὔτι

8 ὁ om. *Mm* || 10 ἐστὶν] ἔτι con. *N* || 10. 11 τὸ γεγονὸς ἐν Κυζίκῳ] cf. *Plut. Lucull.* 10. *Appian. Mithrid.* 75 al. || 12 χρὴν con. *N* || 13. 14 τῆς πόλεως ἄντικρυς] ἐν τῇ ἡπείρῳ addi. voluit *R* || 14 γενέσθαι] ἐλέσθαι *N* || 15 αἰτούσης] ἐλθούσης voluisse videtur *Felicianus* || 16 ἡνέφωξεν *Hercher*, ἀνέφωξεν *N*. ἡνέφωξεν τε || 17 διῆλθε ed. *pr.*: διήλθε || 26 ἔργον delet *N*

δὲ οὐκ ἀσεβὲς τὸ κτείνειν καὶ ἐσθίειν, δημοῖ το καὶ
 αὐτὸν τὸν Πυθαγόραν, τῶν μὲν πάσαι διδόντων γάλα
 πίνειν τοῖς ἀθλοῦσι καὶ τυροὺς δὲ ἐσθίειν ὕδατι βε-
 βρηγμένους, τῶν δὲ μετ' ἐκείνους ταύτην μὲν ἀποδο-
 κιμασάντων τὴν δίαίταν, διὰ <δὲ> τῶν ξηρῶν σύκων 5
 τὴν τροφὴν ποιουμένων τοῖς ἀθληταῖς, πρῶτον περιε-
 λόντα τὴν ἀρχαίαν κρέα διδόναι τοῖς γυμναζομένοις
 καὶ πολὺ διαφέρουσιν πρὸς ἰσχὺν εὐρεῖν δύναμιν.
 ἱστοροῦσι δὲ τινες καὶ αὐτοὺς ἄπτεσθαι τῶν ἐμψύχων
 τοὺς Πυθαγορεῖους, ὅτε θύοιεν θεοῖς. 10

τοιαῦτα μὲν καὶ τὰ παρὰ Κλωδίῳ καὶ Ἡρακλείδῃ
 τῷ Ποντικῷ Ἐρμάρχῳ τε τῷ Ἐπικουρεῖῳ καὶ τοῖς ἀπὸ
 τῆς στοᾶς καὶ τοῦ περιπάτου, ἐν οἷς καὶ τὰ ὑμέτερα,
 ὅσα ἡμῖν ἀπηγγέλθη, περιεῖληπται. μέλλοντες δὲ πρὸς
 τε ταύτας καὶ τὰς τῶν πολλῶν ὑπολήψεις ἀντιλέγειν 15
 εἰκότως ἂν προλέγοιμεν ταῦτα.

- 27 πρῶτον μὲν τοίνυν ἰστέον ὥς οὐ παντὶ τῷ βίῳ
 τῶν ἀνθρώπων ὁ λόγος μου τὴν παραινέσιν οἷσει·
 οὔτε γὰρ τοῖς τὰς βαναύσους τέχνας μετερχομένοις,
 οὔτ' ἀθληταῖς σωματῶν, οὐ στρατιώταις, οὐ ναύταις, 20
 οὐ φήτορσιν, οὐ τοῖς τὸν πραγματικὸν βίον ἐπανελο-
 μένοις· ἀνθρώπων δὲ λελογισμένων, τίς τέ ἐστιν καὶ
 πόθεν ἐλήλυθεν ποῦ τε σπεύδειν ὀφείλει, τὰ τε περὶ
 τροφὴν καὶ τοῖς ἄλλοις καθήκουσιν ἐξηλλαγμένα τῶν
 κατὰ τοὺς ἄλλους βίους ὑποτιθεμένων. οὐδὲν ἄρα πρὸς 25
 τοὺς ἄλλους ἢ τοιούτους γρούξαιμεν ἂν· οὐδὲ γὰρ ἐν
 τῷ κοινῷ τούτῳ βίῳ ἢ αὐτὴ δῆπου παραινέσις τῷ τε

5 δὲ addidit Hercher || τῶν abesse malit N || 11 μὲν καὶ]
 μὲν δὲ N || 12 Ἐρμάρχῳ Bernays: Ἐρμάρχῳ || 17 παντὶ τῷ βίῳ N ||
 21 φήτορσιν] φηγάτορσιν conl. N || 25 ὑποτιθεμένων R: ὑποτι-
 θεμένων || οὐδὲν ἄρα N: οὐδὲν ἂν || 26 ἢ τοιούτους] ἢ τοιούτοι
Mm, quae verba abesse malit N

καθεύδοντι καὶ εἰ τύχοι τοῦτο διὰ βίου σπουδάζοντι
 τὰ τε ὑπνωτικὰ πανταχόθεν παρασκευασαμένῳ, καὶ
 τῷ προθυμουμένῳ μὲν τὸν ὕπνον ἀποκρούειν, πᾶν <δὲ>
 τὸ περὶ αὐτὸν πρὸς ἀγρυπνίαν συντάξαντι. ἀλλὰ τῷ
 5 μὲν ἀνάγκη καὶ μέθην καὶ κραιπάλην καὶ πλησμονὴν
 ὑποτίθασθαι, σκοτεινόν τε οἶκον καὶ στρωμνὴν μαλα-
 κὴν εὐρεῖάν τε καὶ πλείραν, ὥς φασὶν οἱ ποιηταί,
 παραινεῖν ἐκλέγεσθαι, καὶ πᾶν καρωτικὸν ἀργίας τε
 καὶ λήθης ποιητικόν, εἴτε ὀσφραντὸν εἴτ' ἐπὶ χριστον
 10 εἴτε ποτὸν ἢ βρωτὸν προσάγειν φάρμακον· τῷ δὲ νη-
 φάλιον μὲν καὶ αἶοινον τὸ ποτόν, λεπτόν δὲ τὸ σιτίον
 καὶ ἔγγυς τεῖνον ἀποσιτίας, φωτεινὸν δὲ τὸν οἶκον
 καὶ ἄερος λεπτοῦ καὶ πνεύματος μέτοχον, φροντίζων
 <δὲ> καὶ μερίμνης ἀνακίνησιν σύντονον ποιεῖσθαι, καὶ
 15 τὴν κοίτην λιτὴν τε καὶ σκληρὰν παρασκευάζειν. εἰ
 μὲν γὰρ πρὸς τοῦτο πεφύκαμεν, λέγω δὲ τὸ διαγρυπνεῖν,
 ὥς ἐνι μάλιστα ὀλίγον τι διδόντες τῷ ὕμνῳ, καθ' ὅσον
 οὐκ ἐν χώρῳ ἐσμὲν τῷ τῶν δι' αἰῶνος ἀγρυπνῶν, ἢ
 οὐ, πρὸς δὲ τὸ καθεύδειν συνέστημεν, ἄλλος ἂν εἴη
 20 λόγος καὶ μακρῶν δεόμενος ἀποδείξεων. τῷ δὲ ἅπαξ 28
 τὸ γοῆτευμα τῆς ἐνταῦθ' ἡμῶν διατριβῆς καὶ τοῦ
 οἴκου, ἐν ᾧ διάγομεν, ὑποπτεύσαντι τό τε αὐτοῦ
 ἄγρυπνον φύσει κατιδόντι καὶ τὸ ὑπνοποιὸν τοῦ χώρου,
 ἐν ᾧ διατρίβει, φωράσαντι, τούτῳ διαλεγόμενοι τὴν
 25 ἀκόλουθον τῇ τε ὑποψίᾳ τοῦ χώρου καὶ τῇ αὐτοῦ

1 τοῦτο ed. pr.: τούτῳ || 2 παρασκευαζομένῳ malit N ||
 3 πᾶν δὲ Abresch et R: πᾶν || 4 αὐτὸν N: αὐτόν || 7 ὥς φασὶν
 οἱ ποιηταί cf. II. Σ 541 || 11 λεπτόν λιτόν vel λειτόν conl. N ||
 12 ἀποσιτίας ed. pr., αἰσιτίας conl. R: ἀπὸ σιτίας Mm || 14 δὲ
 addidit R || 15 σκληρὰν Cobet Mn. nov. XI p. 423: ξηρὰν ||
 17 ὀλίγον τι ὀλίγιστον Cobet || 18 ἐν χώρῳ Rhoer: ἐσχάρον
 vel ἐσχόρον || 22 αὐτοῦ ed. Herch.: αὐτοῦ || 23 ὑπνοποιὸν Foge-
 rolles: ὕπνον ποιὸν || 25 καὶ τῇ R: καὶ αὐ τῇ

γνώσει τροφήν παραδίδομεν, τοὺς καθεύδοντας ἔαν
 παρειμένους ἐν τοῖς σφῶν δεμνίοις παρακελευόμενοι,
 εὐλαβούμενοι μὴ ὥσπερ ὀφθαλμίας οἱ εἰς τοὺς ὀφθαλ-
 μιῶντας ἐμβλέποντες ἢ χάσμης οἱ συνόντες τοῖς χασμω-
 μένοις, οὕτως νυσταγμῶν ἐμπλησθῶμεν καὶ ὕπνου, 5
 ψυγμοῦ τε πλήρους ὄντος τοῦ τόπου, ἐν ᾧ διατρέ-
 βομεν, ἐπιτηδείως τε ἔχοντος ὀφθαλμοὺς ρευματίζειν,
 ἅτε καὶ λιμνώδους ὄντος, καὶ πρὸς καρηβαρίαν καὶ
 λήθην πάντας τῶν ἐν αὐτῷ καθελκουσῶν ἀναθυμιάσεων.
 εἰ μὲν οὖν καὶ οἱ νομοθέται τὰ κατὰ τοὺς νόμους διέ- 10
 ταξαν ταῖς πόλεσι πρὸς τὸν θεωρητικὸν ἀνάγοντες
 βίον καὶ ζωὴν τὴν κατὰ νοῦν, χρῆν δῆπου πειθομένους
 ἐκείνοις καὶ τὰς περὶ τῶν τροφῶν προσέειπαι συγχω-
 ρήσεις. εἰ δὲ οὗτοι μὲν πρὸς τὸν κατὰ φύσιν λεγόμε-
 νον μέσον βίον ἀφορῶντές, καὶ ἂν πρόσοιντ' ἂν καὶ οἱ 15
 πολλοί, οἷς τὰ ἐκτὸς ὥς τὰ ἀγαθὰ ἢ κακὰ καὶ τὰ τοῦ
 σώματος ὡσανύτως ὑπέιληπται, νομοθετοῦσιν, τί τις ἂν
 τὸν τούτων παραφάρων νόμον ἀνατρέποι βίον νόμον
 μὲν παντὸς γραπτοῦ καὶ πρὸς τοὺς πολλοὺς κειμένου
 κρείττονα, τὸν δὲ ἄγραφον καὶ θεῖον μάλιστα διώ- 20
 29 κοντα; ἔχει γὰρ οὕτως. οὐκ ἔστιν ἡ εὐδαιμονικὴ ἡμῖν
 θεωρία λόγων ἄθροισις καὶ μαθημάτων πλήθος, ὥς
 ἂν τις οἰήθῃ, συνισταμένη κατὰ τοῦτο, οὐδ' ἐν τῷ
 ποσῷ τῶν λόγων λαμβάνει τὴν ἐπίδοσιν· οὕτω γὰρ
 οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν τοὺς πᾶν μάθημα συνάγοντας εἶναι 25
 εὐδαιμονας. νῦν δ' οὐχ ὅπως πᾶν μάθημα συμπλη-

4 χάσμης Hercher: χάσμης καθάπερ || 6 πλήρους ed. pr.:
 πλήρεις vel πλήρης || 12 χρῆν R: χρῆ || 16 τὰ ἐκτὸς ὥς τὰ ἀγαθὰ]
 τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ R || 18 ἀνατρέποι N: ἀνατρέπει || 19 κειμένου
 ed. pr.: κειμένους || 23 συνισταμένων κατὰ ταῦτο R || 25 συναγα-
 γόντας R, συνηχότας N || 26. 107, 1 συμπληροῖ Hercher: οὐ
 συμπληροῖ

- ροῖ τὴν θεωρίαν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ περὶ τῶν ὄντως ὄντων, εἴαν μὴ προσῇ καὶ ἡ κατ' αὐτὰ φυσιώσεις καὶ ζωή. τριῶν γάρ, φασίν, ὥς καθ' ἕκαστον σκοπὸν τελῶν ὄντων, ἡμῖν τὸ τυχεῖν τῆς τοῦ ὄντος θεωρίας τὸ τέλος, τῆς
- 5 τεύξεως τελούσης τὴν κατὰ δύναμιν τὴν ἡμετέραν σύμφυσιν τῷ θεωροῦντι καὶ θεωρουμένῳ· οὐ γὰρ εἰς ἄλλο, ἀλλ' εἰς τὸν ὄντως ἑαυτὸν ἡ ἀναδρομή· οὐδὲ πρὸς ἄλλο, ἀλλὰ πρὸς τὸν ὄντως αὐτὸν <ῆ> σύμφυσις. αὐτὸς δὲ ὄντως ὁ νοῦς, ὥστε καὶ τὸ τέλος τὸ
- 10 ζῆν κατὰ νοῦν. καὶ πρὸς τοῦτο καὶ οἱ λόγοι καὶ τὰ μαθήματα τὰ ἐξωθεν, καθαρτικὸν ἐπέχοντα τόπον ἡμῶν, οὐ συμπληρωτικὸν τῆς εὐδαιμονίας. ὅθεν εἰ μὲν ἐν λόγων ἀναλήψει ἀφώριστο τὸ εὐδαιμον, οἶόν τ' ἦν ὀλιγοροῦντας καὶ τροφῶν καὶ ποιῶν ἔργων
- 15 τυγχάνειν τοῦ τέλους. ἐπεὶ δὲ ζωὴν δεῖ ἐντὶ ζωῆς ἀλλάξασθαι τῆς νῦν διὰ λόγων καὶ ἔργων καθαρθέντας, φέρε ποιοὶ λόγοι καὶ τίνα ἔργα εἰς ταύτην ἡμᾶς καθίστησι σκεψάμεθα. ἄρ' οὖν οὐ τὰ μὲν χωρίζοντα 30 ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν καὶ τῶν κατ' αὐτὰ παθῶν, ἀνά-
- 20 γοντα δὲ πρὸς νοερὸν καὶ ἀπάνταστον ἀπαθὴ τὴ ζωὴν καθ' ὅσον οἶόν τε, ταῦτα ἂν εἴη· τὰ δ' ἐναντία ἀλλότρια καὶ ἀποβολῆς ἄξια, καὶ μᾶλλον ὅσῳ τοῦ μὲν ἀφίστησιν, πρὸς ὃ δὲ κατασπᾶ; οἶμαι ἀκόλουθον εἶναι συγχωρεῖν. εἰκόκαμεν γὰρ τοῖς εἰς ἀλλόφυλον
- 25 ἔθνος ἤκουσι καὶ μὴ μόνον τῶν οἰκείων ἐξορίστοις,

4 τὸ τυχεῖν Polak Cur. sec. ad Odyss. p. 55: τοῦ τυχεῖν || 7 ἑαυτὸν] αὐτὸν R || 8. 9 ὄντως αὐτὸν ἡ σύμφυσις Hercher: αὐτὸν ὄντως σύμφυσις || 9 ὄντως ὁ νοῦς N: ὁ ὄντως νοῦς || 11 τόπον R: τρόπον || 12 συμπληρωτικὰ conl. Valentinus || 14 καὶ τροφῶν καὶ ἔργων Felicianus, καὶ ποιῶν τροφῶν καὶ ποιῶν ἔργων R || 18 τὰ χωρίζοντα μὲν N || 23. 24 οἶμαι — συγχωρεῖν verba abesse malit N || 25 ἤκουσιν Cobet Mnem. nov. XI p. 424, ἤκουουσιν ἢ ἀπεληλυθόσιν ed. Valent.: ἢ ἐκούσιν ἀπεληλυθόσιν

ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ξένης ἐμπλησθεῖσι παθῶν τε καὶ
 ἐθῶν καὶ νομίμων ἐκφύλων καὶ πρὸς ταῦτα ῥοπήν
 ἐσχηκόσιν. ὅνπερ οὖν τρόπον ὁ ἐκείθεν εἰς τὰ οἰκεία
 μέλλων ἐπανήκειν οὐ μόνον προθυμεῖται ὁδεύειν,
 ἀλλὰ καί, ἵνα παραδεχθῇ, μελετᾷ μὲν ἀποτίθεσθαι 5
 πᾶν εἴ τι προσέλαβεν ἀλλόφυλον, ἐπαναμινύσκει
 δ' ἐαυτὸν ὧν ἔχων ἐπελάθετο, ὧν ἄνευ παρα-
 δεχθῆναι οὐχ οἷόν τε πρὸς τῶν οἰκείων· τὸν αὐτὸν
 τρόπον καὶ ἡμᾶς δεῖ ἐντεῦθεν, εἴπερ πρὸς τὰ ὄντως
 οἰκεία μέλλομεν ἐπανιέναι, ἃ μὲν ἐκ τῆς θνητῆς προσ- 10
 ειλίψαμεν φύσεως, ἀποθέσθαι πάντα μετὰ τῆς πρὸς
 αὐτὰ προσπαθείας, δι' ἧς ἡ κατάβασις γέγονεν, ἀνα-
 μνησθῆναι δὲ τῆς μακαρίας καὶ αἰωνίου οὐσίας καὶ
 πρὸς τὸ ἀχρώματος καὶ ἁποιοῦ σπεύδοντας ἐπανελ-
 θεῖν, δύο μελέτας ποιησαμένους· μίαν μὲν καθ' ἣν 15
 πᾶν τὸ ὑλικὸν καὶ θνητὸν ἀποθησόμεθα, ἑτέραν δὲ
 ὅπως ἐπανεέλθωμεν καὶ περιγενώμεθα, ἐναντίως ἐπ'
 αὐτὰ ἀναβαλόντες ἢ ἐνταῦθα κατήλθομεν. νοερὰι
 γὰρ ἡμεῖς καὶ ἐσμεν ἔτι οὐσίαι, πάσης αἰσθήσεως καὶ
 ἀλογίας καθαρῆς οὐκ ἐσμ'· συνεπλάκημεν δὲ τῷ αἰσθητῷ 20
 δι' ἀδυναμίας μὲν τῆς πρὸς τὸ νοητὸν ἡμῶν αἰωνίου
 συνουσίας, δυνάμεως δὲ ὥς πρὸς τὰ τῇδε λεγομένης.
 πᾶσαι γὰρ αἱ μετ' αἰσθήσεως καὶ μετὰ σώματος ἐνε-
 ργοῦσαι δυνάμεις, μὴ μενούσης ἐν νοητῷ τῆς ψυχῆς,
 ἐβλάστησαν [ἐοικυῖαι κακῶσει γῆς, ἢ πυροῦ πολλάκις 25
 τὸ σπέρμα δεξαμένη αἵρας ἐγέννησεν] διὰ τινὰ μοχθη-
 ρίαν τῆς ψυχῆς, οὐ φθειρούσης μὲν τὴν αὐτῆς οὐσίαν

6 πᾶν εἴ τι] πᾶν ὃ τι Hercher, εἴ τι N || 9 ἐντεῦθεν abesse
 malit N || 10 μέλλομεν R: μέλλοιμεν || 18 ἐνταῦθα] ταῦτα al. ||
 20 τῷ αἰσθητῷ καὶ ἀλόγῳ coni. R || 25. 26 ἐοικυῖαι — ἐγέννησεν
 verba seclausit N || 27 αὐτῆς Fogerolles, αὐτῆς Hercher: αὐτὴν

τῇ τῆς ἀλογίας γεννήσει, διὰ δὲ ταύτης πρὸς τὸ θνη-
 τὸν συναπτομένης καὶ πρὸς τὸ ἀλλότριον ἐκ τοῦ οἰ-
 κείου καθελκομένης. ὥστε καὶ μελετητέον, εἴπερ ἀνα- 31
 στρέφειν πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐσπουδάκαμεν, καθ' ὅσον
 5 δύνανται, αἰσθήσεως μὲν ἀφίστασθαι καὶ φαντασίας
 τῆς τε ταύταις ἐπομένης ἀλογίας καὶ τῶν κατ' αὐτὴν
 παθῶν [καθ' ὅσον μὴ ἐπείγῃ ἢ ἀνάγκῃ τῆς γενέσεως].
 διαρθρωτέον δὲ τὰ κατὰ τὸν νοῦν, εἰρήνην αὐτῷ καὶ
 ἡσυχίαν ἐκ τοῦ <πρὸς> τὴν ἀλογίαν πολέμου παρασκευά-
 10 ζοντας· ἵνα μὴ μόνον ἀκούωμεν περὶ νοῦ καὶ τῶν
 νοητῶν, ἀλλὰ καί, ὅση δύναμις, ὥμεν ἀπολαύοντές τε
 αὐτοῦ τῆς θεωρίας καὶ εἰς τὴν ἀσωματίαν καθιστά-
 μενοι καὶ ζῶντες μετ' ἀληθείας δι' ἐκείνον, ἀλλ' οὐ
 ψευδῶς μετὰ τῶν τοῖς σώμασι συμφύλων. ἀποδυτέον
 15 ἄρα τοὺς πολλοὺς ἡμῖν χιτῶνας, τὸν τε ὄρατὸν τοῦτον
 καὶ σάρκινον καὶ οὗς ἔσωθεν ἡμφιέσμεθα προσεχεῖς
 ὄντας τοῖς δερματίνοις, γυμνοὶ δὲ καὶ ἀχίτωνες ἐπὶ
 τὸ στάδιον ἀναβαίνωμεν τὰ τῆς ψυχῆς Ὀλύμπια ἀγω-
 νισόμενοι. ἀρχὴ δὲ τὸ ἀποδύσασθαι [καὶ] οὐ οὐκ ἄνευ
 20 τὸ ἀγωνίζεσθαι γένοιτο. ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ἦν ἔξωθεν
 τῶν ἐνδυμάτων, τὰ δὲ ἔσωθεν, καὶ ἀπόδυσις ἢ μὲν δια
 τῶν φανερῶν, ἢ δὲ διὰ τῶν ἀφανεστερῶν. τὸ μὲν γὰρ
 μὴ φαγεῖν φέρε ἢ μὴ λαβεῖν διδόμενα χρήματα τῶν
 φανερῶν ἦν καὶ ἐκκειμένων, τὸ δὲ μηδὲ ἐπιθυμεῖν

25 17 σημειῶσαι ὧς καὶ ὁ θεολόγος φησί.

7 καθ' ὅσον — γενέσεως verba seclussit N || 9 πρὸς τὴν R:
 τὴν || 14 ἀποδυτέον R: ἀπολυτέον || 18 τὰ R: ἐπὶ τὰ || 19 καὶ οὐ
 οὐκ ἄνευ] οὐ ἄνευ Hercher, οὐ οὐκ ἄν ἄνευ coni. N || 20 γέ-
 νοιτο] οὐκ ἄν γένοιτο Hercher || 23 μὴ φαγεῖν καὶ μὴ λα-
 βεῖν coni. R || 24 ἐκκειμένον al. || 25 ὁ θεολόγος] cf. Greg. Naz.
 Orat. XLII p. 681 B et Carm. 7, 115 vol. 2 p. 172 C

τῶν ἀφανεστέρων. ὥστε μετὰ τῶν ἔργων ἀποστατέον
καὶ τῆς πρὸς αὐτὰ προσπαθείας καὶ τοῦ πάθους· τί
γὰρ καὶ ὄφελος τῶν ἔργων ἀφιστάμενον ταῖς αἰτίαις,
32 ἀφ' ὧν καὶ τὰ ἔργα, προσηλωσθαι; ἡ δ' ἀπόστασις
γένοιτο μὲν ἂν καὶ μετὰ βίας, γένοιτο δ' ἂν καὶ πει- 5
θοῖ καὶ κατὰ λόγον διὰ μαράνσεως καί, ὥς ἂν τις
εἴποι, λήθης αὐτῶν καὶ θανάτου, ἡ δὲ καὶ ἀρίστη
[ἐτύγχανεν] οὐσα ἀπόστασις οὐχ ἥπται οὐ ἀπεσπάσθη.
φέρει γοῦν τι καὶ τοῖς αἰσθητοῖς τὸ ἀποσπασθὲν βίᾳ
ἢ μέρος ἢ ἵχνος τῆς ἀποσπάσεως· εἰσῆλθεν δὲ κατὰ 1
τὸ συνεχῶς ἀμελέτητον. τὴν δ' ἀμελετησίαν παρέχει
ἡ μετὰ τῆς πρὸς τὰ νοητὰ διαρκοῦς φροντίδος ἀποχὴ
τῶν τὰ πάθη ἐγείροντων αἰσθημάτων, ἐν οἷς καὶ τὰ
33 ἐκ τῶν τροφῶν ἐγκρίνεται. ἀφεκτέον ἄρα οὐχ ἥττον
τῶν ἄλλων καὶ τροφῶν τινῶν, ὅσαι τὸ παθητικὸν 1
ἡμῶν τῆς ψυχῆς ἐγείρειν ἐπεφύκεσαν. σκεπτέον δ'
ἔτι καὶ τῇδε.

δύο πηγαὶ ἀνείνται πρὸς δεσμὸν τῆς ψυχῆς ἐν-
ταῦθα, ἐξ ὧν ὥσπερ θανασίμων πωμάτων ἐπιμιπλα-
μένη ἐν λήθῃ τῶν οἰκείων γίννεται θεαμάτων, ἡδονή 2
τε καὶ λύπη· ὧν παρασκευαστικὴ μὲν ἡ αἰσθησις καὶ
ἡ κατὰ τὴν αἰσθησιν ἀντίληψις αἷ τε συνομαρτοῦσαι
ταῖς αἰσθήσεσι φαντασθαι τε καὶ δόξαι καὶ μνηῆμαι, ἐκ
δὲ τούτων ἐγείρομενα τὰ πάθη καὶ πᾶσα ἡ ἀλογία
παχυνομένη κατάγει τὴν ψυχὴν καὶ τοῦ οἰκείου περὶ 2
τὸ ὄν ἀποστρέφει ἔρωτος. ἀποστατέον ἄρα εἰς δύνα-
μιν τούτων. αἱ δὲ ἀποστάσεις διὰ τῶν ἐκκλίσεων τῶν

8 ἐτύγχανεν del. N || οὐχ ἥπται Abresch: οὐχ ἥται || 9 τι
om. Meerm. || 13 αἰσθημάτων ed. pr.: ἐσθημάτων || 14 ἐγκρίνεται
N: ἐγγίνεται || 16 πεφύκεσαν N || 16. 17 δ' ἔτι N: δέ τι || 19 πω-
μάτων N: πομάτων || 27 ἐκκλίσεων Victorius: ἐκκλίσεων

- κατὰ τὰς αἰσθήσεις παθῶν καὶ τῶν κατὰ τὰς ἀλογίας,
αἱ δὲ αἰσθήσεις ἢ διὰ τῶν ὁρατῶν ἢ τῶν ἀκουστικῶν ἢ
γευστικῶν ἢ ὀσφραντικῶν ἢ ἀπτικῶν. οἶον γὰρ μητρο-
πολις ἢ αἰσθησις ἦν τῆς ἐν ἡμῖν ἐκφύλου τῶν παθῶν
5 ἀποικίας. φέρε γὰρ ἴδε καθ' ἐκάστην ὅσον τὸ ὑπέ-
κανυμα εἰσρεῖ τῶν παθῶν εἰς ἡμᾶς, τοῦτο μὲν ἐκ τῆς
κατὰ τὰς θείας ἱππων τε ἀμίλλης καὶ ἀθλητῶν ἢ τῶν
ἐκλελυγισμένων ὀρχήσεων, τοῦτο δὲ ἐκ τῆς ἐπιβλέψεως
τῆς πρὸς τὸ θῆλυ, αἱ δὲ λεαγ τοῦ ἀλογίστου παντοίαις
10 ἐπιθέτοις παρίσι χειροῦνται τὸ ἄλογον. κατὰ γὰρ 34
πάντα τὰ τοιαῦτα ἐμβακχενομένη ὑπὸ τῆς ἀλογίας
ἀναπηδᾷν τε ποιεῖ καὶ ἐκβοᾷν καὶ κεκραγέειν, τῆς
ἔξω ταραχῆς ἀπὸ τῆς ἐνδον ἐκκαομένης, ἣν ἀνῆψεν ἡ
αἰσθησις. αἱ δὲ διὰ τῶν ἀκοῶν ἐμπαθεῖς οὔσαι κινῇ-
15 σεις ἐκ τε ποιῶν φόφων καὶ ἡχων, αἰσχρορρημοσύνης
τε καὶ λοιδορίας, [ὡς] τοὺς μὲν πολλοὺς τέλειον τοῦ
λογισμοῦ ἐκδεδυνότος φέρεσθαι ποιοῦσιν οἰστρουμέ-
νους, τοὺς δ' αὖ θηλυνομένους παντοίως στροφᾶς
ἐλίττεσθαι. θυμιαμάτων δὲ χρήσεις ἢ εὐώδεις πνοαί,
20 αἱ τε τοὺς αὐτῶν ἑρωτας τοῖς ἐρασταῖς ἐμπορευόμεναι,
τίνα λελήθασιν, ὅσην τῆς ψυχῆς τὴν ἀλογίαν πιαί-
νονουσιν; περὶ γὰρ τῶν διὰ τῆς γένεως τί ἂν τις καὶ
εἴποι παθημάτων, διπλοῦ μάλιστα ἐνταῦθα τοῦ δε-
σμοῦ συμπλεκομένου· τοῦ μὲν ὃν ἐκ τῆς γένεως τὰ
25 πάθη πιαίνει, τοῦ δὲ ὃν ἐκ τῆς ἐμφορήσεως τῶν
ἀλλοτριῶν σωμάτων βαρύν τε καὶ θανατὸν ἐργαζό-

10 κατὰ γὰρ] καὶ γὰρ conl. N || 11 ἐμβακχενομένη: ἐμβακχενο-
μένην τὴν ψυχὴν conl. N || 13 ἀπὸ] ὑπὸ N || 16 ὡς delet R ||
17 ἐκδεδυνότος] ἐκπεπτικώτας N || ποιοῦσιν R: ποιοῦν || 19 χρη-
σεις Meerm. pr. m. et Abresch: χρήσεις || εὐώδεις Fogerolles:
δυσώδεις || πνοαί N: πνοαί || 20 αὐτῶν ed. Herch.: αὐτῶν ||
21 ὅσην] ὅσον Valentinus || 24 ὃν τὰ ἐκ τῆς γένεως πάθη

μεθα· φάρμακα γάρ, ὧς πού τις τῶν ἰατρῶν ἔφη, οὐ
 μόνα τὰ σκευαστά· ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ'
 ἡμέραν εἰς τροφήν παραλαμβανόμενα σιτία τε καὶ
 ποτά· καὶ πολὺ μᾶλλον τὸ θανάσιμον ἐκ τούτων τῇ
 ψυχῇ ἀναδίδεται ἢ ἐκ τῶν φαρμακειῶν εἰς διάλυσιν 5
 τοῦ σώματος κατασκευάζεται. αἱ δὲ ἀφαί μόνον οὐ
 σωματοῦσαι τὴν ψυχὴν καὶ εἰς ἀνάρθρους ψόφους,
 οἷα δὴ σῶμα, πολλάκις ἐκπίπτειν ἠρέθισαν. ἐξ ὧν αἱ
 μνημαι καὶ αἱ φαντασίαι αἷ τε δόξαι ἀθροιζόμεναι
 ἐσμὸν τῶν παθῶν ἐγείρουσαι, φόβων, ἐπιθυμιῶν, 10
 ὀργῶν, ἐρώτων, φιλτρῶν, λυπῶν, ξήλων, μεριμνῶν,
 νοσημάτων, τῶν ὁμοίων παθῶν πλήρη ἀπέδειξαν.
 35 διὸ πολὺς μὲν ὁ ἀγὼν τούτων καθαρεῦσαι, πολὺς δὲ ὁ
 πόνος ἀπαλλαγῆναι αὐτῶν τῆς μελέτης, καὶ ὑπὸ τῶν
 καὶ μεθ' ἡμέραν τῆς κατὰ τὴν αἵσθησιν ἀναγκείας 15
 συμπλοκῆς ἡμῖν παρούσης. ὅθεν ὅση δύναμις ἀπο-
 στατέον τῶν τοιούτων χωρίων, ἐν οἷς καὶ μὴ βουλό-
 μενόν ἐστιν περιπίπτειν τῷ πάθει· καὶ εὐλαβητέον
 τὴν ἐκ τῆς πείρας μάχην καὶ εἰ βούλει καὶ νίκην καὶ
 36 τὴν ἐκ τῆς ἀπειρίας ἀγυμνασίαν. οὕτως γὰρ καὶ τῶν 20
 πρόσθεν ἀκούομεν κλέα ἀνδρῶν, Πυθαγορείων τε καὶ
 σοφῶν· ὧν οἱ μὲν τὰ ἐρημότατα χωρία κατῴκουν, οἱ
 δὲ καὶ τῶν πόλεων τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλση, ἐξ ὧν ἡ
 πᾶσα ἀπελήλαται τύρβη. Πλάτων δὲ τὴν Ἀκαδημίαν
 οἰκεῖν εἵλετο, οὐ μόνον ἐρημον καὶ πόρρω τοῦ ἄστεος 25
 χωρίον, ἀλλὰ καί, ὥς φασίν, ἐπίνοσον. ἄλλοι δὲ καὶ
 τῶν ὀφθαλμῶν οὐκ ἐφείσαντο πόθῳ τῆς ἐνδον ἀπε-

12 τῶν delet N || 15 τῆς Hercher: ἐκ τῆς || 18 ἐστιν] κίνδυν-
 ον coni. N || πάθει R: πλήθει || 20 ἀγυμνασίαν] ἀγυμνα-
 σία Cant. || 20, 21 οὕτως γὰρ καὶ — ἀνδρῶν] cf. Il. I 524
 ἡγήλατο N || Ἀκαδημίαν N: Ἀκαδημίαν || 25 ἄστεος Mm:
 ed. pr.

ρισπάστου θεωρίας. εἰ δέ τις οἶεται συνανθρωπεύων
 καὶ ἐμπιπλᾶς τὰς αἰσθήσεις τῶν κατ' αὐτὰς παθῶν
 αὐτοὺς μενεῖν ἀπαθῆς, λέληθεν αὐτὸν καὶ τοὺς αὐτῷ
 πειθόμενους ἀπαθῶν ἀγνοῶν τε ὥς πολὺ τῶν παθῶν
 5 καταδεδουλωται αὐτῇ <τῇ> ὑπὸ τοῦ πλήθους οὐκ ἄλλο-
 τριώσει. οὐ γὰρ δὴ μάτην οὐδὲ τῆς φύσεως κατα-
 ψευδόμενος τῶν φιλοσόφων ἔλεγεν ὁ φάς· 'οὗτοι δέ
 πού ἐκ νέων πρῶτον εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν,
 οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν
 10 ἄλλο τῆς πόλεως συνεδριον, νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα
 λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσιν.
 σπουδαὶ δὲ ἐταιρειῶν ἐπ' ἀρχὰς καὶ σύνοδοι καὶ
 δεῖπνα καὶ σὺν ἀνλητρίσιν κῶμοι, οὐδὲ ὄναρ πρᾶτ-
 τειν προσίσταται αὐτοῖς. εὖ δὲ ἢ κακῶς τις γέρονεν
 15 ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακόν ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονός,
 πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ
 οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες. καὶ ταῦτα πάντα
 οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται
 τοῦ εὐδοκίμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον
 20 ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἣ δὲ διάνοια
 ταῦτα πάντα ἡγῆσαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα,
 πανταχῇ πέτεται κατὰ Πίνδαρον, εἰς τῶν ἐγγύς οὐ-
 δὲν ἑαυτὴν συγκαθιεῖσα.' διὰ γὰρ τούτων ὁ Πλάτων 37
 οὐ καθιέντα εἰς τὰ εἰρημένα φησὶν ἐξ αὐτῶν μένειν
 25 ἀπαθῆ, ἀλλ' ἐκ τοῦ εἰς μῆδὲν αὐτῶν συγκαθιέναι.
 διὸ οὔτε τὴν ὁδὸν οἶδεν ὅπου τὸ δικαστήριον ἢ βου-

3 μενεῖν Cobet Mnem. nov. vol. 11 p. 425: μένειν || αὐτὸν
 ed. pr.: αὐτὸν Mm || 5 τῇ add. N || ὑπὸ τοῦ πλήθους] ἀπὸ τοῦ
 πάθους coni. N || 6. 7 καταψευδόμενος R: καταψευδομένης ||
 7—23 οὗτοι—συγκαθιεῖσα] Plat. Theaet. p. 173 C—174 A ([12 ἐται-
 ρειῶν ed. pr.: ἐταιριῶν || 14 τις Mm: τι || 22 κατὰ Victorinus:
 καὶ κατὰ || Πίνδαρον] fr. 292 ed. quart. Bergk.

λευτήριον, οὐτ' ἄλλο οὐδὲν τῶν κατὰ μέρος. οὐκ
 οἶδε μὲν καὶ ἀπαντᾷ, ἀπαντῶν δὲ καὶ ἐμπιπλᾷς τὰς
 αἰσθησεις ἀπ' αὐτῶν, ὅτι οὐδὲν οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ τοῦ-
 ναντῶν ἀπεχόμενον αὐτῶν φησίν, καὶ μὴ εἰδότα,
 οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν εἰδέναι. εἰς δὲ δεῖπνα καθιέναι 5
 οὐδὲ ὄναρ, φησίν, προσίσταται αὐτῷ. σχολῇ ἄρα
 ἀγανακτῆσειεν <ἄν> ξωμῶν καὶ κρεαδίων ἀποστερούμε-
 νος. ἢ ὅλως προσήσεται ταῦτα; οὐχὶ δὲ πάντα ἡγη-
 σάμενος μικρὰ μὲν καὶ οὐδὲν ἐκ τῆς ἀποχῆς, μεγάλα
 δὲ καὶ βαβερά ἐκ τῆς προσαγωγῆς, παραδειγμάτων 10
 ἐν τῷ ὄντι ἐστώτων, τοῦ μὲν θείου εὐδαιμονεστάτου,
 τοῦ δὲ ἀθέου ἀθλιωτάτου, τῷ μὲν ὁμοιώσεται, τῷ δὲ
 ἀνομοιώσεται, τὸν εἰκότα βίον ζῶν ᾧ ὁμοιοῦται, λιτόν
 τε τοῦτον καὶ αὐτάρκη καὶ ἥμισυ τοῖς θνητοῖς ἐμ-
 38 φρονούμενον; ὥς ἕως ἄν τις περὶ βρωτῶν διαφέρῃται 15
 καὶ συνηγορῇ ὥς καὶ τόδε βρωτέον, ἀλλ' οὐκ, εἰ οἶόν
 τε ἦν, ἀπάσης τροφῆς ὅτι ἀφεκτέον διανοῇται, τοῖς
 πάθεσι συναγορεύων δοξοκοπεῖ, ὥς μηδὲν διαφερό-
 μενος περὶ ὧν διαφέρεται. βίᾳ μὲν τοίνυν ἑαυτὸν ὁ
 φιλοσοφῶν οὐκ ἐξάξει· βιαζόμενος γὰρ οὐδὲν ἦττον 20
 ἐκεῖ μενεῖ, ὅθεν ἀπελθεῖν βιάζεται· οὐ μὲν τὸν δε-
 σμὸν παχύνων ἀδιάφορόν τι πράττειν ἡγήσεται. ὥστε
 τὸ ἀναγκαῖον μόνον διδοὺς τῇ φύσει καὶ τοῦτο κοῦ-
 φον καὶ διὰ κουφοτέρων τροφῶν, πᾶν τὸ πέρα τοῦτου
 ὥς εἰς ἡδονὴν συντεῖνον παραιτῆσεται. πέπεισται γὰρ 25

3 ὅτι οὐδὲν] ὅτι οἶδεν N || 7 ἄν addidit N || 8 προσήσεται
 R: προστήσεται || 10—13 παραδειγμάτων — ὁμοιοῦσεται] cf.
 Plat. Theaet. p. 176 E || 14. 15 τῶν θνητῶν ἐμφορούμενος coni.
 R || 15 διαφέρῃται Abresch: διαφορῇται || 16 ὥς καὶ τόδε] ὥς
 τόδε καὶ coni. R, ὥς τὸ καὶ τὸ N || 18. 19 ὥς μηδὲν διαφερό-
 μενος] ὥς διαφέρειν οἴμενος coni. N || 21 μενεῖ N: μένει ||
 24 πέρα τοῦτου N: παρὰ τοῦτο || 25 συντεῖνον] συντεῖναν Bodl.
 ed. pr.

κατὰ τὸν εἰπόντα, ὥς ἥλος ψυχῆς πρὸς τὰ σώματα
 ἐτύγχανεν ἡ αἰσθησις, αὐτῇ τῇ φάσει τοῦ πάθους
 ἐαυτῆς συγκολλῶσα καὶ οἶον καθηλοῦσα τὴν ψυχὴν
 πρὸς τὴν διὰ τοῦ σώματος ἀπόλαυσιν. εἰ γὰρ μὴ
 5 ἐνεπόδιξεν τὰ αἰσθήματα τῇ τῆς ψυχῆς καθαρά ἐνεργείᾳ, τί δεινὸν ἦν ἐν σώματι εἶναι ἀπαθῆ μένοντα
 τῶν διὰ σώματος κινήματων; πῶς δ' ἂν ἐπέκρινας 39
 καὶ εἴπας ὁ πέπονθας, μὴ πάσχων μηδὲ παρὼν οἷς
 ἐπαθες; νοῦς μὲν γάρ ἐστι πρὸς αὐτῷ, κἂν ἡμεῖς μὴ
 10 ᾤμεν πρὸς αὐτῷ. νοῦ δὲ ὁ παρεκβὰς ἐκεῖ ἐστὶν ὅπου
 καὶ παρεξῆλθεν, καὶ διαθέων γε ἄνω καὶ κάτω τῇ
 τῆς ἀντιλήψεως προσοχῇ ἐκεῖ ἀρεστικὸν ὅπου ἡ ἀντι-
 ληψις. ἄλλο δὲ ἦν μὴ προσέχειν τοῖς αἰσθητοῖς τῷ
 πρὸς ἄλλοις εἶναι, ἄλλο δὲ τὸ ἀφιστάντα νομίζειν
 15 ἐαυτὸν μὴ παρεῖναι. οὐ δὴ δείξει τις τοῦτο συγχα-
 ροῦντα τὸν Πλάτωνα, εἰ γε μὴ ἐαυτὸν ἀπατῶντα
 τοῦτόν τις ἐπιδείξειεν. ὁ δὴ καθιείς εἰς βρωτῶν
 παραδοχὰς καὶ εἰς θείας ἐκὼν τὰς δι' ὕψους ὁμιλίας
 τε καὶ γέλωτας αὐτῇ τῇ καθέσει ἐκεῖ ἐστὶν ὅπου καὶ
 20 τὸ πάθος· ὁ δὲ πρὸς ἄλλοις ὢν καὶ ἀποστάς, οὗτός
 ἐστὶν ὁ διὰ τὴν ἀπειρίαν γέλωτα παρέχων οὐ μόνον
 Θράτταις ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ ὄγλῳ, καὶ ὅταν καθῇ, εἰς
 πᾶσαν ἀπορίαν ἐμπίπτων, ἀλλ' οὐκ ἀναισθητῶν, οὐδὲ

1 τὸν θαναμάσιον Πλάτωνα.

1 κατὰ τὸν εἰπόντα] Plat. Phaed. p. 83 D || 2 τῇ φάσει N: τρώσει || 9 ἐστὶ Fogerolles duce Feliciano: ἔστω || 12 προσοχῇ ed. pr.: προσοχῇ Mm || 14 ἄλλο ed. pr.: ἄλλοι Mm || τὸ ἀφιστάντα] τῷ ἀφιστάντα ed. pr. || 16 μὴ N: μὴ δ' || ἀπατῶντα Felicianus: ἀπαντῶντα || 17 ὁ δὴ] ὁ δὲ Mm || βρωτῶν ed. pr.: βρωτῶν Mm || 18 εἰς θείας ἐκὼν] αἰσθήσεις coni. N || 21—23 γέλωτα — ἐμπίπτων] cf. Plat. Theaet. p. 174 C || 23 ἀναισθητῶν N: ἐξαναισθητῶν

ἐξακριβῶν μὲν, τῷ δὲ ἀλόγῳ μόνον ἐνεργῶν (οὐ γὰρ
τοῦτο εἰπεῖν ἐτόλμησε Πλάτων), ἀλλ' ὥς ἐν τε ταῖς
λοιδορίαις ἴδιον ἔχει οὐδὲν οὐδένα λοιδορεῖν, ἅτε οὐκ
εἰδὼς κακὸν οὐδὲν οὐδενός, ἐκ τοῦ μὴ μεμελετηκέναι,
φησὶν· ἀπορῶν οὖν γελοῖος φαίνεται, ἐν τε τοῖς ἐπαί- 5
νοῖς καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις, οὐ προσποιη-
τῶς, ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἐνδηλος γιγνόμενος ληρώδης
40 δοκεῖ εἶναι. ὥστε διὰ τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀποχὴν οὐκ
οἶδεν οὐχ ὅτι εἰς πείραν καθιεῖς καὶ διὰ τοῦ ἀλόγου
ἐνεργῶν, οἷός τέ ἐστιν θεωρεῖν τὰ κατὰ τὸν νοῦν 10
ἀκραιφνῶς· οὐδὲ τῶν δύο ψυχὰς ἡμᾶς ἔχειν λεγόν-
των, δύο προσοχὰς ἡμῖν δεδωκότων. δύο γὰρ ἂν
οὕτω ζώων συνέρξεις ἐποιοῦν, ἃ ἐνεδέχετο, ἄλλου
πρὸς ἄλλοις ὄντος, τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου μὴ προσποι-
41 εἶσθαι τὰ ἔργα. τί δὲ ἔδει καὶ μαραίνειν τὰ πάθη 15
καὶ ἀποθνήσκειν ἀπ' αὐτῶν καὶ τοῦτο μελετᾶν καθ'
ἡμέραν, εἰ οἷόν τ' ἦν ἐνεργεῖν ἡμᾶς κατὰ νοῦν πρὸς
τὰ θνητὰ συναπτομένους ἄνευ τῆς τοῦ νοῦ ἐπιβλέψεως,
<ᾧ> τινες ἀπεφαίνοντο; [νοῦς γὰρ ὄρα καὶ νοῦς ἀκούει.]
εἰ δ' ἐσθίων πολυτελῇ καὶ πίνων οἶνον τὸν ἡδιστον 20
οἷός τε εἶ πρὸς τοῖς ἀύλοις εἶναι, διὰ τί οὐχὶ καὶ
παλλακίαι συνῶν καὶ δρῶν ἃ μὴδὲ λέγειν καλόν;
πανταχοῦ γὰρ τοῦ ἐν ἡμῖν παιδὸς ἦν ταῦτα τὰ πάθη,
καὶ ὅσῳ αἰσχυρά, οὐ πρὸς αὐτὰ φήσεις κατασπᾶσθαι.
τίς γὰρ ἢ διακλήρωσις τούτου τὰ μὲν μὴ οἷόν τε 25
εἶναι πάσχειν μὴ ὄντα πρὸς αὐτοῖς, τὰ δὲ ἕτερα συγχω-

2—8 ἐν τε ταῖς λοιδορίαις — δοκεῖ εἶναι] Plat. Theaet.
p. 174 C. D || 19 ὥς Feliciano duos addidit B || νοῦς γὰρ ὄρα καὶ
νοῦς ἀκούει] Epicharmi verba seclussit N || 20 πολυτελῇ] κρεῖσθαι
πολυτελῇ coni. Bernays p. 146, σιτία πολυτελῇ malit N || 22 παλ-
λακίαι N: πολλάκις εἶ || 24 αὐτὰ] ταῦτα al. || 15 διακλήρωσις
τούτου] διάκρισις τοῦ coni. N || 26 ἕτερα del. N

ρεῖν ἀποτελεῖν πρὸς τοῖς νοητοῖς ὄντα; οὐ γὰρ ὅτι
 τὰ μὲν ὑπέλληπται εἶναι αἰσχροῦ παρὰ τοῖς πολλοῖς,
 τὰ δὲ οὐ· αἰσχροῦ γὰρ πάντα ὡς πρὸς γε τὴν κατὰ
 νοῦν ζωὴν, καὶ πάντων ἀφεκτέον [καθάπερ τῶν ἀφρο-
 5 διώων. ὀλίγον δὲ τῇ φύσει τροφῶν συγχωρητέον διὰ
 τὴν τῆς γενέσεως ἀνάγκην]. ὅπου γὰρ αἰσθησις καὶ
 ταύτης ἀντίληψις, ἐκεῖ τοῦ νοητοῦ ἡ ἀπόστασις· καὶ
 ὅσῳ τῆς ἀλογίας ἀνακίνησις, τόσῳ τοῦ νοεῖν ἀπό-
 στασις. οὐ γὰρ ἐνδέχεται τῇδε κἀκεῖσε φερόμενον,
 10 ἐνταῦθα ὄντα, εἶναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ μέρει ἡμῶν, ἀλλ’
 ὅλοι τὰς προσοχὰς ποιούμεθα. τὸ δὲ οἰεσθαι κατὰ 42
 τὴν αἰσθησιν παθαινόμενον πρὸς τοῖς νοητοῖς ἐνε-
 ρεῖν πολλοὺς καὶ τῶν βαρβάρων ἐξετραχέλισεν, οἱ ἐπὶ
 πᾶν εἶδος ἡδονῆς προῆλθον ἐκ καταφρονήσεως, λέ-
 15 γοντες καὶ τῶν δύνασθαι πρὸς ἄλλοις ὄντα, τῇ ἀλογίᾳ
 χρῆσθαι τούτοις ἐπιτρέπειν. ἤδη γὰρ τινων ἀκήκοα
 τῇ σφῶν δυστυχίᾳ συναγορευόντων τοῦτον τὸν τρόπον.
 οὐ γὰρ ἡμᾶς μολύνει, φασί, τὰ βρώματα, ὥσπερ οὐδὲ
 τὴν θάλατταν τὰ ζῦπαρὰ τῶν φευμάτων· κυριεύομεν
 20 γὰρ βρωτῶν ἀπάντων, καθάπερ ἡ θάλασσα τῶν ὑγρῶν
 πάντων. εἰ δὲ ἡ θάλασσα κλείσειε τὸ ἐαυτῆς στόμα
 ὥστε μὴ δέξασθαι τὰ ῥέοντα, ἐγένετο καθ’ ἐαυτὴν μὲν
 μεγάλη, κατὰ δὲ τὸν κόσμον μικρά, ὡς μὴ δυναμένη
 στεῆλαι τὰ ζῦπαρά· εὐλαβηθεῖσα δὲ μολυνθῆναι οὐκ ἂν
 25 δέξαιτο. ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὴ πάντα δέχεται, γινώ-

1 οὐ γὰρ ἔξεστιν εἰπεῖν ὅτι conī. R || 4—6 καθάπερ
 — ἀνάγκην verba spuria arbitratur N || 8 τοσούτω τοῦ Valenti-
 nus, τόσῳ τοῦ N: τοσούτω || 11 ὅλοι N: ὅλοις || 15 καὶ τῶν
 δύνασθαι] εἰ τῷ δυνατὸν εἴη μὴ μολύνεσθαι conī. N || ἄλλοις]
 ἀλόγοις conī. N || 20 βρωτῶν N: τῶν || 22 τὰ ῥέοντα, ἐγένετο
 τὰ εἰσρέοντα, γένοιτο ἂν conī. N || 23 ὥσει Valentinus, ὥς N,
 ὥς γε Bernays p. 15: ὥστε || 24 μολυνθῆναι] μολυνθῆναι Bernays

σκουσα τὸ ἐαυτῆς μέγεθος, καὶ οὐκ ἀποστρέφεται τὰ εἰς ἐαυτὴν ἐρχόμενα. καὶ ἡμεῖς οὖν, φασίν, ἐὰν εὐλαβηθῶμεν βρωσίν, ἐδουλώθημεν τῷ τοῦ φόβου παθήματι. δεῖ δὲ πάνθ' ἡμῖν ὑποτετάχθαι. ὕδωρ μὲν γὰρ ὀλίγον συνακτὸν ἐάν τι δέξηται ἑνυπαρόν, εὐθέως μαιίνεται 5 καὶ θολοῦται ὑπὸ τῆς ἑνυπαρίας· βυθὸς δὲ οὐ μαιίνεται. οὕτω δὴ καὶ βρώσεις τῶν ὀλίγων περιγίγνονται· ὅπου δὲ βυθὸς ἐξουσίας, πάντα δέχονται καὶ ὑπ' οὐδενὸς μαιίνονται. τοιούτοις δ' ἐαυτοὺς ἀπα- τῶντες ἀκόλουθα μὲν οἷς ἡπάτηντο ἔδρων, ἀντὶ δ' 10 ἐλευθερίας εἰς τὸν τῆς κακοδαιμονίας βυθὸν αὐτοὺς φέροντες ἐπνίξαν. τοῦτο καὶ τῶν κυνικῶν τινὰς παντο- ρέκτας ἐποίησεν, προσπλακέντας τῷ αἰτίῳ τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῖς, ὃ δὴ καλεῖν εἰώθασιν ἀδιάφορον.

43 ἀνὴρ δὲ εὐλαβὴς καὶ ὑποπτος πρὸς τὰ ροητεύματα τῆς 15 φύσεως, τὴν τε τοῦ σώματος φύσιν κατασκεψάμενος [καὶ] ὥς ἤρμостαι ὀργάνου δίκην πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς [γνούς], οἶδεν ὥς ἐτοιμον φθéréσθαι τὸ πάθος, ἃν τε βουλώμεθα ἃν τε μή, κρουσθέντος τοῦ σώματος ὑπὸ τῶν ἔξωθεν καὶ τοῦ κρούσματος εἰς 20 ἀντίληψιν ἀφικομένου. ἡ γὰρ ἀντίληψις ἐτύγγανεν οὐσα ἢ φθéréξις, φθéréσθαι δ' οὐκ ἔστι τὴν ψυχὴν μὴ ὅλην πρὸς τὸ φθέγμα ἐπιστραφεῖσαν καὶ τὸ ἐπι- στατικὸν ὅμμα πρὸς τοῦτο μεταθεῖσαν. ὅλως δὲ τῆς ἀλογίας τὸ ἄχρι τίνος καὶ πῶς καὶ πόθεν καὶ πρὸς 25

2 οὖν] οὖν ἄν Polak Cur. sec. ad Odyss. p. 52 || 3 παθή-
ματι Bernays p. 145: νήματι vel φρονήματι || 6 θολοῦται Foge-
rolles, θολοῦται Rhoer: δουλοῦται || 9 δ'] δὴ N || 10 ἡπάτηντο
al. || 13 προσπλακέντας N: προσπλακέντων || 14 εἰώθασιν
N: εἰώθαμεν || 17 et 18 καὶ et γνούς abesse malit N || 19 βου-
λώμεθα ed. pr.: βουλόμεθα Mm || 23 φθέγμα] κρούσμα R, κρούμα
† 24 μεταθεῖσαν N: μετατιθεῖσαν

- οὓς ἐπικρίνειν οὐκ ἐχούσης, καθ' ἑαυτὴν δὲ ἀνεπι-
 σκέπτου ὑπαρχούσης, ἥ ἂν ἐπιβρίσῃ, ἵπποις ἐοικυίας
 ἄνευ ἡνιόχου, ἀμήχανόν ἐστιν ἢ διοικεῖν τι καθη-
 κόντως πρὸς τὰ ἔξω ἢ τροφῆς, καιρὸν καὶ μέτρα
 5 γιγνώσκειν, μὴ οὐχὶ τοῦ ἡνιόχου ἐφεστιῶτος ὅμματος,
 ὃς τὰ κινήματα ῥυθμίζει καὶ ἡνιοχεῖ τῆς τυφλῆς καθ'
 ἑαυτὴν ἀλογίας. ὁ δὲ τὴν ἐπίστασιν τοῦ λογισμοῦ
 ἀφαιρῶν τῆς ἀλογίας, ἐπιτρέπων δὲ αὐτῇ φέρεσθαι
 κατὰ τὴν οἰκίαν φύσιν, οἷος ἂν εἴη τῇ ἐπιθυμίᾳ
 10 συγχωρήσας εἰς ὅσον βούλεται προχωρεῖν τῆς οἰκίας
 κινήσεως, καὶ τῷ θυμῷ ὡσαύτως. καλὸν γοῦν ἡμῖν
 τὸ σπουδαῖον ποιῆσει καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ λελογισμένα
 ἀκαθεκτον ὑπὸ τοῦ ἐφεστιῶτος λογισμοῦ ποιῶν ἐν
 ταῖς τοῦ ἀλόγου ἐνεργείαις. καίτοι ταύτῃ διεννηοχέαι 44
 15 φαίνεται ὁ σπουδαῖος τοῦ φανύλου, ὅτι ὁ μὲν παντα-
 χοῦ τὸν λογισμὸν ἔχει παρεστιῶτα καὶ κρατοῦντα καὶ
 ἡνιοχοῦντα τὸ ἄλογον, ὃ δὲ πολλὰ πράττει παριεῖς
 τῷ λογισμῷ καὶ σὺν τούτῳ πράττειν ἂν πράττει. διὸ
 καὶ ὁ μὲν ἀλόγιστος λέγεται καὶ φερόμενος ὑπὸ τῆς
 20 ἀλογίας, ὃ δὲ λελογισμένος καὶ ἐγκρατὴς παντὸς ἀλο-
 γίστου· καὶ τὸ ἀμαρτάνειν ἄρα τοῦτο τοῖς πολλοῖς
 καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν πράξει καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ
 ταῖς ὁργαῖς γίνεται, ἔμπαλιν δὲ κατορθοῦν τοῖς σπου-
 δαίοις, ὅτι οἱ μὲν ἐφῆκαν τῷ παιδὶ δρᾶν καθ' ἑαυτὸν
 25 24 σημειῶσαι ὅτι παῖδα λέγει τὴν ἄλογον τῆς ψυχῆς
 δύναμιν.

4 πρὸς τὰ Valentinus: πρὸς τοὺς || 7 ἐπιστάσαν Ν || 9 οἷος
 vitiosum videtur || 10 συγχωρῆσαι con. R || 12 τὸ σπουδαῖον
 τὸν σπουδαῖον Rogerolles. quae sequuntur verba non expedit ||
 17 πολλὰ πράττει R: πολλὰ πράττειν || 17. 18 παριεῖς τῷ λογισμῷ
 παριεῖς τῷ ἀλόγῳ R, παριεῖς τὸν λογισμὸν Rhoer || 18 πράττειν
 πράττει R || 19 καὶ φερόμενος] ὡς φερόμενος Ν || 20 καὶ ἐγκρα-
 τῆς] ὡς ἐγκρατὴς Ν || 26 δύναμιν] ἐπιθυμίαν con. Ν

ἂ βούλεται, οὐ δὲ τῷ παιδαγωγῷ, καὶ μετὰ τούτου τὰ
 καθ' ἑαυτοὺς κυβερνῶσιν. ὥστε καὶ ἐν βρωτοῖς καὶ
 ἐν ταῖς ἄλλαις ταῖς διὰ τοῦ σώματος ἐνεργείαις ἢ
 ἀπολαύσεσιν παρῶν μὲν ὁ ἡνίοχος ἀφορίζει τὸ σύμ-
 μετρον καὶ τὸ εὐκαιρον, ἀπὼν δὲ καὶ ὡς φασὶν τινες 5
 πρὸς τοῖς ἑαυτοῦ ὄν, εἰ μὲν καὶ τὴν ἡμετέραν πρόσε-
 ξιν ἔχει παρ' ἑαυτῷ, οὐδ' ἐπιτρέπει τῇ ἀλογίᾳ παθαί-
 νεσθαι οὐδ' ὅλως τι ἐνεργεῖν· εἰ δ' ἀφῆκε ταύτην
 πρὸς τῷ παιδί εἶναι ἄνευ αὐτοῦ, ἀπώλεσε τὸν ἄνθρω-
 45 πον συρόμενον ὑπὸ τῆς ἀνοίας τοῦ ἀλόγου. ὅθεν 10
 τοῖς σπουδαίοις ἢ ἀποχὴ μᾶλλον οἰκειότερα καὶ βρω-
 τῶν καὶ τῶν διὰ σώματος ἀπολαύσεων καὶ πράξεων
 τῆς ἐφάψεως, τῷ δεῖν ἐφαπτόμενον τῶν σωματικῶν
 καταβαίνειν ἀπὸ τῶν οἰκείων ἡθῶν εἰς παιδαγωγίαν
 τοῦ ἐν ἡμῖν ἀλογίστου· ἐν δὲ ταῖς τροφαῖς καὶ μᾶλλον· 15
 οὐδὲ γὰρ τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν ἐπιλογιστικὸν τὸ
 ἄλογον· φύσει γὰρ ἀνεπίγνωμον τοῦ ἀπόντος τὸ ἄλο-
 γον. τῶν δὲ τροφῶν εἰ μὲν ἦν ἀπηλλάχθαι ὥσπερ
 τῶν ὁρατῶν ἀρθέντων (ἔξεστι γὰρ πρὸς ἅλλοις εἶναι
 κοιμίσαντα τὰς ἀπ' αὐτῶν φαντασίας), μέτριον ἂν ἦν, 20
 τῇ ἀνάγκῃ εἴξαντα τῆς θνητῆς φύσεως ἐπ' ὀλίγον,
 εὐθὺς ἀπηλλάχθαι. ἐπεὶ δὲ καὶ παρολκῆς χρόνου
 χρειὰ καὶ πέψεως καὶ ἀναδόσεως καὶ τῆς πρὸς τούτοις
 συνεργείας τῆς ἐξ ὕπνου τε καὶ ἡσυχίας τῆς τε ἄλλης
 ἀργίας καὶ μετὰ ταῦτα τῆς ἐκ τῆς ἀναδόσεως ποιᾶς 25
 κράσεως περιττωμάτων τε διαχωρήσεως, ἀνάγκη τὸν
 παιδαγωγὸν παρεῖναι, ὅς τὰ κοῦφα καὶ ἀνεμπόδιστα
 ἑαυτῷ ἐκλεξάμενος, ταῦτ' ἐπιτρέψει τῇ φύσει, τὸ μέλλον
 προορώμενος καὶ ὅσον τὸ ἐμπόδιον, συγχωρήσαντος

7 οὐδ' ἐπιτρέπει] οὐκ ἐπιτρέπει N || 9 αὐτοῦ N: αὐτοῦ ||
 23 πρὸς τούτοις] πρὸς τοῦτο vel πρὸς ταῦτα R

ταῖς ἐπιθυμίαις φορτίον οὐκ εὐάγκαλον ἐπεισάγειν
 ἡμῖν δι' ὀλίγην ἡδονήν, ἧς ἐν τῷ καταδέχεσθαι αὐτὰ
 εἰς τὴν κατάποσιν ἀντιλαμβανόμεθα. οὐκ ἀπεικότως 46
 ἄρα τὸ πολὺ καὶ περιττὸν ὁ λόγος ἀποκρίνας εἰς
 5 ὀλίγον περιγράφει τὸ ἀναγκαῖον, εἰ μέλλει μῆτε πορί-
 ζων ἔξειν πράγματα διὰ τὸ δεῖσθαι πλειόνων, μῆτε
 εὐτρεπῇ ποιῶν πλειόνων τῶν ὑπηρετησομένων δεήσε-
 σθαι, μῆτε ἐσθίων πλειόνων ἡδονῶν ἀντιλήψεσθαι,
 μῆτε πληρούμενος πολλῆς ἀργίας ἐμπλήσεσθαι, μῆτε
 10 παχυτέρου φορτίου ἐμπιπλάμενος ὑπνώδης γίγνεσθαι,
 μῆτε τῶν πιαινόντων τὸ σῶμα πληρούμενος ἰσχυρότερον
 μὲν τὸν δεσμόν, αὐτὸν δὲ ἀργότερον πρὸς τὰ οἰκεία
 ποιήσῃ καὶ ἀσθενέστερον. δεῖξάτω τοίνυν ἡμῖν τις
 ἀνὴρ, σπεύδων ὥς ἐνι μάλιστα ζῆν κατὰ νοῦν καὶ ἀπερί-
 15 σπαστος ἐκ τῶν κατὰ τὸ σῶμα παθῶν εἶναι, ὥς εὐπο-
 ρωτέρα μὲν ἢ κρεοφαγία τῶν ἐκ τῶν ἀκροδρύων καὶ
 ἐκ λαχάνων ὕψων, εὐτελεστέρα δὲ ἢ τούτων παρα-
 σκευὴ τῆς τῶν ἀψύχων καὶ μαγείρων ὅλως μὴ δεομέ-
 νης, [ἀνῆδονος δὲ καθ' ἑαυτὴν παραβαλλομένη πρὸς
 20 τὴν ἄψυχον,] κουφοτέρα δὲ ἐν ταῖς πέψεσιν τῆς ἐτέρας,
 κὰν ταῖς ἀναδόσεσιν ταῖς εἰς τὸ σῶμα ταχύτερα τῆς
 ἐκ λαχάνων ἀναδόσεως, πρὸς τε τὰς ἐπιθυμίας ἥττον
 ἐρεθίζουσα καὶ εἰς πάχος καὶ ῥώμην σώματος ἔλαττον
 συμβαλλομένη τῆς ἀψύχου διαίτης. εἰ δὲ τοῦτο οὔτε 47

1 εὐάγκαλον Fogerolles: εὖ ἂν καλὸν || 3 ἀντιλαμβανόμεθα R: ἀντιλαμβάνονται || 6 διὰ τὸ Fogerolles: διὰ τοῦτο || 7 εὐτρεπῇ Lips.: εὐπρεπῇ Mm || 10 ἐμπιπλάμενος ed. pr. || 12 αὐτὸν N: αὐτὸν || 16 κρεοφαγία N: κρεοφαγία || 18 καὶ μαγείρων] πυρός καὶ μαγείρων R || 18. 19 δεομένης N: δεομένων || 19. 20 ἀνῆδονος — ἄψυχον verba seclausit N || 19 καθ' ἑαυτὴν παραβαλλομένη] καὶ καθ' ἑαυτὴν καὶ παραβαλλομένη coni. R || 21 ταῖς εἰς Lips.: τῆς εἰς Mm. ed. pr. || ταχύτερα Lips. Meerm.: παχυτέρα Mm. ed. pr. || 23 πάχος R: πάθος

ιατρῶν τις οὔτε φιλοσόφων, οὐ γυμναστής, οὐκ ἰδιώ-
 της εἶπεν ἐτόλμησεν, τί οὐκ ἀφιστάμεθα ἐκόντες τοῦ
 σωματικοῦ φορτίου; τί οὐκ ἐλευθεροῦμεν αὐτοὺς ἅμα
 τῇ ἀποστάσει ἐκ πολλῶν; οὐ γὰρ ἐνὸς ἦν, ἀλλὰ μυρίων,
 τοῖς ἐλαχίστοις ἐθίσαντα αὐτὸν ἀρκεῖσθαι, ἀπηλλά- 5
 χθαι, χρημάτων περιουσίας, οἰκετῶν πλειόνων ὑπη-
 ρεσίας, σκευῶν πλήθους, ὑπνώδους καταστάσεως,
 νόσων σφοδρότητος καὶ πλήθους, ἱατρῶν δεήσεως,
 ἐρεθισμῶν πρὸς ἀφροδίσια, ἀναθυμιάσεων παχυτέ-
 ρων, περιττωμάτων πλήθους, παχύτητος τοῦ δεσμοῦ, 10
 δώμης πρὸς πράξεις ἐγειρούσης, Ἰλιάδος κακῶν· ὧν
 ἡ ἄψυχος καὶ λιτὴ τροφή καὶ πᾶσιν εὐπόριστος ἀφαι-
 ρεῖται ἡμᾶς, εἰρήνην παρασκευάζουσα τῷ τὰ σωτήρια
 ἡμῖν ἐκπορίζοντι λογισμῷ. οὐ γὰρ ἐκ τῶν μαζοφάγων,
 φησὶν ὁ Διογένης, οἱ κλέπται καὶ οἱ πολέμιοι, ἀλλ' 15
 ἐκ τῶν κρεοφάγων οἱ συκοφάνται καὶ τύραννοι. τῆς
 δὲ τοῦ πολλῶν δεῖσθαι ἀρθείσης αἰτίας καὶ τοῦ πλή-
 θους τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸ σῶμα περιαιρεθέντος
 τοῦ τε βάρους τῶν ἀναδιδομένων κουφισθέντος, ἐλεύ-
 θερον τὸ ὄμμα καπνοῦ τε καὶ κύματος τοῦ σωματικοῦ 20
 48 ἐκτὸς καθωρμισμένον γίννεται. καὶ τοῦτο οὔτε ὑπομνή-
 σεως οὔτε ἀποδείξεως διὰ τὴν αὐτόθεν προσοῦσαν
 ἐνάργειαν χρήξει. ὅθεν οὐ μόνον οἱ κατὰ νοῦν ξῆν
 ἐσπουδακότες καὶ τέλος τὸν κατ' αὐτὸν βίον ἐνστησά-
 μενοι ἀναγκαίαν πρὸς τὸ τέλος ὀφῶσι τὴν τούτων ἀποχὴν, 25
 ἀλλὰ καὶ πᾶς σχεδὸν οἶμαι φιλόσοφος τὴν εὐτέλειαν

3 αὐτοὺς ed. pr.: αὐτοὺς *Mm* || 5 αὐτὸν ed. pr.: αὐτὸν *Mm* ||
 15 ὁ Διογένης] cf. *Julian. Orat. VI* p. 198 sq. || πολέμιοι *vix*
sanum || 17 ἀρθείσης αἰτίας] αἰτίας ἀρθείσης *N* || 18. 19 περιαι-
 ρεθέντος — κουφισθέντος *Fogerolles*: περιαιρεθέντων — κου-
 φισθέντων || 20 καπνοῦ τε καὶ κύματος] cf. *Od.* μ 219 || 22 προσ-
 ούσαν] παρούσαν *malit N*

πρὸ τῆς πολυτελείας ἐγκρίνων ἀποδέξαιτ' ἂν μᾶλλον
 τὸν ὀλίγοις ἀρκούμενον τοῦ πλειόνων δεομένου. καὶ
 ὃ παράδοξον τοῖς πολλοῖς δόξειεν <ἂν> εἶναι, τοῦτο
 λέγοντας καὶ ἐκτιμῶντας εὐρίσκομεν [λέγω δὲ] τοὺς
 5 ἡδονὴν οἰκόμενους τὸ τέλος τῶν φιλοσοφησάντων.
 τῶν γὰρ Ἐπικουρείων οἱ πλείους ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κορυ-
 φαίου ἀρξάμενοι μάξῃ καὶ τοῖς ἀκροδρόις ἀρκούμε-
 νοι φαίνονται, τὰ τε συγγράμματα ἐμπεπλήκασιν τὸ
 ὀλιγοδεῖς τῆς φύσεως ἀφηγούμενοι καὶ τὸ ἐκ τῶν
 10 λιτῶν καὶ εὐπορίστων ἱκανῶς αὐτῆς τὸ ἀναγκαῖον
 ἰώμενον παριστάντες. ὦρισται γάρ, φησὶν, ὃ τῆς 49
 φύσεως πλοῦτος καὶ ἔστιν εὐπόριστος, ὃ δὲ τῶν κενῶν
 δοξῶν ἀόριστός τε ἦν καὶ δυσπόριστος. τὸ γὰρ κατ'
 ἔνδειαν ἐνοχλοῦν τὴν σάρκα ἐξαιρεῖται καλῶς καὶ
 15 αὐτάρκως τὰ εὐπόριστα, ἀπλῆν ἔχοντα φύσιν ἡγρῶν
 τε καὶ ξηρῶν· τὸ δὲ λοιπὸν ὅσον εἰς πολυτέλειαν
 πέπτωκεν, οὐκ ἀναγκαῖαν ἔχειν φασὶ τὴν ὄρεξιν
 οὐδ' ἀπ' ἀλγοῦντός τινος ἀναγκαίως γιγνομένην,
 ἀλλὰ τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ἡ λυποῦντος ἢ νύττοντος
 20 μόνον ἐν τῷ μὴ παρῆναι, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ χαίροντος,
 τὴν δὲ ὅλως ἀπὸ τῶν κενῶν καὶ διεψευσμένων δογ-
 μάτων, ἣ εἰς οὐδὲν φυσικὸν ἀνάγεται ἑλλειμμα οὐδ'
 εἰς τὸ διαλύον τὴν σύστασιν ἐκ τοῦ μὴ παρῆναι.

1 πρὸς τὴν πολυτέλειαν συγκρίνων R || 2 τὸν N: τὸν ἐν
 vel τὸ ἐν || 3 ἂν addidit N || 4 λέγω δὲ verba delet N || 5 ἡδο-
 νήν N: δι' ἡδονήν vel δ' ἡδονήν || 11 φασὶν ed. Cant. ||
 12 δὲ τῶν N (cf. Laert. Diog. 10, 144 et Porph. ep. ad Marc.
 27): δ' ἐκ τῶν || 13 τε ἦν καὶ] τε ἡμῖν καὶ R, τε καὶ Bernays
 p. 145 || 17 ἐκπέπτωκεν Rhoer || φασὶ] φύσει R || 18 ἀναγκαίως
 delendum esse coni. Th. Gomperz *Zeitschr. f. d. österr. Gymn.*
 1866 p. 708 || 20 'χαίροντος si verum est non bene dicitur' Vsener
 in Epicur. fr. 456 p. 296 || 20. 21 ὅλως in libris ante ἀπὸ τοῦ χαίρον-
 τος verba legitur, correxit R || 21. 22 δογμάτων] δοξῶν malim
 cum Vsenero

ἱκανὰ γὰρ καὶ τὰ τυχόντα διακρατῆσαι ταῦτα ἦν, ὧν
 ἀναγκαίως δεῖται ἡ φύσις. ταῦτα δὲ καὶ διὰ τὴν
 λιτότητα καὶ διὰ τὸν ὀλιγότητά ἐστιν εὐπόριστα· καὶ
 τῷ μὲν κρεοφαγίας ἀπομένῳ χρεία καὶ τῶν ἀψύχων,
 τῷ δὲ ἀρκουμένῳ τοῖς ἀψύχοις ἐξ ἡμισείας καὶ τοῦτο 5
 εὐπόριστον καὶ ὀλίγων δεόμενον ἀναλωμάτων τὸ τῆς
 50 παρασκευῆς. δεῖ δέ, φασίν, οὐχ ἐτοιμασάμενον τὰ
 ἀναγκαῖα προσθήκη τῇ φιλοσοφίᾳ χρῆσθαι, ἀλλὰ
 παρασκευασάμενον τὸ θαρρεῖν τῇ ψυχῇ γνησίως,
 οὕτως ἀντέχεσθαι τῶν καθ' ἡμέραν. κακῷ γὰρ φρον- 10
 τιστῇ τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπιτρέψομεν, ἄνευ φιλοσοφίας
 τὸ ἀναγκαῖον συμμετρούμενοι τῆς φύσεως καὶ παρα-
 σκευάζοντες. διὸ φιλοσοφοῦντα δεῖ καὶ τούτων προ-
 νοεῖν καὶ ἐφ' ὅσον ἂν ἡ παρ' ἐκείνοις ἔντονος ἐπι-
 μέλεια παραδιδῶ. ἐφ' ὅσον δὲ ἐκείθεν τι ἀφαιρεῖται, 15
 ὃ μὴ κυριεύσει τῆς τελείας ἐκθαρρήσεως, μὴ προσίεσθαι
 πρὸς τὴν χρημάτων τε καὶ τροφῶν παρασκευήν. σὺν
 φιλοσοφίᾳ τοίνυν ἀπτεόν τούτων, καὶ εὐθὺς προσπε-
 σεῖται ὅτι πολλῷ κρεῖττον τὸ ἐν αὐτοῖς μεταδιώκειν
 ἐλάχιστόν τε καὶ λιτόν καὶ κοῦφον· ἐλάχιστον γὰρ 20
 51 καὶ τὸ ὀχληρόν ἐκ τοῦ ἐλάχιστου. ὧν δ' ἂν συν-
 εφελέκωσται ἡ παρασκευὴ ἐμπόδια ἐκ τῆς τοῦ σώματος
 βαρύντητος ἢ ἐκ τῆς τῶν παρασκευαζομένων πραγμα-
 τείας ἢ ἐκ τοῦ κωλύειν τὴν περὶ τῶν κυριωτάτων
 λογισμῶν ἐνέργειαν εἶναι συνεχῇ ἢ ἐκ τινος ἄλλης 25
 αἰτίας, εὐθὺς ἀλυσιτελὴς γίνεται καὶ οὐκ ἀντάλλακτος
 πρὸς τὰς συνακολουθούσας ὀχλήσεις. δεῖ μέντοι
 τῷ φιλοσόφῳ καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ μηδὲν ὑπολείψειν

4 κρεοφαγίας N: κρεοφάγιας || 12 συμμετρούμενον al. ||
 14 παρ' ἐκείνοις] ὑπὲρ (vel περὶ) ἐκείνης comi. R || 16 τελείας
 Valentinus: τελείας || 21 ὧν δ' ἂν Vsener in Epicur. fr. 461:
 ὅδ' ἂν

παρῆναι διὰ βίον· ταύτην δὲ τὰ μὲν εὐπόριστα
 ἱκανῶς διασφῆζει, τὰ δὲ πολυτελῆ ποιεῖ δυσέλπιστον.
 οἱ γοῦν πολλοὶ διὰ τοῦτο, καίπερ πολλὰ κεκτημένοι,
 ὥς ὑπολειφόντων ἀνήνυτα μοχθοῦσιν. ἀρκεῖσθαι δὲ
 5 τοῖς εὐπορίστοις καὶ λιτοτάτοις ποιεῖ τὸ μνημονεύειν
 ὅτι πρὸς μὲν τῆς ψυχῆς ἀξιόλογον ταραχῆς λύσιν
 οὐθὲν ἰσχύειν πέφυκεν οὐδ' ὁ πᾶς πλοῦτος συναχθεὶς,
 τὸ δὲ τῆς σαρκὸς ὀχληρὸν ἐξαιρεῖ καὶ τὰ πάννυ μέρη
 καὶ τυχόντα πᾶσάν τε εὐποριστίαν κεκτημένα, ὑπολεί-
 10 ποντά τε καὶ τὰ τοσαῦτα οὐ ταράττει τὸν ἀποδυνή-
 σκειν μελετῶντα. ἔτι καὶ τὸ ἀλγεινὸν τὸ δι' ἐνδείας
 πολλῆς ἡπιότητος ἢ τὸ διὰ πληρώσεως μετέχει, ἔαν
 μὴ τις ταῖς κεναῖς δόξαις ἑαυτὸν ἀπατᾷ· ἢ τε ποιικιλί-
 ᾶν τροφῶν οὐχ ὅπως τὰς ταραχὰς τῆς ψυχῆς ἐκλύει,
 15 ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἐν τῇ σαρκὶ ἡδονὴν συνεπαύξει.
 πέρας γὰρ ἔχει καὶ αὕτη ἅμα τῇ τῆς ἀλγηδόνης
 ὑπεξαίρεσει. ὥς τό γε τῆς σαρκοφαγίας οὗτ' ἔλυνεν τι
 ὀχληρὸν τῆς φύσεως οὐδ' ὁ μὴ συντελούμενον ἐπ'
 ἀλγηδὸνα ἡνύετο· τὴν δὲ χάριν βίαιαν εἶχεν καὶ ταχὺ
 20 τῷ ἐναντίῳ μιννυμένην. οὐ γὰρ πρὸς ζωῆς συμμονήν,
 πρὸς δὲ ποιικιλίαν ἡδονῶν συνεβάλλετο, εἰκότως ἀφρο-

6 τῆς ψυχῆς — λύσιν] τὸ τῆς ψυχῆς ἀξιόλογον ταραχὴν
 λύειν Vsener in Epic. fr. 470 || 9. 10 ὑπολείποντά τε] ὑπολεί-
 ποντα δὲ N || 10 τοσαῦτα] τοιαῦτα malit N || 11 τὸ ἀλγεινὸν]
 ἀλγεινὸν N || 12 πολλῆς] πλείονος vel πολλῶ πλείονος conl. R ||
 15 συνεπαύξει ed. Cant.: συνεπαυξεῖ || 16. 17 πέρας — ὑπεξαι-
 ρέσει] agnovit Th. Gomperz Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 1866
 p. 708 Epicuri placitum a Laert. Diog. 10, 139 Clem. Alex.
 Strom. II p. 495 aliis plurimis commemoratum, vide quae
 collegit M. Hertz in Gellii Noct. Att. II, 6, 12 || 17 οὗτ' ἔλυνεν
 τι Vsener in Epicuri fr. 464: οὐδ' ἔλυνεν τι || 18 οὐδ' ὁ μὴ
 Vsener, οὐτε μὴ malit N: οὐδ' ὁ μὴ || 19 ἡνύετο] ἀνῆγετα conl.
 Vsener coll. 1, 49 p. 123, 22 || χάριν βίαιαν Vsener, χάριν βα-
 ρείαν malit N: βίαιαν χάριν

δισίοις ἢ ξενικῶν οἴνων πόσεσιν, ὧν καὶ χωρὶς δια-
 μένειν δύναται ἢ φύσις. ὧν δὲ χωρὶς οὐκ ἂν ὑπο-
 μένειεν, βραχέα παντάπασιν ἐστί καὶ δυνάμενα ῥαδίως
 καὶ μετὰ δικαιοσύνης καὶ ἐλευθερίας ἡσυχίας τε καὶ
 52 πολλῆς ῥαστώνης πορίζεσθαι. ἔτι δὲ οὐδὲ πρὸς ὑγίαν 5
 τὰ κρέα συντελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον τῇ ὑγείᾳ ἐμποδίζει.
 δι' ὧν γὰρ ὑγεία ἀνακτᾶται, διὰ τούτων καὶ διαμένει·
 ἀνακτᾶται δὲ διὰ τῆς λιτοτάτης καὶ ἀσάρκου διαίτης,
 ὥστε καὶ ταύτῃ ἂν συμμείνειεν. εἰ δὲ μὴ πρὸς τὴν
 Μίλωνος ῥώμην τὰ ἄψυχα συμβάλλεται μηδὲ ὅλως 10
 πρὸς ἐπίτασιν ἰσχύος, οὐδὲ γὰρ ῥώμης οὐδὲ ἐπιτάσεως
 ἰσχύος χρεῖα τῷ φιλοσόφῳ, εἰ μέλλοι θεωρεῖν καὶ μὴ
 πράξειν καὶ ἀκολασίαις προσέχειν. οὐδὲν δὲ θαν-
 μαστὸν τοὺς πολλοὺς οἴεσθαι εἰς ὑγίαν συντελεῖν
 τὴν κρεοφαγίαν· τῶν γὰρ αὐτῶν ἦν καὶ τὰς ἀπολαύ- 15
 σεις οἴεσθαι ὑγείας εἶναι τηρητικὰς καὶ τὰ ἀφροδίσια,
 ἃ ὥνησε μὲν οὐδένα τινά, ἀγαπητὸν δὲ εἰ μὴ ἐβλαψεν.
 εἰ δ' οἱ πολλοὶ μὴ τοιοῦτοι, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· οὐδὲ
 γὰρ φιλίας καὶ εὐνοίας πιστόν τι καὶ διαμόνιμον ἐν
 τοῖς πολλοῖς· οὐδὲ δεκτικοὶ τούτων οὐδὲ σοφίας οὐδὲ 20
 τῶν ἀξιόλογόν τι ἐχόντων σοφίας μορίων, οὐδὲ τοῦ
 συμφέροντος οὔτε τοῦ ἰδίου οὔτε τοῦ κοινοῦ συνετὸς ὁ
 πολὺς, οὐδὲ ἐθῶν φάτων καὶ ἀστείων κρίσιν ποι-
 εῖσθαι δυνάμενος. πρὸς τε τούτοις πολὺ τὸ ἀσελγές
 καὶ ἀκρασίας γέμον ἐν τοῖς πολλοῖς. διὸ οὐδὲ φοβη- 25

8 λιτοτάτης N: λεπτοτάτης || 10 μηδὲ N: οὐδὲ || 11 ἰσχύος]
 ἰσχύος, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς Hercher || 12 μέλλοι] μέλλει ed. pr. ||
 15 κρεοφαγίαν N: κρεοφαγίαν || 17 ἃ N: ὧν || ὥνησε — ἐβλαψεν]
 Epicuri sententia (fr. 62 Vaener.), cf. Laert. Diog. 10, 118
 Galen. XVII A p. 521 Clem. Alex. Paed. p. 228 || 18 εἰ δ' οἱ
 πολλοὶ N: εἰ δὲ πολλοὶ || 19 φιλίας] φιλοσοφίας al. || 20. 21 οὐδὲ
 τοῦ ed. Herch.: οὔτε τοῦ || 22 οὔτε τοῦ κοινοῦ N: οὐδὲ τοῦ
 κοινοῦ || 23 οὐδὲ ἐθῶν ed. Herch.: οὔτε ἐθῶν

τέον μή ποτε οὐκ ὦσιν οἱ βρωσόμενοι τὰ ζῶα. πάν- 53
των μὲν γὰρ φρονησάντων τὰ ἄριστα οὐδεμία χρεία
ὀρνιθεντικῆς, ἰξευτῶν, ἀλιέων, συβωτῶν. αὐτὰ δὲ
αὐτὰ διοικοῦντα τὰ ζῶα καὶ μὴ ἔχοντα τὸν ἐπιμελό-
5 μενον καὶ ἐφροσύνῃ ταχέως φθείρεται καὶ δαπανᾷ-
ται πρὸς τῶν ἐπιτιθεμένων καὶ τὸ πλῆθος ἀναλίσκόν-
των, ὥσπερ ἐπὶ μυρίων ὧν οὐ γέγονται ἄνθρωποι
ζῶων συμβέβηκεν· μενούσης δὲ τῆς κατὰ ἀνθρώπους
ποικίλης καὶ παντοίας ἀφροσύνης ἔσονται μύριοι καὶ
10 οἱ ταῦτα λαιμαργήσοντες. τηρεῖν τε χρὴ τὴν ὑγίαν
οὐ φόβῳ θανάτου, ἀλλ' ἔνεκα τοῦ μὴ ἐμποδίζεσθαι
πρὸς τὰ ἀγαθὰ τὰ ἐκ τῆς θεωρίας. διατηρητικὸν δὲ
αὐτῆς μάλιστα μὲν ἡ τῆς ψυχῆς ἀτάραχος κατάστασις
καὶ ἡ πρὸς τὸ ὄντως ὄν διάθεσις τῆς διανοίας. πολὺν
15 γὰρ τὸ ἄχρι σώματος ἐντεῦθεν ἀφικνούμενον, ὥς
πεῖρα διέδειξαν ἡμῶν ἑταῖροι, καὶ ἀρθρεῖν νόσον
περὶ τε πόδας καὶ χεῖρας τοσαύτην οὔσαν, ὥς ὅλων
ὀκτὼ ἐτῶν φέρεσθαι βασταζομένους, ἀποκροῦσαι ἅμα
τῇ ἐκστάσει τῶν χρημάτων καὶ πρὸς τὸ θεῖον ἐπιβλέ-
20 ψει· συναπέθεντο γοῦν ἅμα τοῖς χρήμασι καὶ ταῖς
φροντίσιν καὶ τὴν νόσον τοῦ σώματος, ὥστε πολὺν
πρὸς ὑγίαν καὶ τὸ πᾶν ἐκ τῆς ποιᾶς ψυχῆς καταστά-
σεως εἰς τὸ σῶμα κάτεισιν. συμβάλλεται δὲ ὥς ἐπὶ
πλείστον καὶ ἡ τῆς τροφῆς ἐλάττωσις. καθόλου δὲ
25 ὀρθῶς ὁ Ἐπικούρος ἐφασκεν εὐλαβητέον εἶναι τρο-
φήν, ἣν ἀποῦσαν μὲν ποθοῦμεν καὶ διώκομεν, συντε-

3 ὀρνιθεντῶν malit N || 3. 4 αὐτὰ δὲ αὐτὰ ed. pr.: αὐτὰ δὲ
αὐτὰ Mm || 9 μύριοι] μυρίοι Rhoer || 10 τηρεῖν τε] τηρεῖν δὲ
N || 16 καὶ ἀρθρεῖν] νεφρεῖν καὶ ἀρθρεῖν conl. R || 18 ἀπο-
κροῦσαι] ἀποκρουσάμενοι R || 19 καὶ] καὶ τῇ N || 28 ἀποῦσαν
Cobet Mn. nov. XI p. 426: ἀπολαῦσαι

λασθεῖσαν δ' ἐν ἀχαρίστῳ τίθεμεν. τοιαύτη δὲ πᾶσα
 ἰ δαψιλῆς καὶ παχεῖα. καὶ τοῦτο πάσχουσιν οἱ περὶ
 ταύτην ἐπισημνοί, ἢ ἀναλώμασιν ἢ νόσοις ἢ πλη-
 54 σμονῇ ἢ ἀσχολίαις περιπίπτοντες. διὸ καὶ ἐπὶ τῶν
 λιτῶν φυλακτέον τὸ πλήσμιον, καὶ πανταχοῦ σκεπτέον 5
 τί διὰ τῆς ἀπολαύσεως ἢ κτήσεως γίνεται καὶ πηλίκον
 ἔχει μέγεθος καὶ τίνος ὀληθροῦ λυτικὸν σαρκὸς ἢ
 ψυχῆς, μὴ διὰ <κενήν> χάριν ἢ περὶ ἐκάστου . . .
 ἔντασις γίνεται, ὥσπερ ὅτω . . . βίος κεκύνηται.
 ἀοριστεῖν γὰρ οὐδαμοῦ δεῖ, ἀλλ' ἔχεσθαι ὄρου καὶ 10
 μέτρου τοῦ ἐν τοῖς τοιοῦτοις, καὶ λογίζεσθαι ὥς ὁ
 φοβούμενος ἐμψύχων ἀποχὴν, εἴπερ δι' ἡδονὴν ἄπτε-
 ται κρεοφαγίας, τὸν θάνατον φοβεῖται. εὐθὺς γὰρ τῇ
 στεργήσει τῶν βρωτῶν συνάπτει ἀορίστου τινὸς δεινοῦ
 παρουσίαν, ἐξ ἧς ὁ θάνατος. παρὰ δὲ τὰς τοιαύτας 15
 καὶ τὰς ὁμογενεῖς αἰτίας καὶ ἡ τοῦ ξὴν ἄπληστος
 ὄρεξις γίνεται καὶ πλούτων καὶ χρημάτων καὶ δόξης
 τοῦ συνανξήσειν τε νομίζειν τὸ πᾶν ἀγαθὸν σὺν αὐτοῖς
 διὰ τοῦ πλείονος χρόνου καὶ τὸ κατὰ τὸν θάνατον δεινὸν
 ὥς ἀπέραντον φοβεῖσθαι. ἡδονὴ δὲ ἡ διὰ πολυτελείας 20
 οὐδὲ ἐγγὺς τείνει τῆς δι' αὐταρχείας τῷ πεπειραμένῳ
 γυγνομένης· πολὺ γὰρ τὸ ἡδὺ ἐν τῷ κατανοεῖν ὅσων
 αὐτὸς χρεῖαν ἔχει. ἀρθείσης γὰρ πολυτελείας, ἀρθείσης
 <δὲ> τῆς περὶ τὰ ἀφροδίσια πτοίας, τῆς ἕξω φιλοτιμίας,

1 ἀχαρίστῳ L. Dindorf in Thes. || 7. 8 σαρκὶ ἢ ψυχῇ coni. N ||
 8 μὴ Vsener in Epic. fr. 465: μὴδὲ || διὰ κενὴν χάριν Vsener: διὰ
 . . . χάριν || 8. 9 lacunae in libris indicatae sunt vacuis relictis
 spatiis. ἢ περὶ ἐκάστου <πράγματος> ἔντασις γίγνηται, ὥσπερ ὁ τῶ <ν
 πολλῶν> βίος coni. Vsener || 18 κρεοφαγίας N: κρεοφαγίας || 17 πλου-
 τῶν] πλούτων Vsener in Epic. fr. 468 || 18 τοῦ συνανξήσειν τε] τῷ
 συνανξήσειν τε Vsener || 23 χρεῖαν οὐκ ἔχει Victorius || 23. 24 ἀρ-
 θείσης δὲ N: ἀρθείσης || 24 τῆς ἕξω φιλοτιμίας] τίς ἕξω φιλο-
 τιμία olim N, ἀρθείσης τῆς ἕξω φιλοτιμίας ed. gr., ἀρθείσης

τίς λοιπὸν χρεία πλούτου ἀργοῦ, εἰς μηδὲν ἡμῖν χρη-
 σιμεύσοντος, ἀλλὰ μόνον βαρήσοντος; ὥς τὸ πεπλη-
 ρῶσθαι γίνεται καὶ ἡ ἐκ τοῦ τοιούτου κόρου ἡδονὴ
 ἀκραιφνήs. δεῖ δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀπεθίλξειν ὥς οἶόν τε
 5 τῆs τοῦ κόρου ἡδονῆs, οὐ τῆs κατὰ τὴν πείναν πλη-
 σμονῆs, καὶ γεύεσθαι, ἵνα . . . διὰ πάντων διέλθῃ,
 καὶ ὄρον θεῖναι τὸ ἀναγκαῖον, μὴ τὸ ἀόριστον. οὕτω
 γὰρ καὶ τούτῳ εἰληφέναι τὸ ἐνδεχόμενον ἀγαθὸν ἐνέ-
 σται διὰ τῆs αὐταρκείας καὶ ὁμοιώσεως τοῦ θεοῦ.
 10 οὕτως οὐδ' αὐτὸ ἐπὶ πλέον ποθήσει οὐδὲ τὸν χρόνον
 ὥς προσθήσοντα αὐτῷ μεῖζον ἀγαθόν· οὕτως δ' αὖ
 ἀληθινῶs πλουτήσει τῷ φυσικῷ ὄρῳ τὸν πλοῦτον
 μετρώων, οὐ δόξαις κεναῖs· οὕτως οὐκ ἐπ' ἐλπιδὶ κρε-
 μήσεται μεγίστης ἡδονῆs πίστιν οὐκ ἐχούσῃ τοῦ γε-
 15 νέσθαι· θορυβωδεστάτῃ γὰρ αὕτῃ· ἀλλ' ἐν αὐταρκείᾳ
 τοῦ παρόντος καὶ γεγονότος ἤδη μενεῖ, οὐδὲ ἀγωνιάσει
 μὴ τὸν πλείονα χρόνον παραμένειν. πρὸς δὲ τούτοις 55
 πῶs οὐκ ἄτοπον πρὸς Διός, τὸν μὲν κακοπαθοῦντα
 ἢ ἐν περιστάσει ὄντα ἰσχυρῶ τῶν ἔξωθεν ἢ ἐν δε-
 20 σμοῖs εἰλημμένον οὐδ' ἐννοίαν ἔχειν τροφῆs, οὐδὲ
 πόθεν πορισθήσεται φροντίζειν, ἀλλὰ καὶ [παρατιθε-
 μένης] παραιτεῖσθαι τὴν ἀναγκαίαν· τὸν δὲ ὄντως
 δεσμώτην κατατεινόμενον ταῖs ἐνδον κακοπαθείαιs

τῆs ἐξώλους φιλοτιμίας coni. Vsener || 1. 2 χρησιμεύσοντος Felicianus: χρησιμεύοντος || 2 ὥς τὸ] ** ἕως τὸ Vsener || 5 οὐ τῆs] διὰ τῆs Vsener || πείναν Felicianus; πείναν || 6 καὶ γεύεσθαι] καταγεύεσθαι Vsener || ἵνα <εὐ ἔχων> διὰ πάντων διέλθῃ Vsener || 7 μὴ τὸ Vsener: ἢ τὸ || ἀόριστον] ἄριστον al. || 8 καὶ τούτῳ] ἂν τούτῳ B, καὶ τούτῳ Vsener || 9 ὁμοιώσεως τοῦ θεοῦ] ὁμοιώσιν τῷ θεῷ Vsener || 13 ἐλπίδι Vsener: ἐλπίσι || 14 ἐχούσῃ Vsener: ἐχούσης || 14. 15 τοῦ γενήσεσθαι coni. Vsener || 16 οὐδὲ] οὐ γὰρ ed. pr. || 17 παραμένειν] παραμένη Vsener || 21. 22 παρατιθεμένηs abesse malit N || 22 παραιτεῖσθαι Valentinus: παρατιθεσθαι

ζητεῖν ἐδεσμάτων παρασκευήν, ποιικιλίας φροντίζειν, δι' ὧν τὸν δεσμὸν παχυνεῖ; καὶ πῶς ταῦτα ἀνδρῶν ἢ ἐγνωκότων ἢ πεπόνθασιν, οὐχὶ φιληδονούντων οἷς πεπόνθασιν καὶ ἐν οἷς εἰσὶν οὐκ εἰδότες; οἷς ἀντί-
 στροφον τὸ πάθος ἢ τοῖς εἰδόσι δεσμώταις τὴν ἑαυ- 5
 τῶν συμφορὰν γίνεσθαι. τῷ γὰρ ὑπάρχοντι βίῳ ἀχα-
 ριστοῦντες καὶ ταραχῆς ἀπλάτου γέμοντες, τοῦ ἀπόν-
 τος εἰς πλήρωσιν ἐφίενται. οὐδεὶς γὰρ ἀπὸ τοῦ πάντα
 αὐτῷ εὐλύτα εἶναι τὰ κατὰ τοὺς θορούβους ἐρχεται
 ἐπὶ τραπεζῶν καὶ κλινῶν ἀργυρῶν ὀρέξεις καὶ μύ- 10
 ρων καὶ μαγείρων καὶ σκευῶν καὶ ἐσθήτων καὶ δει-
 πνων ἐπὶ πᾶν πλῆθος καὶ ποιικιλίας καὶ πολυτελείας
 ἀνθρώπων ἡκόντων, ἀλλ' ἀπὸ ἀχρηστίας παντὶ τῷ
 ὑπάρχοντι βίῳ καὶ ἀγαθῶν ἀορίστου γενέσεως καὶ
 ταραχῆς ἀπλάτου. ὥσθ' οἱ μὲν οὐ μέμνηται τῷ τὸ 15
 παρὸν ἀποκροῦειν, οἱ δὲ τὸ μὴ παρὸν ζητοῦσι τῷ
 56 ἀχαριστεῖν τῷ παρόντι. ἑκατέρως δὲ ὁ θεωρητικὸς
 τοῦ λιτοῦ τῆς διαίτης ἀνθίσταται· καὶ γὰρ οἶδεν ἐν
 οἷς ἐστὶν δεσμοῖς· ὥστε πολυτελείας ὀρέγεσθαι οὐ
 δύναται, καὶ τὸ λιτὸν ἀγαπῶν οὐ ζητήσῃ ἐμψύχων 20
 βρώσεις ὥς οὐκ ἀρκούμενος τῇ τῶν ἀψύχων.

εἰ δὲ καὶ μὴ τοιαύτη ἦν ἡ τοῦ σώματος φύσις ἐπὶ
 τοῦ φιλοσόφου καὶ οὕτως εὐάγωγος καὶ διὰ τῶν τυ-
 χόντων εὐίαιτος, ἔδει δὲ καὶ ἀλγηδόνας ὑπομένειν
 ἕνεκα τῆς ἀληθινῆς σωτηρίας, ἃρ' οὐκ ἂν ὑπεμείνα- 25

2 παχυνεῖ N: παχύνει || 6. 7 ἀχρηστοῦντες conī. N ||
 7 ἀπλάτου] ἀπλέτου malim h. l. sicut v. 15 cum L. Dindorfio
 in Thes. I, 2 p. 1337 A || 9 θορούβους in suspicionem vocavit R ||
 13 ἡκόντων] εὐ ἡκόντων conī. R || ἀχρηστίας] ἀχαριστίας Abresch
 et R || 14 γενέσεως] ὀρέξεως conī. R || 15 ἀπλέτου L. Dindorf ||
 οὐ μέμνηται verba obscura || 17 ἀχρηστεῖν conī. N || 19 δεσμοῖς
 R: δεσμός || 25—131, 1 ὑπομείναιμεν conī. N

μεν; οὐ γὰρ δὴ νοσήματος στέρεσθαι δεῖ ὅπου σπου-
 δάζοντες πάνθ' ὑπομένομεν, τεμνόμενοι, φοινισσό-
 μενοι, καιόμενοι, πικρὰ φάρμακα πίνοντες, καθαιρό-
 μενοι διὰ γαστρός, δι' ἐμέτων, διὰ ῥινῶν, μισθούς
 5 τε προσαναλίσκοντες τοῖς ταῦθ' ἡμᾶς διατιθεῖσιν,
 οὐχὶ δὲ τοῦ ἔνδον χάριν νοσήματος [ὥς ἂν τὸν ὑπὲρ
 ἀθανασίας ἀγῶνα ἀθλοῦντες καὶ θεοῦ συνουσίας, ὧν
 κωλυόμεθα διὰ τὴν τοῦ σώματος συνουσίαν] πάνθ'
 ὑπομενοῦμεν εὐλόγως, εἰ καὶ μετ' ἀλγηδόνων ποιεῖ-
 10 σθαι τὰς ὑπομονὰς ἐχρῆν; [καὶ οὐ δήπου τοῖς νόμοις
 τοῦ σώματος ἐπεσθαι βιαίοις οὔσι καὶ ἀντικειμένοις
 τοῖς τοῦ νοῦ νόμοις καὶ ταῖς ὁδοῖς ταῖς σωτηρίοις
 ὑπομένομεν.] ὅπου δὲ νῦν οὐδὲ περὶ ἀλγηδόνων
 ὑπομονῆς φιλοσοφοῦμεν, ἀλλὰ περὶ ἡδονῶν οὐκ ἀναγ-
 15 καίων ἀποβολῆς, τίς λοιπὸν ἀπολογία τοῖς ἀπαναι-
 σχυντεῖν πρὸς τὴν αὐτῶν ἀκρασίαν βουλομένοις; εἰ 57
 γὰρ δεῖ μηδὲν ὑποστειλάμενον [μετὰ παρρησίας] εἰ-
 πεῖν, οὐκ ἔστιν ἄλλως τυχεῖν τοῦ τέλους ἢ προσηλω-
 θέντα μέν, εἰ χρὴ φάναι, τῷ θεῷ, ἀφηλωθέντα δὲ
 20 τοῦ σώματος καὶ τῶν διὰ τούτου τῆς ψυχῆς ἡδυπα-
 θεῖων [δι' ἔργων ἡμῶν τῆς σωτηρίας, οὐ δι' ἀκροάσεως
 λόγων ψιλῆς γινομένης]. θεῷ δὲ οὐδὲ τῶν μερικῶν
 τινί, οὐχ ὅτι τῷ ἐπὶ πᾶσιν καὶ ὑπὲρ τὴν ἀσώματον
 φύσιν ἀπλῶς μεθ' ὁποίας οὖν δικαίτης καὶ ὄλως σαρ-
 25 κοφαγίας ἐνῆν οἰκειοῦσθαι, ἀλλ' ἀγνεύαις παντοίαις

1 στέρεσθαι δεῖ ὅπου verba corrupta, expectes quod R
 proposuit ἀκαλλάττεσθαι || 6—8 ὥς ἂν — συνουσίαν verba hoc
 loco incommoda notavit N || 7 ἀθλοῦντες Meerm.: ἀθλοῦντας ||
 9 εὐλόγως] εὐλόγως Abresch || 10—13 καὶ οὐ δήπου — ὑπομέ-
 νομεν del. N || 11 ἐπεσθαι] ἐπεσθαι Mm || 16 αὐτῶν N: αὐτῶν ||
 17 μετὰ παρρησίας del. N || 18 ἢ R: μὴ || 19. 20 δὲ τοῦ R: δὲ
 ἐκ τοῦ Meerm., δὲ ἐκ al. || 20 τούτου Valentinus: τούτων ||
 21. 22 δι' ἔργων — γινομένης del. N || 22 θεῷ Victorinus: θεῶν
 9*

καὶ ψυχῆς καὶ σώματος μόλις καταξιοῦσθαι τῆς ἐκείνου
ἐπαισθήσεως, φύντι τε καλῶς καὶ ζῶντι ὁσίως καὶ
καθαρῶς. ὧσθ' ὅσῳ ὁ πάντων πατὴρ ἀπαθέστερος
καὶ καθαρώτερος καὶ ἀνταρκέστατος, ἅτε πόρῳ ὑλι-
κῆς ἐμφάσεως ἰδρυμένος, τόσῳ τὸν προσιόντα αὐτῷ 5
παντοίως καθαρόν τε καὶ ἀγνὸν εἶναι προσήκει, ἀρ-
ξάμενον ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τελευτῶντα εἰς τὸ εἶσω,
καθ' ἕκαστον τῶν μερῶν ἢ ὅλως τῶν προσόντων τὴν
κατὰ φύσιν ἐκάστῳ ἀγνείαν ἀπονέμοντα. ἀλλ' ἴσως
πρὸς μὲν ταῦτα οὐδεὶς ἂν ἀντείποι, ἀπορήσειε δ' ἂν 10
πῶς ἐν ἀγνείᾳ τίθεμεν τὴν ἀποχὴν, καίτοι ἐν ταῖς
θυσίαις μηλοσφαγοῦντές τε καὶ βουθυτοῦντες ἀγνήν
τε ταύτην νομίζοντες τὴν λερουργίαν καὶ θεοὺς κεχα-
ρισμένην. διὸ μακροῦ δεομένων λόγου πρὸς τὴν
τούτων διάλυσιν, ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὰ περὶ τῶν θυ- 15
σιῶν διαληπτέον.

BIBAION ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

- 1 Τῶν περὶ λιτότητος καὶ ἀγνείας ζητημάτων ἐχό-
μενοι εἰς τὸν περὶ τῶν θυσιῶν, ὃ Καστριέ, λόγον
ἀφικόμεθα δυσδιαίτητόν τε ὁμοῦ καὶ πολλῆς ἐξηγή- 20
σεως δεόμενον, εἰ μέλλοιμεν ἀληθῶς τε ἅμα καὶ τοῖς
θεοῖς εὐαρέστως τὴν περὶ αὐτοῦ κρίσιν διαθήσειν.
διὸ εἰς ἴδιον σκέμμα τὸν τόπον ὑπερβαλλόμενοι, νῦν

2 φύντι] φύντι *Mm* || τε *N*: δὲ || 3 ἀπαθέστερος *N*: ἀπλού-
στερος || 4 ἀνταρκέστερος *Hercher*. ἀπαθέστατος καὶ καθαρώ-
τατος καὶ ἀνταρκέστατος *malit N* || 5 ἐμφάσεως] φύσεως *N* ||
δεομένων] δέον *coni. N* || 23 τὸν λόγον ὑπερβαλλόμενοι *N*

τὰ φαινόμενα ἡμῖν καὶ ὅσα θνητὸν ἐξαγορεύειν ἐροῦμεν, τὸ παρορώμενον πρότερον εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς προκειμένην ὑπόθεσιν εὐθύναντες.

- πρῶτον μὲν γὰρ οὐ φαμὲν εἶναι ἀκόλουθον τῷ 2
 5 ἀναιρεῖν τὰ ζῶα τὸ δεῖν ἐξ ἀνάγκης αὐτὰ καὶ ἐσθίειν, οὐδ' ὁ τὸ ἕτερον διδούς, λέγω δὲ τὸ σφάττειν, τίθησι πάντως καὶ τὸ ἐσθίειν. αὐτίκα πολεμίους μὲν ἐπιόντας οἱ νόμοι ἀμύνεσθαι συνεχώρησαν, ἐσθίειν δ' αὐτοὺς οὐκέτ' εἶναι κατ' ἄνθρωπον δέδοκται. δεύτερον
 10 οὐκ εἰ δαίμοσιν ἢ θεοῖς ἢ τισι δυνάμεσιν θῦσαι τι τῶν ἐμψύχων προσήκει διὰ τινος αἰτίας εἴτε γνωσὰς εἴτε καὶ ἀγνώστους ἀνθρώποις, διὰ τοῦτο καὶ θοινᾶσθαι ἐξ ἀνάγκης δεῖ τὰ ζῶα. δειχθήσεται γὰρ ἄνθρωπος παραλαμβανόμενος ἐν θύμασι καὶ ζῶα, ὧν
 15 οὐκ ἂν τις οὐδὲ τῶν εἰωθότων σαρκοφαγεῖν ἀνθρώπων ὑπομείνειεν ἂν γεύσασθαι. καὶ μὴν ἐπὶ τοῦ φονεύειν ζῶα τὸ αὐτὸ παροράται πλημμέλημα. οὐ γὰρ εἰ τινα δεῖ, καὶ πάντα, ὥς οὐδ' εἰ τὰ ἄλογα ζῶα, πάντως καὶ ἀνθρώπους. ἢ τε ἀποχὴ τῶν ἐμψύχων, καθά- 3
 20 περ κἂν τῷ πρώτῳ ἐλέγμεν, οὐχ ἅπλῳς πᾶσιν ἀνθρώποις παραγγέλλεται, ἀλλὰ τοῖς φιλοσόφοις, καὶ τούτων μᾶλλον τοῖς ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς τούτου μιμήσεως τὴν σφῶν εὐδαιμονίαν ἀνάψασιν. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ πόλεως βίῳ τὰ αὐτὰ οἱ νομοθέται τοῖς τε ἰδιώ-
 25 ταῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀφωρίσαντο πρακτέα, ἀλλ' ἔστιν ἐν οἷς συγχαρῆσαντες τοῖς πολλοῖς τὰ κατὰ τὴν τροφὴν καὶ τὸν ἄλλον βίον, τοὺς ἱερέας χρῆσθαι τοῖς

2 εἰς] πρὸς conl. N || 11 προσήκει N: προσήκεν || 18 δεῖ τὰ ζῶα Valentinus, δεῖ ταῦτα malit N: δεῖται τὰ ζῶα || 18. 19 ζῶα πάντως ed. pr.: ζῶα τὸ αὐτὸ παροράται πλημ(μ)έλημα πάντως Mm || 20 κἂν τῷ πρώτῳ] § 27 || 24 πόλεως] πολιτικῷ N

αὐτοῖς διεκώλυσαν, θάνατον ἢ ζημίας μεγάλας θέν-
 4 *τες τὰ ἐπιτίμια.* μὴ συγγεομένων ἄρα τούτων, ἀλλ'
 ὃν προσήκει τρόπον διακρινομένων, τὰ πλεῖστα τῶν
 ἀντιλεγομένων εὐρίσκεται μάταια. τὰ γὰρ πλεῖστα ἢ
 ὅτι φονεύειν δεῖ διὰ τὰς βλάβας τὰς ἀπ' αὐτῶν μη- 5
 νύσαντα καὶ τὸ ὅτι ἐσθίειν ὡς ἀκόλουθον λαμβάνει,
 ἢ ὅτι ἐν ταῖς θυσίαις καὶ ζῶα παρελήφθη, συλλογί-
 ται ὡς καὶ ἀνθρώποις ἄρα βρωτέον ταῦτα. καὶ πάλιν
 εἰ τινα διὰ τὸ ἄγριον ἀναιρετέον, ἀξιοῦσιν ὡς ἀκό-
 λουθον τὸ δεῖν φονεύειν καὶ τὰ ἡμερὰ· καὶ εἰ τισι 10
 βρωτέον, οἷον ἀθληταῖς καὶ στρατιώταις καὶ τοῖς διὰ
 σώματος τὴν ἐργασίαν ποιουμένοις, ὅτι καὶ φιλοσό-
 φοις· καὶ εἰ τισι τούτων, καὶ πᾶσι· πασῶν τῶν ἀκο-
 λουθιῶν τούτων μοχθηρῶν τε οὐσῶν καὶ οὐδεμίαν
 ἀνάγκην τῆς θέσεως παραστήσαι δυναμένων. καὶ ὅτι 15
 μὲν πᾶσαι μοχθηραί, ἐναργῶς αὐτόθεν τοῖς μὴ ἐρι-
 στικοῖς προσπίπτει. ἡμεῖς μέντοι τὰς μὲν ἤδη εὐθύ-
 ναντες, τὰς δὲ προϋόντος τοῦ λόγου ἐλέγξειν μέλλον-
 τες, νῦν τὸ περὶ τῶν θυσιῶν σκῆμμα διευκρινήσομεν,
 τὰς τε ἀρχὰς ὅθεν γεγόνασιν ἀφηγοῦμενοι, καὶ τίνες 20
 καὶ ποῖαι ἦσαν αἱ πρῶται, πῶς τε μετέβαλλον καὶ
 πότε, καὶ εἰ πάντα θυτέον τῷ φιλοσόφῳ, τίσιν τε αἱ
 θυσίαι αἱ διὰ τῶν ζῴων γίνονται· καὶ ὅπως πᾶν τὸ
 παρακείμενον, τὰ μὲν αὐτοὶ ἐφευρίσκοντες, τὰ δὲ παρὰ
 τῶν παλαιῶν λαμβάνοντες ἀναγράφομεν, τοῦ συμμέ- 25

2 ἄρα N: γὰρ || 5. 6 *μηνύσαντα* abesse malit N || 6 τὸ
 ὅτι ἐσθίειν] τὸ ἐσθίειν N || 8 ἀνθρώποις] ἄλλως conl. N ||
 13 καὶ πᾶσι] ὅτι πᾶσι N || 16 *μοχθηραί* Bodl.: *μοχθηροίαι*
 17 *προσπίπτει* Fogerolles: *προπίπτει* || 19 *διευκρινήσωμεν*
Hercher || 21 *πῶς τε* Lips.: *πῶς* || 22 *πότε*] *πόθεν* ed.
 r. || 23 *αἱ* ed. pr.: *αἱ* Mm || 24 *παρακείμενον*] *προκειμένον*
ui. R

τρον καὶ οἰκείου τῇ ὑποθέσει στοχαζόμενοι κατὰ δύναμιν. ἔχει δὲ οὕτως.

- ἀνάριθμος μὲν τις ἔοικεν εἶναι χρόνος, ἀφ' οὗ τό 5
 γε πάντων λογιάτατον γένος, ὥς φησὶν Θεόφραστος,
 5 καὶ τὴν ἱερωτάτην ὑπὸ τοῦ Νείλου κτισθεῖσαν χώραν
 κατοικοῦν ἤρξατο πρῶτον ἀφ' Ἑστίας τοῖς οὐρανίοις
 θεοῖς θύειν οὐ σμύρνης οὐδὲ κασίας καὶ λιβανωτοῦ
 κρόκῳ μιχθέντων ἀπαρχάς· πολλαῖς γὰρ γενεαῖς ὕστερον
 παρελήφθη ταῦτα, καὶ πλάνης καὶ μαστήρ ὁ ἄνθρωπος
 10 γιγνόμενος τῆς ἀναγκαίας ζωῆς μετὰ πολλῶν πόνων
 καὶ δακρύων σταγόνας τούτων ἀπῆρξατο τοῖς θεοῖς.
 οὐ τούτων οὖν ἔθουον πρότερον, ἀλλὰ χλόης, οἶονεῖ
 τινα τῆς γονίμου φύσεως χροῦν ταῖς χερσὶν ἀράμενοι.
 δένδρα μὲν γὰρ δὴ πρὸ ζώων ἀνέδωκεν ἡ γῆ, τῶν
 15 δένδρων δὲ πολὺ πρόσθεν τὴν ἐπέτειον γεννωμένην
 πόαν, ἧς δρεπόμενοι φύλλα καὶ ῥίζας καὶ τοὺς ὕλους
 τῆς φύσεως αὐτῶν βλαστοὺς κατέκαιον, ταύτῃ τοὺς
 φαινομένους οὐρανίους θεοὺς τῇ θυσίᾳ δεξιούμενοι
 καὶ τοῦ πυρὸς ἀπαθανατίζοντες αὐτοῖς τὰς τιμάς.
 20 τούτοις γὰρ καὶ τὸ πῦρ ἀθάνατον φυλάττομεν ἐν τοῖς
 ἱεροῖς ὡς ὃν μάλιστα αὐτοῖς ὁμοιώτατον. ἐκ δὲ τῆς

3—136, 8 ἀνάριθμος — προσαγορευῆσαι Euseb. P. E. I p. 28 C—29 A || 9 ταῦτα καὶ Eus.: καὶ ταῦτα || πλάνης μαστήρ Eus., πλάνης καὶ μαστήρ Toup Opusc. II p. 403, μαστήρ Bernays: πλάνης κλιμακτῆρ || ὁ ἄνθρωπος Eus., ὁ τότε ἄνθρωπος Bernays: ὅτε ἄνθρωπος || 10. 11 πόνων πῶς καὶ δακρύων σταγόνας ἀπῆρξατ' ἂν τοῖς θεοῖς; Bernays || 11 θεοῖς Eus.: θεοῖς || 12 οὐν additum ex Eus. || 12. 13 οἶονεῖ τινα Eus., οἶον τινα Theodor. Gr. aff. cur. VII p. 108, 24: οἶον εἶ τινα || 13 ἀράμενοι] ἀμώμενοι conl. N || 16 καὶ τοὺς] τοὺς Bernays || 19 τοῦ πυρὸς Eus.: διὰ τοῦ πυρὸς || 20 ἀθάνατον] ἄσβεστον Ioh. Lydus de mens. p. 116, 1 Bekk. || φυλάττομεν] ἐφυλάττον Eus. et Ioh. Lydus de mens. 3. 48 p. 48, 18 || 21 ὡς ὃν Eus. et Ioh. Lyd.: ὃν || ὁμοιώτατον Eus.: ὁμοιώτατον

θυμιάσεως τῶν ἀπὸ γῆς θυμιατήριά τε ἐκάλουν καὶ τὸ
 θύειν καὶ θυσίας· ἃ δὴ ἡμεῖς ὡς τὴν ὑστέραν πλημ-
 μέλειαν ἐκβαίνοντα οὐκ ὀρθῶς ἐξακούομεν, τὴν διὰ τῶν
 ζῶων δοκοῦσαν θεραπείαν καλοῦντες θυσίαν. τοσοῦ-
 του δὲ τοῖς παλαιοῖς τοῦ μὴ παραβαίνειν τὸ ἔθος 5
 ἔμελεν, ὡς κατὰ τῶν ἐκλειπόντων τὸ ἀρχαῖον, ἐπεισ-
 αγόντων δὲ ἕτερον ἀρασομένους ἀρώματα τὰ θυμιώ-
 μενα νῦν προσαγορεύσαι. τὴν δὲ ἀρχαιότητα τῶν
 εἰρημένων θυμιαμάτων κατίδοι τις ἂν ἐπιβλέψας ὅτι
 πολλοὶ καὶ νῦν ἐτι θύουσι συγκεκομμένα τῶν εὐωδῶν 10
 ξύλων τινα. ὅθεν μετὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πόαν δενδρο-
 φνούσης ἤδη τῆς γῆς, πρώτης δρυὸς καρποφαγῆσαντες,
 τῆς μὲν τροφῆς διὰ τὴν σπάνιν μικρά, τῶν δὲ φύλ-
 λων αὐτῆς πλείω τοῖς θεοῖς εἰς τὰς θυσίας ἀνῆπτον.
 μετὰ δὲ ταῦτα ὁ βίος ἐπὶ τὴν ἡμερον ἤδη τροφήν 15
 μεταβαίνων καὶ θύματα <τὰ> ἐκ τῶν καρπῶν ἄλλijs
 6 δρυὸς' ἔφη. τοῦ δὲ Δημητρίου καρποῦ μετὰ τὸν
 χέδροπα πρώτου φανέντος κριθῶν, ταύταις ἀπ' ἀρχῆς
 μὲν οὐλοχυντεῖτο κατὰ τὰς πρώτας θυσίας τὸ τῶν ἀν-
 θρώπων γένος· ὕστερον δὲ ἐρεξαμένων τε αὐτὰς καὶ 20
 τὴν τροφήν ψαισαμένων τὰ μὲν τῆς ἐργασίας ὄργανα
 θεῖαν τοῖς βίοις ἐπικουρίαν παρασχόντα κρύψαντες
 εἰς ἀπόρρητον, ὡς ἱεροῖς αὐτοῖς ἀπήντων, τοῦ δ'

2. 3 ὡς — ἐκβαίνοντα] ὡς — σημαίνοντα Eus., εἰς — ἐκ-
 βαλίνοντες Bernays, ἐκβαλίνοντες snasserat R || 6 ἔμελεν ed. pr.:
 ἐμελλεν || 6. 7 ἐπεισαγόντων Lhrs. et Eus.: ἐπεισαγαγόντων ||
 7 ἀρασομένους] ἀρασαμένους Eus., ἀρὰς ποιησαμένους Cobet
 Mn. nov. XI p. 428 || 8 νῦν om. Eus. || 11 τὴν — πόαν R:
 τῆς — πόας || 11. 12 δενδροφνούσης] δένδρα φνούσης N || 12 πρῶ-
 της Hercher: καὶ πρώτης || 16 θύματα τὰ ἐκ N: θύματα ἐκ ||
 καρπῶν R: καρπῶν || 17 Δημητρίου N: Δημητρεῖον || 18 πρώτου
 φανέντος τοῦ τῶν κριθῶν vel πρώτων φανεισῶν τῶν κριθῶν
 cotti. R || 20 ἐρεξαμένων Hercher: ἐρεξαμένων

- ἀλληλεμένου βίου παρὰ τὸν πρόσθεν μακαρισθέντος, ἀπήρξαντό τι τῆς ψαισθείσης τροφῆς πρῶτον εἰς πῦρ τοῖς θεοῖς. ὁθεν ἔτι καὶ νῦν πρὸς τῷ τέλει τῶν θυσιῶν τοῖς ψαισθείσι θυλήμασι χρώμεθα, μαρτυ-
 5 ροῦντες μὲν τῷ πραττομένῳ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν θυμάτων αὐξήσιν, οὐ συνορῶντες δὲ τίνος χάριν τούτων ἕκαστα δοῶμεν. ἀφ' ὧν ὀρωμένοις ἡμῖν, καὶ τῶν κριθῶν ἀλλὰ καὶ τῶν πυρῶν ἀφθονωτέρων γιγνομένων, προσετίθεντο πελάνων ἥδη καὶ τῶν λοιπῶν
 10 ἀπάντων ἀπαρχαί τοῖς θεοῖς εἰς τὰς θυσίας· πολλὰ μὲν ἀνθολογούντων, οὐκ ἐλάττω δὲ τούτων μινγνύντων <τῶν> τότε, εἰ τι καλὸν εἶχον ἐν βίῳ καὶ πρέπον ὁσμῇ πρὸς θείαν αἴσθησιν. καὶ τὰ μὲν στέφοντες, τὰ δ' εἰς πῦρ θωρούμενοι, θείας ἐτέρας σταγόνας οἴνου καὶ
 15 μέλιτος ἔτι δ' ἐλαίου ταῖς χρεαῖς ἀνευρίσκοντες ἀπήρχοντο καὶ τούτων τοῖς αἰτίοις θεοῖς. οἷς μαρτυ-
 ρεῖν ἔοικεν καὶ ἡ Ἀθήνησιν ἔτι καὶ νῦν δρωμένη πομπή Ἑλλίου τε καὶ Ὠρῶν. πομπεύει γὰρ εἰλυσπόα ἄγρωστις ἐπὶ πυρηνίων ἡγηρίας, ὄσπρια, δρυς, μυαί-

- 20 9 πέλινα πέμματα ἐκ παιπάλης, ἥ ἐστι λεπτότατον ἄλευρον εἰς θυσίαν ἐπιτήδειον. ἥ οἱ μέλιτι δεδευμένοι καρποί. ἥ θεοὶ ἀπαρχαί τινες. ἥ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὸς ἀφρός. καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμένον ὁπῶδες δάκρυον, οἷον λιβανῶτων καὶ κόμμι. καὶ ὁ τοῦ μάντεως μισθός, ὁ βολός.

1 ἀλληλεμένου al. || τὸν R: τὸ || 2 ἀπήρξαντό τι N: ἀπήρξαντό τε || 4 θυσιῶν R: θυηλῶν || ψαισθείσι Fogerolles: ὀψαισθείσι || 5. 6 θυμάτων] θυμιαμάτων al. || 6 post θυμάτων quaedam excidisse coni. R || τίνος Bernays: τίνων || 8 κριθῶν Bernays: καρπῶν || 12 τῶν addidit Bernays || 13 τὰ δ' ed. pr.: τὰς δ' || 14 θείας] εἰτα Bernays || 17 δρωμένη] ἀγομένη vel ὀρωμένη malit N || 18 Ὠρῶν ed. pr.: ὀρῶν Mm || 18. 19 εἰλυσπόα — ἡγηρίας] loci medela nobis negata || 21 θεοὶ] θεοῖς Suid. 7. πέλιανοι

κυλα, κριθαί, πυροί, παλάθη ἡγητηρία, ἀλεύρων πυρί-
νων καὶ κριθίνων φθοῖς, ὀρθοστάτης, χύτρος. πύρρον
δὲ τῶν περὶ τὰς θυσίας ἀπαρχῶν τοῖς ἀνθρώποις
προϊουσῶν παρανομίας, ἡ τῶν δεινοτάτων θυμάτων
παράληψις ἐπεισέχθη, ὁμότητος πλήρης, ὥς δοκεῖν τὰς 5
πρόσθεν λεχθεῖσας καθ' ἡμῶν ἀρὰς νῦν τέλος εἰλη-
φέναι, σφαζάντων τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς βωμοὺς
αἱμαζάντων, ἀφ' οὗ λιμῶν τε καὶ πολέμων πειρα-
θέντες αἱμάτων ἦψαντο.

τοιγὰρ οὖν τὸ δαιμόνιον, ὥς φησὶν ὁ Θεόφρα- 10
στος, τούτων ἐκατέρων νεμεσῆσαν ἐπιθεῖναι τὴν πρέ-
πουσαν ξοικε τιμωρίαν. καθὼ οὐ μὲν ἄθροι γέγονασι
τῶν ἀνθρώπων, οὐ δὲ κακόφρονες μᾶλλον ἢ κακόθροι
λεχθέντες ἂν ἐν δίκῃ, διὰ τὸ φαύλους καὶ μηθὲν 15
ἡμῶν βελτίους ἡγεῖσθαι τὴν φύσιν εἶναι τοὺς θεοὺς·
οὕτως οὐ μὲν ἄθροι φαίνονται γενέσθαι τινές, οὐδε-
μίαν ἀπαρχὴν τῶν ὑπαρχόντων ποιούμενοι τοῖς θεοῖς·
οὐ δὲ κακόθροι καὶ παρανόμων ἀψάμενοι θυμάτων.
8 διὸ Θῶες μὲν οἱ ἐν μεθορίοις Θράκης οἰκήσαντες
μηδενὸς ἀπαρχόμενοι μηδὲ θύοντες, ἀνάρπαστοι κατ' 20
ἐκείνον ἐγένοντο τὸν χρόνον ἐξ ἀνθρώπων, καὶ οὔτε

1 παλάθη del. Valentinus || ἡγηριάς al. || 2 φθοῖς Rhoer:
φθοῖς || ὀρθοστάτης Valentinus, ὀρθοστάται Rhoer: ὀρθοστάταις
vel ὀρθοστάτας || 2—8 πύρρον — αἱμαζάντων Euseb. P. E. I
p. 29 B || 2—18 πόρρον — θυμάτων Euseb. P. E. IV p. 151 A. B ||
4 προϊουσῶν Eus.: προσεχουσῶν || 11 τούτων ἐκατέρων verba
pertinent ad res in Theophrasti περὶ εὐσεβείας libro com-
memoratas, omissas a Porphyrio, qua de re dixit Bernays
p. 57 sq. || 12 καθὼ καθ' ὅ ed. Hercher, καθὼ γὰρ Bernays ||
13 μᾶλλον ἢ] μᾶλλον δὲ Bernays || 14 μηθὲν ed. pr. et
Eus. || 19 Θῶες] cf. Simpl. in Epict. p. 95, 34: πάντες γὰρ
ἀνθρωποι — νομίζουσεν εἶναι θεόν, πλὴν Ἀκροθαιτῶν, οὓς
ἰστορεῖ Θεόφραστος ἀθέτους γενομένους ὑπὸ τῆς γῆς ἀθρόως
καταποθῆναι || 20. 21 κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον] quod tempus
intellegatur nescimus, cf. Bernays p. 58

τοὺς οἰκοῦντας οὔτε τὴν πόλιν οὔτε τὸν τῶν οἰκήσεων
θεμέλιον ἐξαίφνης οὐδεὶς εὑρεῖν ἐδύνατο·

- ὑβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐθέλεσκον
ἴσχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
5 ἤθελον, οὐδ' ἐρδεῖν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἢ θέμεις ἀθανάτοις.

τοιγὰρ οὖν αὐτοὺς

Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσιν

- 10 οὐδ' ἀπέρχοντο τούτοις, καθάπερ ἦν δίκαιον. Βασ-
σάρων δὲ δὴ τῶν τὸ πάλαι τὰς Ταύρων θυσίας οὐ μόνον
ζηλωσάντων, ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν ἀνθρωποθυσιῶν
βακχεῖα βορὰν τούτων προσθεμένων (καθάπερ ἡμεῖς
νῦν ἐπὶ τῶν ζώων· ἀπαρξάμενοι γὰρ τὰ λοιπὰ δαῖτα
15 τιθέμεθα), τίς οὐκ ἀκήκοεν ὅτι μετὰ μανίας προσπί-
πτοντές τε καὶ δάκνοντες ἀλλήλους, ἐτι δὲ πρὸς ἀλή-
θειαν αἰμοδαιτοῦντες οὐκ ἐπαύσαντο πρὶν τὸ γένος
ἐξαναλωῖναι τῶν πρώτων παρ' αὐτοῖς τῆς τοιαύτης
ἀψαμένων θυσίας;
20 ὅστερα μὲν τοίνυν καὶ νεωτάτῃ ἢ διὰ τῶν ζώων 9
θυσία, τὴν δὲ αἰτίαν λαβοῦσα οὐκ εὐχάριστον ὥς ἢ
ἐκ τῶν καρπῶν, ἀλλὰ λιμοῦ ἢ τινος ἄλλης δυστυχίας
περίστασιν. αὐτίκα τῶν κατὰ μέρος παρ' Ἀθηναίους

2 ἐξαίφνης aut delendum aut ante ἀνάρκαστοι (p. 138, 20)
collocandum esse coni. Hercher || 3—6 ὑβριν — ἀθανάτοις]
Hesiod. Op. 134—137 || 4 ἴσχειν] ἀλλήλων ἴσχειν cum Hesiodo
ed. Herch. || 5 οὐδ' ἐρδεῖν cum Hesiodo Canter: οὐδὲ ἰδεῖν vel
οὐδὲ δεῖν || 8. 9 Ζεὺς — μακάρεσσιν] Hesiod. Op. 138 sq. ||
9 μακάρεσσιν ed. pr.: μακάρεσσιν Mm || 12 τῇ Valentinus: τὴν
13 τούτων Valentinus: τούτοις || 14 νῦν τῶν ζώων ἀπαρξάμενοι
τὰ λοιπὰ coni. N || 20—23 ὅστερα — περίστασιν Cyrill. c. lat. X
p. 348 C || 20 ὅστερα] ὅστέα R

ἀναιρέσεων αἱ πλείσται ἢ ἀγνοίας ἢ ὀργὰς ἢ φόβους
 τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν. τὴν μὲν γὰρ τῶν σῶν σφαγὴν
 ἀκουσίῳ ἁμαρτίᾳ Κλυμένης προσάπτουσιν, ἀπροαιρέ-
 τως μὲν βαλούσης, ἀνελούσης δὲ τὸ ζῶον. διὸ καὶ
 εὐλαβηθέντα αὐτῆς τὸν ἄνδρα, ὥς παράνομον διαπε- 5
 πραγμένης, Πυθῶδε ἀφικόμενον χρήσασθαι τῷ τοῦ
 θεοῦ μαντείῳ. τοῦ δὲ θεοῦ τῷ συμβάντι ἐπιτρέψαντος,
 ἀδιάφορον λοιπὸν νομίσαι τὸ γιγνόμενον. Ἐπισκόπῳ
 δέ, ὃς ἦν ἔκγονος τῶν Θεοπρόπων, βουληθέντι προ-
 βάτων ἀπάρξασθαι, ἐπιτρέψαι μὲν φασὶ τὸ λόγιον, 10
 σὺν πολλῇ δ' εὐλαβείᾳ. ἔχει γὰρ οὕτως·

οὗ σε θέμις κτείνειν ὁίων γένος ἐστὶ βέβαιον,
 ἔγγονε Θειοπρόπων· ὃ δ' ἐκούσιον ἂν κατανεύσῃ
 χερσὶβ' ἐπιθύειν τὸ δ', Ἐπίσκοπε, φημί δικαίως.

- 10 αἶγα δ' ἐν Ἰκαρίῳ τῆς Ἀττικῆς ἐχειρώσαντο πρῶτον, 15
 ὅτι ἄμπελον ἀπέθρισεν· βοῦν δὲ Δίομος ἔσφαξε πρῶ-
 τος, ἱερεὺς ὢν τοῦ Πολιέως Διός, ὅτι τῶν Διυπολείων
 ἀγομένων καὶ παρεσκευασμένων κατὰ τὸ πάλαι ἔθος
 τῶν καρπῶν ὃ βοῦς προσελθὼν ἀπεγέυσατο τοῦ ἱεροῦ
 πελάνου· συνεργοὺς γὰρ λαβὼν τοὺς ἄλλους ὅσοι 20
 παρήσαν, ἀπέκτεινε τοῦτον. καὶ παρὰ μὲν Ἀθηναίοις

1 πλείσται R: αἰτίαι || 6 χρήσασθαι N: χρῆσθαι || 8 Ἐπισκόπῳ
 nomen proprium hoc esse loco, non appellativum, recte iudicant
 Bernays et Wilamowitz-Moellendorff || 9 ἔγγονος R || Θεοπρό-
 πων] *Theopropidarum gens fuit in Graecia, Eretriae, nobilis,*
e qua Menedemum philosophum ortum fuisse Diogenes, ex Anti-
gono nimirum, prodidit II, 125'. Wilamowitz-Moellendorff Ind.
schol. Gott. a. 1884 p. 15 || 12 βέβαιον] βιαιώς Valentinus ||
14 χερσὶβ' ἐπι, θύειν τόδ' G. Wolff in Porph. de philos. ex
orac. haur. p. 39, χερσὶπτειν θύειν τί σ' N || 15 Ἰκαρίῳ Meursius:
Ἰκαρῶ || ἐχειρώσαντο] διεχρήσαντο Bernays || 16 ἀπέθρισεν Foge-
rolles: ἀπέθρισεν || Δίομος ed. pr.: σίομος Mm || 17 Διυπολείων
N: Διυπολείων

τοιαῦται κατὰ μέρος ἀποδίδονται αἰτίαι, ἄλλαι δὲ παρ' ἄλλοις λέγονται· πλήρεις δὲ πᾶσαι οὐκ εὐαγῶν ἀπολογιῶν. λιμὸν δὲ οἱ πλεῖστοι αἰτιῶνται καὶ τὴν ἐκ τούτου ἀδικίαν. διὸ γευσάμενοι τῶν ἐμφύχων ἀπήρ-
 5 ξαντο καὶ τούτων, εἰωθότες τῆς τροφῆς ἀπάρχεσθαι. ὄθιν οὐδὲ πρεσβύτερον τὸ θυσιῶν ὑπάρχον τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἐκ τούτου ἀφορίζοι ἂν τοῖς ἀνθρώποις τὸ βρωτέον, ἐπόμενον δὲ οἷς ἐγέυσαντο καὶ ἀπήρ-
 10 ξαντο, οὐκ ἀναγκάζοι προσέσθαι ὡς εὐσεβεῖς, οὐ μὴ εὐσεβῶς τοῖς θεοῖς ἀπήρξαντο. μνηνύει δὲ οὐχ ἥμισυ 11
 ἐξ ἀδικίας πᾶν τὸ τοιοῦτο λαβεῖν τὴν ἀρχὴν τὸ μὴ ἐν παντὶ ἔθνει τὰ αὐτὰ ἢ θύειν ἢ ἐσθίειν, ἐκ δὲ τῆς χρείας τῆς πρὸς αὐτοὺς στοχάζεσθαι τοῦ καθήκοντος. παρὰ γοῦν Αἰγυπτίοις καὶ Φοίνιξι θᾶττον ἂν τις
 15 ἀνθρωπείων κρεῶν γεύσαιτο ἢ θηλειᾶς βοός. αἴτιον δὲ ὅτι χρησίμον τὸ ζῆον ὅν τοῦτο ἐσπάνιζεν παρ' αὐτοῖς. διὸ ταύρων μὲν καὶ ἐγέυσαντο καὶ ἀπήρξαντο, τῶν δὲ θηλειῶν φειδόμενοι τῆς γονῆς ἔνεκα, ἐν μύσει τὸ ᾤψασθαι ἐνομοθέτησαν· καίτοι γε τῆς χρείας ἐφ'
 20 ἐνὸς καὶ ταυτοῦ γένους [τῶν βοῶν] τό τε εὐσεβεῖς καὶ τὸ ἀσεβεῖς διώρισαν. ὧν δὲ τοῦτον ἐχόντων τὸν τροπόν, εἰκότως ὁ Θεόφραστος ἀπαγορεύει μὴ θύειν τὰ ἔμφυχα τοὺς τῷ ὄντι εὐσεβεῖν ἐθέλοντας, χρώμενος καὶ τοιαύταις ἄλλαις αἰτίαις.

2. 3 ἀπολογιῶν N: ἀποδόσεων || 3 λιμὸν δὲ] λιμὸν γὰρ cum Feliciano malit N || 5 ἀπάρχεσθαι Bernays: ἀπέρχεσθαι || 6 τὸ θυσιῶν] τὸ τῶν θυσιῶν Bernays, qua mutatione locus mendosus non sanatur || 10 ἀπήρξαντο ed. pr.: ἀπήρξατο || 11 τὸ ἐξ ἀδικίας Fogerolles, ἐξ ἀδικίας Rhoer: οὐκ ἐξ ἀδικίας || 12 ἐν παντὶ ἔθνει] ἅπαντα τὰ ἔθνη coni. R || 13 αὐτοὺς ed. Herch., αὐτοὺς ἐκάστους coni. N: αὐτοὺς || 19 ᾤψασθαι ed. pr.: ᾤψεσθαι || καίτοι γε τῆς χρείας] καὶ τῆς χρείας coni. N, καὶ τῷ γε τῆς χρείας Rhoer || 20 τῶν βοῶν del. N || 21—24 ὧν δὲ — αἰτίαις Euseb. P. E. IV p. 151 B

- 12 πρῶτον μὲν ὅτι ἐξ ἀνάγκης μείζονος, ὥς ἔφαμεν, ἡμᾶς καταλαβούσης κατήρξαντο αὐτῶν· λιμοὶ γὰρ αἴτιοι καὶ πόλεμοι, οἳ καὶ τοῦ γενέσασθαι ἀνάγκην ἐπήγαγον. ὄντων οὖν τῶν καρπῶν, τίς χρεῖα τῷ τῆς ἀνάγκης χρῆσθαι θύματι; ἔπειτα τῶν εὐεργεσιῶν τὰς ἀμοιβὰς 5 καὶ τὰς χάριτας ἄλλοις μὲν ἄλλας ἀποδοτέον κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς εὐποιίας, τοῖς δὲ εἰς τὰ μέγιστα ἡμᾶς εὖ πεποιηκόσιν τὰς μεγίστας καὶ ἀπὸ τῶν τιμιωτάτων, καὶ μάλιστα εἰ αὐτοὶ εἶεν τούτων πάροχοι. κάλλιστα δὲ καὶ τιμιώτατα ὧν ἡμᾶς οἱ θεοὶ εὖ ποιοῦσιν, οἱ 10 καρποί· διὰ γὰρ τούτων ἡμᾶς σφῶνουσιν καὶ νομίμως ζῆν παρέχουσιν· ὥστε ἀπὸ τούτων αὐτοὺς τιμητέον. καὶ μὴν θύειν δεῖ ἐκεῖνα ἃ θύοντες οὐδένα πημανοῦμεν· οὐθέν γὰρ ὥς τὸ θῦμα ἀβλαβὲς εἶναι χρὴ πᾶσιν. εἰ δὲ λέγοι τις ὅτι οὐχ ἦττον τῶν καρπῶν καὶ τὰ ζῶα 15 ἡμῖν ὁ θεὸς εἰς χρῆσιν δέδωκεν, ἀλλ' ὅτι γε ἐπιθυνομένων τῶν ζώων φέρει τινὰ βλάβην αὐτοῖς, ἅτε τῆς ψυχῆς νοσφιζομένων. οὐ θνύτεον οὖν ταῦτα· ἡ γὰρ θυσία ὅσια τίς ἐστι κατὰ τοῦνομα. ὅσιος δὲ οὐδεὶς ὃς ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν ἀποδίδωσι χάριτας, κἂν καρποὺς 20 λάβῃ κἂν φυτὰ, μὴ ἐθέλοντος. πῶς γὰρ ὅσιον ἀδικουμένων τῶν ἀφαιρεθέντων; εἰ δὲ οὐδὲ καρποὺς ὁ ἀφελόμενος ἄλλων ὁσίως θύει, τὰ γε τούτων τιμιώτερα παντελῶς οὐχ ὅσιον ἀφαιρουμένους τινῶν θύειν·

1 ὥς ἔφαμεν Valentinus: ὥς φαμέν || 6 ἄλλας R: ἄλλως || 8 τιμιωτάτων R: τιμιωτέρων || 9 πάροχοι] χορηγοί N || 13—143, 3 καὶ μὴν — οὐ προσῆκεν Euseb. P. E. IV p. 151 C. D || 14 οὐθέν] οὐδὲν Eus. || 16 ὁ θεὸς εἰς χρῆσιν] εἰς χρῆσιν ὁ θεὸς Eus. || ἀλλ' ὅτι γε] ἀλλ' οὖν γε Eus., ἀλλ' ἴστω conl. N || 16. 17 ἐπιθυνομένων] ὅτι θυνομένων conl. N || 18 νοσφιζομένοις conl. N || οὖν additum ex Eus. || 21 μὴ ἐθέλοντος Eus.: μὴ ἐκ θεέλοντος || 22. 23 οὐδὲ καρπῶν ὁ ἀφάμενος ἀλλοτριῶν ὁσίως Euseb.

τὸ γὰρ δεινὸν οὕτω γίνεται μεῖζον· ψυχὴ δὲ πολλῶν
 τιμιώτερον τῶν ἐκ γῆς φυομένων, ἣν ἀφαιρεῖσθαι
 θύοντα τὰ ζῶα οὐ προσήκειν. ἀλλ' ἴσως τις ἂν εἰποι 13
 ὅτι καὶ τῶν φυτῶν ἀφαιρουμένον τι. ἀλλ' οὐχ ὁμοία
 5 ἢ ἀφαιρέσεις· οὐ γὰρ παρὰ ἀκόντων. καὶ γὰρ ἡμῶν
 ἐασάντων, αὐτὰ μεθήσει τοὺς καρπούς, καὶ ἡ τῶν
 καρπῶν λῆψις οὐ μετ' ἀπωλείας αὐτῶν, καθάπερ ὅταν
 τὰ ζῶα τὴν ψυχὴν πρόηται. καὶ τὴν παρὰ τῶν μελι-
 τῶν δὲ τοῦ καρποῦ παράληψιν ἐκ τῶν πόνων ἡμῶν
 10 γιγνομένην, κοινὴν ἔχειν προσήκει καὶ τὴν ὄνησιν.
 συνάγουσι γὰρ αἱ μέλιτται ἐκ τῶν φυτῶν τὸ μέλι,
 ἡμεῖς δὲ αὐτῶν ἐπιμελούμεθα. διὸ καὶ δεῖ οὕτω με-
 ρίξεσθαι, ὥς μηδεμίαν αὐταῖς γίνεσθαι βλάβην. τὸ
 δ' ἄχρηστον μὲν ἐκείναις, ἡμῖν δὲ χρήσιμον εἴη ἂν
 15 μισθὸς ὁ παρ' ἐκείνων. ἀφεκτέον ἄρα τῶν ζῴων ἐν
 ταῖς θυσίαις. καὶ γὰρ ἄλλως πάντα μὲν τῶν θεῶν
 ἐστίν, ἡμῶν δὲ δοκοῦσιν εἶναι οἱ καρποί· ἡμεῖς γὰρ
 καὶ σπεύρομεν αὐτοὺς καὶ φυτεύομεν καὶ ταῖς ἄλλαις
 ἐπιμελείαις ἀνατρέφομεν. θυτέον οὖν ἐκ τῶν ἡμετέ-
 20 ρων, οὐ τῶν ἄλλοτρίων· ἐπεὶ καὶ τὸ εὐδάπανον καὶ
 εὐπόριστον τοῦ δυσπορίστου ὀσιώτερον καὶ θεοῖς κεχα-
 ρισμένον καὶ τὸ ῥᾶστον τοῖς θύουσιν πρὸς συνεχῇ
 εὐσέβειαν ἔτοιμον. τὸ τοίνυν μῆθ' ὅσιον μῆτ' εὐδά-

1 ψυχὴ] ἢ ψυχῇ Eus. || 3 θύοντας ed. Cant. || 4 ἀλλ' οὐχ ὁμοία cum Valentino N, ἢ οὐχ ὁμοία ed. pr.: ἢ οὐ; οὐχ ὁμοία || 6 μεθήσει N: μεθίει || 7 ὅταν ed. Herch.: ὅτε ἂν || 8. 9 μελιτῶν Valentinus, μελίττων ed. pr.: μελίττων Mm || 9. 10 ἐκ κοινῶν τῶν πόνων ἡμῖν γιγνομένου, κοινὴν conl. R, ἐκ τῶν πόνων ἡμῖν γιγνομένην οὐκ ἀδικίαν δεῖ νομίζειν· ἐπεὶ γὰρ τοὺς πόνους ἔχομεν κοινούς, κοινὴν Bernays || 15. 16 ἀφεκτέον — θυσίαις Euseb. P. E. IV p. 151 D || 16 ἄλλως] ὅλως conl. N || 20. 21 καὶ εὐπόριστον N: καὶ τὸ εὐπόριστον || 22 καὶ κατὰ τὸ ῥᾶστον Bernays || 23—144, 1 τὸ τοίνυν — θυτέον Euseb. P. E. IV p. 151 D

- 14 πανον οὐ πάνυ θυτέον, εἰ καὶ παρείη. ὅτι δ' οὐ τῶν
 εὐπορίστων καὶ εὐδαπάνων τὰ ζῶα, θεωρητέον εἰς τὸ
 πολὺ τοῦ γένους ἡμῶν ὀρῶντας. οὐ γὰρ εἰ τινές εἰσι
 'πολύρρηγες [καὶ] πολυβοῦται' τῶν ἀνθρώπων, τοῦτο
 σκεπτέον· πρῶτον μὲν ὅτι πολλὰ τῶν ἐθνῶν οὐ κέκτη- 5
 ται τῶν θυσίμων ζῴων οὐθέν, εἰ μὴ τι τῶν ἀτίμων
 [λέγοι]· δεύτερον δὲ ὅτι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν οἰκούν-
 των οἱ πλεῖστοι σπανίζουσι τούτων. εἰ δὲ καὶ τῶν
 ἡμέρων τις καρπῶν λέγοι σπανίζειν, ἀλλ' οὐ τῶν γε
 λοιπῶν τῶν ἐκ γῆς φρυομένων, οὐδ' οὕτω χαλεπὸν τοὺς 10
 καρποὺς ὥς τὰ ζῶα πορίσασθαι. [ῥᾶν ἄρ' ὁ πόρος
 τῶν καρπῶν καὶ τῶν ἀπὸ γῆς ἢ ὁ τῶν ζῴων.] τὸ δὲ
 εὐδάπανον καὶ εὐπόριστον πρὸς συνεχῇ εὐσέβειαν συν-
 15 τελεῖ καὶ πρὸς τὴν ἀπάντων. καὶ μαρτυρεῖ γε ἡ πείρα
 ὅτι χαίρουσιν τούτῳ οἱ θεοὶ ἢ τῷ πολυδαπάνῳ. οὐ 15
 γὰρ ἂν ποτε τοῦ Θετταλοῦ ἐκείνου <τοῦ> τοὺς χρυσό-
 κερως βοῦς καὶ τὰς ἐκατόμβας τῷ Πυθίῳ προσάγοντος
 μᾶλλον ἔφησεν ἡ Πυθία τὸν Ἑρμιονέα κεχαρίσθαι
 θύσαντα τῶν ψαιστῶν ἐκ τοῦ πηριδίου τοῖς τρισὶ
 δακτύλοις. προσεπιβαλόντι δὲ διὰ τὸ ῥηθὲν τὰ λοιπὰ 20
 πάντα τῆς πῆρας ἐπὶ τὸν βωμόν, εἶπε ἄλιν ὅτι δις
 τόσον ἀπέχθοιτο τοῦτο δράσας ἢ πρότερον ἦν κεχαρι-

1 πάνυ om. Eus. || 3 ὀρῶντας Valentinus: ὀρῶντες || εἰ N:
 ἐπεὶ || 4 πολύρρηγες καὶ πολυβοῦται] cf. Il. I 154, unde καὶ
 abesse malit N || 5, 6 οὐ κέκτηται ed. pr.: οὐκ ἐκτεται Mm ||
 6 εἰ μὴ τι N: εἰ μὴ τις || 7 λέγοι del. N || ἐν ταῖς N: ἐν αὐταῖς
 ταῖς || 9 ἡμέρων ed. pr.: ἡμετέρων || 10 ἐκ τῆς γῆς Lips. Meerm. ||
 11, 12 ῥᾶν ἄρ' — τῶν ζῴων verba seclausit N || 13 εὐπόριστον
 Hercher: εὐπορον || 16 τοῦ τὰς R, τοῦ τοὺς N: τοὺς || 18 τὸν
 Ἑρμιονέα] nomen hominis a Theophrasto non commemoratum
 finxit Ptolemaeus Hephaest. in Phot. Bibl. p. 148 b 20, qui
 dicit Ἀντίαν τὸν Ἑρμιονέα, οὐ καὶ Θεόφραστος ἐν ἐπιστολαῖς
 μνημονεύει || κεχαρίσθαι Bentleius: κεχαρῆσθαι || 21 τῆς πῆρας
 Bentleius, τὰ τῆς πῆρας N: τοῦ πυρός || 22 τόσον Bodl. ut conji.

σμένος. οὕτω τὸ εὐδάπανον φίλον θεοῖς, καὶ μᾶλλον
τὸ δαιμόνιον πρὸς τὸ τῶν θνόντων ἡθος ἢ πρὸς τὸ
τῶν θνομένων πληθος βλέπει.

- τὰ παραπλήσια δὲ καὶ Θεόπομπος ἱστοροῖ, εἰς 16
5 Δελφοὺς ἀφικέσθαι ἄνδρα Μάγνητα ἐκ τῆς Ἀσίας
φάμενος, πλούσιον σφόδρα, κεκτημένον συχνὰ βοσκή-
ματα. τοῦτον δ' εἰθίσθαι τοῖς θεοῖς καθ' ἑκαστον
ἐνιαυτὸν θυσίας ποιέσθαι πολλὰς καὶ μεγαλοπρεπεῖς,
τὰ μὲν δι' εὐπορίαν τῶν ὑπαρχόντων, τὰ δὲ δι' εὐσέ-
10 βειαν καὶ τὸ βούλεσθαι τοῖς θεοῖς ἀρέσκειν. οὕτω δὲ
διακείμενον πρὸς τὸ δαιμόνιον ἐλθεῖν εἰς Δελφοὺς,
πομπεύσαντα δὲ ἑκατόμβην τῷ θεῷ καὶ τιμήσαντα
μεγαλοπρεπῶς τὸν Ἀπόλλωνα παρελθεῖν εἰς τὸ μαντεῖον
χρηστηριασόμενον· οἴομενον δὲ κάλλιστα πάντων ἂν-
15 θρώπων θεραπεύειν τοὺς θεοὺς ἐρέσθαι τὴν Πυθίαν,
τὸν ἄριστα καὶ προθυμότατα τὸ δαιμόνιον γεραίροντα
θεσπίσαι καὶ τὸν ποιοῦντα τὰς θυσίας προσφιλεστά-
τας, ὑπολαμβάνοντα δοθήσεσθαι αὐτῷ τὸ πρῶτεον.
τὴν δὲ ἑρμειαν ἀποκρίνασθαι, πάντων ἄριστα θερα-
20 πεύειν τοὺς θεοὺς Κλέαρχον κατοικοῦντα ἐν Μεθυ-
δρίῳ τῆς Ἀρκαδίας. τὸν δ' ἐκπλαγέντα ἐκτόπως ἐπι-
θυμῆσαι τὸν ἄνθρωπον ἰδεῖν καὶ ἐντυχόντα μαθεῖν,
τίνα τρόπον τὰς θυσίας ἐπιτελεῖ. ἀφικόμενον οὖν
ταχέως εἰς τὸ Μεθύδιον πρῶτον μὲν καταφρονῆσαι
25 μικροῦ καὶ ταπεινοῦ ὄντος τὸ μέγεθος τοῦ χωρίου,

Fogerolles: τὸ σῶμα || 4 Θεόπομπος] Θεόφραστος coni. Ruhnken
Hist. crit. orat. Gr. p. 88, quam suspicionem refutat Bernays
p. 69 || 6 σφόδρα, κεκτημένον] σφόδρα καὶ κεκτημένον coni. N ||
9 τῶν ὑπαρχόντων abesse malit N || 10 οὕτω δὲ] οὕτω δὲ malit
N || 17 ποιοῦμενον coni. R || 17. 18 προσφιλέστατα Hercher ||
18 αὐτῷ N: αὐτῷ || 23 ἀφικόμενον Hercher: ἀφικομένον || 25 τὸ
μέγεθος Cobet N. L. p. 452, ἐς μέγεθος R: τοῦ μεγέθους

ἡγούμενον οὐχ ὅπως ἂν τινα τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν πόλιν δύνασθαι μεγαλοπρεπέστερον αὐτοῦ καὶ κάλλιον τιμῆσαι τοὺς θεοὺς. ὅμως δ' οὖν συντυχόντα τῷ ἀνδρὶ ἀξιῶσαι φράσαι αὐτῷ, ὄντινα τρόπον τοὺς θεοὺς τιμᾷ. τὸν δὲ Κλέαρχον φάναι 5 ἐπιτελεῖν καὶ σπουδαίως θύειν ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις, κατὰ μῆνα ἕκαστον ταῖς νομηνίαις στεφανοῦντα καὶ φαιδρύνοντα τὸν Ἑρμῆν καὶ τὴν Ἑκάτην καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἱερῶν, ἃ δὴ τοὺς προγόνους καταλιπεῖν, καὶ τιμᾶν λιβανωτοῖς καὶ ψαιστοῖς καὶ ποπάνοις· κατ' 10 ἐνιαυτὸν δὲ θυσίας δημοτελεῖς ποιεῖσθαι, παραλείποντα οὐδεμίαν ἑορτήν· ἐν αὐταῖς δὲ ταύταις θεραπείειν τοὺς θεοὺς οὐ βουθυτοῦντα οὐδὲ ἱερεῖα κατακόπτοντα, ἀλλ' ὅτι ἂν παρατύχη ἐπιθύοντα, σπουδάζειν μέντοι ἀπὸ πάντων τῶν περιγιννομένων καρπῶν καὶ 15 τῶν ὠραίων ἃ ἐκ τῆς γῆς λαμβάνεται, τοῖς θεοῖς τὰς ἀπαρχὰς ἀπονέμειν· καὶ τὰ μὲν παρατιθέναι, τὰ δὲ καθαργίζειν αὐτοῖς· αὐτὸν δὲ τῇ αὐταρκείᾳ προσεσχέκοτα τὸ θῦσαι βοῦς προεῖσθαι.

- 17 παρ' ἐνίοις δ' ἰστόρηται τῶν συγγραφῶν, τῶν 20 Τυρρητῶν μετὰ τὸ κρατῆσαι Καρχηδονίων ἑκατόμβας κατὰ πολλὴν ἔριν τὴν πρὸς ἀλλήλους ἐκπρεπεῖς παρα-

10 λιβανωτός ἐστι τὸ ἐκ Λιβάνου γινόμενον ἄρωμα. ψαιστὰ δὲ εἰσιν ἄλφιστα ἐλαῖα καὶ ὀληφά δεδευμένα ἀπὸ τῆς τοῦ μύλου περιψήσεως, ἅπερ ἐπεθυμῶν τοῖς θεοῖς. πόπανα δὲ πλακουντία 25 πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.

2 αὐτὴν] ὄλην conl. N || 2. 3 αὐτοῦ ed. Herch.: αὐτοῦ || 4 συντυχόντα] ἐντυχόντα malit N || 5 φάναι ed. Herch.: φάναι || 6 ἐπιτελεῖν καὶ σπουδαίως θύειν] ἐπιτελεῖν σπουδαίως scripsisse Theopompum conl. Bernays || καθήκουσι N: προσήκουσι || 18 καθαργίζειν R: καθαργιάζειν || αὐτὸν] αὐτῶν Bernays, θεῶν N || 19 τὸ θῦσαι βοῦς προεῖσθαι Bernays: τοῦ θῦσαι βοῦς προνοεῖσθαι || 21 Τυρρητῶν Meineke Com. 2 p. 91: τυρῆνων

στησάντων τῷ Ἀπόλλωνι, εἴτα πυνθανομένων αἰς
 ἡσθεῖν μάλιστα, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν αὐτὸν ἀποκρίνα-
 σθαι, διότι τοῖς Δοκίμου ψαιστοῖς. Δελφὸς δὲ ἦν
 οὗτος, σκληρὰ γεωργῶν πετρίδια· κατιῶν δὲ ἀπὸ τοῦ
 5 χωρίου ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἐκ τῆς περικειμένης πῆρας
 τῶν ἀλφίτων ὀλίγας δράκας ἐθυλήσατο, πλεον τέρψας
 τὸν θεὸν τῶν μεγαλοπρεπεῖς θυσίας συντελεσάντων.
 ὅθεν καὶ τῶν ποιητῶν τισὶ διὰ τὸ γινώριμον ἀποφαί-
 νεσθαι ἐδόκει τὰ τοιαῦτα, ὥς Ἀντιφάνει ἐν Μύστιδι
 10 λέγεται,

ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γάρ·
 τεκμήριον δ'· ὅταν γὰρ ἑκατόμβας τινὲς
 θύωσιν, ἐπὶ τούτοις ἅπασιν ὕστατος
 πάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη,
 15 ὥς τᾶλλα μὲν τὰ πολλὰ παραναλούμενα
 δαπάνην ματαίαν οὔσαν αὐτῶν οὔνεκα,
 τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς.

καὶ Μένανδρος δ' ἐν Λυσκόλῳ φησίν,

ὁ λιβανωτὸς εὐσεβῆς
 20 καὶ τὸ πόπανον· τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ
 ἅπαν τεθέν.

9 τοῦτο καὶ Σώπατρος προσφέρει ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν
 ἱστοριῶν.

2 αὐτὸν N: αὐτῶν || 8 τισὶ R: τις || διὰ τὸ γινώριμον] διὰ
 γνωμῶν conl. N || 10 λέγεται] λέγοντι Meineke || 13 τούτοις ἅπα-
 σιν] τοῖς βοσὶ πᾶσιν Kock, ταύροις ἅπασιν N || 13. 14 ὕστατος
 πάντων] ὕστατον πόπανον ἀπάντων Meineke, ὕστατος ἀπαξα-
 πάντων Cobet N. L. p. 131, ὕστατος πέλανος ἀπάντων Kock
 15 ὥς τᾶλλα Meineke: ὥστ' ἄλλα || 16 οὔνεκα] εὔνεκα Kock
 17 ἀρεστὸν] ἀρέσκον Cobet N. L. p. 131

- 18 διὰ τοῦτο καὶ τοῖς κεραμεοῖς ἀγγείοις καὶ τοῖς
 ξυλίνοις καὶ πλεκτοῖς ἐχρῶντο καὶ μᾶλλον πρὸς τὰς
 δημοτελεῖς ἱεροποιίας, τοιούτοις χαίρειν πεπεισμένοι
 τὸ θεῖον. ὅθεν καὶ τὰ παλαιότατα ἔδη κεραμεῖα καὶ
 ξύλινα ὑπάρχοντα μᾶλλον θεῖα νενόμισται διὰ τε τὴν
 ὕλην καὶ τὴν ἀφέλειαν τῆς τέχνης. τὸν γοῦν Δίσχυ-
 λον φασί, τῶν Δελφῶν ἀξιούντων εἰς τὸν θεὸν γρά-
 ψαι παιᾶνα, εἰπεῖν ὅτι βέλτιστα Τυννίχῳ πεποιήται·
 παραβαλλόμενον δὲ τὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκείνου
 ταύτῳ πείσεσθαι τοῖς ἀγάμμασιν τοῖς καινοῖς πρὸς 10
 τὰ ἀρχαῖα· ταῦτα γὰρ καίπερ ἀφελῶς πεποιημένα,
 θεῖα νομίζεσθαι, τὰ δὲ καινὰ περιέργως εἰργασμένα
 θαυμάζεσθαι μὲν, θεῖον δὲ δόξαν ἥττον ἔχειν. καὶ
 τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσιῶν
 νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν,

15

ὧς κε πόλις ῥέξῃσι, νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

- 19 οἱ δὲ τὰ περὶ τῶν ἱερουργιῶν γεγραφότες καὶ
 θυσιῶν τὴν περὶ τὰ πόπανα ἀκρίβειαν φυλάττειν
 παραγγέλλουσιν, ὥς ἀρεστὴν τοῖς θεοῖς ταύτην ἢ
 τὴν διὰ τῶν ζώων θυσίαν. καὶ Σοφοκλῆς διαγράφων 20
 τὴν θεοφιλῆ θυσίαν φησὶν ἐν τῷ Πολυίδῳ,

ἦν μὲν γὰρ οἶος μαλλός, ἦν δ' ἀμπέλων
 σπονδὴ τε καὶ ῥάξ· εὖ τεθῆσανυρισμένη·

1 κεραμεοῖς N: κεραμίους || 4 ἔδη Bernays: ἥδη || κεραμεῖα
 N: κεράμια || 7 Δελφῶν Faber: ἀδελφῶν || 9 αὐτοῦ ed. pr.:
 αὐτοῦ Mm || 11 ἀφελῶς N: ἀπλῶς || 13 θεῖον Feliciano duce
 Wilamowitz-Moellendorff Coni. crit. (Ind. schol. Gott. a. 1884)
 p. 14: θεοῦ || 20 τὴν διὰ Valentinus: διὰ τὴν || 21 Πολυίδῳ
 ed. Herch.: Πολυείδῳ || 22 ἦν δ' ἀμπέλων] ἦν δ' ἀμπέλων Clem.
 Alex. Strom. IV p. 565, ἦν δὲ κάμπελων Sylburg, ἦν δὲ κάμ-
 πέλου Grotius, ἦν δὲ Βαρχίου conl. N

ἐνῇν δὲ παγκάρπεια συμμιγῆς ὀλαῖς
λίπος τ' ἐλαίας καὶ τὸ ποικιλώτατον
ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον.

σεμνὰ δ' ἦν τῶν πρὶν ὑπομνήματα ἐν Ἀήλῳ ἐξ Ἑπε-
5 βορέων ἀμαλλοφόρων.

δεῖ τοίνυν καθηραμένους τὸ ἥθος ἰέναι θύσσοντας,
τοῖς θεοῖς θεοφιλεῖς τὰς θυσίας προσάγοντας, ἀλλὰ
μὴ πολυτελεῖς. νῦν δὲ ἐσθῆτα μὲν λαμπρὰν περὶ
σῶμα μὴ καθαρὸν ἀμφιεσαμένοις οὐκ ἀρκεῖν νομίζου-
10 σιν πρὸς τὸ τῶν θυσιῶν ἀγνόν· ὅταν δὲ τὸ σῶμα
μετὰ τῆς ἐσθῆτός τινες λαμπρυνάμενοι μὴ καθαρὰν
κακῶν τὴν ψυχὴν ἔχοντες ἰωσιν πρὸς τὰς θυσίας,
οὐδὲν διαφέρειν νομίζουσιν, ὥσπερ οὐ τῷ θειοτάτῳ
γε τῶν ἐν ἡμῖν χαίροντα μάλιστα τὸν θεὸν διακει-
15 μένῳ καθαρῶς, ἅτε συγγενεὶ πεφυκότι. ἐν γοῦν Ἐπι-
δαύρῳ προεγέγραπτο,

ἀγνὸν χρῆ ναιοῖο θνώδεος ἐντὸς ἰόντα
ἔμμεναι· ἀγνεῖα δ' ἐστὶ φρονεῖν ὅσια.

ὅτι δὲ οὐ τῷ ὄγκῳ χαίρει ὁ θεὸς τῶν θυσιῶν, 20
ἀλλὰ τῷ τυχόντι, δηλὸν ἐκ τοῦ τῆς καθ' ἡμέραν τρο-
φῆς, καὶ ὅποια τις οὖν αὕτη παρατεθῇ, ταύτης πρὸ

1 ὀλαῖς Brunck: ὄλαις vel ὄλαις || 4 τῶν πρὶν] τῶν πρὶν
ἐσθῶν (vel νομῶν) conl. R || 6—18 δεῖ τοίνυν — φρονεῖν ὅσια
Cyrill. c. Iul. IX p. 310 C—E || 7. 8 τοῖς θεοῖς — πολυτελεῖς]
respicit haec verba Clemens Alex. Strom. VII p. 850 || 7 τὰς
θυσίας Cyr.: ταύτας θυσίας || 8. 9 περὶ σῶμα μὴ καθαρὸν om.
Cyr. || 9 καθαρὸν Felicianus: καθαρὰν || ἀμφιεσαμένοις Valenti-
nus, ἀμφιεσμένοις Cyr.: ἀμφιασμένοις || 9. 10 νομίζουσιν] νομύ-
ζεται Cyr. || 17 ναιοῖο] νηοῖο Clem. Al. Strom. V p. 652 ||
18 ἔμμεναι Cyr. et Clem.: ἐμφάμεναι || ἀγνεῖα] ἀγνεῖα Cyr. et
Clem. p. 652, ἀγνεῖα Clem. p. 628 || 19 ὄγκῳ N: εὐόγκῳ ||
20 δηλοῖ R: δηλοῖ || ἐκ τοῦ τῆς Valentinus: ἐκ τοῦ τοῦ || 21 ταύ-
της Valentinus: ταύτας

τῶν ἀπολαύσεων πάντας ἀπάρχεσθαι μικρὸν μὲν, ἀλλὰ τῷ μικρῷ τούτῳ παντὸς μᾶλλον μεγάλη τίς ἐστι τιμή.

διὰ πολλῶν δὲ ὁ Θεόφραστος <ἐκ> τῶν παρ' ἐκάστοις πατριῶν ἐπιδείξας, ὅτι τὸ παλαιὸν τῶν θυσιαῶν 5 διὰ τῶν καρπῶν ἦν ἔτ' εἰπὼν πρότερον τῆς πόας λαμβανομένης, καὶ τὰ τῶν σπονδῶν ἐξηγεῖται τοῦτον τὸν τρόπον.

τὰ μὲν ἀρχαῖα τῶν ἱερῶν νηφάλια παρὰ πολλοῖς ἦν, νηφάλια δ' ἐστὶν τὰ ὑδρόσπονδα, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα 10 μελίσπονδα· τοῦτον γὰρ ἔτοιμον παρὰ μελιττῶν πρῶτον ἐλάβομεν τὸν ὑγρὸν καρπὸν· εἴτ' ἐλαιόσπονδα· τέλος 21 δ' ἐπὶ πᾶσιν τὰ ὕστερον γεγονότα οἰνόσπονδα. μαρτυρεῖται δὲ ταῦτα οὐ μόνον ὑπὸ τῶν κύρβων, αἱ τῶν Κρήτηθέν εἰσι Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἶον ἀντίγραφα 15 ἅττα πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἑμπεδοκλέους, ὃς περὶ τῆς θεογονίας διεξιὼν καὶ περὶ τῶν θυμάτων παρεμφαίνει λέγων·

οὐδὲ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμὸς
οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδ' ὁ Κρόνος οὐδ' ὁ Ποσειδῶν, 20
ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια,

ἣ ἐστὶν ἡ φιλία·

1 ἀπάρχεσθαι Fagerolles: ἀρχεσθαι || 4 ἐκ τῶν N: τῶν || 6 ἔτ' εἰπὼν] ἐτι coni. R, ἐπετεῖων Rhoer, τῶν ἐπετεῖων Hercher || 7 καὶ τὰ] τὰ Hercher || 11 μελιττῶν ed. Herch., τῶν μελιττῶν Bernays: μελίττων || 12 εἴτ' ed. Herch.: εἴτ' || 14 τῶν κύρβων Ruhnken Hist. crit. orat. Gr. p. 88: τῶν ἐν κύρβων στήλων || 15. 16 ἀντίγραφα ἅττα vel ἀντίγραφα τινα Ruhnken: ἀντίγραφα τὰ || 17 περὶ τῆς θεογονίας διεξιὼν καὶ περὶ τῶν θυμάτων Bernays: περὶ τε τῶν θυμάτων καὶ περὶ τῆς θεογονίας διεξιὼν || 18 λέγων ed. pr.: λέγων Ἑμπεδοκλέους Meerm. Mn || 20 οὐδ' ὁ Κρόνος οὐδ' ὁ Ποσειδῶν] οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν recte Ath. XII p. 610 D

τὴν οἱ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλασιν ἰλάσκοντο
 γραπτοῖς τε ζώοισι μύροις τε δαιδαλεόμοις
 σμύρνης τ' ἀκράτου θυσίσαις λιβάνου τε θυώδους
 ξουθῶν τε σπονδὰς μελιττῶν ῥιπτοῦντες ἐς οὐδας,

5 ἄπερ καὶ νῦν ἐτι σφύζεται παρ' ἐνίοις οἶον ἰχνη τινὰ
 τῆς ἀληθείας ὄντα,

ταύρων δ' ἀκρίτοισι φόνοις οὐ δέυετο βωμός.

τῆς γὰρ [οἶμαι] φιλίας [καὶ τῆς] περὶ τὸ συγγενὲς 22
 αἰσθησεως πάντα κατεχούσης, οὐδεὶς οὐθὲν ἐφόνευεν,
 10 οἰκεία εἶναι νομίζων τὰ λοιπὰ τῶν ζώων. ἐπεὶ δὲ
 Ἄρης καὶ Κυδοιμὸς καὶ πᾶσα μάχη καὶ πολέμων
 ἀρχὴ κατέσχευεν, τότε πρῶτον οὐθελς οὐθενὸς ὄλως
 ἐφείδετο τῶν οἰκείων. σκεπτέον δ' ἐτι καὶ ταῦτα.
 ὥσπερ γὰρ οἰκειότητος οὔσης ἡμῖν πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
 15 πους, τοὺς κακοποιοὺς καὶ καθάπερ ὑπὸ τινος πνοῆς
 <τῆς> ἰδίας φύσεως καὶ μοχθηρίας φερομένους πρὸς τὸ
 βλάπτειν τὸν ἐντυγχάνοντα ἀναιρεῖν ἡγοούμεθα δεῖν
 καὶ κολάζειν ἅπαντας, οὕτως καὶ τῶν ἀλόγων ζώων
 τὰ ἄδικοα τὴν φύσιν καὶ κακοποιὰ πρὸς τε τὸ βλά-
 20 πτειν ὠρμημένα τῇ φύσει τοὺς ἐμπελάζοντας ἀναιρεῖν
 ἴσως προσήκει, τὰ δὲ μὴθὲν ἀδικοῦντα τῶν λοιπῶν

2 γραπτοῖς τε ζώοις] στακτοῖς τε ζωροῖσι conl. Bernays ||
 δαιδαλεόμοις Ath. || 3 ἀκράτου Ath. || 4 ξουθῶν] ξανθῶν Ath. ||
 μελιττῶν] μελιτῶν ed. pr., μελιτῶν Ath. 'mirum cur noluerit
 scribere ῥιπτον οὐδασδε μελισσῶν' Lobeck Pathol. prol. p. 379 ||
 7 ἀκρίτοις] vitiosa scriptura recurrit § 27 || 8 οἶμαι et καὶ
 τῆς verba ut suspecta notavit N || περὶ] πρὸς N || 9 αἰσθησεως]
 αἰδέσεως Cobet Mnem. nov. XI p. 429, διαθέσεως N || οὐθελς
 οὐθὲν] οὐδεὶς οὐθὲν ed. pr., οὐθελς οὐθὲν Bernays || 11 μάχη]
 μάχης Bernays || 12 ἀρχῇ] ταραχῇ conl. R || ὄλως N: ὄντως ||
 16 τῆς addidit R || 17 ἐντυγχάνοντα] ἐντυγόντα N, cf. de anas.
 III 26

ζῶν μὴδὲ τῇ φύσει πρὸς τὸ βλάπτειν ὠρμημένα
 ἀναιρεῖν τε καὶ φονεύειν ἄδικον δῆπου, ὥσπερ καὶ
 τῶν ἀνθρώπων τοὺς τοιούτους. ὃ δὲ καὶ ἐμφαίνειν
 ἔοικεν δίκαιον ἡμῖν μὴδὲν εἶναι πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν
 ζῶν, διὰ τὸ βλαβερὰ ἅττα τούτων εἶναι καὶ κακοποιὰ 5
 τὴν φύσιν, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα, καθάπερ καὶ τῶν
 23 ἀνθρώπων. ἄρ' οὖν θυτέον τὰ ἄξια τοῦ σφάττεσθαι
 τοῖς θεοῖς; καὶ πῶς, εἴ γε φαῦλα τὴν φύσιν ἐστίν;
 οὐθὲν γὰρ μᾶλλον οὕτω ἢ τὰ ἀνάπηρα θυτέον. κακῶν
 δὲ οὕτως ἀπαρχὴν καὶ οὐ τιμῆς ἕνεκα τὰς θυσίας 10
 ποιήσομεν. εἰ δ' ἄρα θυτέον τοῖς θεοῖς ζῶα, τὰ μὴθὲν
 ἀδικοῦντα [τούτων] ἡμᾶς θυτέον. οὐκ ἀναιρετέον δὲ
 ὁμολογηκότες μὴθὲν ἡμᾶς ἀδικοῦντα τῶν λοιπῶν
 ζῶν, ὥστε οὐδὲ θυτέον αὐτὰ τοῖς θεοῖς. εἰ οὖν οὕτε
 ταῦτα θυτέον οὕτε τὰ κακοποιὰ, πῶς οὐ φανερόν ὅτι 15
 παντὸς μᾶλλον ἀφεκτέον καὶ οὐ θυτέον ἐστὶ τῶν λοι-
 πῶν ζῶν οὐδέν, ἀναιρεῖν γε μέντοι τούτων ἕτε-
 24 ἅττα προσήκει; καὶ γὰρ ὅλως τριῶν ἕνεκα θυτέον τοῖς
 θεοῖς· ἢ γὰρ διὰ τιμὴν ἢ διὰ χάριν ἢ διὰ χρεῖαν τῶν
 ἀγαθῶν. καθάπερ γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, οὕτω 20
 καὶ κείνοις ἡγούμεθα δεῖν ποιεῖσθαι τὰς ἀπαρχάς.
 τιμῶμεν δὲ τοὺς θεοὺς ἢ κακῶν μὲν ἀποτροπὴν,
 ἀγαθῶν δὲ παρασκευὴν ἡμῖν γενέσθαι ζητοῦντες, ἢ
 προπεπονθότες εὖ [ἢ ἵνα τύχωμεν ὠφελείας τινὸς] ἢ

4 ἔοικεν ἔν δίκαιον Bernays || 9 οὕτω] ταῦτα R, τοιαῦτα
 N || 9. 10 κακῶν δὲ] κακῶν γὰρ Bernays || 11 εἰ δ' ἄρα] εἰ ἄρα
 N || 12 ζῶα Bernays: τὰ ζῶα || 12 τούτων ἡμᾶς] ἡμᾶς N || 13 ὁμο-
 λογηκότες] ὁμολογήκαμεν τὰ N || 17 γε μέντοι Abresch et R,
 μέντοι Hercher: τε μέντοι || 18 ὅλως N: ἄλλως || 19 ἢ γὰρ] ἦτοι
 N || 22 τιμῶμεν — τοὺς θεοὺς] θύομεν — τοῖς θεοῖς coni. N ||
 δὲ] δὲ Bernays || 24 προπεπονθότες εὖ ἢ ἵνα] πεπονθότες
 οὐχ ἵνα Bernays || ἢ ἵνα τύχωμεν ὠφελείας τινὰς verba de-
 da censet R

κατὰ ψιλὴν τὴν τῆς ἀγαθῆς αὐτῶν ἕξεως ἐκτίμησιν.
 ὥστε καὶ τῶν ζώων, εἰ ἀπαρκτέον αὐτὰ θεοῖς, τούτων
 τινὸς ἕνεκα θυτέον. καὶ γὰρ ἂ θύομεν, τούτων τινὸς
 ἕνεκα θύομεν. ἄρ' οὖν τιμῆς ἡγήσασαί' ἂν τις τυγχά-
 5 νειν ἡμῶν ἢ θεός, ὅταν ἀδικοῦντες εὐθύς διὰ τῆς
 ἀπαρχῆς φαινώμεθα, ἢ μᾶλλον ἀτιμίαν οἰήσεται τὸ
 τοιοῦτο δοῶν; ἐν τῷ δέ γε θύειν ἀναιροῦντες τὰ
 μηδὲν ἀδικοῦντα τῶν ζώων, ἀδικεῖν ὁμολογοῦμεν.
 ὥστε τιμῆς μὲν ἕνεκα οὐ θυτέον τῶν λοιπῶν ζώων
 10 οὐθέν· οὐ μὴν οὐδὲ τῶν εὐεργεσιῶν χάριν αὐτοῖς
 ἀποδιδόντας. ὁ γὰρ τὴν δικαίαν ἀμοιβὴν τῆς εὐερ-
 γεσίας καὶ τῆς εὐποιίας τὸ ἀντάξιον ἀποδιδούς οὐκ
 ἐκ τοῦ κακῶς τινὰς δοῶν ὀφείλει ταῦτα παρέχειν.
 οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ἀμείβεσθαι δόξει ἢ κἂν εἰ τὰ τοῦ
 15 πέλας ἀρπάσας τις στεφανολή τινὰς ὡς χάριν ἀποδι-
 δούς καὶ τιμὴν. ἀλλ' οὐδὲ χρεῖας τινὸς ἕνεκα τῶν
 ἀγαθῶν. ὁ γὰρ ἀδίκῳ πράξει τὸ παθεῖν εὖ θηρεύων
 ὑποπτὸς ἐστὶ μηδὲ εὖ παθὼν χάριν ἔξειν· ὥστ' οὐδ'
 ἐλπίζομένης εὐεργεσίας θυτέον ἐστὶ τοῖς θεοῖς ζῷα.
 20 καὶ γὰρ δὴ τῶν μὲν ἀνθρώπων λάθοι τις ἂν ἴσως
 τινὰ τοῦτο πράττων, τὸν δὲ θεὸν ἀμήχανον καὶ
 λαθεῖν. εἰ τοίνυν θυτέον μὲν τούτων τινὸς ἕνεκα,
 οὐδενὸς δὲ τούτων χάριν αὐτὸ πρακτέον, δῆλον ὡς

.1 κατὰ ψιλὴν τὴν (vel κατὰ τὴν ψιλὴν) R: κατὰ τὴν ψιλὴν
 τὴν || 2—154, 1 ὥστε καὶ — τοῖς θεοῖς Euseb. P. E. IV p. 151sq. ||
 2 ἀπαρκτέον] θυτέον N || 3 θυτέον] ἀπαρκτέον N || 4 ἡγήσασαί'
 ἂν τις Eus.: ἡγήσασαί' ἂν || 5 ἡμῶν] 'ἢ ἡμῶν quidam Eusebii
 libri || ἢ θεός Eus.: ἢ θεός || 6 οἰήσεται N, οἰήσεται' ἂν Eusebii
 libri meliores: οἰήσασαί' ἂν || 7 δοῶν Eus.: δοῶν διὰ τῆς ἀπαρχῆς ||
 8 ἀδικεῖν Eus.: ἀδικήσιν || 9 οὐ θυτέον Eus.: θυτέον || 11 ἀπο-
 διδόντας Eus.: ἀποδίδονται || 14 δόξει ἢ Eus.: δόξει || 15. 16 ὡς
 χάριν ἀποδιδούς καὶ τιμὴν verba del. R || 18 εὖ παθὼν ed. pr.
 et Eus.: εὐπαθὼν || 19 ἐλπίζομένης εὐεργεσίας] ἐπ' ἐλπίζομένης
 εὐεργεσίας Bernays || 22 θυτέον μὲν τούτων Eus.: θυτέον

25 οὐ θυτέον ἐστὶν ζῶα τὸ παράπαν τοῖς θεοῖς. ταῖς γὰρ ἐκ τῶν θυμάτων ἀπολαύσει τὸ περὶ τούτων ἀληθὲς ἐξαλείφειν πειρώμενοι λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτούς, οὐ γὰρ δὴ τὸν θεόν. τῶν μὲν οὖν ἀτίμων ζώων, ἃ μηδεμίαν εἰς τὸν βίον ἡμῶν παρέχεται χρεῖαν, καὶ 5 τῶν οὐδεμίαν ἀπόλαυσιν ἐχόντων οὐθὲν θύομεν τοῖς θεοῖς. τίς γὰρ δὴ πώποτε ἔθυσεν ὄφεις καὶ σκορπίους ἢ πιθήκους ἢ τι τῶν τοιούτων ζώων; τῶν δὲ τοῖς βίοις ἡμῶν χρεῖαν τινὰ παρεχομένων ἢ καὶ τι εἰς ἀπόλαυσιν ἐν αὐτοῖς ἐχόντων οὐθενὸς ἀπεχόμεθα, 10 σφάττοντες ὡς ἀληθῶς καὶ δέροντες ἐπὶ προστασίας τοῦ θείου. βοῦς γὰρ καὶ πρόβατα πρὸς τε τούτοις ἐλάφους καὶ ὄρνιθας, αὐτούς τε τοὺς καθαριότητος μὲν οὐδὲν κοινωνοῦντας, ἀπόλαυσιν δὲ ἡμῶν παρέχοντας σιάλους σφάττομεν τοῖς θεοῖς· ὧν τὰ μὲν τοῖς 15 βίοις ἡμῶν ἐπικουρεῖ συμπονοῦντα, τὰ δὲ εἰς τροφήν ἢ τινας ἄλλας χρεῖας ἔχει βοήθειαν. τὰ δὲ οὐθὲν τούτων δρῶντα διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀπόλαυσιν ὁμοίως τοῖς ἔχουσι τὸ χρήσιμον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπόλλυται ταῖς θυσίαις. ἀλλ' οὐκ ὄνους οὐδ' ἐλέφαντας 20 οὐδὲ ἄλλο τῶν συμπονοῦντων μὲν, οὐκ ἐχόντων δὲ ἀπόλαυσιν θύομεν.

καίτοι καὶ χωρίς γε τοῦ θύειν οὐκ ἀπεχόμεθα τῶν τοιούτων, σφάττοντες διὰ τὰς ἀπολαύσεις, καὶ θύομεν

1 οὐ θυτέον Eus., οὐδὲ θυτέον ed. pr.: δὲ θυτέον || τὸ παράπαν τοῖς θεοῖς addita ex Eus. || 5. 6 ἢ τῶν R, ἢ καὶ τῶν Hercher, καὶ τῶν N, κρείττω ἅτε Bernays: κρείττω || 7. 8 καὶ σκορπίους] ἢ σκορπίους malit N || 8 ἢ πιθήκους: καὶ πιθήκους ed. pr. || ἢ τι] ἢ ἄλλο τι coni. R || 9 παρεχομένων N: παρασχόμενων || 10 αὐτοῖς ed. Herch.: αὐτοῖς || 11 ἐπὶ προστασία R || 13 καθαριότητος Cobet V. L. p. 194: καθαριότητος || 14 οὐθὲν] οὐθὲν al. || 16 τροφήν] σκέπην Bernays || 22 post θύομεν Theophrastea quaedam omisisse Porphyrium recte agnovit Bernays p. 108

- αὐτῶν τῶν θυσίμων οὐ τὰ τοῖς θεοῖς, πολὺ δὲ μᾶλλον
 τα ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις κεχαρισμένα, κατα-
 μαρτυροῦντες ἡμῶν αὐτῶν, ὅτι τῆς ἀπολαύσεως χάριν
 ἐμμένομεν τοῖς τοιούτοις θύμασιν. καίτοι Σύρων μὲν 26
 5 [Ἰουδαῖοι] διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς συνήθειαν ἔτι καὶ νῦν,
 φησὶν ὁ Θεόφραστος, ξωοθυτούντων εἰ τὸν αὐτὸν
 ἡμᾶς τρόπον τις κελεύει θύειν, ἀποσταίημεν ἂν τῆς
 πράξεως. οὐ γὰρ ἐστιώμενοι τῶν τυθέντων, ὀλοκαυ-
 τούντες δὲ ταῦτα νυκτὸς καὶ κατ' αὐτῶν πολὺ μέλι
 10 καὶ οἶνον λείβοντες ἀνήλiskon τὴν θυσίαν θᾶττον, ἵνα
 τοῦ δεινοῦ μὴ <Ἥλιος> ὁ πανόπτης γένοιτο θεατῆς. καὶ
 τοῦτο δρῶσιν νηστεύοντες τὰς ἀνὰ μέσον τούτων
 ἡμέρας· κατὰ δὲ πάντα τοῦτον τὸν χρόνον, ἅτε φιλό-
 σοφοι τὸ γένος ὄντες, περὶ τοῦ θείου μὲν ἀλλήλοις
 15 λαλοῦσι, τῆς δὲ νυκτὸς τῶν ἄστρον ποιοῦνται τὴν
 θεωρίαν, βλέποντες εἰς αὐτὰ καὶ διὰ τῶν εὐχῶν θεο-
 κλιτοῦντες. κατήρξαντο γὰρ οὗτοι πρῶτοι τῶν τε
 λοιπῶν ζώων καὶ σφῶν αὐτῶν, ἀνάγκη καὶ οὐκ ἐπι-
 θυμία τοῦτο πράξαντες. μάθοι δ' ἂν τις ἐπιβλέψας
 20 τοὺς λογιωτάτους πάντων Αἰγυπτίους, οἳ τοσοῦτον
 ἀπείχον τοῦ φονεύειν τι τῶν λοιπῶν ζώων, ὥστε
 τὰς τούτων εἰκόνας μιμήματα τῶν θεῶν ἐποιοῦντο.
 οὕτως οἰκεῖα καὶ συγγενῇ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἐνόμιζον

8 ἡμῶν ed. Herch.: ἡμῶν τε || 4 τοῖς τοιούτοις (vel τοῖς
 ἀθέοις τούτοις) θύμασιν N: θεοῖς οὐ τοῖς θύμασιν || 4—19 καίτοι
 Σύρων — τοῦτο πράξαντες Euseb. P. E. IX p. 404 A—C ||
 5 Ἰουδαῖοι ut suspectum notavit N. καίτοι καθότι Σύρων μὲν
 Ἰουδαῖοι — ξωοθυτούσιν coni. Bernays || διὰ] κατὰ coni. N ||
 συνήθειαν N: θυσίαν || 6 ξωοθυτούντων (vel ξωοθυτούσιν) Eus.:
 ξωοθυτούντες || εἰ Eus.: εἰς || 7 τρόπον τις verba addita ex Eus. ||
 κελεύει Eus.: κελεύειεν || 8 ἐστιώμενοι Mm || 10 ἀνήλiskon
 ἀναλίσκονσι Bernays || 11 μὴ Ἥλιος ὁ πανόπτης Bernays, μὴδ'
 ὁ πανόπτης Eus.: μὴ ὁ πανόπτης || 12 τούτων Eus.: τούτου ||
 13 κατὰ δὲ πάντα Eus.: καὶ κατὰ πάντα || 21 τι R: τε

27 εἶναι καὶ τοῖς ἀνθρώποις. ἀπ' ἀρχῆς μὲν γὰρ αἱ τῶν καρπῶν ἐγίνοντο τοῖς θεοῖς θυσίαι· χρόνῳ δὲ τῆς ὁσιότητος ἡμῶν ἐξαμελησάντων, ἐπεὶ καὶ τῶν καρπῶν ἐσπάνισαν καὶ διὰ τὴν τῆς νομίμου τροφῆς ἔνδειαν εἰς τὸ σαρκοφαγεῖν ἀλλήλων ὥρμησαν, τότε 5 μετὰ πολλῶν λιτῶν ἱκετεύοντες τὸ δαιμόνιον σφῶν αὐτῶν ἀπήρξαντο τοῖς θεοῖς πρῶτον, οὐ μόνον ὅτι κάλλιστον ἐνῆν αὐτοῖς καὶ τοῦτο τοῖς θεοῖς καθο- σιοῦντες, ἀλλὰ καὶ πέρα τῶν καλλίστων προσεπιλαμ- βάνοντες τοῦ γένους· ἀφ' οὗ μέχρι τοῦ νῦν οὐκ ἐν 10 Ἀρκαδίᾳ μόνον τοῖς Λυκαίοις οὐδ' ἐν Καρχηδόνι τῷ Κρόνῳ κοινῇ πάντες ἀνθρωποθυτοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ περίοδον τῆς τοῦ νομίμου χάριν μνήμης ἐμφύλιον αἷμα φαίνονσι πρὸς τοὺς βωμούς, καίπερ τῆς παρ' αὐτοῖς ὁσίας ἐξειργούσης τῶν ἱερῶν τοῖς περιρραντη- 11 ρίοις <κα> κηρύγματι, εἰ τις αἵματος ἀνθρωπείου μεταί- τιος. ἐντεῦθεν οὖν μεταβαίνοντες ὑπάλλαγμα πρὸς τὰς θυσίας τῶν ἰδίων ἐποιοῦντο σωματῶν τὰ τῶν λοιπῶν ζώων σώματα, καὶ πάλιν κόρῳ τῆς νομίμου τροφῆς εἰς τὴν περὶ εὐσεβείας λήθην ἰόντες, ἐπιβαί- 20 νοντες ἀπληστίας οὐθὲν ἄγευστον οὐδὲ ἄβρωτον περι- λείποντες. ὅπερ καὶ περὶ τὴν ἐκ τῶν καρπῶν τροφήν

1 αἱ] διὰ R, αἱ διὰ Hercher || 3 ἡμῶν vitiosum, τινων coni. Bernays, ἐνίων N || 8 αὐτοῖς καὶ τοῦτο] αὐτοῖς τοῦτο N, αὐτοῖς καὶ εὐγενέστατον τοῦτο Bernays || 10—14 ἀφ' οὗ — βωμούς Euseb. P. E. IV p. 156 C || 12 ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ R, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι Bernays || 13. 14 ἐμφύλιον αἷα αἷμα Hercher cum non nullis Eusebi libris || 15 ὁσίας R: θυσίας || 16 καὶ κηρύγματι Feliciano duce Bernays: κηρύγματι || ἀνθρωπείου Fogerolles vel potius Felicianus: ἀριθμείον || 17. 18 πρὸς τὰς θυσίας verba abesse malit N || 20 τὴν περὶ εὐσεβείας] τὴν τῆς πρὶν εὐσεβείας R || ἰόντες] ἔντο coni. R || 21 ἀπληστίας Abresch: ἀπληστίας || οὐθὲν] καὶ οὐθὲν R || 21. 22 παραλείποντες Fogerolles, περιέλειπον Bernays

νῦν συμβαίνει περὶ πάντας. ὅταν γὰρ τῇ προσφορᾷ τὴν ἀναγκαίαν ἐνδειαν κουφίσωνται, ζητοῦντος τοῦ κόρου τὸ περιττόν, ἐκπονοῦσι πρὸς βρωσιν πολλὰ τῶν σωφροσύνης ἔξω κειμένων. ὅθεν ὥς οὐκ ἄτιμα ποιοῦ-
 5 μνοι τὰ θεοῖς θύματα, γεύσασθαι τούτων προήχθησαν, καὶ διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πράξεως ταύτην προσθήκη ἢ ζωοφαγία γέγονεν τῇ ἀπὸ τῶν καρπῶν τροφῇ τοῖς ἀνθρώποις. καθάπερ οὖν τὸ παλαιὸν ἀπήρξαντο τε τοῖς θεοῖς τῶν καρπῶν καὶ τῶν ἀπαρχθέντων ἀσπα-
 10 σίως μετὰ τὴν θυσίαν ἐγεύσαντο, οὕτω τῶν ζώων καταρξάμενοι ταῦτόν ἡγοῦντο δεῖν τοῦτο δρᾶν, καίπερ τὸ ἀρχαῖον οὐχ οὕτως τῆς ὁσίας ταῦτα βραβευσάσης, ἀλλ' ἐκ τῶν καρπῶν ἕκαστον τῶν θεῶν τιμῶντες. τοῖς μὲν γὰρ ἢ τε φύσις καὶ πᾶσα τῶν
 15 ἀνθρώπων ἢ τῆς ψυχῆς αἰσθησις δρωμένοις συνηρῶσκετο,

ταύρων δ' ἀκρίτοισι φόνους οὐ δεύετο βωμός,
 ἀλλὰ μύσος τοῦτ' ἔσκεν ἐν ἀνθρώποισι μέγιστον,
 θυμὸν ἀπορραίσαντας ἐέδμεναι ἥια γυῖα.

20 θεωρεῖσθαι δὲ ἔστιν ἐκ τοῦ περὶ Ἀῆλον ἐτι νῦν 28
 σφωζομένου βωμοῦ, πρὸς ὃν οὐθενὸς προσαγομένου

1. 2 τῇ προσφορᾷ τῆς ἀναγκαίως τροφῆς τὴν ἐνδειαν conl. N ||
 2 ζητοῦντος Bernays: ζητοῦντες || 5 τὰ θεοῖς || τοῖς θεοῖς conl.
 R || 6 ταύτην Bernays: ταύτης || 9. 10 ἀσπασίως Cobet Mnem.
 nov. XI p. 429: ἀσπαστῶς || 10 θυσίαν N: ὁσίαν || 11—158, 4 καίπερ
 — τῆς εὐσεβείας Cyrill. c. Iul. IX p. 307 A—C || 12. 13 οὐχ — βρα-
 βευσάσης || τῆς ὁσίας βραβευσάσης οὐχ οὕτως conl. N || 13 θεῶν
 N: θεῶν || 14 τιμῶντες || τιμᾶν Bernays || 14—19 τοῖς μὲν — γυῖα
 Euseb. P. E. IV p. 152 C || 14 τοῖς || τούτοις Cyr. || 17 ἀκρίτοις
 ἀκράτοις Eus., ἀκρήτοις Scaliger, ἀρρήτοις Fabricius
 18 μύσος Mm ed. pr. || 19 ἀπορραίσαντας ἐέλμεναι codices
 ἥια || ἥεα Vigier, ἥπια R || γυῖα: γυῖα Mm || 20 νῦν om. Cyr.
 21 πρὸς ὃν οὐθενὸς || πρὸς ὃν οὐθενὸς Cyr., δε οὐθενὸς conl. N

χθέντων τὴν μὲν δορὰν τοῦ βοὸς ῥάψαντες καὶ χόρτῳ ἐπογκώσαντες ἐξανέστησαν, ἔχοντα ταύτην ὅπερ καὶ ζῶν ἔσχευ σχῆμα, καὶ προσέξενξαν ἄροτρον ὡς ἐργαζομένῳ. κρίσιν δὲ ποιούμενοι τοῦ φόνου πάντας ἐκάλουν εἰς ἀπολογίαὺς τοὺς τῆς πράξεως κοινωνήσαντας. ὧν δὴ αἱ μὲν ὑδροφόροι τοὺς ἀκονήσαντας αὐτῶν ἡτιῶντο μᾶλλον, οἱ δὲ ἀκονήσαντες τὸν ἐπιδόντα τὸν πέλεκυν, οὗτος δὲ τὸν ἐπισφάζαντα, καὶ ὁ τοῦτο δράσας τὴν μάχαιραν, καθ' ἧς οὔσης ἀφώνου τὸν φόνον κατέγνωσαν. ἀπὸ δ' ἐκείνου μέχρι τοῦ 10 νῦν αἰετὶς Διπολείοις Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οἱ εἰρημένοι τὸν αὐτὸν τρόπον ποιοῦνται τὴν τοῦ βοὸς θυσίαν. θέντες γὰρ ἐπὶ τῆς χαλκῆς τραπέξης πέλανον καὶ ψαιστά, περιελάνουσι τοὺς κατανεμηθέντας βοῦς, ὧν ὁ γενεσάμενος κόπτεται. καὶ γένη τῶν ταῦτα δρώντων 15 ἐστιν νῦν· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πατάξαντος [Σωπάτρου] βουτύποι καλούμενοι πάντες, οἱ δ' ἀπὸ τοῦ περιελάσαντος κεντριάδαι· τοὺς δ' ἀπὸ τοῦ ἐπισφάζαντος δαιτροὺς ὀνομάζουσιν διὰ τὴν ἐκ τῆς κρεανόμιας γιγνομένην δαῖτα. πληρώσαντες δὲ τὴν βύρσαν, 20 ὅταν πρὸς τὴν κρίσιν ἀχθῶσιν, κατεπόντωσαν τὴν 31 μάχαιραν. οὕτως οὔτε τὸ παλαιὸν ὅσιον ἦν κτείνειν τὰ συνεργὰ τοῖς βίοις ἡμῶν ζῶα, νῦν τε τοῦτο φυλάκτεον ἐστὶ πράττειν.

2 ἐπογκώσαντες N: ἀπογκώσαντες vel ἀπεγκώσαντες || ταύτην Abresch et R: αὐτὴν || 6 ὧν δὴ Bernays: ὡς δὲ || 7 ἡτιῶντο ed. pr.: ἡτιῶντο Mm || 7. 8 ἐπιδόντα N: ἐπιδιδόντα || 8 οὗτος δὲ τὸν ἐπισφάζαντα] οὗτος δὲ τὸν πατάξαντα, ὁ δὲ πατάξας τὸν σφάζαντα con. N, οὗτος δὲ τὸν πατάξαντα, ὁ δὲ τὸν ἐπισφάζαντα Bernays || 9 ἀφώνου ed. pr.: ἀφωνα Mm || 11 Διπολείοις N: Διοσπολείοις || 13 ἐπὶ χαλκῆς N || 16 ἐστιν νῦν] ἐστι τρία N || 16. 17 Σωπάτρου deletit N || 17 βουτύποι ed. Herch.: βούτυποι || 21 καταποντοῦσι Bernays

καὶ καθάπερ πρότερον οὐχ ὅσιον ἦν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ἄπτεσθαι τούτων, οὕτως νῦν τροφῆς χάριν ἄπτε-
 σθαι τῶν ζώων οὐχ ὅσιον ηγητέον. εἰ δ' ἄρα τοῦτο
 διὰ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀγιστεῖαν ποιητέον, ἀλλ' ὅτι
 5 γε τὸ πάθος ἐκ τῶν σωμάτων καθ' ἑαυτὸ πᾶν ἐκ-
 πεμπτέον τοῦτο, ἵνα μὴ τὴν τροφήν ἐξ ὧν οὐ προσ-
 ῆκει ποριζόμενοι, σύνοικον ἔχωμεν τὸ μίasma τοῖς
 ἰδίοις βίοις. καὶ γὰρ εἰ μηθὲν ἄλλο, πρὸς γε τὴν
 κατ' ἀλλήλων ἐκεχειρίαν μεγάλα πάντες ὀνηθεύημεν
 10 ἄν. οἷς γοῦν ἡ αἰσθησις τοῦ τῶν ἀλλοφύλων ἄπτε-
 σθαι ζώων ἀπέκλινεν, τούτων ὁ νοῦς πρόδηλός ἐστιν
 ὁμοφύλων ἀφεξόμενος. πάντων μὲν οὖν ἴσως ἦν
 κράτιστον εὐθύς ἀποσχέσθαι· ἐπεὶ δ' ἀναμάρτητος
 οὐδεὶς, λοιπὸν δὴ ἀκείσθαι τοῖς ὕστερον διὰ τῶν
 15 καθαρμῶν τὰς πρόσθε περὶ τὴν τροφήν ἁμαρτίας.
 τοῦτο δὲ ὁμοίως γένοιτ' ἂν, εἰ πρὸ ὁμμάτων ποιη-
 σάμενοι τὸ δεινὸν ἀνευφημήσαιμεν κατὰ τὸν Ἐμ-
 πεδοκλέα λέγοντες

οἱμοι, ὅτ' οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἦμαρ,
 20 πρὶν σκέτλι' ἔργα βορᾶς περὶ χεῖλεσι μητίσασθαι.

τὸ γὰρ τοῖς ἁμαρτήμασι συναλγεῖν τὴν οἰκείαν αἰ-
 σθησιν, εὐρασθαί τι τοῖς ὑπάρχουσι κακοῖς ἄκος

4 ἀγιστεῖαν ed. pr.: ἀγιστίαν vel ἀγιστεῖαν Mm || ἀλλ' ὅτι] ἀλλ' οὖν Bernays || 6. 7 προσῆκει] προσῆκε al. || 7 ποριζόμενοι Cobet Mnem. nov. XI p. 430: ποριζομένην || μίasma Fogerolles: βίasma || 9 κατ' ἀλλήλων] μετ' ἀλλήλων con. N, κατάλληλον Abresch || 12 ὁμοφύλων] τῶν ὁμοφύλων N || 13 εὐθύς R: εὐθύς λοιπὸν || 14 ἀκείσθαι Ruhnken, ἂν εἴῃ ἀκείσθαι Cobet Mnem. nov. XI p. 430, δὴ ἀκείσθαι N: ἀνακείσθαι || 15 τὴν τροφήν R: τῆς τροφῆς || 17 ἀνευφημήσαιμεν ed. pr.: ἀνευφημῆσαι μὲν Mm || 18 λέγοντες] λέγοντα con. N || 19 οἱμοι ὅτ' οὐ] οἱμ' ὅτ' οὐ vel φεῦ ὅτι οὐ malit N

χθέντων τὴν μὲν δορὰν τοῦ βοὸς ῥάψαντες καὶ χόρτῳ ἐπογκώσαντες ἐξανέστησαν, ἔχοντα ταῦτόν ὅπερ καὶ ζῶν ἔσχευ σχῆμα, καὶ προσέξενον ἄροτρον ὡς ἐργαζομένῳ. κρίσιν δὲ ποιούμενοι τοῦ φόνου πάντας ἐκάλουν εἰς ἀπολογίαν τοὺς τῆς πράξεως κοινωνήσαντας. ὧν δὴ αἱ μὲν ὑδροφόροι τοὺς ἀκονήσαντας αὐτῶν ἡτιῶντο μᾶλλον, οἱ δὲ ἀκονήσαντες τὸν ἐπιδόντα τὸν πέλεκυν, οὗτος δὲ τὸν ἐπισφάξαντα, καὶ ὁ τοῦτο δράσας τὴν μάχαιραν, καθ' ἧς οὔσης ἀφώνου τὸν φόνον κατέγνωσαν. ἀπὸ δ' ἐκείνου μέχρι τοῦ 10 νῦν ἀεὶ τοῖς Διυπολείοις Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οἱ εἰρημένοι τὸν αὐτὸν τρόπον ποιοῦνται τὴν τοῦ βοὸς θυσίαν. θέντες γὰρ ἐπὶ τῆς χαλκῆς τραπέξης πέλανον καὶ ψαιστά, περιελεύνουσι τοὺς κατανεμηθέντας βοῦς, ὧν ὁ γευσάμενος κόπτεται. καὶ γένη τῶν ταῦτα δρώ- 15 των ἔστιν νῦν· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πατάξαντος [Σωπάτρου] βουτύποι καλούμενοι πάντες, οἱ δ' ἀπὸ τοῦ περιελάξαντος κεντριάδαι· τοὺς δ' ἀπὸ τοῦ ἐπισφάξαντος δαιτροὺς ὀνομάζουσιν διὰ τὴν ἐκ τῆς κρεανομίας γιγνομένην δαῖτα. πληρώσαντες δὲ τὴν βύρσαν, 20 ὅταν πρὸς τὴν κρίσιν ἀχθῶσιν, κατεπόντωσαν τὴν
31 μάχαιραν. οὕτως οὔτε τὸ παλαιὸν ὅσιον ἦν κτείνειν τὰ συνεργὰ τοῖς βίοις ἡμῶν ζῶα, νῦν τε τοῦτο φυλακτέον ἐστὶ πράττειν.

2 ἐπογκώσαντες N: ἀπογκώσαντες vel ἀπεγκώσαντες || ταῦτόν Abresch et R: αὐτόν || 6 ὧν δὴ Bernays: ὡς δὲ || 7 ἡτιῶντο ed. pr.: ἡτιῶντο Mm || 7. 8 ἐπιδόντα N: ἐπιδιδόντα || 8 οὗτος δὲ τὸν ἐπισφάξαντα] οὗτος δὲ τὸν πατάξαντα, ὁ δὲ πατάξας τὸν σφάξαντα conl. N, οὗτος δὲ τὸν πατάξαντα, ὁ δὲ τὸν ἐπισφάξαντα Bernays || 9 ἀφώνου ed. pr.: ἄφωνα Mm || 11 Διυπολείοις N: Διοσπολλίοις || 13 ἐπὶ χαλκῆς N || 16 ἔστιν νῦν] ἔστι τρία N || 16. 17 Σωπάτρου delevit N || 17 βουτύποι ed. Herch.: βούτυποι || 21 καταποντοῦσι Bernays

καὶ καθάπερ πρότερον οὐχ ὅσιον ἦν τοῖς ἀνθρώποις ἄπτεσθαι τούτων, οὕτως νῦν τροφῆς χάριν ἄπτεσθαι τῶν ζώων οὐχ ὅσιον ηἰρητέον. εἰ δ' ἄρα τοῦτο διὰ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀγιστεῖαν ποιητέον, ἀλλ' ὅτι
 5 γε τὸ πάθος ἐκ τῶν σωματίων καθ' ἑαυτὸ πᾶν ἐκπεμπτέον τοῦτο, ἵνα μὴ τὴν τροφήν ἐξ ὧν οὐ προσήκει ποριζόμενοι, σύννοικον ἔχωμεν τὸ μίσμα τοῖς ἰδίοις βίοις. καὶ γὰρ εἰ μηθὲν ἄλλο, πρὸς γε τὴν κατ' ἀλλήλων ἐκεχειρίαν μεγάλα πάντες ὀνηθείημεν
 10 ἄν. οἷς γοῦν ἡ αἰσθησις τοῦ τῶν ἀλλοφύλων ἄπτεσθαι ζώων ἀπέκλινεν, τούτων ὁ νοῦς πρόδηλός ἐστιν ὁμοφύλων ἀφεξόμενος. πάντων μὲν οὖν ἰσως ἦν κράτιστον εὐθύς ἀποσχέσθαι· ἐπεὶ δ' ἀναμάρτητος οὐδεὶς, λοιπὸν δὴ ἀκείσθαι τοῖς ὕστερον διὰ τῶν
 15 καθαρῶν τὰς πρόσθε περὶ τὴν τροφήν ἁμαρτίας. τοῦτο δὲ ὁμοίως γένοιτ' ἄν, εἰ πρὸ ὁμμάτων ποιησάμενοι τὸ δεινὸν ἀνευφημήσαιμεν κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα λέγοντες

οἱμοι, ὅτ' οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἦμαρ,
 20 πρὶν σκέτλι' ἔργα βορᾶς περὶ χεῖλεσι μητίσασθαι.

τὸ γὰρ τοῖς ἁμαρτήμασι συναλγεῖν τὴν οἰκείαν αἰσθησιν, εὐρασθαί τι τοῖς ὑπάρχουσι κακοῖς ἄκος

4 ἀγιστεῖαν ed. pr.: ἀγιστίαν vel ἀγιστεῖαν Mm || ἀλλ' ὅτι] ἀλλ' οὖν Bernays || 6. 7 προσήκει] προσήκει al. || 7 ποριζόμενοι Cobet Mnem. nov. XI p. 430: ποριζομένην || μίσμα Fogerolles: βίασμα || 9 κατ' ἀλλήλων] μετ' ἀλλήλων con. N, κατάλληλον Abresch || 12 ὁμοφύλων] τῶν ὁμοφύλων N || 13 εὐθύς R: εὐθύς λοιπὸν || 14 ἀκείσθαι Ruhnken, ἂν εἴη ἀκείσθαι Cobet Mnem. nov. XI p. 430, δὴ ἀκείσθαι N: ἀνακείσθαι || 15 τὴν τροφήν R: τῆς τροφῆς || 17 ἀνευφημήσαιμεν ed. pr.: ἀνευφημησάι μεν Mm || 18 λέγοντες] λέγοντα con. N || 19 οἱμοι ὅτ' οὐ] οἱμ' ὅτι οὐ vel φεῦ ὅτι οὐ malit N

ζητούντων . . . βίον, ἵνα καθάπερ ἄγνὰ θύματα τῷ
 δαίμονίῳ τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος ἀπαρχόμενος τύχῃ
 32 τῆς ὀσίας καὶ τῆς παρὰ θεῶν ὠφελείας. πάντων
 δὲ μεγίστη καὶ πρώτη ἡ τῶν καρπῶν ἐστίν, ἧς καὶ
 ἀπαρχτέον μόνης τοῖς θεοῖς καὶ τῇ γῇ τῇ τοῦ- 5
 τους ἀναδόουση. κοινὴ γάρ ἐστιν αὕτη καὶ θεῶν καὶ
 ἀνθρώπων ἐστία, καὶ δεῖ πάντας ἐπὶ ταύτης ὡς τρο-
 φοῦ καὶ μητρὸς ἡμῶν κλινομένους ὑμνεῖν καὶ φιλο-
 στοργεῖν ὡς τεκοῦσαν· οὕτως γὰρ τῆς τοῦ βίου κατα-
 στοργῆς τυχόντες πάλιν ἀξιοθελήμεν ἂν εἰς οὐρανὸν 10
 τὸ σύμπαν γένος τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν, οὓς νῦν
 ὀρῶντας τιμᾶν τούτοις ὧν συναίτιοι ἡμῖν εἰσίν, ἀπαρ-
 χομένους μὲν τῶν ὑπαρχόντων καρπῶν καὶ πάντας,
 οὐκ ἀξιόχρεως δ' εἰς τὸ θύειν θεοῖς πάντας ἡμᾶς
 ἡγουμένους. καθάπερ γὰρ οὐ πᾶν θντεόν αὐτοῖς, 15
 οὕτως οὐδ' ὑπὸ παντὸς ἴσως κεχάρισται τοῖς θεοῖς.

τὰ μὲν δὴ κεφάλαια τοῦ μὴ δεῖν θύειν ζῷα χω-
 ρὶς τῶν ἐμβεβλημένων μύθων ὀλίγων τε τῶν ὑφ'
 ἡμῶν προσκειμένων καὶ συντετμημένων ἐστίν τῶν
 33 Θεοφράστου ταῦτα. ἔγω δὲ τὰ μὲν κεκρατηκότα παρ'
 ἑκάστοις νόμιμα λύσων οὐκ ἔρχομαι· οὐ γὰρ μοι περὶ 20
 πολιτείας νῦν πρόκειται λέγειν· δεδωκότων δὲ τῶν
 νόμων, ἐν οἷς πολιτευόμεθα, καὶ διὰ τῶν λιτοτάτων
 καὶ ἀψύχων γεραίρειν τὸ θεῖον, τὸ λιτότατον αἰρου-
 μένοι νόμῳ τε πόλεως θύσομεν καὶ αὐτοὶ σπουδάσο- 25

1 post ζητούντων quaedam excidisse coni. Bernays ||
 4 μεγίστη Bernays: μάλιστα || 5 μόνης] μόνοις al. || 10 πάλιν
 ἀξιοθελήμεν ἂν εἰς οὐρανὸν] πάλιν ἀξιοθελήμεν ἂν ἀνιέναι εἰς
 τὸν οὐρανὸν πρὸς coni. R, παρίεναι ἀξιοθελήμεν ἂν εἰς οὐρανὸν
 καὶ Bernays, πάλιν ἀξιοθελήμεν ἂν εἰσορᾶν N || 12 τιμᾶν] τιμᾶν
 δεῖ R || τούτοις Fogerolles: τούτους || συναίτιοι ἡμῖν R: συναίτιοι
 καρπῶν ἡμῖν || 13 καρπῶν πάντων καὶ πάντας Bernays

μεν τὴν προσήκουσαν θυσίαν ποιεῖσθαι, καθαροὶ παντα-
 χόθεν τοῖς θεοῖς προσιόντες. ὅλως δ' εἰ τὸ τῆς θυσίας
 ἀπαρχῆς ἔχει ἀξίαν καὶ εὐχαριστίας ὧν παρὰ θεῶν
 ἔχομεν εἰς τὰς χρείας, ἀλογώτατον ἂν εἴη αὐτοὺς ἀπε-
 5 χομένους τῶν ἐμψύχων τοῖς θεοῖς τούτων ἀπάρχεσθαι.
 οὔτε γὰρ χεῖρους ἡμῶν οἱ θεοί, ἵνα τούτων αὐτοὶ
 δέωνται, ἡμῶν μὴ δεομένων, οὔτε ὅσιον ἀπαρχὴν δι-
 δόναι ἧς ἡμεῖς ἀπεχόμεθα τροφῆς. ἐπεὶ καὶ τὸ ἔθος
 τοιοῦτο κατελιφάμεν τῶν ἀνθρώπων ὅτε μὲν οὐχ
 10 ἥπτοντο ἐμψύχου βορᾶς οὐδ' ἀπαρξαμένων ἀπὸ τῶν
 ζώων, ἀφ' οὗ δ' ἐγρεύσαντο καὶ θεοῖς ἀπαρξαμένων·
 ὥστε καὶ νῦν καθήκει δῆπου τὸν ἀπαρχόμενον ἐκείνων
 ἀπάρχεσθαι ὧν καὶ θιγγάνει. θύσωμεν τοίνυν καὶ 34
 ἡμεῖς· ἀλλὰ θύσωμεν, ὥς προσήκει, διαφόρους τὰς
 15 θυσίας ὥς ἂν διαφόροις δυνάμεσι προσάγοντες· θεῶ
 μὲν τῷ ἐπὶ πᾶσιν, ὥς τις ἀνὴρ σοφὸς ἔφη, μηδὲν τῶν
 αἰσθητῶν μήτε θυμιῶντες μήτ' ἐπονομάζοντες· οὐδὲν
 γὰρ ἔστιν ἔνυλον, ὃ μὴ τῷ αὐλῷ εὐθύς ἔστιν ἀκά-
 θαρτον. διὸ οὐδὲ λόγος τούτῳ ὁ κατὰ φωνὴν οἰκεῖος,
 20 οὐδ' ὃ ἔνδον, ὅταν πάθει ψυχῆς ἢ μεμολυσμένος, διὰ
 δὲ σιγῆς καθαρᾶς καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ καθαρῶν
 ἐννοιῶν θρησκεύομεν αὐτόν. δεῖ ἄρα συναφθέντας

3 ἀπαρχῆς Felicianus: ἀπ' ἀρχῆς || εὐχαριστίας N, quod
 ipsum voluisse videtur Felicianus: εὐχαριστίαν || 6 αὐτοὶ Feli-
 cianus: αὐτῶν || 11 δ' R: δέ τ' vel δέ θ' || 12 ἀπαρχόμενον N:
 ἀποσγόμενον || 13—164, 4 θύσωμεν — τελεῖται Cyrill. c. Iul. II
 p. 60E—61B || 13 θύσωμεν Cyr.: θύσομεν || 14. 15 διαφόρους
 — προσάγοντες om. Cyr. || 15—164, 4 θεῶ μὲν — τελεῖται
 Euseb. Dem. E. III p. 105 A. B || 15—164, 13 θεῶ μὲν — ἐπιλάμ-
 ποντες Euseb. P. E. IV p. 149 B—150 A || 16 ἀνὴρ σοφός]
 Apollonius Tyanensis ἐν τῷ περὶ θυσιῶν, cuius verba prodiit
 Euseb. P. E. IV p. 150 C || 17 μήτ' Eus.: μήτε || 18 ἔστιν
 ἐνυλον] ἔνυλον Eus. || 20 μεμολυσμένος] μεμιασμένος Cyr. ||
 21 σιγῆς] ψυχῆς Felicianus

καὶ ὁμοιωθέντας αὐτῷ τὴν αὐτῶν ἀναγωγὴν θυσίαν
 ἱερὰν προσάγειν τῷ θεῷ, τὴν αὐτὴν δὲ καὶ ὕμνον
 οὖσαν καὶ ἡμῶν σωτηρίαν. ἐν ἀπαθείᾳ ἄρα τῆς ψυχῆς,
 τοῦ δὲ θεοῦ θεωρία ἡ θυσία αὕτη τελείται. τοῖς δὲ
 αὐτοῦ ἐκγόνοις, νοητοῖς δὲ θεοῖς ἤδη καὶ τὴν ἐκ τοῦ 5
 λόγου ὕμνωδιαν προσθετέον. ἀπαρχὴ γὰρ ἐκάστῳ ὦν
 δέδωκεν ἡ θυσία, καὶ δι' ὧν ἡμῶν τρέφει καὶ εἰς τὸ
 εἶναι συνέχει τὴν οὐσίαν. ὥς οὖν γεωργὸς δραγμα-
 των ἀπάρχεται καὶ τῶν ἀκροδρόων, οὕτως ἡμεῖς ἀπαρ-
 ξώμεθα αὐτοῖς ἐννοιῶν τῶν περὶ αὐτῶν καλῶν, εὐχα- 10
 ριστοῦντες ὧν ἡμῖν δεδώκασιν τὴν θεωρίαν, καὶ ὅτι
 ἡμᾶς διὰ τῆς αὐτῶν θείας ἀληθινῶς τρέφουσι, συνόντες
 καὶ φαινόμενοι καὶ τῇ ἱμετέρᾳ σωτηρίᾳ ἐπιλάμποντες·
 35 νῦν δὲ τοῦτο μὲν ποιεῖν ὀκνοῦσι καὶ πολλοὶ τῶν φιλο-
 σοφείν ἐσπουδακότων, δοξοκοποῦντες δὲ μᾶλλον ἢ τὸ 15
 θεῖον τιμῶντες περὶ τὰ ἀφιδρόματα στρέφονται, οὐδὲ
 πῇ ἀπαντητέον ἢ μὴ ἐπεσκεμμένοι, οὐδὲ παρὰ τῶν
 θεοσόφων μαθεῖν σπουδάσαντες, ἄχρι τίνος καὶ πόσου
 κἀνταῦθα παραβλητέον. ἀλλ' ἡμεῖς οὐδὲν διοισόμεθα
 τοῦτοις, μὴ πῃ δὲ καὶ αὐτοὶ τοιοῦτον σπουδάσομεν 20
 διαγινώσκειν, καὶ τοὺς ὁσίους καὶ παλαιούς ἐκμιμησό-
 μεθα, τὸ πλεον ἀπαρχόμενοι ἐκ τῆς θεωρίας, ἧς ἡμῖν

1 αὐτῶν Eus., ξαντῶν Cyr.: αὐτῶν || 2 προσάγειν Eus. P. E.
 et Cyr.: προσάγειν || 3 ἀπαθείᾳ Eus.: ἀπαθεί || 4 τοῦ δὲ
 θεοῦ Eus.: τοῦδε (vel τοῦδε τοῦ) θεοῦ || 5 ἐκγόνοις Eus.: ἐγγό-
 νοις || νοητοῖς] θνητοῖς Bywater in *Diar. philol. (The journal
 of the philol.)* X p. 78 || 6 ἀπαρχὴ Eus.: ἀπαρχῆς vel ἀπ-
 ἀρχῆς || 8 συνέχει τὴν οὐσίαν Eus.: συνέχει εἰς τὴν θυσίαν ||
 9. 10 ἀπαρξώμεθα Eus.: ἀπαρξόμεθα || 10 ἐννοιῶν τῶν Eus.:
 ἐννοιῶν καὶ τῶν || 12 ἀληθινῶς τρέφουσι Eus.: ἀληθινῶς στρέ-
 φουσι || 15 δοξοκοποῦντες Rhoer: δοξοκοιοῦντες || 20 μὴ πῃ
 δέ] λοιπὸν δὲ conl. R, μᾶλλον δὲ N || καὶ αὐτοὶ] αὐτοὶ Lips. ||
 τοιοῦτον] τοῦτο N

αὐτοὶ δεδώκασιν, καὶ ἥς ἐν χρεῖα πρὸς τὴν ὄντως
σωτηρίαν καθεστήκαμεν.

οἱ γοῦν Πυθαγόρειοι περὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς 36
γραμμὰς σπουδάζοντες ἀπὸ τούτων τὸ πλεόν τοῖς θεοῖς
5 ἀπήρχοντο, τὸν μὲν τινα ἀριθμὸν Ἀθηναῖν καλοῦντες,
τὸν δὲ τινα Ἄρτεμιν, ὥσπερ αὖ ἄλλον Ἀπόλλωνα, καὶ
πάλιν ἄλλον μὲν δικαιοσύνην, ἄλλον δὲ σωφροσύνην·
καὶ ἐπὶ τῶν διαγραμμαίων ὁμοίως. καὶ οὕτως ἡρέ-
σκοντο τοὺς θεοὺς ταῖς τοιαύταις ἀπαρχαῖς, ὥς καὶ
10 τυγχάνειν αὐτῶν καλοῦντας ἕκαστον τοῖς ἀναθήμασιν
καὶ κεχοῆσθαι πολλάκις πρὸς μαντείαν καὶ εἴ τινος
πρὸς ἐξέτασιν δέοιντο. θεοῖς γε μὴν τοῖς ἐντὸς οὐ-
ρανοῦ πλαυωμένοις τε καὶ ἀπλανέσιν, ὧν ἡγεῖσθαι
θετέον ἥλιον πάντων σελήνην τε δευτέραν, πῦρ τε
15 ἥδη ξυγγενὲς ἀνάπτοιμεν ἂν ἃ τε φησὶν ὁ θεολόγος
ποιήσωμεν. φησὶ δὲ ἔμψυχον οὗτος θύειν μηδὲ ἐν,
ἀλλ' ἄχρῃς ἀλφίτων καὶ μέλιτος καὶ τῶν ἐκ γῆς ἀκρο-
δρύων τῶν τε ἄλλων ἀνθέων ἀπάρχεσθαι· μηδὲ ἀφ'
ἡμαγμένης ἐσχάρας ἔστω τὸ πῦρ, καὶ ὅσα φησὶν ἐκεῖνος·
20 τί γὰρ δεῖ μεταγράφειν ταῦτα; οἶδεν δὲ ὁ τῆς εὐσε-
βείας φροντίζων ὥς θεοῖς μὲν οὐ θύεται ἔμψυχον
οὐδέν, δαίμοσι δὲ ἄλλοις ἤτοι ἀγαθοῖς ἢ καὶ φαύλοις,
καὶ τίνων ἐστὶ τὸ θύειν τούτοις καὶ ἄχρι τίνος αὐτοῦ
δεομένων. ἐμοὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα εὐστομα κείσθω,

25 24 Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ εὐφημα. καὶ εὐστομεῖν ἀντὶ τοῦ
εὐφημεῖν λέγουσιν.

9 τοὺς θεοὺς N: τοῖς θεοῖς || 11 καὶ χοῆσθαι N || 14 πάν-
των] πρῶτον N || 17 ἄχρῃς] ἄχρι malit N || 18 ἀφ'] ἐφ' Valen-
tinus || 20 ταῦτα] αὐτά coni. N || 20—24 οἶδε δὲ — δεομένων
Euseb. P. E. IV p. 153 C || 22 ἄλλοις N, ἀλλ' Eus.: καὶ ἄλλοις ||
ἢ καὶ φαύλοις] ἢ φαύλοις N || 23 ἐστὶ additum ex Eus. || καὶ
ἄχρι N: καὶ τῶν ἄχρι || αὐτοῦ] αὐτῶν Eus.

ἃ δ' οὖν τῶν Πλατωνικῶν τινὲς ἐδημοσίευσαν, ταῦτα
 ἀνεμέσητον παρατιθέντα τοῖς εὐξυνέτοις μηνύειν τὰ
 37 προκείμενα· λέγουσι δὲ ὧδε. ὁ μὲν πρῶτος θεὸς ἀσώ-
 ματός τε ὦν καὶ ἀκίνητος καὶ ἀμέριστος καὶ οὔτε ἐν
 τινι ὦν οὔτ' ἐνδεδεδεμένος εἰς ἑαυτόν, χρήζει οὐδενὸς 5
 τῶν ἔξωθεν, ὥσπερ εἴρηται, οὐ μὴν οὐδ' ἡ τοῦ κό-
 σμου ψυχὴ ἔχουσα μὲν τὸ τριχῇ διαστατὸν καὶ αὐτο-
 κίνητον ἐκ φύσεως, προαιρεῖσθαι δὲ πεφυκῖα τὸ καλῶς
 καὶ εὐτάκτως κινεῖσθαι καὶ κινεῖν τὸ σῶμα τοῦ κόσμου
 κατὰ τοὺς ἀρίστους λόγους. δέδεκται δὲ τὸ σῶμα εἰς 10
 ἑαυτὴν καὶ περιελέληφεν, καίπερ ἀσώματος οὔσα καὶ
 παντὸς πάθους ἀμέτοχος. τοῖς δὲ λοιποῖς θεοῖς, τῷ
 τε κόσμῳ καὶ τοῖς ἀπλανέσι καὶ πλανωμένοις, ἐκ τε
 ψυχῆς καὶ σώματος οὖσιν ὁρατοῖς θεοῖς, ἀντενχαρι-
 στητέον τὸν εἰρημένον τρόπον διὰ τῶν θυσιῶν τῶν 15
 ἀψύχων. λοιπὸν οὖν ἡμῖν ἐστὶ τὸ τῶν ἀοράτων πλη-
 θος, οὗς δαίμονας ἀδιαστόλως εἴρηκε Πλάτων. τούτων
 δὲ οἱ μὲν κατονομασθέντες ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων παρ'
 ἑκάστοις τυγχάνουσι τιμῶν τ' ἰσοθέων καὶ τῆς ἄλλης
 θεραπειας, οἱ δὲ ὥς τὸ πολὺ μὲν οὐ πάννυ τι κατω- 20
 νομάσθησαν, ὑπ' ἐνίων δὲ κατὰ κόμας ἢ τινας πόλεις
 ὀνόματός τε καὶ θρησκείας ἀφανῶς τυγχάνουσιν. τὸ
 δὲ ἄλλο πληθὸς οὕτω μὲν κοινῶς προσαγορεύεται τῷ
 τῶν δαιμόνων ὀνόματι, πείσμα δὲ περὶ πάντων τοιοῦ-
 τόν ἐστιν, ὥς ἄρα καὶ βλάπτουεν <ἄν> εἰ χολωθείεν ἐπὶ 25
 τῷ παρορᾶσθαι καὶ μὴ τυγχάνειν τῆς νενομισμένης

1—6 ἃ δ' οὖν — εἴρηται Cyrill. c. Iul. IX p. 311 B || 2 ἀνεμέ-
 σητον Cyr.: ἀνά μέσον || 4 καὶ οὔτε ed. Herch.: καὶ οὐδὲ ||
 8 τὸ Valentinus: τοῦ || 12—16 τοῖς δὲ — τῶν ἀψύχων Cyrill.
 c. Iul. IX p. 311 B || 21 κατὰ κόμας τινὰς ἢ πόλεις malit N ||
 22 ἀφανοῦς conl. N || 25 βλάπτουεν ἄν N: βλάπτουεν

θεραπειάς, καὶ πάλιν εὐεργετοῖεν ἂν τοὺς εὐχαῖς τε
 αὐτοὺς καὶ λιτανείαις θυσίαις τε καὶ τοῖς ἀκολούθοις
 ἐξευμενιζομένους. συγκεχυμένης δὲ τῆς περὶ αὐτῶν 38
 ἐννοίας καὶ εἰς πολλὴν διαβολὴν χωροῦσης ἀναγκαῖον
 5 διαστεῖλαι λόγῳ τὴν φύσιν αὐτῶν. ἴσως γὰρ ἀναγ-
 καῖον φασὶν ὅθεν ἡ πλάνη γέγονεν τοῖς ἀνθρώποις
 περὶ αὐτῶν ἀναφαίνειν. διαιρετέον οὖν τὸν τρόπον
 τοῦτον. ὅσαι μὲν ψυχὰς τῆς ὅλης ἐκπεφυκυῖαι μεγάλα
 μέρη διοικοῦσι τῶν ὑπὸ σελήνην τόπων, ἐπερειδόμεναι
 10 μὲν πνεύματι, κρατοῦσαι δὲ αὐτοῦ κατὰ λόγον, ταύτας
 δαίμονας τε ἀγαθοὺς νομιστέον καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν
 ἀρχομένων πάντα πραγματεύεσθαι, εἴτε τινῶν ἀφη-
 γοῖντο ζώων, εἴτε καρπῶν ἀποτεταγμένων, εἴτε καὶ
 τῶν ἔνεκα τούτων, οἷον ὄμβρων, πνευμάτων μετρίων,
 15 εὐδίας, τῶν τε ἄλλων ἃ τούτοις συνεργεῖ, εὐκρασίας
 τε ὥρων τοῦ ἔτους, ἡμῖν αὖ τεχνῶν τε καὶ τῶν κατὰ
 μουσικὴν παιδείας τε συναπάσης λατρικῆς τε καὶ γυμνα-
 στικῆς ἢ τινος τούτοις ὁμοίας. τούτους γὰρ ἀδύνατόν
 ἐστὶ καὶ τὰς ὠφελείας ἐκπορίζειν καὶ πάλιν αὖ βλάβης
 20 ἐν τοῖς αὐτοῖς αἰτίους γίγνεσθαι. ἐν δὲ τούτοις ἀριθ-
 μητέον καὶ τοὺς πορθμεύοντας, ὡς φησὶ Πλάτων, καὶ
 διαγγέλλοντας τὰ παρ' ἀνθρώπων θεοῖς καὶ τὰ παρὰ
 θεῶν ἀνθρώποις, τὰς μὲν παρ' ἡμῶν εὐχὰς ὡς πρὸς
 δικαστὰς ἀναφέροντας τοὺς θεοὺς, τὰς δὲ ἐκεῖνων
 25 παραινέσεις καὶ νουθεσίας μετὰ μαντείων ἐκφέροντας
 ἡμῖν. ὅσαι δὲ ψυχὰς τοῦ συνεχοῦς πνεύματος οὐ

1 τοὺς R: ταῖς || 8 μὲν ψυχὰς ed. Herch.: μὲν οὖν ψυχὰς ||
 9 ἐπερειδόμεναι Hercher: ἀπερειδόμεναι || 12 ἀρχομένων Foge-
 rolles, εὐχομένων R: ἐρχομένων || 16 ὥρων ed. pr.: ὀρων Mm ||
 ἡμῖν αὖ] καὶ ἡμῖν αὐτοῖς R || 20 αἰτίους Abresch et R: αἰτίας ||
 21 Πλάτων] Plat. Symp. p. 202 E || 26—168, 26 ὅσαι δὲ — βλα-
 ζόμενοι Euseb. P. E. IV p. 171 C—172 A

κρατοῦσιν, ἀλλ' ὥς τὸ πολὺ καὶ κρατοῦνται, δι' αὐτὸ τοῦτο ἄγονται τε καὶ φέρονται λίαν, ὅταν αἱ τοῦ πνεύματος ὀργαί τε καὶ ἐπιθυμίαι τὴν ὁρμὴν λάβωσιν. αὗται δ' αἱ ψυχαὶ δαίμονες μὲν καὶ αὐταί, κακοεργοὶ 39 δ' ἂν εἰκότως λέγοντο. καὶ εἰσὶν οἱ σύμπαντες οὗτοί 5 τε καὶ οἱ τῆς ἐναντίας δυνάμεως ἀόρατοί τε καὶ τελέως ἀναίσθητοι αἰσθήσεσιν ἀνθρωπίναις. οὐ γὰρ στερεὸν σῶμα περιβέβληνται οὐδὲ μορφὴν πάντες μίαν, ἀλλ' ἐν σχήμασι πλείοσιν ἐκτυπούμεναι αἱ χαρακτηρίζουσαι τὸ πνεῦμα αὐτῶν μορφαὶ τοτὲ μὲν ἐπιφαίνονται, τοτὲ 10 δὲ ἀφανεῖς εἰσὶν· ἐνίοτε δὲ καὶ μεταβάλλουσι τὰς μορφὰς οἱ γε χεῖρους. τὸ δὲ πνεῦμα ἧ μὲν ἐστὶ σωματικόν, παθητικόν ἐστὶ καὶ φθαρτόν· τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ψυχῶν οὕτως δεδέσθαι, ὥστε τὸ εἶδος αὐτῶν διαμέ- νειν πλείω χρόνον, οὐ μὴν ἐστὶν αἰώνιον. καὶ γὰρ 15 ἀπορρεῖν αὐτοῦ τι συνεχῶς εἰκός ἐστὶ καὶ τρέπεσθαι. ἐν συμμετρίᾳ μὲν οὖν τὸ τῶν ἀγαθῶν ὥς καὶ τὰ σώματα τῶν φαινομένων, τῶν δὲ κακοποιῶν ἀσύμμετρα, οἱ πλεον τῷ παθητικῷ νέμονται τὸν περιγίειον τόπον οὐδὲν ὅτι τῶν κακῶν οὐκ ἐπιχειροῦσι δοῦν. βίαιον 20 γὰρ ὅλως καὶ ὑπουλον ἔχοντες ἡθὺς ἐστερημένον τε τῆς φυλακῆς τῆς ἀπὸ τοῦ κρείττονος δαιμονίου, σφοδρὰς καὶ αἰφνιδίους οἶον <ἐξ> ἐνέδρας ὥς τὸ πολὺ ποιοῦνται τὰς ἐμπτώσεις, πῇ μὲν λανθάνειν πειρώμενοι, πῇ δὲ βιαζόμενοι. ὅθεν ὀξέα μὲν τὰ ἀπ' ἐκεῖ 25

1. 2 δι' αὐτὸ τοῦτο] διὰ τοῦτο Eus. || 4 αὐταί Eus.: αὗται || 6 ἀόρατοί τε Eus.: ἀόρατοι || τελέως Eus. || 9 αἱ N, δὲ καὶ vel καὶ Eus.: αἱ δὲ || 14. 15 ὥστε τὸ εἶδος αὐτῶν διαμένειν] τὸ εἶδος αὐτῶν διαμένει voluisse videtur Felicianus || 16 τρέπεσθαι Eus.: τρέφουσθαι || 17 τὸ τῶν] τὰ τῶν Eus. || 19 οἱ πλεον Eus.: οὐ πλείον || 20 οὐδὲν ὅτι Eus.: οὐδὲν οὖν || 23 ἐξ ἐνέδρας Abresch et R: ἐνέδρας || 25 ἀπ' Valentinus: ἐπ'

νων πάθη· αἱ δ' ἀκέσεις καὶ κατορθώσεις αἱ ἀπὸ
 τῶν κρείττωνων δαιμόνων βραδύτεραι δοκοῦσιν. πᾶν
 γὰρ τὸ ἀγαθὸν εὐήγιόν τε ὄν καὶ ὁμαλὸν τάξει πρό-
 εῖσιν καὶ τὸ δέον οὐχ ὑπερβαίνει. οὕτως δέ σοι δοξά-
 5 ζονται οὐδέποτε' ἂν εἰς τὸ ἀτοπώτατον ἐμπλῖπτειν ἐνέσται,
 το περὶ τῶν ἀγαθῶν τὰ κακὰ ὑπολαμβάνειν καὶ περὶ
 τῶν κακῶν τὰ ἀγαθὰ· οὐ γὰρ ταύτῃ μόνον ὁ λόγος
 ἄτοπός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὰς περὶ τῶν θεῶν φανυτοτάτας
 ὑπολήψεις λαμβάνοντες οἱ πολλοὶ διαδιδόασιν καὶ εἰς
 10 τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους. Ἐν γὰρ δὴ καὶ τοῦτο τῆς 40
 μεγίστης βλάβης τῆς ἀπὸ τῶν κακοεργῶν δαιμόνων
 θετέον, ὅτι αὐτοὶ αἵτιοι γιγνόμενοι τῶν περὶ τὴν γῆν
 παθημάτων, οἶον λοιμῶν, ἀφοριῶν, σεισμῶν, ἀνέμων
 καὶ τῶν ὁμοίων, ἀναπεύθουσιν ἡμᾶς, ὥς ἄρα τούτων
 15 αἱτιοὶ εἰσιν οἵπερ καὶ τῶν ἐναντιωτάτων [τουτέστιν
 τῶν εὐφοριῶν], ἑαυτοὺς ἐξαιροῦντες τῆς αἰτίας καὶ
 αὐτὸ τοῦτο πραγματευόμενοι πρῶτον, τὸ λανθάνειν
 ἀδικοῦντες. τρέπουσιν τε μετὰ τοῦτο ἐπὶ λιτανείας
 ἡμᾶς καὶ θυσίας τῶν ἀγαθοεργῶν θεῶν ὥς ὠργισμέ-
 20 νων. ταῦτα δὲ καὶ τὰ ὅμοια ποιοῦσιν μεταστῆσαι
 ἡμᾶς ἐθέλοντες ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ἐννοίας τῶν θεῶν καὶ
 ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπιστρέφαι. πᾶσι γὰρ τοῖς οὕτως ἀνομο-
 λόγως καὶ ἀκαταλλήλως γινομένοις αὐτοὶ χαίρουσι, καὶ
 ὥσπερ ὑποδύντες τὰ τῶν ἄλλων θεῶν πρόσωπα, τῆς
 25 ἡμετέρας ἀβουλίας ἀπολαύουσι, προσεταιριζόμενοι τὰ
 πλήθη διὰ τοῦ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων ἐκκαλεῖν
 ἔρωσιν καὶ πόθοις πλούτων καὶ δυναστειῶν καὶ ἡδο-

1 καὶ N: καὶ αἱ § 6 καὶ περὶ N: καὶ τὸ περὶ § 15. 16 τουτέ-
 στιν τῶν εὐφοριῶν verba delet N § 20—171, 4 ταῦτα δὲ — κατα-
 γένοιτο Euseb. P. E. IV p. 172 B—173 A § 22 ἐφ' ἑαυτοὺς Euseb.:
 ἐπ' αὐτοὺς § 26 διὰ τοῦ τᾶς Euseb.: διὰ τὸ τὰς τοιαύτας

νῶν, κενοδοξίαις τε αὐτῶν, ἐξ ὧν στάσεις καὶ πόλεμοι
 φύονται καὶ τὰ συγγενῇ τούτων. τὸ δὲ πάντων δει-
 νότατον, ἐπαναβαίνουσιν ἐκ τῶνδε καὶ τὰ ὅμοια ἀνα-
 πείθουσι καὶ περὶ τῶν μεγίστων θεῶν, μέχρι τοῦ καὶ
 τὸν ἄριστον θεὸν τούτοις τοῖς ἐγκλήμασιν ὑπάγειν, 5
 ὧς δὴ καὶ τεταράχθαι φασὶν πάντ' ἄνω κάτω. πεπόν-
 θασι δὲ τοῦτο οὐκ ἰδιῶται μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν
 φιλοσοφίᾳ διατριβόντων οὐκ ὀλίγοι. ἡ δ' αἰτία δι'
 ἀλλήλων γέγονεν. καὶ γὰρ τῶν φιλοσοφούντων οἱ μὴ
 ἀποστάντες τῆς κοινῆς φορᾶς εἰς τὰ αὐτὰ τοῖς πλή- 10
 θεσι συνέβησαν, καὶ πάλιν αὐτὰ τὰ πλήθη σύμφωνα
 ταῖς ἑαυτῶν δόξαις παρὰ τῶν δοκούντων σοφῶν ἀκού-
 οντα, ἐπερρώσθη φρονεῖν ἔτι μᾶλλον περὶ τῶν θεῶν
 41 τὰ τοιαῦτα. τὸ μὲν γὰρ ποιητικὸν καὶ προσεξέκαυσεν
 τὰς ὑπολήψεις τῶν ἀνθρώπων τῷ χρησθαι φοράσει 15
 πρὸς ἐκπληξιν καὶ γοητείαν πεπονημένῃ κήλησιν τε
 ἐμποιῆσαι καὶ πίστιν περὶ τῶν ἀδυνατωτάτων δυνα-
 μένῃ· δέον ἐμπέδως πεπεῖσθαι ὅτι οὔτε τὸ ἀγαθὸν
 βλάπτει ποτὲ οὔτε τὸ κακὸν ὠφελεί· οὐ γὰρ θερμο-
 τητος, ὥς φησὶν Πλάτων, τὸ ψύχειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναν- 20
 τίου· οὕτως οὐδὲ τοῦ δικαίου τὸ βλάπτειν. δικαιο-
 τатон δὲ δῆπου φύσει πάντων τὸ θεῖον, ἐπεὶ οὐδ' ἂν
 ἦν θεῖον. οὐκοῦν ἀποτεμῆσθαι δεῖ ταύτην τὴν δύ-

1 κενοδοξίαις vel κενοδοξίας Eus.: ξενοδοξίαις || 3. 4 ἀνα-
 πείθουσι καὶ περὶ Eus.: πείθουσιν καὶ τὰ περὶ || 6 ὧς δὴ Eus.:
 ὅ δὴ || τεταράχθαι Eus.: τετάρακται || 11 αὐτὰ Eus.: αὐτὰ ||
 12 δοκούντων σοφῶν Eus.: δοκούντων || 13 ἔτι μᾶλλον plerique
 Eus. libri: ἐπὶ μᾶλλον || περὶ τῶν Eus.: περὶ τὰ τῶν ||
 18 ἐμπέδως Eus.: ἐμπεδῶς || 20 Πλάτων] Plat. de re publ. I
 p. 335 D || 20. 21 ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου] οὐδὲ ψυχρότητος τὸ θερ-
 μαίνειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου add. Eus., quem secutus est Hercher.
secundum Platonis locum expectaris potius οὐδὲ ξηρότητος τὸ
ψυχραίνειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου || 22 οὐδ' ἂν Eus.: οὐδὲν ἂν

ναμιν καὶ μοῖραν τῶν δαιμόνων τῶν ἀγαθοεργῶν.
 ἡ γὰρ βλάβειν πεφυκυῖά τε καὶ βουλομένη ἐναντία
 τῇ ἀγαθοεργῷ· τὰ δ' ἐναντία περὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἂν
 ποτε γένοιτο. τούτων δὲ κατὰ πολλὰ μέρη λυμαινο-
 5 μένων τὸ θνητόν, ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ μεγάλα, καθ'
 ἓνα μὲν γὰρ οὐκ ἔσθ' ὅτε οὐχὶ οἱ ἀγαθοὶ οὐκ ἀνιῶσι
 τὰ καθ' ἑαυτούς, ἀλλὰ καὶ προσημαίνουσιν εἰς δύ-
 ναμιν τοὺς ἐπηρτημένους ἀπὸ τῶν κακοεργῶν κινδύ-
 νους, καὶ δι' ὀνειράτων ἐμφαίνοντες καὶ διὰ ἐνθέου
 10 ψυχῆς ἄλλων τε πολλῶν. καὶ εἰ ἱκανὸς τις εἴη τὰ
 σημαινόμενα διαιρεῖσθαι, πᾶς ἂν γινώσκῃ καὶ προ-
 φυλάττειτο. πᾶσι γὰρ σημαίνουσιν, οὐ πᾶς δὲ ξυνίησι
 τὰ σημαινόμενα, οὐδὲ πᾶς τὰ γεγραμμένα δύναται
 ἀναγινώσκειν, ἀλλ' ὁ μαθὼν γράμματα. διὰ μέντοι
 15 τῶν ἐναντίων καὶ ἡ πᾶσα γοητεία ἐκτελεῖται. τούτους
 γὰρ μάλιστα καὶ τὸν προσεστώτα αὐτῶν ἐκτιμῶσιν οἱ
 τὰ κακὰ διὰ τῶν γοητειῶν διαπραττόμενοι. πλήρεις 42
 γὰρ πάσης φαντασίας οὗτοι καὶ ἀπατῆσαι ἱκανοὶ διὰ
 τῆς τερατοουργίας. διὰ τούτων φίλτρα καὶ ἐρωτικά
 20 κατασκευάζουσιν οἱ κακοδαίμονες. πᾶσα γὰρ ἀκολασία
 καὶ πλούτων ἐλπίς καὶ δόξης διὰ τούτων, καὶ μάλιστα
 ἡ ἀπάτη. τὸ γὰρ ψεῦδος τούτοις οἰκεῖον· βούλονται

8 ἐπανηρτημένους Fogerolles, ἐπηρτημένους Rhoer: ἐνηρτη-
 μένους || 11 πᾶς ἂν Meerm. pr. m.: πᾶσαν || 13 οὐδὲ πᾶς] ὥσπερ
 οὐδὲ πᾶς conl. N || 14—172, 6 διὰ — σαρκῶν θυσίαις Euseb. P. E.
 IV p. 173 A—C || 14—172, 11 διὰ — ἀνόμοιον Cyrill. c. Iul. IV
 p. 124 C—E || 15 ἐκτελεῖται] ἐπιτελεῖται Eus. || 16 τὸν προσεστώτα
 ed. pr.: τῶν προσεστώτα Mm || 17. 18 πλήρεις γὰρ ed. pr.:
 πλήρης γὰρ Mm, πλήρεις (vel πλήρης) γὰρ εἰσι Eus., om. haec
 verba Cyr. || 18 φαντασίας οὗτοι] φαντασίας Eus., φαντασίας
 ἐπιτηδεύοντες οὗτοι γὰρ Cyr. || 18. 19 καὶ ἀπατῆσαι ἱκανοὶ διὰ
 τῆς τερατοουργίας] ἱκανοὶ διὰ τῆς τερατοουργίας ἀπατῆσαι Cyr. ||
 19 διὰ τούτων] δι' αὐτῶν Cyr. || 20 πᾶσα γὰρ ἀκολασία] ἀκο-
 λασία γὰρ πᾶσα Cyr.

γὰρ εἶναι θεοὶ καὶ ἡ προεστῶσα αὐτῶν δύναμις δοκεῖν
 θεὸς εἶναι ὁ μέγιστος. οὗτοι οἱ χαίροντες 'λοιβῇ τε
 κνίσῃ τε', δι' ὧν αὐτῶν τὸ πνευματικὸν καὶ σωμα-
 τικὸν πιαίνεται. ξῆ γὰρ τοῦτο ἀτμοῖς καὶ ἀναθυμιά-
 σεσι ποικίλως διὰ τῶν ποικίλων, καὶ δυναμοῦται ταῖς 5
 43 ἐκ τῶν αἱμάτων καὶ σαρκῶν κνίσαις. διὸ συνετὸς
 ἀνὴρ καὶ σώφρων εὐλαβηθήσεται τοιαύταις χρῆσθαι
 θυσίαις, δι' ὧν ἐπισπάσεται πρὸς ἑαυτὸν τοὺς τοιού-
 τους· σπουδάσει δὲ καθαίρειν τὴν ψυχὴν παντοίως·
 καθαρὰ γὰρ ψυχῇ οὐκ ἐπιτίθενται διὰ τὸ αὐτοῖς ἀνό- 10
 μοιον. εἰ δὲ ταῖς πόλεσιν ἀναγκαῖον καὶ τούτους
 ἀπομειλίττεσθαι, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. ταύταις γὰρ καὶ
 πλοῦτος καὶ τὰ ἐκτὸς καὶ τὰ σωματικὰ ἀγαθὰ εἶναι
 νερόμισται καὶ τὰ ἐναντία κακὰ, ὀλίγιστον δ' ἐν αὐ-
 ταῖς τὸ τῆς ψυχῆς ἐπιμελούμενον. ἡμεῖς δὲ κατὰ 15
 δύναμιν οὐ δεησόμεθα ὧν οὗτοι παρέχουσιν, ἀλλ' ἐκ
 τῆς ψυχῆς ἐκ τε τῶν ἐκτὸς πᾶσαν σπουδὴν ποιούμεθα,
 θεῶ μὲν καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὁμοιοῦσθαι, ὃ γίνεται
 δι' ἀπαθείας καὶ τῆς περὶ τῶν ὄντως ὄντων διηρθρω-
 μένης διαλήψεως καὶ τῆς πρὸς αὐτὰ ταῦτα ζωῆς, 20
 πονηροῖς δὲ ἀνδρώποισ καὶ δαίμοσιν καὶ ὅλως παντὶ
 τῷ χαίροντι τῷ θνητῷ τε καὶ ὑλικῷ ἀνομοιοῦσθαι.
 ὥστε κατὰ τὰ εἰρημένα τῷ Θεοφράστῳ θύσομεν καὶ

1 αὐτῶν δύναμις] δύναμις αὐτῶν Cyr. || 2. 3 λοιβῇ τε
 κνίσῃ τε] Hom. II. I 500 || 3. 4 καὶ σωματικὸν verba addita ex
 Eus. et Cyr. || 5 ποικίλως Eus.: καὶ ποικίλως || 6 κνίσαις] κνίσαις
 Cyr., θυσίαις Eus. || 6—11 διὸ — ἀνόμοιον Cyrill. c. Iul. IV
 p. 130 D. E || 6—22 διὸ — ἀνομοιοῦσθαι Euseb. P. E. IV
 p. 166 B—D || 7 εὐλαβηθήσεται Eus. Cyr.: εὐλαβήσεται || 8 ἐπι-
 σπάσεται πρὸς ἑαυτὸν] πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάσεται Cyr. || 9 κα-
 θαίρειν τὴν ψυχὴν] τὴν ψυχὴν καθαίρειν Cyr. || 13 πλοῦτος
 Eus.: πλοῦτοι || 14 ὀλίγιστον] ὀλιγοστόν Eus. || 20 διαλήψεως]
 ἐπολήψεως olim N || καὶ τῆς πρὸς αὐτὰ ταῦτα ζωῆς] καὶ πρὸς
 αὐτὰ καὶ κατ' αὐτὰ ζωῆς Eus. || 23 θύσομεν] θύσωμεν Lips.

ἡμεῖς· οἷς καὶ οἱ θεολόγοι συνεφώνησαν, εἰδότες ὡς κατ' ὅσον τῆς τῶν παθῶν ἐξαιρέσεως ἀμελοῦμεν τῆς ψυχῆς, κατὰ τοσοῦτον τῇ πονηρᾷ δυνάμει συναπτόμεθα, καὶ δεήσει καὶ ταύτην ἀπομειλίττεσθαι. ὥς γὰρ 5 φασὶν οἱ θεολόγοι, τοῖς δεδεμένοις ὑπὸ τῶν ἐκτὸς καὶ μηδέπω κρατοῦσιν τῶν παθῶν ἀναγκαῖον ἀποτρέπεσθαι καὶ ταύτην τὴν δύνάμιν· εἰ δὲ μὴ γε, πόνων οὐ λήξουσι.

- μέχρι δὲ τούτων τὰ περὶ τῶν θυσιῶν δεδηλώσθω. 44
 10 πλὴν ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέγομεν, μὴ εἶναι ἀναγκαῖον ὡς εἰ θυτέον ζῶα, καὶ βρωτέον πάντως, νῦν ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ δεῖν ἐσθίειν, εἴπερ καὶ θύειν ἀνάγκη ποτέ, ἐπιδείκνυται. πάντες γὰρ ἐν τούτῳ ὡμολόγησαν οἱ θεολόγοι ὡς οὔτε ἀπτεόν ἐν ταῖς ἀποτροπαίοις θυσίαις
 15 τῶν θυομένων, καθαρσίοις τε χρηστέον. μὴ γὰρ ἴοι τις εἰς ἄστν μηδ' εἰς οἶκον ἰδιον, μὴ πρότερον ἐσθῆτα καὶ σῶμα ποταμοῖς ἢ πηγῇ ἀποκαθήρας, φασίν. ὥστε καὶ οἷς ἐπέτρεψαν θύειν, ἀπέχεσθαι τῶν θυομένων τούτοις παρήγγειλαν, προαγνεύειν τε ἀποσιτίαις καὶ
 20 μάλιστα ταῖς ἀποχαῖς τῶν ἐμψύχων. εἶναι γὰρ τὴν ἄγνειαν φυλακὴν πρὸς εὐλάβειαν, οἶον σύμβολον ἢ σφραγίδα θεῖαν περὶ τοῦ μηδὲν παθεῖν ὑπ' ἐκείνων, οἷς πρόσσεισιν καὶ ἀπομειλίττεται. ἐναντίως γὰρ διακείμενος οἷς δρᾷ καὶ θειοτέρως, ὅτι καὶ καθαρωτέρως,
 25 καὶ κατὰ σῶμα καὶ κατὰ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μένει ἀβλαβής, οἶον ἔρυμα περιβεβλημένος τὴν ἄγνειαν. διὸ καὶ ἄχρι τῶν γοήτων ἀναγκαῖα ἔδοξεν ἡ τοιαύτη 45

5 δεδεμένοις N: δεομένοις || 7 εἰ δὲ μὴ γε| εἰ δὲ μὴ Hercher || 20 ταῖς ἀποχαῖς| ἀποχαῖς N || 21 πρὸς| καὶ coni. N || οἶον| καὶ οἶον coni. Abresch || 24 οἷς δρᾷ R: ἢ οἷς δρᾷ || 25 αὐτὸ κατὰ τὸ σῶμα αὐτὸ κατὰ πάθη malit N

προφυλακή, οὐ δύναται μέντοι διὰ παντός· ἀσελγείας γὰρ ἕνεκα ἐνοχλοῦσι δαίμονας πονηρούς· ὥστε οὐ γοήτων ἦν ἡ ἀγνεία, ἀλλὰ θείων καὶ θεοσόφων ἀνδρῶν, φυλακὴν δὲ φέρουσα πανταχοῦ τοῖς χρωμένοις τὴν πρὸς τὸ θεῖον οἰκείωσιν. ὥς εἶθε διὰ παντός 5 αὐτῇ καὶ γόητες ἐχρῶντο, καὶ οὐκ ἂν γοητεύειν προθυμήθησαν, ἀποκεκλεισμένοι ὑπὸ ταύτης ἀπολαύειν ὧν ἕνεκα ἀσεβοῦσιν. ὁθεν παθῶν ὄντες πλήρεις καὶ πρὸς ὀλίγον ἀπεχόμενοι τῶν ἀκαθάρτων βρώσεων, μεστοὶ ὄντες ἀκαθαρσίας, δίκας τίνουσι τῆς εἰς τὰ 10 ὅλα παρανομίας, τὰ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὧν ἐρεθίζουσι, τὰ δὲ καὶ ὑπὸ τῆς πάντ' ἐφορώσης τὰ θνητὰ καὶ ἔργα καὶ διανοήματα δίκης. ἀνδρὸς ἄρα θείου ἢ ἔσω καὶ ἡ ἐκτὸς ἀγνεία, ἀποσίτου μὲν παθῶν ψυχῆς σπουδάζοντος εἶναι, ἀποσίτου δὲ καὶ βρώσεων αἰ τὰ πάθη 15 κινουσί, σιτουμένον δὲ θεοσοφίαν καὶ ὁμοιουμένον ταῖς περὶ τοῦ θείου ὁρθαῖς διανοαῖς καὶ ἰερωμένον τῇ νοερᾷ θυσίᾳ καὶ μετὰ λευκῆς ἐσθῆτος καὶ καθαρᾶς τῷ ὄντι τῆς ψυχικῆς ἀπαθείας καὶ τῆς κουφότητος τοῦ σώματος προσιόντος τῷ θεῷ, οὐκ ἐξ ἁλλοτριῶν 20 καὶ ὀθνεῶν χυμῶν καὶ παθῶν ψυχικῶν βεβαρημένον.

46 οὐ γὰρ δὴ ἐν μὲν ἱεροῖς ὑπ' ἀνθρώπων θεοῖς ἀφωρισμένοις καὶ τὰ ἐν ποσὶ καθαρὰ δεῖ εἶναι καὶ ἀκηλίδωτα πέδιλα, ἐν δὲ τῷ νεῷ τοῦ πατρὸς, τῷ κόσμῳ τούτῳ, τὸν ἔσχατον καὶ ἐκτὸς ἡμῶν χιτῶνα τὸν δερ- 25 μάτινον οὐχ ἄγνὸν προσήκει διατηρεῖν καὶ μεθ' ἄγνοῦ διατρίβειν ἐν τῷ νεῷ τοῦ πατρὸς; εἰ μὲν γὰρ ἐν τῷ

1 δύναται] δυνατὴ conl. N || 14 μὲν παθῶν R: μὲν ἐκ παθῶν || 17 καὶ ἰερωμένον R: καὶ ἀνδρὸς ἰερουμένου || 22—175, 6 οὐ γὰρ — οἰκειότητα Cyrill. c. Iul. IX p. 310 sq. || 27 νεῷ Lips.: νεῷ al.

- μεμολύνθαι αὐτὸν μόνον ὁ κίνδυνος ἔκειτο, ἐνῆν
 παριδεῖν ἴσως καὶ καταφραδυσμῆσαι· νῦν δὲ παντὸς
 τοῦ αἰσθητικοῦ σώματος ἀπὸ ρροίας φέροντος δαιμο-
 νίων ὑλικῶν, ἅμα τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῇ ἐκ σαρκῶν καὶ
 5 αἱμάτων πάρεστιν ἡ ταύτῃ φίλῃ καὶ προσήγορος δύ-
 ναμις δι' ὁμοιότητα καὶ οἰκειότητα. ὅθεν ὀρθῶς οἱ 47
 θεολόγοι τῆς ἀποχῆς ἐπεμέλοντο, καὶ ὁ Αἰγύπτιος
 ταῦθ' ἡμῖν ἐμήνυσεν αἰτίαν ἀποδιδούς φνσικωτάτην,
 ἣν ἐκ τῆς πείρας ἐδοκίμασεν. ἐπεὶ γὰρ ψυχὴ φαύλη
 10 καὶ ἄλογος, ἡ τὸ σῶμα ἀπέλιπε βίᾳ συληθεῖσα, προσ-
 μένει τούτῳ, ὅπου γε καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ τῶν βίᾳ
 ἀποθανόντων κατέχονται πρὸς τῷ σώματι, ὃ καὶ τοῦ
 μὴ βίᾳ ἑαυτὸν ἐξάγειν ἦν κωλυτικόν, ἐπεὶ οὖν τῶν
 ζῶν αἱ βίαιοι σφαγαὶ ἐμφιληθεῖν τὰς ψυχὰς οἷς ἀπο-
 15 λείπουσιν ἀναγκάζουσιν, διείργεται δὲ οὐδαμῶς ψυχὴ
 ἐκεῖ εἶναι ὅποι τὸ συγγενὲς καθέλκει αὐτήν, ὅθεν καὶ
 ὀδυρόμεναι ὥφθησαν πολλαί, καὶ αἱ τῶν ἀτάφων
 παραμένουσι τοῖς σώμασιν, αἷς καὶ οἱ γόητες κατα-
 χροῶνται πρὸς <τὴν> αὐτῶν ὑπηρεσίαν, βιαζόμενοι τῇ τοῦ
 20 σώματος ἡ μέρους τοῦ σώματος κατοχῇ· ἐπεὶ οὖν ταῦτα
 ἰστόρησαν καὶ φύσιν ψυχῆς φαύλης καὶ συγγένειαν
 καὶ ἡδονήν, <ἣν> ἔχει πρὸς τὰ σώματα ἐξ ὧν ἀπεσπάσθη,
 εἰκότως ἐφυλάξαντο τὴν τῶν σαρκῶν θολόνην, ἵνα ἄλλο-
 τρίαις ψυχαῖς βιαίοις καὶ ἀκαθάρτοις πρὸς τὸ συγγενὲς
 25 ἐλκομέναις μὴ ἐνοχλοῦντο μηδὲ ἐμποδίζονται προσέρ-

2 παριδεῖν ἴσως] καὶ παριδεῖν Cyr. || 3 αἰσθητικοῦ Hercher:
 αἰσθητοῦ || 3. 4 δαιμονίων] δαιμόνων coni. N || 7 ὁ Αἰγύπτιος] Ploti-
 num dici arbitratus est Reiske, sacerdotem Aegyptium a Porphyrio
 v. Plot. c. 10 commemoratum malit intellegi Bernays p. 136 ||
 10 ἦ] ἡ al., εἰ R || ἀπέλιπε ed. Herch.: ἀπέλειπε || 12 κατέ-
 χονται R: καὶ κατέχονται || 13 ἦν N: ἡ || 16 ὅποι N: ὅπου ||
 19 τὴν addidit Hercher || αὐτῶν N: αὐτῶν || 22 ἦν addidit
 Valentinus || 25 ἐμποδίζονται ed. pr.: ἐμποδίζουτο

χεσθαι μόνοι τῷ θεῷ, δαιμόνων τῇ παρουσίᾳ ἐνο-
 48 χλούντων. ὅτι γὰρ ὅλον τῆς ψυχῆς ἢ τοῦ συγγενοῦς
 σώματος φύσις, ἢ πείρα τούτους ἐδίδαξεν διὰ πλειό-
 νων. οἱ γοῦν ζῶων μαντικῶν ψυχᾶς δέξασθαι βουλό-
 μενοι εἰς ἑαυτούς, τὰ κυριώτατα μύρια καταπιόντες, 5
 οἷον καρδίας κοράκων ἢ ἀσπαλάκων ἢ ιεράκων, ἔχουσι
 παροῦσαν τὴν ψυχὴν καὶ χρηματίζουσιν ὥς θεὸν καὶ
 εἰσιούσαν εἰς αὐτούς ἅμα τῇ ἐνθέσει τῇ τοῦ σώματος.
 49 εἰκότως ἄρα ὁ φιλόσοφος καὶ θεοῦ τοῦ ἐπὶ πᾶσιν
 ἱερεὺς πάσης ἀπέχεται ἐμπύχου βορᾶς, μόνος μόνῳ δι' 10
 ἑαυτοῦ θεῷ προσιέναι σπουδάζων ἄνευ τῆς τῶν παρο-
 μαρτούντων ἐνοχλήσεως, καὶ ἔστιν εὐλαβὴς τὰς τῆς
 φύσεως ἀνάγκας ἐξιστορηκώς. ἴστωρ γὰρ πολλῶν ὁ
 ὄντως φιλόσοφος καὶ σημειωτικὸς καὶ καταληπτικὸς
 τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων καὶ συνετὸς καὶ κόσμιος 15
 καὶ μέτριος, πανταχόθεν σφῶν ἑαυτόν· καὶ ὥσπερ ὁ τινος
 τῶν κατὰ μέρος <θεῶν> ἱερεὺς ἐμπειρος τῆς ἰδρύσεως
 τῶν ἀγαλμάτων αὐτοῦ τῶν τε ὀργιασμῶν καὶ τελεῶν
 καθάρσεών τε καὶ τῶν ὁμοίων, οὕτως ὁ τοῦ ἐπὶ πᾶσιν
 θεοῦ ἱερεὺς ἐμπειρος τῆς αὐτοῦ ἀγαματοποιίας κα- 20
 θάρσεών τε καὶ τῶν ἄλλων δι' ὧν συνάπτεται τῷ
 50 θεῷ. εἰ δὲ οἱ τῶν τῇδε ἱερεῖς καὶ ἱεροσκόποι καὶ
 τάφων ἀπέχεσθαι κελεύουσιν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις,
 καὶ ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ ἐμμήνων καὶ συνουσιῶν καὶ
 θείας ἡδὴ αἰσχρᾶς καὶ πενθικῆς καὶ ἀκροάσεως πάθος 25

22 ὥς οἶμαι τὸν θεῖον λέγει Μωσέα.

8 αὐτοὺς Lips. Meerm.: ἑαυτοὺς || 10. 11 δι' ἑαυτοῦ
 Hercher: διὰ τοῦ ἑαυτοῦ || 11 θεῷ Valentinus: θεοῦ || 13 ἴστωρ
 al. || 17 θεῶν add. N || 20 αὐτοῦ] αὐτοῦ ed. pr. || 22 τῶν
 τῇδε γὰρ ἱερεῖς conl. B || 23 ἑαυτοῦς τε καὶ τοὺς ἄλλους
 conl. N || 25 ἡδὴ] δὲ conl. N || 26 λέγει Meerm.: λέγειν Mm

- ἐγειρόσης [ἐπεὶ πολλάκις φαίνεται καὶ διὰ τοὺς παρ-
 όντας ἀκαθάρτους ὃ ταραττει τὸν ἱεροσκόπον· διὸ
 καὶ τὸ θύειν ἀκαίρως καὶ βλάβην μείζονα φέρειν ἢ
 κέρδος φασίν], ἥ που γε ὁ τοῦ πατρὸς ἱερεὺς αὐτὸς
 5 τάφος γίγνεσθαι νεκρῶν σωμαμάτων ὑπομενεῖ [αὐτὸς]
 μiasμάτων πλήρης, ἱμλητῆς σπουδάζων γενέσθαι τῷ
 κρείττονι; [ἀρκεῖ ὅτι τὰ τοῦ θανάτου μέρη ἐπὶ τῶν
 καρπῶν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἡμῶν ζωὴν παραλαμβάνομεν.]
 ἀλλὰ μήπω περὶ τούτων· ἔτι δὲ τὰ περὶ τῶν θυσιῶν
 10 διακριτέον. φαίη γὰρ ἄν τις ὅτι πολὺ μέρος ἀναι- 51
 ροῦμεν μαντείας τῆς διὰ σπλάγχνων, ἀπεχόμενοι τῆς
 τῶν ζώων ἀναιρέσεως. οὐκοῦν ὁ τοιοῦτος ἀναιρείτω
 καὶ τοὺς ἀνθρώπους· ἐπιφαίνεται γὰρ μάλλον, ὥς
 φασίν, τοῖς τούτων σπλάγχνοις τὰ μέλλοντα· καὶ
 15 πολλοὶ γε τῶν βαρβάρων δι' ἀνθρώπων σπλαγγνεύ-
 ονται. ἀλλ' ὥσπερ ἀδικίας καὶ πλεονεξίας ἦν τὸ ἔνεκα
 μαντείας ἀναιρεῖν τὸν ὁμόφυλον, οὕτω καὶ τὸ ἄλογον
 ζῶον σφάττειν μαντείας ἔνεκα ἄδικον. πότερα δὲ τὰ
 σημεῖα οἱ θεοὶ ἐπιφαίνουσιν ἢ δαίμονες ἢ ἡ ψυχὴ
 20 ἀπαλλαττομένη τοῦ ζώου πρὸς τὴν πεῦσιν ἀποκρίνεται
 διὰ τῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις σημείων, οὐκ ἔστιν τοῦ
 παρόντος λόγου ἐρευνῆσαι. οἷς μέντοι ὁ βίος ἔξω 52
 κυλλέται, τούτοις ἐπιτρέπομεν ἅπαξ ἀσεβήσασιν εἰς
 ἑαυτοὺς φέρεσθαι ἥπερ καὶ φέρονται. ὃν δ' ἡμεῖς
 25 4 πολλῶ πλέον. τὸ δὲ ἥπου ἴσως σχεδόν.

1—4 ἐπεὶ — φασίν verba spuria arbitratur N || 3 καὶ βλάβην || βλάβην N || 4 ἥ που Abresch: ἥπου || 5 ὑπομενεῖ R et Abresch: ὑπομένει || αὐτὸς delevit Hercher || 7. 8 ἀρκεῖ — παραλαμβάνομεν verba notavit N || 10 διακριτέον] διευκρινιζέον N || 14 τούτων ed. Herch.: τούτου || 15 ἀνθρώπων Abresch, ἀνθρώπων malit N: ἀνθρώπους || 16. 17 τὸ μαντείας ἔνεκα ἀναιρεῖν τὸ ὁμόφυλον N || 24—178, 12 ὃν δὲ — συρρεύσας Euseb. P. E. IV p. 167 A. B

ὑπογράφομεν φιλόσοφον ἀφιστάμενον τῶν ἐκτός, εἰ-
 κώτως φαμέν μὴ ἐνοχλήσειν δαίμοσι μηδὲ μάντεων
 δεήσεσθαι μηδὲ σπλάγχνων ζώων. ὦν γὰρ ἔνεκα αἱ
 μαντεῖαι, τούτων οὗτος μεμελέτηκεν ἀφίστασθαι. οὐ
 γὰρ εἰς γάμον καθίησιν, ἵνα περὶ γάμου τὸν μάντιν 5
 ἐνοχλήσῃ, οὐκ εἰς ἐμπορίαν, οὐ περὶ οἰκέτου, οὐ περὶ
 προκοπῆς καὶ τῆς ἄλλης παρ' ἀνθρώποις δοξοκοπίας.
 περὶ ὧν δὲ ζητεῖ, μάντις μὲν οὐδείς οὐδὲ σπλάγχνα
 ζώων μνηύσει τὸ σαφές· αὐτὸς δὲ δι' ἑαυτοῦ, ὡς
 λέγομεν, προσιῶν τῷ θεῷ, ὃς ἐν τοῖς ἀληθινοῖς αὐτοῦ 10
 σπλάγχνοις ἵδρυται, περὶ τοῦ αἰωνίου βίου λήφεται
 τὰς ὑποθήκας, ὅλος ἐκεῖ συρρεύσας, καὶ ἀντὶ μάντεως
 53 Ἰδὸς μεγάλου ὁαριστῆς' εὐχόμενος γενέσθαι. εἰ δ'
 ἄρα καὶ ἐπέξειέ τι τῶν τῆς ἀνάγκης, εἰσὶν οἱ τῷ οὕτω
 ζῶντι τῷ οἰκέτῃ τοῦ θεοῦ καὶ δι' ὀνειράτων καὶ συμ- 15
 βόλων καὶ δι' ὄττης ἀγαθοὶ δαίμονες προτρέποντες
 καὶ μνηύοντες τὸ ἀποβησόμενον καὶ ὃ ἀναγκαῖον φυλά-
 ξασθαι. μόνον γὰρ ἀποστῆναι δεῖ τοῦ κακοῦ καὶ ἐπι-
 γινῶναι τὸ ἐν τοῖς ὅλοις τιμιώτατον καὶ πᾶν τὸ ἐν τῷ
 ὄλῳ ἀγαθὸν φίλον καὶ προσήγορον. ἀλλὰ δεινὴ τις 20
 ἢ κακία καὶ τῶν θείων ἀμαθία καταφρονεῖν ὧν οὐκ
 οἶδεν καὶ ἐπισύρειν, ἐπεὶ δὴ ταῦτα οὐ φωναῖς ἐξακού-
 στοις ἢ φύσις βοᾷ, νοερὰ δὲ οὐσα διὰ νοῦ μυστα-
 γωγεῖ τοὺς ταύτην σέβοντας. καὶ μέντοι τις θυτικήν
 παραδέξεται προγνώσεως ἔνεκα τοῦ μέλλοντος, οὐχ 25

4. 5 οὐ γὰρ] οὕτε γὰρ Eus. || 7 προκοπῆς] κλοπῆς Eus. ||
 τῆς ἄλλης Eus.: τῆς (vel τοῖς) ἄλλοις || 10 λέγομεν] ἐλέγομεν
 Meerm. et non nulli Eusebi libri || 13 Ἰδὸς μεγάλου ὁαριστῆς]
 Od. τ 179 || 14 εἰσὶν οἱ N: εἰσὶν οἱ || 15 ζῶντι τῷ] ζῶντι
 Hercher || οἰκέτῃ ed. pr.: ἐκέτῃ || 16 προτρέποντες Ruhnken in
 Tim. p. 198: προτρέχοντες || 17 μνηύοντες R: μνηύουσιν ||
 20 φίλον ἡγεσθαι καὶ conl. R || 23 νοερὰ ed. pr.: νοερά Mm

- ἔπεται ταύτη καὶ τὸ ἐσθίειν δεῖν ἐξ ἀνάγκης καὶ σάρκα
 παραδέχεσθαι, καθάπερ οὐδὲ τὸ θύειν ὅπως οὖν ἢ
 θεοῖς ἢ δαίμοσιν εἰσηγείται τὴν βρωσιν. ἡ γοῦν
 ἱστορία οὐ μόνον ὧν Θεόφραστος ἐμνήσθη, ἀλλὰ καὶ
 5 ἄλλων πλείονων τὴν μνήμην παρέδωκεν ὥς καὶ ἀν-
 θρώπους θυόντων τῶν πάλαι, καὶ οὐ δήπου διὰ τοῦτο
 καὶ βρωτέον ἀνθρώπους. καὶ ὅτι ταῦτα οὐχ ἀπλῶς, 54
 ἀλλὰ πλήρους οὔσης τῆς ἱστορίας λέγομεν, αὐτάρκη
 καὶ ταῦτα παραστήσαι. ἐθύετο γὰρ καὶ ἐν Ῥόδῳ μὴνι
 10 Μεταγεινιῶνι ἕκτη ἱσταμένου ἀνθρώπος τῷ Κρόνῳ.
 ὃ δὴ ἐπὶ πολὺ κρατήσαν ἔθος μετεβλήθη· ἓνα γὰρ τῶν
 ἐπὶ θανάτῳ δημοσίᾳ κατακριθέντων μέχρι μὲν τῶν
 Κρονίων συνείχον, ἐνστάσης δὲ τῆς ἐορτῆς προαγα-
 γόντες τὸν ἀνθρώπον ἕξω πυλῶν ἀντικρυς τοῦ Ἀρι-
 15 στοβούλης ἔδους, οἴνου ποτίσαντες ἔσφαττον. ἐν δὲ
 τῇ νῦν Σαλαμῖνι, πρότερον δὲ Κορωνίδι ὀνομαζομένη,
 μὴνι κατὰ Κυπρίους Ἀφροδισίῳ ἐθύετο ἀνθρώπος τῇ
 Ἀργαύῳ τῇ Κέκροπος καὶ νύμφης Ἀργαυλίδος. καὶ
 διέμενε τὸ ἔθος ἄχρι τῶν Διομήδους χρόνων· εἴτα
 20 μετέβαλεν, ὥστε τῷ Διομήδει τὸν ἀνθρώπον θύεσθαι·
 ὑφ' ἓνα δὲ περίβολον ὃ τε τῆς Ἀθηνᾶς νεῶς καὶ ὃ τῆς
 Ἀργαύλου καὶ Διομήδους. ὃ δὲ σφαγιαζόμενος ὑπὸ
 τῶν ἐφήβων ἀγόμενος τρὶς περιέθει τὸν βωμόν· ἔπειτα
 ὃ ἱερεὺς αὐτὸν λόγχῃ ἔπαιεν κατὰ τοῦ στομάχου, καὶ

3—180, 1 ἡ γοῦν ἱστορία — πυρὰν ὠλοκαύτιζε Cyrill. c. Iul.
 IV p. 128 D—129 A || 5 ἄλλων] ἑτέρων Cyr. || 5. 6 ἀνθρώπους
 Cyr.: ἀνθρώπων || 6. 7 καὶ οὐ — ἀνθρώπους verba om. Cyr. ||
 7—181, 16 καὶ ὅτι ταῦτα — σφαζόμενον ἀνθρώπων Euseb. P. E.
 IV p. 155 B—156 C || 7 οὐχ ἀπλῶς] οὐκ ἄλλως N || 8 πλήρους
 Euseb. et Cyr.: πλήρης || 11—15 ὃ δὴ — ἔσφαττον om. Cyr. ||
 15 ἔδους ed. Val.: ἔδους Mm ed. pr. || οἴνου Eus.: οἶνον
 16 Κορωνίδι Cyr., Κορωνία vel Κορωνεῖα Eus. P. E. IV p. 156 C
 162 D: κορωνίδιον

μενον Ῥωμαίοις περὶ Σικελίας πρὸς Καρχηδονίους ἀποστάντων τῶν Φοινίκων μισθοφόρων καὶ συναποστησάντων τοὺς Λίβυας, Ἀμίλλας ὁ Βάρκας ἐπικαλούμενος, ἐπιστρατεύσας αὐτοῖς εἰς λιμὸν οὕτως περιέστησεν, ὥς τὸ μὲν πρῶτον τοὺς πίπτοντας ἐν ταῖς 5 μάχαις ἐσθίειν ἐπιλειπόντων πάντων, δεύτερον τοὺς αἰχμαλώτους, τρίτον τοὺς οἰκέτας, ὕστερον δὲ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ὀρμῆσαι καὶ κλήρω τοὺς συστρατιώτας ἐσθίειν. ἀλλ' ὃ γε Ἀμίλλας λαβὼν ὑποχειρίους διὰ τῶν ἐλεφάντων συνεπάτησεν, ὥς οὐχ ὅσιον ἔτι τοῖς ἄλλοις 10 ἀνθρώποις αὐτοὺς ἐπιμίγνυσθαι, καὶ οὔτε αὐτὸς παρεδέξατο διὰ τὸ τολμῆσαι τινας τὴν ἀνθρωποφαγίαν οὐθ' ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀννίβας, ᾧ συνεβούλευέ τις εἰς τὴν Ἰταλίαν στρατεύοντι ἐθίσαι ἀνθρωποφαγεῖν τὸν 15 στρατόν, ὥς μὴ τροφῆς ἀποροῖεν. οὐ τοίνυν ἐπεὶ λιμοὶ καὶ πόλεμοι αἴτιοι τῆς τῶν ἄλλων ζῶων βρώσεως γέγονασιν, ἐχρῆν ταύτην καὶ δι' ἡδονὴν παραδέξασθαι, καθάπερ οὐδὲ τὴν ἀνθρωποφαγίαν προσηκάμεθα· οὐδὲ ἐπεὶ ἔθυσάν τισι δυνάμεσιν ζῶα, ἐχρῆν καὶ ἐσθίειν αὐτά. οὐδὲ γὰρ ἀνθρώπους θύσαντες 20 ἐγέυσαντο τούτου γε ἕνεκα σαρκῶν ἀνθρωπίνων.

ἀλλ' ὅτι μὲν τῷ θύειν οὐχ ἔπεται τὸ καὶ ἐσθίειν 58 πάντως τὰ ζῶα, διὰ τούτων ἀποδέδεικται· ὅτι δὲ οὐ

3 Βάρκας Valentinus: Βάλλας libri, cui formae patrocinator F. C. Movers *Phoenizier* II, 1 p. 501 || 4. 5 οὕτω σφοδρὸν περιέστησεν coni. R || 6 ἐπιλειπόντων malit N || 7 ὕστερον] ὕστατον N || 10 οὐχ ὅσιον] οὐχ ὅσιον ὃν N || 12 ἀνθρωποφαγίαν Victorius: ἀνθρωποσφαγίαν || 14 ἀνθρωποφαγεῖν] ἀνθρωποσφαγεῖν al. || 18 ἀνθρωποσφαγίαν ed. pr.: ἀνθρωποσφαγίαν || 21 ἀνθρωπείων Meerm. || 22 καὶ om. Lips. Meerm. || 23—183, 3 ὅτι δὲ — Θεολόγων Cyrill. c. Iul. IX p. 306 E || 23—183, 5 ὅτι δὲ — ἐνοχλήσουσιν ἡμῶν Euseb. P. E. IV p. 158 C. D || 23 οὐ Eus. et Cyr.: οὐδέ

θεοῖς, ἀλλὰ δαίμοσι τὰς θυσίας τὰς διὰ τῶν αἱμάτων
 προσήγουν οἱ τὰς ἐν τῷ παντὶ δυνάμεις καταμαθόντες,
 καὶ τοῦτο πεπλίστῳ παρ' αὐτῶν τῶν θεολόγων. καὶ
 μὴν ὅτι τούτων οἱ μὲν κακοποιοί, οἱ δὲ ἀγαθοί, οἱ
 5 οὐκ ἐνοχλήσουσιν ἡμῖν ἀπαρχομένοις ἐκ μόνων ὧν
 ἐσθίωμεν καὶ τρέφομεν ἢ τὸ σῶμα ἢ τὴν ψυχὴν, καὶ
 τούτου μέμνηνται. ὀλίγα δ' ἔτι προσθέντες, ὥς καὶ αἱ
 ἀδιάστροφοι ἔννοιαι τῶν πολλῶν ἐπιβάλλουσι τῇ ὀρθῇ
 περὶ τῶν θεῶν ὑπολήψει, τὸ βιβλίον περιγράφομεν.
 10 λέγουσι γοῦν καὶ τῶν ποιητῶν οἱ ἐπ' ὀλίγον σωφρο-
 νοῦντες,

τίς ᾧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος
 εὖπιστος ἀνδρῶν, ὅστις ἐλπίζει θεοῦς
 ὁστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης,
 15 ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα,
 χαίρειν ἅπαντας καὶ γέρας λαχεῖν τόδε;

ἄλλος δὲ φησὶν,

ψαισιτά, λιβανωτόν, πόπανα· ταῦτ' ὀνήσομαι.
 οὐ τοῖς φίλοις θύω γάρ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς
 20 τὰ νῦν.

ἐπεὶ καὶ Ἀπόλλων παραινῶν θύειν κατὰ τὰ πάτρια 59
 [τουτέστιν κατὰ τὸ ἔθος τῶν πατέρων], ἐπανάγειν

2 προσήγον Eus. et Cyr.: προσήγαγον || 3 παρ' αὐτῶν τῶν
 παρὰ τῶν rectius Cyr. || 12—16 τίς ᾧδε — λαχεῖν τόδε Cyrill.
 c. Iul. IX p. 306 sq. || 12 μῶρος: μωρός vel μορός || ἀνειμένος
 ἀνειμένως Grotius || 14 ὁστῶν Cyr. ut Clem. Alex. Strom. VII
 p. 851: ὡς ὁστῶν τῶν || 16 ἅπαντας] ἀπαρχῇ Grotius, ἀπαρχαῖς
 Porson || 18 πόπανα· ταῦτ' (vel αὐτὰ ταῦτ') ὀνήσομαι Meineke
 Com. 4 p. 679: μόνα τ' αὐτῶν ἡσομαι || 19 φίλοις ed. pr.: φύλοις
 Mm || 20 τὰ νῦν verba del. Meineke, ὡ τῶν coni. N || 22 τουτέ-
 στιν — πατέρων expunxit N || ἀπανάγειν R, ἐπανάγειν N: ἅπαν
 ἄγειν

ἔοικεν εἰς τὸ παλαιὸν ἔθος. τὸ δὲ παλαιὸν διὰ ποπά-
νων καὶ τῶν καρπῶν ἦν, ὥς ἀπεδείξαμεν. ὁθεν καὶ
θυσίαι καὶ θυηλαὶ καὶ θυμέλαι ἐκαλοῦντο, καὶ αὐτὸ
τὸ θύειν τοῦ θυμιᾶν εἶχετο καὶ τοῦ νῦν παρ' ἡμῖν
λεγόμενου ἐπιθύειν. ὃ γὰρ ἡμεῖς νῦν θύειν λέγομεν 5
ἔρδειν ἔλεγον·

ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας
ταύρων ἢ δ' αἰγῶν.

60 ἀγνοοῦσιν δὲ οἱ τὴν πολυτέλειαν εἰσαγαγόντες εἰς τὰς
θυσίας, ὅπως ἅμα ταύτῃ ἐσμὸν κακῶν εἰσῆγαγον, δεισι- 10
δαιμονίαν, τρυφήν, ὑπόληψιν τοῦ δεκάξειν δύνασθαι
τὸ θεῖον καὶ θυσίαις ἀκείσθαι τὴν ἀδικίαν. ἢ πόθεν
οἱ μὲν τριττύας χρυσόκερως, οἱ δ' ἐκατόμβας, Ὀλυμ-
πιάς δ' ἢ Ἀλεξάνδρου μήτηρ πάντα χίλια ἔθυνε, ἅπαξ
τῆς πολυτελείας ἐπὶ τὴν δεισιδαιμονίαν προαγούσης; 15
ὅταν δὲ νέος θεοὺς χαίρειν πολυτελείαις γυνῶ καί, ὥς
φασίν, ταῖς τῶν βοῶν καὶ τῶν ἄλλων ζώων θοίναις,
πότ' ἂν ἐκὼν σωφρονήσειεν; πῶς δὲ κεχαρισμένα θύειν
ἡγούμενος τοῖς θεοῖς ταῦτα, οὐκ ἐξεῖναι ἀδικεῖν οἰή-
σεται αὐτῷ μέλλοντι διὰ τῶν θυσιῶν ἐξωνεῖσθαι τὴν 20
ἀμαρτίαν; πεισθεῖς δὲ ὅτι τούτων χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν
οἱ θεοί, εἰς δὲ τὸ ἥθος ἀποβλέπουσι τῶν προσιόντων,
μεγίστην θυσίαν λαμβάνοντες τὴν ὀρθὴν περὶ αὐτῶν
τε καὶ τῶν πραγμάτων διάληψιν, πῶς οὐ σώφρων καὶ

6 ἔρδειν] ἔρδειν ed. Valent. || 7. 8 ἔρδον — αἰγῶν] Π. A
315 sq. || 7 ἔρδον] ἔρδον ed. Val. || τεληέσσας ed. pr.: τεληέσσας
Mm || 14. 15 ἅπαξ τῆς δεισιδαιμονίας ἐπὶ τὴν πολυτέλειαν προαγα-
γούσης conl. N || 16—185, 6 ὅταν δὲ — δόσει Euseb. P. E. IV
p. 152 C. D || 17 καὶ τῶν ἄλλων ed. Valent., καὶ ἄλλων Eus.:
καὶ ταῖς τῶν ἄλλων || 18 πότ' ἂν Eus.: πάντ' ἂν || 20 αὐτῷ N:
αὐτῷ || 24 διάληψιν] υπόληψιν olim N

ὅσιος καὶ δίκαιος ἔσται; θεοῖς δὲ ἀρίστῃ μὲν ἀπαρχῇ 61
 νοῦς καθαρὸς καὶ ψυχὴ ἀπαθής, οἰκεῖον δὲ καὶ τὶ
 μετρίων μὲν ἀπάρχεσθαι τῶν ἄλλων, μὴ παρέργως δέ,
 ἀλλὰ σὺν πάσῃ προθυμίᾳ. εἰκέναι γὰρ δεῖ τὰς τιμὰς
 5 ταῖς ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν προεδροῖαις, ὑπαναστάσεσιν τε
 καὶ κατακλίσεσιν, οὐ συντάξων δόσεις. οὐ γὰρ δὴ
 ἄνθρωπος μὲν ἐρεῖ,

εἰ μνημονεύεις εὖ παθῶν φιλεῖς τέ με,
 ἀπέχω πάλαι, Φιλῖνε, παρὰ σοῦ τὴν χάριν·
 10 τούτου γὰρ αὐτὴν ἔνεκα πρὸς σέ κατεδέμην·

θεὸς δὲ οὐκ ἀρκεῖται τούτοις. διόπερ ὁ Πλάτων, τῷ
 μὲν ἀγαθῷ θύειν, φησί, προσήκει καὶ προσομιλεῖν ἀεὶ
 τοῖς θεοῖς εὐχαῖς καὶ ἀναθήμασι καὶ θυσίαις καὶ τῇ
 πάσῃ θεραπείᾳ, τῷ δὲ κακῷ μάτην περὶ θεοὺς τὸν
 15 πολὺν εἶναι πόνον. ὁ γὰρ ἀγαθὸς οἶδεν ἂν θυτέον καὶ
 ὧν ἀφεκτέον καὶ τίνα προσευεκτέον καὶ τίνων ἀπαρ-
 κτέον, ὁ δὲ φαῦλος ἐκ τῆς οἰκείας διαθέσεως καὶ ὧν
 αὐτὸς ἐσπούδακεν, προσάγων τοῖς θεοῖς τὰς τιμὰς
 ἄσεβεῖ μᾶλλον ἢ εὐσεβεῖ. διὸ οὐδ' οἴεται δεῖν τοῖς
 20 φαύλοις ὁ Πλάτων ἐθισμοῖς συμπεριφέρεσθαι τὸν
 φιλόσοφον· οὔτε γὰρ τοῖς θεοῖς εἶναι φίλον οὔτε τοῖς
 ἀνθρώποις συμφέρον, ἀλλὰ μεταβάλλειν μὲν πειραῖσθαι
 εἰς τὸ ἄμεινον, εἰ δὲ μή, αὐτὸν πρὸς αὐτὰ μὴ μετα-
 βάλλεσθαι, μετιέναι δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν αὐτὸν πορευό-
 25 μενον μήτε κινδύνους τοὺς ἀπὸ τῶν πολλῶν εὐλα-

1 ἀπαρχῇ Eus.: καταρχῇ || 2 οἰκεῖον] δίκαιον conl. Toup in Longin. p. 384 ed. Oxon. || 3 μετρίως ed. Valent. || 4 δεῖ] δὴ al. || 5 ὑπαναστάσεσιν τε Eus.: ἐπαναστάσεσιν τε || 6 δόσει Eus.: δείσει || 8 παθῶν ed. pr.: παθῶν || 9 πάλαι] πάλιν quidam libri || Φιλῖνε παρὰ σοῦ Grotius: φιλεῖν ἐπαράσσειν || 10 ἔνεκα Grotius: ἔνεκεν || 11 ὁ Πλάτων] Plat. Leg. IV p. 716D—717A || 22. 23 πειραῖσθαι αὐτὰ εἰς τὸ ἄμεινον conl. R.

βοούμενον μήτε τὴν ἄλλην, εἰ τις γίγνοιτο, βλασφημίαν. καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη, Σύρους μὲν τῶν ἰχθύων μὴ ἂν γεύσασθαι μηδὲ τοὺς Ἑβραίους συῶν, Φοινίκων τε τοὺς πολλοὺς καὶ Αἰγυπτίων βοῶν θηλειῶν, ἀλλὰ καὶ βασιλέων πολλῶν μεταβαλεῖν αὐτοὺς σπουδασάντων 5 θάνατον ὑπομεῖναι μᾶλλον ἢ τὴν τοῦ νόμου παρά- βασιν, ἡμᾶς δὲ τοὺς τῆς φύσεως νόμους καὶ τὰς θείας παραγγελίας φόβων ἕνεκα ἀνθρωπίνων ἢ τινος βλα- σφημίας τῆς ἀπὸ τούτων αἰρεῖσθαι παραβαίνειν. ἢ μέγα ὁ θεὸς χορὸς σχετιάζσειεν ἂν θεῶν τε ὁμοῦ καὶ 10 ἀνδρῶν θείων πρὸς ἀνθρώπων φάυλων δόξας ὀρῶν ἡμᾶς κεχηνότας καὶ τὸν παρὰ τούτων φόβον ὑπορω- μένους, οἷ καθ' ἡμέραν μελέτην ἐν τῷ βίῳ τὸ ἀπο- θνήσκειν τοῖς ἄλλοις πεποιήμεθα.

BIBAIION TPITON.

15

- 1 Ὡς μὲν οὐτε πρὸς σωφροσύνην καὶ λιτότητα οὐτε πρὸς εὐσέβειαν, αὖ μάλιστα πρὸς τὸν θεωρητικὸν συντε- λοῦσι βίον, ἢ τῶν ἐμπύχων βρωσίς συμβάλλεται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐναντιοῦται, διὰ τῶν φθασάντων, ὧς Φίρμε Καστρίκιε, δεῖν βιβλίων ἀπεδείξαμεν. τῆς δὲ δικαιο- 20 σύνης τὸ κάλλιστον ἐν τῇ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείᾳ κεκτημένης, ταύτης δὲ ὥς ἐνι μάλιστα διὰ τῆς ἀποχῆς συνισταμένης, οὐ δέος ἐστὶ περὶ τοῦ πρὸς ἀνθρώπους

1 βλασφημίαν ed. Valent.: βλασφημία || 2. 3 μὴ ἂν] μηδ' ἂν N || 3 Φοινίκων τε] Φοινίκων δὲ ed. pr. || 4 θηλειῶν N: θηλειῶν

δικαίον, μή πη τοῦτο παραδραύσωμεν, τήν γε πρὸς
 τοὺς θεοὺς ὁσίαν διασφύζοντες. Σωκράτης μὲν οὖν
 πρὸς τοὺς ἡδονὴν διαμφισβητοῦντας εἶναι τὸ τέλος,
 οὐδ' ἂν πάντες, ἔφη, σύες καὶ τράγοι τούτῳ συναι-
 5 νῶσι, πεισθῆσεσθαι ἐν τῷ ἡδεσθαι τὸ εὐδαιμον ἡμῶν
 κεῖσθαι, ἔστ' ἂν νοῦς ἐν τοῖς πᾶσι κρατῇ· ἡμεῖς δέ,
 οὐδ' ἂν πάντες λύκοι ἢ γῦπες τὴν κρεοφαγίαν δοκι-
 μάξωσιν, οὐ συγχωρήσομεν τούτοις δίκαια λέγειν, ἔστ'
 ἂν ὁ ἄνθρωπος ἀβλαβὲς ἢ φύσει καὶ ἀφεκτικὸν τοῦ
 10 διὰ τῆς ἄλλων βλάβης αὐτῷ τὰς ἡδονὰς πορρίζεσθαι.
 ἐς οὖν τὸν περὶ τῆς δικαιοσύνης λόγον μεταβαλίνοντες,
 ἐπέειπε ταύτην πρὸς τὰ ὅμοια δεῖν μόνον παρατείνειν
 εἰρήκασιν οἱ ἀντιλέγοντες, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἄλογα
 διαγράφουσι τῶν ζῴων, φέρε ἡμεῖς τὴν ἀληθῆ τε
 15 ὁμοῦ καὶ Πυθαγόρειον δόξαν παραστήσωμεν, πᾶσαν
 ψυχὴν, ἣ μέτεστιν αἰσθήσεως καὶ μνήμης, λογικὴν
 ἐπιδεικνύντες· τούτου γὰρ ἀποδειχθέντος εἰκότως δὴ
 καὶ κατὰ τούτους πρὸς πᾶν ζῶον τὸ δίκαιον παρατε-
 νοῦμεν. ἐροῦμεν δὲ τὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς συντόμως
 20 ἐπιτέμνοντες. διττοῦ δὴ λόγου κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς 2
 στοᾶς ὄντος, τοῦ μὲν ἐνδιαθέτου, τοῦ δὲ προφορικοῦ,
 καὶ πάλιν τοῦ μὲν καταρωθωμένου, τοῦ δὲ ἡμαρτη-
 μένου, ποτέρου ἀποστεροῦσι τὰ ζῷα διαρρηῶσαι προσ-
 ἤκον. ἄρ' αὖ γε τοῦ ὀρθοῦ μόνου, οὐχ ἀπλῶς δὲ τοῦ
 25 λόγου; ἢ παντελῶς παντὸς τοῦ τε ἔσω καὶ τοῦ ἔσω

1 περιδραύσωμεν R || 4. 5 συναινῶσι πεισθῆσεσθαι ed. Herch.: συναινοῖεν πεισθῆσεσθαι ἂν || 7 γῦπες ed. pr.: γύπες Mm || κρεοφαγίαν N: κρεωφαγίαν || 7. 8 δοκιμάξωσιν ed. Herch.: δοκιμάζουσιν || 10 αὐτῷ ed. Herch.: αὐτῷ || 17. 18 εἰκότως καὶ ed. Herch., εἰκότως δὴ καὶ N: εἰκότως ἂν καὶ || 19. 20 συντόμως ἐπιτέμνοντες] συνεπιμόντες vel ἐπιτεμόντες coni. N || 22 et 188, 2 καταρωθωμένου al.

προϊόντος; εοίκασι δὴ τὴν παντελῇ στέρησιν αὐτῶν
κατηγορεῖν, οὐ τὴν τοῦ κατωρθωμένου μόνον. οὕτω
γὰρ ἂν οὐκ ἄλογα, λογικὰ δὲ ἦν ἔτι τὰ ζῶα, καθάπερ
σχεδὸν πάντες κατ' αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι. σοφὸς μὲν
γὰρ ἢ εἷς ἢ καὶ δύο κατ' αὐτοὺς γερόνασιν, ἐν οἷς 5
μόνοις ὁ λόγος κατωρθῶται, οἱ δὲ ἄλλοι φανῶντες
κἂν οὐ μὲν ὥσι προκόπτοντες, οἱ δὲ χύσιν τῆς φαν-
λότῃτος ἔχοντες, εἰ καὶ πάντες ὁμοίως λογικοί· ὑπὸ δὲ
τῆς φιλαυτίας παρηγμένοι ἄλογα φασὶν τὰ ζῶα ἐφεξῆς
τὰ ἄλλα σύμπαντα, τὴν παντελῇ στέρησιν τοῦ λόγου 10
διὰ τῆς ἀλογίας μηνύειν ἐθέλοντες· καίτοι εἰ χρὴ
τάληθες εἰπεῖν, οὐ μόνον ἀπλῶς ὁ λόγος ἐν πᾶσι τοῖς
ζῴοις θεωρεῖται, ἐν πολλοῖς δὲ αὐτῶν καὶ ὑποβολὰς
3 ἔχων πρὸς τὸ τέλειον. ἐπεὶ τοίνυν διττὸς ἦν, ὃ μὲν
ἐν τῇ προφορᾷ, ὃ δὲ ἐν τῇ διαθέσει, ἀρξάμεθα πρό- 15
τερον ἀπὸ τοῦ προφορικοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν φωνὴν
τεταγμένου. εἰ δὴ προφορικός ἐστι λόγος φωνὴ διὰ
γλώττης σημαντικῇ τῶν ἔνδον καὶ κατὰ ψυχὴν παθῶν·
κοινοτάτῃ γὰρ ἢ ἀπόδοσις αὕτη καὶ αἰρέσεως οὐδέπω
ἐχομένη, ἀλλὰ μόνον τῆς τοῦ λόγου ἐννοίας· τί τοῦ- 20
του ἅπεστι τῶν ζῴων ὅσα φθέγγεται; τί δὲ οὐχὶ καὶ
ἂ πάσχει τι, πρότερον καὶ πρὶν εἰπεῖν ὃ μέλλει, διε-
νοήθη; λέγω δὴ διάνοιαν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ κατὰ σιγὴν
φωνοῦμενον. τοῦ τοίνυν ὑπὸ τῆς γλώττης φωνη-
θέντος, ὅπως ἂν καὶ φωνηθῇ, εἴτε βαρβάρως εἴτε 25
Ἑλληνικῶς εἴτε κυνικῶς ἢ βοικῶς, λόγου γε ὄντος

6 κατωρθῶται N: κατορθοῦται || 8 εἰ καὶ] εἰς N || ὁμοίως]
ὅμως N || ὑπὸ δὲ ed. Valent.: ὑπὸ δὲ || 9 παρηγμένοι N: προαγό-
μενοι || ἄλογα φασὶ ed. Valent.: ἄλογα φθεῖν vel ἄλογα φησὶ ||
13 ὑποβολὰς] ἐπιβολὰς coni. Rhoer || 22 πάσχει τι Fogerolles:
πάσχει τῇ//καὶ πρὶν] πρὶν καὶ coni. N||μέλλει Lips. ut coni. Abresch:
μέλλει || 23 λέγω δὲ] λέγω δὲ N || 26 βοικῶς] βοεικῶς ed. Herch.

μέτοχα τὰ ζῷα τὰ φωνητικά, τῶν μὲν ἀνθρώπων κατὰ νόμους τοὺς ἀνθρωπείους φθεγγομένων, τῶν δὲ ζῶων κατὰ νόμους οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῆς φύσεως εἴληχεν ἕκαστον. εἰ δὲ μὴ ἡμεῖς ξυνίμεν, τί τοῦτο; 5 οὐδὲ γὰρ τῆς Ἰνδῶν οἱ Ἕλληνες οὐδὲ τῆς Σκυθῶν ἢ Θρακῶν ἢ Σύρων οἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ τραφέντες· ἀλλ' ἴσα κλαγγῇ γεράνων ὁ τῶν ἐτέρων τοῖς ἐτέροις ἦχος προσπίπτει. καίτοι ἐγγράμματος τοῖς ἐτέροις ἢ αὐτῶν καὶ ἔναρθρος, ὥς καὶ ἡμῖν ἢ ἡμετέρα· ἄναρθρος δὲ 10 καὶ ἀγράμματος ἢ τῶν Σύρων φέρε εἰπεῖν ἢ τῶν Περσῶν, ὥς καὶ πᾶσιν ἢ τῶν ζῶων. καθάπερ γὰρ ἡμεῖς ψόφου μόνου ἀντιλαμβανόμεθα καὶ ἦχου, ἀξύνετοι ὄντες τῆς [φέρει] Σκυθῶν ὁμιλίας, καὶ κλαγγάζειν δοκοῦσιν καὶ μὴδὲν διαρθροῦν, ἀλλ' ἐνὶ ψόφῳ 15 χρῆσθαι μακροτέρῳ ἢ βραχυτέρῳ, τὸ παρηλλαγμένον δὲ αὐτοῦ εἰς σημασίαν οὐδαμῶς προσπίπτει, ἐκείνοις δὲ εὐσύνητος ἢ φθέργεις καὶ πολὺ τὸ διάφορον ἔχουσα, καθάπερ ἡμῖν ἢ συνήθης· οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ζῶων ἢ ξύνεσις μὲν ἐκείνοις κατὰ γένος ἰδίως προσπίπτει, 20 ἡμῖν δὲ ὁ ψόφος μόνος ἐξάκουστος, τῆς σημασίας ἐκλειπούσης, διὰ τὸ μὴδένα διδαχθέντα τὴν ἡμετέραν διδάξαι ἡμᾶς διὰ τῆς ἡμετέρας τὴν ἐρμηνείαν τῶν λεγομένων παρὰ τοῖς ζῴοις. καίτοι εἰ δεῖ πιστεῦναι τοῖς παλαιοῖς καὶ τοῖς ἐφ' ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων 25 γερονόσιν, εἰσὶν οἱ λέγονται ἐπακοῦσαι καὶ σύνεσιν ἔχειν τῆς τῶν ζῶων φθέργξεως· ὥς ἐπὶ μὲν τῶν παλαιῶν ὁ Μελάμπους καὶ ὁ Τειρεσίας καὶ οἱ τοιοῦτοι, οὐ πρὸ

5 τῆς Ἰνδῶν διαλέκτου συνετοὶ οἱ Ἕλληνες coni. Fogerolles ||
 8 ἐγγράμματος ἐκάστοις ἢ αὐτῶν coni. N || 10 εἰπεῖν] ἡμῖν coni.
 N || 13 φέρε abesse malit N || 19 ἰδίως] οἰκείως ed. pr. || 21 τὴν
 ἡμετέραν] τὴν ἐκείνων duce Reiskio coni. N || 25 ἐπακοῦσαι
 ἐπακούειν N

πολλοῦ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, ἐφ' οὗ καὶ λέγεται, ὅτι τοῖς ἐταίροις συνόντος, χελιδόνος ἐπιπτάσης καὶ φθειγγομένης, εἶπεν ὅτι μηνύει ἡ χελιδὼν ταῖς ἄλλαις ὄνον πρὸ τοῦ ἄστεως πεπτωκέναι σίτου βασιτάζοντα φορτίον, ὃ δὴ κεχύσθαι εἰς τὴν γῆν τοῦ ἀχθοφο- 5 ροῦντος πεπτωκότος. ἐταῖρος δὲ ἡμῶν ἐξηγεῖτο τις, οἰκέτου εὐτυχεῖναι παιδός, ὃς πάντα ξυνίει τὰ φθέγματα τῶν ὀρνέθων, καὶ ἦν πάντα μαντικά καὶ τοῦ μετ' ὀλίγον μέλλοντος ἀγγελτικά· ἀφαιρεθῆναι δὲ τὴν σύνεσιν, τῆς μητρὸς εὐλαβηθείσης μὴ δῶρον αὐτὸν 10 βασιλεῖ πέμψειν, καὶ καθεύδοντος εἰς τὰ ὅτα ἐνου- 4 ρησάσης. ἀλλ' ἵνα ταῦτα παρῶμεν διὰ τὸ ξύμφυτον ἡμῖν πάθος τῆς ἀπιστίας, ἀλλὰ τῶν γε ἐθνῶν τινὰ εἰς ἔτι καὶ νῦν ὅπως ξυγγένειαν ἔχει πρὸς τινων ζώων σύνεσιν τῆς φθέξεως, οὐδείς οἶμαι ἠγγνόηκεν. Ἀραβες 15 μὲν κοράκων ἀκούουσιν, Τυρρηνοὶ δ' αἰετῶν· τάχα δ' ἂν καὶ ἡμεῖς καὶ πάντες ἄνθρωποι συνετοὶ ἡμεν πάντων τῶν ζώων, εἰ καὶ ἡμῶν τὰ ὅτα δράκων ἐνιψε. δηλοῖ γὰρ μὴν καὶ τὸ ποικίλον καὶ διάφορον τῆς φθέξεως αὐτῶν τὸ σημαντικόν. ἄλλως γοῦν ἀκούεται 20 ὅταν φοβῆται φθειγγόμενα, ἄλλως ὅταν καλῇ, ἄλλως ὅταν εἰς τροφὴν παρακαλῇ, ἄλλως ὅταν φιλοφρονῇται, ἄλλως ὅταν προκαλῇται εἰς μάχην· καὶ τοσοῦτόν ἐστι τὸ διάφορον, ὥς καὶ σφόδρα δυσπαρατήρητον τὴν παρα- 25 λαγὴν εἶναι διὰ τὸ πλῆθος καὶ τοῖς τὸν βίον εἰς <τὴν> 25 τούτων τήρησιν καναθεμένοις. κορώνης γοῦν καὶ

2 συνόντος] συνών ποτε conl. N || ἐπιπτάσης Felicianus et Abresch: ἐπιστάσης || 3 εἶπεν R: εἰπεῖν || 4 ἄστεως] ἄστεος ed. Herch. || 7 ξυνίει Abresch: ξυνεῖ || 11 πέμψειαν Rhoer || 13. 14 τινὰ εἰς ἔτι καὶ νῦν ὅπως R: εἰς ἔτι καὶ νῦν ὅπως τινὰ || 18 τῶν om. Lips. Meerm. || 21 ὅταν καλῇ] ὅταν κάμνη conl. N || 25 τὴν addidit Hercher

- κόρακος οἰωνισται ἄχρι τινὸς [πλήθους] τὸ διάφορον
σημειωσάμενοι, τὸ λοιπὸν εἶασαν ὡς οὐκ ὄν ἀνθρώπων
ἐπερίληπτον. ὅταν δὲ πρὸς ἄλληλα φθέγγηται φανερά
τε καὶ εὖσημα, εἰ καὶ μὴ πᾶσιν ἡμῖν γνώριμα, φαί-
5 νηται δὲ καὶ ἡμᾶς μιμούμενα καὶ τῶν Ἑλλάδα γλῶτταν
ἐκμανθάνοντα καὶ συνιέντα τῶν ἐφεστώτων, τίς οὕτως
ἀναιδὴς ὡς μὴ συγχωρεῖν εἶναι λογικά, διότι αὐτὸς
οὐ συνίησιν ὧν λέγουσιν; κόρακες γοῦν καὶ κίτται
ἐριθακοί τε καὶ ψιττακοί ἀνθρώπους μιμοῦνται καὶ
10 μέμνηνται ὧν ἂν ἀκούσωσιν καὶ διδασκόμενοι ὑπα-
κούουσι τῷ διδάσκοντι, καὶ πολλοί γε ἐμήνυσαν δι'
ὧν ἐδιδάχθησαν καὶ τοὺς ἀμαρτάνοντας κατὰ τὸν
οἶκον. ἢ δ' Ἰνδικὴ ὕαινα, ἣν κοροκότταν οἱ ἐπιχώ-
ριοι καλοῦσι, καὶ ἄνευ διδασκάλου οὕτω φθέγγεται
15 ἀνθρωπικῶς, ὡς καὶ ἐπιφοιτᾶν ταῖς οἰκίαις καὶ καλεῖν
ὄν <ἂν> ἰδῇ εὐχείρωτον αὐτῇ, καὶ μιμεῖται γε τοῦ φι-
λάτου καὶ ὃ ἂν πάντως ὑπακούσειεν ὁ κληθεὶς τὸ
φθέγμα· ὡς καίπερ εἰδότες τοὺς Ἰνδοὺς διὰ τῆς ὁμοιό-
τητος ἐξαπατᾶσθαι καὶ ἀναλίσκεσθαι ἐξιόντας τε καὶ
20 πρὸς τὸ φθέγμα ὑπακούοντας. εἰ δὲ μὴ πάντα μιμη-
τικὰ μηδὲ πάντα εὐμαθῇ τῆς ἡμετέρας, τί τοῦτο; οὐδὲ
γὰρ ἀνθρώπος πᾶς εὐμαθὴς ἢ μιμητικὸς οὐχ ὅτι τῆς
τῶν ζώων, ἀλλ' οὐδὲ πέντε πον διαλέκτων τῶν παρ'
ἀνθρώποις. τινὰ δὲ καὶ τῷ μὴ διδάσκεσθαι ἴσως οὐ
25 φθέγγεται ἢ καὶ τῷ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῶν τῆς φωνῆς
ἐμποδίζεσθαι. ἡμεῖς γοῦν κατὰ Καρχηδόνα, πέρδικος
ἐπιπτάντος ἡμέρου, τρέφοντες τοῦτον, τοῦ χρόνου

1 πλήθους ut suspectum notavit N || 3 ὅταν δὲ πρὸς ed. Fogerolles, ὅταν γε μὴν πρὸς coni. N: ὅταν δὲ μὴ πρὸς || 4. 5 φαί-
νηται R: εἰ φαίνεται || 13 κοροκότταν] κοροκότταν ed. pr. || 16 ὄν
ἂν ἰδῇ N: ὄν ἰδῇ || αὐτῇ N: αὐτῇ || 20. 21 μιμητικὰ N: μιμε-
ται καὶ || 23 πον om. Meerm.

προϊόντος καὶ τῆς συνηθείας εἰς πολλὴν ἡμερότητα αὐτὸν μεταβαλούσης, οὐ μόνον σαίνοντος καὶ θερα-
 πεύοντος ἡσθόμεθα καὶ προσπαίζοντος, ἀλλ' ἤδη καὶ
 ἀντιφθεγγομένου πρὸς τὸ ἡμέτερον φθέγμα καὶ καθ'
 ὅσον ἦν δυνατὸν ἀποκρινόμενου, ἀλλοίως ἤ καλεῖν 5
 ἀλλήλους εἰώθασιν οἱ πέρδικες. [οὐκ οὖν σιωπῶντος,
 5 φθεγξαμένου δ' ἀντεφθέγγατο μόνον.] ἱστορεῖται δὲ
 καὶ τῶν ἀφθόγγων <τινὰ> οὕτως ἐτοίμως ὑπακούειν τοῖς
 δεσπόταις, ὥς οὐκ <ἄν> ἄνθρωπος τῶν συνήθων. ἡ γοῦν
 Κράσσου τοῦ Ῥωμαῖκοῦ μύραινα ὀνομαστὶ καλουμένη 10
 προσήει τῷ Κράσσῳ, ὃν καὶ οὕτως διεθήκειν, ὥς πεν-
 θῆσαι ἀποθανοῦσαν, τριῶν τέκνων ἀποβολὴν πρότερον
 μετρίως ἐνεγκόντα. καὶ ἐργέλεις δὲ πολλοὶ ἱστόρησαν
 τὰς ἐν Ἀρεθούσῃ καὶ σαπέρδας τοὺς περὶ Μαίανδρον
 ὑπακούοντας τοῖς καλοῦσιν. οὐκοῦν φαντασία ἢ αὐτὴ 15
 <τῇ> τοῦ λέγοντος, εἰάν τε ἐπὶ γλαῦτταν ἐξικνηταί εἰάν τε
 μή. πῶς οὖν οὐκ ἄγνωμον μόνην λόγον τὴν ἀνθρώπου
 φωνὴν λέγειν, ὅτι ἡμῖν ξυνετή, τὴν δὲ τῶν ἄλλων ζῴων
 παραιτεῖσθαι; ὅμοιον γὰρ ὥς εἰ κόρακες τὴν σφῶν μόνην
 ἡξίουεν εἶναι φωνήν, ἡμᾶς δ' εἶναι ἀλόγους, διότι οὐκ αὐ- 20
 τοῖς εὖσσημα φθεγγόμεθα· ἢ οἱ Ἀττικοὶ εἰ μόνην τὴν
 Ἀτθίδα ἔλεγον φωνήν, τοὺς δὲ ἄλλους ἀλόγους ἡγοῦντο
 τοὺς λέξεως Ἀττικῆς ἀμοιροῦντας. καίτοι θάπτον ἂν κό-
 ρακος ξύνεσιν λάβοι ὁ Ἀττικὸς ἢ Σύρου ἢ Πέρσου συρί-
 ζοντος καὶ περσίζοντος. ἀλλὰ μήποτε ἄτοπον ἐκ τῆς 25
 εὐσυνέτου φθέρξεως ἢ μὴ ἢ τῆς σιγῆς καὶ φωνῆς τὸ

5 καλεῖν Lips. Meerm.: καὶ καλεῖν || 6. 7 οὐκ οὖν — μόνον
 verba abesse malit N || 8 τινὰ Feliciano duce addidit Fog-
 rolles || 9 οὐκ ἂν R: οὐκ || 11 προσήει ed. pr., προσήει ed.
 Herch.: προσήκει Mm || 16 τῇ τοῦ λέγοντος ed. pr.: τοῦ λέγοντος
 Mm || 18 λέγειν ed. pr.: λέγει || 24. 25 ἢ Σύρου συρίζοντος καὶ
 Πέρσου περσίζοντος N

- λογικὸν κρίνειν καὶ τὸ ἄλογον· οὕτως γὰρ καὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καὶ τοὺς ἄλλους τῷ μὴ φθέγγεσθαι φαίη ἄν τις μὴ εἶναι λογικούς. ἀλλ' οἳ γε θεοὶ σιγῶντες μὴνύουσι, καὶ συνιᾶσιν αὐτῶν ὄρνιθες θᾶττον ἢ ἄν-
 5 θρωποι καὶ συνέντες ἀπαγγέλλουσιν ὥς δύνανται καὶ τοῖς ἀνθρώποις εἰσεὶ κήρυκες ἄλλοι ἄλλων θεῶν· Διὸς μὲν ἀετός, Ἀπόλλωνος δὲ ἰέραξ καὶ κόραξ, Ἥρας δὲ πελαργός, Ἀθηνᾶς δὲ αὐτὸν κρέξ τε καὶ γλαῦξ, ὥς Διήμητρος γέρανος καὶ ἄλλων ἄλλοι. καὶ μὴν καὶ ἡμῶν
 10 οἱ παρατηροῦντες καὶ οἱ σύντροφοι γινώσκουσιν αὐτῶν τὰ φθέγματα. ὁ γοῦν κυνηγέτης ἀπὸ τῆς ὑποκρίσεως ἦσθετο τοῦ κυνὸς ὑλακτοῦντος νῦν μὲν ὅτι ζητεῖ τὸν λαγῶν, νῦν δὲ ὅτι εὗρεν, νῦν δὲ ὅτι διώκει, νῦν δὲ ὅτι ἔλαβεν, καὶ πλανωμένου ὅτι πλανᾶται.
 15 καὶ ὁ βουκόλος οἶδεν ὅτι ἡ βοῦς πεινῇ ἢ διψῇ ἢ κέκμηκεν ἢ ὀργᾷ ἢ τὸν μόσχον ζητεῖ· καὶ λέων βρυχώμενος δηλοῖ ὅτι ἀπειλεῖ, καὶ λύκος ὠρυόμενος ὅτι κακῶς πράσσει, καὶ ὄιες βληγώμεναι οὐκ ἔλαθον τὸν ποιμένα ὅτον δέονται. οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνα ἔλαθεν
 20 ἡ τῶν ἀνθρώπων φωνή, οὐκ ὀργιζομένων, οὐ φιλοφρονουμένων, οὐ καλούντων, οὐχ ἡ διώκουσα, οὐχ ἡ αἰτούσα, οὐχ ἡ διδοῦσα, οὐδεμία ἀπλῶς, ἀλλὰ πάσαις οἰκείως ὑπῆκουσαν· ὅπερ ἀδύνατον ποιεῖν μὴ τοῦ

2 τῷ μὴ R: τῷ μὴδὲ vel τῷ δὲ μὴ || 4 συνιᾶσιν ed. Herch.: συνιᾶσιν || 5. 6 δύνανται καὶ τοῖς ἀνθρώποις ed. pr.: δύνανται νῦν μὲν ὅτι διώκει νῦν δὲ ὅτι ἔλαβεν καὶ πλανωμένου ὅτι πλανᾶται καὶ τοῖς ἀνθρώποις Meerm. Mm || 6. 7 Διὸς μὲν Rhoer: ὦν Διὸς μὲν || 8. 9 ὥς Διήμητρος N: καὶ Διήμητρος || 9 καὶ ἄλλων Hercher: ὥς ἄλλων || ἄλλοι Abresch: ἄλλο || 13 νῦν δὲ ὅτι διώκει verba om. Meerm. Mm || 14 πλανωμένου] πάλιν coni. N || 15 οἶδεν ὅτι R: οἶδεν νῦν μὲν ὅτι || 17 ὠρυόμενος Mm || 18 οἶς Hercher, ὄιες N: ὄις || 22 οὐδεμία ed. pr.: οὐδὲ μία Mm || 23 οἰκείως] ὁμοίως N

ὁμοίου τῇ συνέσει τῷ ὁμοίῳ ἐνεργοῦντος. σωφρονίζονται δὲ καὶ μέλεσιν καὶ ἡμεροὶ ἐξ ἀγρίων γίνονται ἔλαφοι καὶ ταῦροι καὶ ἕτερα ζῷα. διαλεκτικῆς μὲν γὰρ αὐτοὶ φασὶν οἱ τὸ ἄλογον αὐτῶν καταψηφισόμενοι ἐπαῖνιν τοὺς κύνας, κεχρησθαί τε τῷ διὰ πλει- 5 ὄνων διεξευγμένῳ ἰχνεύοντας, ὅταν εἰς τριόδους ἀφίκωνται. ἦτοι γὰρ ταύτην ἢ ἐκείνην ἢ τὴν ἑτέραν ἀπεληλυθῆναι τὸ θηρίον· οὔτε δὲ ταύτην, οὔτε ταύτην· ταύτην ἄρα, καθ' ἣν λοιπὸν καὶ διώκειν. ἀλλ' ἔτοιμον λέγειν φύσει ταῦτα ποιεῖν ὅτι μηδεὶς αὐτὰ 10 ἐξεδίδαξεν, ὥς δὴ καὶ ἡμῶν τὸν λόγον οὐ φύσει κεκληρωμένων, εἰ καὶ τινα τίθεμεν τῶν ὀνομάτων αὐτοὶ διὰ τὸ καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιτηδείως ἔχειν κατὰ φύσιν. εἰ μέντοι πιστεύειν δεῖ Ἀριστοτέλει, καὶ διδάσκοντα ὥφθη οὐ μόνον τῶν ἄλλων τι ποιεῖν τὰ τέκνα 15 τὰ ζῷα, ἀλλὰ καὶ φθέγγεσθαι, ὥς ἀηδὼν τὸν νεοττὸν ᾄδειν. καὶ ὥς αὐτὸς γε φησὶν, πολλὰ μὲν παρ' ἀλλήλων μανθάνει ζῷα, πολλὰ δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων, καὶ πᾶς αὐτῷ ἀληθεύοντι μαρτυρεῖ, πᾶς μὲν πωλοδάμνης, πᾶς δὲ ἱπποκόμος τε καὶ ἱππεὺς καὶ ἡνίοχος, πᾶς δὲ 20 κυνηγέτης τε καὶ ἐλεφαντιστής καὶ βουκόλος καὶ οἱ τῶν θηρίων διδάσκαλοι οἱ τε τῶν ὀρνίθων πάντες. ἀλλ' ὁ μὲν εὐγνώμων καὶ ἐκ τούτων μεταδίδωσι συνέσεως τοῖς ζῴοις, ὁ δὲ ἀγνώμων καὶ ἀνιστόρητος αὐτῶν φέρεται συνεργῶν αὐτοῖ τῇ εἰς αὐτὰ πλεονεξίᾳ. καὶ 25

1 τῷ ὁμοίῳ ἐνεργοῦντος] συνεργοῦντος coni. N || 3—9 διαλεκτικῆς — διώκειν] cf. Plut. de sol. anim. c. 13 p. 969 A. B || 4. 5 οἱ τὸ ἄλογον αὐτῶν καταψηφισόμενοι] Chrysippum dici docet Sext. Empir. p. 17, 8 ed. Bekk. || 7 ἑτέραν] τρίτην N || 13 τὸ καὶ πρὸς] τὸ πρὸς N || 14 Ἀριστοτέλει] Aristot. Hist. anim. 4, 9 || 16 τὰ ζῷα post ὥφθη] (v. 16) collocari maluit R || 25 διαφέρεται coni. N || αὐτοῦ ed. pr.: αὐτοῦ Mm

πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλεν κακολογήσειν καὶ διαβαλεῖν ἃ
 κατακόπτειν ὥς λίθον προήρηται; ἀλλ' Ἀριστοτέλης γε
 καὶ Πλάτων Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Πυθαγόρας Δημό-
 κριτός τε καὶ ὅσοι ἐφρόντισαν τὴν ἀλήθειαν περὶ
 5 αὐτῶν εἰλεῖν, ἔγνωσαν τὸ μετέχον τοῦ λόγου. δεικτέον 7
 δὲ καὶ τὸν ἐντὸς αὐτῶν καὶ ἐνδιάθετον. φαίνεται δὲ
 ἡ παραλλαγή, ὥς φησί που καὶ Ἀριστοτέλης, οὐκ οὐσία
 διαλλάττουσα, ἀλλ' ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον θεωρου-
 μένη· καθάπερ πολλοὶ οἶονται καὶ τὴν θεῶν πρὸς ἡμᾶς
 10 ἐξηλλάχθαι, οὐ κατ' οὐσίαν οὐσης τῆς διαφορᾶς ταύτης,
 ἀλλὰ κατὰ το ἀκριβὲς ἢ μὴ τοῦ λόγου. καὶ ὅτι μὲν
 ἄχρι γε αἰσθήσεως τῆς τε ἄλλης ὁργανώσεως τῆς τε
 κατὰ τὰ αἰσθητήρια καὶ τῆς κατὰ σάρκα ὁμοίως ἡμῖν
 διάκειται, πᾶς σχεδὸν συγκεχώρηκεν. καὶ γὰρ οὐ μόνον
 15 τῶν κατὰ φύσιν παθῶν τε καὶ κινήματων τῶν διὰ
 τούτων ὁμοίως ἡμῖν κεκοινώνηκεν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν
 παρα φύσιν καὶ νοσῶδων ἐν αὐτοῖς θεωρουμένων.
 οὐκ ἂν δέ τις εὖ φρονῶν διὰ τὸ ἐξηλλαγμένον τῆς
 ἕξεως τοῦ σώματος ἄδεκτα λογικῆς εἴποι διαθέσεως,
 20 ὁρῶν καὶ ἐπ' ἀνθρώπων πολλὴν τὴν παραλλαγὴν τῆς
 ἕξεως κατὰ τε γένη καὶ ἔθνη, καὶ ὅμως λογικοὺς
 συγχωρῶν πάντας. ὄνος μὲν γε κατάρρω ἀλίσκεται,
 κἂν εἰς πνεύμονα αὐτῷ βυῖ τὸ νόσημα, ἀποθνήσκει
 ὥσπερ ἄνθρωπος· ἵππος δὲ καὶ ἔμπυος γίνεται καὶ
 25 φθίνει, ὥσπερ ἄνθρωπος, καὶ τέτανος λαμβάνει ἵππον
 καὶ ποδάγρα καὶ πυρετὸς καὶ λύσσα, ὅποτε καὶ κατω-
 πιαῖν λέγεται. καὶ ἡ κύουσα ἵππος, ἐπειδὰν ὀσφρήση-

5 τὸ μετέχον] αὐτὰ μετέχειν conl. N || τοῦ λόγου ed. pr.,
 τοῦ λόγου τοῦ προφορικοῦ R: τὸν λόγον || 7 Ἀριστοτέλης]
 Aristot. Hist. anim. 8, 1 || 9 τὴν θεῶν] τοὺς θεοὺς N conl.
 Feliciano || 24 ἔμπυος ed. pr. ut Felicianus: ἔμπυρος || 28 ὅποτε]
 ἔστι δ' ὅτε conl. N || 27—196, 1 ὀσφρηται conl. N

ται λύχνου ἀπεσβεσμένου, ἀμβλίσκει ὡς ἄνθρωπος. πυρέττει δὲ καὶ βοῦς καὶ μαίνεται, καθάπερ καὶ ὁ κάμηλος. κορώνη δὲ ψωριᾶ καὶ λεπριᾶ, <ὥσπερ> καὶ κύων· οὗτος μὲν γε καὶ ποδαγριᾶ καὶ λυσσᾶ. ὅς δὲ βραγχᾶ, καὶ ἔτι μάλλον κύων, καὶ τὸ πάθος ἐν ἀν- 5 θρώπῳ ἀπὸ τοῦ κυνὸς κυνάγχη κέκληται. καὶ ταῦτα <μὲν> γνώριμα, ἐπεὶ σύννομα ταῦτα ἡμῖν τὰ ζῶα, τῶν δὲ ἄλλων ἐσμέν ἄπειροι διὰ τὸ ἀσύνηθες. καὶ εὐνου- χιζόμενα δὲ μαλακίζεται· οἱ μὲν γε ἀλεκτρούνες οὐδὲ ἄδουσιν ἔτι, ἀλλὰ τὴν φωνὴν ἐπὶ τὸ θῆλυ μεταβάλ- 10 λουσιν ὥσπερ ἄνθρωποι, βοός τε κέρατα καὶ φωνὴν οὐκ ἔστι διαγνῶναι τομίον καὶ θήλεος· οἱ δὲ ἔλαφοι οὐκέτι ἀποβάλλουσι τὰ κέρατα, ἀλλὰ συνέχουσιν, ὡς εὐνουχοὶ τὰς τρίχας, μὴ ἔχοντες δὲ οὐ φύουσιν, ὥσπερ οἱ πρὶν πώγωνα φύσαι ἐκτιμηθέντες. οὕτως σχεδὸν 15 ἀπάντων τὰ σώματα ὁμοίως τοῖς ἡμετέροις κατὰ τὰ 8 πάθη. τὰ γε μὴν τῆς ψυχῆς πάθη ὄρα εἰ μὴ πάντα ὅμοια· καὶ πρῶτά γε τὴν αἰσθησιν. οὐ γὰρ δὴ ἀν- θρώπου μὲν ἡ γεῦσις χυμῶν, ἡ δὲ ὄψις χροιοῶν, ἡ ὀσμῶν ἡ ὀσφορησις ἀντιλαμβάνεται, ἡ ψόφων ἡ ἀκοή, 20 ἡ θερμῶν ἡ ψυχρῶν ἡ ἀφή ἡ τῶν ἄλλων ἀπτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ζώων ἀπάντων ὁμοίως. οὐδὲ ταύτης μὲν ἀφήρηται τὰ ζῶα διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωποι, λογικῆς δὲ ἀμοιροῦσι διὰ τοῦτο· ἐπεὶ οὕτω γε καὶ οἱ θεοὶ διὰ

1 ἀπεσβεσμένου ed. pr.: ἀπεσβυσμένου || 3 ὥσπερ addidit N || 6 καὶ ταῦτα Abresch: καὶ τὰ || 7 μὲν γνώριμα Valentinus: γνώριμα || 8 post ἀσύνηθες quaedam excidisse coni. N || 15 φύσαι N: ἐκφύσαι || 16 ὁμοίως] ὁμοίως ἔχει coni. Rogerolles, ὅμοια Rhoer || 18 τὴν αἰσθησιν] τὰ κατὰ τὴν αἰσθησιν coni. R || 19. 20 ἡ ὀσμῶν] καὶ ὀσμῶν N || 20 ἡ ψόφων] καὶ ψόφων N || ἡ ἀκοή ed. pr.: ἡ ἀκοή Mm || 21 ἡ θερμῶν] καὶ θερμῶν N || καὶ τῶν ἄλλων ἀπτῶν verba abesse malit N || 22 τῶν ζώων] τὰ ζῶα coni. R || 23 ἀφήρηται] οὐκ ἀφήρηται Rogerolles || 24 καὶ οἱ θεοὶ] ἡ οἱ θεοὶ N

τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωποι λογικῆς στερήσονται, ἢ ἡμεῖς, εἴπερ οἱ θεοὶ λογικοί. αἰσθήσεως μὲν γε καὶ πλεονεκτεῖν ἔοικεν μᾶλλον τὰ ζῶα. τίς μὲν γὰρ ἀνθρώπων τοσοῦτον βλέπει [οὐδὲ γὰρ ὁ μυθεύμενος *Λυγκεύς*]

5 ὅσον ὁ δράκων; ὅθεν καὶ τὸ βλέπειν δρακεῖν λέγουσιν οἱ ποιηταί· τὸν δὲ ἀετὸν ἔχοντα οὐκ ἔλαθε πτώξ⁴. τίς δὲ ὀξυηκώτερος γεράνων, αἰ ἀπὸ τοσούτων ἀκούουσιν ὅπως οὐδὲ ἀνθρώπων τις ὄρα. τῇ μὲν γὰρ ὁσφρήσει τοσοῦτω πλεονεκτεῖ σχεδὸν πάντα τὰ

10 ζῶα, ὥς ἐκείνοις προσπίπτειν τὰ ἡμᾶς λαυθάνοντα, καὶ κατὰ γένος ἐπιγινώσκειν ἕκαστον ἥδη καὶ ἐξ ἰχνους ὁσφραίνόμενα. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἡγεμόσι κυσὶ χρῶνται, εἰ δεῖ ἔλθειν ἐπὶ σὺν ἢ ἔλαφον· καὶ ἡμῶν μὲν ὅπῃ ἢ τοῦ ἀέρος κατάστασις ἄπτεται, τῶν δὲ ἄλλων

15 ζῶων εὐθύς, ὥς τούτοις τεκμηρίοις χρηθῆναι τοῦ μέλλοντος. τὴν δὲ τῶν χυμῶν διάκρισιν οὕτως οἶδεν, ὥς ἐξακριβοῦν καὶ τὰ νοσερὰ καὶ τὰ ὑγιεινὰ καὶ τὰ δηλητήρια, ὥς οὐδὲ ἀνθρώπων οἱ ἰατροί. φρονιμώτερα δὲ φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης εἶναι τὰ εὐαισθητότερα.

20 σωματίων δὲ παραλλαγαὶ εὐπαθῇ μὲν ἢ δυσπαθῇ ποιῆσαι δύνανται, καὶ μᾶλλον ἢ ἥττον πρόχειρον ἔχειν τὸν λόγον, κατ' οὐσίαν δὲ τὴν ψυχὴν ἐξαλλάττειν οὐ δύνανται, ὅπου γε οὐδὲ τὰς αἰσθήσεις οὐδὲ τὰ πάθη ἔτρεψαν, οὐδὲ τέλεον ἐκβεβηκυίας ἐποίησαν. ἐν οὖν

4 οὐδὲ — *Λυγκεύς* verba spuria esse coni. N || *Λυγκεύς* ed. pr.: *λυγγεύς* || 6. 7 καὶ — πτώξ] Hom. Il. P 676 || 6 ὑπόθ⁴· ἔχοντα N: ὑπόθεν ὄντα || 7 πτώξ ed. pr.: πτώξ *Mm* || 7. 8 ἀπὸ τοσούτων — ὅπως] ἀπὸ τοσούτων — ὁπόσων R, ἀπὸ τοσούτου — ὁπόσων Abresch || 13 εἰ Hercher: οἱ || δεῖ ἔλθειν R: διελθεῖν || 14 κατάστασις] μεταστάσις N || 18 οὐδὲ ed. pr.: οὐδὲν || 21 ἥττον N: καὶ ἥττον || 24 ἔτρεψαν — ἐποίησαν *Valentinus*. ἔτρεψεν — ἐποίησεν

τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον ἢ διαφορὰ συγχωρεῖσθω, οὐκ ἐν
 τῇ τελείᾳ στερήσει· οὐδ' ἐν τῷ καθάπαξ τὸ μὲν ἔχειν,
 τὸ δὲ μὴ· ἀλλ' ὡς ἐν ἐνὶ γένει τὸ μὲν ὑγιεινότερον
 σῶμά ἐστιν, τὸ δὲ ἥττον, καὶ ἐπὶ νόσον ὁμοίως πολὺ
 τὸ διάφορον, ἐν τε εὐφυΐαις καὶ ἀφυΐαις, οὕτω καὶ ἐν 5
 ψυχαῖς ἡ μὲν ἀγαθή, ἡ δὲ φαύλη· καὶ τῶν φαύλων ἡ
 μὲν μᾶλλον, ἡ δὲ ἥττον· καὶ τῶν ἀγαθῶν οὐχ ἡ αὐτὴ
 ἰσότης, οὐδὲ ὁμοίως Σωκράτης ἀγαθὸς καὶ Ἀριστοτέ-
 λης καὶ Πλάτων, οὐδ' ἐν ὁμοδόξοις ἡ ταυτότης. οὐ
 τοίνυν οὐδ' εἰ μᾶλλον ἡμεῖς νοοῦμεν ἢ τὰ ζῶα, διὰ 10
 τοῦτο ἀφαιρετέον τῶν ζῶων τὸ νοεῖν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ
 πέτεσθαι τοὺς πέρδικας, ὅτι μᾶλλον αὐτῶν <οἱ> ἑρακес
 πέτονται, οὐδὲ τοὺς ἄλλους ἑρακας, ὅτι καὶ τούτων
 καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὁ φασσοφόνος. συμπάσχειν
 μὲν οὖν δοίη ἂν τις ψυχὴν σώματι καὶ πάσχειν τι 15
 πρὸς αὐτοῦ εὖ ἢ κακῶς διακειμένου, μεταβάλλειν δὲ
 τὴν αὐτῆς φύσιν οὐδαμῶς. εἰ δὲ συμπάσχει μόνον
 καὶ χρῆται αὐτῷ ὡς ὄργανῳ, δράσειε μὲν ἂν δι' αὐ-
 τοῦ πολλά, ἀλλοίως ὀργανωμένου ἢ ὡς ἡμῖν, ὧν
 ἡμεῖς δρᾶν ἀδύνατοι, καὶ συμπάθοι ἂν πως διακει- 20
 9 μένου, οὐ μέντοι τὴν αὐτῆς ἐξαλλάξειε φύσιν. ὅτι
 τοίνυν καὶ λογικὴ ἐν αὐτοῖς ἔστιν καὶ οὐκ ἀφήρηται
 φρονήσεως ἐπιδεικτέον. πρῶτον μὲν ἕκαστον οἶδεν
 εἴτε ἀσθενὲς ἔστιν εἴτε ἰσχυρόν, καὶ τὰ μὲν φυλάτ-
 τεται, τοῖς δὲ χρῆται, ὡς πάρδαλις μὲν ὁδοῦσιν, ὄνυξι 25
 δὲ λέων καὶ ὁδοῦσιν, ἵππος δὲ ὀπλῇ καὶ βοῦς κέρασιν,

1 τῷ μᾶλλον] τὸ μᾶλλον Mm || καὶ ἥττον] καὶ τῷ ἥττον
 Lips. || 3 ὑγιεινότερον R: ὡς ὑγιεινότερον || 6 τῶν φαύλων N:
 τῆς φαύλης || 8 ἰσότης] ποιότης conl. N || 12 οἱ ἑρακес N:
 ἑρακες || 17 αὐτῆς N: αὐτῆς || 19 ὀργανωμένου N: ὀργανωμένου ||
 21 αὐτῆς N: αὐτῆς || 24 εἴτε — εἴτε] ἢ τε — ἢ τε Abresch et
 R || 26 καὶ ὁδοῦσιν ed. pr.: καὶ ὁδοῦσι Mm

καὶ ἀλεκτρυὼν μὲν πλήκτρῳ, σκορπίος δὲ κέντρῳ· οἱ
 δ' ἐν Αἰγύπτῳ ὄφεις πτύσματι [ὄθεν καὶ πτυάδες
 καλοῦνται] ἐκτυφλοῦσι τὰς ὄψεις τῶν ἐπιόντων, ἄλλο
 δὲ ἄλλῳ χρῆται, σῶζον ἑαυτὸ ἕκαστον. πάλιν τὰ μὲν
 5 ἐκποδὼν νέμεται τῶν ἀνθρώπων, ὅσα ἰσχυρά· τὰ δὲ
 ἀγεννῇ ἐκποδὼν μὲν τῶν ἰσχυροτέρων θηρίων, τοῦμ-
 παλιν δὲ μετὰ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἡ πορρωτέρῳ [μὲν],
 ὡς στρουθοὶ ἐν ὀροφαῖς καὶ χελιδόνες, ἡ καὶ συναν-
 θρωποῦντα, ὡς οἱ κύνες. ἀμείβει δὲ καὶ τόπους κατὰ
 10 τὰς ὥρας, καὶ πᾶν ὅσον τὸ πρὸς τὸ συμφέρον οἶδεν.
 ὁμοίως δ' ἂν τις καὶ ἐπὶ ἰχθύων ἴδοι τὸν τοιοῦτον
 λογισμὸν καὶ ἐπ' ὀρνίθων. ἃ δὲ ἐπὶ πλεον συνῆκται
 τοῖς παλαιοῖς ἐν τοῖς περὶ ζῴων φρονήσεως, τοῦ ταῦτα
 πολυπραγμονήσαντος ἐπὶ πλεον Ἀριστοτέλους λέγοντος
 15 πᾶσι τοῖς ζῴοις μεμηχανῆσθαι πρὸς τὸν βίον καὶ σω-
 τηρίαν αὐτῶν τὴν <οἰκῆσιν>. ὁ δὲ φύσει λέγων αὐτοῖς 10
 προσεῖναι ταῦτα ἀγνοεῖ λέγων ὅτι φύσει ἐστὶ λογικά,
 ἡ ὡς τοῦ λόγου μὴ φύσει ἐν ἡμῖν συνισταμένου, καὶ
 τῆς τελειώσεως μὴ καθὸ πεφύκαμεν τὴν αὔξησιν λαμ-
 20 βανούσης. τὸ μὲν γε θεῖον οὐδὲ διὰ μαθήσεως логи-
 κὸν γέρονεν· οὐ γὰρ ἦν ὅτε ἦν ἄλογον, ἀλλ' ἅμα τε
 ἦν καὶ λογικὸν ἦν, καὶ οὐ κεκώλυται εἶναι λογικόν,
 ὅτι οὐ διὰ διδασκαλίας ἀνέλαβε τὸν λόγον. καίτοι ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ζῴων, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, τὰ μὲν
 25 πολλὰ ἐν αὐτοῖς ἢ φύσις ἐδίδαξεν, τὰ δὲ ἤδη παρέσχε

2. 3 ὄθεν — καλοῦνται verba seclusit N || 3 τυφλοῦσι
 Hercher, ἐκτυφλοῦσι N: καὶ τυφλοῦσι || 5 et 6 ἐκποδων ed. Herch.:
 ἐκ ποδων || 7 μὲν del. N || 10 πᾶν ὅσον τὸ πρὸς τὸ συμφέρον] πᾶν ὅσον τὸ συμφέρον cum Lips. Hercher, πᾶν ὅσον πρὸς τὸ
 ζῆν συμφέρει malit N || 14 Ἀριστοτέλους] Aristot. Hist. anim.
 9, 11 || 16 αὐτῶν τὴν οἰκῆσιν Victorius, τῶν τέκνων τὰς οἰκήσεις
 Hercher ex Aristot.: αὐτῶν τὴν || 25 πολλὰ om. Ma. || ἐν αὐτοῖς
 αὐτῇ coni. N || 26—200, 1 παρέσχε καὶ] παρέσχε N

καὶ ἡ μάθησις· διδάσκονται δὲ τὰ μὲν ὑπ' ἀλλήλων, τὰ δέ, ὡς ἔφαμεν, ὑπὸ ἀνθρώπων. καὶ ἔχει γε μνήμην, ἥπερ εἰς ἀνάληψιν λογισμοῦ καὶ φρονήσεως ἐτύγγανεν οὕσα κυριωτάτη. εἰσὶ δὲ καὶ κακίαι ἄφθονοι ἐν αὐτοῖς, εἰ καὶ μὴ οὕτω κέχυνται ὥσπερ ἐν ἀνθρώ- 5 ποις· ἔστιν γὰρ αὐτῶν ἡ κακία κουφοτέρα τῆς ἀνθρώπων. αὐτίκα ἀνὴρ μὲν οἰκοδόμος οἰκίας θεμέλια οὐκ ἂν καταβάλοιτο μὴ νήφων, οὐδὲ ναυπηγὸς νεὸς τροπὴν μὴ ὑγιαίνων, οὐδὲ γεωργὸς ἄμπελον φυτεύσαι μὴ πρὸς τοῦτο τὸν νοῦν ἔχων· παιδοποιοῦνται δὲ σχεδὸν 10 πάντες μεθύοντες. ἀλλ' οὐ τὰ γε ζῶα· ζωογονεῖ δὲ τέκνων ἕνεκα, καὶ τὰ πλεῖστα, ὅταν ἐγκύμονα ποιήσῃ τὴν θήλειαν, οὕτε αὐτὰ ἐπιβαίνειν ἐπιχειρεῖ, οὕτε τὸ θῆλυ ἀνέχεται. ἡ δὲ ὕβρις ὅση ἐν τούτοις ἡ ἀνθρώπιος καὶ ἀκολασία δῆλη. οἶδεν δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τὰς 15 ὠδίνας ὁ σύνοικος, καὶ συνωδίνει γε τὰ πολλὰ, ὥσπερ καὶ ἀλεκτρούνες· τὰ δὲ καὶ συνεκλέπει, ὡς ταῖς περιστεραῖς οἱ ἄρρενες· καὶ τόπου προνοεῖ, οὗ μέλλουσι τίκτειν. καὶ γεννῆσαν ἕκαστον ἐκκαθαίρει τὸ γεννώμενον καὶ ἑαυτό. παρατηρήσας δ' ἂν τις κατίδοι καὶ 20 σὺν τάξει λόντα πάντα καὶ διαπαντῶντα μετὰ τοῦ σάινειν τῷ τρέφοντι καὶ ἐπιγινώσκειν τὸν δεσπότην 11 καὶ μηνύειν τὸν ἐπίβουλον. τὰ δὲ συναγελαστικά ὅπως τηρεῖ τὸ δίκαιον τὸ πρὸς ἄλληλα, τίς ἀγνοεῖ; τοῦτο μὲν μυρμήγκων ἕκαστον, τοῦτο δὲ καὶ μελιττῶν 25

4 κακίαι ἄφθονοι N: αἱ κακίαι καὶ οἱ φθόνοι || 8 καταβά-
 λειτο Wytttenbach in Iulian. p. 201 ed. Schaeff.: καταβάλοι
 ὅτι || 9 φυτεύσαι ed. pr.: φυτεῦσαι Mm || 13 οὕτε αὐτὰ
 nescio quis: οὕτε μὲν αὐτὰ || 20 καὶ ἑαυτό] ὡς καὶ ἑαυτό
 Polak Ad Odys. cur. sec. p. 55. τό τε γεννώμενον καὶ ἑαυτό
 malit N || 21 καὶ νῆ Δ' ἀπαντῶντα coni. R parum probabiliter ||
 25 ἕκαστον in suspicionem vocavit R.

καὶ τῶν ὁμοίων. τίς δὲ σωφροσύνης φαρτῶν πρὸς τοὺς συνοίκους, αἱ καὶ μοιχευθεῖσαι ἀναιροῦσιν εἰ λάβοιεν τὸν μοιχεύσαντα, ἢ τῆς τῶν πελαργῶν δικαιοσύνης πρὸς τοὺς τεκόντας ἀνήκοος; ἐξέχει γὰρ ἐν
 5 ἐκάστῳ ἰδίᾳ τις ἀρετὴ πρὸς ἣν πεφυσίωται, οὔτε τῆς φύσεως οὔτε τοῦ βεβαίου διὰ τοῦτο ἀφαιρουμένου αὐτῶν τὸ λογικόν· ἐκεῖνο γὰρ ἐλέγχειν δεῖ, εἰ μὴ τὰ ἔργα ἀρετῶν καὶ λογικῆς ἐντροχέας οἰκεῖα. εἰ δὲ μὴ συνίμεν πῶς πράττεται διὰ τὸ μὴ εἰσδύνειν αὐτῶν
 10 εἰς τὸν λογισμὸν δύνασθαι, οὐ μέντοι διὰ τοῦτο ἀλογίαν αὐτῶν κατηγορήσομεν. οὐδὲ γὰρ θεοῦ τις εἰς τὸν νοῦν διαδῦναι δύναται· ἐκ δὲ τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ συνηνέσαμεν τοῖς νοερὸν καὶ λογικὸν αὐτὸν ἀποφνηαμένοις. θαυμάσειε δ' ἂν τις τοὺς τὴν δικαιο-
 15 σύνην ἐκ τοῦ λογικοῦ συνιστάντας καὶ τὰ μὴ κοινωνοῦντα τῶν ζώων ἄγρια καὶ ἄδικα λέγοντας, μηκέτι δὲ ἄχρι τῶν κοινωνούντων τὴν δικαιοσύνην ἐκτείνου-
 20 καὶ κύνες καὶ πολλὰ τῶν τετραπόδων, οἷον αἶγες, ἵπποι, πρόβατα, ὄνοι, ἡμίονοι, τῆς μετὰ ἀνθρώπων κοινωνίας ἀφαιρεθέντα ἔρρει. καὶ ἡ δημιουργήσασα αὐτὰ φύσις ἐν χρεῖα τῶν ἀνθρώπων κατέστησεν τοὺς τε ἀνθρώπους εἰς τὸ χρήζειν αὐτῶν, τὸ δίκαιον ἐμ-
 25 φνυτον αὐτοῖς τε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμῖν πρὸς αὐτὰ κατασκευάσασα. εἰ δὲ τίνα πρὸς ἀνθρώπους ἀγριαίνει, θαυμαστὸν οὐδέν· ἀληθὲς γὰρ ἦν τὸ τοῦ Ἀριστοτέ-

1 σωφροσύνης Fagerolles: σωφροσύνην || 3 ἢ τῆς] ἢ τῆς coni. Abresch || 9 εἰσδύνειν] εἰσδύναι coni. N || 12. 13 τοῦ θεοῦ Valentinus: τοῦ ἡλίου || 17 τῶν R: τούτων || 17. 18 ἐκτείνοντας Valentinus: ἐκτείνοντας οἷς || 23 ἐν χρεῖα Victorinus: ἐκροῖα || 27—202, 1 Ἀριστοτέλους] Aristot. Hist. anim. 9, 1

λους, ὥς ἀφθονίαν εἰ τῆς τροφῆς πάντα ἐκέκτητο, οὔτ' ἂν πρὸς ἄλληλα οὔτε πρὸς ἀνθρώπους ἔσχευεν ἂν ἀγρίως· ταύτης γὰρ χάριν, καίτοι ἀναγκαίως καὶ εὐτελοῦς οὔσης, αἷ τε ἔχθραι καὶ αἱ φιλλίαι αὐτοῖς, καὶ τοῦ τόπου ἔνεκα. ἀνθρώποι δὲ εἰ οὕτως εἰς στενὸν 5 κομιδῇ κατεκέκλειντο ὥς τὰ ζῷα, πόσῳ ἂν ἀγριώτεροι καὶ τῶν δοκούντων ἀγρίων ἐγένοντο; διέδειξεν δὲ καὶ ὁ πόλεμος καὶ λιμός, ὅπου οὐδὲ γεύσασθαι φείδονται ἀλλήλων· καὶ ἄνευ γε πολέμου καὶ λιμοῦ τὰ σύντροφα 13 καὶ ἡμεῖρα τῶν ζῴων κατεσθίουσιν. ἀλλὰ φαίη τις ἂν 10 ὅτι ἐστὶ μὲν λογικά, οὐκ ἔχει δὲ πρὸς ἡμᾶς τινα σχέσιν. καὶ μὴν διὰ τὸ ἄλογα εἶναι ἀφῆρουν τὴν πρὸς αὐτὰ σχέσιν, ἐποιοῦν ἄλογα, ἔπειτα ἐκ τῆς χρείας ἣν ἀναπτύσσοντες τὴν πρὸς αὐτὰ κοινωνίαν, οὐκ ἐκ τοῦ λόγου· ἡμῖν δὲ εἰ λογικά προούκειτο δεῖξαι, οὐκ εἰ 15 συνθήκας πρὸς ἡμᾶς πεποιήται· ἐπεὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ πᾶς ἡμῖν συντίθεται, καὶ οὐδεὶς τὸν μὴ συνθέμενον εἰποι ἂν ἄλογον. καίτοι τὰ πολλὰ καὶ ἐδούλευσεν ἀνθρώποις, καί, ὥς ἔφη τις λέγων ὀρθῶς, δουλεύοντα ὑπ' ἀγνωμοσύνης ἀνθρώπων ὁμως ὑπὸ 20 σοφίας καὶ δικαιοσύνης τοὺς δεσπότης ὑπηρέτας καὶ ἐπιμελητὰς αὐτῶν πεποιήται. αἷ γε μὴν κακίαι αὐτῶν πρόδηλοι, ἐξ ὧν μάλιστα τὸ λογικὸν διαφαίνεται· καὶ γὰρ φθονοῦσιν καὶ ζηλοτυποῦσιν ὑπὲρ τῶν θηλειῶν, αἷ τε θήλειαι ὑπὲρ τῶν ἀρρένων. μία δὲ αὐτοῖς κακία 25 οὐχ ὑπάρχει, ἐπιβουλή τῷ εὐνοοῦντι, ἀλλὰ πᾶσα εὖνοια παντὶ οὕσα τυγχάνει· καὶ τοσοῦτον τῷ εὐνοοῦντι

1 ὥς εἰ ἀφθονίαν Fogerolles || 2 ἔσχευεν Hercher, εἶχευ N: ἔσχον || 12. 13 καὶ μὴν — ἐποιοῦν ἄλογα] καὶ μὴν ἐποιοῦν ἄλογα καὶ διὰ τὸ ἄλογα εἶναι ἀφῆρουν τὴν πρὸς ἡμᾶς σχέσιν voluissae videtur Felicianus || 14 ἣν ἀναπτύσσοντες] ἀνήπτυντο coni. Valentinus || 15 εἰ] ὅτι capiti. N || 20 δουλεύοντα R: ὥς δουλεύοντα || 22 αὐτῶν N: αὐτῶν

θαρρεῖ, ὡς ἔπεσθαι ἢ ἂν ἄγῃ τις, κἄν ἐπὶ σφαγὴν
 καὶ προὔπτου κίνδυνον· κἄν γὰρ μὴ δι' αὐτά, δι'
 ἑαυτὸν δέ τις αὐτὰ τρέφῃ, εὖ νοεῖ τῷ κεκτημένῳ. ἄν-
 5 θρωποι δὲ ἐπ' οὐδένα οὕτως συνίστανται ὡς ἐπὶ τὸν
 τρέφοντα, καὶ οὐδένα οὕτως ἀποθνήσκουσιν εὗχονται ὡς
 τοῦτον. οὕτω δ' ἐστὶ λογιστικὰ ὧν δρᾷ, ὥστε πολ- 14
 λάκις ἐπιστάμενα τὰ δελέατα ὅτι ἐπίβουλά ἐστι, δι'
 ἀκρασίαν πρόσσεισιν ἢ διὰ λιμόν. καὶ τὰ μὲν οὐκ
 εὐθέως προσῆλθεν, τὰ δὲ μέλλει καὶ πειράται εἰ
 10 δύναται ἀφελεῖν τὴν τροφήν ἄνευ τοῦ περιπεσεῖν, καὶ
 πολλάκις κρατήσαντος τοῦ λογισμοῦ τὸ πάθος ἀπέστη·
 ἔνια δὲ καὶ ἐνυβρίσαντα καὶ προσουρήσαντα τῷ σοφί-
 σματι τῶν ἀνθρώπων· τὰ δὲ ὑπὸ λιχνείας, εἰδότα ὅτι
 ἀλώσεται, οὐ χειρόν ἢ οἱ Ὀδυσσεὺς ἑταῖροι, περιεῖδε
 15 φαγόντα ἀποθάνειν. οὐ κακῶς δέ τινες καὶ τῶν τόπων
 πεπείρανται πολλὰ δεικνύναι μᾶλλον ἡμῶν ἐμφρονέ-
 στερα, ὧν εἰληγεν. ὡς γὰρ τὰ κατὰ τὸν αἰθέρα οἰ-
 κοῦντά ἐστι λογικά, οὕτω φασὶ τὰ τὸ μετ' ἐκείνον
 εὐθέως πλησιάζον οἰκοῦντα, ὅποια τὰ ἐν ἄερι, εἴτα
 20 τὰ ἐνυδρα διαφέρειν, εἰδ' οὕτως τὰ ἐπίγεια· ὧν ἡμεῖς
 τὴν ὑποστάθμην οἰκοῦμεν· οὐ γὰρ δὴ ἐπὶ μὲν τῶν
 θεῶν καὶ τοῦ τόπου τὸ κρείττον συλλογίζομεθα, οὐχὶ
 δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θνητῶν τὸ ὅμοιον θήσομεν. ὅταν δὲ 15
 καὶ τέχνας ἀναλαμβάνῃ καὶ ταύτας ἀνθρωπίνας, ὁρ-
 25 χεῖσθαι μανθάνοντα καὶ ἡνιοχεῖν μονομαχεῖν τε καὶ
 καλοβατεῖν, ἥδη δὲ καὶ γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν

2 δι' αὐτά N: δι' ἑαυτά || 4 ὡς ἐπὶ Valentinus, ἢ ἐπὶ
 Abresch: ἢ ἐπὶ || 6 λογικά Lips. Meerm. || 8. 9 οὐκ εὐθέως]
 εὐθέως Valentinus || 17 ὧν εἰληγε verba ante πεπείρανται (16)
 collocat Hercher || 18 λογικώτατα conl. R || 18. 19 τὰ τὸ μετ'
 ἐκείνον εὐθέως N: τὰ μετ' ἐκείνον εὐθέως τὸ || 25 μονομαχεῖν
 ed. pr.: μοναχεῖν Ma, μοναμαχεῖν Mb

αὐλεῖν τε καὶ κυθαρίζειν καὶ τοξεύειν καὶ ἱππεύειν, ἐτι ἀμφισβητήσεις εἰ τὸ δεξόμενον ἔχει, τοῦ παραδεχθέντος ἐν αὐτοῖς θεωρουμένου; ποῦ γὰρ δέχεται, εἰ μὴ ὁ λόγος ὑπὴν ἐν ᾧ συνίστανται αἱ τέχναι; οὐδὲ γὰρ ὡς φόφου τῆς φωνῆς ἡμῶν ἀκούει, ἀλλὰ καὶ τῶν 5 σημείων τῆς διαφορᾶς ἐστὶν αὐτοῖς ἐπαίσθησις, ἥτις δὴ ἐκ συνέσεως λογικῆς παραγίνεται. ἀλλὰ κακῶς, φασί, ποιεῖ τὰ ἀνθρωπικά. οὐδὲ γὰρ ἄνθρωποι πάντες καλῶς· ἢ μάτην ἂν ἀγῶνα καὶ νικῶντες ἦσαν καὶ ἡττώμενοι. ἀλλ' οὐ βουλεύονται, φασίν, οὐδ' ἐκκλη- 10 σιάζουσιν οὐδὲ δικάζουσιν. ἢ γὰρ ἄνθρωποι, εἰπέ μοι, πάντες; οὐχὶ δὲ πολλοῖς, πρὶν βουλεύσονται, αἱ πράξεις; πόθεν δὲ καὶ ἐπιδείξειεν ἄν τις ὅτι οὐ βουλεύονται; τούτου μὲν γὰρ τεκμήριον οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει, τοῦ δ' ἐναντίου οἱ κατὰ μέρος περὶ τῶν ζώων 15 συγγράψαντες [ἔδειξαν]. λοιπὸν δὲ τὰ ἄλλα ἔωλα, ὅσα κατ' αὐτῶν φηγορεύεται· οἶον ὅτι πόλεις αὐτοῖς οὐκ εἰσίν· οὐδὲ γὰρ τοῖς ἀμαξοβίοις Σκύθαις [φῆσιν] οὐδὲ τοῖς θεοῖς. οὐδὲ νόμοι γραπτοί, φασίν, παρὰ τοῖς ζώοις· οὐδὲ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις, ἄχρις εὐδαιμόνου. 20 Ἄπῃς δὲ λέγεται πρῶτος νομοθετῆσαι παρ' Ἑλλήσιν, 16 ὅτε ἐδείκθησαν. ἀνθρώποις μὲν οὖν διὰ τὴν λαιμαργίαν οὐ δοκεῖ λόγον ἔχειν τὰ ζῷα· θεοῖς δὲ καὶ θείοις ἀνδράσιν ἐξ ἴσου τοῖς ἰκέταις τετίμηται. καὶ χρῶν γε ὁ θεὸς Ἀριστοδίκῃ τῷ Κυμαίῳ ἰκέτας τοὺς στρουθοὺς 25

6. 7 ἥτις δὴ N: ἥτις ἤδη vel ἥτις ἤδη || 8 φασί Valentinus: φησὶ || 10 ἀλλ' οὐ N: ἀλλ' οὐδὲ || 11 δικάζουσιν] δικάζονται R || ἢ γὰρ Abresch, εἰ γὰρ ed. pr.: οἱ γὰρ Mm || 12 πρὶν βουλεύονται] πρὶν βουλεύσονται conl. R, πρὶν βουλεύσασθαι N || 16 ἔδειξαν delet N || ἔωλα ed. pr.: ἔωλα Mm || 18 φῆσιν delet Hercher || 20 ἄχρις] ἄχρι N || 21 Ἄπῃς ed. Herch.: Ἄπῃς || 24 τοῖς ἰκέταις Hercher: τοῖς ἱεροῖς ἰκέταις || 25—205, 1 ἰκέτας τοὺς

αὐτοῦ ἔφη εἶναι. Σωκράτης δὲ καὶ ᾤμνυν κατ' αὐτῶν, καὶ ἔτι πρὸ αὐτοῦ Ῥαδάμανθυς. Αἰγύπτιοι δὲ καὶ θεοὺς ἐνόμισαν, εἴτε ὄντως θεοὺς ἡγρούμενοι, εἴτε ἐξεπίτηδες τὰ τῶν θεῶν εἶδη βουπρόσωπα καὶ ὀρνι-
 5 θοπρόσωπα καὶ τῶν ἄλλων ποιοῦντες, ὅπως αὐτῶν ἐξ ἴσου καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέχοντο, εἴτε καὶ δι' ἄλλας αἰτίας μυστικωτέρας. οὕτω δὴ καὶ οἱ Ἕλληνες τῷ μὲν τοῦ Διὸς ἀγάλματι κριοῦ προσήψαν κέρατα, ταύρου δὲ τῷ Διονύσου· τὸν δὲ Πᾶνα ἐξ ἀνθρώπου καὶ αἰγὸς
 10 συνέθηκαν, τὰς δὲ μούσας ἐπέτρωσαν καὶ τὰς σειρήνας, κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ τὴν τε Νίκην καὶ τὴν Ἴριν καὶ τὸν Ἑρῶτα καὶ τὸν Ἑρμῆν. Πίνδαρος δὲ ἐν προσοδίῳσι πάντας τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ὅτε ὑπὸ Τυφῶνος ἐδιώκοντο, οὐκ ἀνθρώποις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς
 15 ἄλλοις ζῴοις· ἐρασθέντα δὲ Πασιφάης Δία γενέσθαι <νῦν> μὲν ταῦρον, νῦν δὲ αἰτὸν καὶ κύκνον. δι' ὧν τὴν πρὸς τὰ ζῶα τιμὴν οἱ παλαιοὶ ἐνεδείκνυντο· καὶ ἔτι μᾶλλον, ὅταν τὸν Δία θρέψαι λέγωσιν αἶγα. Κρησὶ δὲ νόμος ἦν Ῥαδαμάνθυος, ὅρκον ἐπάγεσθαι πάντα
 20 τὰ ζῶα. οὐδὲ Σωκράτης τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα ὁμνύς ἐπαιξεν, ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ Διὸς καὶ Δίκης παῖδα ἐποιεῖτο τὸν ὅρκον, οὐδὲ παλῶν ὁμοδούλους αὐτοῦ ἔλεγεν τοὺς κύκνους. αἰνίσσεται δὲ καὶ ὁ μῦθος ὡς

στρουθοῦς αὐτοῦ] [ἐκίας αὐτοῦ τοὺς στρουθοῦς Hercher recte, sed αὐτοῦ cum ed. pr. secundum Herodot. 1, 159 scribendum erat || 4 βουπρόσωπα N: βοοπρόσωπα || 5 τῶν ἄλλων] ζῴων ἄλλων coni. N || ὅπως αὐτῶν Abresch et R: ὅπως ἐξ αὐτῶν || 13 ὅτε N: ὅποτε || 15 ἄλλοις] ἀλόγοις Wesseling in Diod. Sic. 1, 86 || Πασιφάης] πᾶσι σαφὲς coni. Vnger Theb. parad. p. 425 sq., φασὶ rectius Bergk in Pind. fr. 91 p. 403 ed. quart. || 15. 16 γενέσθαι νῦν μὲν Abresch: γενέσθαι μὲν || 19 Ῥαδαμάνθυος, quod nomen ad v. 21 videtur esse adscriptum, abesse malit N || 21 δίκης Lips. et R: δίκαιον || 22 ὁμοδούλους] Plat. Phaed. p. 85 B || αὐτοῦ ed. pr.: αὐτοῦ Mm

τινων παραιρούμενος ἢ χώραν ἐπιτρίβων καὶ πόλιν
 ἔχει πρόσχημα τῆς ἀδικίας τὴν ἀνάγκην, ὅστις δὲ
 ταῦτα δρᾷ διὰ πλοῦτον ἢ κόρον ἢ ἡδονὰς τρυφώσας
 καὶ ἀποπληρώσεις οὐκ ἀναγκαίων ποριζόμενος ἐπιθυ-
 μιῶν, ἄμικτος εἶναι δοκεῖ καὶ ἀκρατὴς καὶ πονηρός, 5
 οὕτως τὰς μὲν εἰς φυτὰ βλάβας καὶ <διὰ> πυρός καὶ
 ναμάτων ἀναλώσεις κονράς τε προβάτων καὶ γάλα
 βοῶν τε ἐξημέρωσιν καὶ κατὰξενξιν ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ
 διαμονῇ τοῖς χρωμένοις ὁ θεὸς δίδωσι συγγνώμην,
 ξῶα δὲ ὑπάργειν σφαγαῖς καὶ μαγειρεύειν ἀναπιμπλα- 10
 μένους φόνον, μὴ τροφῆς ἢ πληρώσεως χάριν, ἀλλ'
 ἡδονῆς καὶ λαιμαργίας ποιουμένους τέλος, ὑπερφυνῶς
 ὥς ἄνομον καὶ δεινόν. ἀρκεῖ γὰρ ὅτι μηδὲν πονεῖν
 δεομένοις χρώμεθα προκάμνουσι καὶ μοχθοῦσιν,

ἔππων ὄνων τ' ὄχεα καὶ ταύρων γούας, 15

ὥς Αἰσχύλος φησίν,

ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα

- 19 χειρωσάμενοι καὶ καταξεύξαντες. ὁ δὲ ἀξιώων ἡμᾶς
 ὅψω μὴ χρῆσθαι βοῖ, μηδὲ πνεῦμα καὶ ζωὴν διολ-
 λύντας καὶ διαφθείροντας ἡδύσματα πλησμονῆς καὶ 20
 καλλωπίσματα προστίθεσθαι τραπέξης, τίνος ἀναγκαίου
 πρὸς σωτηρίαν [ἢ καλοῦ πρὸς ἀρετὴν] ἀφαιρεῖται τὸν
 βίον; οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ζώοις τὰ φυτὰ παραβάλλ-
 λειν κομιδῇ βίαιον. τὰ μὲν γὰρ αἰσθάνεσθαι πέφυκε

2 ἔχει Valentinus: ἔχειν || 6 διὰ addidit R || 9 δίδωσι
 συγγνώμην] δίδωσι συγγνώμων coni. Duebner, δίδωσι malit N ||
 10 δὲ om. al. || 12 ὑπερφυνῶς Abresch: ὑπερφυνῆς || 14 μοχθοῦσιν
 R: μόχθους || 15 τ' ὄχεα R cum Plut. (v. Aesch. fr. 188): τε
 ὄχεα || 17 ἀντίδουλα Valentinus cum Plut.: ἀν δοῦλα || 19 μηδὲ
 πνεῦμα ed. pr.: μηδὲν πνεῦμα Mm || 21 προστίθεσθαι] προτί-
 θεσθαι Abresch, πορίζεσθαι malit N || 22 ἢ — ἀρετὴν del. N

καὶ ἀλγεῖν καὶ φοβεῖσθαι καὶ βλάπτεσθαι, διὸ καὶ ἀδικεῖσθαι· τοῖς δὲ οὐθέν ἐστιν αἰσθητόν, οὕτως δὲ οὐδὲ ἀλλότριον οὐδὲ κακὸν οὐδὲ βλάβη τις οὐδὲ ἀδικία. καὶ γὰρ οἰκειώσεως πάσης καὶ ἀλλοτριώσεως ἀρχὴ τὸ
 5 αἰσθάνεσθαι. τὴν δὲ οἰκείωσιν ἀρχὴν τίθενται δικαιοσύνης οἱ ἀπὸ Ζήνωνος. πῶς δὲ οὐκ ἄλογον πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αἰσθήσει μόνον ζῶντας ὁρῶντας, νοῦν δὲ καὶ λόγον οὐκ ἔχοντας, πολλοὺς δὲ πάλιν ὁμότητι καὶ θυμῷ καὶ πλεονεξίᾳ τὰ φοβερώτατα τῶν
 10 θηρίων ὑπερβεβληκότας, παιδοφόνους καὶ πατροκτόνους, τυράννους καὶ βασιλέων ὑπουργούς, πρὸς μὲν τούτους οἰεσθαι <δίκαιόν τι> εἶναι ἡμῖν, πρὸς δὲ τὸν ἀροτῆρα βοῦν καὶ τὸν σύντροφον κύνα καὶ τὰ γάλακτι μὲν τρέφοντα, κουρᾶ δὲ κοσμοῦντα θρέμματα μηδὲν
 15 εἶναι, πῶς οὐ παραλογώτατόν ἐστιν; ἀλλ' ἐκέينو νῆ 20 Δία τοῦ Χρυσίππου πιθανὸν ἦν, ὥς ἡμᾶς αὐτῶν καὶ ἀλλήλων οἱ θεοὶ χάριν ἐποιήσαντο, ἡμῶν δὲ τὰ ἔξω, συμπολεμεῖν μὲν ἵππους καὶ συνθηρεῦειν κύνας, ἀνδρείας δὲ γυμνάσια παρδάλεις καὶ ἄρκτους καὶ λέοντας.
 20 ἡ δὲ ὕς, ἐνταῦθα γὰρ ἐστιν τῶν χαρίτων τὸ ἡδιστον, οὐ δι' ἄλλο τι πλὴν θύεσθαι ἐγεγόνει, καὶ τῇ σαρκὶ τὴν ψυχὴν ἰ θεὸς οἶον ἄλλας ἐνέμιξεν, εὐοψίαν ἡμῖν μηχανώμενος. ὅπως δὲ ζωμοῦ καὶ παραδειπνίων ἀφθονίαν ἔχωμεν, ὅστρεά τε παντοδαπὰ καὶ πορφύρας
 25 καὶ ἀκαλήφας καὶ γένη πτηνῶν ποικίλα παρεσκεύασεν, οὐκ ἀλλαχόθεν, ἀλλ' ὥς αὐτοῦ μέγα μέρος ἐνταῦθα τρέφας εἰς γλυκυθυμίας, τὰς τιτθᾶς ὑπερβαλόμενος

12 οἰεσθαι εἶναι τὸ δίκαιον con. F. Rogerolles, οἰεσθαι δίκαιόν τι εἶναι R: οἰεσθαι εἶναι || 16 ἦν Duebner: ἡ vel ἦ || αὐτῶν ed. Herch.: αὐτῶν || 19 ἄρκτους ed. pr.: ἄρκους || 20 τῶν χαρίτων | τῶν κρεῶν con. N || 26 αὐτοῦ ed. Wyttenbach: αὐτοῦ || 27 τρέφας: θρέφας Mb ut con. Abresch || ὑπερβαλόμενος R: ὑπερβαλλόμενος

καὶ καταπνικνῶσας ταῖς ἡδοναῖς καὶ ἀπολαύσεσιν τὸν
περίγειον τόπον. ὅτῳ δὲ ταῦτα δοκεῖ τι τοῦ πιθανοῦ
καὶ θεῷ πρόποντος μετέχειν, σκοπεῖται, τί πρὸς ἐκείνον
ἔρει τὸν λόγον ὃν Καρνεάδης ἔλεγεν· ἕκαστον τῶν
φύσει γερονότων ὅταν τοῦ πρὸς ὃ πέφυκε καὶ γέρονε 5
τυγχάνῃ [τέλους], ὠφελεῖται. κοινότερον δὲ <τὸ> τῆς
ὠφελείας, ἣν εὐχρηστίαν οὗτοι λέγουσιν, ἀκουστέον.
ἡ δὲ ὅς φύσει γέρονε πρὸς τὸ σφαγῆναι καὶ καταβρω-
θῆναι· καὶ τοῦτο πάσχουσα τυγχάνει τοῦ πρὸς ὃ πέ-
φυκε, καὶ ὠφελεῖται. καὶ μὴν εἰ πρὸς ἀνθρώπων χρῆσιν 10
ὁ θεὸς μεμηχάνηται τὰ ζῷα, τί χρῆσόμεθα μυῖαις,
ἐμπίσι, νυκτερίσιν, κανθάροις, σκορπίοις, ἐχίδναις;
ἂν τὰ μὲν ὀρᾶν εἰδεχθῇ καὶ διγγάνειν μισρὰ καὶ κατ'
ὁδμᾶς δυσανάσχετα καὶ φθέγγεται δεινὸν καὶ ἀτερπές,
τὰ δ' ἄντικρυς ὀλέθρια τοῖς ἐντυγχάνουσι· φαλαίνας 15
τε καὶ πρίστεις καὶ τὰ ἄλλα κήτη, ἃ μυρία βόσκειν
Ὅμηρος φησὶν ἀγάζστονον Ἀμφιτρίτην, τί οὐκ ἐδίδαξεν
ἡμᾶς ὁ δημιουργὸς ὅπῃ χρῆσιμα τῇ φύσει γέρονεν;
εἰ δὲ οὐ πάντα φασὶν ἡμῖν καὶ δι' ἡμᾶς γερονέναι,
πρὸς τῷ σύγχυσιν ἔχειν πολλὴν καὶ ἀσάφειαν τὸν 20
διορισμὸν οὐδὲ ἐκφεύγομεν τὸ ἀδικεῖν, ἐπιτιθέμενοι
καὶ χρώμενοι βλαβερώς τοῖς οὐ δι' ἡμᾶς, ἀλλ' ὥσπερ
ἡμεῖς κατα φύσιν γεγεννημένοις. ἐῷ λέγειν ὅτι τῇ
χρεῖᾳ τὸ πρὸς ἡμᾶς ὀρίζοντες οὐκ ἂν φθάνοιμεν ἑαυ-
τοὺς ἔνεκα τῶν ὀλεθριωτάτων ζώων, οἷα κροκόδειλοι 25
καὶ φάλαιναι καὶ δράκοντες, γερονέναι συγχωροῦντες.
ἡμῖν μὲν γὰρ οὐθὲν ἀπ' ἐκείνων ὑπάρχει τὸ παρὰ-

2 τι om. *Lips.* || 6 τέλους abesse malit N || τὸ τῆς Abresch:
τῆς || 14 ὁδμᾶς] ὁσμᾶς N || 15 ἐντυγχάνουσι R: τυγχάνουσι ||
15. 16 φάλαιναί τε R || 17 Ὅμηρος] Od. μ 97 || 19 δι' ἡμᾶς
Wytttenbach: πρὸς ἡμᾶς || 20 πρὸς τῷ] τῷ Hercher || 26 φάλαινα
ed. pr.: φάλαινα Mm

παν ὠφελεῖσθαι· τὰ δὲ ἀρπάζοντα καὶ διαφθείροντα
 τοὺς παραπίπτοντας ἀνθρώπους βορᾷ χρηταί, μηδὲν
 ἡμῶν κατὰ τοῦτο δρωῖντα χαλεπώτερον, πλὴν ὅτι τὰ
 μὲν ἔνδεια καὶ λιμὸς ἐπὶ ταύτην ἄγει τὴν ἀδικίαν,
 5 ἡμεῖς δὲ ὕβρει καὶ τρυφῇς ἔνεκα παίζοντες πολλάκις
 ἐν θεάτροις καὶ κυνηγεσίοις τὰ πλείστα τῶν ζῴων
 φρονέομεν. ἔξ ὧν δὴ καὶ τὸ μὲν φονικὸν καὶ θηριῶ-
 δες ἡμῶν ἐπερρώσθη καὶ τὸ πρὸς οἶκτον ἀπαθές, τοῦ
 δ' ἡμέρου τὸ πλείστον ἀπήμβλυναν οἱ πρῶτοι τοῦτο
 10 τολμήσαντες. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι τὴν πρὸς τὰ θηρία
 πραότητα μελέτην ἐποιήσαντο τοῦ φιλανθρώπου καὶ
 φιλοικτίρμονος. ὥστε πῶς οὐχ οὗτοι πρὸς δικαιοσύ-
 νην μᾶλλον ἤγειραν ἢ οἱ φθείρεσθαι λέγοντες ἐκ τού-
 των τὴν συνήθη δικαιοσύνην; ἡ γὰρ συνήθεια δεινὴ
 15 τοῖς κατὰ μικρὸν ἐνοικειουμένοις πάθεσι πόρρω προ-
 αραγεῖν τὸν ἄνθρωπον. ναί, φασίν, ἀλλ' ὥς τῷ θνητῷ
 τὸ ἀθάνατον ἀντίκειται καὶ τῷ φθαρτῷ τὸ ἀφθαρτον
 καὶ σώματί γε τὸ ἀσώματον, οὕτως ὑπάρχοντί γε τῷ
 λογικῷ χρῆναι τὸ ἄλογον ἀντικεῖσθαι καὶ ἀνθυπάρ-
 20 χεῖν, καὶ μὴ μόνον ἐν τοσαύτῃ συζυγαίᾳ ἀτελῇ τήνδε
 λείπεσθαι καὶ πεπηρωμένην, ὥσπερ ἡμῶν μὴ τοῦτο
 συγχωρούντων ἢ πολὺ τὸ ἄλογον ἐπιδεικνύντων ἐν
 τοῖς οὖσιν. πολὺ γὰρ δῆπου καὶ ἄφθονον ἐν πᾶσι
 τοῖς ψυχῇς ἀμοιροῦσι, καὶ οὐδὲν ἐτέρας δεόμεθα πρὸς
 25 τὸ λογικὸν ἀντιθέσεως· ἀλλὰ πᾶν εὐθύς τὸ ἄψυχον,

7—220, 12 τὸ μὲν φονικὸν — πρὸς τὴν ἀλήθειαν] de-
 sumpsit haec Porphyrius ex Plut. de solertia animalium c. 2—5
 p. 959 F—963 F, sed quaedam vel addidit vel omisit vel im-
 mutavit || 8 ἀπαθές] ἀκαμπές Plut. || 10 Πυθαγόρειοι Plut. ||
 15, 16 προαγαγεῖν Plut. p. 960 A: προσαγαγεῖν || 18 ὑπάρχοντί
 γε] ὑπάρχοντι Plut. p. 960 C || 21 πεπηρωμένην Plut.: πεπληρω-
 μένην || 22 ἢ πολὺ] ἢ μὴ πολὺ Fogerolles || 24 τοῖς ψυχῇς Plut.:
 τῇς ψυχῇς

ἄλογον ὃν καὶ ἀνόητον, ἀντίκειται τῷ μετὰ ψυχῆς λόγον ἔχοντι καὶ διάνοιαν. εἰ δέ τις ἀξιοῖ μὴ κολοβὸν εἶναι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἐμψυχον φύσιν ἔχειν τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ ἄλογον, ἕτερος ἀξιώσει τὴν ἐμψυχον φύσιν ἔχειν τὸ μὲν φανταστικόν, τὸ δὲ ἀφαν- 5 τασίωτον, καὶ τὸ μὲν αἰσθητικόν, τὸ δὲ ἀναἰσθητον, ἵνα δὴ τὰς ἀντιζύγους ταύτας καὶ ἀντιθέτους ἔξεις καὶ στερήσεις περὶ ταῦτόν ἢ φύσις ἔχη γένος οἷον ἰσορρόπους. [ἀλλ' ἄτοπον τοῦτό γε.] εἰ δὲ ἄτοπος ὁ ζητῶν τοῦ ἐμψύχου τὸ μὲν αἰσθητικόν, τὸ δὲ ἀνα- 10 σθητον εἶναι, καὶ τὸ μὲν φαντασιούμενον, τὸ δὲ ἀφαντασίωτον, ὅτι πᾶν ἐμψυχον αἰσθητικὸν εὐθύς εἶναι καὶ φανταστικὸν πέφυκεν, οὐδ' οὕτως ἐπιεικῶς ἀπαιτήσῃ τὸ μὲν λογικὸν εἶναι τοῦ ἐμψύχου, τὸ δὲ ἄλογον, πρὸς ἀνθρώπους διαλεγόμενος μὴθὲν οἰομέ- 15 νους αἰσθήσεως μετέχειν ὃ μὴ καὶ συνείσεως, μὴδ' εἶναι ζῶον ᾧ μὴ δόξα τις καὶ λογισμὸς ὥσπερ αἰσθησις καὶ ὁρμὴ κατὰ φύσιν πάρεστιν. ἡ γὰρ φύσις, ἣν ἔνεκά του καὶ πρὸς τι πάντα ποιεῖν ὀρθῶς λέγουσιν, οὐκ ἐπὶ ψιλῷ τῷ πάσχειν καὶ αἰσθάνεσθαι τὸ ζῶον 20 αἰσθητικὸν ἐποίησεν, ἀλλὰ ὄντων μὲν οἰκείων πρὸς αὐτὸ πολλῶν, ὄντων δὲ ἀλλοτρίων, οὐδὲ ἀκαρῆς ἦν περιεῖναι μὴ μαθόντι τὰ μὲν φυλάττεσθαι, τοῖς δὲ

1 ἄλογον ὃν] ὡς ἄλογον Plut. || 2 εἰ δέ τις Plut.: εἰ καὶ τις || 2. 3 μὴ κολοβὸν εἶναι Plut.: μὴ κοινῶς || 3 ἐμψυχον Plut. p. 960 D: ἐμψυτον || 4. 5 τὸ μὲν λογικόν — φύσιν ἔχειν verba addita ex Plut. || 7 ταύτας Plut.: ταύταις || 8 στερήσεις Plut.: ποιήσεις || ἡ φύσις Plut.: ἡ φύσις || 9 ἀλλ' ἄτοπον τοῦτό γε verba Plut. om. || εἰ δὲ Plut.: εἰ γε || 10 αἰσθητικόν Plut.: αἰσθανόμενον || 13 οὐδ' οὕτως Plut.: οὕτως γὰρ οὐδὲ οὕτως || 17. 18 ὥσπερ αἰσθησις Plut. p. 960 E: ὡς πᾶσα αἰσθησις || 20 τῷ πάσχειν καὶ ed. pr., τῷ πάσχοντι Plut.: τὸ πάσχειν καὶ || 23 περιεῖναι μὴ μαθόντι Plut.: εἶναι μὴ μαθόντα

συμφέρεσθαι. τὴν μὲν οὖν γινώσκον ἀμποῖν ὁμοίως ἢ αἰσθησίς ἐκάστω παρέχει, τὰς δὲ ἐπομένους τῇ αἰσθησί τῶν μὲν ὠφελίμων λήψεις καὶ διώξεις, διακρούσεις δὲ καὶ φυνγάς τῶν ἐλεθρίων καὶ λυπηρῶν, οὐδεμία μὴ
 5 χανὴν παρῆναι τοῖς μὴ λογίζεσθαι τι καὶ κρίνειν καὶ μνημονεύειν καὶ προσέχειν πεφυκόσιν. ὧν γὰρ ἂν ἀφέλης παντάπασιν προσδοκίαν, μνήμην, πρόθεσιν, παρασκευὴν, τὸ ἐλπίζειν, τὸ δεδοικέναι, το ἐπιθυμεῖν, τὸ ἀσχάλλειν, οὔτε ὁμμάτων ὄφελος παρόντων οὔτε
 10 ὧτων, αἰσθησέως τε πάσης καὶ φαντασίας τὸ χρώμενον οὐκ ἐχούσης ἀπηλλάχθαι βέλτιον ἢ πονεῖν καὶ λυπεῖσθαι καὶ ἀλγεῖν, ᾧ διακρούσεται ταῦτα μὴ παρόντος. καίτοι Στράτωνός γε τοῦ φυσικοῦ λόγος ἐστὶν ἀποδεικνύων, ὥς οὐδὲ αἰσθάνεσθαι τὸ παράπαν ἄνευ
 15 τοῦ νοεῖν ὑπάρχει. καὶ γὰρ γράμματα πολλάκις ἐπιπορευομένους τῇ ὄψει καὶ λόγοι προσπίπτοντες τῇ ἀκοῇ διαλανθάνουσιν ἡμᾶς καὶ διαφεύγουσι πρὸς ἐτέροις τὸν νοῦν ἔχοντας· εἴτ' αὐθις ἐπανήλθεν καὶ μεταθεῖ καὶ διώκει τῶν προειρημένων ἕκαστον ἀναλεγόμενος· ἢ καὶ λέλεκται,

νοῦς ὁρᾷ, νοῦς ἀκούει, τα δ' ἄλλα κωφὰ καὶ τυφλὰ·
 ὥς τοῦ περὶ τὰ ὄμματα καὶ τὰ ὦτα πάθους, ἂν μὴ παρῇ τὸ φρονοῦν, αἰσθησιν οὐ ποιοῦντος. διὸ καὶ

21 οἶμαι Ἡράκλειτον τοῦτο λέγειν.

1. 2 ἢ αἰσθησίς Plut.: αἰσθησίς || 2 παρέχει Plut.: παρῆεν || τῇ αἰσθησί Plut. p. 960 F: αἰσθησί || 6 ὧν γὰρ] ἄλλα ὧν Plut. || 7 πρόθεσιν Plut.: πρόσθεσιν || 12 ᾧ διακρούσεται Plut. p. 961 A: καὶ διακρούεσθαι || 15 καὶ γὰρ Plut.: καὶ || 19 τῶν προειρημένων] τῶν προειμένων Plut., τῶν παρειμένων coni. N || 21 ὁρᾷ] ὁρᾷ καὶ ed. pr., ὁρᾷ καὶ Plut. || 24 Ἡράκλειτον] ῥοῖος Eripharmii habemus versum

Κλεομένης ὁ βασιλεὺς παρὰ πότον εὐδοκιμοῦντος ἀκρο-
 άματος, ἐρωτηθεὶς εἰ οἱ φαίνεται σπουδαῖον, ἐκέλευεν
 ἐκείνους σκοπεῖν, αὐτὸς γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ τὸν
 νοῦν ἔχειν. ὅθεν ἀνάγκη πᾶσιν οἷς τὸ αἰσθάνεσθαι,
 22 καὶ τὸ νοεῖν ὑπάρχειν. ἀλλ' ἔστω μὴ δεῖσθαι τοῦ 5
 νοῦ τὴν αἰσθησιν πρὸς τὸ αὐτῆς ἔργον· ἀλλ' ὅταν γε
 τῷ ζῷῳ πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον ἢ αἰσθησις
 ἐνεργασαμένη διαφορὰν ἀπέλθῃ, τί τὸ μνημονεύον
 ἐστὶν ἤδη καὶ δεδιδὸς τὰ λυποῦντα καὶ ποθοῦν τὰ
 ὠφέλιμα καὶ μὴ παρόντα ὅπως παρέσται μηχανώμενον 10
 ἐν αὐτοῖς, καὶ παρασκευαζόμενον ὀρηγτήρια καὶ κατα-
 φυγὰς καὶ θήρατρα πάλιν αὖ τοῖς ἀλωσομένοις καὶ
 ἀποδράσεις τῶν ἐπιτιθεμένων; καίτοι γε κἀκεῖνοι λέγον-
 τες ἀποκναίουσιν ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς ἐκάστοτε τὴν
 πρόθεσιν ὀριζόμενοι σημειώσεν ἐπιτελειώσεως, τὴν δ' 15
 ἐπιβολὴν ὀρμὴν πρὸ ὀρμῆς, παρασκευὴν δὲ πρᾶξιν
 πρὸ πράξεως, μνήμην δὲ κατάληψιν ἀξιώματος παρε-
 ληλυθότος, οὗ τὸ παρὸν ἐξ αἰσθήσεως κατελήφθη.
 τούτων γὰρ οὐδὲν ὅτι μὴ λογικόν ἐστι, καὶ πάντα
 τοῖς ζῷοις ὑπάρχει πᾶσιν· ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ περὶ 20
 τὰς νοήσεις, αἷς ἐναποκειμένας μὲν ἐννοίας καλοῦσιν,
 κινουμένας δὲ διανοήσεις. τὰ δὲ πάθη σύμπαντα
 κοινῶς κρίσεις φάυλας καὶ δόξας ὁμολογοῦντες εἶναι,
 θαυμαστὸν ὅτι δὴ παρορῶσιν ἐν τοῖς θηρίοις ἔργα καὶ
 κινήματα, πολλὰ μὲν θυμῶν, πολλὰ δὲ φόβων καὶ νῆ 25

2 εἰ οἱ Plut. p. 961 B: εἰ μὴ || 6 αὐτῆς ed. pr.: αὐτῆς ||
 7 τῷ ζῷῳ verba addita ex Plut. || 9 ποθοῦν τὰ Plut. ποθοῦντα ||
 10 παρόντα] παρόντων Plut. || 12. 13 πάλιν αὖ τοῖς ἀλωσομένοις
 καὶ ἀποδράσεις Plut. p. 961 C: καὶ πάλιν αὐτοῖς ἀλοῦσιν ἀπο-
 δράσεις || 18 καίτοι γε Plut.: ἢ ταῦτι γε || 20 καὶ τὰ περὶ Plut.:
 καὶ περὶ || 21 ἐναποκειμένας Plut. p. 961 D: ἀποκειμένας ||
 22 κρίσεις Plut.: φύσεις || 24 ὅτι Plut.: οἷον || ἐν τοῖς Plut.: τοῖς

- Δία φθόνων καὶ ζηλοτυπιῶν. αὐτοὶ δὲ κύνας ἀμαρ-
 τόντας καὶ ἵππους κολάζουσιν, οὐ διὰ κενῆς, ἀλλ' ἐπὶ
 σωφρονισμῷ, λύπην δι' ἀλγηδόνης ἐμποιοῦντες αὐτοῖς,
 ἵν' μετάνοιαν ὀνομάζομεν. ἡδονῆς δὲ τῆς μὲν δι'
 5 ὧτων ὄνομα κήλησίς ἐστιν, τῆς δὲ δι' ὀμμάτων γοη-
 τεῖα. χρωῖνται δὲ ἑκατέραις ἐπὶ τὰ θηρία· κηλοῦνται
 μὲν ἔλαφοι καὶ ἵπποι σύριγγιν καὶ αὐλοῖς, καὶ τοὺς
 παγούρους ἐκ τῶν χηραμῶν ἀνακαλοῦνται μελιζόμενοι
 ταῖς σύριγγι, καὶ τὴν θρίσσαν ἄδόντων ἀναδύεσθαι
 10 καὶ προΐναι λέγουσιν. οἱ δὲ περὶ τούτων ἀβελτέρως
 λέγοντες μήτε ἡδεῖσθαι μήτε θυμοῦσθαι μήτε φοβεῖ-
 σθαι μήτε παρασκευάζεσθαι μήτε μνημονεύειν, ἀλλ'
 ὥσανει μνημονεύειν τὴν μέλιτταν καὶ ὥσανει παρα-
 σκευάζεσθαι τὴν ἀηδόνα καὶ ὥσανει θυμοῦσθαι τὸν
 15 λέοντα καὶ ὥσανει φοβεῖσθαι τὸν ἔλαφον, οὐκ οἶδα τί
 χρῆσονται τοῖς λέγουσι μηδὲ βλέπειν μηδὲ ἀκούειν,
 ἀλλ' ὥσανει βλέπειν αὐτὰ καὶ ὥσανει ἀκούειν, μηδὲ
 φωνεῖν ἀλλ' ὥσανει φωνεῖν, μηδὲ ὅλως ζῆν ἀλλ' ὥσανει
 ζῆν. ταῦτα γὰρ ἐκείνων οὐ μᾶλλον ἐστὶ λεγόμενα
 20 παρὰ τὴν ἐνάργειαν ὁμοίως, ὥς ὁ εὐγνώμων ἂν πει-
 σθείη. ὅταν δὲ τοῖς ἀνθρωπίνους ἡθεσιν καὶ βίοις
 καὶ πράξεσιν καὶ διαίταις τὰ τῶν ζώων παρατιθεῖς
 πολλὴν ἐνορῶ φαυλότητα, καὶ τῆς ἀρετῆς, πρὸς ἣν ὁ
 λόγος γέρονεν, μηδὲνα τῶν ζώων ἐμφανῆ στοχασμὸν
 25 μηδὲ προκοπὴν μηδὲ ὄρεξιν, ἀποροίην ἂν πῶς ἢ φύσις

1. 2 ἀμαρτόντας] ἀμαρτάνοντας Plut. || 8 παγούρους Plut.
 p. 961 E: κακοσργους || 8. 9 μελιζόμενοι ταῖς σύριγγι] βιαζό-
 μνοι ταῖς φώτιγγι Plut. || 9 ἄδόντων Plut., qui καὶ κρονόντων
 addit: ἄδοντες || 14 ἀηδόνα Plut.: χελιδόνα || ὥσανει θυμοῦσθαι
 Plut.: ὥς ἂν θυμοῦσθαι || 16 χρῆσονται Plut. p. 961 F: χρῆσα-
 σθαι || 20 παρὰ Plut.: καὶ παρὰ || 24 μηδὲνα Plut. p. 962 A:
 μηδὲν || ἐμφανῆ] ἐμφαινόμενον Plut.

δέδωκε τὴν ἀρχὴν τοῖς ἐπὶ τὸ τέλος ἐξικέσθαι μὴ
 δυναμένοις· ἢ τοῦτο μὲν οὐδ' ἐκείνοις ἀτοπον εἶναι
 δοκεῖ. τὴν γοῦν πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοστοργίαν, ἀρχὴν
 μὲν ἡμῖν κοινωνίας καὶ δικαιοσύνης τιθέμενοι, πολλὴν
 δὲ τοῖς ξένοις καὶ ἰσχυρὰν ὁρῶντες παροῦσαν, οὐ φασὶν 5
 αὐτοῖς οὐδ' ἀξιοῦσι μετεῖναι δικαιοσύνης· ἡμιόνους
 δὲ τῶν γεννητικῶν μορίων οὐδὲν ἐνδεῖ· καὶ γὰρ αἰ-
 δοῖτα καὶ μήτρας καὶ τὸ χρῆσθαι μεθ' ἡδονῆς τούτοις
 ἔχουσαι, πρὸς τὸ τέλος οὐκ ἐκικνουῦνται τῆς γενέσεως.
 σκόπει δὲ ἄλλως μὴ καταγέλαστόν ἐστι τοὺς Σωκρά- 10
 τεις καὶ τοὺς Πλάτωνα καὶ τοὺς Ζήνωνα οὐδὲν ἐλα-
 φροτέρᾳ κακίᾳ τοῦ τυχόντος ἀνδραπίδου συνεῖναι φά-
 σκειν, ἀλλ' ὁμοίως ἄφρονας εἶναι καὶ ἀκολάστους καὶ
 ἀδίκους, εἴτα τῶν θηρίων αἰτιαῖσθαι τὸ μὴ καθαρὸν
 μηδ' ἀπηκριβωμένον πρὸς ἀρετὴν, ὥς στέρησιν οὐχὶ 15
 φανυλότητα λόγου καὶ ἀσθένειαν προσεῖναι, καὶ ταῦτα
 τὴν κακίαν ὁμολογοῦντας εἶναι λογικὴν, ἥς πᾶν θηρίον
 ἀναπέπλησται. καὶ γὰρ δειλίαν πολλοῖς καὶ ἀκολασίαν
 23 ἀδικίαν τε καὶ κακόνοιαν ὁρῶμεν ὑπάρχουσιν. ὁ δὲ
 ἀξίων τὸ μὴ πεφυκὸς ὀρθότητα λόγου δέχεσθαι μηδὲ 20
 λόγον δέχεσθαι, πρῶτον μὲν οὐδὲν διαφέρει τοῦ μήτε
 πίθηκον αἰσχους φύσει μετέχειν μήτε χελώνην βραδυ-
 τήτος ἀξιοῦντος, ὅτι μηδὲ ἀλλοιους ἐπιδεκτικὰ μηδὲ
 τάχους ἐστίν· ἔπειτα τὴν διαφορὰν ἐμποδῶν οὔσαν

1 τοῖς] αὐτοῖς Plut. || 2 ἢ] ἢ ed. Valent. || 3 ἔκγονα Plut.:
 ἔγγονα || 4 μὲν Plut.: ἐν || 4. 5 πολλὴν δὲ Plut.: πολλὴν τε ||
 10 μὴ] μὴ καὶ al. || 10. 11 τοὺς Σωκράτους Plut. p. 962 B: καὶ
 τοὺς Σωκράτους || 11. 12 ἐλαφροτέρᾳ κακίᾳ Plut.: ἐλαφρότερα ||
 12. 13 φάσκειν] φάσκοντας Plut. || 18 καὶ γὰρ δειλίαν Plut.
 p. 962 C: καὶ δειλίαν || 19 κακόνοιαν] κακοήθειαν Plut. || 19. 20 ὁ
 δὲ ἀξίων Plut.: τὸ δὲ ἀξιοῦν || 21 λόγον δέχεσθαι] λόγον δέ-
 χεσθαι φύσει Plut. || 23 ἐπιδεκτικὰ Plut.: ἐπιδεικτικὰ || 24 ἐμ-
 ποδῶν ed. pr.: ἐμποδῶν *Mm*

οὐ συνορᾷ. λόγος μὲν γὰρ ἐγγίνεται φύσει, σπουδαῖος δὲ λόγος καὶ τέλειος ἐξ ἐπιμελείας καὶ διδασκαλίας. διὸ τοῦ λογικοῦ πᾶσι τοῖς ἐμψύχοις μέτεστι, τὴν δὲ ὀρθότητα καὶ σοφίαν οὐδὲ ἄνθρωπον εἰπεῖν κεκτημέ-
 5 νον ἔχουσιν, καὶ μυρίοι δὲ ὦσιν. ὥσπερ ὅπως ἐστὶν πρὸς ὅψιν διαφορὰ καὶ πτήσεως πρὸς πτήσιν· οὐ γὰρ ὁμοίως ἰέρακες βλέπουσι καὶ τέττιγες, οὐδὲ ἄετοί πέτονται καὶ πέρδικες· οὕτως οὐδὲ παντὶ λογικῷ μέτε-
 10 ὀξύτητος. ἐπιδείγματα γὰρ πολλὰ κοινωνίας καὶ ἀνδρείας καὶ τοῦ πανούργου περὶ τοὺς πορισμοὺς καὶ τὰς οἰκονομίας, ὥσπερ αὐτὸ καὶ τῶν ἐναντιῶν, ἀδικίας, δειλίας, ἀβελτερίας, ἐνεστὶν αὐτοῖς. ὅθεν καὶ ζητήσεις τινὲς συνίστανται, τῶν μὲν τὰ χερσαῖα προῆχθαι
 15 λερόντων, τῶν δὲ τὰ θαλάττια. καὶ δῆλόν ἐστι παραβαλλομένων ἱππῶν χερσαίων τοῖς ποταμίοις· οἳ μὲν γὰρ τρέφουσι τοὺς πατέρας, οἳ δὲ κτείνουσιν, ἵνα τὰς μητέρας ὀχεύωσιν· καὶ περιστρεφῶς πάλιν περδίκων· οἳ μὲν γὰρ ἀφανίζουσι τὰ φῶα καὶ διαφθείρουσι, τῆς
 20 θηλείας, ὅταν ἐπράξῃ, μὴ προσδεχομένης τὴν ὀχείαν· οἳ δὲ καὶ διαδέχονται τὴν ἐπιμέλειαν ἐν ἡμέρῃ θάλλοντες, καὶ ψωμίζουσι πρότεροι τὰ νεόττια, καὶ τὴν θήλειαν, ἢν πλείονα χρόνον ἀποπλανηθῇ, κόπτων ὁ

1 συνορᾷ Plut.: συνορᾶσιν || 2 δὲ λόγος Plut.: δὲ ὁ λόγος || 3. 4 τὴν δὲ ὀρθότητα] ἣν δὲ ζητοῦσιν ὀρθότητα Plut. || 5 καὶ μυρίοι δὲ ὦσιν om. Plut. p. 962 D || ὥσπερ] ὡς γὰρ Plut. || 8 οὐδὲ παντὶ] οὕτε παντὶ al. || 9 δεχομένης] εὐρομένης Plut. || 10 ἐπιδείγματά γε] ἐπεὶ δείγματά γε Plut. || 13 ἀβελτερίας] ἀβελτηρίας al. || ἐνεστὶν Plut.: ἐστὶν || 16 ἱππῶν] ἱππῶν μὲν al. || χερσαίων ineptum. παραβαλλομένων πελαργοῖς ἱππῶν ποταμίων praebet Plutarchus p. 962 E, παραβαλλομένων ἱππῶν ποταμίων τοῖς πελαργοῖς Porphyrio reddendum videtur || 18 πάλιν om. Plut. || 21. 22 θάλλοντες] θάλποντες τὰ φῶα Plut.

ἄρρην εἰσελαύνει πρὸς τὰ ῥᾶ καὶ τοὺς νεοττοὺς. ὄνοις δὲ καὶ προβάτοις Ἀντίπατρος ἐγκαλῶν ὀλιγο-
 ρίαν καθαρειότητος, οὐκ οἶδ' ὅπως παρῆδεν τὰς λύγκας
 καὶ τὰς χελιδόνας· ὧν αἱ μὲν ἐκτοπίζουσιν παντάπασιν
 κρύπτουσαι καὶ ἀφανίζουσαι τὸ λυγκούριον, αἱ δὲ 5
 χελιδόνες ἕξω στρεφόμενους διδάσκουσι τοὺς νεοττοὺς
 ἀφιέναι τὸ περιττωμα. καὶ μὴν δένδρον δένδρου οὐ
 λέγομεν ἀμαθέστερον, ὥς κυνὸς πρόβατον, οὐδὲ λαχά-
 νου λάχανον ἀνανδρότερον, ὥς ἑλαφον λέοντος· ἢ
 καθάπερ ἐν τοῖς ἀκινήτοις ἕτερον ἑτέρου βραδύτερον 10
 οὐκ ἔστιν, οὐδὲ μικροφωνότερον ἐν τοῖς ἀνάνδοις,
 οὕτως οὐδὲ δειλότερον οὐδὲ νωθρότερον οὐδὲ ἀκρα-
 τέστερον, ὅπου μὴ φύσει πᾶσιν ἢ τοῦ φρονεῖν δύνά-
 μεις, ἄλλοις δὲ ἄλλως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον
 παροῦσα τὰς ὁρωμένας διαφορὰς πεποίηκεν. ἀλλ' οὐ 15
 θαυμαστὸν ὅσον ἄνθρωπος εὐμαθεία καὶ ἀρχινοία
 καὶ τοῖς περὶ δικαιοσύνην καὶ κοινωνίαν διαφέρει τῶν
 ζῴων. καὶ γὰρ ἐκείνων πολλὰ τοῦτο μὲν μεγέθει καὶ
 ποδωκείᾳ, τοῦτο δὲ ὅψεως φάωμῃ καὶ ἀποῆς ἀκριβείᾳ
 πάντας ἀνθρώπους ἀπολέλοιπεν· ἀλλ' οἱ διὰ τοῦτο 20
 κωφὸς οὐδὲ τυφλὸς οὐδὲ ἀδύνατος ὁ ἀνθρωπὸς ἔστιν·
 ἀλλὰ καὶ θέομεν, εἰ καὶ βραδύτερον ἐλάφων, καὶ βλέ-
 πομεν, εἰ καὶ χεῖρον ἱεράκων· ἰσχύος τε καὶ μεγέθους
 ἢ φύσις ἡμᾶς οὐκ ἀπεστέρησεν, καίτοι τὸ μηδὲν ἐν
 τούτοις πρὸς ἐλέφαντα καὶ κάμηλον ὄντας. οἰκοῦν 25

3 καθαρειότητος N: καθαριότητος || οἶδ' ὅπως N, οἶδα πῶς
 Plut. p. 962 F: οἶδεν ὅπως || λύγκας ed. Herch.: λύγγας || 5 τὸ
 λυγκούριον additum ex Plut., ubi τὸ λυγκούριον libri || 6 διδά-
 σκουσι Plut.: διδάσκουσαι || 13 πᾶσιν] πάρεστιν R || 18. 19 καὶ
 ποδωκείᾳ, τοῦτο δὲ ὅψεως φάωμῃ] καὶ ποδωκείᾳ καὶ φάωμῃ, τοῦτο
 δὲ ὅψεως Plutarchum p. 968 A scripsisse probabiliter coni.
 Wittenbach, in Porphyrii verbis nihil mutandum

ὁμοίως μηδὲ τὰ θηρία λέγωμεν, εἰ νωθρότερον φρονεῖ
καὶ κάκιον διανοεῖται, μὴ διανοεῖσθαι μηδὲ φρονεῖν
ὅλως μηδὲ κεκτηῖσθαι λόγον, ἀσθενῇ δὲ κεκτηῖσθαι καὶ
θολερὸν, ὥσπερ ὀφθαλμὸν ἀμβλυώττοντα καὶ τετα-
5 ραγμένον. εἰ δὲ μὴ πολλὰ ἦν πολλοῖς συνηγμένα καὶ 24
εἰρημένα, μυρία ἂν παρηγάγομεν εἰς ἐπίδειξιν τῆς τῶν
ζῴων εὐφυΐας. ἐκεῖνο δ' ἔτι σκεπτέον. ἔοικεν γὰρ
τοῦ πεφυκότος ἢ μέρους ἢ δυνάμεως κατὰ φύσιν τι
δέχεσθαι, τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ εἰς τὸ παρὰ φύσιν ἐμ-
10 πίπτειν πηρωθέν ἢ νοσήσαν, ὥσπερ ὀφθαλμοῦ μὲν εἰς
τυφλότητα ἐμπίπτειν, σκέλους δὲ εἰς χωλότητα, καὶ
γλώττης εἰς ψελλότητα, ἄλλου δὲ μηδενός. οὐ γὰρ
ἔστι τυφλότης μὴ πεφυκότος ὄραῖν, οὐδὲ χωλότης μὴ
πεφυκότος βαδίζειν, ψελλὸν τε καὶ ἄναυδον καὶ τραυλὸν
15 μὴ γλῶσσαν ἐχόντων· οὐδ' ἂν παραπαίοντα ἢ παρὰ-
φορον εἰποῖς οὐδὲ μαινόμενον, ᾧ μὴ τὸ φρονεῖν καὶ
διανοεῖσθαι καὶ λογίζεσθαι κατὰ φύσιν ὑπῆρχεν. οὐ
γὰρ ἔστιν ἐν πάθει γενέσθαι μὴ κεκτημένον δύναμιν,
ἧς τὸ πάθος ἢ στέρησις ἢ πῆρωσις ἢ τις ἄλλη κάκωσις
20 ἔστιν. ἀλλὰ μὴν ἐντετύχηκός γε λυττώσας κυσίν, ἔτι
δὲ καὶ ἵπποις· ἐνιοὶ δὲ καὶ βοῦς φασὶ μαίνεσθαι καὶ
ἀλώπεκας. ἀρκεῖ δὲ τὸ τῶν κυνῶν· ἀναμφισβήτητον
γὰρ ἔστι καὶ μαρτυρεῖ λόγον καὶ διάνοιαν ἔχειν οὐ
φάυλην τὸ ζῶον, ἧς ταραττομένης καὶ συγχεομένης ἢ
25 λεγομένη λύσσα καὶ μανία πάθος ἔστιν. οὔτε γὰρ
ὅψιν ἀλλοιουμένην αὐτοῖς οὔτε ἀκοὴν ὁρῶμεν, ἀλλ'

1 λέγωμεν Plut. p. 963 B: λέγομεν || 6 παρηγάγομεν] παρή-
γομεν malit N || 14 ψελλόν τε] οὐδὲ τὸ ψελλόν τε R || 15. 16 παρὰ-
φορον] παράφορον al., παράφορον ed. Val. || 19. 20 κάκωσις
ἔστιν] κάκωσις ἢ Plut. p. 963 D || 20 μὴν ἐντετύχηκός γε Plut.:
μὴ ἐντετύχηκά γε || 20. 21 ἔτι δὲ] ἐγὼ δὲ Plut. || 22 τὸ τῶν
κυνῶν Plut.: τῶν κυνῶν vel τὰ τῶν κυνῶν || 25 αὐτοῖς] αὐτῶν
Plut. p. 963 E

ὥσπερ ἀνθρώπου μελαγχολῶντος ἢ παρακόπτοντος ὁ μὴ λέγων ἐξεσθάναι καὶ διεφθορῆναι τὸ φρονεῖν καὶ λογιζόμενον καὶ μνημονεῦον ἄτοπός ἐστιν· καὶ γὰρ ἡ συνήθεια ταῦτά γε κατηγορεῖ τῶν παραφρονούντων, μὴ εἶναι παρ' αὐτοῖς ἀλλὰ ἐκπεπωκέναι τῶν λογισμῶν· οὕτως ὁ τοὺς λυττῶντας κύνας ἄλλο τι πεπονθέναι νομίζων, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ φρονεῖν πεφυκότος καὶ λογίζεσθαι καὶ μνημονεῦειν ἀναπεπλησμένου ταραχῆς καὶ παραπεπαικότος, ἀγνοεῖν τὰ φίλτατα πρόσωπα καὶ φεύγειν τὰς συντροφούς διαίτας, ἢ παρορᾶν τὸ φαι- 10 νόμενον ἔοικεν ἢ συνορᾶν τὸ γιγνόμενον ἐξ αὐτοῦ φιλονικεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

τὰ μὲν δὴ τοῦ Πλουτάρχου ἐν πολλοῖς βιβλίοις πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς στοᾶς καὶ τοῦ περιπάτου εἰς ἀπάν- 25 τησιν εἰρημμένα ἐστὶν τοιαῦτα. Θεόφραστος δὲ καὶ 15 τοιοῦτῳ κέχρηται λόγῳ. τοὺς ἐκ τῶν αὐτῶν γεννηθέντας, λέγω δὲ πατρὸς καὶ μητρός, οἰκείους εἶναι φύσει φαιρὲν ἀλλήλων· καὶ τοίνυν καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν αὐτῶν προπατόρων σπαρέντας [οἰκείους ἀλλήλων εἶναι νομίζομεν] καὶ μέντοι <καὶ> τοὺς ἑαυτῶν πολίτας τῷ 20 τῆς τε γῆς καὶ <τῆς> πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίας κοινωνεῖν. οὐ γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν ἔτι τότε τοιοῦτους ἀλλήλους φύντας οἰκείους αὐτοῖς εἶναι κρίνομεν, εἰ μὴ ἄρα

2. 3 καὶ λογιζόμενον Plut.: καὶ τὸ λογιζόμενον || 4 ταῦτά γε Plut.: ταῦτά τε || 5 παρ' αὐτοῖς N: παρ' αὐτοῖς || 7 τοῦ φρονεῖν πεφυκότος] τῷ φρονεῖν πεφυκότι Plut. p. 963 F || 8 ἀναπεπλησμένου] ἀναπεπλησμένους Plut. || 9 παραπεπαικότας Plut., παραπεπαικότος N: παραπεπωκός || 10 συντροφούς additum ex Plut. || 12 φιλονικεῖν Ma || 19. 20 οἰκείους — νομίζομεν verba abiecit N || 20 καὶ μέντοι καὶ N: καὶ μέντοι || 21 καὶ τῆς πρὸς N: καὶ πρὸς || 22 ἔτι τότε τοιοῦτους] ἔτι ποτε ἢ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοιοῦτους coni. Bernays p. 97 et p. 184 || 23 αὐτοῖς ed. Val.: αὐτοῖς

τινες τῶν πρώτων αὐτοῖς προγόνων οἱ αὐτοὶ τοῦ
 γένους ἀρχηγοὶ πεφύκασιν ἢ ἀπὸ τῶν αὐτῶν. οὕτω
 δέ, οἶμαι, καὶ τὸν Ἑλληνα μὲν τῷ Ἑλληνι, τὸν δὲ
 βάρβαρον τῷ βαρβάρῳ, πάντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους
 5 ἀλλήλοις φάμεν οἰκείους τε καὶ συγγενεῖς εἶναι, δυοῖν
 θάτερον, ἢ τῷ προγόνῳ εἶναι τῶν αὐτῶν, ἢ τῷ
 τροφῇ καὶ ἡθῶν καὶ ταύτου γένους κοινωνεῖν. οὕτως
 δὲ καὶ τοὺς πάντας ἀνθρώπους ἀλλήλοις τίθεμεν καὶ
 συγγενεῖς, καὶ μὴν <καὶ> πᾶσι τοῖς ζώοις· αἱ γὰρ τῶν
 10 σωματίων ἀρχαὶ πεφύκασιν αἱ αὐταί· λέγω δὲ οὐκ ἐπὶ
 τὰ στοιχεῖα ἀναφέρων τὰ πρώτα· ἐκ τούτων μὲν γὰρ
 καὶ τὰ φυτά· ἀλλ' οἶον δέρμα, σᾶρκας καὶ τὸ τῶν
 ὕγρων τοῖς ζώοις σύμφυτον γένος· πολὺ δὲ μάλλον
 τῷ τὰς ἐν αὐτοῖς ψυχὰς ἀδιαφόρους πεφυκέναι, λέγω
 15 δὴ ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ταῖς ὁργαῖς, ἐτι δὲ τοῖς λο-
 γισμοῖς, καὶ μάλιστα πάντων ταῖς αἰσθήσεσιν. ἀλλ'
 ὥσπερ τὰ σώματα, οὕτω καὶ τὰς ψυχὰς τὰ μὲν ἀπη-
 κριβωμένους ἔχει τῶν ζώων, τὰ δὲ ἦττον τοιαύτας,
 πᾶσί γε μὴν αὐτοῖς αἱ αὐταὶ πεφύκασιν ἀρχαί. δηλοῖ
 20 δὲ ἡ τῶν παθῶν οἰκειότης.

εἰ δὲ ἀληθές ἐστι τὸ λεγόμενον, ὥς ἡ τῶν ἡθῶν
 γένεσις ἐστι τοιαύτη, φρονοῦσι μὲν ἅπαντα φύλα,
 διαφέρουσι δὲ ταῖς ἀγωγαῖς τε καὶ ταῖς τῶν πρώτων
 κρασέσι, παντάπασιν ἂν οἰκεῖον εἴη καὶ συγγενὲς ἡμῖν

2 ἢ ἀπὸ τῶν αὐτῶν verba ad p. 220, 22 revocat Bernays ||
 2. 3 οὕτω δὲ N: οὕτω δὲ καὶ || 7. ταύτου γένους] γένους ταύτου
 N || 8 ἀλλήλοις] οἰκείους ἀλλήλοις Fogerolles || 8. 9 τίθεμεν καὶ
 συγγενεῖς] τίθεμεν συγγενεῖς Bernays || 9 καὶ μὴν καὶ Bernays:
 καὶ μὴν || αἱ γὰρ Bernays: αἵτε || 11 τούτων Felicianus et Va-
 lentinus: τούτου || 12 δέρμα Bernays: σπέρμα || σᾶρκας] καὶ
 σᾶρκας N || 14. 15 λέγω δὴ] λέγω δὲ N || 17 οὕτω καὶ τὰς ψυχὰς
 R: καὶ τὰς ψυχὰς οὕτω || 20 οἰκειότης] ὁμοιότης N

τὸ τῶν λοιπῶν ζώων γένος. καὶ γὰρ τροφαὶ αἱ αὐταὶ
 πᾶσιν αὐτοῖς καὶ πνεύματα, ὡς Εὐριπίδης, καὶ φοι-
 νίους ἔχει ῥοὰς τὰ ζῶα πάντα καὶ κοινοὺς ἀπάντων
 26 δαίκνυνσι γονεῖς οὐρανὸν καὶ γῆν. ὥστε συγγενῶν
 ὄντων, εἰ φαίνοιτο κατὰ Πυθαγόραν καὶ ψυχὴν τὴν 5
 αὐτὴν εἰληχότα, δικαίως ἂν τις ἀσεβῆς κρίνοιτο τῶν
 οἰκείων [τῆς ἀδικίας] μὴ ἀπεχόμενος. οὐ μὴν ὅτι
 τινὰ ἄγρια αὐτῶν, διὰ τοῦτο τὸ οἰκεῖον ἀποκέκοπται.
 οὐδὲν γὰρ ἦττον [ἀλλὰ καὶ μᾶλλον] τῶν ἀνθρώπων
 ἔνιοι κακοποιοὶ τε τῶν πλησίον εἰσὶ καὶ φέρονται 10
 πρὸς τὸ βλάπτειν τὸν ἐντυχόντα καθάπερ ὑπὸ τινος
 πνοῆς τῆς ἰδίας φύσεως καὶ μοχθηρίας· διὸ καὶ ἀναι-
 ροῦμεν τούτους, οὐ μέντοι ἀποκόπτομεν τὴν πρὸς τὸ
 ἡμερον σχέσιν. οὕτως οὖν, εἰ καὶ τῶν ζώων τινὰ
 ἄγρια, ἐκέλευα μὲν ὡς τοιαῦτα ἀναιρετέον καθάπερ καὶ 15
 τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους, τῆς δὲ πρὸς τὰ λοιπὰ καὶ
 ἡμερώτερα σχέσεως <οὐκ> ἀποστατέον· ἐκατέρων δὲ οὐ-
 δέτετρα βρωτέον, ὡς οὐδὲ τοὺς ἀδίκους τῶν ἀνθρώ-
 πων. νῦν δὲ πολὺ τὸ ἄδικον ποιοῦμεν ἀναιροῦντες
 μὲν καὶ τὰ ἡμερα [ὅτι] καὶ τὰ ἄγρια [καὶ τὰ ἄδικα], 20
 ἐσθλόντες δὲ τὰ ἡμερα· κατ' ἄμφω γὰρ ἄδικοι, ὅτι
 ἡμερα ὄντα ἀναιροῦμεν καὶ ὅτι ταῦτα θοινώμεθα, καὶ
 φιλῶς ὁ τούτων θάνατος εἰς τὴν βορὰν ἔχει τὴν ἀνα-
 φοράν. προσθείη δ' ἂν τις τούτοις καὶ τὰ τοιαῦτα.
 ὁ γὰρ λέγων ὅτι ὁ παρεκτείνων τὸ δίκαιον ἄχρι τῶν 25
 ζώων φθείρει τὸ δίκαιον, ἀγνοεῖ ὡς αὐτὸς οὐ τὴν

1 τροφαὶ R: τροφαὶ πᾶσαι || 2 πνεύματα] πνεύμονας vel
 πλεῦμονας coni. R || 5 καὶ ψυχὴν N: καὶ τὴν ψυχὴν || 7 τῆς
 ἀδικίας verba expunxit N || 9 ἀλλὰ καὶ μᾶλλον verba del. N ||
 17 οὐκ addidit Fogerolles || ἐκατέρων Bernays p. 99: ἐκατέρως ||
 20 ὅτι et καὶ τὰ ἄδικα delet N || 21 ἄμφω γὰρ] ἀμφοτέρω coni.
 N || 25 παρεκτείνων] παρακτείνων Mb, παρατείνων N

δικαιοσύνην διασῶξει, ἀλλ' ἡδονὴν ἐπαύξει, ἣ ἐστὶ δικαιοσύνη πολέμιον. ἡδονῆς γοῦν οὔσης τέλους, δέκνυνται δικαιοσύνη ἀναιρουμένη. ἐπεὶ ὅτι τὸ δίκαιον συναύξεται διὰ τῆς ἀποχῆς τίνι οὐ δῆλον; ὁ
 5 γὰρ ἀπεχόμενος παντὸς ἐμψύχου, καὶ μὴ τῶν συμβαλλόντων αὐτῷ εἰς κοινωνίαν, πολλῷ μᾶλλον πρὸς τὸ ὁμογενὲς τῆς βλάβης ἀφέξεται. οὐ γὰρ ὁ τὸ γένος φιλῶν τὸ εἶδος μισήσει, ἀλλὰ μᾶλλον ὅσῳ μείζον τὸ γένος τὸ τῶν ζῶων, τοσούτῳ καὶ πρὸς τὸ μέρος καὶ
 10 τὸ οἰκτεῖον ταύτην διασώσει. ὁ τοίνυν τὴν οἰκείωσιν πεποιημένος πρὸς τὸ ζῶον, οὗτος καὶ τό τι ζῶον οὐκ ἀδικήσει· ὁ δὲ μόνον περιγράψας ἐν ἀνθρώπῳ τὸ δίκαιον ἔτοιμος ἔσται ὥς ἐν στενῷ ἀπορροῦσαι τὴν ἔφεξιν τῆς ἀδικίας. ὥστε καὶ τοῦ Σωκρατικοῦ ὅψου
 15 ἥδιον τὸ Πυθαγόρειον. ὁ μὲν γὰρ ὅψον τροφῆς τὸ πεινῆν ἔλεγε, Πυθαγόρας δὲ τὸ μηθένει ἀδικεῖν καὶ ἐφηδύνειν δικαιοσύνην τὸ ὅψον. ἡ γὰρ φυγὴ τῆς ἐμψύχου τροφῆς φυγὴ ἦν τῶν περὶ τὴν τροφήν ἀδικημάτων. οὐ γὰρ δὴ μὴ μετὰ κακώσεως ἑτέρου τὴν
 20 ἑαυτῶν σωτηρίαν ἀμήχανον ἡμῖν ὁ θεὸς ἐποίησεν· ἐπεὶ οὕτω γε τὴν φύσιν ἡμῖν ἀρχὴν ἀδικίας προσετίθει· μήποτε δὲ καὶ ἀγνοεῖν οὕτοι ἐοίκασιν τὸ ἰδίωμα τῆς δικαιοσύνης, ὅσοι ἐκ τῆς πρὸς ἀνθρώπους οἰκειώ-

1 ἐπαύξει ed. Herch.: ἐπανέξει || 5 καὶ μὴ] καὶ μὴ ἡ conl. R || 7 τῆς βλάβης] πάσης βλάβης malit N || ὁ τὸ γένος] τὸ γένος al. || 8. 9 ἀλλὰ μᾶλλον, ὅσῳ μείζον ἢ οἰκείωσις πρὸς τὸ γένος τὸ τῶν ζῶων, τοσούτῳ καὶ conl. R, ἀλλ' ὅσῳ μείζον ἢ οἰκείωσις πρὸς τὸ γένος, τοσούτῳ μᾶλλον καὶ N || 9. 10 καὶ τὸ οἰκτεῖον verba φεlet N || 11 οὗτος καὶ τό τι ζῶον] οὗτος καὶ τὸν ἀνθρώπον (aut τὸ ὁμοφυλον) ὅτι ζῶον conl. R || 13 ἔτοιμος ἔσται N: ἔτοιμός ἐστιν || ἀπορροῦσαι ed. Herch.: ἀπορροῦσαι vel ἀπορίσαι || 14 ἀφεξιν conl. N || 15. 16 ὅψον τροφῆς τὸ πεινῆν] cf. Xenoph. Memor. 1, 3, 5 || 16. 17 τὸ μηθένει — ὅψον] τῷ μηθένει ἀδικεῖν καὶ ἐφηδύνει τὸ ὅψον conl. R || 21 ἀρχὴν] ἀρχήν N

σεως εἰσάγειν ταύτην ᾠήθησαν· αὕτη μὲν γὰρ φιλαν-
 θρωπία τις ἂν εἴη, ἥ δὲ δικαιοσύνη ἐν τῷ ἀφεκτικῷ
 καὶ ἀβλαβεῖ κείται παντὸς ὅτου οὖν τοῦ μὴ βλάπτου-
 τος. καὶ οὕτως γε νοεῖται ὁ δίκαιος, οὐκ ἐκείνως·
 ὥς διατείνειν τὴν δικαιοσύνην καὶ ἄχρι τῶν ἐμψύχων 5
 κειμένην ἐν τῷ ἀβλαβεῖ. διὸ καὶ ἡ οὐσία αὐτῆς ἐν
 τῷ τὸ λογικὸν ἄρχειν [τοῦ ἀλόγου], ἔπασθαι δὲ τὸ
 ἄλογον. ἄρχοντος γὰρ τούτου, τοῦ δ' ἐπομένου, πᾶσα
 ἀνάγκη ἀβλαβῇ εἶναι πρὸς πᾶν ὅτι οὖν ἄνθρωπον.
 συνεσταλμένων γὰρ τῶν παθῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν 10
 καὶ ὀργῶν μεμαρασμένων, τοῦ δὲ λογισμοῦ τὴν οἰ-
 κείαν ἔχοντος ἀρχήν, εὐθύς ἡ ὁμοίωσις ἔπεται ἢ πρὸς
 τὸ κρεῖττον. τὸ δὲ ἐν τῷ παντὶ κρεῖττον πάντως ἦν
 ἀβλαβές, καὶ αὐτὸ μὲν διὰ δύναμιν καὶ σωστικὸν πάν-
 των καὶ εὐποιοιτικὸν πάντων καὶ ἀπροσδεξὲς πάντων 15
 ἡμεῖς δὲ διὰ μὲν δικαιοσύνην ἀβλαβεῖς πάντων, διὰ
 δὲ τὸ θνητὸν ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων. ἡ δὲ τῶν ἀναγ-
 καίων λήψις οὐ βλάπτει οὔτε φυντά, ὅταν ἂ ἀποβάλλ-
 λουσι λάβωμεν, οὔτε καρπούς, ὅταν τεθνηκότων χρη-
 σῶμεθα τοῖς καρποῖς, οὔτε πρόβατα, ὅταν διὰ τῆς 20
 κουρᾶς ἀντὰ μᾶλλον ὀνήσωμεν καὶ τοῦ γάλακτος κοι-
 νωνήσωμεν παρέχοντες αὐτοῖς τὴν ἐξ ἡμῶν ἐπιμέλειαν.
 διὸ προσπίπτει ὁ δίκαιος οἷον ἐλαττωτικὸς ἑαυτοῦ τῶν
 κατὰ σῶμα, οὐκ ἀδικεῖ δὲ ἑαυτόν· αὖξεται γὰρ τῇ
 τούτου παιδαγωγίᾳ καὶ ἐγκρατεῖα τὸ ἐντὸς ἀγαθόν, 25
 27 τοῦτ' ἔστιν ἡ πρὸς θεὸν ὁμοίωσις. οὔτε τοίνυν ἡδο-
 νῆς οὔσης τέλους ἢ οὕτως σφάζεται δικαιοσύνη, οὔτε

1 ταύτην ed. pr.: ταύτη || 7 τὸ λογικὸν Meerm.: τὸ λογι-
 στικόν || τοῦ ἀλόγου abesse malit N || 19 οὔτε καρπούς, ὅταν
 τεθνηκότων] καὶ ὅταν μὴ τεθνηκότων conl. N || 23 προσπίπτει
 Fogerolles: προσπίπτει || 24 αὖξεται N: αὖξει || 26 τοῦτ' ἔστιν
 N: τουτέστιν

τῶν πρώτων κατὰ φύσιν συμπληρούντων τὴν εὐδαι-
 μονίαν, ἣ ἐκκειμένων γε πάντων. ἐν πολλοῖς γὰρ τὰ
 τῆς ἀλόγου κινήματα φύσεως καὶ αἱ χρεῖαι ἀδικίας
 κατάρχει. αὐτίκα τῆς ζωοφαγίας ἐδεήθησαν, ἵνα τὴν
 5 φύσιν, ὥς φασίν, διαφυλάξωσιν ἀλύπητον καὶ ἀνενδεᾶ
 ὧν ὀρέγεται. τοῦ δ' ὁμοιοῦσθαι θεῷ ὄντος τέλους
 ὥς ἐνι μάλιστα, σφάζεται τὸ ἀβλαβὲς ἐν ἅπασιν. ὅνπερ
 τοίνυν τρόπον ὁ πάθεισιν ἀγόμενος πρὸς μόνον τέκνον
 καὶ γυναῖκα ἀβλαβῆς, τῶν δὲ ἄλλων καταφρονητικὸς
 10 καὶ πλεονέκτης, ὥς ἂν τοῦ ἀλόγου κρατοῦντος ἐν
 αὐτῷ, πρὸς τὰ θνητὰ ἐγείρεται καὶ ταῦτα ἐκπλήττεται,
 ὁ δὲ λόγῳ ἀγόμενος καὶ πρὸς πολίτην τηρεῖ τὸ ἀβλα-
 βὲς καὶ [ἔτι μᾶλλον] πρὸς ξένους καὶ πρὸς πάντας
 ἀνθρώπους, ὁ τὴν ἀλογίαν ἔχων ὑπήκοον, καὶ αὐτὸς
 15 παρ' ἐκείνους λογικώτερος, διὰ ταῦτα δὲ καὶ θεϊό-
 τερος· οὕτως ὁ μὴ μόνον στήσας τὸ ἀβλαβὲς ἐν ἀν-
 θρώποις, παρατείνας δὲ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῷα μᾶλλον
 ὅμοιος θεῷ, καὶ εἰ ἄχρι φυτῶν δυνατόν, ἔτι μᾶλλον
 σφάζει τὴν εἰκόνα. εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἐντεῦθεν γε τὸ τῆς
 20 φύσεως ἡμῶν ἐλάττωμα, ἐντεῦθεν τὸ θρηνηνόμενον
 πρὸς τῶν παλαιῶν, ὥς

τοίῳν ἐκ τ' ἐρίδων ἐκ τε νεικέων γενόμεσθα,

ὅτι τὸ θεῖον ἀκήρατον καὶ ἐν πᾶσιν ἀβλαβὲς σφάζει
 οὐ δύναμεθα· οὐ γὰρ ἐν πᾶσιν ἦμεν ἀπροσδεεῖς.
 25 αἰτία δὲ ἡ γένεσις καὶ τὸ ἐν τῇ πενίᾳ ἡμᾶς γενέσθαι,

1 τῶν πρώτων] τῶν αὖ olim N || 2 ἣ ἐκκειμένων γε verba
 corrupta || 3 αἱ χρεῖαι] ἡ χρεῖα N || 10. 11 ἐν αὐτῷ] ἐν ἑαυτῷ
 ed. pr. || 13 ἔτι μᾶλλον verba delet N || 19 τὴν εἰκόνα] τὴν θεοῦ
 εἰκόνα N || 22 τοίῳν — γενόμεσθα] Emped. v. 401 ed. Stein.
 cf. Wachsmuth Sillogr. Gr. reliq. ed. alt. p. 144 || 23 ἀκήρα-
 τον N: καὶ ἀκήρατον

τοῦ πόρου ἀπορρύντος. ἡ δὲ πενία ἐξ ἄλλοτρίων
 τὴν σωτηρίαν καὶ τὸν κόσμον, δι' οὗ τὸ εἶναι ἐλάμ-
 βανεν, ἐκτάτο. ὅστις οὖν πλείονων δεῖται τῶν ἔξω-
 θεν, ἐπὶ πλεόν τῇ πενίᾳ προσήλωται· καὶ ὅσῳ πλεό-
 νων ἐνδεής, τοσούτῳ θεοῦ μὲν ἄμοιρος, πενία δὲ 5
 σύνοικος. τὸ γὰρ θεῷ ὅμοιον τῇ ὁμοιώσει εὐθύς
 πλουτοῦν ἔχει τὸν ἀληθινόν. πλουτῶν δὲ οὐδείς καὶ
 χρήζων μηδενὸς ἀδικεῖ· ἕως γὰρ ἀδικεῖ, κἂν πάντα
 ἔχῃ χρήματα κἂν πάντα τῆς γῆς πλέθρα, πένης ἐστὶν
 πενία ὑπάρχων σύνοικος, διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἄδικος 10
 καὶ ἄθεος καὶ ἀσεβής καὶ πάσῃ κακίᾳ ἐνοχος, ἥς τὴν
 ὑπόστασιν ἡ πρὸς τὴν ὕλην τῆς ψυχῆς πτώσις κατὰ
 στέρησιν τοῦ ἀγαθοῦ παρήγαγεν. λῆρος οὖν πάντα,
 ἕως τις τῆς ἀρχῆς ἀπέσφαλται, καὶ ἐνδεής πάντων,
 ἕως οὗ πρὸς τὸν πόρον οὐ βλέπει, εἰκεί τε τῷ θνητῷ 15
 τῆς φύσεως αὐτοῦ, ἕως τὸν ὄντως ἑαυτὸν οὐκ ἐγνώ-
 ρισεν. δεινὴ δὲ ἡ ἀδικία πεῖθειν ἑαυτὴν καὶ δεκάζειν
 τοὺς ὑπ' αὐτῆς συνεχομένους, διότι σὺν ἡδονῇ προσ-
 ομιλεῖ τοῖς τροφίμοις. ὥσπερ δὲ ἐν βίῳ αἰρέσεσιν
 ἀκριβέστερος κριτὴς ὁ πείραν ἄμφοιν ἐλήφως τοῦ 20
 θατέρου πειραθέντος μόνου, οὕτως ἐν αἰρέσεσι καὶ
 φυγαῖς καθηκόντων ἀσφαλέστερος κριτὴς ὁ ἐκ τοῦ
 ἐπαναβεβηκότος κρίνων καὶ τὸ ἥττον τοῦ κάτωθεν
 κρίνοντος τὰ προκείμενα. ὥστε ὁ κατὰ νοῦν ζῶν
 τοῦ κατὰ τὴν ἀλογίαν ἀκριβέστερος ὁριστῆς ὢν τε 25
 αἰρετέον καὶ ὢν μὴ· διηλθεν γὰρ καὶ δι' ἀλογίας,

4. 5 πλείονων malit N || 8 et 9 πάντα] ἀπλετα conl. N ||
 10 πενία] σπάνει N || δὴ] δὲ N || 12 πρὸς] εἰς N || 15 πόρον
 Böhken et R: κόσμον || εἰκεί τε] εἰκεί δὲ malit N || 16 αὐτοῦ N:
 αὐτοῦ || 17 δεκάζειν Fogerollen: δικάζειν || 18 ὑπ' αὐτῆς R: ὑπ'
 αὐτῇ || 23 καὶ τὸ ἥττον] τὸ κάτω conl. N || 24 προκείμενα]
 ὑπερκείμενα Valentinus || 26 αἰρετέον R: αἰρετόν

- ἄτε ἐξ ἀρχῆς ταύτη προσομιλήσας· ὁ δὲ ἄπειρος ὢν
 τῶν κατὰ νοῦν πείθει τοὺς ὁμοίους, παῖς ἐν παισὶ
 φλυαρῶν. ἀλλ' εἰ πάντες, φασί, τούτοις πεισθεῖεν
 τοῖς λόγοις, τί ἡμῖν ἔσται; ἢ δῆλον ὥς εὐδαιμονή-
 5 σομεν, ἀδικίας μὲν ἐξορισθείσης ἀπ' ἀνθρώπων,
 δικαιοσύνης δὲ πολιτευομένης καὶ παρ' ἡμῖν, καθά-
 περ καὶ ἐν οὐρανῷ. νῦν δ' ὅμοιον, ὥς εἰ αἱ Δαναΐ-
 δες ἠπόρουν τίνα βίον βιώσονται ἀπαλλαγείσαι τῆς
 περὶ τὸν τετρημένον πίδον διὰ τοῦ κοσκίνου λατρείας.
 10 τί γὰρ ἔσται ἀποροῦσιν, εἰ πανσαίμεθα ἐπιφοροῦντες
 εἰς τὰ πάθη ἡμῶν καὶ τὰς ἐπιθυμίας, ὧν τὸ πᾶν
 διαρρεῖ ἀπειρίᾳ τῶν καλῶν τὸν ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις
 καὶ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαίων στεργόντων ἡμῶν βίον. τί
 τοίνυν πράξομεν, ἐρωτᾷς, ὦ ἄνθρωπε; μιμησώμεθα
 15 τὸ χρυσοῦν γένος, μιμησώμεθα τοὺς ἐλευθερωθέντας.
 μεθ' ὧν μὲν γὰρ Αἰδῶς καὶ Νέμεσις ἦ τε Δίκη
 ὠμίλει, ὅτι ἠρκοῦντο τῷ ἐκ γῆς καρπῷ· καρπὸν γὰρ
 σφισιν

- ἔφερεν ξείδωρος ἄρουρα
 20 αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον·

οἱ δέ γε ἐλευθερωθέντες ἂν πάλοι τοῖς δεσπόταις
 ὑπηρετοῦντες ἐπόριζον, ταῦτα ἑαυτοῖς πορίζουσιν. οὐκ
 ἄλλως καὶ σὺ τοίνυν ἀπαλλαγείς τῆς τοῦ σώματος
 [δουλείας] καὶ τῆς τοῖς πάθεσι τοῖς διὰ τὸ σῶμα

4 ἢ δῆλον] ἢ δῆλον ed. Valent., εὐδῆλον conl. N || 6 ἐμπο-
 λιτευομένης conl. N || 7—13 αἱ Δαναΐδες — βίον] cf. Plut. sap.
 conv. c. 16 p. 160 B. C || 7 αἱ Plut.; καὶ αἱ || 12 ἀπειρία τῶν
 καλῶν Plut.: ἀπορία τῶν κακῶν || 13 τῶν ἀναγκαίων ed. pr.:
 τὸν ἀναγκαῖον || 16 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις] cf. Hesiod. Op. 200 ||
 17 ὠμίλει N: ὀμίλει || 17—20 καρπὸν — ἄφθονον] Hesiod. Op.
 117 sq. || 23. 24 τῆς τοῦ — πάθεσι] τῆς τῷ σώματι καὶ τοῖς
 πάθεσι malit N

λατρείας, ὥς ἐκεῖνα ἔτρεφες παντοίως τοῖς ἔξωθεν, οὕτως αὐτὸν θρέψεις παντοίως τοῖς ἐνδοθεν, δικαίως ἀπολαμβάνων τὰ ἴδια καὶ οὐκέτι τὰ ἀλλότρια βίᾳ ἀφαιρούμενος.

BIBAION TETAPTON.

5

- 1 Πρὸς μὲν ἀπάσας σχεδὸν τὰς σκήψεις τῶν τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἀκρασίας ἕνεκα καὶ ἀκολασίας τὴν σαρκοφαγίαν προσεμένων, ἀπολογίας δὲ αὐτοῖς ἀναισχύντους πεπορικώτων τὰς ἐκ τῆς ἐνδείας, ἣν πλέον ἢ χρῆν τῇ φύσει προσάπτουσι, διὰ τῶν εἰρημένων, ὧ 10 Καστρίκιε, ἀπηντήσαμεν. λειπομένων δ' ἔτι μερικῶν ζητήσεων, ὧν μάλιστα ἡ τοῦ συμφέροντος ἐπαγγελία ἔξαπατᾷ τοὺς ὑπὸ τῶν ἡδονῶν δεδεκασμένους, καὶ μὴν καὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ μὴδὲν μῆτε τῶν σοφῶν μῆτε τι ἔθνος παραιτήσασθαι τὴν βρωσιν ἱκανῶς εἰς 15 μέγεθος τῆς ἀδικίας τοὺς ἀκούοντας προαγούσης ὑπ' ἀπειρίας τῆς ἀληθινῆς ἱστορίας, τὸν ἔλεγχον τούτων ποιεῖσθαι μέλλοντες, τὰς περὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τῶν ἄλλων ζητημάτων λύσεις ἐκβαλεῖν πειρασόμεθα.
- 2 ἀρξώμεθα δ' ἀπὸ τῆς κατὰ ἔθνη τινῶν ἀποχίτης, ὧν 20 ἡγήσονται τοῦ λόγου οἱ Ἕλληνες, ὥς ἂν τῶν μαρτυρούντων ὄντες οἰκειότατοι. τῶν τοίνυν συντόμως τε ὁμοῦ καὶ ἀκριβῶς τὰ Ἑλληνικὰ συναγαγόντων ἐστὶν καὶ ὁ περιπατητικὸς Δικαίαρχος, ὃς τὸν ἀρχαῖον βίον

2 αὐτὸν ed. pr.: αὐτὸν || 8 προσεμένων] προσεμένων ed. pr. || αὐτοῖς ed. Herch.: αὐτοῖς || 11 δ' ἔτι R: δύο ἔτι || 14 τοῦ μὴδὲν μῆτε τῶν σοφῶν] περὶ τοῦ μὴδέποτε μῆτε τῶν σοφῶν τινα conl. R || 19 ἐκβαλεῖν] ἐκθεῖναι conl. N

τῆς Ἑλλάδος ἀφηγούμενος, τοὺς παλαιοὺς καὶ ἐγγυὲς
 θεῶν φησὶ γερονότας, βελτίστονους τε ὄντας φύσει καὶ
 τὸν ἄριστον ἐξηκότας βίον, ὥς χρυσοῦν γένος νομίζε-
 σθαι παραβαλλομένους πρὸς τοὺς νῦν, κιβδήλου καὶ
 5 φαυλοτάτης ὑπάρχοντας ὕλης, μηδὲν φονεύειν ἔμ-
 ψυχον. ὃ δὴ καὶ τοὺς ποιητὰς παριστάντας χρυσοῦν
 μὲν ἐπονομάζειν γένος, ἐσθλὰ δὲ πάντα, λέγειν,

τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερον ξίδωρος ἄρουρα
 αὐτομάτῃ πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ' ἐθελημοὶ
 10 ἦσυχoi ἐργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.

ἃ δὴ καὶ ἐξηγούμενος ὁ Δικαίαρχος τὸν ἐπὶ Κρόνου
 βίον τοιοῦτον εἶναι φησίν· εἰ δεῖ λαμβάνειν μὲν
 αὐτὸν ὥς γερονότα καὶ μὴ μάτην ἐπιπεφημισμένον,
 τὸ δὲ λίαν μυθικὸν ἀφέντας, εἰς τὸ διὰ τοῦ λόγου
 15 φυσικὸν ἀνάγειν. αὐτόματα μὲν γὰρ πάντα ἐφύετο,
 εἰκότως· οὐ γὰρ αὐτοὶ γε κατεσκεύαζον οὐδὲν διὰ
 τὸ μήτε τὴν γεωργικὴν ἔχειν πῶ τέχνην μήτ' ἐτέραν
 μηδεμίαν ἀπλῶς. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῦ σχολῆν ἄγειν
 αἴτιον ἐρίγνετο αὐτοῖς καὶ τοῦ διάγειν ἄνευ πόνων
 20 καὶ μερίμνης, εἰ δὲ τῇ τῶν γλαφυρωτάτων λατρῶν
 ἐπακολουθήσαι δεῖ διανοίᾳ, καὶ τοῦ μὴ νοσεῖν.
 οὐδὲν γὰρ εἰς ὑγίειαν αὐτῶν μεῖζον παράγγελλμα
 εὖροι τις ἢ τὸ μὴ ποιεῖν περιττώματα, ὧν διὰ
 παντὸς ἐκείνοι καθαρὰ τὰ σώματα ἐφύλαττον. οὔτε
 25 γὰρ τῆς φύσεως ἰσχυροτέραν τροφὴν [ἀλλ' ἥς ἡ
 φύσις ἰσχυροτέρα] προσεφέροντο, οὔτε τὴν πλείω τῆς

4 κιβδήλου ed. pr.: κιβδήλους || 7—10 ἐσθλὰ δὲ πάντα
 — πολέεσσιν || Hesiod. Op. 116—119 || 8 ἔφερον ed. pr.: ἔφερε
 Mm || 10 ἐσθλοῖσιν ed. pr.: ἐσθλοῖσι || 17 μήτε R: μήπω || γεωργι-
 κῇ N: γεωργίαν || 20 εἰ δὲ τῇ R: εἰ δέ τι || 25 τῆς φύσεως || τῆς
 τῆς φύσεως al. || 25. 26 ἀλλ' ἥς ἡ φύσις ἰσχυροτέρα verba delet R

μετρίας διὰ τὴν ἐτοιμότητα, ἀλλ' ὥς τὰ πολλὰ τὴν ἐλάττω [τῆς ἱκανῆς] διὰ τὴν σπάνιν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πόλεμοι αὐτοῖς ἦσαν οὐδὲ στάσεις πρὸς ἀλλήλους· ἄθλον γὰρ οὐθὲν ἀξιόλογον ἐν τῷ μέσῳ προκειμένον ὑπῆρχεν, ὑπὲρ οὗτος τις ἂν διαφορὰν τοσαύτην ἐνε- 5 στήσατο. ὥστε τὸ κεφάλαιον εἶναι τοῦ βίου συνέβαινε σχολήν, ἡσυχίαν ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων, ὑγίειαν, εἰρήνην, φιλίαν. τοῖς δὲ υστέροις ἐφιεμένοις μεγάλων καὶ πολλοῖς περιπίπτουσι κακοῖς ποθεινὸς εἰκότως ἐκείνος ὁ βίος ἐφαίνετο. 10 δηλοῖ δὲ τὸ λιτὸν τῶν πρώτων καὶ αὐτοσχέδιον τῆς τροφῆς τὸ μεθύστερον ῥηθὲν ἅλις θρυός, τοῦ μεταβάλλοντος πρώτου, οἷα εἰκός, τοῦτο φθεγγόμενον. ὕστερον ὁ νομαδικὸς εἰσῆλθεν βίος, καθ' ὃν περιττοτέρων ἤδη κτήσιν προσ- 15 περιεβάλλοντο καὶ ζώων ἦψαντο, κατανοήσαντες ὅτι τὰ μὲν ἄσιν ἔτρυχανεν ὄντα, τὰ δὲ κακοῦργα καὶ χαλεπὰ· καὶ οὕτω δὴ τὰ μὲν ἐτιθάσσευσαν, τοῖς δὲ ἐπέθεντο, καὶ ἅμα τῷ αὐτῷ βίῳ συνεισῆλθεν πόλεμος. καὶ ταῦτα, φησὶν, οὐχ ἡμεῖς, ἀλλ' οἱ τὰ παλαιὰ 20 ἱστορίαι διεξεληθόντες εἰρήκασιν. ἤδη γὰρ ἀξιόλογα κτήματα ἦν ὑπάρχοντα, οἱ μὲν ἐπὶ τὸ παρελῆσθαι φιλοτιμίαν ἐποιοῦντο, ἀθροίζόμενοι τε καὶ παρακαλοῦντες ἀλλήλους, οἱ δ' ἐπὶ το διαφυλάξαι. προϋόντος δὲ κατὰ μικρὸν οὕτω τοῦ χρόνου, κατανοοῦντες ἀεὶ

2 τῆς ἱκανῆς exprunxit N || 5 τοσαύτην ed. pr.: τοσαύτη vel τοσαύτης Mm || 10 ἐφαίνετο N: ἐγίνετο || 14. 15 προσπεριεβάλλοντο N: προσπεριεβάλλοντο || 17 ἐτιθάσσευσαν ed. Herch.: ἐτιθάσσευσαν || 18 ἅμα N: ἅμα ἐν || τῷ αὐτῷ] τούτῳ τῷ N || 19 τὰ παλαιὰ] τὰ πολλὰ al. || 20 ἤδη] ἐπειδὴ C. Mueller Fragm. hist. vol. 2 p. 284 || 21 ἐπὶ] περὶ N || 23 οἱ δ' ἐπὶ] οἱ δὲ περὶ N || 24 κατὰ μικρὸν οὕτω verba post δεοῦντων (p. 231, 1) collocat N || ἀεὶ] ἀεὶ τι R

τῶν χρησίμων εἶναι δοκούντων, εἰς τὸ τρίτον τε καὶ γεωργικὸν ἐνέπεσον εἶδος.

- ταυτὶ μὲν Δικαιάρχου τὰ παλαιὰ τῶν Ἑλληνικῶν διεξιόντος μακάριόν τε τὸν βίον ἀφηγουμένου τῶν
 5 παλαιοτάτων, ὃν οὐχ ἦττον τῶν ἄλλων καὶ ἡ ἀποχὴ τῶν ἐμψύχων συνεπλήρου. διὸ πόλεμος οὐκ ἦν, ὥς ἂν ἀδικίας ἐξεληλαμένης· συνεισῆλθεν δὲ ὕστερον καὶ πόλεμος καὶ εἰς ἀλλήλους πλεονεξία ἅμα τῇ τῶν ζῴων ἀδικίᾳ. ὃ καὶ θαυμαστὸν τῶν τολμησάντων τὴν
 10 ἀποχὴν τῶν ζῴων ἀδικίας μητέρα εἰπεῖν, τῆς ἱστορίας καὶ τῆς πείρας ἅμα τῷ φόνῳ αὐτῶν τροφὴν τε καὶ πόλεμον καὶ ἀδικίαν συνεισελθεῖν μηνυούσης. ὃ δὲ ἢ 3 καὶ ὕστερον Λυκοῦργον τὸν Λακεδαιμόνιον συνιδόντα, καίπερ κεκρατηκότες τοῦ γεύεσθαι ἐμψύχων, οὕτως
 15 τὴν πολιτείαν συντάξαι, ὥς ἤμιστα τῆς ἐκ τούτων τροφῆς δεῖσθαι. τὸν γὰρ κληρὸν ἐκάστων οὐκ ἐν ἀγέλαις βοῶν καὶ προβάτων αἰγῶν τε καὶ ἵππων ἢ χρημάτων περιουσίᾳ ἀφορίσαι, ἀλλ' ἐν γῆς κτήσει φερούσης ἀποφορὰν ἀνδρὶ ἐβδομήκοντα κριθῶν μεδί-
 20 μους, γυναικὶ δὲ δώδεκα, καὶ τῶν ὑγρῶν καρπῶν ἀναλόγως το πλῆθος. ἀρκέσειν γὰρ ᾧ τοσοῦτον τροφῆς πρὸς εὐξείαν καὶ ὑγείαν ἱκανήν, ἄλλου μηδενὸς δεησομένοις. ὅθεν καὶ φασὶν ὥς ὕστερόν ποτε χρόνῳ τὴν χώραν διερχόμενος ἐξ ἀποδημίας ἄρτι
 25 τεθερισμένην ὄρῶν τὴν γῆν καὶ τὰς ἄλωνας παραλλήλους καὶ ὁμαλεῖς, ἐμειδιάσεν τε καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παρόντας, ὥς ἡ Λακωνικὴ φαίνεται πᾶσα πολλῶν

9 ὃ καὶ] διὸ καὶ conl. Abresch || 12 ὃ δὲ R: διὸ δὲ || 19—234, 12 φερούσης ἀποφορὰν — δίκαιαν] cf. Plut. vit. Lycurgi c. 8—10 || 22 ὑγείαν] ὑγιείαν ed. pr. || ἱκανήν] ἱκανῆς Plut. c. 8 || 23 δεησομένοις Plut.: δεόμενος || 27 ἡ Λακωνικὴ Plut.: Λακωνικὴ

ἀδελφῶν εἶναι νεωστὶ νευεμημένων. τοιγὰρ οὖν ἐξῆν αὐτῷ τρυφήν ἐξελάσαντι τῆς Σπάρτης ἀκυρῶσαι πᾶν νόμισμα χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν, μόνῳ δὲ χρῆσθαι τῷ σιδηρῷ, καὶ τούτῳ ἀπὸ πολλοῦ σταθμοῦ καὶ ὄγκου δύνανται ὀλίγην ἔχοντι· ὥστε δέκα μνῶν ἀμοιβὴν 5 ἀποθήκης μεγάλης ἐν οἰκίᾳ δεῖσθαι καὶ ξεύγους ἄγοντος. οὗ κυρωθέντος ἐξέπεσεν ἀδικημάτων γένη πολλὰ τῆς Λακεδαιμόνου. τίς γὰρ ἢ κλέπτειν ἐμελλεν ἢ δωροδοκεῖν ἢ ἀποστερεῖν ἢ ἀρπάξειν ὃ μῆτε κατακρύψαι δυνατὸν ἦν μῆτε κεκτῆσθαι ζηλωτόν, ἀλλὰ 10 μηδὲ κατακόψαι λυσιτελές; ἐμελλον δὲ καὶ τέχνην ἄχρηστοι ἐξελαθῆσεσθαι σὺν τούτοις, διάθεσιν τῶν ἔργων οὐκ ἔχόντων. τὸ γὰρ σιδηροῦν ἀγώγιμον οὐκ ἦν πρὸς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας οὐδὲ εἶχε τιμὴν καταγε- λώμενον, ὥστε οὐδὲ πριάσθαι τι τῶν ξενικῶν καὶ 15 ῥωπικῶν ὑπῆρχεν, οὐδὲ εἰσέπλει φόρτος ἐμπορικὸς εἰς τοὺς λιμένας, οὐδ' ἐπέβαινε τῆς Λακωνικῆς οὐ σοφιστῆς λόγων, οὐ μάντις ἀγρυπτικός, οὐχ ἑταιρῶν τροφεύς, οὐ χρυσῶν τις, οὐ χαλκῶν καλλωπισμάτων δημιουργός, ἅτε θη νομίσματος οὐκ ὄντος. ἀλλ' 20 οὕτως ἀπερημωθεῖσα κατὰ μικρὸν ἡ τρυφή τῶν ξωπυρούντων καὶ τρεφόντων αὐτῇ δι' ἑαυτῆς ἐμαραίνετο·

16 οὐδενὸς ἀξίων. ῥῶπος γὰρ ὁ παντοδαπὸς ἢ καὶ ὁ λεπτὸς φόρτος, ἀλλὰ καὶ μίγμα χρώματος· ἐξ οὗ καὶ ῥωποπώλης ὁ ταῦτα πιπράσκων.

25

3 χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν Plut. c. 9: χρυσοῦ καὶ ἀργύρου || 4 σιδηρῷ Plut.: σιδήρῳ || τούτῳ Plut.: τοῦτο || 6. 7 ξεύγους ἄγοντος Plut., ξεύγους τοῦ ἄξοντος malit N: γευστοῦ ἀγαγόντος || 7 οὐ B: οὐ || 15 πριάσθαι τι ed. Val.: πριάσθαι τι || 18 ἑταιρῶν Plut.: ἐταίρων || 19 οὐ χαλκῶν] οὐκ ἀργυρῶν Plut. || 22 αὐτῇ ed. pr. ut Felicianus, αὐτὴν Plut.: αὐτῇ Mm || 24 μίγμα] μίγμα Mm

καὶ πλέον οὐδὲν ἦν τοῖς πολλὰ κεκτημένοις ὁδὸν οὐκ
ἐχούσης εἰς μέσον τῆς εὐπορίας, ἀλλ' ἐγκατακοδο-
μημένης καὶ ἀργούσης. διὸ καὶ τὰ πρόχειρα τῶν
σκευῶν καὶ ἀναγκαῖα ταῦτα, κλιντήρες καὶ δίφροι
5 καὶ τράπεζαι, βέλτιστα παρ' αὐτοῖς ἐδημιουργεῖτο,
καὶ κώθων, ὥς φησὶ Κριτίας, ὁ Λακωνικὸς εὐδοκίμει
μάλιστα πρὸς τὰς στρατείας. τὰ γὰρ ἀναγκαίως πινό-
μενα τῶν ὑδάτων καὶ δυσωποῦντα τὴν ὄψιν ἀπε-
κρύπτετο τῇ χροῇ, καὶ τοῦ θολεροῦ προσκόποντος καὶ
10 προσισχυμένου τοῖς ἄμβωσι, καθαρώτερον ἐπλησίαζε
τῷ στόματι τὸ πινόμενον. αἷτιος δὲ καὶ τούτων ὁ
νομοθέτης, ὥς φησὶν ὁ Πλούταρχος. ἀπηλλαγμένοι γὰρ
οἱ δημιουργοὶ τῶν ἀχρήστων ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐπε-
δείκνυντο τὴν καλλιτεχνίαν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐπιθέσθαι 4
15 τῇ τρυφῇ καὶ τὸν ζῆλον ἀφελέσθαι τοῦ πλούτου δια-
νοηθεῖς τὸ τρίτον πολίτευμα καὶ κάλλιστον ἐπήγην,
τὴν τῶν συσσιτίων κατασκευήν, ὥστε δεῖπνεῖν μετ'
ἀλλήλων συνιόντας ἐπὶ κοινοῖς καὶ τεταγμένοις ὄψοις
καὶ σιτίοις, οἵκοι δὲ μὴ διαιτᾶσθαι κατακλινέντας εἰς
20 στρωμνὰς πολυτελεῖς καὶ τραπέζας, χερσὶν δημιουργῶν
καὶ μαγείρων ὑπὸ σκότος, ὥσπερ ἀδηφάγα ζῶα, πια-
νομένους καὶ διαφθείροντας ἅμα τοῖς ἥθεσι τὰ σώματα
πρὸς πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνειμένα καὶ πλησμονήν,
μακρῶν μὲν ὕπνων, θερμῶν δὲ λουτρῶν, πολλῆς δὲ
25 ἡσυχίας καὶ τρόπον τινα νοσηλείας καθημερινῆς δεο-
μένην. μέγα μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἦν, μείζον δὲ τούτου
τὸ τὸν πλοῦτον ἄξηλον, ὥς φησὶν Θεόφραστος, καὶ

6 ὁ Λακωνικὸς Plut.: Λακωνικὸς || 19 κατακλινέντας Sinte-
nis: κατακλινάντας || 21 ἀδηφάγα Plut. c. 10: ἀδηφαγία vel
ἀδηφαγία || 21. 22 πιανομένους Plut.: πενομένους || 23 ἀνειμένα
Plut.: ἀνείμενα || 25 νοσηλείας καθημερινῆς Plut.: νοσήλιας
καθημερινῆς || 27 Θεόφραστος] cf. Plut. de cupid. divit. c. 8 p. 627 B

ἄπλουτον ἀπεργάσασθαι τῇ κοινότητι τῶν δεικνῶν καὶ
 τῇ περὶ τὴν διαίταν εὐτελείᾳ. χρῆσις γὰρ οὐκ ἦν
 οὐδὲ ἀπόλαυσις οὐδὲ ὄψις ὅλως ἢ ἐκίδειξις τῆς πολλῆς
 παρασκευῆς, ἐπὶ τὸ αὐτὸ δεικνόν τῷ πέντη τοῦ πλου-
 σίου βαδίζοντος· ὥστε τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον ἐν 5
 μόνῃ τῇ Σπάρτῃ βλέπεσθαι τυφλὸν ὄντα τὸν Πλούτον
 καὶ κείμενον ὥσπερ γραφὴν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον.
 οὐδὲ γὰρ οἴκοι προδεικνύσαντας ἐξῆν βαδίζειν ἐπὶ τὰ
 συσσίτια πεπληρωμένους, ἀλλ' ἐπιμελῶς οἱ λοιποὶ
 φυλάττοντες τὸν μὴ πίνοντα μηδὲ ἐσθίοντα μετ' 10
 αὐτῶν ἐκάκιζον ὡς ἀκρατῇ καὶ πρὸς τὴν κοινὴν μαλ-
 θακίζόμενον διαίταν. διὸ καὶ φιδίτια προσηγόρευον
 ταῦτα, εἴτε ὡς φιλίας καὶ φιλοφροσύνης ὑπάρχοντα
 αἵτια, ἀντὶ τοῦ λάβδα τὸ δέλτα λαμβάνοντες, εἴτε ὡς
 πρὸς εὐτέλειαν καὶ φειδῶ συνεθιζόντων. συνήρχοντο 15
 δὲ ἀνὰ πεντεκαίδεκα καὶ βραχεῖ τούτων ἐλάττους ἢ
 πλείους. ἔφερε δὲ ἕκαστος κατὰ μῆνα τῶν συσσίτων
 ἀλφίτων μέδιμνον, οἴνου χόας ὀκτώ, τυροῦ πέντε μνᾶς,
 σύκων ἡμιμναῖα πέντε· πρὸς δὲ τούτοις εἰς ὀψωνίαν
 5 μικρὸν τι κομιδῇ νομίσματος. εἰκότως ἄρα οὕτω λιτῶς 20
 καὶ σωφρόνως δειπνούντων καὶ οἱ παῖδες ἐφοίτων εἰς
 τὰ συσσίτια ὥσπερ εἰς διδασκαλεῖα σωφροσύνης ἀγό-
 μενοι, καὶ λόγων ἱεροῶντο πολιτικῶν καὶ παιδευτὰς
 ἐλευθερίας ἐώρων, αὐτοὶ τε παλζειν εἰθίζοντο καὶ

8 ὄψις Plut.: ὄψιος || πολλῆς Plut.: ὀλης || 5 θρυλούμενον
 ed. Herch.: θρυλούμενον || 6 βλέπεσθαι] σῶζεσθαι Plut. ||
 9 πεπληρωμένους Plut.: συμπεπληρωμένους || 10 φυλάττοντες]
 παραφυλάττοντες Plut. || 11. 12 μαλθακίζόμενον] ἀπομαλθακίζό-
 μενον Plut. || 12—285, 4 φιδίτια — ἐπέπαντο] cf. Plut. vit. Ly-
 ourgi c. 12 || 14 λάβδα N, 1 Plut.: λάμβδα vel λάμδα || 15 συνε-
 θίζοντα Valentinus || 16 βραχεῖ Plut.: βραχεῖς || 19 ἡμιμναῖα
 Hercher: ἡμίμνα || 20 μικρὸν τι Plut.: μικρὸν τι καὶ || 23 παι-
 δεύτας Plut.: παιδείας || 24 εἰθίζοντο Hercher, εἰθίζον Plut.:
 ἐθίζοντο

σκάπτειν ἄνευ βωμολοχίας καὶ σκαπτόμενοι μὴ δυσχεραίνειν. σφόδρα γὰρ ἐδόκει καὶ τοῦτο Λακωνικὸν εἶναι, σκάμματος ἀνασχέσθαι· μὴ φέροντα δὲ ἐξῆν παραιτεῖσθαι, καὶ ὁ σκάπτων ἐπέπαντο. τοιαύτη μὲν
 5 ἡ τῶν Λακεδαιμονίων περὶ τὴν δίαιταν λιτότης, καίπερ εἰς πλῆθος νενομοθετημένη. διὸ καὶ ἀνδρικώτεροι καὶ σωφρονέστεροι καὶ τοῦ ὀρθοῦ μᾶλλον φροντίζοντες οἱ ἐκ ταύτης τῆς πολιτείας ἀναβαίνοντες παραδέδονται τῶν ἐκ τῶν ἄλλων, διεφθαρμένων καὶ ταῖς ψυχαῖς
 10 καὶ τοῖς σώμασιν· καὶ δῆλον ὥς τοιαύτη πολιτεία οἰκείον τὸ τῆς ἀποχῆς τῆς παντελοῦς, ταῖς δὲ διεφθαρμέναις τὸ τῆς βρώσεως.

μεταβάντι δὲ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, ὅσα εὐνομίας τε καὶ ἡμερότητος τῆς τε πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείας ἔπε-
 15 στράφη, φανερόν ἐσται ὥς πρὸς τε τὴν σωτηρίαν τῶν πόλεων καὶ τὸ συμφέρον ἀνταῖς εἰ καὶ μὴ ἐπὶ πάντας, ἀλλὰ γοῦν εἰς τινὰς τὸ τῆς ἀποχῆς προσετέτακτο· οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως θύοντες τοῖς θεοῖς καὶ θεραπεύοντες ἀπεμειλίττοντο τὰς τῶν πολλῶν ἁμαρτίας.
 20 ὅπερ γὰρ ἐν τοῖς μυστηρίοις ὁ ἀφ' ἐστίας λεγόμενος παῖς, <ὅς> ἀντὶ πάντων τῶν μυουμένων ἀπομειλίσσεται τὸ θεῖον, ἀκριβῶς ὁρῶν τα προσεταγμένα, τοῦτο κατὰ τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις οἱ ἱερεῖς δύνανται ἀντὶ πάντων θύοντες καὶ τὸ θεῖον προσαγόμενοι διὰ τῆς

25 1 σκάμματος, κολακείας, γελωτοποιίας· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ λογᾶν ἐν τοῖς βωμοῖς πρὸς τό τι ἀπὸ τῶν θυμάτων λαβεῖν.

3 ἀνασχέσθαι] ἀνέχεσθαι Plut. || 7 ὀρθοῦ R cum Feliciano: ὀρθοῦ vel ὀρθου || 10 δῆλον ed. pr.: μῆλον Meerm. Mm || 15 τὴν σωτηρίαν] τὴν ὁσίαν coni. R || 16 πόλεων καὶ ed. Valent.: πόλεων ὧν καὶ || 20 ὁ ἀφ' ἐστίας coni. Valentinus || 21 παῖς δε Boeckh Corp. Inscr. vol. 1 p. 446: παῖς || 26 λογᾶν N: λογᾶν

εὐσεβείας εἰς τὴν σφῶν κηδεμονίαν. τοῖς τοίνυν
 ἱερεῦσιν τοῖς μὲν τῶν ζώων πάντων, τοῖς δὲ τινων
 πάντως προστίεται ἀπέχεσθαι τῆς βορᾶς, ἃν τε
 Ἑλληνικὸν ἔθος σκοπῆς ἃν τε βάρβαρον, καὶ μέντοι
 παρ' ἄλλοις ἄλλων· ὥστε τοὺς πανταχοῦ παραληφθέν- 5
 τας φαίνεσθαι πάντων ἀπεχομένους, εἴ τις τοὺς πάν-
 τας ὡς ἓνα ὑπολάβοι. εἰ τοίνυν οἱ τῆς σωτηρίας τῶν
 πόλεων προεστῶτες καὶ τὴν εὐσεβείαν αὐτῶν τὴν πρὸς
 τοὺς θεοὺς πεπιστευμένοι τῶν ζώων ἀπέχονται, πῶς
 ἂν τις τολμήσειεν ὡς ἀσύμφορον ταῖς πόλεσι τὴν 10
 6 ἀποχὴν αἰτιάσθαι; τὰ γοῦν κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους
 ἱερέας Χαιρήμων ὁ στωικὸς ἀφηγούμενος, οὓς καὶ
 φιλοσόφους ὑπειλήφθαι φησὶ παρ' Αἰγυπτίους, ἐξηγείται
 ὡς τόπον μὲν ἐξελέξαντο ἐμφιλοσοφῆσαι τὰ ἱερά. πρὸς
 τε γὰρ τὴν ὅλην ὄρεξιν τῆς θεωρίας συγγενὲς ἦν 15
 παρὰ τοῖς ἐκείνων ἀφιδρύμασι διαιτᾶσθαι, παρεχέν
 τε αὐτοῖς ἀσφάλειαν μὲν ἐκ τοῦ θείου σεβασμοῦ
 καθάπερ τινα ἱερά ζῶα πάντων τιμώντων τοὺς φιλο-
 σόφους, ἡρεμαίους δὲ εἶναι, ἅτε τῆς ἐπιμιξίας κατὰ
 τὰς πανηγύρεις καὶ τὰς ἐορτὰς συντελουμένης μόνον, 20
 τὸ δὲ λοιπὸν σχεδὸν ἀβάτων ὄντων τοῖς ἄλλοις τῶν
 ἱερῶν· ἀγνέυσαντας γὰρ ἔδει προσιέναι καὶ πολλῶν
 ἀποσχομένους. καὶ τοῦτο ὥσπερ κοινὸς τῶν κατ'
 Αἴγυπτον ἱερῶν θεσμός ἐστιν. ἀπειπάμενοι δὲ πᾶσαν
 τὴν ἄλλην ἐργασίαν καὶ πόρους ἀνθρωπίνους; ἀπέδωσαν 25
 ὅλον τὸν βίον τῇ τῶν θείων θεωρίᾳ καὶ θεάσει, διὰ
 μὲν ταύτης τό τε τίμιον καὶ ἀσφαλὲς καὶ εὐσεβὲς

4 ἔθος] ἔθνος conl. R || 5 ἄλλων N: ἄλλως || 13 ἐξηγείται
 Fogerolles: ἐξηγεῖσθαι || 19 ἡρεμαίους ed. Valent. || 22 ἀγνέυσαντας
 Mm || 25 πόρους ed. pr., πορισμοὺς malit N: πόρους vel τόπους
 Mm || ἀπέδωσαν] ἐπέδωσαν Abresch || 26 θεάσει] θεραπειᾶ conl. N

- ποριζόμενοι, διὰ δὲ τῆς θεωρίας τὴν ἐπιστήμην, δι' ἄμφοιν δὲ ἄσκησιν ἡθῶν κεκρυμμένην τινὰ καὶ ἀρχαιοπρεπῇ. τὸ γὰρ αἰετὶ συνεῖναι τῇ θείᾳ γνώσει καὶ ἐπιπνοίᾳ πάσης μὲν ἔξω τίθησιν πλεονεξίας, κατα-
- 5 στέλλει δὲ τὰ πάθη, διεγείρει δὲ πρὸς σύνεσιν τὸν βίον. λιτότητα δὲ ἐπετήδευσαν καὶ καταστολὴν ἐγκράτειάν τε καὶ καρτερίαν τό τε ἐν παντὶ δίκαιον καὶ ἀπλεονέκτητον. σεμνοὺς δὲ αὐτοὺς παρδείχεν καὶ τὸ δυσεπίμικτον, οἷ γε παρὰ μὲν αὐτὸν τῶν λεγομένων
- 10 ἀγνεύων τὸν καιρὸν οὐδὲ τοῖς συγγενεστάτοις καὶ ὁμοφύλοις ἐπεμύγνυντο σχεδὸν οὐδὲ ἄλλων τῷ θεωροῦμενοι, ὅτι μὴ πρὸς τὰς ἀναγκαίας συναγνεύουσι χρείας, ἢ ἀγνευτήρια τοῖς μὴ καθαρεύουσιν ἄδυστα καὶ πρὸς ἱερουργίας ἅγια κατανεμόμενοι· τὸν δὲ ἄλλον
- 15 χρόνον ἀπλούστερον μὲν τοῖς ὁμοίοις ἐπεμύγνυντο, τῶν δὲ ἑξωτικῶν τῆς θρησκείας οὐδενὶ συνεβίουν· ἐφάνιντο δε αἰετὶ θεῶν ἢ ἀγαλμάτων ἐγγύς, ἥτοι φέροντες ἢ προηγούμενοι καὶ τάσσοντες μετὰ κόσμον τε καὶ σεμνότητος· ὧν ἕκαστον οὐ τύφος ἦν, ἀλλὰ
- 20 τινος ἔνδειξις φυσικοῦ λόγου. τὸ δὲ σεμνὸν καὶ τοῦ καταστήματος ἑωρᾶτο. πορεία τε γὰρ ἦν εὐτακτος καὶ βλέμμα καθεστηκὸς ἐπετηδένετο, ὥς ὅτε βουληθεῖεν μὴ σκαρδαμύττειν· γέλως δὲ σπάνιος· εἰ δὲ πού γενοιτο, μέχρι μειδιάσεως· αἰετὶ δὲ ἐντὸς τοῦ σχήματος
- 25 <αἱ> χεῖρες. καὶ σύμβολόν γε ἦν ἐκάστῳ τῆς τάξεως ἐμφαντικόν, ἣν ἔλαχεν ἐν τοῖς ἱεροῖς· πλείους γὰρ ἦσαν αἱ τάξεις. δίκαια δὲ λιτὴ καὶ ἀφελής· οἶνον

4 ἐπιπνοίᾳ] ἐπινοίᾳ conl. R || 6 βίον] νοῦν N duce Feliciano || καταστολὴν] κατὰ στολὴν Toup Opusc. vol. 3 p. 286 || 11 ἄλλων τῷ ed. Herch.: ἀλλώντων vel ἄλλων || 13 ἢ] ἄτε conl. N || 18 καὶ τάσσοντες] ἢ τάσσοντες Felicianus, ἢ καὶ τάσσοντες R || 25 αἱ χεῖρες N: χεῖρες

γὰρ οἱ μὲν οὐδ' ὄλως, οἱ δὲ ὀλίγιστα ἐγεύοντο, νεύ-
 ρων αἰτιώμενοι βλάβας καὶ πλήρωσιν κεφαλῆς ἐμπόδιον
 εἰς εὖρεσιν, ἀφροδισίων τε ἔφασαν αὐτὸν ὀρέξεις
 ἐπιφέρειν. ταύτῃ δὲ καὶ τῶν ἄλλων εὐλαβῶς εἶχον,
 ἄρτοις μὲν οὐδὲ ὄλως ἐν ταῖς ἀγνείαις χρῶμενοι· εἰ 5
 δέ ποτε μὴ ἀγνεύοιεν, σὺν ὑσώπῳ κόπτοντες ἥσθιον·
 τὸ πολὺ γὰρ αὐτοῦ τῆς δυνάμεως καθαιρεῖν ἔφασαν
 τὸν ὑσσωπον. ἐλαίου δ' ἀπείχοντο <οἱ> μὲν ὥς τὸ
 πολὺ, οἱ πλείστοι δὲ καὶ παντελῶς· εἰ δέ που μετὰ
 λαχάνων χρῆσαιτο, παντελῶς ὀλίγω καὶ ὅσον παρηγο- 10
 7 ρῆσαι τὴν αἰσθησιν. τῶν μὲν οὖν ἐκτὸς Αἰγύπτου
 γιγνομένων βρωμάτων τε καὶ ποτῶν οὐ θέμις ἦν
 ἅπτεσθαι. πολὺς τις οὕτως τρυφῆς ἀπεκέκλειστο
 πόρος. τῶν δὲ κατ' αὐτὴν τὴν Αἰγύπτου ἰχθύων
 τε ἀπείχοντο πάντων καὶ τετραπόδων ὅσα μώνυχα ἢ 15
 πολυσχιδῇ ἢ μὴ κερασφόρα· πτηνῶν δὲ ὅσα σαρκο-
 φάγα· πολλοὶ δὲ καθάπαξ τῶν ἐμψύχων· καὶ ἐν γε
 ταῖς ἀγνείαις ἅπαντες, ὁπότε μὴδ' ᾧδὸν προσίεντο.
 καὶ μέντοι καὶ τῶν ἄλλων οὐκ ἀσυκοφάντητον ἐποι-
 οῦντο παραίτησιν, οἷον τῶν βοῶν τὰς θηλείας παρη- 20
 τοῦντο, τῶν δ' ἀρρένων ὅσα δίδυμα ἢ κατάσπιλα ἢ
 ἑτερόχροα ἢ παραλλάσσοντα τῇ μορφῇ ἢ δεδαμασμένα,
 ὥς ἥδη καθωσιωμένα τοῖς πόνοις καὶ τιμωμένοις ἐμ-

1 ὀλίγιστα] ὀλιγίστον malit N || 2 πλήρωσιν] vertiginem
 Hieronym. || 5 ἄρτοις ed. pr.: ἄρτους Mm || 8 οἱ μὲν N: μὲν
 13 πολὺς τις] πολὺς τέ τις Abresch || οὕτως ed. pr.: οὕτος ||
 14 πόρος N: τόπος || 17 καθάπαξ] καὶ καθάπαξ al. || 18 ὁπότε
 μὴδ' ᾧδὸν προσίεντο] quaedam Chaeremonis verba sive a
 Porphyrio sive a librariis ommissa suppleri vult Bernays p. 150
 ex Hieronym. adv. Iovian. 2, 14: cum ovum quoque pro carni-
 bus vitaverint et lac, quorum alterum carnes liquidas, alterum
 sanguinem esse dicebant colore mutato. || 23 τιμωμένοις vitiosum
 videtur

φερῇ, ἣ καθ' ὄντιν' οὖν οἶον ἀπεικασμὸν ἐξείη ἢ
 ἑτερόφθαλμα ἢ πρὸς ἀνθρωπείαν ἐμφέρειαν νεύοντα.
 μυρία δ' ἄλλαι παρατηρήσεις τῆς περὶ αὐτὰ τέχνης
 τῶν καλουμένων μοσχοσφραγιστῶν ἄχρη συντάξεων
 5 προάγουσαι βιβλιακῶν. περιεργότερον δ' ἔτι περὶ τὰ
 πτηνά, οἶον τρυγὸνα μὴ ἐσθίειν· ἑραξ γάρ, ἔφασαν,
 πολλαχῇ τὸ ζῶον συλλαβὼν ἀφήσιν, μισθὸν ἀποδι-
 δόνς μίξεως σωτηρίαν. ὥς οὖν μὴ λάθοιεν τοιούτῳ
 περιπεσόντες, ἅπαν αὐτῶν περιίσταντο τὸ γένος. κοι-
 10 ναι μὲν δὴ θρησκείαι τινες αὐταί, κατὰ γένη δὲ τῶν
 ἱερῶν διάφοροι, καὶ οἰκτεῖαι καθ' ἕκαστον θεόν· αἱ
 δὲ ἀγγεῖαι πάντων ἐκαθάρευν. ὁ δὲ χρόνος οὗτος,
 ὁπότε συντελεῖν τι τῶν περὶ τὴν ἱερὰν μέλλοιεν θρη-
 σκεῖαν, προλαμβάνων ἡμερῶν ἀριθμὸν, οἱ μὲν δυεῖν
 15 καὶ τετταράκοντα, οἱ δὲ τούτων πλείους, οἱ δὲ ἐλάσ-
 σους, οὐδέποτε μέντοι τῶν ἐπὶ λειπομένας, παντὸς
 μὲν ἐμψύχου ἀπείχοντο, παντὸς δὲ λαχάνου τε καὶ
 ὀσπρίου, πρὸ δὲ πάντων ὁμιλίας γυναικείας· ἄρρενος
 μὲν γὰρ οὐδὲ τὸν ἄλλον χρόνον μετεῖχον. τρὶς δὲ
 20 τῆς ἡμέρας ἀπελούοντο ψυχρῷ, ἀπὸ τε κοίτης καὶ
 πρὸ ἀρίστου καὶ πρὸ ὕπνου. εἰ δέ ποτε συμβαίη καὶ
 ὄνειρώττειν, παραχρῆμα ἀπενάθαιρον λουτρῷ τὸ σῶμα.
 ψυχρῷ μὲν οὖν καὶ κατὰ τὸν ἄλλον ἐχρῶντο βίον,
 οὐ μὴν οὕτως πλεονάζοντι. κοίτη δὲ αὐτοῖς ἐκ τῶν
 25 σπαδικῶν τοῦ φοίνικος, ἃς καλοῦσι βαῖς, ἐπέπλεκτο·

1 ἐξείη corruptum, ἐξειδῇ con. Abresch, ἐξαίσιαι N ||
 3 τῆς R: καὶ τῆς || 4 μοσχοσφραγιστῶν al. || 5 προάγουσαι R:
 προάγουσα || 10 κατὰ γένη δὲ] κατὰ δὲ γένη Mb, κατὰ γέννη
 Meerm. || 12. 13 ὁ δὲ τρόπος οὗτος· ὁπότε con. N || 14 προλαμ-
 βάνων] προλαμβάνοντες con. N || δυεῖν] δυοῖν ed. pr. || 18 πάν-
 των Hercher: πάντων ἀφροδισίων || 21 πρὸ ὕπνου N: πρὸς
 ὕπνον || 24 πλεονάζοντι Valentinus: πλεονάζου || 25 σπαδικῶν
 Salmasius in Solin. p. 291: ὀπεδικῶν || βαῖς] βαῖς ed. Hore

ξύλινον δὲ ἡμικυλίνδριον εὖ λελεασμένον ὑπόδημα
 τῆς κεφαλῆς· ἤσκουν δὲ δίσκον καὶ πείναν καὶ ὀλιγο-
 8 στίαν παρὰ πάντα τὸν βίον. μαρτυρία δ' αὐτῶν τῆς
 ἐγκρατείας, ὅτι μήτε περιάπτοις μήτ' ἐπωδαῖς χρώμενοι
 διήγον ἄνοσοι καὶ πρὸς μετρίαν ἰσχὺν εὖτονοι. πολλὰ 5
 γοῦν κατὰ τὰς ἱερουργίας ἀνεδέχοντο βάρη καὶ ὑπη-
 ρετήματα τῆς κοινῆς ἰσχύος μείζω. διήρουν δὲ νύκτα
 μὲν εἰς ἐπιτήρησιν οὐρανίων, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀγιστεῖαν,
 ἡμέραν δὲ εἰς θεραπείαν τῶν θεῶν, καθ' ἣν τετράκις,
 κατὰ τὴν ἑω καὶ τὴν ἐσπέραν μεσουρανοῦντά τε τὸν 10
 ἥλιον καὶ πρὸς δύσιν καταφερόμενον, τούτους ὑμνοῦν-
 τες· τὸν δὲ ἄλλον χρόνον πρὸς θεωρήμασιν ἦσαν
 ἀριθμητικοῖς τε καὶ γεωμετρικοῖς, ἐκπονοῦντες αἱ εἰ τι
 καὶ προσεξευρίσκοντες, συνόλως τε περὶ τὴν ἐμπειρίαν
 καταγιγνόμενοι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐν ταῖς χειμερίοις 15
 ἐπετήδευον νυξί, φιλολογία προσαγρυπνοῦντες, ἅτε
 μήτε πορισμοῦ ποιούμενοι φροντίδα δεσπότου τε
 κακοῦ τῆς πολυτελείας ἐλευθεριάζοντες. ὁ μὲν δὴ
 πόνοτος ὁ ἀτριτός τε καὶ διηνεκῆς καρτερίαν ἀπομαρ-
 τυρεῖ τοῖς ἀνδράσι, τὸ δὲ ἀνεπιθύμητον ἐγκράτειαν· 20
 οἷ γε ἐν τοῖς ἀσεβεστάτοις ἐτίθεντο πλεῖν ἀπ' Αἰγύπτου,
 διευλαβούμενοι ξενικᾶς τροφᾶς καὶ ἐπιτηδεύματα· μό-
 νοις γὰρ ὅσιον ἐδόκει τοῖς κατὰ τὰς βασιλικὰς χρείας
 ἀπηναγκασμένοις. πολλὺς δὲ καὶ τοῦτοις ἦν λόγος
 ἐμμεῖναι τοῖς πατρίοις· μικρὰ δ' εἰ καταγνώσθῃεν 25
 παραβαίνοντες, ἀπηλάνοντο. καὶ τὸ μὲν κατ' ἀλή-
 θειαν φιλοσοφοῦν ἐν τε τοῖς προφήταις ἦν καὶ ἱερο-

3 μαρτύρια ed. Herch. || 4 μήτε περιάπτοις μήτ' ἐπωδαῖς
 N: μήτε περιάπτοις ἢ ἐώραις || 6 ἀνεδέχοντο R: ἐνεδέχοντο ||
 8 ἀγιστεῖαν Mm || 9 καθ' ἣν] καθ' ἐκάστην R || τετράκις Lips.:
 τρίς (vel ἡ τρίς) ἢ τετράκις al. || 24 ἐπηναγκασμένοις L. Din-
 gels in Theog.

στολισταῖς καὶ ἱερογραμματεῦσιν, ἔτι δὲ ὠρολόγοις.
τὸ δὲ λοιπὸν τῶν ἱερέων τε καὶ παστοφόρων καὶ νεω-
κόρων πληθὺς καὶ ὑπουργῶν τοῖς θεοῖς καθαρύνει
μὲν ὁμοίως, οὗτι γε μὴν μετ' ἀκριβείας καὶ ἐγκρατείας
5 τοσῆσδε.

τοιαῦτα μὲν τὰ κατ' Αἰγυπτίους ὑπ' ἄνδρος φιλα-
λήθους τε καὶ ἀκριβοῦς ἐν τε τοῖς στωικοῖς παραγμα-
τικώτατα φιλοσοφήσαντος μεμαρτυρημένα. ἀπὸ δὲ 9
ταύτης ὁρμώμενοι τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς πρὸς τὸ
10 θεῖον οἰκειώσεως ἔγνωσαν ὥς οὐ δι' ἀνθρώπου μόνου
τὸ θεῖον διῆλθεν, οὐδὲ ψυχὴ ἐν μόνῳ ἀνθρώπῳ ἐπὶ
γῆς κατεσκήνωσεν, ἀλλὰ σχεδὸν ἡ αὐτὴ διὰ πάντων
διῆλθεν τῶν ζώων. διὸ εἰς τὴν θεοποιίαν παρέλαβον
πᾶν ζῷον καὶ ὁμοίως πού ἀνέμειξαν θηρία καὶ ἀνθρώ-
15 πους καὶ πάλιν ὀρνέων σώματα καὶ ἀνθρώπων· εἰκα-
σται γὰρ παρ' αὐτοῖς τις μέγρι τραχήλου ἀνθρωποει-
δῆς, τὸ δὲ πρόσωπον ὀρνέου ἢ λέοντος ἢ ἄλλου τινὸς
ζώου κεκτημένος· καὶ πάλιν αὖ κεφαλὴ ἀνθρώπειος
καὶ ἄλλων τινῶν ζώων μέρη, [πῇ μὲν ὑποκείμενα, πῇ
20 δὲ ἐπικείμενα. δι' ὧν δηλοῦσιν ὅτι κατὰ γνώμην
θεῶν καὶ ταῦτα ἀλλήλοις κοινωνεῖ, καὶ σύντροφα
ἡμῖν καὶ τιθασά ἐστιν τῶν θηρίων τὰ ἄγρια οὐκ
ἄνευ τινὸς θείας βουλήσεως. ὅθεν καὶ ὁ λέων ὡς
θεὸς θρησκεύεται, καὶ μέρος τι τῆς Αἰγύπτου, ὃ
25 καλοῦσι νομόν, ἐπώνυμον ἔχει Λεοντοπολίτην, ἄλλο

1 ὠρολόγοις] ὠροσκόποις malit N coll. Clem. Al. Strom. VI
p. 757 || 3 ὑπουργῶν] ὑποπουργῶν al. || καθαρύνει] ἐκαθαρεύει
N || 8—243, 4 ἀπὸ δὲ — ἐπαμώμενον Euseb. P. E. III
p. 93 C—94 C || 11 οὐδὲ Eusebii libri meliores: οὕτε || 14 πού
Eus.: πῶ οὐ || 14. 15 ἀνθρώπους Eus.: ἀνθρώπου || 15 ἀν-
θρώπων Eus.: ἀνθρώπου || 22 τὰ ἄγρια] καὶ τὰ ἄγρια codd.
Rhoer

δὲ Βουσειρίτην, ἄλλο Ἀνκοπολίτην. τὴν γὰρ ἐπὶ πάντα
 δύναμιν τοῦ θεοῦ.....διὰ τῶν συννόμων ζώων ἄν
 ἕκαστος τῶν θεῶν παρέσχευ ἐθρήσκουσιν. ὕδωρ δὲ
 καὶ πῦρ σέβονται μάλιστα τῶν στοιχείων, ὡς ταῦτα
 αἰτιώτατα τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ ταῦτα δεικνύντες 5
 ἐν τοῖς ἱεροῖς, ὡς πον ἔτι καὶ νῦν ἐν τῇ ἀνοίξει τοῦ
 ἁγίου Σαράπιδος ἡ θεραπεία διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος
 γίνεται, λείβοντος τοῦ ὑμνωδοῦ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ
 φαίνοντος, ὁπηνίκα ἐστὼς ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῇ πατρίῳ
 τῶν Αἰγυπτίων φωνῇ ἐγείρει τὸν θεόν. ταῦτ' οὖν 10
 σέβονται [τὰ μέτοχα] καὶ μάλιστα [πλέον] τούτων
 [ἐσέφθησαν] τὰ ὡς ἐπὶ πλέον τῶν ἱερῶν μετέχοντα·
 μετὰ ταῦτα δὲ πάντα τὰ ζῶα, ἐπεὶ καὶ ἄνθρωπον
 σέβονται κατὰ Ἀναβιν κώμην, ἐν ᾗ καὶ τοῦτο θύεται
 καὶ ἐπὶ τῶν βωμῶν τὰ ἱερεῖα κέεται. ὃ δὲ μετ' ὀλί- 15
 γον φάγοι ἂν τὰ ἴδια αὐτῶ ὡς ἀνθρώπῳ παρεσκευα-
 σμένα. ὡς οὖν ἀνθρώπου ἀφεκτέον, οὕτω καὶ τῶν
 ἄλλων. ἔτι δ' ἐκ περιττῆς σοφίας καὶ τῆς περὶ τὸ
 θεῖον συντροφίας κατέλαβόν τισι τῶν θεῶν προσφιλεῖ

1 Βουσειρίτην] Βουσειρίτην Eus. || ἄλλο Ἀνκοπολίτην] ἄλλο
 δὲ (vel καὶ ἄλλο) Κυνοπολίτην Eus., ἄλλο δὲ Κυνοπολίτην καὶ
 ἄλλο Ἀνκοπολίτην conl. N || 2 τοῦ θεοῦ om. Eus. || ante διὰ
 τῶν verba quaedam excidisse vidit R || 3. 4 ὕδωρ δὲ καὶ Eus.:
 ὕδωρ καὶ || 4 σέβονται Eus.: σέβοντες || μάλιστα] τὰ κάλλιστα
 Eus. || ὡς ταῦτα] ὡς ὄντα N || 9 ὁπηνίκα ἐστὼς Eus., ὁπηνί-
 κ' ἂν ἐστὼς Hercher: ὁπηνίκα ἀνεστὼς vel ὁπηνίκα ἐνεστὼς ||
 οὐδοῦ] ὁδοῦ malit N || 10 ἐγείρει] ἐγείρῃ cum Eusebii
 libris non nullis et Porphyrii cod. Lips. ed. Hercher ||
 11 σέβονται Eus.: σέβοντες || τὰ μέτοχα delet Hercher || πλέον
 vel πλείον Eus., delet Hercher: πλειόνων || 12 ἐσέφθησαν del.
 N || τὰ ὡς Eus.: ὡς || 13 μετὰ ταῦτα δὲ] τοιαῦτα δὲ Eus. ||
 ἐπεὶ Eus.: ἔτι || 14 σέβονται Hercher: σέβουσι || 15 ὃ δὲ Eus.:
 ὃ δὴ || 16 φάγοι ἂν Eus.: φάγοιεν || τὰ ἴδια Eus., τὰ ἴδια malit
 N: τὰ δὴ καὶ || 16. 17 παρεσκευασμένα Eus.: παρεσκευασταί ||
 17. 18 τῶν ἄλλων] τῶν ἄλλων ζώων N

τῶν ζώων τινὰ μᾶλλον ἀνθρώπων, ὥς Ἠλίφ ἱέρακα, σύμπασαν μὲν τὴν φύσιν ἐξ αἵματος ἔχοντα καὶ πνεύματος, οἰκτεῖροντα δὲ καὶ ἀνθρώπου καὶ κακύνοντα ἐπὶ νεκρῷ κειμένῳ γῆν τε ἐπαμώμενον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐν οἷς τὸ ἡλιακὸν κατοικεῖν πεπιστεύασιν φῶς, καὶ ζῆν μὲν ἐπὶ πλείονα ἔτη κατειληφότες, μετὰ δὲ τὸν βίον ἰσχὺν ἔχειν μαντικὴν καὶ εἶναι λογικώτατον ἀπολυθέντα τοῦ σώματος καὶ προγνωστικώτατον, τελεῖν τε ἀγάλματα καὶ ναοὺς κινεῖν. κἀνθάρον δὲ
 10 ἁμαθῆς μὲν βδελυχθεῖη ἂν ἀγνώμων ὑπάρχων τῶν θείων, Αἰγύπτιοι δὲ ἐσέφθησαν ὡς εἰκόνα ἡλίου ἐμψυχον. κἀνθάρος γὰρ πᾶς ἄρρη καὶ ἀφιεῖς τὸν θορόν ἐν τέλματι καὶ ποιήσας σφαιροειδῇ τοῖς ὀπισθίοις ἀνταναφέρει ποσὶν ὡς ἥλιος οὐρανόν, καὶ περίοδον
 15 ἡμερῶν ἐκδέχεται σεληνιακῇ. οὕτως δὲ καὶ περὶ κριοῦ τι φιλοσοφοῦσιν καὶ ἄλλο τι περὶ κροκοδείλου περὶ τε γυπὸς καὶ ἵβεως καὶ ὄλως καθ' ἕκαστον τῶν ζώων, ὡς ἐκ φρονήσεως καὶ τῆς ἄγαν θεοσοφίας ἐπὶ τὸ σέβας ἔλθειν καὶ τῶν ζώων. [ἁμαθῆς δὲ ἀνθρώ-
 20 πος οὐδὲ αὐτὸ τοῦτο ὑπώπτεισεν, ὅπως οὐ τῇ κοινῇ φορᾷ καὶ μηδὲν γινωσκούση παρηνέχθησαν δηλονότι καὶ αὐτοὶ δι' ἁμαθίας ὀδεύσαντες, ὑπερβάντες δὲ τὴν τῶν πολλῶν ἄγνοιαν, ἢ πρώτη πᾶς ἐντυγχάνει, τὰ τοῖς πολλοῖς οὐδενὸς ἄξια αὐτοὶ εἰς σέβας κατηξίω-
 25 σαν.] προσγέγονε δ' αὐτοῖς οὐχ ἥττον τῶν εἰρημέ- 10

6 πλείονα] πλείστα conī. N || 9 κινεῖν] οἰκεῖν Toup Opusc. vol. 3 p. 219 sq. || 9—19 κἀνθάρον — τῶν ζώων Euseb. P. E. III p. 94 C. D || 10 ἁμαθῆς μὲν Eus.: ἁμαθῆς || 12 καὶ ἀφιεῖς] ἀφιεῖς N || 14 ante verba ὡς ἥλιος οὐρανόν quaedam excidisse videntur, cf. Plut. de Iside et Osir. c. 74 et Horapoll. Hierogl. 1, 10 || 15 σεληνιακῇ Eus.: εἰκοσιοκτῶ σεληνιακῇ || 18 ὡς Eus.: ὥσπερ || 19—25 ἁμαθῆς — κατηξίωσαν verba interpolatori tribuit. N || 20 οὐ] οὐτοι conī. R || 25 προσγέγονε Felicianus: προγέγονε

νων κάκεινο εἰς πίστιν τοῦ σεβάσματος [καὶ τὰ ζῶα].
 τὴν γὰρ ψυχὴν ἀπολυθεῖσαν τοῦ σώματος κατέλαβον
 παντὸς ζώου λογικὴν τε οὖσαν καὶ προγνωστικὴν τοῦ
 μέλλοντος καὶ χρηματιστικὴν δραστικὴν τε πάντων ὧν
 καὶ ἄνθρωπος ἀπολυθεῖς. διὸ εὐκότως ἐτίμησαν καὶ 5
 ὡς οἷόν τε ἐστὶν ἀπέσχοντο αὐτῶν. πολλοῦ δὲ ὄντος
 λόγου δι' ἣν αἰτίαν διὰ τῶν ζώων οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς
 θεοὺς ἐσέφθησαν καὶ μελίζονος τῆς παρουσίας πραγμα-
 τείας, ἀρκεῖ τὰ δεδηλωμένα περὶ αὐτῶν. ἐκείνο μέντοι
 οὐ παραπεμπτόν, ὅτι τοὺς ἀποθανόντας τῶν εὐ γεγο- 10
 νότων ὅταν ταριχεύωσιν, ἰδίᾳ τὴν κοιλίαν ἐξελόντες
 καὶ εἰς κιβωτὸν ἐνθέντες, μετὰ τῶν ἄλλων ὧν δια-
 πράττονται ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ, καὶ τὴν κιβωτὸν κρα-
 τοῦντες πρὸς τὸν ἥλιον μαρτύρονται, ἐνὸς τῶν ὑπὲρ
 τοῦ νεκροῦ ποιουμένου λόγον τῶν ταριχευτῶν. ἔστι 15
 δὲ καὶ ὁ λόγος, ὃν ἡρμήνευσεν Εὐφαντος ἐκ τῆς
 πατρίου διαλέκτου, τοιοῦτος· ὃ δέσποτα ἥλιε καὶ
 θεοὶ πάντες οἱ τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις δόντες,
 προσδέξασθέ με καὶ παράδοτε τοῖς αἰδίοις θεοῖς σύν-
 οἶκον. ἐγὼ γὰρ τοὺς θεοὺς οὐς οἱ γονεῖς μοι παρέ- 20
 δεῖξαν, εὐσεβῶν διετέλουν ὅσον χρόνον ἐν τῷ ἐκείνων
 αἰῶνι τὸν βίον εἶχον, τοὺς τε τὸ σῶμά μου γεννή-
 σαντας ἐτίμων ἀεὶ τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων <οὐδένα>
 οὔτε ἀπέκτεινα οὔτε παρακαταθήκην ἀπεστέρησα οὔτε
 ἄλλο οὐδὲν ἀνήκεστον διεπραξάμην. εἰ δέ τι ἄρα 25
 κατὰ τὸν ἐμαυτοῦ βίον ἤμαρτον ἢ φραγὼν ἢ πῶν ὧν
 μὴ θεμιτὸν ἦν, οὐ δι' ἐμαυτὸν ἤμαρτον, ἀλλὰ διὰ

1 καὶ τὰ ζῶα verba delet N || 14 ἐνὸς τῶν] ἐνός του aut
 ἐνός conl. N || 16 καὶ ὁ λόγος] ὁ λόγος N || ἡρμήνευσεν ed.
 Herch.: ἡρμήνευσεν || 23 οὐδένα addidit Porson in Toup Opusc.
 vol. 4 p. 464 || 26 ἐμαυτοῦ] ἐαυτοῦ Meerm., ἐμὸν N ||
 27—245, 1 διὰ ταῦτα] διὰ τοῦτο N

ταῦτα', δείξας τὴν κιβωτόν, ἐν ἣ ἡ γαστήρ ἦν. καὶ
ταῦτα εἰπὼν εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίησι, τὸ δὲ ἄλλο
σῶμα ὡς καθαρὸν ταριχεύει. οὕτως ἀπολογίας δεῖσθαι
ᾠήθησαν πρὸς τὸ θεῖον ὑπὲρ ὧν ἔφαγον καὶ ἔπιον
5 καὶ διὰ ταῦτα ὑβρίσαι. τῶν δὲ γινωσκομένων ἡμῖν 11
'Ιουδαῖοι, πρὶν ὑπ' Ἀντιόχου τὸ πρότερον τὰ ἀνήκεστα
παθεῖν εἰς τὰ νόμιμα τὰ ἑαυτῶν, ὑπὸ τε Ῥωμαίων
ὑστερον, ὅτε καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐάλω
καὶ πᾶσι βατὸν γέγονεν οἷς ἄβατον ἦν, αὐτὴ τε ἡ
10 πόλις διεφθάρη, διετέλουν πολλῶν μὲν ἀπεχόμενοι
ζῶων, ἰδίως δὲ ἔτι καὶ νῦν τῶν χοιρίων. τῶν δὲ
παρ' αὐτοῖς φιλοσοφιῶν τριτταὶ ἰδέαι ἦσαν, καὶ τῆς
μὲν προῖσταντο Φαρισαῖοι, τῆς δὲ Σαδδουκαῖοι, τῆς
δὲ τρίτης, ἣ καὶ ἐδόκει σεμνοτάτη εἶναι, Ἑσσαῖοι.
15 οἱ οὖν τρίτοι τοιοῦτον ἐποιοῦντο τὸ πολίτευμα, ὡς
πολλαχοῦ Ἰωσήπος τῶν πραγματειῶν ἀνέγραψεν, καὶ
γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας, ἣν δι'
ἐπτά βιβλίων συνεπλήρωσεν, καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ
τῆς ἀρχαιολογίας, ἣν διὰ εἰκοσι βιβλίων ἐπραγματεύ-
20 σατο, καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν πρὸς τοὺς Ἑλλήνας,
εἰσὶ δὲ δύο τὰ βιβλία. εἰσὶ τοίνυν οἱ Ἑσσαῖοι Ἰου-
δαῖοι μὲν τὸ γένος, φιλάλληλοι δὲ καὶ τῶν ἄλλων

5 ὑβρίσαι] ὑβρίσαν Fogerolles. dissentit Bernays, qui non
nulla excidisse hoc loco arbitratur || 11 χοιρίων] χοιρίων κρεῶν
aut χοίρων N || τῶν δὲ Mm: τῶν τε ed. pr. || 16. 17 καὶ γὰρ]
ἐμέμνητο αὐτῶν vel tale quid excidisse con. R || 17 ἐν τῷ δευ-
τέρῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας] de bello Iud. II, 8. unde desumpta
sunt quae statim afferuntur || 18. 19 ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς
ἀρχαιολογίας] Archaeol. XVIII, 1, 2—5 || 20 τῶν πρὸς N: τῶν
πρὸς || πρὸς τοὺς Ἑλλήνας] de titulo operis quod κατὰ Ἀπίωνος
inscribi solet cf. Bernays p. 154sq. ceterum isto in opere trium
sectarum Iudaicarum mentio nunc desideratur || 21—251, 5 εἰσὶ
τοίνυν — ἀστοχοῦσι] cf. Ioseph. de bello Iud. II, 8, 2—12 et
Euseb. P. E. IX p. 404 D—407 D || 21 Ἑσσαῖοι] Ἑσσηνοὶ Ios.

πλέον. οὗτοι τὰς μὲν ἡδονὰς ὡς κακίαν ἀποστρέφονται, τὴν δὲ ἐγκράτειαν καὶ τὸ μὴ τοῖς πάθεσιν ὑποκίπτειν ἀρετὴν ὑπολαμβάνουσι. καὶ γάμον μὲν παρ' αὐτοῖς ὑπεροφία, τοὺς δὲ ἄλλοτρίους παῖδας ἐκλαμβάνοντες ἀκαλοὺς ἔτι πρὸς τὰ μαθήματα, συγγενεῖς δὲ ἡγοῦνται καὶ τοῖς ἡθεσιν ἑαυτῶν ἐντυποῦσιν, τὸν μὲν γάμον καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ διαδοχὴν οὐκ ἀναιροῦντες, τὰς δὲ τῶν γυναικῶν ἀσελγείας φυλαττόμενοι· καταφρονηταὶ δὲ πλούτου, καὶ θαυμάσιον παρ' αὐτοῖς τὸ κοινωνικόν, οὐδ' ἔστιν εὐρεῖν κτήσει τινὰ παρ' αὐτοῖς 10 ὑπερέχοντα. νόμος γὰρ τοὺς εἰς τὴν αἵρεσιν εἰσιόντας δημεύειν τῷ τάγματι τὴν οὐσίαν, ὥστε ἐν ᾧ πασι μήτε πενίας ταπεινότητα φαίνεσθαι μήθ' ὑπεροχὴν πλούτου, τῶν δ' ἐκάστου κτημάτων ἀναμειγμένων μίαν ὥσπερ ἀδελφοῖς ᾧ πασιν οὐσίαν εἶναι. κηλῖδα δὲ 15 ὑπολαμβάνουσιν τοῦλαιον, καὶ ἀλειφθῇ τις ἄκων, σμήχεται τὸ σῶμα· τὸ γὰρ ἀνύχμειν ἐν καλῷ τίθενται, λευχειμονεῖν τε διὰ παντός. χειροτονητοὶ δὲ οἱ τῶν κοινῶν ἐπιμεληταί, καὶ αἵρετοὶ πρὸς ἀπάντων εἰς τὰς χρείας ἕκαστοι. μία δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῶν πόλις, ἀλλ' 20 ἐν ἐκάστη κατοικοῦσι πολλοί. καὶ τοῖς ἐτέρωθεν ἡκουνσιν αἵρετισταῖς ἀναπέκταται τὰ παρ' αὐτοῖς, καὶ οἱ πρῶτον ἰδόντες εἰσίσαιν ὥσπερ συνήθεις. διὸ οὐδὲν ἐπι-

2 τὸ μὴ τοῖς πάθεσιν Ios. et Eus.: τοῖς πάθεσι μὴ ἢ 6 τοῖς ἡθεσιν ἑαυτῶν] τοῖς ἡθεσι τοῖς ἑαυτῶν Ios. | 10 κοινωνικόν Ios. § 3 | 15 δὲ additum ex Ios. et. Eus. p. 405 A
 1 ἀλειφθῇ Eus., ἀλειφῇ Ios.: ἀλειφῇ | 18. 19 οἱ τῶν κοινῶν
 1, τῶν κοινῶν of Eus.: τῶν κοινῶν | 19 αἵρετοὶ Ios.: ἀδιαίτητοι | 21 κατοικοῦσι Ios. § 4: κατοικοῦσι | 22 αἵρετισταῖς Ios. Eus. p. 405 B: αἵρετισταῖς | τὰ παρ' αὐτοῖς Ios. (qui ὁμοίως ἢ Eus. addit), τὰ παρ' ἀλλήλοις Eus.: τὰ παρ' ἀλλήλοις ἢ ἑαυτῶν Ios. et Eus.: ἑαυτῶν | ὥσπερ συνήθεις] ὡς συνήθεις Ios., ὡς πρὸς συνήθεις Eus.

κομιζόμενοι ἀποδημοῦσιν ἀναλωμάτων ἕνεκα. οὔτε δὲ
 ἐσθῆτα οὔτε ὑποδήματα ἀμβίβουσιν πρὶν διαφραγῆναι
 πρότερον παντάπασιν ἢ δαπανηθῆναι τῷ χρόνῳ. οὐδ'
 ἀγοράζουσιν τι οὐδὲ πωλοῦσιν, ἀλλὰ τῷ χρῆζοντι δι-
 5 δοὺς ἕκαστος τὰ παρ' ἑαυτοῦ τὸ παρ' ἐκείνου χρῆσι-
 μον ἀντικομίζεται. καὶ χωρὶς δὲ τῆς ἀντιδόσεως ἀκώ-
 λυτος ἢ μετάληψις αὐτοῖς παρ' ὧν ἂν ἐθέλωσιν. πρὸς 12
 γε μὴν τὸ θείον ἰδίως εὐσεβεῖς. πρὶν γὰρ ἀνασχεῖν
 τὸν ἥλιον οὐδὲν φθέγγονται τῶν βεβήλων, πατρίους
 10 δέ τινας εἰς αὐτὸν εὐχάς, ὥσπερ ἱκετεύοντες ἀνατεῖλαι.
 μετὰ ταῦτα πρὸς ἃς ἕκαστοι τέχνας ἴσασιν ὑπὸ τῶν
 ἐπιμελητῶν ἀφίενται, καὶ μέχρι πέμπτης ὥρας ἐργασά-
 μενοι συντόνως ἔπειτα πάλιν εἰς ἓν ἀθροίζονται χωρίον,
 ζωσάμενοί τε σκεπάσμασι λινοῖς οὕτως ἀπολούνται
 15 τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, καὶ μετὰ ταύτην τὴν ἀγνείαν
 εἰς ἰδίον οἰκημα συνίασιν, ἔνθα μηδενὶ τῶν ἑτερο-
 δόξων ἐπιτέτραπται παρελθεῖν· αὐτοὶ τε καθαροὶ καθά-
 περ εἰς ἁγίον τι τέμενος παραγίνονται τὸ δειπνητή-
 ριον. καθισάντων δὲ μεθ' ἡσυχίας ὁ μὲν σιτοποιὸς
 20 ἐν τάξει παρατίθῃσιν ἄρτους, ὁ δὲ μάγειρος ἐν ἀγγεῖον
 ἐξ ἐνὸς ἐδέσματος ἐκάστῳ. προκατεύχεται δ' ὁ ἱερεὺς
 τῆς τροφῆς ἀγνῆς οὔσης καὶ καθαρᾶς, καὶ γεύσασθαι
 τινα πρὶν τῆς εὐχῆς ἀθέμιτον· ἀριστοποιησάμενος δ'
 ἐπεύχεται πάλιν, ἀρχόμενοί τε καὶ πανύμενοι γεραί-
 25 ροῦσι τὸν θεόν. ἐπειθ' ὥς ἱερὰς καταθέμενοι τὰς

2 ἐσθῆτας Ios. || 5 τὰ Ios. et Eus.: τὸ || παρ' ἑαυτοῦ vel παρ'
 αὐτοῦ Ios.: παρ' ἑαυτῷ || 6 καὶ χωρὶς δὲ Ios., καὶ χωρὶς Eus. p. 405 C:
 χωρὶς δὲ || 7 ἐθέλωσι Eus., ἐθέλησσαι Ios.: θέλωσιν || 12 ἀφίεν-
 ται ed. Herch., διαφίενται Ios. § 5, ἀφείνται Eus.: ἰέναι ἀφίενται ||
 14 σκεπάσμασι λινοῖς Ios., σκεπάσμασιν Eus.: σκέπασι λινοῖς ||
 23 τινα Ios. et Eus. p. 405 D: τι || ἀριστοποιησάμενος Ios. et
 Eus.: ἀριστοποιήσαντες

ἰσθῆτας πάλιν ἐπ' ἔργα μέχρι δείλης τρέπονται. δει-
 πνοῦσι δ' ὑποστρέψαντες ὁμοίως, συγκαθεζομένων τῶν
 ξένων, εἰ τύχοιεν αὐτοῖς παρόντες. οὔτε δὲ κραυγὴ
 ποτε τὸν οἶκον οὔτε θόρυβος μαιίνει, τὰς δὲ λαλιὰς
 ἐν τάξει παραχωροῦσιν ἀλλήλοις, καὶ τοῖς ἐξωθεν ὥς 5
 μυστήριόν τι φρικτὸν ἢ τῶν ἔνδον σιωπῇ καταφαί-
 νεται. τούτου δ' αἴτιον ἢ διηνεκῆς νῆψις καὶ τὸ με-
 τρεῖσθαι παρ' αὐτοῖς τροφήν καὶ ποτὸν μέχρι κόρου.
 τοῖς δὲ ζηλοῦσι τὴν αἵρεσιν οὐκ εὐθὺς ἢ πάροδος,
 ἀλλ' ἐπ' ἐνιαυτὸν ἔξω μένουσι τὴν αὐτὴν ὑποτίθενται 10
 διαίταν, ἀξινάριόν τε καὶ περιζῶμα δόντες καὶ λευκὴν
 ἰσθῆτα. ἐπειδὴν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ πείραν ἐγκρα-
 τείας δῶ, πρόσσεισι μὲν ἑγγιον τῇ διαίτῃ καὶ καθα-
 ρώτερον τῶν πρὸς ἀγνεΐαν ὑδάτων μεταλαμβάνει, παρα-
 λαμβάνεται δὲ εἰς τὰς συμβιώσεις οὐδέπω· μετὰ γὰρ 15
 τὴν τῆς καρτερίας ἐπίδειξιν θυσίᾳ ἄλλοις ἔτεσιν τὸ
 ἥθος δοκιμάζεται, καὶ φανερὸς ἄξιός οὕτως εἰς τὸν
 13 ὁμίλον ἐγκρίνεται· πρὶν δὲ τῆς κοινῆς ἄσασθαι τρο-
 φῆς, ὄρκους αὐτοῖς ὁμνυσι φρικώδεις, πρῶτον μὲν
 εὐσεβήσειν τὸ θεῖον, ἔπειτα τὰ πρὸς ἀνθρώπους δίκαια 20
 φυλάξειν καὶ μήτε κατὰ γνώμην βλάψειν τινὰ μήτ' ἐξ
 ἐπιτάγματος, μισήσειν δὲ αἰετὸς τοὺς ἀδίκους καὶ συνα-
 γωνιεῖσθαι τοῖς δικαίοις, τὸ πιστὸν πᾶσι μὲν παρῆξειν,
 μάλιστα δὲ τοῖς κρατοῦσιν· οὐ γὰρ δίχα θεοῦ περι-

1. 2 δειπνοῦσι Ios. et Eus. p. 406 A: πίνουσι | 3 αὐτοῖς
 Ios. et Eus.: αὐτοῖσι | οὔτε δὲ κραυγῇ] οὐδὲ κραυγὴ Ios.
 4 οὔτε θόρυβος Ios. et Eus.: οὐ θόρυβος | μαιίνει] μολύνει
 Ios. | 12 δὲ τούτῳ] δὲ ἐν τούτῳ Eus. p. 406 B | 13 πρόσσεισι
 μὲν Ios. et Eus.: πρόσσειν | 13. 14 καθαρωτέρων Ios. | 17 δοκι-
 μάζεται Ios. et Eus.: κομίζεται | 21 φυλάξειν Ios. et Eus.
 p. 406 C: διαφυλάξειν | 22. 23 συναγωνιεῖσθαι Ios., συναδικεῖ-
 σθαι Eus.: συναγωνίζεσθαι

- γίνεσθαι τινι τὸ ἄρχειν. καὶ αὐτὸς ἄρχῃ, μηδεπώποτε
 ἐξυβρίσαι εἰς τὴν ἐξουσίαν, μηδὲ ἐσθῆτι ἢ τινι πλείονι
 κόσμῳ τοὺς ὑποτεταγμένους ὑπερλαμπρύνεσθαι, τὴν
 ἀλήθειαν ἀγαπᾶν αἰεὶ καὶ τοὺς ψευδομένους προβά-
 5 λεσθαι· χεῖρας κλοπῆς καὶ ψυχὴν ἀνοσίου κέρδους
 καθαρὰν φυλάξειν καὶ μήτε κρύψειν τι τοὺς αἰρε-
 τιστὰς μήθ' ἐτέροις αὐτῶν τι μηνύσειν, καὶ μέχρι
 θανάτου τις βιάζεται. πρὸς δὲ τούτοις ὁμνυσι μηδενὶ
 μὲν μεταδοῦναι τῶν δογμάτων ἐτέρως ἢ ὡς αὐτὸς
 10 παρέλαβεν, ἀφέξεσθαι δὲ ληστείας, καὶ συντηρήσειν
 ὁμοίως τὰ τε τῆς αἰρέσεως αὐτῶν βιβλία καὶ τὰ τῶν
 ἀγγέλων ὀνόματα. τοιοῦτοι μὲν οἱ ὄρκοι· οἱ δ' ἄλόντες
 καὶ ἐκβληθέντες κακῷ μόρῳ φθείρονται. τοῖς γὰρ
 ὄρκοις καὶ τοῖς ἔθεσιν ἐνδεδεμένοι οὐδὲ τῆς παρὰ
 15 τοῖς ἄλλοις τροφῆς δύνανται μεταλαμβάνειν, ποηφα-
 γοῦντες δὲ καὶ λιμῷ τὸ σῶμα διαφθειρόμενοι ἀπόλ-
 λυνται. διὸ δὴ πολλοὺς ἐλεήσαντες ἐν ταῖς ἐσχάταις
 ἀνάγκαις ἀνέλαβον, ἱκανὴν τιμωρίαν δεδωκέναι νομί-
 ζοντες ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι τὴν μέχρι θανάτου βάσα-
 20 νον. τὴν δὲ σκαλίδά διδόασιν τοῖς μέλλουσιν αἰρετι-
 σταῖς, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ ἄλλως οὐ θακεύουσιν ἢ βόθρον
 ὀρύξαντες εἰς βάθος ποδιαδὸν, περικαλύψαντές τε
 θοίματιν, ὡς μὴ ταῖς αὐγαῖς ἐνυβρίζειν τοῦ θεοῦ.

1 τινι Ios. et Eus.: τισι || μηδεπώποτε] μηδέ ποτε quidam Eus. libri || 2 ἐξυβρίσαι] ἐξυβρίζειν Ios. || μηδὲ Ios. et Eus.: μὴ || πλείονι Ios.: πλείονι || 4. 5 προβάλλεσθαι] ἐλέγχειν προβάλλεσθαι Ios. || 7 ἐτέροις ed. pr. ut Ios. et Eus. p. 406 D: ἐταίροις Mm || 13 καὶ ἐκβληθέντες Eus.: καὶ οἱ ἐκβληθέντες || 18 ἀνάγκαις] ἀναπνοαῖς Ios. || ἀνέλαβον Ios. § 8 et Eus. p. 407 A: ἔλαβον || 22 περικαλύψαντές τε] καὶ περικαλύψαντες Ios. § 9, περικαλύψαντες Eus. p. 407 B || 23 θοίματιν] θοιμάτιον Ios., θοιματίων vel θοιματίω Eus. || ταῖς αὐγαῖς Eus., τὰς αὐγάς Ios.: ταῖς αὐταῖς || ἐνυβρίζειν] ὑβρίζειν Ios. || τοῦ θεοῦ Ios. et Eus.: τοὺς θεοὺς

τοσαύτη δ' ἐστὶν αὐτῶν ἡ λιτότης ἡ περὶ τὴν διαίταν
καὶ ὀλιγότης, ὡς τῇ ἑβδομάδι μὴ δεῖσθαι κενώσεως,
ἣν τηρεῖν εἰσώθασιν εἰς ὕμνους τῷ θεῷ καὶ εἰς ἀνά-
παυσιν. ἐκ δὲ τῆς ἀσκήσεως ταύτης τοσαύτην πεποι-
ηται τὴν καρτερίαν, ὡς στρεβλούμενοι καὶ λυγιζό- 5
μενοι καὶ καόμενοι καὶ διὰ πάντων ὀδεύοντες τῶν
βασανιστηρίων ὀργάνων, ἔν' ἡ βλασφημῆσωσι τὸν
νομοθέτην ἡ φάγασί τι τῶν ἀσυνήθων, οὐδέτερον
ὑπομένειν. διέδειξαν δὲ τοῦτο ἐν τῷ πρὸς Ῥωμαίους
πολέμῳ, ἐπεὶ οὐδὲ κολακεῦσαι τοὺς αἰκίζομένους ἡ 10
δακρῦσαι ὑπομένουσι, μειδιῶντες δ' ἐν ταῖς ἀλγυθόσι
καὶ κατειρῶνευόμενοι τῶν τὰς βασάνους προσφερόν-
των εὐθυμοὶ τὰς ψυχὰς ἠφίεσαν, ὡς πάλιν κομιού-
μενοι· καὶ γὰρ ἐρρωταί παρ' αὐτοῖς ἥδε ἡ δόξα,
φθαρτὰ μὲν εἶναι τὰ σώματα καὶ τὴν ὕλην οὐ μόνι- 15
μον αὐτῶν, τὰς δὲ ψυχὰς ἀθανάτους αἰε διαμένειν,
καὶ συμπλέκεσθαι μὲν ἐκ τοῦ λεπτοτάτου φοιτώσας
αἰθέρος ῥύμη φυσικῇ κατασπαμένας· ἐπειδὴν δὲ ἀνε-
θῶσι τῶν κατὰ σάρκα δεσμῶν, οἷον δὴ μακρᾶς δου-
λείας ἀπηλλαγμένας, τότε χαίρειν καὶ μετεώρους φέρε- 20
σθαι. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης διαίτης καὶ τῆς πρὸς

2 τῷ παρ' αὐτοῖς σαββάτῳ.

12 μεγαλοφρονοῦντες; ὑποκρινόμενοι· νῦν δὲ προσποιού-
μενοι.

1 τοσαύτη δ' Eus.: τοσαύτη μὲν || 2 τῇ ἑβδομάδι] ἐν τῇ
ἑβδομάδι Eus., ἐν ἑβδομάδι Dorville in Charit. IV, 2 || 3 εἰς
ὕμνους Eus.: εἰς τοὺς ὕμνους || 5 τὴν καρτερίαν] καρτερίαν
Eus. || 7 ἔνα. ἡ Ios. § 10, ἔν' ἡ Eus.: ἡ || 8 φάγασί τι Ios. et
Eus.: φάγασι || 11 δακρῦσαι Eus. p. 407 C: δακρύσαι || 16 αὐτῶν].
αὐτοῖς Ios. § 11 || 18 ῥύμη φυσικῇ κατασπαμένας] ὥσπερ εἰρηταῖς
τοῖς σώμασιν ἰν γγι τινι φυσικῇ κατασπαμένας Ios. cf. Bernays
p. 26 || 21—251, 5 ἀπὸ — ἀστοχοῦσιν Cyrill. c. Inl. V p. 180 B ||
21 ἀπὸ δὲ] ἀπὸ δὲ Eus. p. 407 D

αλήθειαν καὶ τὴν εὐσέβειαν ἀσκήσεως εἰκότως ἐν αὐτοῖς πολλοὶ οὐ καὶ τὰ μέλλοντα προγινώσκουσιν, ὥς ἂν βίβλοις ἱεραῖς καὶ διαφόροις ἀγνεύαις καὶ προφητῶν ἀποφθέγμασιν ἐμπαιδοτριβούμενοι. σπάνιον 5 δὲ εἴ ποτε ἐν ταῖς προαγορεύσεσιν ἀστοχοῦσιν.

τοιοῦτο μὲν τὸ τῶν Ἑσδαίων παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις τᾶγμα. πᾶσι γε μὴν ἀπηγόρευτο ὕδς ἐσθίειν ἢ ἰχθυῶν 14 τῶν ἀφολιδῶτων, ἃ σελάχια καλοῦσιν Ἕλληνες, ἣ τῶν μωνύχων ζώων. ἀπηγόρευτο δὲ καὶ μὴδὲ τὰ 10 ἱκετεύοντα καὶ οἶον προσφeyύγοντα ταῖς οἰκίαις ἀναιρεῖν, οὐχ ὅτι μὴ ἐσθίειν. οὐδὲ νεοττοῖς ἐπέτρεψεν ὁ νομοθέτης τοὺς γονέας συνεξαίρειν, φεῖδεσθαι δὲ [κελεύει] καὶ τῇ πολεμῇ τῶν συνεργαζομένων ζώων καὶ μὴ φονεύειν. καὶ οὐκ ἐφοβήθη μὴ πληθύναν τὸ 15 γένος τῶν μὴ θυομένων ζώων λιμὸν ἐργάσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἦδει γὰρ πρῶτον μὲν ὅτι τὰ πολυτόκα ὀλιγοχρόνια, ἔπειτα ὥς πολὺ τὸ ἀπολλύμενον, ὅταν μὴ τύχῃ τῆς ἐξ ἀνθρώπων ἐπιμελείας, καὶ μὴν καὶ ὅτι ἔστιν ἄλλα ζῷα ἃ τῷ πληθύνοντι ἐπιτίθεται. 20 τεκμήριον δέ, ὅτι πολλῶν ἀπεχόμεθα, οἶον σαυρῶν, σκωλήκων, μυῶν, ὄφεων, κυνῶν, καὶ ὅμως οὐ δέος μὴ ἐκ τῆς ἀποχῆς λιμῶντοντες διαφθαρῶμεν πληθυνόντων. ἔπειτα οὐ ταῦτόν τὸ ἐσθίειν τῷ φονεύειν, ἐπεὶ καὶ τούτων ἀναιροῦντες τὰ πολλὰ οὐδενὸς ἔτι

25 2 ὅτι ἐκ τῆς ἀρίστης διαγωγῆς τὸ προφητεύειν.

1 τὴν εὐσέβειαν] εὐσέβειαν Cyr. || 4. 5 σπάνιον δὲ εἴ ποτε Ios. § 12, σπάνιον δὲ Cyr., σπάνιον δὲ εἴ Eus.: σπάνιον μέντοι || 5 ἀστοχοῦσι] ἀστοχῆσουσιν Ios. || 9 ἀπηγόρευτο Hercher: ἀπηγορεύετο || 9—14 τὰ ἱκετεύοντα — φονεύειν] desumpta haec esse ex Ioseph. c. Apion. II, 29 docuit Bernays p. 153 || 13 κελεύει om. Ios. || 16 πολυτόκα N: πολύτοκα καὶ || 22. 23 πληθυνόντων ed. Herch., πληθυνάντων malit N: πληθυνόντων || 25 ἀρίστης] λιτῆς N

15 γεόμεθα. καὶ μὴν καὶ τοὺς Σύρους ἱστοροῦσι τὸ παλαιὸν ἀπέχεσθαι τῶν ξύων καὶ διὰ τοῦτο μὴδὲ τοῖς θεοῖς θύειν, ὕστερον δὲ θῦσαι μὲν εἰς ἀποτροπὴν τινων κακῶν, αὐτοὺς δὲ μὴδὲ ὅλως προσέσθαι τὴν σαρκοφαγίαν. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὥς φησὶ 5 Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Κύπριος, κατὰ Πυγμαλλίωνα τὸν γένει μὲν Φοίνικα, βασιλεύσαντα δὲ Κυπρίων, τὴν σαρκοφαγίαν παραδεχθῆναι ἐκ τοιαύτης παρανομίας. λέγει δὲ ὁ Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ περὶ Κύπρου καὶ Φοινίκης ταῦτα. 'τὸ μὲν γὰρ πρῶ- 10 τον οὐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς οὐδὲν ξμψυχον, ἀλλ' οὐδὲ νόμος ἦν περὶ τούτου διὰ τὸ νόμῳ φυσικῶ κεκωλύσθαι· ὑπὸ δὲ τινας καιροὺς πρῶτον ἱερεῖον θῦσαι μυθεύονται, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς αἰτουμένους, εἴτα τούτου γενομένου ὀλοκαυτίζειν τὸ τυθῆν. ὕστερον δὲ 15 ποτε φλεγομένου τοῦ ἱερείου πεσεῖν σάρκα εἰς γῆν, ἣν ἀνελόντα τὸν ἱερέα καὶ κατακαίόμενον ἀβουλήτως προσαγαγεῖν τῷ στόματι τοὺς δακτύλους, ἀκούμενον τὴν κατάκαυσιν. γευσάμενον δὲ τῆς κνίσσης ἐπιθυμῆσαι καὶ μὴ ἀποσχέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ γυναικὶ μετα- 20 δοῦναι. γνόντα δὲ τοῦτο τὸν Πυγμαλίωνα αὐτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα κατὰ κρημνῶν ἀφεῖναι, ἑτέρῳ δὲ τὴν ἱερωσύνην παραδοῦναι, ὅς οὐ πολλοῦ χρόνου διαλιπόντος τὴν μὲν αὐτὴν θυσίαν ἔτυχε ποιούμενος, ὅτι δὲ τῶν αὐτῶν κρεῶν ἔφαγεν, ταῖς αὐταῖς ἐκείνῳ συμ- 25 φοραῖς περιέπιπτεν. ἐπὶ πλεόν δὲ τοῦ πράγματος

8 δὲ Κυπρίων ed. pr.: δὲ καὶ κυπρίων Mm || 12. 13 κεκωλύσθαι C. Mueller Fragm. Hist. vol. 3 p. 10: κεκωλύσθαι || 13 τινας καιροὺς] τινος καιροῦ coni. R || 14 αἰτουμένους] αἰτούμενοι vel ἀλλαττόμενοι coni. N || 23. 24 διαλιπόντος N: διαλείποντος || 24. 25 ὅτι δὲ Hercher: ὅστις δὲ || 26 περιέπιπτεν] περιέπεσεν N

προβαίνοντος καὶ τῶν ἀνθρώπων τῇ θυσίᾳ χρωμένων
καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ἀπεχομένων, ἀλλὰ τῆς
σαρκὸς ἀπομένων, οὕτως ἀποστῆναι τοῦ κολάζειν'.
τὸ μέντοι τῶν ἰχθύων ἀπέχεσθαι ἄχρι τῶν Μενάν-
5 δρου χρόνων τοῦ κωμικοῦ διέμεινεν· λέγει γάρ·

παράδειγμα τοὺς Σύρους λάβε·

ὅταν φάγωσ' ἰχθὺν ἐκεῖνοι διὰ τινα
αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας καὶ τὴν γαστέρα
οἰδοῦσιν, ἔλαβον σακίον, εἴτ' εἰς τὴν ὁδὸν
10 ἐκάθισαν αὐτοὺς ἐπὶ κόπρου καὶ τὴν θεὸν
ἐξιλάσαντο τοῦ ταπεινώσαι σφόδρα.

παρὰ γε μὴν τοῖς Πέρσαις οἱ περὶ τὸ θεῖον σοφοὶ 16
καὶ τοῦτου θεράποντες μάγοι μὲν προσαγορεύονται·
τοῦτο γὰρ δηλοῖ κατὰ τὴν ἐπιχώριον διάλεκτον ὁ μά-
15 γος· οὕτω δὲ μέγα καὶ σεβάσμιον γένος τοῦτο παρὰ
Πέρσαις νενόμισται, ὥστε καὶ Δαρεῖον τὸν Ὑστάσπου
ἐπιγράψαι τῷ μνήματι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι καὶ μα-
γικῶν γένοιτο διδάσκαλος. διήρηντο δὲ οὗτοι εἰς
γένη τρία, ὥς φησὶν Εὐβουλος ὁ τὴν περὶ τοῦ Μίδρα
20 ἱστορίαν ἐν πολλοῖς βιβλίοις ἀναγράψας, ὃν οἱ πρῶτοι
καὶ λογιώτατοι οὗτ' ἐσθίουσιν ἐμψυχον οὔτε φρονε-
ουσιν, ἐμμένουσι δὲ τῇ παλαιᾷ τῶν ζώων ἀποχῇ· οἱ
δὲ δεύτεροι χροῶνται μὲν, οὐ μέντοι τῶν ἡμέρων ζώων

3 οὕτως conī. Rhoer, οὕτω δὲ C. Mueller: οὐκ || 7 φάγωσ'
Porson in Tourpi Opusc. vol. 4 p. 471: φάγωσιν || 8 αὐτῶν
nescio quis: αὐτῶν || τοὺς πόδας] τὰ πόδε Lipsius. minus pro-
babiliter τοὺς πόδας καὶ γαστέρα ed. Valent. || 9 ἔλαβον Sca-
liger: εἴτ' ἔλαβον || σακίον Porson in Dobr. Aristoph. p. 115:
σακίον || 10 αὐτοὺς Tourp Opusc. vol. 2 p. 149: αὐτοὶ || 11 τοῦ
ταπεινώσαι] τοῦ τεταπεινώσθαι conī. Heringa, κατὰ πεινώσιν
(vel κατ' ἐπεινήσαν) N || 19 ὥς φησὶν Εὐβουλος Canter cum
Hieronym. adv. Iovian. 2, 14: ὥς φησὶ Σόμβουλος || ὁ τὴν περὶ
N: ὁ περὶ τῆς Lips., ὁ περὶ τὴν al. || 20 ἱστορίας Lips.

τι κτείνουσιν· οὐδ' οἱ τρίτοι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἐφ-
 άπτονται πάντων· καὶ γὰρ δόγμα πάντων ἐστὶ τῶν πρώ-
 των τὴν μετεμψύχωσιν εἶναι, ὃ καὶ ἐμφαίνειν ἐοίκασιν
 ἐν τοῖς τοῦ Μίθρα μυστηρίοις. τὴν γὰρ κοινότητα
 ἡμῶν τὴν πρὸς τὰ ζῶα αἰνιττόμενοι διὰ τῶν ζῶων 5
 ἡμᾶς μηνύειν εἰώθασιν· ὥς τοὺς μὲν μετέχοντας τῶν
 αὐτῶν ὀργίων μύστας λέοντας καλεῖν, τὰς δὲ γυναῖκας
 λεαίνας, τοὺς δὲ ὑπηρετοῦντας κόρακας. ἐπὶ τε τῶν
 πατέρων . . . ἀετοὶ γὰρ καὶ ἑράκαες οὗτοι προσαγο-
 ρεύονται. ὃ τε τὰ λεοντικά παραλαμβάνων περιτίθε- 10
 ται παντοδαπὰς ζῴων μορφάς· ὧν τὴν αἰτίαν ἀποδι-
 δοὺς Πάλλας ἐν τοῖς περὶ τοῦ Μίθρα τὴν κοινὴν
 φησὶ φορὰν οἰεσθαι, ὥς πρὸς τὴν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου
 ἀποτείνειν· τὴν δὲ ἀληθινὴν ὑπόληψιν καὶ ἀκριβῆ
 περὶ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν αἰνίττεσθαι, ἃς παντο- 15
 दाποῖς περιέχεσθαι σώμασι λέγουσι. καὶ γὰρ Λατίνων
 τινὰς τῇ σφῶν διαλέκτῳ ἄπρους καὶ σκώπρους λασού-
 ρους τε καὶ μερούλους καλεῖν. καὶ θεοὺς δὲ τούτους
 δημιουργοὺς οὕτω προσηγόρευσαν· τὴν μὲν Ἀρτεμιν
 λύκαιναν, τὸν δὲ Ἥλιον σαῦρον, λέοντα, δράκοντα, 20
 ἑράκα, τὴν δ' Ἑκάτην ἵππον, ταῦρον, λέαιναν, κύνα.
 τῆς δὲ Φερρεφάττης παρὰ τὸ φέρβειν τὴν φάτταν
 φασὶν οἱ πολλοὶ τοῦνομα τῶν θεολόγων· ἱερὸν γὰρ
 αὐτῆς ἡ φάττα. διὸ καὶ αἱ τῆς Μαίας ἑρέιαι ταύτην
 αὐτῇ ἀνατιδέασι. Μαῖα δὲ ἡ αὐτὴ τῇ Φερσεφόνῃ ὥς 25

2. 3 πάντων ἐστὶ τῶν πρώτων] ἐστὶ τῶν πρώτων Hercher,
 πάντων ἐστὶ τὸ πρώτον N || 3 εἶναι, ὃ καὶ ed. pr.: εἶναι· ὃ
 καὶ εἶναι· ὃ καὶ || 8 λεαίνας Felicianus: ὑαίνας || 9 post πατέρων
 excidisse non nulla vidit Hercher, cf. Bernays p. 166 || 13. 14 ὥς
 πρὸς — ἀποτείνειν verba nondum sanata || 17 σκώπρους λα-
 σούρους τε] σκορπίους οὐρούς· τε Felicianus || 18 τούτους]
 τοὺς conl. N || 20 σαῦρον] ταῦρον Felicianus || 22 Φερρεφάττης
 ed. Hercher: Φερσεφάττης || 25 περσεφόνῃ Meerm.

ἂν ματα καὶ τροφὸς οὖσα· χθονία γὰρ ἡ θεὸς καὶ
 Δημήτηρ ἡ αὐτή. καὶ τὸν ἀλεκτρούνα δὲ ταύτῃ ἀφιέ-
 ρωσαν. διὸ καὶ ἀπέχονται οἱ ταύτης μύσται ὀρνίθων
 ἐνοικιδίων. παραγγέλλεται γὰρ καὶ Ἐλευσῖνι ἀπέχε-
 5 σθαι κατοικιδίων ὀρνίθων καὶ ἰχθύων καὶ κυάμων
 ροιᾶς τε καὶ μήλων, καὶ ἐπ' ἴσης μεμίανται τό τε
 λεχοῦς ἄψασθαι καὶ τὸ θνησείδιον. ὅστις δὲ φασμά-
 των φύσιν ἱστόρησεν, οἶδεν καθ' ὃν λόγον ἀπέχεσθαι
 χρή πάντων ὀρνίθων, καὶ μάλιστα ὅταν σπεύδῃ τις ἐκ
 10 τῶν χθονίων ἀπαλλαγῆναι καὶ πρὸς τοὺς οὐρανίους
 θεοὺς ἰδρυνθῆναι. ἀλλ' ἡ κακία, ὅπερ πολλάκις ἔφα-
 μεν, ἱκανὴ συναγορεύει ἐαντῇ, καὶ μάλιστα ὅταν ἐν
 οὐκ εἰδόσι ποιῇται τοὺς λόγους. διὰ γὰρ τοῦτο οἱ
 μέτριοι τῶν κακῶν ματαιολογίαν ἡγοῦνται τὴν τοιαύ-
 15 την παραίτησιν καὶ τὸ δὴ λεγόμενον γραῶν ὕθλον,
 οἷ δὲ δεισιδαιμονίαν· οἱ δ' ἐπίδοσιν ἐν τῇ σφῶν
 πονηρίᾳ πεποιημένοι ἔτοιμοι οὐ μόνον βλασφημεῖν
 κατὰ τῶν ταῦτα παραινούντων τε καὶ ὑποδεικνύντων,
 ἀλλ' ἤδη καὶ ἄγνὸν εἰς γοητεῖαν καὶ τυφὸν διαβάλλ-
 20 λειν. ἀλλ' οὗτοι μὲν δίκας καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ'
 ἀνθρώποις ὧν ἀμαρτάνουσιν ἐκτίνοντες αὐτῇ πρώτων
 τῇ τοιαύτῃ διαθέσει ἱκανὴν τιμωρίαν διδόσκειν· ἡμεῖς
 δ' ἔτι τῶν ἀλλοφύλων ἔθνων ἐνὸς μνημονεύσαντες
 ἐνδόξου τε καὶ δικαίου περὶ τε τὰ θεῖα πεπιστευμένου

5 κατοικιδίων R. Foerster in Philol. suppl. vol. 4 p. 637:
 καὶ κατοικιδίων || 6 μεμίανται] μιάνει R || 6. 7 τό τε λεχοῦς
 ἄψασθαι Abresch, ὃ τε λεχοῦς ἀψάμενος Cobet V. L. p. 227:
 οὐ στελέχους ἄψασθαι || 7 καὶ Cobet: ὡς || τὸ] ὁ Cobet || θνη-
 σείδιον Boissonade in Herod. Epim. p. 120: θνησείδιον ||
 11. 12 ἔφαμεν N: φαμὲν || 12 ἱκανῇ] δεινῇ malit N || 13 ποιῇται]
 ποιεῖται al. || 15 παραίτησιν] παραινέσιν Valentinus || 16 ἐν τῇ]
 τῇ coni. N || 21 αὐτῇ Mm Meerm.: αὐτοὶ ed. pr. || 24 ἐνδόξου
 τε Hercher: ἐνδόξου γε

17 εὐσεβοῦς, ἐπ' ἄλλα μεταβησόμεθα. Ἰνδῶν γὰρ τῆς πολιτείας εἰς πολλὰ νευεμημένης, ἔστι τι γένος παρ' αὐτοῖς τὸ τῶν θεοσόφων, οὓς γυμνοσοφιστὰς καλεῖν εἰώθεασιν Ἑλληνες. τούτων δὲ δύο αἰρέσεις· ὧν τῆς μὲν Βραχμᾶνες προΐστανται, τῆς δὲ Σαμαναῖοι. ἀλλ' 5 οἱ μὲν Βραχμᾶνες ἐκ γένους διαδέχονται ὥσπερ ἱερατεῖαν τὴν τοιαύτην θεοσοφίαν, Σαμαναῖοι δὲ λογάδες εἰδὼν καὶ τῶν βουληθέντων θεοσοφεῖν συμπληροῦμενοι. ἔχει δὲ τὰ κατ' αὐτοὺς τοῦτον τὸν τρόπον, ὡς Βαρδησάνης ἀνὴρ Βαβυλώνιος ἐπὶ τῶν πατέρων 10 ἡμῶν γεγονὼς καὶ ἐντυχὼν τοῖς περὶ Δάνδαμιν πεπεμμένοις Ἰνδοῖς πρὸς τὸν Καίσαρα ἀνέγραψεν. πάντες γὰρ Βραχμᾶνες ἐνός εἰσι γένους· ἐξ ἐνός γὰρ πατρὸς καὶ μιᾶς μητρὸς πάντες κατάγουσιν· Σαμαναῖοι δὲ οὐκ εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἀλλ' ἐκ παντὸς τοῦ 15 τῶν Ἰνδῶν ἔθνους, ὡς ἔφαμεν, συνειλεγμένοι· οὔτε δὲ βασιλεύεται Βραχμᾶν οὔτε συντελεῖ τι τοῖς ἄλλοις. τούτων δὲ οἱ φιλόσοφοι οἳ μὲν ἐν ὄρει οἰκοῦσιν, οἳ δὲ περὶ Γάγγην ποταμόν. σιτοῦνται δὲ οἱ μὲν ὄρειοι τὴν τε ὀπώραν καὶ γάλα βόειον βοτάναις παγόν, οἱ 20 δὲ περὶ τὸν Γάγγην ἐκ τῆς ὀπώρας, ἣ πολλὴ περὶ τὸν ποταμὸν γεννᾶται. φέρει δὲ ἡ γῆ σχεδὸν καρπὸν ἅει νέον καὶ μέντοι καὶ τὴν ὄρουσαν πολλὴν τε καὶ αὐτόματον, ἣ χρῶνται ὅταν τὸ τῆς ὀπώρας ἐπιλείπη. τὸ δ' ἄλλου τινὸς ἄψασθαι ἢ ὅλως θιγεῖν 25

11 Δάνδαμιν Hercher cum Fabricio Bibl. Gr. IV c. 27 p. 197: Δαδάμαμιν vel Δαμάδαμιν vel Δάμαλιν || 12 τὸν Καίσαρα] intellegendum esse Antoninum Elagabalum docuit Bernays p. 157 coll. Porph. περὶ Στυγός ap. Stob. Ecl. 1, 3, 56 vol. 1 p. 66 sq. ed. Wachsm. || 15 τοῦ αὐτοῦ γένους Hercher: τοῦ γένους αὐτῶν || 18 οἱ φιλόσοφοι verba abesse malit N, τῶν φιλοσόφων coni. R || 24. 25 ἐπιλείπη: ἐπιλείπη coni. N || 26 θιγεῖν ed. Herch.: θίγειν

ἐμφύχου τροφῆς ἴσον τῇ ἐσχάτῃ ἀκαθαρσίᾳ τε καὶ
 ἀσεβείᾳ νενόμισται. καὶ τοῦτο αὐτοῖς τὸ δόγμα θρη-
 σκεύουσιν τε τὸ θεῖον καὶ εὐσεβοῦσιν περὶ αὐτὸ καθο-
 ρῶνται. τὸν τοίνυν χρόνον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς
 5 τὸν πλεῖστον εἰς ὕμνους τῶν θεῶν ἀπένειμαν καὶ
 εὐχάς, ἐκάστου ἰδίαν καλύβην ἔχοντος καὶ ὥς ἐνι μά-
 λιστα ἰδιάζοντος. κοινῇ γὰρ Βραχμᾶνες μένειν οὐκ
 ἀνέχονται οὐδὲ πολλὰ διαλέγεσθαι· ἀλλ' ὅταν τοῦτο
 συμβῇ, ἀναχωρήσαντες ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας οὐ φθέγ-
 10 γονται, πολλάκις δὲ καὶ νηστεύουσιν. Σαμαναῖοι δὲ
 εἰσὶ μὲν, ὥς ἔφαμεν, λογάδες· ὅταν δὲ μέλλῃ εἰς τὸ
 τάγμα τις ἐγγράφεσθαι, πρόσσεισι τοῖς ἄρχουσι τῆς
 πόλεως, ὅπου δ' ἂν τύχῃ τῆς πόλεως ἢ τῆς κώμης,
 καὶ τῶν κτημάτων ἐξίσταται πάσης <τε> τῆς ἄλλης οὐ-
 15 σίας, ξυράμενος δὲ τοῦ σώματος τὰ περιττὰ λαμβάνει
 στολὴν ἅπεισιν τε πρὸς Σαμαναίους, οὔτε πρὸς γυναικα
 οὔτε πρὸς τέκνα, εἰ τύχοι κεκτημένος, ἐπιστροφὴν ἢ
 τινα λόγον ἔτι ποιούμενος ἢ πρὸς αὐτὸν ὅλως νομί-
 ζων. καὶ τῶν μὲν τέκνων ὁ βασιλεὺς κήδεται, ὅπως
 20 ἔχῃσι τὰ ἀναγκαῖα, τῆς δὲ γυναικὸς οἱ οἰκεῖοι. ὁ δὲ
 βίος τοῖς Σαμαναίοις ἐστὶ τοιοῦτος. ἔξω τῆς πόλεως
 διατρίβουσι διημερεύοντες ἐν τοῖς περὶ τοῦ θεῖου
 λόγοις, ἔχουσι δὲ οἴκους καὶ τεμένη ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 οἰκοδομηθέντα, ἐν οἷς οἰκονόμοι εἰσὶν ἀπότακτον τι
 25 λαμβάνοντες παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς τροφὴν τῶν συν-
 ιόντων. ἡ δὲ παρασκευὴ γίνεται ὀρύξης καὶ ἄρτων

1 ἴσον] ἴσον al. || τῇ ἐσχάτῃ] καὶ τῇ ἐσχάτῃ al. || 3. 4 καθο-
 ρῶνται] καθορᾶται coni. Valentinus. excidisse quaedam ante
 καθορῶνται statuit R || 12 ἐγγράφεσθαι Valentinus: ἐγγράφεσθαι
 ἄρχεσθαι || 12. 13 τῆς πόλεως, ὅπου ἂν τύχῃ, ἢ τῆς κώμης coni.
 N || 14 ἐξίσταται R: ἐξίστανται || πάσης τε τῆς ἀρετῆς: πᾶσης
 τῆς || 18 αὐτὸν R: αὐτὸν || 18. 19 νομίζων] νομίζων εἶναι R

καὶ ὁπώρας καὶ λαχάνων. καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸν οἶκον ὑπὸ σημαίνοντι κώδωνι οἱ μὴ Σαμαναῖοι ἐξίσαι-
 σιν, οἷ δὲ προσεύχονται. εὐξαμένων δὲ πάλιν διακω-
 δωνίζει καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ἐκάστῳ τρυβλίον δόντες (δύο
 γὰρ ἐκ ταύτου οὐκ ἐσθίουσιν) τρέφουσιν αὐτοὺς τῇ 5
 ὀρύξῃ· τῷ δὲ δεομένῳ ποικιλίας προστίθεται λάχανον
 ἢ τῆς ὁπώρας τι. τραφέντες δὲ συντόμως ἐπὶ τὰς
 αὐτῶν διατριβὰς ἐξίσαισιν. ἀγύναιοι δ' εἰσὶ πάντες καὶ
 ἀκτῆμονες, καὶ τοσοῦτον αὐτῶν τε καὶ τῶν Βραχμά-
 νων σέβας ἔχουσιν οἱ ἄλλοι, ὥστε καὶ τὸν βασιλέα 10
 ἀφικνεῖσθαι παρ' αὐτοὺς καὶ ἱκετεύειν εὐξασθαι τι
 καὶ δεηθῆναι ὑπὲρ τῶν καταλαμβανόντων τὴν χώραν
 18 ἢ συμβουλευσάαι τὸ πρακτέον. αὐτοὶ δὲ οὕτω πρὸς
 θάνατον διάκεινται, ὥς τὸν μὲν τοῦ ζῆν χρόνον ὥσ-
 περ ἀναγκαίαν τινὰ τῇ φύσει λειτουργίαν ἀκουσίως 15
 ὑπομένειν, σπεύδειν δὲ τὰς ψυχὰς ἀπολύσαι τῶν σω-
 μάτων. καὶ πολλάκις, ὅταν εὖ ἔχειν σκήψωνται, μη-
 δενὸς αὐτοὺς ἐπείγοντος κακοῦ [μηδὲ ἐξελαύνοντος]
 ἐξίσαι τοῦ βίου, προειπόντες μέντοι τοῖς ἄλλοις· καὶ
 ἔστιν οὐδεὶς ὁ κωλύσων, ἀλλὰ πάντες αὐτοὺς εὐδαί- 20
 μονίζοντες πρὸς τοὺς οἰκείους τῶν τεθνηκότων ἐπι-
 σκήπτουσί τινα. οὕτως βεβαίαν καὶ ἀληθεστάτην αὐτοί
 τε καὶ οἱ πολλοὶ ταῖς ψυχαῖς τὴν μετ' ἀλλήλων εἶναι
 δίαιταν πεπιστεύκασιν. οἷ δ' ἐπειδὴν ὑπακούσωσι τῶν
 ἐντεταλμένων αὐτοῖς, πυχρὸ τὸ σῶμα παραδόντες, ὅπως 25

2 ὑπὸ σημαίνοντι Abresch: ὑποσημαίνοντι || οἱ μὴ] οἱ μὲν
 μὴ R || 3. 4 διακωδωνίζει R: διακωδωνίζειν || 4 τρυβλίον ed.
 Herch.: τρύβλιον || 5 τρέφουσιν R: τρέφοντες || 6 λάχανον
 Hercher: τὸ λάχανον || 8 αὐτῶν N: αὐτὰς || 11 εὐξασθαι τι]
 εὐξασθαι τε conl. N || 13 ἢ om. al. || 17 σκήψωνται Valentinus:
 σκῆψωνται || 18 μηδὲ ἐξελαύνοντος verba del. Felicianus || 21 τῶν
 τεθνηκότων] τοὺς τεθνηκότας N || 24 ὑπακούσωσι] ἐπακού-
 σωσι N

δὴ καθαρωτάτην ἀποκρίνωσι τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν,
 ὑμνούμενοι τελευτῶσιν· ῥᾶον γὰρ ἐκείνους εἰς τὸν
 θάνατον οἱ φίλτατοι ἀποπέμπουσιν ἢ τῶν ἄλλων ἀν-
 θρώπων ἕκαστοι τοὺς πολίτας εἰς μηκίστας ἀποδημίας.
 5 καὶ σφᾶς μὲν αὐτοὺς δακρύουσιν ἐν τῷ ζῆν διαμέ-
 νοντας, ἐκείνους δὲ μακαρίζουσιν τὴν ἀθάνατον λῆξιν
 ἀπολαμβάνοντας, καὶ οὐδεὶς οὔτε παρὰ τούτοις οὔτε
 παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς εἰρημένοις σοφιστῆς προελθὼν,
 οἷοι βροτοὶ νῦν παρ' Ἑλλήσιν, ἀπορεῖν ἔδοξε λέγων,
 10 ἐὰν ὑμᾶς πάντες μιμήσωνται, τί ἡμῖν ἔσται; οὐδὲ διὰ
 τούτους συνεχύθη τὰ τῶν ἀνθρώπων· οὔτε γὰρ ἐμι-
 μέσαντο πάντες, οἳ τε μιμούμενοι εὐνομίας μᾶλλον,
 οὐ συγχύσεως τοῖς ἔθνεσι γεγόνασιν αἴτιοι. καὶ μὴν
 οὐδὲ ὁ νόμος τούτους ἡνάγκασεν, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις
 15 ἐπιτρέψας σιτεῖσθαι κρέαςι τούτους αὐτονόμους εἴασε
 καὶ ἐσέφθη ὡς αὐτοῦ κρείττονας, οὐ μὴν ὡς ἀδικίας
 κατάρχοντας ὑπήγαγε τῇ παρ' αὐτοῦ δίκῃ [ἀλλὰ τοὺς
 ἑτέρους]. πρὸς μέντοι τοὺς ἐρωτῶντας 'τί ἔσται μι-
 μημαμένων πάντων τοὺς τοιούτους;' φητέον τὸ τοῦ
 20 Πυθαγόρου· καὶ γὰρ βασιλέων πάντων γενομένων
 δυσδιέξακτος ὁ βίος, φησὶν, ἔσται, καὶ οὐ δήπου
 φευκτέον τὸ τῆς βασιλείας· καὶ σπουδαίων ἀπάντων
 <ὄντων> οὐκ ἔστιν εὐρεῖν πολιτείας διέξοδον τηροῦντας
 τὴν ἀξίαν τῇ σπουδαιότητι, καὶ οὐ δήπου τοσοῦτον
 25 ἂν τις μανεῖη, ὥς μὴ πᾶσιν ἐπιβάλλειν ἡγεῖσθαι σπου-

4 εἰς μηκίστας] εἰς μὴ μηκίστας ed. Herch. duce Feliciano ||
 5. 6 διαμένοντας Hercher: διαμείναντας || 8 προσελθὼν ed. Valent.,
 παρελθὼν malit N || 9 οἷοι βροτοὶ νῦν παρ' Ἑλλήσιν] spectantur
 Homeric verba oīoi nūn brotoi eīsi || 10 οὐδὲ διὰ N: οὔτε
 διὰ || 15 κρέα σιτεῖσθαι malit N || 16 et 17 αὐτοῦ ed. Herch.:
 αὐτοῦ || 17. 18 ἀλλὰ τοὺς ἑτέρους verba expansit N || 23 ὄντων
 addidit R || διέξοδον τηροῦντας vitiosa verba. τηρούσας conl. N

δαίοις εἶναι προθυμεῖσθαι. πολλὰ μέντοι καὶ ἄλλα ὁ νόμος τῷ μὲν χυδαίῳ συνεχώρησεν, οὐχ ὅτι δὲ φιλοσόφῳ, ἀλλ' οὐδὲ τῷ καλῶς πολιτευομένῳ ἐπέτρεψεν. οὐδὲ γὰρ ἐκ πάσης τέχνης παραδέξαιτ' ἂν εἰς τὸ πολίτευμα, καίτοι οὐκ ἐκώλυσε μετιέναι τὰς τέχνας, 5 οὐδ' ἐκ παντὸς ἐπιτηδεύματος, καὶ ὅμως τοὺς ἐκ τῶν βαναύσων ἄρχειν ἀπείργει, ὅλως τε ἐν οἷς δικαιοσύνης χρεῖα καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, τῆς προστατείας καλύει. ἐπεὶ οὐδ' ἐταίραις ὁμιλεῖν ἀπαγορεύει τοῖς πολλοῖς, ἀλλὰ καὶ πραττόμενος τὰς ἐταίρας τὸ μίσθωμα, 10 ἐπονείδιστον ἡγεῖται μετρίοις ἀνδράσι καὶ αἰσχρὰν τὴν πρὸς ταύτας ὁμιλίαν· τό τ' ἐν καπηλείοις διαζῆν οὐ κεκώλυκεν ὁ νόμος, καὶ ὅμως ἐπονείδιστον τῷ μετρίῳ. τοιοῦτον οὖν τι καὶ τὸ ἐπὶ τῆς διαίτης φαίνεται· καὶ οὐχ ἥτις τοῖς πολλοῖς συγκεχώρηται, ταύτην ἂν τις 15 καὶ τοῖς βελτίστοις συγχωρήσειεν. φιλοσοφῶν δὲ ἀνὴρ μάλιστα' ἂν τοὺς ἱεροὺς ἑαυτῷ ὑπογράψειε νόμους, οὓς θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι ἀφώρισαν θεοῖς ἐπόμενοι. οἱ δ' ἱεροὶ πεφήνασι νόμοι κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ πόλεις ἀγνεῖαν μὲν προσταττόντες, ἐμψύχων δὲ βρωσὶν ἀπα- 20 γορεύοντες τοῖς λερεῦσιν, ἥδη <δὲ> καὶ εἰς πλήθος πίνειν καλύοντες, ἢ δι' εὐσέβειαν ἢ διὰ τινὰς βλάβας ἐκ τῆς τροφῆς· ὥστε ἢ τοὺς ἱερέας μιμητέον ἢ πᾶσι πειστέον

2 τῷ μὲν χυδαίῳ post Felicianum Valentinus: τῶν μὲν χυδαίων || 3 ἐπέτρεψεν abesse malit N || 5 μετιέναι Hercher: μὲν μετιέναι || 7 ἀπείργει Mb: ἀπείργειν Ma ed. pr. || ἐν οἷς R: ἐν αἰς || 8 προστατείας ed. Valent.: προστατείας || 9 ἐπεὶ οὐδ' Hercher: ἐπειδ' οὐδ' || ἐταίραις ed. pr.: ἐτέραις Mm || ἀπαγορεύει] ἀπαγορεύων N || 14 ἐπὶ om. Ma || 18 καὶ ἄνθρωποι — ἐπόμενοι] ἀφώρισαν καὶ ἄνθρωποι θεοὺς σεβόμενοι coni. N || 21 τοῖς λερεῦσιν ἥδη δὲ καὶ Abresch et R: τοῖς ἱεροῖς ἥδη καὶ || πίνειν Hercher: τινῶν || 22 βλάβας] βλάβας τὰς N || 23 πειστέον ed. Valent.: πιστέον

τοῖς νομοθέταις. ἐκατέρως γὰρ πάντων ἀφεκτέον τὸν νόμιμόν τε τελείως καὶ εὐσεβῆ· εἰ γὰρ κατὰ μέρος τινὲς δι' εὐσέβειάν τινων ἀπέχονται, ὁ πρὸς πάντα εὐσεβὴς πάντων ἀφέξεται.

- 5 μικροῦ με παρήλθε καὶ τὸ Εὐριπίδειον παραθέσθαι, 19
ὅς τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ Διὸς προφητάς ἀπέχεσθαι φησὶ
διὰ τούτων· λέγουσι δ' οἱ κατὰ τὸν χορὸν πρὸς τὸν Μίνω·

- Φοινικογενοὺς παῖ τῆς Τυρίας
10 τέκνον Εὐρώπας καὶ τοῦ μεγάλου
Ζανός, ἀνάσσων
Κρήτης ἐκατομπτολιέθρου·
ἦκω ξαθέους ναοὺς προλιπών,
οὓς αὐθιγενὴς μνηθεῖσα δοκὸς
15 στεγανοὺς παρέχει Χαλὺβῳ πελέκει
καὶ ταυροδέτῳ κόλλῃ κραθεῖσ'
ἄτρεκεῖς ἄρμους κυπαρίσσου.
ἄγνὸν δὲ βίον τείνων ἐξ οὗ
Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμην,
20 καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς
τάς τ' ὠμοφάρους δαίτας τελέσας
μητρὶ τ' ὀρεῖῳ δᾶδας ἀνασχών
καὶ Κουρήτων
βάκχος ἐκλήθην ὀσιωθεῖς.

2 νόμιμόν τε τελείως] νόμιμον τελείως N || εὐσεβῆ cum Feliciano N: εὐσεβῶς || 3 τινὲς cum Feliciano Valentinus: τινός || 6 ὅς τοὺς ed. pr.: οὓς τοὺς || 10 Εὐρώπας] Εὐρώπης Dindorf || 11 Ζανός] Ζηνός Dindorf || 12 ἐκατομπτολιέθρου ed. Valent.: ἐκατονπτολιέθρου || 13 προλιπών ed. Valent.: προλείπων || 14 δοκὸς Vulcanius et Scaliger: δορός || 16 κόλλῃ κραθεῖσ' G. Hermann ap. Lobeck. Aglaoph. p. 622, κολλήθεις Erotianus p. 39, 4: κρηθεῖσ' || 18 τείνων N in Eur. fr. p. 126 ed. Lips. a. 1869: τείνομεν || 20 καὶ Rhoer: καὶ μὴ || βροντὰς] βροτὰς al., βροτὰς ed. Valent. || 22 ὀρεῖῳ δᾶδας ed. Val., ὀρεῖῳ δᾶδας N: ὀριωδᾶδας

πάλλευκα δ' ἔχων εἵματα φεύγω
 γένεσίν τε βροτῶν καὶ νεκροθήκης
 οὐ χριμπτόμενος τήν τ' ἐμφύχων
 βρωσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι.

20 ἀγνεῖαν γὰρ ἐτίθεντο οἱ ἱεροὶ <τὴν> πρὸς τοῦναντίον 5
 ἀμιξίαν, μολυσμὸν δὲ τὴν μίξιν. ὅθεν τὴν μὲν τῶν
 καρπῶν τροφήν οὐκ ἐκ νεκρῶν ληφθεῖσαν οὐδὲ οὖσαν
 ἐμψυχον [τῇ φύσει] προσφέρουντες τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως
 διοικούμενα μὴ μιάινεσθαι ᾤοντο, τῶν δὲ ζώων
 αἰσθητικῶν ὄντων τὰς σφαγὰς καὶ ἀφαιρέσεις τῶν 10
 ψυχῶν ὡς πρὸς τοὺς ζῶντας μiasmους ἡγοῦντο, καὶ
 πολλῷ μᾶλλον τὸ αἰσθητικὸν γενόμενον σῶμα ἀφη-
 ρημένον τῆς αἰσθήσεως καὶ νεκρὸν μινύειν τῇ αἰ-
 σθήσει <τοῦ> ζῶντος. διὸ ἐν πᾶσιν ἡ ἀγνεῖα ἐν ἀπο-
 θέσει μὲν καὶ ἀφ᾽ ἑξέως τῶν πολλῶν καὶ ἐναντίων, 15
 μονώσει δὲ καὶ λήψει τῶν οἰκείων καὶ προσφυσῶν.
 διὸ καὶ τὰ ἀφροδίσια μιάίνει· σύνοδος γὰρ θήλεος
 καὶ ἄρρενος. καὶ κρατηθὲν μὲν τὸ σπέρμα ψυχῆς
 παρέσχε μίανσιν τῇ πρὸς τὸ σῶμα ὁμιλίᾳ, μὴ κρατη-
 θὲν δὲ τῇ νεκρώσει τοῦ παρατεθέντος. ἡ δὲ πρὸς 20
 ἄρσενος ἀρσένων, καὶ ὅτι εἰς νεκρὸν καὶ ὅτι παρὰ
 φύσιν· καὶ καθάπαξ ἀφροδίσια καὶ ὀνειρώξεις, ὅτι
 ψυχῆς σώματι μεμιγμένης καὶ πρὸς τὴν ἡδονὴν κατα-
 σπαμένης. μιάίνει δὲ καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς τῇ
 συμπλοκῇ τοῦ ἀλόγου, θηλυνομένου τοῦ ἐντὺς ἄρρενος. 25

1 πάλλευκα] πάνλευκα al. || 5 τὴν addidit Hercher || 6 μίξιν
 N: μίξιν || 8 τῇ φύσει del. Hercher || ὑπὸ τῆς φύσεως Lips.:
 ὑπὸ φύσεως || 12 γενόμενον post νεκρὸν (13) collocat Hercher ||
 14 τοῦ ζῶντος Hercher: ζῶντος || 15. 16 καὶ ἐναντίων μονώσει,
 λήψει δὲ τῶν οἰκείων conl. Valentinus || 21 καὶ ὅτι εἰς νεκρὸν
 μιάίνει ὅτι εἰς νεκρὸν conl. N || 24 τῆς ψυχῆς] τὴν ψυχὴν N ||
 25 τοῦ ἀλόγου Valentinus: καὶ τοῦ ἀλόγου

καὶ γὰρ πῶς καὶ ὁ μολυσμὸς καὶ ἡ μίανσις δηλοῖ τὴν
 μῖξιν τὴν ἑτέρου γένους πρὸς ἕτερον, καὶ μάλισθ'
 ὅταν δυσέκνιπτον γένηται. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν βαμ-
 μάτων, ἃ δὴ διὰ μίξεων συνίσταται, εἰδους ἄλλου
 5 ἄλλῳ συμπλεκομένου, μιαίνειν φασίν·

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνη.

καὶ ἔμπαλιν τὰς μίξεις φθορὰς οἱ ζωγράφοι λέγουσιν,
 ἡ δὲ συνήθεια τὸ ἄμικτον καὶ καθαρὸν ἄφθαρτον καὶ
 ἀκραιφνὲς καὶ ἀκήρατον· καὶ γὰρ ὕδωρ γῇ ἀναμι-
 10 χθὲν ἐφθαρται καὶ οὐκ ἔστιν ἀκραιφνές, τὸ δὲ διαρ-
 ρέον καὶ διαφεῦγον διακρούεται τὴν προσφερομένην
 γῆν, ὅταν, φησὶν ὁ Ἡσίοδος, ἀπὸ κρήνης ῥέῃ ἀενάου
 καὶ ἀπορροῦντος, ἢ τ' ἀδόλωτος. καὶ ὑγιεινόν γε τὸ
 πῶμα, ὅτι ἀδιάφθορον καὶ ἄμικτον. καὶ θήλεια μὴ
 15 ἀναδεξαμένη εἰς ἑαυτὴν ἀναθυμίασιν σπέρματος ἀφθο-
 ρος λέγεται· ὥστε καὶ φθορὰ καὶ μίανσις ἡ τοῦ ἐναν-
 τίου μίξις. εἰ δὴ πρὸς τὰ ζῶα ἡ νεκρῶν καὶ ἡ πρὸς
 αἰσθησιν ζησάντων εἰς τὰ ζῶντα ἐνθεσις καὶ σαρκῶν
 νεκρῶν εἰς ζώσας εἰκότως φέρει μόλυσμα καὶ τῇ ψυχῇ
 20 ἡμῶν μίανσιν, ὥσπερ αὖ καὶ ψυχῇ ὅταν ἐνσωμάτῳται,
 μεμόλυνται. [διὸ καὶ ὁ γεννώμενος μιαίνεται τῇ μίξει
 τῆς ψυχῆς τῇ πρὸς τὸ σῶμα, καὶ ὁ ἀποθανών, ὅταν

1 δηλοῖ τὴν] δηλοῖ malit N || 2 μῖξιν N: μίξιν || ἑτέρου
 γένους N: ἑτερογενούς || 4 συνίσταται ed. Herch.: συνίστανται ||
 6 ὥς δ' — μιήνη] Il. A 141 || 12 ὁ Ἡσίοδος] Hesiod. Op. 595
 ἀενάου ed. Herch.: ἀενάου || 14 πῶμα ed. Herch.: πόμα
 ἀδιάφθορον Abresch et R. cum Feliciano: διάφορον || 16. 17 τοῦ
 ἐναντίου] τῶν ἐναντίων N || 17 μίξεις N: μίξεις || 17—21 εἰ δὴ
 — μεμόλυνται verba nondum emendata || 19 τῇ ψυχῇ R: τῇ
 φυσικῇ || 20 ὅταν ἐνσωμάτῳται R, ὅτι ἐνσεσ. N || 21—264, 2 διὸ
 — ἀλλότριον verba del. N || 21 γεννώμενος Ma: γενόμενος || μιαι-
 νεται N: μιαίνει || 22 τῇ πρὸς τὸ σῶμα R: τῆς πρὸς τὰ σώματα

σῶμα καταλίπη νεκρὸν ἀλλόφυλον τῷ ζῶντι καὶ ἀλλότριον.] μιάινεται δὲ καὶ ἡ ψυχὴ ὀργαῖς, ἐπιθυμίαις, πλήθει παθῶν, ὧν συναιτία πως καὶ ἡ δίαιτα. ὥς δὲ ὕδωρ διὰ πέτρας ἀπορρέον ἀδιάφθορον τοῦ δι' ἐλῶν λόντος τῷ μὴ πολλὴν ἰλὺν ἀποσπᾶν, οὕτω καὶ 5 ψυχὴ διὰ ξηροῦ σώματος καὶ μὴ χυμοῖς ἀλλοτρίων σαρκῶν ἀρδομένου τὰ ἐαυτῆς διοικοῦσα κρείττων καὶ ἀδιάφθορος καὶ πρὸς σύνεσιν ἐτοιμοτέρα. ἐπεὶ καὶ ταῖς μελίταις τὸ καλὸν μέλι φασὶ φέρειν τὸ ξηρότατον καὶ δριμύτατον θύμον. μιάινεται τοίνυν ἡ διάνοια, 10 μᾶλλον δὲ ὁ διανοούμενος, ὅταν ἡ φανταστικὴ ἢ δοξαστικὴ ἀναμίγνυται καὶ ταῖς τούτων ἐνεργείαις τὰς ταύτης συγκεράσῃται· καθαρὸς δὲ ὁ πάντων τούτων χωρισμὸς καὶ ἀγνεία ἢ μόνωσις καὶ τροφὴ τὸ τηροῦν ἕκαστον ἐν τῷ εἶναι. οὕτως γὰρ καὶ λίθου τροφήν τὸ 15 αἷτιον τοῦ συμμένειν εἰποῖς ἂν καὶ τοῦ ἐκτικῶς διαμένειν, καὶ φυτοῦ τὴν διατηροῦσαν ἐν τῷ αὔξειν καὶ καρπογονεῖν, καὶ ζῴου σώματος τὴν τηροῦσαν αὐτοῦ τὴν σύστασιν. ἄλλο δ' ἢν τρέφειν, ἄλλο πιαίνειν, καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖον διδόναι, ἄλλο τὸ τρυφὰς πορίζειν. διάφοροι 20 τοίνυν αἱ τροφαὶ κατὰ τὸ διάφορον τῶν τρεφομένων. καὶ δεῖ πάντα μὲν τρέφειν, σπουδάζειν δὲ πιαίνειν τὰ ἐν ἡμῖν κυριώτατα. ψυχῆς οὖν λογικῆς τροφή ἡ

1 καταλίπη] καταλείπη al. || 3 πως ed. Herch.: πῶς || 4 τοῦ] κρείττον τοῦ coni. R || 5 ἀποσπᾶν] ἐπισπᾶν N || 7. 8 καὶ ἀδιάφθορος verba abesse malit N || 12 ἀναμίγνυται] ἀναμιγνύηται ed. Herch., traditam scripturam tuetur Meineke Vind. Strab. p. 194 sq. || 18 συγκεράσῃ coni. R || ὁ πάντων R: πάντων ὁ || 16 καὶ τοῦ Gataker in Marc. Anton. VI, 14: καὶ τὸ || ἐκτικῶς ed. pr.: ἐκτικῶς Mm || 17. 18 καὶ καρπογονεῖν Mm: ἡ καρπογονεῖν ed. pr. || 21 κατὰ τὸ διάφορον Lips. Meerm.: καὶ κατὰ τὸ διάφορον Mm, καὶ τὸ διάφορον ed. pr. || 23 ψυχῆς N: καὶ ψυχῆς

- τηροῦσα λογικὴν. νοῦς δὲ αὕτη· ὥστε νῶ θρεπτεόν
καὶ σπουδαστέον πιαίνειν ἀπὸ τούτου ἢ ἀπὸ τῶν βρω-
τῶν τὴν σάρκα. ὁ μὲν γὰρ τὴν αἰώνιον ἡμῖν ζωὴν
συνέχει, τὸ δὲ σῶμα πιαινόμενον λιμώττειν τὴν ψυ-
5 χὴν ποιεῖ [τῆς μακαρίας ζωῆς] καὶ τὸ θνητὸν αὔξει,
παραιροῦν καὶ ἐμποδίζον πρὸς τὸν ἀθάνατον βίον,
μιαίνει τε ἐνσωματοῦν τὴν ψυχὴν καὶ κατασπῶν πρὸς
τὸ ἀλλότριον. ὁ δὲ μάγνης λίθος σιδήρῳ ψυχὴν δι-
δωσι πλησίον γενομένῳ, καὶ ὁ βαρύντατος ἀνακουφί-
10 ζεται σίδηρος πνεύματι προσανατρέχων λίθου. πρὸς
θεὸν δὲ τίς ἀναρτηθεὶς ἀσώματόν τε καὶ νοερὸν τρο-
φὴν πολυπραγμονήσει τὴν πιαίνουσαν τὸ ἐμπόδιον
πρὸς νοῦν σῶμα, οὐχὶ δὲ εἰς ὀλίγον καὶ εὐπόριστον
συστείλας τῆς σαρκὸς τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸς θρέφεται
15 προσπεφυκῶς τῷ θεῷ μᾶλλον ἢ σίδηρος τῷ μάγνῃ;
εἰ γὰρ καὶ τῆς ἐκ τῶν καρπῶν οἶόν τ' ἦν [ἄνευ πραγ-
μάτων] τροφῆς ἀποστῆναι, εἰ μὴ τοῦτ' ἦν ἡμῶν τῆς
φύσεως τὸ φθαρτόν. εἰ γάρ, καθάπερ φησὶν Ὅμηρος,
μηδὲ σίτου ἐδεήθημεν μηδὲ ποτοῦ, ἴν' ὄντως ἡμεν
20 ἀθάνατοι· καλῶς τοῦτο τοῦ ποιητοῦ παραστήσαντος,
ὥς οὐ μόνον τοῦ ζῆν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀποθνήσκειν ἢ
τροφὴ ὑπῆρχεν ἐφόδιον. εἰ οὖν μηδὲ ταύτης ἐδεή-
θημεν, τόσῳ ἂν ἡμεν μακαριώτεροι, ὅσῳ καὶ ἀθανα-
τώτεροι. νῦν δ' ἐν θνητῷ ὄντες ἔτι θνητοτέρους, εἰ

3 αἰώνιον] αἰώνιον al. || 5 ποιεῖ Hercher: ποιεῖ ἀπὸ || τῆς μακ.
ζωῆς del. N || 11 δὲ τίς ed. Herch.: δὲ τίς libri. τίς post νοερὸν
collocandum censet N || 13 πρὸς νοῦν] πρὸς νοοῦν Victorius, πρὸς
τὸ νοοῦν R || 15 μάγνῃ ed. pr.: μαγνήτι Mm || 16 ἄνευ πραγ-
μάτων verba abesse malit N || 17 εἰ μὴ] καὶ μὴ conl. N ||
18 Ὅμηρος] respicitur Il. E 341 || 19 ἐδεήθημεν] ἐνδεεὶς ἡμεν
conl. N || ἡμεν N: ὡμεν || 21. 22 ὥς οὐ μόνον — ἐφόδιον] cf.
Plut. sap. conv. c. 16 p. 160 B || 22. 23 ἐδεήθημεν] ἐνδεεὶς
ἡμεν conl. N || 23 τόσῳ R: πόσῳ || 24 νῦν δ' ἐν θνητῷ σώματι
aut νῦν δὲ θνητοὶ N

χρη οὕτως εἰπεῖν, ἀγνοοῦμεν ἑαυτοὺς ποιοῦντες τῇ
 τοῦτου προσέσει, οὐ πολὺ τὸ ἐνοίμιον, ὥς φησί που
 Θεόφραστος, τῷ σώματι διδούσης τῆς ψυχῆς [τῆς ἐν
 αὐτῷ κατοικήσεως], ἀλλ' ὅλην ἑαυτὴν προστιθείσης.
 ὥς εἶθε τὴν μυθευομένην ἄλιμον καὶ ἄδιψον ἦν κε- 5
 κτῆσθαι, ἵνα τις τὸ διαρρέον τοῦ σώματος ἐπισχὼν δι'
 ὀλίγου πρὸς τοῖς ἀρίστοις ἦν, πρὸς οἷσπερ ὦν καὶ
 θεός ἐστι θεός. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί ἂν τις ἀποκλαύ-
 σαιτο πρὸς ἀνθρώπους τοσοῦτον ἐσκοτωμένους, ὥς τὸ
 ἑαυτῶν κακὸν περιέπειν, μισεῖν δὲ πρῶτον μὲν ἑαυ- 10
 τοὺς καὶ τὸν ὄντως αὐτοὺς τεκόντα, ἔπειτα καὶ τοὺς
 ὑπομιμνήσκοντας καὶ τῆς μέθης ἀνανῆσαι παρακα-
 λοῦντας; διὸ μήποτε τῶν τοιούτων ἀφεμένους χρη ἐπὶ
 21 τὰ λειπόμενα τῶν ζητημάτων μεταβαίνειν· οἱ γὰρ δὴ
 πρὸς τὰ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμῖν παρατεθέντα νόμιμα 15
 ἀντιπαράγοντες Νομάδας ἢ Τρωγλοδύτας ἢ Ἰχθυοφά-
 γους ἀγνοοῦσιν ὥς δι' ἀνάγκην, τῆς χώρας ἀκάρπου
 οὔσης ἐπὶ τοσοῦτον ὥς μηδὲ βοτάνας φέρειν, θίνας
 δὲ μόνον καὶ ψάμμον, ἐπὶ τοῦτο περιέστησαν τῆς
 τροφῆς [τὸ ἀναγκαῖον]. τεκμηριοὶ δὲ τὸ τῆς ἀνάγκης 20
 τὸ μηδὲ τῷ πυρὶ χρῆσθαι δύνασθαι ἀπορίᾳ καυσίμου
 ὕλης, ἐπὶ δὲ τῶν πετρῶν ἀφαναίνειν ἢ τῆς θινὸς
 τοὺς ἰχθῦς. καὶ οὗτοι μὲν δι' ἀνάγκην· τινὰ δὲ τῶν
 ἐθνῶν ἐξηγρίωται καὶ ἐστὶ φύσει θηριώδη, ἐξ ὧν οὐ
 προσήκει τοὺς εὐγνώμονας τῆς ἀνθρωπίνης καταψεύ- 25
 δεσθαι φύσεως· ἐπεὶ οὕτω γε ἀμφισβητήσιμον ἐσται

2 προσέσει N, προσθέσει R: προθέσει || 2. 3 πολὺ τὸ
 ἐνοίμιον — τῆς ψυχῆς] cf. Plut. de tuenda sanitate praec. c.
 22 p. 135 E || 3. 4 τῆς ἐν αὐτῷ κατοικήσεως verba ut suspecta
 notavit N || 4 προστιθείσης R: προστεθείσης || 5 ἦν N: εὐπορον
 ἦν || 6 ἵνα τις Cobet V. L. p. 359: ἐν' ἂν τις || 13 μήποτε] ἦδη
 ποτε coni. R, δὴ ποτε Abresch || 20 τὸ ἀναγκαῖον del. N

οὐ μόνον τὸ τῆς ζωοφαγίας, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἀνθρωποφαγίας καὶ τῆς ἄλλης ἡμερότητος. Ἱστοροῦνται γοῦν Μασσαγέται καὶ Δέρβικες ἀθλιωτάτους ἡγεῖσθαι τῶν οἰκείων τοὺς αὐτομάτως τελευτήσαντας. διὸ καὶ φθά-
 5 σαντες καταθύουσιν καὶ ἐστιῶνται τῶν φιλιτάτων τοὺς γεγηρακότας. Τιβαρηνοὶ δὲ ζῶντας κατακρημνίζουσι τοὺς ἐγγυτάτω γέροντας· Ἐρκάνιοι δὲ καὶ Κάσπιοι οἱ μὲν οἰωνοῖς καὶ κυσὶ παραβάλλουσι ζῶντας, οἱ δὲ τεθνεῶτας· Σκύθαι δὲ συγκατορύττουσι ζῶντας καὶ ἐπισφάτ-
 10 τούσι ταῖς πυραῖς οὓς ἡγάπων οἱ τεθνεῶτες μάλιστα· καὶ Βάκτριοι μέντοι κυσὶ παραβάλλουσι ζῶντας τοὺς γεγηρακότας. καὶ τοῦτ' ἐπιχειρήσας καταλῦσαι Στασάνωρ ὁ Ἀλεξάνδρου ὑπαρχος μικροῦ τὴν ἀρχὴν ἀπέβαλεν. ἀλλ' ὥσπερ οὐ διὰ τούτους τὴν πρὸς τοὺς
 15 ἀνθρώπους ἡμερότητα κατελύσαμεν, οὕτως οὐδὲ τὰ δι' ἀνάγκην σαρκοφαγοῦντα ἔθνη μιμησόμεθα, τὰ δὲ εὐσεβῇ καὶ θεοῖς μᾶλλον ἀνακείμενα. τὸ γὰρ κακῶς ζῆν καὶ μὴ φρονίμως καὶ σωφρόνως καὶ ὁσίως Δημοκράτης ἔλεγεν οὐ κακῶς ζῆν εἶναι, ἀλλὰ πολὺν χρό-
 20 νον ἀποθνήσκειν. λοιπὸν δὲ καὶ κατὰ ἄνδρα ὀλίγας 22 μαρτυρίας τῆς ἀποχῆς παραφέρωμεν· Ἐν γὰρ καὶ τοῦτ' ἦν τῶν ἐγκλημάτων. τῶν τοίνυν Ἀθήνησι νομοθετῶν Τριπτόλεμον παλαιότατον παρειλήφαμεν· περὶ οὗ Ἐρμιππος ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν νομοθετῶν γράφει
 15 ταῦτα· φασὶ δὲ καὶ Τριπτόλεμον Ἀθηναίοις νομοθετῆσαι, καὶ τῶν νόμων αὐτοῦ τρεῖς ἔτι Ξενοκράτης ὁ

2 ἡμερότητος] ἀνημερότης Valentinus, ἀγριότητος R, θηριότητος Rhoer, ἀμότητος N || 2—12 Ἱστοροῦνται — γεγηρακότας Euseb. P. E. I p. 11 D || 6 Τιβαρηνοὶ] τηβαρηνοὶ al. || 6. 7 τοὺς ἐγγυτάτω γέροντας] τοὺς ἐγγυτάτω γένους γέροντας ὄντας conl. N || 7 Ἐρκάνιοι] Ἐρκανοὶ Eus. || 18. 19 Δημοκράτης] Δημοκρίτος conl. R

φιλόσοφος λέγει διαμένειν Ἐλευσίνι τούσδε γονεῖς τιμᾶν, θεοὺς καρποὺς ἀγάλλειν, ξῶα μὴ σίνεσθαι. τοὺς μὲν οὖν δύο καλῶς παραδοθῆναι· δεῖ γὰρ τοὺς μὲν γονεῖς εὐεργέτας ἡμῶν γεγεννημένους ἀντ' εὖ ποιεῖν ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται, τοῖς θεοῖς δὲ ἀφ' ὧν ἐδω- 5 καν ἡμῖν [ὠφελίμων] εἰς τὸν βίον ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι· περὶ δὲ τοῦ τρίτου διαπορεῖ, τί ποτε διανοηθεὶς ὁ Τριπτόλεμος παρήγγειλεν ἀπέχεσθαι τῶν ξῶων. πότερον γάρ, φησὶν, ὅπως οἰόμενος εἶναι δεινὸν τὸ ὁμογενὲς κτείνειν ἢ συνιδῶν ὅτι συνέβαινεν ὑπὸ τῶν 10 ἀνθρώπων τὰ χρησιμώτατα τῶν ξῶων εἰς τροφήν ἀναιρεῖσθαι; βουλόμενον οὖν ἡμερον ποιῆσαι τὸν βίον πειραθῆναι καὶ τὰ συνανθρωπεύοντα καὶ μάλιστα τῶν ξῶων ἡμερα διασφῆξιν. εἰ μὴ ἄρα διὰ τὸ προστάξει τοῖς καρποῖς τοὺς θεοὺς τιμᾶν ὑπολαβὼν μᾶλλον ἂν 15 διαμεῖναι τὴν τιμὴν ταύτην, εἰ μὴ γίνουιντο τοῖς θεοῖς διὰ τῶν ξῶων θυσίαι. πολλὰς δὲ αἰτίας τοῦ Ξενοκράτους καὶ ἄλλας οὐ πάνυ ἀκριβεῖς ἀποδιδόντος ἡμῖν αὐταρκεῖς τοσοῦτον ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι τοῦτο νενομοθέτητο ἐκ τοῦ Τριπτολέμου. ὅθεν ὕστερον 20 παρανομοῦντες, ὅτε ἤψαντο τῶν ξῶων μετὰ πολλῆς ἀνάγκης καὶ ἁμαρτημάτων ἀκουσίως, ὥσπερ ἐπεδείξαμεν, ἐπὶ τοῦτο πεπτάκασιν. ἐπεὶ καὶ Δράκοντος νόμος μνημονεύεται τοιοῦτος, θεσμὸς αἰώνιος τοῖς Ἀτθίδα νεομένοις, [κύριος τὸν ἅπαντα χρόνον,] θεοὺς τιμᾶν 25 καὶ ἥρωας ἐγγωρίους ἐν κοινῷ ἐπομένους νόμοις πατρίοις, ἰδίᾳ κατὰ δύναμιν, σὺν εὐφημίᾳ καὶ ἀπαρχαῖς

2 καρποῖς ed. pr.: καρποὺς *Mm* || 4. 5 ἀντ' εὖ ποιεῖν *N*: ἀντενποιεῖν || 6 ὠφελίμων del. *N* || 25 κύριος τὸν ἅπαντα χρόνον verba delet Cobet *Mnem. nov. XI* p. 432 || 26 ἐπομένους] ἐπομένως conl. Valentinus, ἐπομένους Wesseling || 27 ἰδίᾳ] ἰδίᾳ δὲ *C. F. Hermann*

καρπῶν πελάνους ἐπετείους· τοῦ νόμου ἀπαρχαῖς καρπῶν, οἷς χρῆται ὁ ἄνθρωπος, τιμᾶν τὸ θεῖον προστάττοντος καὶ πελάνοις

- Hieronimus adv. Iovian. 2, 14: *Orpheus in car-*
 5 *mine suo esum carniū penitus detestatur. Pythagorae,*
Socratis, Antisthenis et reliquorum frugalitatem referrem
in confusionem nostram, nisi et longum esset et proprii
operis indigeret officio. hic certe est Antisthenes, qui cum
gloriose docuisset rhetoricam audissetque Socratem de
 10 *paupertate disputantem, dixisse fertur ad discipulos suos:*
‘abite et magistrum quaerite, ego enim iam repperi’,
statimque venditis quae habebat et publice distributis
nil sibi amplius quam palliolum reservavit. pauper-
tatisque eius et laboris et Xenophon testis est in Sym-
 15 *posio et innumerabiles libri eius, quorum alios philosophico*
alios rhetorico genere conscripsit. huius Diogenes ille
famosissimus sectator fuit, potentior rege Alexandro et
naturae victor humanae. nam cum discipulorum Anti-
sthenes nullum reciperet et perseverantem Diogenem remo-
 20 *vere non posset, novissime clava minatus est, nisi abiret.*
cui ille subiecisse dicitur caput atque dixisse: ‘nullus tam
durus baculus erit, qui me a tuo possit obsequio sepa-
rare’. refert Satyrus, qui illustrium virorum scribit

1 πελάνοις ἐπετείους] καὶ πελάνοις ἐπετείους Meursius
 et alii correxerunt duce Feliciano, quod non sufficit ||
 4—270, 26 quae hoc loco traduntur ab Hieronymo repetita
 esse ex Porphyrii opere nunc mutilo recte agnovit Bernays p. 159 ||
 4 Orpheus] cf. Lobeck Aglaoph. p. 246 sq. || 14. 15 Xenophon
 in Symposio] c. 4, 34—44 || 18 discipulorum] discipulum coni.
 Bernays || 22 obsequio parum aptum, τῶν διατριβῶν τῶν σῶν
 praebet Aelianus V. H. 10, 16

historias, quod Diogenes palliolo duplici usus sit propter frigus, peram pro cellario habuerit secumque portarit clavam ob corpusculi fragilitatem, qua iam senex membra sustentare solitus erat, et ἡμερόβιος vulgo appellatus sit, in praesentem horam poscens a quolibet et accipiens 5 cibum. habitavit autem in portarum vestibulis et porticibus civitatum, cumque se contorqueret in dolio, volubilem se habere domum iocabatur et se cum temporibus immutantem. frigore enim os dolii vertebat in meridiem, aestate ad septentrionem, et utcumque sol se inclinaverat, 10 Diogenis simul praetorium vertebatur. quodam vero tempore habens ad potandum caucum ligneum vidit puerum manu concava bibere, et elisisse illud fertur ad terram, dicens: 'nesciebam quod et natura haberem poculum'. virtutem eius et continentiam mors quoque indicat. nam 15 cum ad agonem Olympiacum, qui magna frequentia Graeciae celebrabatur, iam senex pergeret, febri in itinere dicitur apprehensus accubuisse in crepidine viae, volentibusque eum amicis aut in iumentum aut in vehiculum tollere non acquievit, sed transiens ad arboris umbram 20 locutus est: 'abite quaeso et spectatum pergite; haec me nox aut victorem probabit aut victum: si febrem vicero, ad agonem veniam, si me vicerit febris, ad inferna descendam', ibique per noctem eliso gutture non tam mori se ait quam febrem morte excludere. 25

14 haberem Bernays: haberet

ΠΡΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΑΝ.

Ἐγὼ σέ, Μαρκέλλα, θυγατέρων μὲν πέντε, δυοῖν 1
 δὲ ἀρρένων οὔσαν μητέρα, τῶν μὲν καὶ ἔτι νηπίων,
 τῶν δὲ ἤδη εἰς γάμου ἡλικίαν ἡβᾶν ἐφορμώντων,
 εἰλόμην ἔχειν σύνοικον, μὴ καταδείσας τὸ πλῆθος τῶν
 5 εἰς τὰς χρείας αὐτοῖς ἐσομένων ἀναγκάων, οὔτε παι-
 δοποιίας χάριν τῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, ἔχειν κεκρικῶς
 παίδας <τούς> τῆς ἀληθινῆς σοφίας ἐραστίας, τά τε σὰ
 τέκνα, εἰ φιλοσοφίας τῆς ὀρθῆς ἀντιλάβοιτό ποτε ὑφ'
 ἡμῖν ἀνατρεφόμενα· οὔτε μὴν διὰ χρημάτων περιου-
 10 σίαν ἢ ὑμῖν ἢ ἐμοὶ προσοῦσαν· ἀγαπητὸν γὰρ καὶ
 τῶν ἀναγκάων τὸ τυχόν οὔσιν ἀκτήμοσιν· οὔτε ἀπὸ
 τῆς ἄλλης διακονίας βραδύωνην τινά μοι προσδοκήσας
 εἰς τὸ γῆρας ἀποκλίναντι ἔσεσθαι· ἐπίνοσον γὰρ σοι
 τὸ σῶμα καὶ ἰατρείας μᾶλλον τῆς παρὰ τῶν ἄλλων
 15 δεόμενον ἢ ἄλλοις ἐπικουρεῖν τι ἢ παραστατεῖν ἐπι-
 τήδειον· οὔτε δι' ἄλλην οἰκονομίαν ἢ θήραν δόξης
 καὶ ἐπαίνων παρὰ τῶν ἀνυποστάτων ἐθέλοντι τὸ τοι-
 οῦτον βαστάσαι ψιλῆς ἔνεκα τῆς εἰς τὸ εὖ ποιεῖν προ-
 θυμίας· τοῦναντίον γὰρ ὑπ' ἀβελτερίας τῶν πολιτῶν

2 καὶ ἔτι] εἰσέτι N || 3 ἡλικίαν ἡβᾶν] ἡλικίαν conl. N, ἡλικίαν
 τῶ ἡβᾶν Volkmann Observ. misc. p. 9 || ἐφορμώντων Volkmann:
 ἐφορμούντων || 7 τοὺς addidit Creuzer Opusc. III, 2 p. 157 ||
 13 ἀποκλίνοντι Mai, ἀποκλίναντι N: ἀποκλίνοντα || 15 παραστα-
 τεῖν N: προσστατεῖν || 19 ἀβελτερίας N: ἀβελτηρίας

σου καὶ τῷ πρὸς ὑμᾶς φθόνῳ βλασφημίαις τε πολλαῖς
 περιπέπτωκα καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εἰς θανάτου
 2 κίνδυνον ὑπ' αὐτῶν δι' ὑμᾶς περιέστην. τούτων οὖν
 χάριν οὐδενὸς κοινωνὸν ἕτερον τοῦ βίου πεποιήμαι,
 διττῆς δὲ μᾶλλον ἔνεκα εὐλόγου αἰτίας. μιᾶς μὲν, 5
 καθ' ἣν ἀπομειλίξασθαι κρίνας τοὺς γενεθλίους θεοὺς
 κατὰ τὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ Σωκράτην, <τὴν> δημῶδη
 μουσικὴν πρὸ τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ συνήθους ἐνεργείας
 διαθεῖναι ἐλόμενον, ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς ἐκ τοῦ βίου
 ἀπαλλαγῆς. οὐτως γὰρ καὶ αὐτὸς ἀπομειλιττόμενος 10
 τοὺς ἐν τῇ κωμωδοτραγωδίᾳ προστίτας δαίμονας τὸν
 γαμικὸν ὕμνον ἀγωνίσασθαι οὐκ ᾤκησα ἀσμενέστατα
 καὶ <τῷ> πλήθει τῶν σῶν τέκνων συντυχῶν καὶ τῇ προσ-
 ούσῃ περισκελείᾳ τῶν ἀναγκαίων τῇ τε πονηρίᾳ τῶν
 ἐνυβρισάντων. οὐδὲν γὰρ παρεῖται τῶν εἰς τὸ δρᾶμα 15
 συμβαίνειν εἰωθότων, οὐ ζηλοτυπία, οὐ μῖσος, οὐ γέλως,
 οὐ διαπληκτισμὸς τε καὶ ὀργαί· πλήν γε ὅτι οὐ περὶ
 ἡμᾶς, περὶ δὲ τοὺς ἄλλους ὑπουργοῦντες τοῖς δαίμοσι
 3 τουτὶ τὸ θέατρον ἡμεῖς ὑπεκρίθημεν. ἑτέρας δὲ θειο-
 τέρας καὶ οὐδὲν τῇ δημῶδει ταύτῃ ἐοικνίας, καθ' ἣν 20
 ἀγασθεῖς σου τὴν πρὸς τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν ἐπιτη-
 δειότητα τῆς φύσεως, οὐκ ᾤκηθην προσήκειν ἀνδρὸς
 φίλου μοι στερηθεῖσαν συλλήπτορος ἐξημόν σε κατα-
 λιπεῖν καὶ προστάτου σώφρονος καὶ τῷ σῶ τρόπῳ
 ἐπιτηδεῖου. ἀποσοβήσας δὲ πάντας τοὺς ἐπηρεάζειν 25

1 ὑμᾶς Volkmann p. 10: ἡμᾶς || 4 οὐδενὸς N: οὐδένα ||
 κοινωνόν σε τοῦ ἡμετέρου βίου Volkmann || πεποιήμαι: πεποιήκα
 ed. Mai codice invito || 6 κρίνας] ἐκρίνα con. N || 7 τὴν addidit
 Volkmann p. 9 coll. Plat. Phaed. p. 61 A || 10 ἀπομειλιττόμενος
 cod. || 11 κωμωδοτραγωδίας cod. || 13 τῷ addidit Volkmann ||
 18 ἄλλους N: ἄλλως || ὑπουργοῦντες Volkmann p. 10: ὑπουρ-
 γοῦντας || 20 δημῶδη cod.

μέλλοντας ἐν προσποιήσῃ, ἤνεγκα μὲν τὰς παραλό-
 γους ὕβρεις, ἐβάστασα δὲ τὰς ἐπιβουλάς εὐσχημόνως·
 ἐλευθερῶν δὲ τὸ εἰς ἐμὲ περιήκον παντὺς τοῦ δεσπό-
 ζειν ἐπιχειροῦντος ἀνεκαλεσάμην εἰς τὸν ἑαυτῆς τρώ-
 5 πον, μεταδιδόνς φιλοσοφίας ἀκόλουθόν <τε> τῷ βίῳ
 λόγον ἐπιδεικνύμενος. καὶ τίς γὰρ ἂν ἄλλος μοι πρὸ
 γε σοῦ μάρτυς ἂν εἴη ἀκριβέστερος, ἣν αἰσχυνοίμην
 ἀφοσιούμενος ἢ τὰ κατ' ἐμαυτὸν ἀποκρύπτων, ἀλλ'
 οὐχὶ πρὸς ἀλήθειαν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τῇ μάλιστα
 10 τὴν ἀλήθειαν προτιμώσῃ καὶ διὰ ταύτην ἔρμαιον ἡγή-
 σαμένην τὴν συνοίκησιν, πάντα τὰ εἰς αὐτὴν καὶ δι'
 αὐτῆς πραχθέντα ὑπομιμνήσκων. συγχωροῦντων οὖν 4
 τῶν πραγμάτων ἐπὶ πλεον αὐτόθι διατρίβειν ἐπ' ἐξου-
 σίας ἂν ἦν σοι ὥσπερ ἐκ παρακειμένων πηγῶν
 15 ναμάτων τὸ ποτὸν ἀπαρύεσθαι δαψιλέστερόν τε καὶ
 πρόσφατον, καὶ μὴ ἀγαπᾶν ὅσον ἂν τῆς δόσεως συν-
 τεῖνοι πρὸς τὸ χρήσιμον, θαρρεῖν δὲ καὶ διαναπαυσά-
 μένην παρέχεσθαι ἐκ τοῦ ῥάστου δι' ἐξουσίας τὴν
 ἀνάκτησιν. καλούσης δὲ τῆς τῶν Ἑλλήνων χρείας
 20 καὶ τῶν θεῶν συνεπειγόντων αὐτοῖς ὑπακούειν μὲν
 σὲ καίπερ οὕσαν προθυμοτάτην μετὰ τοσαύτης ἀκο-
 λουθίας θνηγατέρων ἀδύνατον ἦν· ἄνευ δὲ σοῦ ταύ-
 τας ῥίπτειν οὕτως ἐν σκαιοῖς ἀνθρώποις ἀβουλίας
 εἶναι ὁμοῦ καὶ ἀδικίας ἔργον ὑπέληφα. μένειν δὲ
 25 ἐνταυθοῖ βιαζόμενος τὴν τε τοῦ αὐτίς ἐντυχεῖν ἐλ-

1 ἐν προσποιήσῃ φίλλας Volkmann p. 9 || 4 ἑαυτῆς] ε . . τῆς
 cod. || 5 ἀκόλουθόν τε N: ἀκόλουθον || 10 προτιμώσῃ] ἀγαπῶσῃ
 in margine codicis adscriptum pr. m. || 12 ὑπομιμνήσκων olim
 N || 13 τῶν πραγμάτων ἐπὶ πλεον] ἐπὶ πλεον τῶν πραγμάτων
 legendum esse librarius indicavit appositis β et α literis ||
 14 ἂν ἦν N: ἐν ἦν || 15 ἀπαρύεσθαι N: ἀπαρρύεσθαι || 18 παρέ-
 χεσθαι] πορίζεσθαι coni. N || 20 ὑπακούειν μὲν] υπακούειν,
 συνεξάγειν μὲν coni. Volkmann p. 9 || 22 δὲ σοῦ N: δὲ σου

πίδα προῖσχύμενος εἰκότως σοι παραινέσαιμ' ἂν ἀν-
 τεχομένη τῶν δοθέντων ἐν τοῖς δέκα μηνσὶν οἷς μοι
 συνώκησας μὴ πόθῳ καὶ ἐπιθυμίᾳ τοῦ πλεονος καὶ
 τὸ ὃν ἤδη ἐκβαλεῖν. σπεύδω μὲν γὰρ ὃν ἂν δύνω-
 5 μαι τρόπον τὴν ταχίστην πάλιν ἀναλαβεῖν. ἀδήλου δὲ
 ἐν ταῖς ἀποδημίαις τοῦ μέλλοντος ὄντος ἀναγκαῖόν
 σοι παραμυθούμενον τῷ λόγῳ ἅμα ἐπισκῆπτειν, οἰ-
 κειότερον δ' εἰποιμ' ἂν τοῦ σεαυτῆς καὶ ἐν σεαυτῇ
 'οἶκον κήδεσθαι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν', κατα-
 λειπομένη οὐδὲν ἀπεικικότως τοῦ ἐν τραγῳδαίαις Φιλο- 10
 κτήτου 'ἔλκει μοχθίζοντος', πλὴν ὅτι τῷ μὲν τὸ ἔλκος
 ὑπὸ 'ὀλοόφρονος ὕδρου', σοὶ δὲ ἐπιγνούσῃ τὸ εἰς τὴν
 γένεσιν πτώμα ὅσον καὶ οἶον ἡμῖν τῆς ψυχῆς περι-
 ἔστη, οὐ τῶν θεῶν ἡμᾶς ὑπεριδόντων, ὥς ἐκείνων οἱ
 Ἀτρεΐδαι, ἀλλὰ σωτήρων γενομένων καὶ οὐκ ἐπιλαθο- 15
 μένων. πολλοῖς δὴ σε παλαισμάσι καὶ ἐπωδύνοις εἰς
 ἀγῶνα ἐμπεσοῦσαν νῦν μάλιστα φιλοσοφίας τοῦ μόνου
 ἀσφαλοῦς πείσματος ἀντεχομένην παρακαλῶ μὴ ταῖς
 ἀμχανίαις ταῖς ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀπουσίας πλέον ἐν-
 δοῦναι τοῦ προσήκουτος μηδὲ πόθῳ τῆς παρ' ἡμῖν 20
 διδασκαλίας καὶ τὸ δοθὲν ἤδη ἐκκροῦσαι, μηδὲ πρὸς
 τὸ πλῆθος τῶν περιεστώτων ἀλλοτριῶν ἀπαυδήσασαν
 ἐκδοτον σεαυτὴν τῷ σύροντι ποταμῷ τῶν πραγμάτων
 ἑᾶσαι, ἀλλὰ λογισαμένην ὥς οὐ διὰ ῥαστώνης ἢ τῶν
 ὄντως ἀγαθῶν κτήσις τοῖς ἀνθρώποις περιγίνεται, 25

4. 5 δύνωμαι N: δύναμαι || 7 ἐπισκῆπτειν Iacobs in
 Philostr. p. 675: ἐπισκέπτειν || 8 post εἰποιμ' ἂν excidisse
 verbum coni. Volkmann p. 9 || 9 οἶκον — φυλάσσειν] Od. τ 23,
 cf. β 227 || 9. 10 καταλειπομένη Mai: καταλειπόμενος || 10 ἀπει-
 κικότως ed. Mai || 11. 12 ἔλκει μοχθίζοντος — ὀλοόφρονος ὕδρου]
 cf. Il. B 723 || 20 μηδὲ N: μήτε || 21 ἐκκροῦσαι Mai: ἐκκρούσα ||
 24 ἑᾶσαι cod. || 25 ὄντως N: ὄντων cod. fortasse ἢ τῶν ὄντως
 ὄντων κτήσις praeferendum, cf. Demophil. Sent. 17

αὐτοῖς τούτοις τοῖς συγκυρήμασιν εἰς ἄσκησιν τοῦ
 προσδοκωμένου χρήσασθαι βίον, ὅσα καὶ μόνα τῶν
 ἄλλων ἀντίπαλα τῆς σῆς καρτερίας εἰς τὸ παρατρέψαι
 σε καὶ βιάσαι εἶναι δύναται. τὰ μὲν γὰρ τῶν ἐπι-
 5 βουλῶν εὐκαταφρόνητα πάντῃ τοῖς ὧν οὐχ ἡμεῖς
 κύριοι ἐθίσασιν ἀτιμάζειν καὶ μᾶλλον εἰς ἐκείνους
 κεκρικόσι τὴν ἀδικίαν ἀναστρέφειν ἢ βλάπτειν γε τοῦ-
 τος οἷς τῶν μάλιστα παρ' ἑαυτοῖς δρωμένων ἐναν-
 τίων οὐ μεγάλη τῆς ζημίας ἢ ἐλάττωσις εἶναι ὑπελήφθη.
 10 τὴν δὲ τοῦ ἐπωφελοῦντος τὴν ψυχὴν ἀπουσίαν, πατρός 6
 τε ὁμοῦ καὶ ἀνδρὸς καὶ διδασκάλου καὶ συγγενῶν, εἰ
 δὲ βούλει, καὶ τῆς πατρίδος τὴν εὐνοίαν εἰς αὐτὸν
 συνηρηκότος, δοκοῦσαν περιέχειν εὐλογον τῆς δυσχε-
 ρείας τὴν αἰτίαν, παρηγοροίης ἂν θεωρὸν προστησα-
 15 μένη τὸν λόγον, οὐ τὸ πάθος. πρῶτον μὲν ὥς οὐκ
 ἦν ἄλλως, ὅπερ ἔφην, πρὸς τῶν μελλόντων νόστου
 δὴ μιμνήσκεσθαι ἐκ τῆς ἐνταυθοῖ ξένης καταγωγῆς τὸ
 δι' ἡδονῆς καθάπερ ἱππῆλατόν τι χωρίον καὶ ῥασιώ-
 νης ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον. αὐτὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα
 20 ὥς οὐδὲν ἄλλο ἄλλω ἀντίκειται πράγματι, ἡδονή τε
 καὶ ῥαθυμία τῇ πρὸς θεοὺς ἀνόδῳ. ἐπεὶ οὐδὲ τὰ
 ὑψηλότερα τῶν ὀρῶν ἀκινδύνως καὶ πόνων ἄνευ ἦν
 ἀναβαίνειν, οὐδ' ἀπὸ τῶν μυχῶν τοῦ σώματος διὰ
 τῶν εἰς τὸ σῶμα καταγωγῶν, ἡδονῆς τε καὶ ῥαθυμίας,
 25 ἀνακύπτειν. διὰ γὰρ μερίμνης ἢ ὁδοῦ καὶ τῆς ἀνα-
 μνήσεως τοῦ πτώματος. καὶ ἢ τὰ συμβαίνοντα δυσχερῆ,
 τὸ δύσκολον πρὸς ἀνάβασιν οἰκτεῖον· ὅτι καὶ τὸ ῥεῖα

1 συγκυρήμασιν N: συγκυρήσασιν || 14 οὐ Caspar Orelli:
 οὐ || 16. 17 νόστου μιμνήσκεσθαι] spectatur Od. γ 142 ||
 17—19 verba luxata || 19 ἐπάνωδον (omisso spiritu) cod., ubi ω
 in o mutatum est || 27 καὶ τὸ Mai: καὶ τὰ || 27—278, 1 ῥεῖα
 ζῶειν] Homeric verba quae extant Il. Z 138 et alibi

ζῶειν παρὰ θεοῖς, πεπτωκόσι δὲ εἰς τὴν γένεσιν ἐναν-
 τιώτατον ὥς ἂν εἰς λήθην ἄγον τῷ ἄλλοτρίῳ καὶ τῷ
 ὕπνῳ συντελοῦν, ἂν καθεδύωμεν ὑπο τῶν ψυχῶν
 7 γούντων ἡμᾶς ἐνυπνίων βουκολούμενοι. ἐπεὶ καὶ τῶν
 πεδῶν αἱ μὲν ἐκ χρυσοῦ βαρυτάτου ὄντος διὰ τὴν 5
 εὐπρέπειαν εἰς κόσμον μᾶλλον συντελεῖν καὶ φέρειν
 τὸν δεσμόν δι' αὐτῶν ἐνήγαγον τῷ κοῦφῳ τὰς δι'
 ἀφροσύνην τοῦ βάρους ἀνεπαισθήτους γυναικας· αἱ
 δὲ τοῦ σιδήρου συνιέναι τῶν ἀμαρτημάτων ἠνάγκασαν
 καὶ λυπήσασθαι μεταγινώσκειν καὶ ζητεῖν τοῦ βάρους 10
 ἀπαλλαγὴν πορίσασθαι· τοῦ χρυσοῦ δὲ διὰ τὴν τέρψιν
 εἰς ἀγανάκτησιν οὐ τὴν τυχοῦσαν πολλάκις συντε-
 λούσης τῆς λύσεως. ὅθεν καὶ ἔδοξε τοῖς σώφροσι τὰ
 ἐπίπονα τῶν ἡδέων μᾶλλον συντελεῖν εἰς ἀρετὴν, καὶ
 τὸ μοχθεῖν ἄριστον εἶναι ἀνδρὶ τε ὁμοίως καὶ γυναικὶ 15
 ἢ ἐξοιδαίνειν τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς χαλῶμενον.
 πάντως γὰρ καλοῦ κτήματος πόνους δεῖ προηγεῖσθαι,
 καὶ ποιεῖν ἀνάγκη τὸν τυχεῖν ἀρετῆς σπουδάζοντα.
 ἀκούεις δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα τοὺς τε Διοσκούρους καὶ
 τὸν Ἀσκληπιὸν τοὺς τε ἄλλους ὅσοι θεῶν παῖδες ἐγέ- 20
 νοντο ὥς διὰ τῶν πόνων καὶ τῆς καρτερίας τὴν μα-
 καρίαν εἰς θεοὺς ὁδὸν ἐξετέλεσαν. οὐ γὰρ ἐκ τῶν δι'
 ἡδονῆς βεβιωκότων ἀνθρώπων αἱ εἰς θεὸν ἀναδρομαί,
 ἀλλ' ἐκ τῶν τὰ μέγιστα τῶν συμβαινόντων γενναίως

1 γένεσιν N: ἔγερσιν || 4 ἐπεὶ Mai: ἐπὶ cod. ut videtur ||
 6 συντελεῖν] συνετέλεσαν coni. N || 7 τὸν δι' αὐτῶν δεσμόν
 coni. N || 8 ἀνεπαισθήτους ut ait Kinkel vel ἀνεπαισθήτους
 secundum Cerianium cod.: ἀναισθήτους ed. Mai || 11 ἀπαλαγὴν
 cod. || δὲ abesse malit N || 15 ἄριστον] κρεῖττον malit N, vide
 tamen quae attulimus Observ. crit. de trag. Gr. fr. p. 15 ||
 16 χαλῶμενον N: χαλῶμένην || 17 πάντως γὰρ καλοῦ ed. Mai:
 πάντως τὰ (vel πάντως τοὺς) καλοῦ cod., πάντως γοῦν καλοῦ
 coni. N

- διενεργεῖν μεμαθηκότων. μέγιστος δὲ ἄθλος τοῦ νῦν 8
 σοι προκειμένου εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς ὥς οὐκ ἂν γένοιτο
 ἄλλος, ἡγουμένη μετ' ἐμοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τὴν ὁδὸν
 καὶ τὸν ταύτης καθηγεμόνα καταλείψειν. ἔχει δὲ οὐχ
 5 οὕτω παντάπασι δυσκαρτερήτως σοι τὰ παρόντα, εἰ
 παρεῖσα τὴν ἐκ τοῦ πάθους ἀλόγιστον ταραχὴν μὴ
 περὶ φάυλων ἡγήσῃ μεμνησθαι ὧν εἰς φιλοσοφίαν τὴν
 ὀρθὴν παρὰ τῶν θείων ἐτελέσθης λόγων· ὧν τὴν
 βεβαίαν ἀκρόασιν αἱ πράξεις ἐλέγχειν εἰώθασι. τὰ
 10 γὰρ ἔργα τῶν δογμάτων ἐκάστου φέρειν πέφυκε τὰς
 ἀποδείξεις· καὶ δεῖ οὕτως βιοῦν ὅστις ἐπίστευσεν,
 ἵνα καὶ αὐτὸς πιστὸς ἢ μάρτυς περὶ ὧν λέγει τοῖς
 ἀκροωμένοις. τίνα οὖν ἦν ἄρα ἃ παρὰ τῶν σαφέ-
 στατ' εἰδότεων τὰ κατ' ἀνθρώπους μεμαθήκαμεν; ἄρ'
 15 οὐχ ὅτι μὲν σοι ἐγὼ οὐχ ὁ ἀπὸς οὗτος καὶ τῇ αἰσθήσει
 ὑποπιωτός, ὁ δὲ ἐπὶ πλείστον ἀφεστηκὼς τοῦ σώματος,
 ὁ ἀχρώματος καὶ ἀσχημάτιστος, καὶ χερσὶ μὲν οὐδα-
 μῶς ἐπαφητός, διανοία δὲ μόνη κρατητός; λαμβάνομεν
 δὲ οὐ παρὰ τῶν ἔξωθεν τὰ εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἡμῖν
 20 ἐντεθειμένα· τοῦνδόσιμον δὲ μόνον ὥσπερ ἐν χορῷ
 εἰς ἀνάμνησιν ἡμᾶς ἄγον ὧν ἔχοντες παρὰ τοῦ δεδω-
 κότος ἐπλανήθημεν. πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ὅτι πᾶν 9
 πάθος ψυχῆς εἰς σωτηρίαν αὐτῆς πολεμιώτατον, καὶ
 ἀπαιδευσία μὲν τῶν παθῶν πάντων μήτηρ, τὸ δὲ
 25 πεπαιδεῦσθαι οὐκ ἐν πολυμαθείας ἀναλήψει, ἐν ἀπαλ-
 λάξει δὲ τῶν ψυχικῶν παθῶν ἐθεωρεῖτο; πάθη δὲ

7 μεμνησθαι N: μεμνησθαι || 12 καὶ ἀξιόπιστος conl. N ||
 16 ὑπόπιωτος Schaefer, ὑποπιωτός N: ὑποπιωτός || 19 τὰ εἰς
 τὰ] τὰ εἰς Iacobs in Philostr. p. 651 || 21 ἄγον Iacobs: ἄγοντα ||
 23 αὐτῆς Stob. Flor. 1, 28: αὐτοῖς || 25 ἐν πολυμαθείας λόγων
 ἀναλήψει Stob. Anthol. ed. Wachsm. vol. II p. 218, 14 ||
 25. 26 ἐν ἀπαλλάξει Stob.: ..παλλάξει

νοσημάτων ἀρχαί· ψυχῆς δὲ νόσημα κακία· κακία δὲ
 πᾶσα αἰσχροῦ· τὸ δὲ αἰσχρὸν τῷ καλῷ ἐναντίον·
 καλοῦ δὲ ὄντος τοῦ θείου ἀμήχανον αὐτῷ σὺν κακίᾳ
 πελάζειν· καθαροῦ γὰρ μὴ καθαρὸν ἐφάπτεσθαι οὐδὲν
 ὁ Πλάτων φησὶ θεμιτὸν εἶναι. διὸ καὶ μέχρι τοῦ 5
 νῦν καθαρεύειν δεῖ τῶν παθῶν τε καὶ τῶν διὰ τὸ
 πάθος ἀμαρτημάτων. ἄρ' οὖν οὐ τοιαῦτα ἦν οἷς μά-
 λιστα συνήνεις, ὥς γράμματα θεῖα ἐνόντα παρὰ σαντῇ
 διὰ τῆς τῶν λόγων ἐνδείξεως ἀναγινώσκουσα; πῶς
 οὖν οὐκ ἄτοπον τὴν πεπεισμένην ἐν σοὶ εἶναι καὶ τὸ 10
 σφῆζον καὶ τὸ σφζόμενον καὶ τό γε ἀπολλύον καὶ <τὸ>
 ἀπολλύμενον τὸν τε πλοῦτον καὶ τὴν πενίαν τὸν τε
 πατέρα καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὸν τῶν ὄντως ἀγαθῶν
 καθηγεμόνα, κεχηνέναι πρὸς τὴν τοῦ ὑφηγητοῦ σκιάν,
 ὥς δὴ τὸν ὄντως ὑφηγητὴν μὴ ἐντὸς ἔχουσαν μηδὲ 15
 παρὰ σαντῇ πάντα τὸν πλοῦτον; ὃν ἀνάγκη ἀπολλύ-
 ναι καὶ διαφεύγειν πρὸς τὴν σάρκα καταβαίνουσιν
 ἀντὶ τοῦ σφῆζοντος καὶ σφζομένου.

- 10 τῆς μὲν οὖν ἐμῆς σκιᾶς καὶ τοῦ φαινομένου εἰ-
 δώλου οὔτε παρόντων ὠνήσω τι οὔτ' ἀπόντων ἐπώ- 20
 δυνος ἢ ἀπουσία τῇ μελετώσῃ φεύγειν ἀπὸ τοῦ
 σώματος. ἐμοῦ δὲ καθαρώς τύχοις ἂν μάλιστα καὶ
 παρόντος καὶ συνόντος νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν σὺν
 καθαρῷ τε καὶ τῷ καλλίστῳ τῆς συνουσίας καὶ μηδὲ
 χωρισθῆναι οἷον τε ὄντος, εἰ μελετῶνς εἰς ἐαυτὴν 25

4 οὐδὲν Ἰ: οὐδὲ || 5 ὁ Πλάτων] Phaed. p. 67 B || 9 ἐνδείξεως
 cod. || 11. 12 καὶ τὸ ἀπολλύμενον Ἰ: καὶ ἀπολλύμενον || 13 καὶ τὸν
 τῶν ὄντως] καὶ τῶν ὄντως ed. Mai || 18 σφζοντος cod. || 20 ὠνήσω
 cod., ὠνήσω Ἰ vel ὠνήσο, qua de forma conf. Lobeck in
 Phryn. p. 13 || 22. 23 καὶ παρόντος] καὶ ἀπόντος coni. Ἰ ||
 23 μεθ' ἡμέρας cod. || 24 καθαρῷ τε καὶ] καθαρῷ καὶ ed. Mai
 μηδὲ] μὴ δὲ cod.

- ἀναβαίνειν συλλέγουσα ἀπὸ τοῦ σώματος πάντα τὰ
 διασκεδασθέντα σου μέλη καὶ εἰς πλῆθος κατακερμα-
 σθέντα ἀπὸ τῆς τέως ἐν μερέθει δυνάμεως ἰσχυροῦσης
 ἐνώσεως. συνάγοις δ' ἂν καὶ ἐνέξοις τὰς ἐμφύτους
 5 ἐννοίας καὶ διαφθορῶν συγκεχυμένας καὶ εἰς φῶς ἔλ-
 κειν ἐσκοτισμένας πειρωμένη. ἀφ' ὧν ὁρμώμενος καὶ
 ὁ θεῖος Πλάτων ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ τὰς
 ἀνακλήσεις πεποιήται. ἔτι εἰ μνημονεύοις, διαφθοροίης
 δ' ἂν ἃ γε ἀκήκοας διὰ τῆς μνήμης ἀναπεμπαζομένη
 10 τοῖς τε τοιούτοις τῶν λόγων ὡς ἀγαθοῖς συμβούλοις
 ἀξιούσα προσέχειν καὶ λοιπὸν τὰ γνωσθέντα διὰ τῶν
 ἔργων ἀσκοῦσα, διὰ δ' αὖ τοῦ πονεῖν συντηροῦσα.
 λέγει δὲ ὁ λόγος πάντῃ μὲν καὶ πάντως παρεῖναι τὸ 11
 θεῖον, νεῶν δὲ τούτῳ παρ' ἀνθρώποις καθιερωῶσθαι
 15 τὴν διάνοιαν μάλιστα τοῦ σοφοῦ μόνην, τιμὴν τε
 προσήκουσαν ἀπονέμεσθαι τῷ θεῷ ὑπὸ τοῦ μάλιστα
 τὸν θεὸν ἐγνωκότος· τοῦτον δὲ εἶναι εἰκότως μόνον
 τὸν σοφόν, ᾧ τιμητέον διὰ σοφίας τὸ θεῖον καὶ κατα-
 κοσμητέον αὐτῷ διὰ σοφίας ἐν τῇ γνώμῃ τὸ ἱερόν,
 20 ἐμφύχῳ ἀγάλατι τῷ νῷ ἐνεικονισαμένου ἀγάλλοντα....
 θεὸς μὲν γὰρ δεῖται οὐδενός, σοφὸς δὲ μόνου θεοῦ.
 οὐ γὰρ ἂν ἄλλος καλὸς κάγαθὸς γένοιτο ἢ <ὁ> νοῶν
 τό τε ἀγαθὸν καὶ καλόν, ὅπερ ἐξέχει τοῦ θείου· οὐδ'
 αὖ ἄλλος κακοδαίμων ἄνθρωπος ἢ <ὁ> πονηρῶν δαιμό-

2 σου μέλη] μέλη ed. Mai || 5 διαφθορῶν Orelli: δι' ἀφ-
 θορῶν || 8 μνημονεύοις Iacobs in Philostr. p. 581: μνημονεύεις ||
 8. 9 ἔτι — ἂν] ἔτι δὲ διαφθοροίης ἂν, εἰ μνημονεύοις conl.
 Volkmann p. 10 || 12 διὰ δ' αὖ τοῦ N: διὰ δ' αὐτῶν || 13 πάν-
 τως Iacobs Lect. Stob. p. 88: πάντας || 20 ἐνεικονισαμένου τοῦ
 θεοῦ ἀγάλλοντα Iacobs Lect. Stob. p. 88 || post ἀγάλλοντα in
 codice unius vocabuli spatium est || 22 ἄλλος N: ἄλλως || ἢ ὁ
 νοῶν N: ἢ νοῶν || 23 καλόν] καλόν cod. || 24 ἢ ὁ πονηρῶν
 Iacobs Lect. Stob. p. 88: ἢ πονηρῶν

νων ἐνδιαίτημα τὴν ψυχὴν κατασκευάσας. ἀνθρῶπῳ δὲ σοφῷ θεὸς θεοῦ διδῶσιν ἐξουσίαν. καὶ καθαιρέται μὲν ἀνθρῶπος ἐννοίᾳ θεοῦ, δικαιοπραγίαν δὲ ἀπὸ θεοῦ ὁρμώμενος διώκει.

- 12 πάσης πράξεως καὶ παντὸς ἔργου καὶ λόγου θεὸς 5
ἐπόπτης παρέστω καὶ ἑφορος. καὶ πάντων ὧν πράττομεν ἀγαθῶν τὸν θεὸν αἴτιον ἡγώμεθα· τῶν δὲ κακῶν αἴτιοι ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ ἐλόμενοι, θεὸς δὲ ἀναίτιος. ὅθεν καὶ εὐκτέον θεῷ τὰ ἄξια θεοῦ. καὶ αἰτῶμεθα ἂ μὴ λάβοιμεν ἂν παρ' ἐτέρου· καὶ ὧν ἡγεμόνες οἱ 10
μετ' ἀρετῆς πόνοι, ταῦτα εὐχώμεθα γενέσθαι μετὰ τοὺς πόνους· εὐχὴ γὰρ βραδύμου μάταιος λόγος. ἂ δὲ κτησαμένη οὐ καθέξεις, μὴ αἰτοῦ παρὰ θεοῦ· δῶρον γὰρ θεοῦ πᾶν ἀναφαίρετον· ὥστε οὐ δώσει ὃ μὴ καθέξεις. ὧν δὴ τοῦ σώματος ἀπαλλαγείσα οὐ δεη- 15
θήσῃ, ἐκείνων καταφρόνει· καὶ ὧν ἂν ἀπαλλαγείσα δεηθῇς, ταῦτά σοι ἀσκουμένη τὸν θεὸν παρακάλει γενέσθαι συλλήπτορα. οὐκ οὖν δεήσῃ οὐθενὸς ὧν καὶ ἡ τύχη δοῦσα πολλάκις πάλιν ἀφαιρείται. οὐδὲ <δεῖ> πρὸ καιροῦ τινὸς τὴν αἰτησιν ποιέσθαι, ἀλλ' ὅταν 20
σοι ὁ θεὸς ἐν σοὶ οὖσαν φύσει τὴν ὀρθὴν αἰτησιν
13 ἐκφάνῃ. δι' ὧν μάλιστα καὶ αὐτὸς ἐνοπτρίζεσθαι πέφυκεν, οὔτε διὰ σώματος ὁρατὸς ὧν οὔτε διὰ ψυχῆς αἰσχυρᾶς καὶ ὑπὸ τῆς κακίας ἐσκοτισμένης. κάλλος γὰρ ἐκείνου τὸ ἀκήρατον καὶ φῶς τὸ ζωτικὸν ἀληθείᾳ 25

9 εὐκτέον Schaefer: εὐεκταῖον || θεῷ om. Mai || 12 μάταιος πόνος (supra scr. λόγος) cod. || 13 κτησαμένη Orelli: κτησάμενος || 14 ὃ μὴ] ἂ μὴ Demoph. Sent. 1 || 15 ὧν δὴ cod., ὧν δὲ ed. Mai || 16 δεηθήσῃ Mai: δεηθείσῃ || 17 δεηθῆς ταῦτα N, δεηθῆς εἰς ταῦτα Volkmann p. 10 (cf. Stob. Flor. 5, 30): δέη εἰς ταῦτα || σοι ἀσκουμένη N: σὺ ἀσκουμένη || 18. 19 ὧν ἡ τύχη coni. N, cf. Stob. Flor. 5, 29 || 19 οὐδὲ δεῖ N: οὐδὲ || 22 ἐκφάνῃ Iacobs, ἐκφάνῃ N: ἐκφάνει

- διαλάμπων· κακία δὲ πᾶσα ὑπ' ἀγνοίας διέψευσται καὶ
 ὑπὸ αἰσχυρὸς διέστραπται. ταῦτ' οὖν θέλει καὶ αἰτοῦ
 τὸν θεὸν ἃ θέλει τε καὶ ἔστιν αὐτός, εὖ ἐκείνο γι-
 νώσκουσα ὥς ἐφ' ὅσον τις τὸ σῶμα ποθεῖ καὶ τὰ τοῦ
 5 σώματος σύμφυλα, ἐπὶ τοσοῦτον ἀγνοεῖ τὸν θεὸν καὶ
 τῆς ἐκείνου ἐνοράσεως ἑαυτὸν ἀπεσκότισε, καὶ παρὰ
 πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ὥς θεὸς δοξάζεται. σοφὸς δὲ
 ἄνθρωπος ὀλίγοις γινωσκόμενος, εἰ δὲ βούλει, καὶ ὑπὸ
 πάντων ἀγνοούμενος, γινώσκεται ὑπὸ θεοῦ. ἐπέσθω
 10 τοίνυν ὁ μὲν νοῦς τῷ θεῷ, ἐνοπτριζόμενος τῇ ὁμοι-
 ῳσει θεοῦ· τῷ δὲ νῷ ἢ ψυχῇ· τῇ δ' αὖ ψυχῇ ὑπη-
 ρετείτω τὸ σῶμα, εἰς ὅσον οἶόν τε, καθαρὰ καθαρόν.
 ἀπὸ γὰρ τῶν παθῶν ταύτης μιαινόμενον εἰς αὐτὴν
 πάλιν ἐπαναστρέφεται τὰ μιάσματα. τῇ δὲ ψυχῇ τῇ 14
 15 θεοφιλεῖ καὶ τῷ θεοφιλεῖ νῷ ἐν τῷ καθαρῷ σώματι
 ἔστωσαν καὶ πρᾶξις ἀκόλουθος καὶ λόγος, αἰρετωτέρου
 σοι ὄντος λίθον εἰκῇ βαλεῖν ἢ λόγον, καὶ τὸ ἡττάσθαι
 τάληθ' ἢ λέγοντα ἢ νικᾶν ἀπατῶντα· τὸ γὰρ νικῆσαν
 ἀπάτη ἐν τῷ ἡθελῆ ἡττηται. μάρτυρες δὲ κακῶν ψευ-
 20 δεῖς λόγοι. ἀδύνατον τὸν αὐτὸν φιλόθεόν τε εἶναι
 καὶ φιλήδονον [καὶ φιλοσώματον]. ὁ γὰρ φιλήδονος
 καὶ φιλοσώματος, ὁ δὲ φιλοσώματος πάντως καὶ φι-

1 διέψευσται Orelli: διέψευσθαι || 3 ἔστιν] αἰτεῖ conl. N ||
 4 ἐφόσον τις cod. || 6 καὶ N: καὶ ἄν || 7 δοξάζεται Boissonade
 in *Notices et Extr.* X, 2 p. 284: δοξάζεται || 11 θεοῦ ed. Mai:
 θεόν || 12 σῶμα N: σχῆμα || 14 ἐπαναστρέφει conl. N || 14. 15 τῇ θεο-
 φιλεῖ Mai: τῇ θεοφιλεῖ || 16 πρᾶξις Mai: πράξις || 17 λίθον, cuius
 loco in codice spatium relictum est, supplevit Orelli ex Stob.
 Flor. 34, 11 et al. || καὶ τὸ ἡττάσθαι] καὶ ἡττάσθαι N ||
 18 τάληθ' ed. Orelli: τ' ἀληθ' || 19 ἐν τῷ ἡθελῆ] τῷ ἡθελῆ Volk-
 mann || κακῶν] κακίας N || 20 λόγοι Iacobs: λόγων || 21 καὶ φιλο-
 σώματον del. N || 22 ὁ δὲ φιλοσώματος verba addidit N ex
 Demophili Sent. 44, cf. Pythag. Syr. 86

λοχρήματος, ὁ δὲ φιλοχρήματος ἐξ ἀνάγκης ἄδικος, ὁ δὲ ἄδικος καὶ εἰς θεὸν καὶ εἰς πατέρας ἀνόσιος καὶ εἰς τοὺς ἄλλους παράνομος. ὥστε κἂν ἐκατόμβας θύῃ καὶ μυρίοις ἀναθήμασι τοὺς νεῶς ἀγάλλῃ, ἀσεβής ἐστι καὶ ἄθεος καὶ τῇ προαιρέσει ἱερόσυλος. διὸ καὶ πάντα 5 φιλοσώματον ὥς ἄθεον καὶ μιαρὸν ἐκτρέπεσθαι χρή. 15 καὶ οὐ ταῖς δόξαις οὐκ ἂν χρῆσαιο, τούτῳ μῆτε βίον μῆτε λόγον τοῦ περὶ θεοῦ κοινῶναι. λόγον γὰρ <περὶ> θεοῦ τοῖς ὑπὸ δόξης διεφθαρμένοις λέγειν οὐκ ἀσφαλές· καὶ γὰρ καὶ τάληθῃ λέγειν ἐπὶ τούτων περὶ 10 θεοῦ καὶ τὰ ψευδῇ κίνδυνον ἴσον φέρει. οὔτε αὐτόν τινα προσήκεν ἀνοσίῳ ἐργῶν μὴ καθαρεύοντα φθέργεσθαι περὶ θεοῦ, οὔτε εἰς τοιούτων ἀκοὰς ἐμβάλλοντα τὸν περὶ θεοῦ λόγον οἴεσθαι μὴ μιάνειν· ἀλλ' ἀκροᾶσθαι καὶ λέγειν τὸν περὶ θεοῦ λόγον ὥς 15 ἐπὶ θεοῦ. προσηγείσθω οὖν τοῦ περὶ θεοῦ λόγου τὰ θεοφιλῆ ἔργα, καὶ σιγᾶσθω ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος ἐπὶ πλήθους· ἀνοικειοτάτῃ γὰρ θεολογία κενοδοξία ψυχῆς. νόμιζε αἰρετώτερον εἶναι σιγᾶν ἢ λόγον εἰκῇ προσέσθαι περὶ θεοῦ. ἀξίαν σε ποιήσῃ θεοῦ τὸ μῆδὲν 20 ἀνάξιον θεοῦ μῆτε λέγειν μῆτε πράττειν μῆτε πάντως εἰδέναι ἀξιῶν. ὁ δὲ ἄξιος ἀνθρώπος θεοῦ θεὸς ἂν 16 εἴη. καὶ τιμήσεις μὲν ἄριστα τὸν θεόν, ὅταν τῷ θεῷ τὴν σαυτῆς διάνοιαν ὁμοιώσῃς· ἡ δὲ ὁμοίωσις ἐστὶ διὰ μόνης ἀρετῆς· μόνῃ γὰρ ἀρετῇ τὴν ψυχὴν ἄνω 25

6 φιλοσώματον] φιλήδονον rectius Demophilus || 8 θεοῦ N: θεόν || 8. 9 γὰρ περὶ θεοῦ N: γὰρ θεοῦ || 10 τάληθῃ ed. Orelli: τ' ἀληθῇ cod. || 11. 12 αὐτόν τινα Iacobs: αὐτὲ τινα || 12 προσήκει coni. N || 21 πάντῃ Mai, πάντως Iacobs: πάντα || 23 ὅταν] ἐάν Hierocles p. 24 ed. Gaisf. || 24 ὁμοιώσῃς Hierocl. p. 24 et al.: ὁμοίῳ || 25—285 1, διὰ — εἰκει καὶ] δι' ἀρετῆς· ἡ γὰρ ἀρετὴ τὴν ψυχὴν εἰκει Flor. Monac. 14. cf. Pyth. Syr. 79

ἔλκει καὶ πρὸς τὸ συγγενές. καὶ μέγα οὐδὲν ἄλλο
 μετὰ θεὸν ἢ ἀρετὴ. μείζων ἀρετῆς θεός· θεὸς δὲ
 ἄνθρωπον βεβαιοῖ πράσσοντα καλὰ· κακῶν δὲ πρᾶ-
 ξων κακὸς δαίμων ἡγεμών. ψυχὴ οὖν πονηρὰ φεύγει
 5 μὲν θεόν, πρόνοιαν δὲ θεοῦ εἶναι οὐ βούλεται, νόμον
 τε θείου τοῦ πᾶν τὸ φαῦλον κολάζοντος ἀποστατοῖ
 πάντως. ψυχὴ δὲ σοφοῦ ἀρμόζεται πρὸς θεόν, ἀεὶ
 θεὸν ὁρᾷ, σύνεστιν ἀεὶ θεῷ. εἰ δὲ χαίρει τῷ ἀρχο-
 μένῳ τὸ ἄρχον, καὶ θεὸς σοφοῦ κήδεται καὶ προνοεῖ·
 10 καὶ διὰ τοῦτο μακάριος ὁ σοφός, ὅτι ἐπιτροπεύεται
 ὑπὸ θεοῦ. οὐχ ἡ γλῶττα τοῦ σοφοῦ τίμιον παρὰ
 θεῷ, ἀλλὰ τὰ ἔργα. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ σιγῶν τὸν
 θεὸν τιμᾷ· ἄνθρωπος δὲ ἀμαθὴς καὶ εὐχόμενος καὶ
 θύων μιαίνει τὸ θεῖον. μόνος οὖν ἱερεὺς ὁ σοφός,
 15 μόνος θεοφιλὴς, μόνος εἰδὼς εὐξασθαι. καὶ ὁ σοφίαν 17
 ἀσκῶν ἐπιστήμην ἀσκεῖ τὴν περὶ θεοῦ, οὐ λιτανεύων
 ἀεὶ καὶ θύων, διὰ δὲ τῶν ἔργων τὴν πρὸς θεὸν
 ἀσκῶν εὐσέβειαν. θεῷ γὰρ εὐάρεστος οὔτε δόξαις
 ἀνθρώπων οὔτε σοφιστῶν κεναῖς φωναῖς γένοιτ' ἄν
 20 τις· αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν καὶ εὐάρεστον ποιεῖ θεῷ καὶ
 ἐκθεοῖ τῇ τῆς ἰδίας διαθέσεως ομοιότητι τῷ μετὰ
 ἀφθαρσίας μακαρίῳ· καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀσεβῇ καὶ
 δυσάρεστον ποιεῖ τῷ θεῷ, οὐχ ὑπὸ θεοῦ πάσχων
 κακῶς, ἀγαθοποιὸν γὰρ μόνον τὸ θεῖον, ἀλλ' ὕψ'
 25 ἑαυτοῦ διὰ τε ἄλλα καὶ τὴν περὶ θεοῦ κακὴν δόξαν.
 ἀσεβῆς οὐχ οὕτως ὁ τὰ ἀγάλλματα τῶν θεῶν μὴ
 περιέπων ὥς ὁ τὰς τῶν πολλῶν δόξας τῷ θεῷ

2 μείζων ed. Mai: μείζον || 6 θείου τοῦ N: τοῦ θείου ||
 πᾶν τὸ φαῦλον A. Ceriani: παντός (non πάντα) φαῦλον cod.,
 ubi ὡς solito compendio (superscripto ὁ) indicatur || 7 πάντως
 N: παντός || 11 γλῶττα ed. Orelli: γλώττα || 15 εὐξασθαι] εὐχε-
 σθαι Demophil. Sent. 7 || 21 τῇ τῆς N: τῇ τε

προσάπτων. σὺ δὲ μηδὲν ἀνάξιόν ποτε ὑπολάβῃς περὶ
 θεοῦ μήτε τῆς μακαριότητος αὐτοῦ μήτε τῆς ἀφθαρ-
 18 σίας. οὗτος γὰρ μέγιστος καρπὸς εὐσεβείας τιμᾶν τὸ
 θεῖον κατὰ τὰ πάτρια, οὐχ ὡς ἐκείνου προσδδομένου,
 ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκείνου εὐλαβεστάτης καὶ μακαρίας 5
 σεμνότητος εἰς τὸ σέβας αὐτοῦ ἐκκαλούμενον. βωμοὶ
 δὲ θεοῦ ἱερουργούμενοι μὲν οὐδὲν βλάπτουσιν, ἀμε-
 λούμενοι δὲ οὐδὲν ὠφελούσιν. ὅστις δὲ τιμᾷ τὸν
 θεὸν ὡς προσδόμενον, οὗτος λέληθεν ἑαυτὸν δοξά-
 ζων τοῦ θεοῦ κρείττων εἶναι. οὐ χολωθέντες οὖν οἱ
 θεοὶ βλάπτουσιν, ἀλλ' ἀγνοηθέντες· ὀργὴ γὰρ θεῶν 10
 ἀλλοτρία, ὅτι ἐπ' ἀβουλήτοις μὲν ἡ ὀργή, θεῶν δὲ
 οὐδὲν ἀβούλητον. μὴ τολύνν μλαινε τὸ θεῖον ἀνθρω-
 πίναις ψευδοδοξίαις· οὔτε γὰρ ἐκεῖνο βλάψεις τό γε
 μακάριον διὰ παντὸς καὶ οὐ πᾶσα βλάβη τῆς ἀφθαρ- 15
 σίας ἐξελέγεται, σαντὴν δὲ τυφλώσεις πρὸς τὴν τῶν
 19 μεγίστων καὶ κυριωτάτων διάγνωσιν. σὺ δὲ ταῦτα
 λέγειν με ἡγοῦ <οὐ> παραγγέλλοντα σέβειν· θεὸν γε-
 λοῖος γὰρ ὁ τοῦτο παραγγέλλων ὡς ἐπιδιστάζειν ἐνόν-
 τος περὶ τούτου· καὶ οὐχ ὅτι τινὰ ποιοῦντες ἢ δοξά- 20
 ζοντες περὶ θεοῦ καλῶς τοῦτον σέβωμεν. οὔτε δάκρυα
 καὶ ἡμετεῖς θεὸν ἐπιστρέφουσιν οὔτε θνητοὶ θεὸν
 τιμῶσιν οὔτε ἀναθημάτων πληθὺς κοσμοῦσι θεόν,

1 προσάπτων N ex Laert. Diog. 10, 123: συνάπτων
 ἀνάξιόν ποτε Orelli: ἄξιόν ποτε || 3 τιμᾶν] ἢ τιμᾶν conl. N
 4 κατὰ τὰ πάτρια Lobeck Aglaoph. p. 625: καὶ τὰ πάτρια
 5 εὐλαβεστάτης] εὐαγεστάτης conl. N || 6 ἐκκαλούμενον Volk-
 mann p. 11: ἐκκαλουμένον || 7 βλάπτουσι cod. || 8 ὠφελούσι cod. ||
 10 κρείττων N: κρείττον || 11 βλάπτουσι ed. Mai: βάπτουσι ||
 12 ἀλλότριον Demophil. Sent. 3 || 15. 16 πᾶσα βλάβη τῆς ἀφθαρ-
 σίας] τῆς ἀφθαρσίας πᾶσα βλάβη N || 17 σὺ δὲ N: οὐδὲ ||
 18 ἡγοῦ οὐ N: ἡγοῦ || 18. 19 γελοῖος ed. Mai: γελεῖος || 21 τοῦ-
 τον Mai: τούτους || 22 ἡμετεῖς ed. Orelli: ἡμετεῖς || θνητοὶ
 videtur in codice esse, non θνητοὶ

- ἀλλὰ τὸ ἐνθεον φρόνημα καλῶς ἡδρασμένον συνάπτει
 Θεῷ. χωρεῖν γὰρ ἀνάγκη τὸ ὅμοιον πρὸς τὸ ὅμοιον.
 θνηπολῖαι δὲ ἀφρόνων πυρὸς τροφή καὶ τὰ παρὰ
 τούτων ἀναθήματα ἱεροσύλοις χορηγία τῶν ἀκολασιῶν.
 5 σοὶ δέ, ὥσπερ εἴρηται, νεῶς μὲν ἔστω τοῦ Θεοῦ ὁ ἐν
 σοὶ νοῦς. παρασκευαστέον δὲ αὐτὸν καὶ κοσμητέον
 εἰς καταδοχὴν τοῦ Θεοῦ ἐπιτήδειον. μηδὲ ἐφήμερος
 ὁ κόσμος ἔστω καὶ τὰ τῆς παραδοχῆς καὶ πάλιν
 γέλωτες καὶ ἀφροσύναι καὶ τὸ χῶρημα τοῦ πονηροῦ
 10 δαίμονος.
 εἰς οὖν αἰὲ μνημονεύης ὅτι ὅπου ἂν ἡ ψυχὴ σου 20
 [περιπατῇ] καὶ τὸ σῶμα ἐνεργὸν ἀποτελῇ, Θεὸς παρῆ-
 στεκεν ἔφορος ἐν πάσαις σου ταῖς βουλαῖς καὶ ταῖς
 πράξεσιν, αἰδεσθήσῃ μὲν τοῦ Θεωροῦ τὸ ἄλγηστον,
 15 ἔξεις δὲ τὸν Θεὸν σύνοικον. ἂν τὸ στόμα οὖν σου
 πρόφασιν τινα πράγματος ἄλλου του διαλέγεται, μετὰ
 τῆς γνώμης τὸ φρόνημα τετράφθω πρὸς τὸν Θεόν.
 οὕτως γάρ σοι καὶ ὁ λόγος ἐνθεος ἔσται διὰ φωτὸς
 τοῦ Θεοῦ τῆς ἀληθείας λαμπρυνόμενος καὶ ῥᾶον προ-
 20 χωρῶν. Θεοῦ γὰρ γνώσις ποιεῖ βραχὺν λόγον. ὅπου 21
 δ' ἂν λήθῃ παρεισέλθῃ Θεοῦ, τὸν κακὸν δαίμονα
 ἀνάγκη ἐνοικεῖν· χῶρημα γὰρ ἡ ψυχὴ, ὥσπερ μεμάθη-
 κας, ἢ Θεῶν ἢ δαιμόνων. καὶ Θεῶν μὲν συνόντων
 πράξει τὰ ἀγαθὰ καὶ διὰ τῶν λόγων καὶ διὰ τῶν

1 καλῶς] διαρκῶς Hierocles p. 24 ed. Gaisf. et Demophil.
 Sent. 10 || συνάπτει Hierocles p. 25 et Demoph.: συνάπτεται ||
 3 θνηπολῖαι Hierocles p. 24 et Stob. Flor. 4, 109: θνηπολῖα ||
 4 ἀκολασιῶν N: εὐκόλασιν (non εὐκίλασιν) cod. || 11. 12 ὅπου ἂν
 ἡ ψυχὴ σου περιπατῇ] ὅπου ἂν ἡ ἡ ψυχὴ σου scribendum cum
 Demoph. Sent. 13. ceterum cf. Gnomol. Byz. Wachsm. 9 ||
 16 διαλέγεται Boissonade in *Notices et Extr.* X, 2 p. 284:
 διαλέγεται || 24 πράξει Mai in edit. altera: πράξη

ἔργων· ὑποδεξαμένη δὲ [ψυχῇ] τὸν κακὸν σύννοικον
 διὰ πονηρίας πάντα ἐνεργεῖ. ὅταν οὖν ἰδῇς ἄνθρω-
 πον τοῖς κακοῖς χαίροντα καὶ δρῶντα, γίνωσκε τοῦτον
 ἡρνησθαι μὲν τὸν θεὸν ἐν τῇ γνώμῃ, πονηροῦ δὲ
 δαίμονος ὄντα ἐνδιαττήμα. θεὸν οἱ μὲν εἶναι νομί- 5
 ζοντες καὶ διοικεῖν ἅπαντα τοῦτο γέρας ἐκτήσαντο διὰ
 τῆς γνώσεως καὶ τῆς βεβαίας πίστεως, τὸ μεμαθηκέναι
 ὅτι ὑπὸ θεοῦ προνοεῖται πάντα καὶ εἰσὶν ἄγγελοι
 θεοῖ τε καὶ ἀγαθοὶ δαίμονες ἐπόπται τῶν πραττο-
 μένων, οὓς καὶ λαθεῖν ἀμήχανον. καὶ δὴ τοῦτο οὕτως 10
 ἔχειν πεπεισμένοι φυλάττονται μὲν μὴ διαπίπτειν τοῖς
 κατὰ τὸν βίον, πρὸ ὅψεως ἔχοντες τὴν τῶν θεῶν
 ἀναπόδραστον ἐφόρασιν· εὐγνώμονα δὲ βίον κτησά-
 μενοι μανθάνουσι θεοὺς γινώσκονται τε γινωσκομένοις
 22 θεοῖς. οἱ δὲ μήτε εἶναι θεοὺς πιστεύσαντες μήτε 15
 προνοεῖν θεοῦ διοικεῖσθαι τὰ ὅλα, δίκης κόλασιν πε-
 πόνθασιν τὸ μήτε ἑαυτοῖς πιστεύειν μήθ' ἑτέροις ὅτι
 θεοὶ εἰσὶ καὶ οὐκ ἀλόγῳ φορᾷ διοικεῖται τὰ πάντα.
 εἰς κίνδυνον οὖν ἄφατον ἑαυτοὺς ἐμβαλόντες ἀλόγῳ
 ὀρμῇ καὶ εὐδιαπρώτῳ τοῖς κατὰ τὸν βίον ἐπιτίθενται 20
 καὶ πάντα δρῶσιν ἃ μὴ θέμις, ἀναιρεῖν πειρώμενοι
 τὴν περὶ θεοὺς ὑπόληψιν. καὶ δὴ τούτους μὲν ἀγνοίας
 ἔνεκα καὶ ἀπιστίας θεοὶ διαφεύγουσιν· αὐτοὶ δὲ θεοὺς
 καὶ τὴν ὁπαδὸν τῶν θεῶν δίκην οὔτε φυγεῖν οὔτε
 λαθεῖν δύνανται· βίον δὲ κακοδαίμονα καὶ πλανήτην 25
 ἐλόμενοι ἀγνοοῦντες θεοὺς γινώσκονται θεοῖς καὶ τῇ
 23 δίκῃ τῇ παρὰ θεῶν. καὶ ἂν θεοὺς τιμᾷν οἴωνται καὶ πε-
 πείσθαι εἶναι θεοὺς, ἀρετῆς δὲ ἀμελῶσι καὶ σοφίας,

1 ψυχῇ del. N || 4 ἡρνησθαι Boissonade: ἡρνεῖσθαι ||
 11 τοῖς] ἐν τοῖς N || 18 θεοὶ εἰσὶ N: θεοὶ καὶ εἰσὶ || 23 αὐτοὶ
 δὲ N: αὐτοὺς δὲ || 24 φηγεῖν N: φεύγειν

ἡρουνται θεοὺς καὶ ἀτιμάζουσιν. οὐτε γὰρ ἄλογος
 πίστις δόξα τοῦ ὀρθῶς <ζῆν> ἐπιτυχῆς θεοῦ, οὐτε μὴν
 τὸ τιμᾶν θεοσεβῆς ἄνευ τοῦ μεμαθηκέναι ὅτῳ τρόπῳ
 χαίρει τὸ θεῖον τιμῶμενον. εἰ μὲν γὰρ προχοαῖς ἢ
 5 θνηταῖς τερόμενον πείδεται, οὐκ ἂν εἴη δίκαιον τῷ
 τὴν ἴσιν πάντας ἀμοιβὴν αἰτεῖν μὴ τὴν ἴσιν λαχόντας
 τύχην. εἰ δὲ τούτων οὐδὲν ἦττον, μόνῳ δὲ ἡδεται
 τῷ καθαρεύειν τὴν διάνοιαν, ὃ δὴ δυνατόν ἐκ προαι-
 ρέσεως παντὶ τῷ προσεῖναι, πῶς οὐκ ἂν εἴη δίκαιον;
 10 εἰ δὲ ἐξ ἀμποῖν τὸ θεῖον θεραπνεύμενον ἡδεται,
 ἱερεῖοις μὲν κατὰ δύναμιν, διανοίᾳ δὲ ὑπὲρ δύναμιν
 αὐτὸ τιμητέον. εὐχεσθαι θεῷ οὐ κακόν, ὥς τὸ ἀχα-
 ριστεῖν πονηρότατον. κακῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς θεὸς 24
 αἴτιος, ἀλλὰ αὐτὸς ἑαυτῷ ὁ ἐλόμενος. εὐχὴ ἡ μὲν
 15 μετὰ φαύλων ἔργων ἀκάθαρτος καὶ διὰ τοῦτο ἀπρόσ-
 δεκτος ὑπὸ θεοῦ· ἢ δὲ μετὰ καλῶν ἔργων καθαρά
 τε ὁμοῦ καὶ εὐπρόσδεκτος. τέσσαρα στοιχεῖα μάλιστα
 κεκρατύνθω περὶ θεοῦ· πίστις, ἀλήθεια, ἔρως, ἐλπίς.
 πιστεῦσαι γὰρ δεῖ ὅτι μόνῃ σωτηρία ἢ πρὸς τὸν θεὸν
 20 ἐπιστροφὴ, καὶ πιστεύσαντα ὥς ἐνι μάλιστα σπουδάσαι
 τἀληθῆ γινῶναι περὶ αὐτοῦ, καὶ γνόντα ἐρασθῆναι τοῦ
 γνωσθέντος, ἐρασθέντα δὲ ἐλπίσιν ἀγαθαῖς τρέφειν
 τὴν ψυχὴν διὰ τοῦ βίου. ἐλπίσι γὰρ ἀγαθαῖς οἱ
 ἀγαθοὶ τῶν φαίλων ὑπερέχουσι. στοιχεῖα μὲν οὖν
 25 ταῦτα καὶ τοσαῦτα κεκρατύνθω. τρεῖς δὲ νόμοι δια- 25
 κεκρίσθωσαν οἷδε· εἰς μὲν ὁ τοῦ θεοῦ, ἕτερος δὲ ὁ
 τῆς θνητῆς φύσεως, τρίτος δὲ ὁ θετὸς κατ' ἔθνη καὶ

2 ζῆν addidit Orelli || 7 ἦττον] ποθεῖ conl. N || 8 τῷ καθα-
 ρεύειν ed. Mai: τὸ καθαρεύειν || 14 ἀλλὰ αὐτὸς ed. Mai, ἀλλὰ
 μόνος conl. N: ἀλλὰ νοῦς || 20 πιστεύσαντα N: σπουδάζαντα ||
 21 τἀληθῆ ed. Orelli: τ' ἀληθῆ || 23 διὰ τοῦ βίου N: περὶ
 τοῦ βίου

πόλεις. ὁ μὲν οὖν τῆς φύσεως ἀφορίζων τὰ μέτρα
 τῶν χρειῶν τοῦ σώματος καὶ τὸ ἐν ταύταις δεικνὺς
 ἀναγκαῖον τὸ μᾶτην καὶ περιττοῦ σπουδαζόμενον
 ἐλέγχει. ὁ δὲ θετός τε καὶ κατ' ἔθνη διατεταγμένος
 κατὰ συνθήκην τὴν πρὸς ἀλλήλους κρατύνει κοινω- 5
 νίαν διὰ τῆς πρὸς τὰ τεθέντα ὁμολογίας. ὁ δ' αὖ
 θεὸς ὑπὸ μὲν τοῦ νοῦ σωτηρίας ἕνεκα ταῖς λογικαῖς
 ψυχαῖς κατὰ τὰς ἐννοίας διετάχθη, δι' ἀληθείας δὲ
 τῶν ἐν αὐταῖς πεπραγμένων εὐρίσκεται. παραβαίνεται
 δὲ ὁ μὲν τῆς φύσεως κεναῖς δόξαις ἀγνοηθεὶς ὑπὸ 10
 τῶν τῇ ἄγαν φιλοσοματίᾳ προσκειμένων τῷ σώματι·
 ὑπερβαίνεται δὲ καταφρονούμενος ὑπὸ τῶν ὑπεράνω
 γινομένων τοῦ σώματος καὶ διὰ τὸ σῶμα. ὁ δὲ θετός
 καιρῷ μὲν ὑποτάσσεται ἄλλοτε ἄλλοις γραφόμενος
 κατὰ τὸ βλαῖον τῆς τοῦ κρατοῦντος δυναστείας, εἰς 15
 κόλασιν δὲ ἀπάγει τὸν ἁλόντα, οὔτε τοῦ λαθόντος
 οὔτε τῆς προαιρέσεως ἐφικέσθαι δυνάμενος ἐκάστων.
 26 ὁ δὲ γε θεὸς ἀγνοεῖται μὲν ψυχῇ δι' ἀφροσύνην καὶ
 ἀκολασίαν ἀκαθάρτη, ἐκλάμπει δὲ δι' ἀπαθείας καὶ
 φρονήσεως. καὶ οὔτε ὑπερβῆναι τοῦτον δυνατόν, οὐδὲν 20
 γὰρ τούτου ὑπεράνω, οὔτ' αὐτοῦ καταφρονῆσαι· οὐ
 γὰρ ἐκλάμπει αὐτὸν οἶόν τε ἐν τῷ καταφρονεῖν αὐ-
 τοῦ μέλλοντι· οὔτε τύχαις καιρῶν τρέπεται, ὅτι κρείτ-
 των ἢν τῆς τύχης καὶ πάσης βίας πολυτρόπου ἰσχυρό-
 τερος. νοῦς δὲ αὐτὸν μόνος γινώσκει μεταλλεύων 25

4 ἐλέγχει ed. Mai: ἐλέγχειν || 9 πεπραγμένων Mai: πεπρα-
 μένος cod. locus nondum emendatus || 10 καιναις (supra ai
 scr. s) cod. || 11 ἄγαν Caspar Orelli: ἄγα || 12 ὑπερβαίνεται ed.
 Mai: ὑπερβαίνετο || 14 ὑποτάσσεται coni. N || ἄλλοις N: ἄλλοις ||
 19 ἐκλάμπει ed. Mai: ἐκκλάμπει || 20 τοῦτον nescio quis: τού-
 των || 21 ὑπεράνω N: ὑπεράνω ἀνθρώπων || 23. 24 κρείττων ed.
 Orelli: κρείττον

αὐτοῦ τὴν ἔρευναν καὶ τετυπωμένον ἐν αὐτῷ ἔξευ-
 ρίσκει τροφήν τε ἀπ' αὐτοῦ πορίζει τῇ ὥσπερ σώματι
 αὐτοῦ ψυχῇ. νοῦ γὰρ σῶμα ψυχὴν λογικὴν θετέον,
 ἣν τρέφει ὁ νοῦς τὰς ἐν αὐτῇ ἐννόας, ἃς ἐνετύπωσε
 5 καὶ ἐνεχάραξεν ἐκ τῆς τοῦ θείου νόμου ἀληθείας, εἰς
 ἀναγνώρισιν ἄγων διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ φωτός· καὶ
 διδάσκαλος αὐτὸς γινόμενος καὶ σωτὴρ καὶ τροφεὺς
 καὶ φύλαξ καὶ ἀναγωγός, μετὰ σιγῆς μὲν φθεγγόμενος
 τὴν ἀλήθειαν, τὸν δὲ θεῖον αὐτῆς ἐξελίττειν νόμον
 10 διδούς διὰ τῆς εἰς αὐτὸν ἐμβλέψεως ἐν ταῖς εἰς αὐ-
 τὸν ἐπιβολαῖς ἐν αὐτῇ τετυπωμένον ἐξ αἰδίου ἐπιγι-
 νώσκει. κατανοητέον οὖν πρῶτόν σοι τὸν τῆς φύσεως 27
 νόμον, ἀπο δὲ τούτου ἀναβατέον ἐπὶ τὸν θεῖον, ὃς
 καὶ τὸν τῆς φύσεως διέταξε νόμον· ἀφ' ὧν ὁρμωμένη
 15 οὐδαμοῦ εὐλάβησῃ τὸν ἔγγραφον. οἱ γὰρ ἔγγραφοι
 νόμοι χάριν τῶν μετρίων κεῖνται, οὐχ ὅπως μὴ ἀδι-
 κῶσιν, ἀλλ' ὅπως μὴ ἀδικῶνται. ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος
 ἀληθῶς φιλόσοφος ὥρισται καὶ ἔστιν εὐπόριστος, ὁ δὲ
 τῶν κενῶν δοξῶν ἀόριστός τε καὶ δυσπόριστος. ὁ
 20 οὖν τῇ φύσει κατακολουθῶν καὶ μὴ ταῖς κεναῖς δόξαις
 ἐν πᾶσιν ἀντάρκης· πρὸς γὰρ τὸ τῇ φύσει ἀρκοῦν
 πᾶσα κτήσις ἔστι πλοῦτος, πρὸς δὲ τὰς ἀορίστους
 ὀρέξεις καὶ ὁ μέγιστος πλοῦτος ἔστιν. οὐ σπάνιον γε
 εὐρεῖν ἀνθρώπων πρὸς τὸ τῆς φύσεως τέλος <πένητα>

1 τετυπωμένον Mai: τετυμένον || 8 νοῦ N (cf. Pyth. Syr. 48): οὐ ||
 8 καὶ ἀγωγός Iacobs || μετὰ σιγῆς cod., κατὰ σιγῆς ed. Mai || 9 αὐτῆς ||
 αὐτῇ Iacobs || ἐξελίττειν Iacobs: ἐξελίττων || 14 ὁρμωμένη N:
 ὁρμουμένη vel ὁρμουμένη || 18 ἀληθῶς φιλόσοφος verba delenda
 aut post οὖν (20) inserenda esse coni. N || 22 πλοῦτος Caspar
 Orelli: πλούτου || 23 πλοῦτος ἐστίν. οὐ] πλούτος σπάνις. οὐ
 coni. Iacobs Lect. Stob. p. 126, πλούτος ἔστι πένια Vsener in
 Epic. fr. 202, πλούτος ἔστιν οὐδὲν temptabat N || 24 πένητα
 addidit Vsener in Epic. fr. 471

καὶ πλούσιον πρὸς τὰς κενὰς δόξας. οὐδεὶς γὰρ τῶν
 ἀφρόνων οἷς ἔχει ἀρκεῖται, μᾶλλον δὲ οἷς οὐκ ἔχει
 ὀδυνᾷται. ὥσπερ οὖν οἱ πυρέσσοντες διὰ κακοήθειαν
 τῆς <νόσου> ἀεὶ διψῶσι καὶ τῶν ἐναντιωτάτων ἐπι-
 θυμοῦσιν, οὕτω καὶ οἱ τὴν ψυχὴν κακῶς ἔχοντες δια- 5
 κειμένην πένονται πάντων ἀεὶ καὶ εἰς πολυτρόπους
 28 ἐπιθυμίας ὑπὸ λαιμαργίας ἐμπίπτουσιν. ἀγνεύειν οὖν
 καὶ οἱ θεοὶ δι' ἀποχῆς βρωμάτων καὶ ἀφροδισίων
 προσέταξαν, εἰς τὸ τῆς φύσεως, ἣν αὐτοὶ συνέστησαν,
 ἐπάγοντες βούλημα τοὺς εὐσέβειαν μετιόντας, ὥσάν 10
 παντὸς τοῦ παρὰ τὸ βούλημα πλεονάζοντος μισροῦ
 καὶ θανασίμου. φοβούμενος γὰρ ὁ πολὺς τὸ λιτὸν
 τῆς διαίτης, διὰ τὸν φόβον ἐπὶ πράξεις πορεύεται τὰς
 μάλιστα τοῦτον παρασκευαζούσας. καὶ πολλοὶ τοῦ
 πλούτου τυγχόντες οὐ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν εὖρον, 15
 ἀλλὰ μεταβολὴν μειζόνων. διὸ φασὶν οἱ φιλόσοφοι
 οὐδὲν οὕτως ἀναγκαῖον ὥς τὸ γινώσκειν καλῶς τὸ μὴ
 ἀναγκαῖον, πλουσιωτάτην δὲ εἶναι πάντων τὴν αὐ-
 τάρκειαν καὶ σεμνὸν τὸ μηδενὸς δεῖσθαι λαμβάνονται.
 διὸ καὶ μελετᾶν παρακελεύονται οὐχ ὅπως τι πορι- 20
 στέον ἀναγκαῖον, ἀλλ' ὅπως μᾶλλον θαρρήσομεν μὴ
 29 πορισθέντος. μηδὲ αἰτιώμεθα τὴν σάρκα ὥς τῶν με-
 γάλων κακῶν αἰτίαν μηδ' εἰς τὰ πράγματα τρέπωμεν

3 πυρέττοντες Vsener || 4 τῆς νόσου ἀεὶ Mai: τῆς . . . ἀεὶ ||
 5. 6 διακειμένην ed. Mai: διωκειμένην || 10. 11 ὥσάν παντὸς] ὥς ἅπαντος coni. N || 11 βούλημα corruptum || 12 ὁ πολὺς] ὁ πολυτελής Iacobs Lect. Stob. p. 125 sq. || 13 τὸν φόβον vel τὸ δέος Iacobs: τὸν θεὸν || 14 μάλιστα] μάλιστ' ἂν Vsener in Epic. fr. 478 || 15 οὐ τὴν] οὐ τιν' Vsener in Epic. fr. 479 || 18 πλουσιωτάτην] πλουσιωτάτων Epicurus (fr. 476 Vs.) ap. Clem. Alex. Strom. VI p. 751 || 19 λαμβάνονται] διαβεβαιούνται coni. N, λαμβάνοντας Volkmann || 20 παρακελεύονται ed. Mai: παρακινούνται || 20. 21 ποριστέον] ποριούμεθα coni. Vsener in Epic. fr. 481 || 21 ἀλλ' ὅπως N: ἀλλὰ πῶς

τὰς δυσφορίας, ἐν δὲ τῇ ψυχῇ τὰς τούτων αἰτίας
 μᾶλλον ζητῶμεν καὶ ἀπορρήξαντες πᾶσαν ματαίαν τῶν
 ἐφημέρων ὄρεξιν καὶ ἐλπίδα ὅλοι γενώμεθα ἑαυτῶν.
 ἡ γὰρ διὰ φόβου τις κακοδαιμονεῖ ἢ δι' ἀόριστον καὶ
 5 κενὴν ἐπιθυμίαν· ἃ τις χαλινῶν δύναται τὸν μακά-
 ριον ἑαυτῷ περιποιεῖσθαι λογισμόν. ἐφ' ὅσον δ' ἂν
 ἀμνηχανῆς, λήθῃ τῆς φύσεως ἀμνηχανεῖς· αὐτῇ γὰρ
 ἀορίστους φόβους καὶ ἐπιθυμίας προσβάλλεις. κρεῖσ-
 σον δέ σοι θαρρεῖν ἐπὶ στιβάδος κατακειμένη ἢ τα-
 10 ράττεσθαι χρυσῇν ἐχούσῃ κλίνῃν καὶ πολυτελῇ τρά-
 πεξαν. ἐξ ἐργασίας θηριώδους οὐσίας μὲν πλήθος
 σωρεύεται, βίος δὲ ταλαίπωρος συνίσταται. ἀφυσιο-30
 λόγητον μὴδὲν ἡγοῦ βοώσης τῆς σαρκὸς βοᾶν τὴν
 ψυχὴν. σαρκὸς δὲ φωνὴ μὴ πεινῆν, μὴ διψῆν, μὴ
 15 ὀριγοῦν. καὶ ταῦτα τὴν ψυχὴν χαλεπὸν μὲν κωλύσαι,
 ἐπισφαλὲς δὲ παρακοῦσαι τῆς παραγγελιάσης φύσεως
 αὐτῇ διὰ τῆς προσφνουῦς αὐτῇ ἀνταρκείας καθ' ἡμέραν
 καὶ τὰ παρὰ τῆς τύχης μικρότερα διδάσκειν νομίζειν,
 καὶ εὐτυχοῦντας μὲν γινώσκειν ἀτυχεῖν, δυστυχοῦντας
 20 δὲ μὴ παρὰ μέγα τίδεσθαι τῶν τὸ εὐτυχεῖν· καὶ δέ-
 χεσθαι μὲν ἀθορύβως τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀγαθὰ,

2 ἀπορρίψαντες conl. N || 6 περιποιεῖσθαι N: περιποιῆσαι ||
 7 αὐτῇ Mai, αὐτῇ Orelli, αὐτῇ malit N duce Vsenero in Epic.
 fr. 203: αὐτὸν || 10 χρυσῇ Stob. Flor. 5, 28: χρυσῇ || 11 θηριώ-
 δους N: θηριωδῶν in codice recte legisse videtur Novati (ὦν
 scriptum compendio eo quod habemus in ἀδελφῶν apud Bast.
 Comm. palaeogr. tab. V, 5), θηριώδους ed. Mai || 14 πεινῆν Stob.
 Flor. 101, 13: πινῆν || 15 τῇ ψυχῇ Vsener in Epic. fr. 200 || κωλύσαι
 cod. || 16 παρακοῦσαι cod. || παραγγελλούσης conl. Vsener || 17 διὰ
 τῆς προσφνουῦς αὐτῇ ἀνταρκείας post παρακοῦσαι (v. 16) collocari
 vult Volkmann p. 11 || καθημέραν cod. || 18 παρὰ Vsener in Epic.
 fr. 489: περὶ || τύχης Volkmann p. 11: ψυχῆς || διδάσκειν ed.
 Mai: διδάσκει || 19 εὐτυχοῦντας μὲν Iacobs: εὐτυχοῦντας δὲ ||
 20 παρὰ μέγα Vsener: περὶ μέγα || τῶν τὸ cod., ὦν τὸ ed. Mai,
 τὸ conl. Vsener || 21 ἀγαθὰ] δοκοῦντα ἀγαθὰ Gnomol. Byz. 111

παρατετάχθαι δὲ πρὸς τὰ παρ' αὐτῆς δοκοῦντα εἶναι
 κακά· ὥς ἐφήμερον μὲν πᾶν τὸ τῶν πολλῶν ἀγαθὸν
 ἐστὶ, σοφία δὲ καὶ ἐπιστήμη οὐδαμῶς τύχης κοινωνεῖ.
 31 οὐκ ἀπορεῖν τούτων πόνος ἐστίν, ἀλλὰ φέρειν μᾶλλον
 τὸν ἀνόνητον ἐκ τῶν κενῶν δοξῶν πόνον. ἔρωτι γὰρ 5
 φιλοσοφίας ἀληθινῆς πᾶσα ταραχώδης καὶ ἐπίπονος
 ἐπιθυμία ἐκλύεται. κενὸς ἐκείνου φιλοσόφου λόγος
 ὕψ' οὐ μηδὲν πάθος ἀνθρώπου θεραπεύεται· ὥσπερ
 γὰρ ἱατρικῆς οὐδὲν ὄφελος <εἰ> μὴ τὰς νόσους τῶν σω-
 μάτων θεραπεύει, οὕτως οὐδὲ φιλοσοφίας, εἰ μὴ τὸ 10
 τῆς ψυχῆς ἐκβάλλει πάθος. ταῦτα μὲν οὖν καὶ τὰ
 32 τούτοις ὅμοια ὁ τῆς φύσεως παραγγέλλει νόμος. ὁ δὲ
 θεὸς ἐκβοᾷ ἐν καθαρῷ διανοίας τόπῳ· εἰ μὴ τὸ σῶμα
 οὕτω σοι σννηρητῆσθαι φυλάξεις ὥς τοῖς ἐμβρύοις
 κνοφορουμένοις τὸ χόριον καὶ τῷ σίτῳ βλαστάνοντι 15
 τὴν καλάμην, οὐ γνώσῃ σεαυτὴν· οὐδὲ γὰρ ἄλλος
 ὅστις μὴ οὕτω δοξάζει ἔγνω ἑαυτόν. ὥσπερ οὖν τὸ
 χόριον συγγενόμενον καὶ ἡ καλάμη τοῦ σίτου, τελεω-

1 παρατετάχθαι] πεφράχθαι Gnomol. Byz. || δοκοῦντα εἶναι
 om. Gnomol. Byz. || 2 ὥς N: καὶ ὥς || 2. 3 τὸ τῶν πολλῶν ἀγα-
 θὸν ἐστὶ] τὸ τοιοῦτον ἀγαθὸν καὶ κακὸν Gnomol. Byz. || 3 τύχη
 Gnomol. Byz. || 4 πόνος] κακόν coni. Vsener in Epic. fr. 486 ||
 5 ἀνόνητον ed. Orelli: ἀνώνητον || κενῶν δοξῶν N: κενოდόξων ||
 7 ἐκλύεται] ἐκκρούεται coni. N || 9 εἰ μὴ N: μὴ || 10 θεραπεύει
 Mai: θεραπεύει cod. fortasse praeferebatur οὐδὲν ὄφελος μὴ
 — θεραπευσούσης, cf. Stob. Anth. II p. 22, 19 || 11. 12 τὰ τούτοις] τὰ
 πρὸς τούτοις ed. Mai codice invito || 14 φυλάξεις N: φυλάσῃ ||
 15 κνοφορουμένοις cod. ut videtur, κνοφορουμένων ed. Mai
 χορίον ed. Mai codice invito || 17 οὕτως ἐδόξαεν malit N ||
 18 συγγενόμενον] οὐκ ἔστι μέρος ζωτικὸν τοῦ συγγενομένου
 coni. Bernays Herm. vol. 4 p. 96, οὐκ ἔστι μέρος τοῦ συγγενο-
 μένου ἐμβρύου Volkmann Obs. misc. p. 8 || καὶ ἡ καλάμη
 τοῦ σίτου] καὶ ἡ καλάμη οὐκ οὐσιώδης τοῦ σίτου coni. Ber-
 nays, οὐδ' ἡ καλάμη τοῦ συγγενομένου σίτου Volkmann ||
 18—295, 1 τελεωθέντα (non τριτωθέντα aut τριτωθέντα) cod.,
 τελειωθέντα coni. Gildemeister, τελειωθέντων Bernays

θέντα δὲ δίπτεται ἐκάτερα, οὕτω καὶ τὸ συναρτώμενον
 τῇ ψυχῇ σπαρείσῃ σῶμα οὐ μέρος ἀνθρώπου· ἀλλ'
 ἵνα μὲν ἐν γαστρὶ γένηται, προσυφάνθῃ τὸ χόριον,
 ἵνα δὲ ἐπὶ γῆς γένηται, συνεξύγῃ τὸ σῶμα. ὅσῳ τις
 5 τέτραπται πρὸς τὸ θνητόν, τοσούτῳ τὴν ἑαυτοῦ γνώ-
 μην ἀσύμμετρον παρασκευάζει πρὸς τὸ τῆς ἀφθαρσίας
 μέγεθος· καὶ ὅσῳ τῆς τοῦ σώματος προσπαθείας ἀφί-
 σταται, τοσούτῳ μέτρῳ τῷ θείῳ πελάζει. ὁ συνετός
 ἀνὴρ καὶ θεοφιλὴς ὅσα οἱ ἄλλοι μοχθοῦσι τοῦ σώμα-
 10 τος ἔνεκα, τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς σπουδάζεται ποιῇ-
 σαι, οὐ τὸ μεμνησθαι ὧν ἤκουσεν αὐταρκεῖ εἶναι
 νομίζων, τὸ δὲ ἀνατρέχειν εἰς ἃ δεῖ δι' ὧν ἤκουσεν
 μελετῶν. γυμνὸς δὲ ἀποσταλὲς γυμνητεύων καλέσει 33
 τὸν πέμψαντα· μόνου γὰρ τοῦ μὴ τοῖς ἀλλοτρίοις
 15 πεφορτισμένου ἐπήκοος ὁ θεός, καὶ τῶν καθαρῶν ἀπὸ
 τῆς φθορᾶς ὑπερκείμενος. μέγα ἡγοῦ σοι ἐφόδιον
 εἰς βίον μακάριον τὸ δεδεμένον ἐν φύσει δῆσαι τὸν
 δήσαντα. ἐδέσθημεν γὰρ φύσεως δεσμοῖς οἷς ἡμᾶς
 περιέβαλε, κοιλίᾳ, μορίοις, λαιμῷ, τοῖς ἄλλοις μέρεσι
 20 τοῦ σώματος καὶ ταῖς δι' αὐτῶν χρήσεσι καὶ ἡδυπα-
 θεύαις καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτων φόβοις. εἰν οὖν τούτων
 τῆς γοητείας ὑπεράνω γενώμεθα καὶ τῆς ἐπιβουλῆς
 φυλαξώμεθα τὴν παγίδα, ἐδήσαμεν τὸν δήσαντα. μήτε
 οὖν εἰ ἄρρηγν εἰ μήτε εἰ θήλεια τὸ σῶμα πολυπραγ-

1 δὲ] γὰρ conl. Bernays || δίπτεται τὰ συγγενόμενα ἐκάτερα
 conl. Volkmann || 2 σπαρείσῃ (non παρείσῃ) cod., ἐνσπαρείσῃ
 Bernays Herm. vol. 4 p. 96 || 8 ὁ συνετός] σοφός Demophil.
 Sent. 41 Pyth. Syr. 73 Sext. Sent. 301 || 10 σπουδάζεται] σπου-
 δάζεται ed. Mai invito codice || 10. 11 ποιῇσαι N, ποιῇσαι ed.

Mai: ποιῇ || 17 δεδεμένην conl. N || 20 χρήσεις ed. Orelli: χρή-
 σαισι || 24 εἰ ἄρρηγν N: εἴτε ἄρρηγν || εἰ θήλεια ed. Mai: εἴτε
 θήλεια

μόνει, μηδὲ γυναικα ἰδῆς σπαντήν, ὅτι μηδ' ἐγώ σοι
ὥς τοιαύτη προσέσχον. φεῦγε τῆς ψυχῆς πᾶν τὸ θη-
λυνόμενον, ὥς εἰ καὶ ἄρρενος εἶχες τὸ σῶμα περι-
κείμενον. ἐκ παρθένου γὰρ ψυχῆς καὶ ἡθέου νοῦ
τὰ τικτόμενα μακαριώτατα· ἐξ ἀδιαφθόρων γὰρ τὰ 5
ἄφθορα· ἃ δὲ τίκτει τὸ σῶμα, μιαρὸν πᾶσι τοῖς θεοῖς
34 ἐνομίσθη. μεγάλη οὖν παιδεία ἄρχειν τοῦ σώματος.
πολλάκις κόπτουσί τινα μέρη ἐπὶ σωτηρίᾳ <τῶν λοιπῶν·
σὺ δ' ἐπὶ σωτηρίᾳ> τῆς ψυχῆς ἔτοιμος ἔσο τὸ ὅλον
σῶμα ἀποκόπτειν. ὧν γὰρ ἕνεκα ζῆν ἐθέλεις, <τού- 10-
των χάριν> καὶ ἀποθανεῖν μὴ κατόκνει. ἡγείσθω τοί-
νυν πάσης ὁρμῆς ὁ λόγος ἐξορῶν τούτους δεινούς δε-
σπότας καὶ ἀθέους ἀφ' ἡμῶν· ὅτι καὶ χαλεπώτερον
δουλεύειν πάθεσιν ἢ τυράννοις. ἀδύνατον δ' εἶναι
ἐλεύθερον τὸν ὑπὸ παθῶν κρατούμενον· ὅσα γὰρ 15
35 πάθη ψυχῆς, τοσοῦτοι καὶ ὧμοι δεσπόται. οἰκέτας περὶ
μὴ ἀδικεῖν μηδὲ ὀργιζομένη κολάσης· κολάζειν δὲ μέλ-
λουσα περὶ πρότερον ὅτι ἐπὶ συμφέροντι κολάζεις,
διδούσα αὐτοῖς καιρὸν ἀπολογίας. παραιτοῦ εἰς τὴν
κτῆσιν τούτους ἀνθάδεις. τὰ πολλὰ ἄσκει αὐτουργεῖν· 20
λιτὸν γὰρ καὶ εὐπορον <τὸ τῆς> αὐτουργίας, καὶ δεῖ
ἐκάστῳ τῶν μερῶν πρὸς ὃ ἡ φύσις κατεσκεύασε χρῆ-

4 ἡθέου N: ἡιθέου || 6 μιαρὸν] μιὰρὰ N || 8 μέρη ἐπὶ] non
ad μέρη nomen, sed ad ἐπὶ praepositionem spectat quod in
margine codicis scriptum est ἕνεκα, in quo legendo errarunt
Mai et Kinkel || 8. 9 τῶν λοιπῶν· σὺ δ' ἐπὶ σωτηρίᾳ verba
addidit N || 10. 11 τούτων χάριν addidit Volkmann coll. Stob.
Flor. vol. 4 p. 144 Mein. sive Arsen. p. 736, 11 L. || 12 τούς]
τὰ primitus scriptum erat in cod., corr. pr. m. || 15 τὸν πάθει
δουλεύοντα καὶ ὑπὸ παθῶν κρατούμενον Volkmann cum Gnomol.
Byz. 121 || 17 κολάσης N: κολάζης || 20 τὰ πολλὰ N: τὰ γὰρ
πολλὰ || 21 αὐτουργία Mai, ἢ αὐτουργία vel τὸ αὐτουργίας
Boissonade Anecd. V p. 407, τὸ τῆς αὐτουργίας N: αὐτουρ-
· || 22 κατεσκεύασε N: κατεκέρασε

σθαι τοὺς ἀνθρώπους, τῆς φύσεως ἄλλου μὴ δεομένης.
 τοῖς γὰρ μὴ χρωμένοις τοῖς ἰδίοις, καταχρωμένοις δὲ
 τοῖς ἄλλοις διπλοῦν τὸ φορτίον καὶ πρὸς τὴν δεδω-
 κυῖαν τὰ μέρη φύσιν ἀχάριστον. ψιλῆς δὲ ἔνεκα
 5 ἡδονῆς μηδέποτε χρήσῃ τοῖς μέρεσι· πολλῶ γὰρ κρεῖτ-
 τον τεθνάναι ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι
 κακίαν ἐνδιορθουμένη τῆς
 φύσεως οἷα δὲ οἰκείταις κοινωνοῦσα τιμῆς μετα-
 δίδου τοῖς βελτίοσιν. οὐκ ἔσθ' ὅπως γὰρ οὖν ἄν-
 10 θρωπον ἀδικοῦντα σέβειν θεόν· ἀλλὰ κρηπὶς εὐσε-
 βείας σοι νομίζεσθω ἢ φιλανθρωπία καὶ

1 τοὺς ἀνθρώπους Orelli: τοῖς ἀνθρώποις || δεομένης
 Boissonade Anecd. V p. 407: δεόμενον || 3 τοῖς ἄλλοις] τοῖς
 ἄλλων coni. N || post φορτίον excidiase quaedam coni. N ||
 3. 4 δεδωκυῖαν cod., δεδομένην ed. Mai || 6 ἀκρασίαν] ἀκρασίαις
 al., cf. Gnomol. Byz. 22 || ἀμαυρῶσαι, ut ait Kinkel, incipit
 novum versum, cuius reliqua pars vacua est || 7 ἐνδιορθουμένη]
 ἐπανορθουμένη coni. N || 11 καὶ particula finitur folium, καὶ
 ἐγκράτεια coni. N ex Pyth. Syr. 44 et Sexti Sent. 86

INDICES.

I. INDEX SCRIPTORVM.

- Aeschylus 208, 16.
 Antipater 218, 2.
 Antiphanes *ἐν Μύσταις* 147, 9.
 Antiphon *ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου τῶν ἐν ἀρετῇ πρωτευσάντων* 20, 12.
 Antonius Diogenes v. Diogenes.
 Apollodorus 4, 14. 180, 16.
 Apollonius *ἐν τοῖς περὶ Πυθαγόρου* 18, 8. 12. 17.
 (Apollonius Tyanensis) 163, 16.
 Arimnesti epigramma 19, 1.
 Aristoteles 38, 21. 46, 13. 195, 2. 197, 19. (Hist. anim. 4, 9) 194, 14. (8, 1) 195, 7. (9, 1) 201, 27. (9, 11) 199, 14.
 Aristoxenus 10, 7. 9. 46, 13. *ἐν τῷ περὶ τοῦ Πυθαγορείου βίου* 50, 17. cf. 21, 18. 28, 12. 52, 6. *ἀφηγούμενος τὸν βίον τοῦ Σωκράτους* 9, 1. 12, 14.
 Artemidorus Ephesius *ἐν τῷ πέμπτῳ* 58, 4.
 Asclepiades Cyprius 252, 6.
 Bardesanes Babylonius 256, 10. (Biblia Genes. 1, 2) 63, 12. (Psalm. 148, 3) 33, 24. cf. Moses.
 Carneades 210, 4.
 Chaeremon stoicus 236, 12. 241, 6.
 Chrysippus 209, 16.
 Cleanthes v. Neanthes.
 Clodius Neapolitanus 87, 10. 104, 11.
 Critias 233, 6.
 Cronius 55, 17. 56, 7. 71, 1.
 Democrates (an Democritus?) 267, 18.
 Democritus 195, 3. cf. 267, 18 ann.
 Dicaearchus 26, 2. 48, 4. *peripateticus τὸν ἀρχαῖον βίον τῆς Ἑλλάδος ἀφηγούμενος* 228, 24. 229, 11. 231, 3.
 Diogenes (Antonius) *ἐν τοῖς ὑπὲρ Θουλήν ἀπίστοις* 21, 21. 34, 7.
 Diogenes (Sinopensis) 122, 15.
 Dionysius 32, 23.
 Dionysophanes 24, 7.
 Duris Samius *ἐν δευτέρῳ τῶν ὥρων* 18, 17.
 Empedocles 33, 7. 61, 19. 85, 11. 87, 8. 13. 150, 16. 161, 17. 195, 3. (ed. Stein. v. 392) 61, 21. (401) 225, 22. (405—407) 150, 19. (408—411) 151, 1. (412) 151, 7. (412—414) 157, 17. (415—420) 33, 9. (436. 437) 161, 19.
 (Epicharmus) 42, 8. 116, 19. 213, 21.

- Epicurei philosophi 87, 7. 89, 17. 96, 28. 123, 6. cf. Hermarchus.
- Epicurus 123, 6. 125, 16. 127, 25. Epicuri (Epist. III p. 60, 7 ed. Vsenar.) 285, 26. (Sent. sel. XV p. 74, 15) 123, 11. 291, 17. (fr. 62) 126, 17. (200) 293, 12. (202) 291, 20. (203) 293, 6. (207) 293, 8. (221) 294, 7. (445) 292, 22. (456) 123, 16. (458) 128, 15. (461) 124, 17. (462) 125, 11. (463) 125, 13. (464) 125, 17. (465) 127, 24. (466) 123, 6. (470) 124, 27. (471) 291, 23. (476) 292, 18. (478) 292, 12. (479) 292, 14. (480) 293, 11. (481) 292, 20. cf. 124, 7. (485) 293, 4. (486) 294, 4. (489) 293, 18. (530) 291, 15.
- epigramma (Arimnesti, ut videtur) 19, 1. epigramma templi Epidaurii 149, 17.
- Eubulus 60, 5. *περὶ τοῦ Μῦθρα* 253, 19.
- Eudoxus *ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῆς γῆς περιόδου* 20, 8.
- Eulpeis Carystius 180, 15.
- Euphantus 244, 16.
- Euripides 222, 2. 261, 5. (fr. 475) 261, 9.
- Gregorius Nazianzenus 109, 25.
- Heraclides Ponticus 104, 11.
- Heraclitus 213, 24. (fr. 56 ed. Byw.) 76, 20. (fr. 72 et 67) 63, 17. (fr. 74—76) 64, 22. cf. 264, 6.
- Hermarchus Epicureus 104, 12.
- Hermippus *ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν νομοθετῶν* 267, 24.
- Hesiodus 34, 13. 77, 6. (Op. 116—119) 229, 7. (117 sq.) 227, 17. (134—137) 139, 3. (138 sq.) 139, 8. (200) 227, 16. (277—279) 88, 20. (595) 263, 12. (fr. 248 ed. Rz.) 148, 16.
- Hippobotus 52, 7.
- Homerus 34, 13. 55, 1. 58, 17. 18. 20. 62, 24. 70, 16. 75, 1. 76, 25. 79, 13. 20. 81, 3. *ὁ ποιητής* 56, 9. 63, 22. 67, 16. *Ὀμηρικὸν παράγγελμα* 74, 13. *πλάσμα Ὀμηρικόν* 58, 12. *Ὀμηρικοὶ στίχοι* 30, 16. *Ὀδύσεια* 79, 21. 80, 5. *Homerici flosculi* 259, 9. 277, 27. (ll. A 315 sq.) 184, 7. (B 723) 276, 11. (Δ 35) 96, 11. (Δ 141) 263, 6. (E 341) 265, 18. (E 698) 73, 16. (E 749) 75, 10. (E 751) 75, 7. (I 154) 144, 4. (I 500) 172, 2. (I 524) 112, 20. (I 583) 75, 3. (A 479) 96, 10. (P 51—60) 30, 18. (P 676) 197, 6. (Σ 541) 105, 7. (T 38 sq.) 67, 16. 18. (T 224 sq.) 74, 8. (X 347) 96, 12. (Ω 528) 77, 1. (Od. α 69—72) 80, 5. (α 141 sq.) 96, 14. (γ 142) 277, 16. (λ 122 sq.) 79, 24. (μ 97) 210, 17. (μ 219) 122, 20. (ν 96) 80, 4. (ν 102—112) 55, 3. (τ 23. cf. β 227) 276, 9. (τ 179) 178, 13. (ω 12) 75, 11.
- hymnus in Apollinem 61, 8.
- Iosephus 245, 16. *ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς ἀρχαιολογίας* 245, 18. *ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας* 245, 20. *ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας* (de bello Iud. II, 8, 2—12) 245, 17. 21.
- Ister *ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Κρητικῶν θυσίων* 180, 22.
- Lycus *ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν* 19, 15.

- Manetho *ἐν τῷ περὶ ἀρχαῖσμον*
καὶ εὐσεβείας 180, 8.
medicus quidam 112, 1.
Menander 253, 4. *ἐν Δυσκόλῳ*
147, 18.
Menedemus Pyrrhaeus *ἐν τῷ*
Φιλοκράτους 10, 7.
Moderatus Gaditanus 43, 8.
Moses 176, 26. *ὁ νομοθέτης*
251, 12. *ὁ προφήτης* 63, 12.
Neanthès 17, 17 (libri *Κλεάν-*
θης). 48, 2. 52, 8. *ἐν τῷ*
πέμπτῳ τῶν μυθικῶν 17, 6
(libri *Κλεάνθης*). *ὁ Κυζικην-*
νός 252, 6.
Nicomachus 27, 5. 50, 12.
Numenius 63, 11. 71, 1. *οἱ περὶ*
Νουμήνιον 79, 20.
Orpheus 66, 16. 67, 21. 68, 1.
269, 4. *ὁ θεολόγος* 68, 6.
Pallas *περὶ τοῦ Μῦθου* 181, 3.
254, 12.
Parmenides *ἐν τῷ φυσικῷ* 72, 3.
peripatetici philosophi (*οἱ ἀπὸ*
τοῦ περικλάτου) 87, 6. 89,
15. 104, 13. 220, 14. cf.
Dicaearchus.
Pherecydes Syrius 77, 19.
Philo Byblius 180, 21.
philosophi 77, 22.
Phylarchus 181, 10.
Pindarus 113, 22. *ἐν προσοδίῳ*
205, 12.
Plato 13, 10. 14, 3. 11. 21.
46, 12. 61, 18. 80, 1. 113,
23. 115, 16. 116, 2. 166, 17.
185, 20. 195, 3. 281, 7. *ἐν*
Γοργίᾳ (p. 493 D) 77, 2. (Leg.
IV p. 716 D) 185, 11. (Phaedon.
p. 61 A) 274, 7. (67 B) 280,
5. (83 D) 115, 1. 24. (85 B)
205, 22. (de re publ. I
p. 335 D) 170, 20. *ἐν τῷ*
ἐβδόμῳ τῆς Πολιτείας 61,
22. (p. 514 A) 62, 1. (515 A)
62, 4. (517 A.B) 62, 5. (X
p. 615 D) 71, 17. 76, 21. 77,
16. (Sympos. p. 202 E) 167,
21. (203 B) 67, 24. (Theaet.
p. 173 C—174 A) 113, 7.
(174 C) 115, 21. (174 C.D)
116, 2. (176 E) 114, 10.
Platenici quidam 166, 1.
Plutarchus 15, 20. 207, 6. 220,
13. 233, 12. (sap. conv. c. 16
p. 160 B) 265, 21. (160 B.C)
227, 7. (de solertia animalium
c. 2—5 p. 959 F—963 F) 211,
7. (c. 6 p. 964 A—C) 88, 4.
(vit. Lycurgi c. 8—10) 231,
19.
poeta elegiacus Samius 18, 12.
poetae comici 183, 18. 185,
8. poeta tragicus 183, 12.
poetae 197, 6.
Pythagorae *ἐλεγείων* 25, 5. *ἐπι-*
γράμματα 25, 18. 21. *χρυσᾶ*
ἐπη 38, 22.
Pythagorei 46, 14. 61, 17.
Pythagoreorum carmina 27,
20. 38, 7. 12. libri 19, 10.
46, 7.
Sanchuniathon 180, 20.
Satyrus 270, 1.
scriptor ignotus 202, 19. *οἱ*
τὰς γεωγραφίας ἀναγράφαν-
τες 58, 3. *οἱ τὰς περιηγήσεις*
τῆς νήσου (Ithacae) γράφαν-
τες 55, 15. *περὶ τῶν ζώων*
204, 15. *περὶ ζώων φρονή-*
σεως 199, 13. *περὶ τῶν*
ἱερουργιῶν καὶ θυσιῶν 148,
17. *οἱ παλαιοὶ* 66, 18. 69, 11.
Sopater *ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν*
ἱστοριῶν 147, 22.
Sophocles 69, 7. *ἐν Πολυίδῳ*
148, 20.
Speusippus 46, 13.

304 INDEX NOMINVM ET POTIORVM RERV

- stoici philosophi 64, 3. 87, 6.
89, 15. 104, 13. 187, 21.
220, 14.
Strato physicus 213, 13.
Thaletae paeanes 34, 12.
theologus 68, 6 (Orpheus). 78,
15 (Homerus). 109, 25 (Gregorius Nazianzenus). 165, 15.
theologi 61, 5. 62, 10. 66,
24. 71, 17. 76, 23. 77, 22.
173, 1. 5. 13. 17. 175, 7.
183, 3. 254, 23. θεόσοφοι
164, 18.
Theophrastus 135, 4. 138, 10.
141, 22. 150, 4. 155, 6. 162,
20. 172, 23. 179, 4. 220, 15.
233, 27. 266, 3.
Theopompus 145, 4.
Timaeus 19, 11. ἐν τῇ ἐνάτῃ
10, 4.
tragoediae 276, 10. cf. poeta.
Xenocrates 46, 13. 267, 26.
268, 18.
Xenophon in Symposio (c. 4)
269, 14.
Zeno: οἱ ἀπὸ Ζήνωνος 209, 6.

II. INDEX NOMINVM ET POTIORVM RERV.

- Abaris Hyperboreus 31, 18. 32,
1. 14. αἰθροβάτης 32, 17.
Academia χαρὸν ἐπὶ νοσον 112,
24.
accipitres in Mithrae mysteriis
254, 9. accipiter Apollinis
nuntius 193, 7. Soli gratus
243, 1. accipitris cor ab
hominibus comesum 176, 6.
ἀκουσματικοί Pythagorae di-
scipuli 36, 18. 20.
acropolis Athenarum 160, 11.
ἀδιάφορον 118, 14.
ἄδιφος τροφή v. ἄλιμος.
Aegyptii 19, 23. 22, 20. 23, 2.
63, 13. 72, 4. 241, 6. 242,
10. πάντων λογιώτατοι 135,
4. 155, 20. geometriae stu-
diosi 19, 25. quo anni initio
usi sint 72, 15. quae diis
sacra primum obtulerint 135,
6. non nullis diis animalia
quaedam maxime accepta
esse perspexerunt 242, 18.
animalia venerati sunt 243,
18. 244, 1. aves deos esse
crediderunt 205, 2. diis ani-
malium formam tribuerunt
155, 22. 241, 13. cf. 244, 7.
aquam et ignem coluerunt
242, 3. etiam homini sacra
fecerunt 242, 13. vaccarum
carne vesci nefas duxerunt
141, 14. 186, 4. 238, 20.
sues non sacrificarunt 97, 25.
plantis pepercerunt 100, 23.
mortuorum cadavera con-
dierunt 244, 10. de anima
corporis vinculis soluta quid
statuerint 244, 2. Aegyptii
sacerdotes 20, 15. 20. 23, 1.
236, 11—241, 5. οἱ παρ'
Ἀλγυπτίους σοφοί 74, 21. ὁ
Ἀλγύπτιος 175, 7.
Aegyptus 20, 14. 18. 23, 1.
180, 7. 199, 2. 236, 24. 238,
11. 14. 240, 21. Aegypti
νομοί, Λεοντοπολίτης, Βου-

- σειρήτης, Λυκοπολίτης* 241, 24.
- Aeschylus poeta 148, 6.
- Aesculapius 278, 20.
- Aethalides 41, 19.
- Aethiopia 97, 20.
- Agraulis nympa 179, 18.
- Agraulo Cecropis filiae homines immolatū sunt 179, 18.
- Agrauli sacellum 179, 22.
- Agrigentum 28, 5.
- Agrippa 102, 17.
- αἰθροβάτης* Abaris 32, 17.
- Alexander Magnus 184, 14. 267, 13. 269, 17.
- ἄλεξιάνεμος* Empedocles 32, 16.
- alimenta et vitam et mortem afferunt 265, 21.
- ἄλιμος καὶ ἄδιψος τροφή* 35, 11. 12. 18. 266, 5.
- Amasis (s. Amosis) Aegypti rex 20, 17. 19. homines mactari vetuit 180, 8. 12.
- Ἀμβρακίου* 31, 20.
- ambrosia i. q. mel 67, 15.
- Amilcar v. Hamilcar.
- Amor alatus 205, 12.
- Ἀμφιτρίτη* 210, 17.
- Anabis Aegypti vicus 242, 14.
- Anaxagoras 12, 6.
- Anaximander 18, 17. 22, 19.
- Ancaeus Sami *οἰκιστής* 18, 9.
- Androcles Samius 22, 11. 16.
- anguillae dicto audientes 192, 13.
- anima nostra affectibus deorum trahitur et polluitur 110, 25. 264, 2. anima in sicco corpore habitans melior est 264, 6. cf. 64, 22. anima duplex homini tributa 116, 11. animae occisorum et insepulorum circa corpora morantur 175, 11. 17. anima in arboribus et plantis est 89, 14. 99, 9. animae bru-
- torum animalium nostris *ὁμοούσιοι* 99, 13. animas *ζῶων μαντικῶν* in se recepturi homines quid faciant 176, 4. animarum in nascendi condicionem descendens 63, 9. 17. 65, 1. 66, 2. 69, 15. 23. 70, 8. 71, 21. 73, 11. 15. 74, 5. animae *βουγενεῖς* et *μέλισσαι* 69, 15. 23. animalium portae 76, 23. animae quaedam sunt *δαίμονες ἀγαθοί*, aliae *κακοεργοί* 167, 11. 168, 4. mundi anima 14, 6. 166, 6.
- animalia in theatris occisa 211, 6. animalia *μαντικά* 176, 4. animalium nomina diis et hominibus indita 206, 10. 254, 18. homines ab animalibus nutriti 206, 5.
- ἀνδροποπαγία* 182, 12. 14. 18. 267, 1. cf. Bassari.
- Antiochus (Epiphanes) 245, 6.
- Antisthenes 269, 6. 8. 18.
- (Antoninus Elagabalus) 256, 12.
- apes *βουγενεῖς* 67, 5. 69, 14. Cereris sacerdotes apes dictae 69, 10. luna *μέλισσα* 69, 12. animae *μέλισσαι* 69, 15. 23.
- Aphrodisius Cypriorum mensis 179, 17.
- Apis primus Graecorum legumlator 204, 21.
- Apollo 18, 10. 25, 7. 10. 145, 13. 147, 1. 184, 7. *ὁ θεός* 6, 12. 19. hymnus in Apollinem 61, 8. Apollo *λυκοκτόνος* 101, 5. *λύκειος* et *δελφίνιος* 206, 11. *Πύθιος* 144, 17. *ὁ ἐν Ἰπερβορείοις* 31, 19. 32, 18. Apollinis nuntii accipiter et corvus 193, 7. Apollinis responsa 6, 13. 147, 2. Apollo sacra *κατὰ τὰ πάτρια* iubet fieri 183, 21. Apollinis

- sepulcrum 25, 6. Apollo numerus Pythagoricus 165, 6. Apollonius Tyanensis animalium voces intellexit 190, 1. aquarius signum coeleste 72, 16. domus Saturni 71, 13. aquilae in Mithrae mysteriis 254, 9. aquila Iovis nuntia 193, 7. arapiorum 158, 1. ara Dumatenis pro simulacro fuit 181, 10. Arabes 22, 21. corvorum voces intellegunt 190, 15. Arabia 23, 7. 181, 9. Arcadia 70, 12. 145, 21. 156, 11. Archelaus Anaxagorae discipulus 12, 6. 9. 10. 15. Archippus Pythagoreus 48, 1. 49, 20. Arethusa 192, 14. Argiva Iuno 81, 7. Argivus v. Aristo. aries signum coeleste 72, 21. 73, 3. domus Martis 71, 14. Arignota Pythagorae filia 19, 10. Arimnestus Pythagorae filius, Democriti magister 18, 19. 20. 19, 1. Aristides 11, 9. Aristo Argivus 13, 5. Ἀριστοβοῦλη v. Diana. Aristoclea Delphica 38, 19. Aristodicus Cumaens 204, 25. Aristoteles 198, 8. Aristoxenus 10, 6. 7. 9. ἀρώματα unde dicta sint 136, 7. Asia 145, 5. asinus immundus 218, 2. cattarho laborat 195, 22. a Graecis neque comeditur neque sacrificatur 97, 15. 154, 20. astra exhalatione terrae nuntiantur 64, 5. Astraeus 22, 13. 23, 14. Athenae 158, 15. 18. 160, 11. Athenis Ἕλλεν τε καὶ Ῥωὴν πομπή celebratur 137, 17. Athenienses 139, 23. Erechthei et Praxitheae filiam occiderunt 181, 13. cur in sacris faciendis animalia occiderint 140, 21. Atheniensium legumlator Triptolemus 267, 22. athletarum victus 24, 18. 98, 6. 104, 3. athletarum certamina 111, 7. Atridae 276, 15. Atrides Menelaus 31, 5. Attica 140, 15. 158, 20. 268, 24. Attica dialectus 189, 6. 192, 22. 23. Attici 192, 21. 24. angures quasdam cornicis et corvi voces non intellegunt 191, 1. auster (νότος) 73, 17. 23. 74, 1. 11. 14. 17. australes regiones 75, 13. 16. 76, 1. 11. aves quaedam discunt Graecam linguam 191, 5. aves deorum voluntatem citius quam homines percipiunt 193, 4. cf. 190, 8. aves aliae aliorum deorum nuntiae 193, 6. avium linguam fuerunt qui intellegent 190, 8. 15. 16. Babylon 28, 7. Bardesanes Babylonius 256, 10. Bacchus 65, 21. 70, 13. εἰσπραγμένης 206, 11. ἀμείδιος 180, 13. Bacchi statua tauri cornibus insignis 205, 9. Bactrii canibus senes vivos proiciunt 267, 11. βῆσις 239, 25. Barcas v. Hamilcar. Bassari ἀσθροποπάγοι 139, 10. βηλός 66, 18. Bias 6, 15.

- Bogus Maurusiorum rex 102, 16.
βωμολογία 235, 25.
 boreas 73, 14. 16. 22. 74, 1.
 75, 12. 76, 9. *βορρᾶς* nomi-
 nis origo 76, 7. boreales re-
 giones 76, 4. 10.
 bovem primus mactavit Diomus
 140, 16. 158, 19. bos Taren-
 tinus 29, 9. boum castra-
 torum cornua et vox 196, 11.
 boum morbi 196, 2. 219, 21.
 Brachmanes 256, 5. 6. 18. 17.
 257, 7. 258, 9.
 Buchtunassar v. Nebucadnezar.
βουγενεῖς apes 67, 5. 69, 14.
 animae 69, 15.
βουκλόπος θεός 69, 16.
 Bulgari 181, 22.
Βουσιρτής Aegypti νόμος
 242, 1.
βουτύποι 160, 17.
 Byblius v. Philo (Ind. I).
 cadaverum tactus polluit 255, 7.
 caedes involuntaria non impu-
 nis 91, 7.
 Caesar (Antoninus Elagabalus)
 256, 12.
 Calais Boreae filius 74, 11.
 camelum Graeci non sacrifican-
 runt 97, 21. cameli morbi
 196, 3.
 cancer coeleste signum domus
 Lunae 71, 10. 15. 16. 18. 19.
 72, 17. 75, 15. Aegyptiis
 anni initium 72, 16.
 canes dialecticam artem norunt
 194, 5. canum morbi 196,
 4. 6. 219, 20. 22. canis
 stella 72, 17.
 capra ubi primum interempta
 sit 140, 15.
 capricornus signum coeleste 71,
 5. 9. 10. 13. 16. 18. 20. 72, 5.
 12. 14. Saturni domus 71, 12.
 carnis esus 96, 8. 122, 16. 267, 16.
 robori corporis augendo con-
 ducit 98, 6. 104, 7. humanae
 carnis esus v. *ἀνθρώποφαγία*.
 Carthaginenses ab Etruscis
 victi 146, 21. de Sicilia cum
 Romanis dimicaverunt 182,
 1. homines immolabant 181,
 7. cf. 156, 11.
 Carthago 156, 11. 191, 26.
 Carystius v. Euelpis (Ind. I).
 caseus athletarum victus 104, 3.
 Caspii 267, 7.
 Castricius v. Firmus.
καθαρτής Epimenides 32, 17.
 Catina 28, 4. Catinensis v.
 Charondas.
καταρθωμένος λόγος 187, 22.
 188, 2. 6.
 Caucasus (?) fluvius 31, 9.
 Caulonia (vel potius Caulo-
 niates) portus 48, 11 cum add.
 Cecrops 179, 18.
 Celtici 76, 5.
καττάσσειν 160, 18.
 Centuripini 28, 9.
 Cephallenia 58, 6.
 Ceres 19, 14. 35, 23. 61, 3.
 69, 10. eadem quae Maia
 et Proserpina 255, 2. Cereris
 avis grus 193, 8. *Δημήτριος*
καρπός 136, 17.
 cervi musica mansuefacti 194,
 3. 215, 7. cornua castrati non
 amittunt 196, 12. sacrifican-
 tur 154, 13.
 Chaldaei 17, 12. 19, 24. 20, 2.
 22, 21. 23, 8.
Χαλόβη πελένη 261, 15.
 Charondas Catinensis 28, 6.
 (in) Chio homines immolaban-
 tur 180, 18.
 Christus 82, 23.
 ciconia Iunonis nuntia 198, 8.
 ciconiarum pietas 201, 8.
 Clearchus Arcas 145, 20. 146, 5.
 Cleomenes rex 214, 1.

Clymena suem nolens interfecit 140, 8.
 coitus inquinat 262, 17.
 corda animalium quorundam ab hominibus comeduntur 176, 6.
Κόρη v. Proserpina.
 Corinthus 50, 20.
 cornicis morbi 196, 3.
κοροκόττας 191, 13.
 Coronis priscum Salaminis nomen 179, 16.
 corpus est animae vestis 66, 13. mentis corpus est anima 291, 3.
 corvi in Mithrae mysteriis 254, 8. corvus Apollinis nuntius 198, 7. corvi cor ab hominibus comesum 176, 6.
 Corybantia sacra 150, 15.
 Crassi Romani muraena 192, 10, 11.
 Craterus medicus 99, 1.
 Creophyleus v. Hermodamas.
 Creta 25, 11. 70, 11. 150, 15. 159, 3. 6. 261, 6. *ἐκατομπελλέθρος* 261, 12. *Κρητιναὶ θυσίαι* 180, 23.
 Cretenses 205, 18. *Κρήσσα* 19, 8.
 crex Minervae nuntia 198, 8.
Κρονίδης 139, 8.
Κρόνος v. Saturnus.
 Croton 19, 13. 26, 1. 28, 4. 49, 1.
 Crotoniatae 19, 14. 26, 7. 46, 25.
 Curetes 70, 12. Saturno olim pueros immolabant 180, 23.
Κουρήτων βάνχος 261, 23.
 Cyclops 80, 6.
 Cynus Thrax 206, 9.
Κυδομός 150, 19. 151, 11.
 Cylon Crotoniates 46, 24. 47, 12.
Κυμαίος v. Aristodicus.
κυνάγχη 196, 6.
 cynici 118, 12.
 Cypriorum mensis Aphrodisius

179, 17. rex Pygmalion 252, 8. Asclepiades Cyprius 252, 6.
Κύπρις βασίλεια 150, 21.
 Cyprus 97, 23. 252, 10. Cypri rex Diphilus 180, 2.
κύρβεις 150, 14.
 Cyrus a cane nutritus 206, 9.
 Cyzicus a Mithradate obsessa 108, 11. Neanthes Cyzicenus 252, 6.
 Dactyli Idaei 25, 12.
 daemones 166, 17. 24. daemonum non eadem forma 168, 8. daemonum bonorum et malorum corpora 168, 17. daemones boni 167, 11. 168, 6. 169, 2. 171, 1. 178, 16. 183, 4. 288, 9. mali 168, 4. 18. 183, 4. materiales 175, 4. *οἱ ἐν τῇ καμφοδοτραγωδίᾳ προστάται δαίμονες* 274, 11. boni daemones pericula indicant a malis imminencia 171, 7. mali daemones volunt dii videri 171, 22. cur ab hominibus sollicitentur 174, 2. in malorum hominum animis habitant 281, 24. daemonum *τὸ πνευματικὸν καὶ σαματικὸν* quibus rebus alatur 172, 3.
δαίτροι 160, 19.
 Damon 51, 12. 16. 17. 21.
 Danaides 227, 7.
 Dandamis Indorum legatus 256, 11.
 Darius Hystaspis filius *μαγικῶν διδάσκαλος* 253, 16.
 Daunian ursa 29, 4.
 Delphi 25, 5. 38, 19. 145, 5. 11. 148, 7. *Δελφός* 147, 3.
 Delus 24, 12. 47, 20. 149, 4. 157, 20.
 Democritus Arimnesti discipulus 18, 20.

- Derbices mactant et comedunt cognatos qui consenuerunt 267, 3.
- δερμάτινοι χιτώνες* 109, 17. 25. 174, 25.
- deus nullius rei indigens 281, 21. omnium bonorum auctor 282, 7. 289, 13. mente et ratione praeditus 201, 13. iustissimus 170, 22. in dei mentem nemo penetrat 201, 11. deo similes quo pacto fiamus 172, 18. deus *ὁ ἐπὶ πάντων* 163, 15. 176, 9. 193, 2. *ὁ ἀνατάτω* 14, 4. *ὁ πρῶτος* 15, 9. 166, 3. *ὁ πατήρ* 174, 24. 27. 177, 4. *ὁ ἀριστος* 170, 5. non ab omnibus conspicitur 282, 23. quos audiat 295, 15. deum solus sapiens novit 281, 17. dei summi *ἐκγονοί* 164, 5. dii Ὀλύμπιοι, χθόνιοι, ὑποχθόνιοι 60, 15. *πλανώμενοι* et *ἀπλανεῖς* 165, 12. 166, 13. *ἀόρατοι* 166, 16. *ἀγαθοεργοί* 169, 19. *γενέθλιοι* 274, 6. dii et homines qua ratione differant 195, 9. deorum cognomina ab animalibus repetita 206, 10. aves deorum nuntiae 193, 6. dii animalium formas induunt 205, 14. ad deos quo modo induti debeamus accedere 174, 18.
- dialecticam artem canes norunt 194, 3.
- Diana Ἀραιοπούλη 179, 14. *θηροκτόνος* 101, 5. *λύκαινα* 254, 19. Ἀρτεμῖς numerus Pythagoricus 165, 6.
- διανόησις* 214, 22.
- δικαιοσύνη* numerus Pythagoricus 165, 7.
- διεξεργημένος διὰ πλειόνων* 194, 6.
- Διπλόεια* 140, 17. 160, 11. cf. 158, 18.
- Diogenes 269, 16. 19. 270, 2. 12. *ἡμερόβιος* 270, 5.
- Diomedes 179, 19. Diomedis sacellum 179, 22. Diomedi homines immolati 179, 20.
- Diomus 158, 19. bovem primus mactavit 140, 16.
- Dionysius Platonis magister 13, 4.
- Dionysius Siciliae tyrannus 50, 18. 51, 4. 8. 16. 19. 52, 3. 7. *Διόνυσος* v. Bacchus.
- Dioscouri 278, 19.
- Diospolitae 21, 2.
- Diphilus Cypri rex 180, 2. divinatio quae per exta fit 177, 11.
- Docimus Delphicus 147, 3.
- δωδεκῆδες* 101, 8.
- Dorica dialectus 46, 8.
- δρακεῖν* 197, 5.
- Dracontis lex 268, 23.
- Dumateni quotannis puerum immolabant 181, 8.
- Eleusinia quaedam praecepta 255, 4. 268, 1.
- Empedocles 32, 14. *ἀλεξάνεμος* 32, 16. Parmenidis amasius 7, 18.
- ἐγκύκλια μαθήματα* 16, 6.
- ἐνδιάθετος λόγος* 187, 21.
- ἐννοια* 214, 21.
- Epaminondas 48, 3.
- Epicurei philosophi v. Ind. I.
- Epidaurus 149, 15.
- Epimenides 32, 14. *καθαρήσις* 32, 17.
- Episcopus 140, 8. 14.
- ἐπιθύειν* 146, 14. 184, 5.
- ἡ πον* et *ἡπον* 177, 25.
- equestria certamina 111, 7.
- equus musica delenitur 215, 7. equorum morbi 195, 24. 219,

21. equa gravida ob odorem
extinctae lucernae abortum
patitur 195, 27.

ἔρδειν i. q. θύειν 184, 6.

Errechtheus 181, 13.

Essaei 245, 14. 245, 21—251, 6.

Etrusci v. Tyrrheni.

Eunostus 22, 15. Pythagorae
frater 18, 7.

Euphorbus 41, 18. Panthi filius
30, 15. 31, 4. Phryx 31, 7.

Europa Φωινικογενής 261, 10.

Eurymenes Samius athleta 24,
15.

Eurysthenes 102, 12.

εὐστόμα κελσθω, εὐστόμεϊν 165,
25.

fabis abstinendum esse Pytha-
goras docuit 40, 20—41, 14.
idem in Eleusiniis praecep-
tum erat 255, 5. fabis non
insidunt apes 70, 8.

fel vitae symbolum 69, 19. diis
sacrificabatur 69, 21.

ficus aridae athletarum victus
104, 5.

Firmus Castricius 85, 2. 132,
19. 186, 19. 223, 11.

Gades 43, 8. 102, 16.

Gadra Palaestinae urbs 12, 24.

gallinis abstinere iubebantur
mystae Eleusinii 255, 5.

gallus Cereri sacer 255, 2.

Ganges fluvius 256, 19. 21.

Gelo 181, 8 ann. crit.

gemini coeleste signum domus
Mercurii 71, 15.

glandes comesae et diis oblatae
136, 12.

Glauco 62, 5.

γόητας 173, 27. 174, 3. 6. 175, 18.

Gorgias quando vixerit 3, 2.

Gracii 72, 17. 96, 24. 189, 5.

204, 21. 221, 3. 228, 21. 232,
14. 251, 8. 256, 4. 275, 19.
neque canibus neque equis
neque asinis vescuntur, ve-
scuntur suibus 97, 14. non
camelos aut elephantos diis
offerunt 97, 21. ante pugnam
homines immolasse dicuntur
181, 11. Graecorum dii θη-
ριόμορφοι et alati 205, 9.
Graecorum sophistae 259, 9.
τὰ Ἑλληνικά 228, 23. 231, 3.
Ἑλληνική ἀγωγή 21, 6. Ἑλ-
ληνικαὶ δόξαι 33, 21. Ἑλλη-
νικὸν ἔθος 237, 4. Ἑλλὰς
γλῶσσα 180, 21. 191, 5.

Graecia 27, 2. 48, 3. 97, 22.
229, 1. 270, 18. Magna Grae-
cia 27, 9.

Gratae 30, 18.

grus Cereris nuntia 193, 9.

γυμνοσφιστάι Indorum 256, 3.

Habacum v. Ἀμβακούμ.

Hadrianus ὁ ἀντοκράτωρ 181, 4.

ἄλις θρνός 136, 16. 230, 12.

Hamilcar Barcas, Hannibalis
pater 182, 8. 9. 13.

Hannibal Hamilcaris filius 182,
13.

harmonia sphaerarum et side-
rum 33, 4.

Hebraei 22, 22. 186, 3.

Hecate 146, 8. equus, taurus,
canis, leaena vocatur 206,
13. 254, 21.

ἐκατόμβαι 101, 9. 284, 3.

Heliopolitae 20, 21. 21, 1.

ἥλιον πόλις 180, 7.

ἡμερομένης λόγος 187, 22.

ἡμερόβιος Diogenes 270, 5.

Heraclidarum reditus 4, 12. 102,
11.

herbae diis oblatae 135, 12.

Hercules 24, 6. 35, 23. 273, 19.

βουφάγος 101, 9. Herculis

- fanum Gaditanum 102, 18.
columnae 102, 24.
Hermionensis quidam Apollini
sacrificans 144, 18.
Hermodamas Creophyleus 17,
15. 18, 16. 24, 14.
Hermotimus 41, 19.
heroes 101, 6. heroibus *ἐσχαράαι*
consecrabantur 60, 16.
Hesiodus quando vixerit 5, 16.
20.
(ὁ ἀφ') *ἐστίας λεγόμενος παῖς*
235, 20.
ἐρογραμματαῖς et *ἐροστολισται*
Aegyptii 240, 27. 241, 1.
Hierosolyma 245, 8.
Himera 28, 5.
hippopotamorum impietas 217,
16.
ὀμακοςίων 27, 8.
Homerus 81, 3. quando vixerit
5, 7. 12. 14.
homines sacrificati 156, 10. 179,
5—181, 16.
Horae 75, 4. 10. Horarum et
Solis pompa Athenis cele-
brata 137, 18.
ὠρολόγοι Aegyptii 241, 1.
Horomazes 38, 17.
hostiae divinitus missae 102,
16—103, 18.
hyaena Indica 191, 13.
ὄδροφόροι 159, 19. 160, 6.
Hymettium mel 85, 17.
Hyperborei 32, 1. 18. *ἀμάλ-
λοφόροι* 149, 4. Abaris Hyper-
boreus 31, 19.
Hyracani 267, 7.
Hystaspes Darii pater 253, 16.

Ianuarius 72, 13.
Icarus Atticae pagus 140, 15.
Ichthyophagi 266, 16. cf. 96, 20.
Idaei Dactyli 25, 12. Idaeus
Iuppiter 261, 19. Idaeum
antrum 25, 16.
ignis perpetuus in templis ser-
vatus 135, 20.
Ἴλιον v. Troia.
Imbrus 22, 1.
Indi 189, 5. 191, 18. 256, 16.
Indorum *γυμνοσοφισταί* 256,
1. Indorum legatio ad Cae-
sarem (Antoninum Elagaba-
lum) missa 256, 12. *Ιαδικα*
hyaena 191, 13.
Ἴνοῦς δάκρυον 39, 1 ann. crit.
instrumenta agriculturæ in
sacris habita 136, 21.
Ionia 17, 14. 21, 11. *Ioniae*
κτίσις 4, 14. *Ἰωνικῶς* 165, 25.
Iphicrates (?) hominum sacri-
ficia apud Carthaginienses
sustulit 181, 8.
Iris alata 205, 11.
Isthmia 13, 6.
Italia 18, 4. 21, 21. 25, 4. 26,
1. 27, 5. 10. 22. 28, 16. 31,
13. 46, 20. 182, 14.
Ithaca 55, 1. 58, 7. *Ἰθακήσια*
γῆ 55, 20. *Ἰθακήσιον ἄντρον*
(*σπηλαιο*) 56, 4. 70, 15.
Indaei 155, 5. 245, 21. 251, 6.
Indaeorum abstinencia 97, 19.
245, 6. cf. 186, 3. philoso-
phorum sectae tres 245, 12.
Iuno Argiva 31, 7. Iunonis
templum 18, 21. 29, 17. Iuno-
nis nuntia ciconia 193, 7.
Iunoni ab Aegyptiis homines
immolati 180, 9.
Iuppiter 18, 14. 25, 17. 20. 21.
67, 22. 68, 1. 16. 70, 12. 71,
12. 14. 88, 18. 189, 8. 150,
30. 178, 13. *νῆ Δία* 209, 16.
215, 1. *πρὸς Διός* 129, 18.
Ζάω 25, 21. cf. 261, 11. Iup-
piter a capra nutritus 205,
18. animalium formas induit
205, 15. Iuppiter (Ammon)
205, 8. *Ἰδαίος* 261, 19. *Πολιεὺς*
140, 17. Latiarii Iovis festo

- homines immolati 181, 15.
Iovis prophetae Cretenses 261, 6. Iovis ales aquila 193, 6. Iovis et Iustitiae filius 205, 21.
Iustitia (*Δίκη*) 227, 16. *πάντα ἐφορώσα* 174, 12. *πατὴρ* (an *πάτριος*?) *τῶν θεῶν* 288, 24. Iustitiae filius 205, 21.
- lac athletarum potus 104, 2.
lactis in libationibus usus 75, 20.
Lacedaemon 102, 11. 232, 8.
Lacedaemonii Marti homines immolabant 180, 15. Lacedaemoniorum frugalitas 235, 5. Lycurgus Lacedaemonius 231, 13.
Laconica 231, 27. 232, 17. *Λακωνικὸν σκόμματος ἀνασχέσθαι* 235, 2. *κώδων* ὁ *Λακωνικός* 233, 6.
lacteus orbis 75, 14.
Lamprocles Socratis filius 11, 11.
Laodicea Syriae urbs 181, 5. *Λαυιάριος* v. Iuppiter.
Latini 254, 16.
lavationes recens nuptarum 65, 3.
leaeanae in Mithrae mysteriis 254, 8.
Lemnus 18, 1. 22, 1.
leo ab Aegyptiis colitur 241, 23. leones in Mithrae mysteriis 254, 7. leo signum coeleste domus Solis 71, 11.
Leontica sacra 67, 6. 254, 10.
Leontopolites Aegypti *νομός* 241, 25.
lex divina *ἔγραφο* 106, 20. legum triplex genus 289, 25. leges quo modo ortae sint 90, 12. legibus scriptis olim carebant homines 204, 19. lex Dracontis 268, 23. Rhadamanthi 205, 19. leges Triptolemi 267, 26.
libamenta veterum 150, 9. *Λιβανός* 146, 23. *λιβανωτός* 146, 23.
libra signum coeleste domus Veneris 71, 11. 72, 21.
Libya 35, 24. 102, 15. 181, 7.
Libyes 182, 3.
ligna odorata diis adolentur 136, 11.
lippitudinis contagio 106, 3.
Locri 48, 12. 13. 20. Zaleucus Locrus 28, 7.
locustae ab hominibus esurientibus comesae 102, 15.
Lucani 28, 12.
Luna 71, 15. 165, 14. secundum Stoicos fontium et fluviorum exhalatione nutritur 64, 4. 8. *μέλισσα* 69, 13. animarum porta 76, 24. Lunae ab Arcadibus antra consecrata 70, 12.
luscini pullos cantum docet 194, 16.
Lycaea Arcadium festum 156, 11. *Λύκειος* v. Pan.
Lycopolites Aegypti *νομός* 242, 1.
Lycurgus Lacedaemonius 4, 15. 16. 231, 13.
Lyncus 197, 4.
Lysimachus Aristidis pater 11, 10.
Lysis Pythagoreus 48, 2. 49, 20.
- Maeander 192, 14.
magi 20, 4. 38, 16. 253, 13. tria magorum genera 253, 19.
Magna Graecia 27, 9.
Magnes quidam ditissimus 145, 5.
magnes lapis 265, 8. 15.

Maia eadem quae Proserpina
et Ceres 254, 25. Maias sacer-
dotes 254, 24.
malis Punicis abstinere iubeban-
tur Eleusini mystae 255, 6.
Madus (?) Milesius Thaletis
pater 7, 1.
Marcella marito amico Porphy-
rii orbata 274, 23. Porphyrii
uxor 273, 4. valetudine usa
est infirma 273, 13. verae
philosophiae studiosa fuit
274, 21. per decem menses
cum Porphyrio vixit 276, 2.
Mars 71, 12. 14. 150, 19. 151,
11. Marti a Lacedaemoniis
homines immolabantur 180,
16.
Massagetae 267, 3.
mater *θεῖος* 261, 22.
materia apud Platonem mare
vocatur 80, 2.
μαθηματικοί Pythagorae disci-
puli 36, 17. 18.
matrimonium aversatur philo-
sophus 178, 5.
Maurusii 102, 17.
μαζοφάγοι 122, 14.
medici cuiusdam dictum 112, 1.
mel ex thymo paritur 264, 9.
mellis multae vires 67, 1.
mel mortis symbolum 69, 17.
mellis libamina 137, 15. 150,
11. *νηφάλια* 70, 3. diis inferis
et animabus oblata 69, 18.
75; 20. Persae (Proserpinae?)
67, 13. melle dii aluntur 67,
18. mellis usus in mysteriis
67, 7. mel Hymettium 35, 17.
νησιωτικόν 35, 22.
Melampus animalium voces
intellegebat 189, 27. cf. 190,
18.
μέλισσαι quae dictae sint ab
veteribus 69, 6. 11. 23.
Memphis 20, 21. 21, 1.

Menelaus 31, 5.
Menexenus Socratis filius 11, 12.
menstrua sacerdotes aversan-
tur 176, 24.
Mercurius 71, 11. 15. 146, 8.
alatus 205, 12.
Messapii 28, 12.
Μεταγειτνίων mensis 179, 10.
Metapontinus 19, 21.
Metapontum (*Μεταπόντιον*) 31,
13. 32, 22. 49, 1. 6.
μετεμψύχωσις 254, 3.
Methona 102, 17.
Methydrium Arcadiae oppidum
145, 20. 24.
μυλνν tingere 263, 5.
Milesius v. Thales.
Miletus 22, 18.
Milon athleta 47, 17. 126, 10.
Minerva (*Ἀθηνά*) 78, 14. 79, 5.
17. *ἱππία* 206, 13. Minervae
templum 179, 21. Minervae
aves crex et noctua 193, 8.
Minervae Laodiceae in Syriae
olim virginem, postea cer-
vum immolabant 181, 6.
Minerva numerus Pythagori-
cus 165, 5.
Minos 261, 8.
Mithradates Cyzicum obsidens
103, 11.
Mithras 60, 8. 9. 69, 2. 70, 14. 73,
2. 6. 253, 19. 254, 12. Mithrae
mysteria 181, 3. 254, 4.
μῆτις inquinatio 262, 6.
Mnemosynam quam Pythagoras
dixerit 34, 5.
Mnesarchus Pythagorae pater
17, 3. 5. 8. 11. 18, 4. 11.
21, 24. 23, 15.
Μόρρον *μύσται* 25, 11.
mors *λυσιπνοῦς* 69, 21.
μοχοσφραγιστάι 239, 4.
mundus *αὐτοφνής* 59, 10. mun-
dus deus 166, 13. mundus anima
14, 6. 166, 6.

- muraena Crassi 192, 10.
 Musa 61, 12. *μουσῶν ἀγμονία* 37, 23. *μουσῶν λύρα* 39, 2.
 Musae alatae 205, 10. Musarum fanum 49, 7. Musas quas Pythagoras dixerit 84, 2.
μουσεῖον Crotonae (?) urbis 19, 15.
 Mycenae 81, 6.
 Myia Pythagorae filia 19, 9.
 Myllias Pythagoreus 52, 8.
 Myrto Socratis uxor 11, 9. 12. mysteria 235, 20.
 Naxos 70, 13.
 Nebucadnezar 7, 5.
 nectar i. q. mel 67, 15.
 Nemesis 227, 16.
νηθάριοι σπονδαί 70, 2. *νηθά-
ρια* 150, 9. 10.
 Neptunus 150, 20. *Ἐπικος* 206, 12.
νησιωτικὸν μέλι 35, 22.
 Nilus 135, 5.
 noctua Minervae nuntia 193, 8.
 Nomades 88, 8. 266, 16.
 novilunium Aegyptiorum 72, 18.
 Nox 68, 1.
 numeri Pythagoreorum 43, 7
 —46, 5. 165, 3—8.
 Numidae v. Nomades.
νύμφαι dicuntur αἱ γαμούμεναι
 et αἱ ψυχαί 65, 3. 69, 5.
νυμφῶν τερὸν ἄντρον 58, 10.
 63, 5. nymphae ἀνραιαί 63, 6.
ναῖδες 61, 6. 63, 6. 64, 25.
 65, 15. ὀρεστιάδες 63, 5.
πηγαῖαι 65, 15. ὀδριάδες 65,
 20. 68, 19. 69, 5. 73, 1.
 occidentales mundi partes dae-
 monibus tributae 76, 12.
 Oeneus 75, 2.
 olei in sacrificiis usus 137, 15.
 150, 12.
 oliva semper virens 78, 21.
 Minervae sacra 78, 14. 79, 5.
 athletis victoribus praemio
 datur 79, 6. supplicationibus
 inservit 79, 1. 7.
 olores conservi Socratis 205, 23.
 Olympiacus agōn 270, 17. τὰ
 τῆς ψυχῆς Ὀλύμπια 109, 18.
Ὀλυμπίασιν 24, 18. 29, 19.
 olympias prima 4, 7. 17. 20.
 5, 4. 8. 10. 18. octogesima
 8, 3.
 Olympias Alexandri mater 184,
 13.
 Olympii dii 60, 15.
ὠμάδιος v. Bacchus.
 oraculum Delphicum a Clyme-
 nae marito consultum 140,
 6. oracula 6, 13. 140, 12.
 144, 18. 21. 159, 5. 204, 24.
 orientales mundi partes diis
 tributae 76, 12.
 Orithyia 74, 10.
 Oromagdes v. Horomazes.
 oscitationis contagio 106, 4.
 ovis immunda 218, 2.
 paguri fistularum cantu ex lati-
 bulis eliciuntur 215, 8.
παιπάλη 137, 20.
 palumbes castissimae 201, 1.
 Pan *Λύκειος* 70, 12. Panis spe-
 cies 205, 9.
 Panormus 58, 6.
 Panthus Euphorbi pater 30, 15.
 31, 4.
 Parmenides 7, 18.
 Pasiphae (?) 205, 15.
πέλανα 137, 20.
 Peloponnesus 4, 13. 214, 3.
 perdix Porphyrii 191, 26. per-
 dicum libido 217, 18.
 Persae 60, 2. 189, 11. 192, 24.
 253, 12. 16. Persarum magi
 v. magi. *Περσῆς* 60, 6.
Πέρσης (*Περσεφόνη*?) 67, 13.
 Peucetii 28, 13.
 Phaeaces 58, 11.

- Pharisaei 245, 13.
 Pherecydes Atheniensis 7, 6. 10.
 Pherecydes Syrius 7, 6. 17, 15.
 18, 16. 24, 12. 47, 19. 48, 6.
 Φερρέφαττα, Φερσεφόνη v. Proserpina.
 φιδτία 234, 12.
 Philinus 185, 9.
 Philocrates (?) 10, 10.
 Philoctetes 276, 10.
 philologi 87, 9.
 philosophi peripatetici, stoici,
 Epicurei abstinentiam ab esu
 animalium impugnaverunt 87,
 5. 89, 15. 17. 95, 28. 104,
 11. philosophi multi male
 deos venerantur et falsa de
 diis prodocent 164, 14. 170,
 8. quid philosophi maxime
 necessarium iudicent 292, 16.
 philosophus ut summi dei
 sacerdos a carnium esu ab-
 stinet 176, 9. 177, 4. philo-
 sophus οἰκέτης τοῦ Θεοῦ 178,
 15. πολλῶν ἰστωρ 176, 13.
 daemones non sollicitat nec
 vaticiniis eget 178, 2. matri-
 monium aversatur 178, 5.
 Phintias 51, 7. 19. 52, 2.
 Philiasius 19, 21.
 Phoenices 19, 24. 20, 2. 180,
 20. Saturno homines immo-
 labant 180, 16. suum et vac-
 carum carne abstinebant 97,
 18. 141, 14. 186, 3. Phoeni-
 ces mercenarii in Punico
 bello primo 182, 2. ἡ Φοι-
 νικὴ ἱστορία 180, 19. Pyg-
 malio Phoenix 252, 7.
 Phoenicia 97, 23. 252, 10.
 Phoreynis portus 58, 9. 80, 3. 4.
 Phryx v. Euphorbus.
 φθορὰς pictores τὰς μίξεις
 appellat 263, 7.
 physici 98, 11.
 piscibus vesci vetabantur my-
 stae Eleusinii 255, 5. pisci-
 bus abstinebant Syri 186, 2.
 253, 6. pisces a gentibus
 quibusdam in saxis vel arena
 torrebantur 96, 21. 266, 23.
 pisces coeleste signum domus
 Iovis 71, 14.
 plantae anima praeditae 99, 9.
 Plato 10, 8. 13, 4. 10. 14, 3.
 11. 21. 46, 12. 112, 24. 198,
 9. Πλάτωνες 216, 11.
 Πλούτος caecus 234, 6.
 poetae falsa de diis fingunt 170,
 14.
 Πολιεύς v. Iuppiter.
 polus australis 71, 7.
 Polycrates Samiorum tyrannus
 20, 16. 21, 18. 25, 2.
 Ponticus v. Heraclides (Ind. I).
 πόπανα 146, 25.
 Πόρος 67, 24.
 Porphyrius Carthagini versatus
 est 191, 26. propter Marcel-
 lam uxorem eiusque liberos
 in vitae discrimen est ad-
 ductus 274, 2. Porphyrii ami-
 cus quidam 190, 6. alius
 (Rogatianus) 127, 16.
 portae coeli 75, 4. solis 75,
 11. animarum 76, 23. portas
 transeuntes loqui vetabantur
 a Pythagoreis et Aegyptiis
 74, 22.
 Praxithea 181, 13.
 Procles 102, 12.
 προφηται Aegyptiorum 240, 27.
 προφορικὸς λόγος 187, 21. 188,
 16.
 Proserpina: Κόρη 61, 3. 66, 16.
 69, 11. Περσεφόνη 67, 13
 ann. cr. 103, 12. Φερρέφαττα
 254, 22. Φερσεφόνη 39, 3.
 254, 25. ἱστουροῦσα 66, 16.
 μελιτώδης 69, 11. unde Φερ-
 ρέφαττα dicta sit 254, 22.
 Proserpina eadem quae Maia

- et Ceres 254, 25. Ceres in antro Proserpinam nutrit 61, 3. Proserpinae festum 103, 12. Proserpinae canes (planetae) 39, 3.
- proverbia: τὰ ἀκίνητα κινεῖται 87, 16. τετάρκονται πάντ' ἄνω κάτω 170, 6. ἅλις δρυός 136, 16. 230, 12. γρᾶν ὕθλος 255, 15. Ἰλιάς κακῶν 122, 11. κοινὰ τὰ τῶν φίλων 34, 20. φνυγὴ κακοῦ τὸ ἄμεινον εὐρεῖν 85, 10.
- ψαιστά 146, 23.
- ψυχαγωγοί 75, 20.
- πνυάδες 199, 2.
- Pudor (*Αἰδώς*) 227, 16.
- puerpera impura 255, 7.
- Punicum bellum primum 181, 21.
- Pygmalio Phoenix Cypriorum rex 252, 7. 21.
- Pyrrhaeus v. Menedemus (Ind. I).
- Pyrrhus 41, 20.
- Πυθαγόρας 22, 21. 23, 13. 24, 3. 9, 12. 22, 25, 3. 19, 27, 3. 29, 22. 32, 4. 41, 20. 46, 20. Πυθαγόρου 17, 10. 18, 8. 19, 9. 11, 21, 12. 22, 15. 24, 16. 33, 19. 47, 6. 17, 18. 49, 19. Πυθαγόρεω 19, 1. Πυθαγόρα 23, 14. 24, 7. 20, 47, 7. Πυθαγόραν 17, 14. 18, 4. 14, 20, 14. 27, 13. 18, 32, 21. 47, 14. 48, 5. 10, 49, 6. 13. Πυθαγόρα 31, 12. 48, 15. Pythagorae genus, indoles, res 17, 3—43, . 5. 46, 20—49, 15. Pythagorae victus 35, 6. 269, 5. cf. 40, 9—21. quod ciborum condimentum Pythagoras duxerit 223, 16. quem victum athletis commendavit 24, 18. 104, 2. animalium carne abstinuit 20, 10. 36, 10. 87, 8. 98, 9. 101, 11. 13, 21. cf. 27, 1. 222, 5. 40, 9—20. Pythagorae sacrificia 36, 8. ars physiognomonica 23, 15. 47, 8. ἡμικύκλιον 21, 12. discipuli μαθηματικοί et ἀκουσματικοί 36, 17—22. Pythagorae admonitio etiam ad bruta animalia pertinebat 29, 2. Pythagorae symbola 38, 20—40, 11. apophthegmata 28, 18. 34, 20. 259, 20. praecepta 24, 22. 28, 18. 34, 7. 36, 22—38, 16. 39, 6—41, 17. doctrina numerorum 43, 7—46, 5. cf. 37, 2. philosophia 26, 22—27, 3. 42, 3—46, 19. 195, 8. 222, 5. cf. 187, 15. δῆμον ὀνειρώων voluit esse animas 75, 16. Pythagorae nullus liber extitit 49, 19.
- Πυθαγόρειοι 44, 6. 46, 5. 49, 4. 61, 17 al. Πυθαγόρειος βίος 50, 17. Πυθαγορικοί 46, 11. Pythagorei μαθηματικοί et ἀκουσματικοί 36, 17—22. Pythagoreis bona erant communia 27, 12. Pythagoreorum concordia et fides 50, 12—52, 7. Pythagorei tranquillorum locorum amantes 112, 21. mansueti erga bestias 211, 10. animalibus non vesciebantur (158, 5. 187, 15), nisi forte sacrificantes 104, 10. Pythagoram tanquam deum colebant 27, 13. 17. Pythagoreorum iurandum 27, 20. silentium 26, 20. 74, 20. numerorum doctrina 43, 7—46, 5. 165, 3—8. Pythagorei mundum antrum vocarunt 61, 17. inimicus Pythagoreis extitit Cylon 46, 24.

- Pythagoreorum interitus 47,
16—48, 10. 49, 15—50, 11.
Pythais Pythagorae mater 18,
9. 11. 15.
Pythia 144, 18. 145, 15. 159, 5.
Pythia certamina 13, 6.
Πυθώδε 140, 6.
Python 25, 7.
Pythonax 19, 8.
Rhadamanthus Iovis et Iustitiae
filius 205, 19. 21. per aves
iurabat 205, 2. Rhadamanthi
lex 205, 19.
Rhea 39, 2.
Rhegium 28, 4.
Rhodus 179, 9.
(Rogatianus) Porphyrii amicus
127, 16.
(Roma) ἡ μεγάλη πόλις 181, 15.
Romani 28, 13. 72, 3. 4. Ro-
manis anni initium est aqua-
rius 72, 16. de Sicilia cum
Carthaginiensibus dimica-
runt 182, 1. Hierosolyma
diruerunt 245, 7. Romanorum
bellum cum Iudaeis gestum
250, 9. Crassus Ῥωμαϊκός 192,
10.
ῥῶπος, ῥωπικός, ῥωποπάλης
232, 23.
σάββατον 250, 22.
sacerdotum scientia 176, 17.
abstinentia 236, 2. sacerdoti-
bus non eadem quae ceteris
hominibus concessa sunt 133,
25. 176, 22. sacerdotes gen-
tibus et urbibus deorum fa-
vorem reconciliant 235, 23.
sacerdotes Aegyptii 236, 11
—241, 5. ὁ τοῦ πατρὸς ἱερεὺς
177, 4. μόνος ἱερεὺς ὁ σοφός
285, 14.
sacra sobria 150, 9. 10.
sacrificiis posse divinum numen
corrupti vulgus existimat
184, 12. sacrificia cur diis
debeantur 152, 18. 163, 2.
qualia olim diis oblata sint
135, 12. 156, 1. sacrificia
ἀναιρα 177, 3. ἀποτρόπαια
173, 14. cruenta 138, 4. unde
orta sint 139, 21. impia
existimanda sunt 141, 22.
163, 4. 172, 8. non diis fiunt
sed daemonibus 165, 21. 183,
1. a sacrificiis ἄτιμα ani-
malia et ἀνάπηρα exclusa
sunt 152, 9. 154, 4. in sacri-
ficiis quotidianus cibus ap-
ponitur 149, 20. ψαιστά, λι-
βανωτός, πόπανα diis offe-
runtur 137, 4. 146, 10. 147,
14. 19. 148, 18. 183, 18.
184, 1. vasa in sacrificiis
publicis adhibita 148, 1. di-
versis numinibus diversa de-
bentur sacrificia 163, 15. non
omnia pariter diis grata sunt
162, 16. ad parandum facilia
diis placent 143, 20. 144, 13.
162, 23. pura mente facienda
sunt 149, 6. sacrificia summo
deo offerenda 163, 15. maxi-
mum et optimum sacrificium
184, 23. 185, 1.
Sadducei 245, 13.
sagittarius signum coeleste do-
mus Iovis 71, 12.
Salamis olim Coronis dicta 179,
16.
Samanaeorum mores et dog-
mata 256, 5. 7. 14. 257, 10.
16. 21. 258, 2.
Samii 17, 5. 8. 18, 12. 15. 19,
20. 21, 13. 24, 15. 25, 2.
v. Duris (Ind. I).
Samus 17, 16. 18, 2. 10. 22,
11. 24, 13. 48, 7.
saperae dicto audientes 192,
14.
sapientes v. septem sapientes.

- Saturnalia 72, 4. 9. 179, 13.
 Saturnus 61, 1. 67, 21. 68, 5.
 10. 12. 13. 16. 71, 13. 14.
 71, 9 ann. cr. 72, 10. 150,
 20. *Κρόνον δάκρυον* (mare)
 39, 1 ann. cr. *ὁ ἐπὶ Κρόνον*
βίος 229, 11. Saturno homi-
 nes immolabantur 156, 12.
 179, 10. 180, 19. 181, 1.
 scarabaens ab Aegyptiis colitur
 243, 9.
 scorpius signum coeleste domus
 Martis 71, 12.
 Scyrus 22, 1.
 Scythae 76, 5. 189, 5. 13. *ἀμαξό-*
βιοι 204, 18. homines immo-
 labant 181, 13. 267, 9. vivos
 defodiebant 267, 9. patrum
 carnes epulabantur 206, 17.
 Seleucus theologus 180, 3.
 semidei 101, 6.
 Semiramis a columbis nutrita
 206, 8.
 septem sapientes 6, 7. 26. 98, 11.
 Serapidis cultus 242, 7.
 serpentes comesae 102, 13. ser-
 pentes Aegyptiae (*πινάδες*)
 199, 2.
 Sicilia 27, 22. 28, 16. 31, 13.
 50, 19. 182, 1.
 signa coelestia 71, 9—15.
 Silenus 25, 6.
 Simichus Centuripinorum ty-
 rannus 28, 8.
 Simus *ὁ ἀμμονικός* 19, 3. 6.
 Sirenes 37, 20. alatae 205, 10.
 Socrates 8, 7. 9, 2. 15. 10, 3.
 5. 10. 16. 11, 2. 18. 23. 12,
 7. 12. 19. 98, 12. 198, 8. 269,
 6. 9. 274, 7. per aves et
 canem iurabat 205, 1. 20.
 olores conservos suos appel-
 labat 205, 22. de voluptate
 quid iudicavit 187, 2. Socra-
 ticum obsonium 223, 14. *Σω-*
κράτεις 216, 10.
 Socratici 98, 12.
 Sol 71, 11. 75, 11. 165, 14. *ὁ*
πανόπτης 155, 11. *σαῦρος*
(ταῦρος?), *λεων*, *δρακων*,
λεραξ 254, 20. Soli accipiter
 secundum Aegyptios carissi-
 mus 243, 1. Solis et Horarum
 pompa Athenis celebrata 137,
 18. secundum stoicos maris
 exhalatione nutritur 64, 3.
ἀναμμα νοσέον 64, 7. ani-
 marum porta 76, 24. solis
 animata imago scarabaens
 243, 11.
 somnia divinationis genus 178,
 15. sacerdotis Gaditani som-
 nium 102, 23.
 somno non indulgendum 105,
 17.
 Sopater quidam 158, 19. 159,
 10. 11. 160, 16.
 Sophroniscus Socratis filius 11,
 12.
 Sophroniscus Socratis pater 12,
 19.
σωροσύνη numerus Pythago-
 ricus 165, 7.
 Sothis 72, 17. 18.
 Sparta 232, 2. 234, 6.
 Spintharus 9, 2.
 Stasanor Alexandri praefectus
 267, 12.
 statuae noviciae cum veteribus
 comparatae 148, 10.
 stoici philosophi v. Ind. I.
 Sybaris 28, 4.
 symbola Pythagorae 38, 20—40,
 11. symbola divinationis
 genus 178, 15.
 Syri 17, 7. 189, 6. 10. 192, 24.
 olim animalibus abstinebant
 nec diis animalia sacrificab-
 ant 252, 1. 11. postea non
 epulabantur hostiarum car-
 nes 155, 4. 252, 4. tandem
 carniū esum admiserunt

- 253, 3. piscibus abstinebant
186, 2. 253, 6.
Syria 17, 7. 181, 5.
Syrius v. Pherecydes.
- talpae cor ab hominibus come-
sum 176, 6.
Tarentum 29, 9. 16. 48, 21.
tauri musica mansuefacti 194,
3. luna ταῦρος 69, 13. taurus
signum coeleste domus Vene-
ris 71, 14. 73, 5.
Tauromenium 28, 5. 31, 13.
32, 22.
Taurorum sacrificia 139, 11.
Telanges Pythagorae filius 19, 9.
templa quintrantpuros calceos
gestanto 174, 22.
Tenedus 180, 14.
Terra 68, 10.
τετραπύς 27, 17. 20.
Thales Milesius 6, 14. 26, 7, 3.
Thales idem qui Zamolxis 24, 5.
Theano Pythonactis filia 19, 8.
26, 16.
Thebae 48, 3.
Themistoclea 38, 19 ann. cr.
Theopropi 140, 9. 13.
Thessali cuiusdam splendida
sacra 144, 16.
Thoes 138, 19.
Thoosa 80, 6.
Thracae 24, 2. 76, 5. 189, 6.
homines immolabant 181, 12.
Θράται 115, 22. cf. Cynus.
Thracia 23, 22. 138, 19.
θρίσσαι piscis cantu allicitor
215, 9.
Thule 21, 22.
θύειν, θυσία, θυματήριον,
θυηλά, θυμέλαι unde dicta
sint 136, 1. 184, 3. θύειν
et ἐπιθύειν 184, 4. 5.
thymum siccissimum et ama-
rissimum 264, 10.
θύσλα i. q. δόξα 142, 19. θυσλαί
δημοκρατεῖς 146, 11. 148, 3.
cf. sacrificia.
Tibareni 267, 6.
Timycha 52, 8.
Tiresias animalium voces intel-
legebat 189, 27.
τιθαιβώσσειν 66, 21.
Triopae filiae 25, 9.
Triptolemus Atheniensium le-
gislator 267, 23. 25. 268, 8.
20.
Tripus 25, 8.
τριπύλαι χρυσόκερα 184, 13.
Troglodytarum victus 88, 8.
266, 16.
Troiae excidium 4, 12. 18. 20.
5, 3. 10. 12. Τρωϊκὰ λάφυρα
31, 7.
Τραπεύς v. Apollonius.
Tynnichus 148, 8.
Typhon 205, 13.
Tyria Europa 261, 9.
Tyrrheni 18, 1. 22, 2. 146, 21.
aquilarum voces intellegunt
190, 16. Mnesarchus Tyrrhe-
nus 21, 24.
Tyrrhenus Pythagorae frater
18, 7. 22, 15.
Tyrys Syriae urbs 17, 7. 12.
vaccarum carne Aegyptii et
Phoenices abstinebant 141,
15. 186, 4. 238, 20.
vasa figlina, lignea, viminea
in sacrificiis publicis adhibita
148, 1.
vela in deorum templis meri-
diano tempore obducta 74,
13.
Venus 71, 12. 14. 73, 5.
Vesta 96, 5. 135, 6. cf. ἑστία.
vestes δεσμάτιναι 109, 17. 25.
174, 25.
Victoria alata 205, 11.
vini libamina 137, 14. 150, 13.
155, 10.

320 INDEX NOMINVM ET POTIORVM RERV

- viperae in re medica usus 99,
 1. 4.
 virgo signum coeleste domus
 Mercurii 71, 11.
 Vlixes 58, 11. 79, 20. 80, 7.
 Vlixis socii 203, 14.
 Vranus 68, 6. 9. 13.
 ursa Daunia 29, 4.

 Xanthippa 11, 8. 10.

 Zagrei *βερταλ* 261, 20.

 Zalencus Locrus 28, 7.
ζαλμός a Thracibus pellis ap-
 pellatur 24, 2.
 Zalmoxis sive Zamolxis 23, 22.
 24, 11.
Ζάν v. Iuppiter.
 Zaratus Chaldaeus 23, 8. cf.
 Zoroastres.
Ζήρωνες 216, 11.
 Zetes 74, 11.
 zodiacus orbis 254, 13.
 Zoroastres 60, 5. 12. cf. Zaratus.

B. G. TEUBNER
IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1911.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte *adnotatio critica*, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1350 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen seit Anfang 1910.

a) Griechische Schriftsteller.

- * *Abercili titulus sepulcralis.* Ed. W. Lüdtkke et Th. Nissen. *ℳ* 1.— 1.30.
Aelian de nat. anim. II. XVII, var. hist., epist., fragm. Rec. R. Hercher. 2 voll. *ℳ* 12.90 13.20.
— *varia historia.* Rec. R. Hercher. *ℳ* 1.50 1.90.
Aeneas commentarius poliorceticus. Rec. A. Hug. *ℳ* 1.35 1.75.
* — *tacticus.* Ed. R. Schöne. [U. d. Pr.]
Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II. min. *ℳ* 2.80 3.30.
— Ed. maior (m. Index v. Preuss). *ℳ* 9.20 9.80.
* — *Socratici reliquiae.* Ed. H. Kraus. [U. d. Pr.]
Aeschylli tragoediae. Iter. ed. H. Weil. *ℳ* 2.40 3.—
Einzeln jede Tragödie (Agamemnon. Choephora. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices) *ℳ* — 40 — 70.
— *cantica.* Dig. O. Schroeder. *ℳ* 2.40 2.80.
[—] *Scholia in Persas.* Rec. O. Dähnhardt. *ℳ* 3.60 4.20.
Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm. *ℳ* — 90 1.20.
Alciphronis Rhetoris epistularum lib. IV. Ed. M. A. Schepers. *ℳ* 3.20 3.60.
Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A. Brinkmann. *ℳ* 1.— 1.25.
Alypius: s. Musici.
Ammo: s. Maximus.
Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II. *ℳ* 1.— 1.40.
Anarithus: s. Euclid. suppl.
Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. III. *ℳ* 1.40 1.80.
Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. *ℳ* 7.50 8.60.
Anonymi chronographia syntomos e cod. Matrit. No. 121 (nunc 4701). Ed. Ad. Bauer. *ℳ* 2.— 2.40.
Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.
Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan. Ed. H. Stadtmueller.
Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII). *ℳ* 6.— 6.60.
Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III). *ℳ* 8.— 8.60. [P. 2 in Vorb.]
* Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1—563. Plan. I. I) *ℳ* 8.— 8.60. [P. 2 in Vorb.]
— *lyrica s. lyr. Graec. coll.* Ed. Th. Bergk. Ed. IV cur. E. Hiller et O. Crusius. *ℳ* 3.— 3.60.
Antiphontis orationes et fragmenta. Ed. Fr. Blass. Ed. II. *ℳ* 2.10 2.50.
Antonini, M. Aureli., commentar. II. XII. Rec. I. Stich. Ed. II. *ℳ* 2.40 2.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Antoninus Liberalis:** s. *Mythographi*.
Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg. *M.* 1.30 1.60.
Apollodori bibliotheca: s. *Mythographi*. Vol. I.
Apollonius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.
Applian hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. [Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 10.50 11.60.
Archimedis opera omnia. Ed. et Latine vertit I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80. *Ed. II. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.
Aristeae ad Philocratem epistula c. cot. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
Aristophanis comediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. *M.* 4.— 5.—
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax. *M.* 2.—, 2.50.
 — II: Aves, Lysistrata, Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus. *M.* 2.— 2.50.
 Einzeln jedes Stück *M.* —.60 —.90.
 — cantica. Dig. O. Schroeder. *M.* 2.40 2.80.
Aristotelis ars rhetorica. Ed. A. Boemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
 — de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
 — ethica Nicomachea. Rec. Fr. Susemihl. Ed. II cur. O. Apelt. *M.* 2.10 2.80.
 — magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
 [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Ad. de virtutibus et vitis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.20.
 — politica. Post Fr. Susemihlium rec. O. Immisch. *M.* 3.— 3.50.
 — oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
 — *Holizeta Asynvair.* Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
 — Post Fr. Blassium ed. Th. Thalheim. *M.* 1.50 1.90.
 — de animalibus historia. Ed. I. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.
 — de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
 *— de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Verb.]
 — physica. Rec. C. Prantl. [z. Zt. verg. Neuauf. i. Verb.]
 — de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
 — quae feruntur de coloribus, de auditibus, *physiognomonica*. Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
Aristotelis quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melissa Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
 — de anima II. III. Rec. Guil. Biehler. *M.* 1.20 1.60.
 — parva naturalia. Rec. Guil. Biehler. *M.* 1.80 2.20.
 — metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
 — qui fereb. libr. fragmenta. Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—
 [—] Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleae. Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
 — s. a. Musici.
Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht [z. Zt. verg.]
 — quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos. Vol. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. *M.* 3.60 4.20.
 — Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.
 — scripta minora. Edd. B. Hercher et A. Eberhard. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
Athenaei dipnosophistae II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
Autolycei de sphaera quae movetur I., de orbitibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 2.60 4.—
Babrii fabulae Aesopae. Rec. O. Crusius* Acc. fabul. dactyl. et iamb. roll. Ignatii et al. testrat. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
 — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—
Bacchius: s. Musici.
Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass. Ed. III. *M.* 2.40 2.90.
Batrachomyomachia: s. Hymni Homerici.
Bio: s. Bucoiici.
Blennyomachia: s. Eudocia Augusta.
Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* —.60 1.—
Caecilii Calactini fragmenta. Ed. E. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.
Callistratus: s. Philostratus (min.).
Callinici de vita S. Hypatii I. Ed. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
Cassianus Bassus: s. Geoponica.
Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. *M.* —.60 —.90.
Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40.
Claudianus: s. Eudocia Augusta.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Cleomedes** de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M* 2.70 3.90.
Colluthus: s. Tryphiodorus.
Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M* 1.50 2.—
Corpusculum poesis epicae Graecae Iudibundae. Ed. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. *M* 6.— 7.—
***Damasii vita Isidori**. Ed. J. Hardy. [In Vorb.]
Demades: s. Dinarchus.
Demetrii Cydon. de contemptu. morte or. Ed. H. Deckelmann. *M* 1.— 1.40.
***Demetrii Τόποι Ἐπιστολικοί et Libanii Ἐπιστολικοί Χαρακτήρες** ed. V. Weichert. *M* 2.80 3.20.
Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je *M* 3.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je *M* 1.80 2.80. 6 partes. je *M* —.90 1.20.
 Vol. I. Pars I. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoria. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. *M* —.90 1.20.
 — I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. *M* —.90 1.20.
 — II. Pars I. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androctonem. Adversus Aristocratem. *M* —.90 1.20.
 — II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Ontorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Laocritum. Pro Phormione. In Pantanetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. *M* —.90 1.20.
 — III. Pars I. In Spudiam. In Phaenippum. In Macaristum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euorgum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclonem. Pro corona trierararchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. *M* —.90 1.20.
 — III. Pars 2. In Dionysodorum. In Rubulidem. In Theocrinom. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus. *M* —.90 1.20.
Didymus de Demosthene. Rec. H. Diels et W. Schubart. *M* 1.20 1.60.
Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis *ὅπως τῆς δυνάμεως*. Ed. Fr. Blass. Ed. II. *M* 1.— 1.40.
Diodori bibliotheca hist. Ed. Fr. Vogel et O. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je *M* 6.— 6.60. Vol. IV. *M* 6.80 7.40. Vol. V. *M* 5.— 5.60. [Vol. VI in Vorb.]
Diodori bibliotheca hist. Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je *M* 3.—. Vol. V. *M* 3.75.
Dionisia Oenoandensis fragments. Ord. et expl. J. William. *M* 2.40 2.80.
Dionis Cassii Cocceiani historia Romana. Ed. J. Melzer. 5 voll. Vol. I. *M* 6.— 6.60. Vol. II. *M* 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.]
 — Ed. L. Dindorf. 5 voll. je *M* 2.70. [Vol. I—III vergr.]
Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M* 2.70 3.60. [*Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]
Dionysi Halle. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. *M* 16.— 18.40.
 — opuscula. Ed. H. Usener et L. Badermacher. Vol. I. *M* 6.— 6.60.
 — Vol. II. Fasc. I. *M* 7.—
 — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
Diophanti opera omnia c. Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M* 10.— 11.—
Divisiones Aristoteleae, s. Aristoteles. Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmüller. *M* 2.70 3.20.
Epictorum Graec. fragments. Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M* 3.— 3.60.
Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., senocrionum, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M* 10.— 10.80. Ed. minor. *M* 6.— 6.60.
Epistolae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. *M* 3.90 3.60.
Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.
***Erotheiscriptores Graeci**. Ed. A. Mewaldt. [In Vorb.]
Euclidis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg et H. Menge.
 Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpres Heiberg. *M* 24.60 27.60.
 — VI. Data. Ed. H. Menge. *M* 5.— 5.60.
 — VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M* 5.— 5.60. [Forts. in Vorb.]
 — Supplem.: Anarith. comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. *M* 6.— 6.60.
 —: s. A. Musciol.
Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carm. Graec. rell. Acc. Etemymachiae fragm. Rec. A. Ludwig. *M* 4.— 4.40.
violarium. Rec. I. Flach. *M* 7.50 8.10.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Antoninus Liberalis: s. Mythographi.
 Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg. *M.* 1.20 1.60.
 Apollodori bibliotheca: s. Mythographi.
 Vol. I.
 Apollonius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
 Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.
 Applian hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. [Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 10.50 11.60.
 Archimedis opera omnia. Ed. et Latine vertit I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80. *Ed. II. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.
 Aristonē ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
 Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. *M.* 4.— 5.—
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax. *M.* 9.— 9.50.
 — II: Aves, Lysistrata, Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus. *M.* 2.— 2.50.
 Einzeln jedes Stück *M.* —.60 —.90.
 — cantica. Dig. O. Schroeder. *M.* 2.40 2.80.
 Aristotelis ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
 — de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
 — ethica Nicomachea. Rec. Fr. Susemihl. Ed. II cur. O. Apelt. *M.* 2.10 2.80.
 — magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
 [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Ad. de virtutibus et vitis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.20.
 — politica. Post Fr. Susemihlium rec. O. Immisch. *M.* 3.— 3.50.
 — oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
 — *Πολιτεία Ἀθηναίων*. Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
 — Post Fr. Blassium ed. Th. Thalheim. *M.* 1.50 1.90.
 — de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.
 — de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
 * — de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
 — physica. Rec. C. Prantl. [z. Zt. verg. Neuaufg. i. Vorb.]
 — de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
 — quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica. Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
 Aristotelis quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Mellisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
 — de anima II. III. Rec. Guil. Biehler. *M.* 1.20 1.60.
 — parva naturalia. Rec. Guil. Biehler. *M.* 1.80 2.20.
 — metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
 — qui fereb. libr. fragmenta. Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—
 [—] Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleae. Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
 —: s. a. Musici.
 Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht [z. Zt. verg.]
 — quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos. Vol. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. *M.* 3.60 4.20.
 — Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.
 — scripta minora. Edd. R. Hercher et A. Eberhard. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
 Athenaei dipnosophistae II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
 Autolyei de sphaera quae movetur I., de orbitibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 8.60 4.—
 Babrili fabulae Aesopaeae. Rec. O. Crusius* Acc. fabul. dactyl. et iamb. roll. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
 — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—
 Bacchius: s. Musici.
 Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass. Ed. III. *M.* 2.40 2.90.
 Batrachomyomachia: s. Hymni Homerici.
 Bio: s. Buccolici.
 Blemyomachia: s. Eudocia Augusta.
 Buccolcorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* —.60 1.—
 Caecilli Calactini fragmenta. Ed. E. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.
 Callistratus: s. Philostratus (min.).
 Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
 Cassianus Bassus: s. Geoponica.
 Cebetis tabula. Ed. C. Fraeochter. *M.* —.60 —.90.
 Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40.
 Claudianus: s. Eudocia Augusta.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Cleomedes de motu circulari corporum caelestium** II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
Colluthus: s. Tryphiodorus.
Coranti theologiae Graecae compendium.
 Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
Corpusculum poesis epicae Graecae ludibundae. Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. *M.* 6.— 7.—
***Damasci vita Isidori.** Ed. J. Hardy. [In Vorb.]
Demades: s. Dinarchus.
Demetrii Cydon. de contemn. morte or.
 Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.
***Demetrii Τύποι Ἐπιστολικοί et Libanii Ἐπιστολμαῖοι Χαρακτήρες** ed. V. Weichert. *M.* 2.60 3.20.
Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 2.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 1.80 2.20. 6 partes. je *M.* —.90 1.20.
 Vol. I. Pars I. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoria. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. *M.* —.90 1.20.
 — I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. *M.* —.90 1.20.
 — II. Pars I. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Andronem. Adversus Aristocratem. *M.* —.90 1.20.
 — II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Laecritum. Pro Phormione. In Pantaeonem. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. *M.* —.90 1.20.
 — III. Pars I. In Spudiam. In Phaenippum. In Macaristum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polycelem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. *M.* —.90 1.20.
 — III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus. *M.* —.90 1.20.
Didymus de Demosthene. Rec. H. Diels et W. Schubart. *M.* 1.20 1.50.
Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis ὅλη τοῦ δαδενκασίας. Ed. Fr. Blass. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
Diodori bibliotheca hist. Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je *M.* 6.— 6.60. Vol. IV. *M.* 6.80 7.40. Vol. V. *M.* 5.— 5.60. [Vol. VI in Vorb.]
Diodori bibliotheca hist. Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je *M.* 3.—. Vol. V. *M.* 3.75.
Diogenis Oenoandensis fragmenta. Ord. et expl. J. William. *M.* 2.40 2.80.
Dionis Cassii Cocceiani historia Romana. Ed. J. Melzer. 5 voll. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.]
 — Ed. L. Dindorf. 5 voll. je *M.* 2.70. [Vol. I—III vergr.]
Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M.* 2.70 3.60. [*Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]
Dionysi Halle. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. *M.* 18.— 18.40.
 — opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.
 — Vol. II. Fasc. I. *M.* 7.—
 * — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
Diophranti opera omnia c. Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—
Divisiones Aristoteleae, s. Aristoteles.
Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.
Epicorum Graec. fragmenta. Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.
Ephicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gomolog. Ephict. rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.
Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. *M.* 3.30 3.60.
Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.
***Eroticiscriptores Graeci.** Ed. A. Mewaldt. [In Vorb.]
Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.
 Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpres est Heiberg. *M.* 24.60 27.60.
 — VI. Data. Ed. H. Menge. *M.* 5.— 5.60.
 — VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60. [Forts. in Vorb.]
 — Supplm.: Anarithi comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.
 —: s. a. Musiol.
Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carm. Graec. rell. Acc. Blenymachiae fragm. Rec. A. Ludwig. *M.* 4.— 4.40.
 — violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.10.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- *Euripidis cantica dig. O. Schroeder. *M* 4.— 4.40.
— tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M* 7.80 9.80.
Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M* 2.40 2.90.
— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenix. *M* 2.40 2.90.
— III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M* 3.— 3.60.
Einzelne jede Tragödie *M* — 40 — 70.
Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M* 23.60 25.80.
Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.
Fabulae Romanenses Graec. conser. Rec. A. Eberhard. Vol. I [Vergr. Forts. erscheint nicht.]
Florilegium Graecum in usum primi gymnastiorum ordinis collectum a philologis Afrania. kart. Fasc. 1—10 je *M* —.50; Fasc. 11—15 je *M* —.60.
Hieru unentgeltlich an Lehrer: Index argumentorum et locorum.
Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichteste Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.
Galenii Pergameni scripta minora. Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M* 7.50 9.20.
— institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. *M* 1.20 1.60.
— de victu attenuando I. Ed. C. Kalbfleisch. *M* 1.40 1.80.
— de temperamentis. Ed. G. Helmreich. *M* 2.40 2.80.
— de usu partium II. XVII. Rec. G. Helmreich. 2 voll. Vol. I. Libb. I—VIII. Vol. II. Libb. IX—XVII. je *M* 8.— 8.60.
Gaudentius: s. Musici.
Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. *M* 10.— 10.80.
Georgii Aepopol. annales. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. 11.60 14.—
Georgii Cypr. descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Geizer. Adi. s. 4 tabb. geograph. *M* 8.— 8.50.
Georgii Monachi Chronicon. Ed. O. de Boor. Vol. I. II. *M* 18.— 19.20.
Heliadori Aethiopiae. II. X. Ed. I. Bekker. *M* 2.40 2.90.
Hephaestionis enchiridion. c. comm. vet. ed. M. Conbruch. *M* 8.— 8.60.
Heracliti quaestiones Homericae. Ed. Societatis Philologiae Bononiensis sodales. *M* 3.60 4.—
—: s. a. Mythographi.
Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Ed. O. Kroil et P. Viereck. *M* 1.80 2.20.
Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. *M* 1.20 1.60.
Herodoti historiarum II. IX. Ed. H. B. Dietsch. Ed. II cur. H. Kallenberg. 2 voll. [je *M* 1.35 1.80] *M* 2.70 3.60.
Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M* —.80 1.10.
Fasc. II: Lib. 3. 4. *M* —.80 1.10.
— II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M* —.60 —.90.
Fasc. II: Lib. 7. *M* —.45 —.75.
Fasc. III: Lib. 8. 9. *M* —.60 —.90.
*Herodae mimiambl. Acc. Phoenicis Coronistae, Matili mimiambl. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M* 2.40 2.80.
Ed. maior. [U. d. Fr.]
Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druckwerke u. Automaten theater, gr. u. dtsch. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. ab. Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv s. Pneumatik. *M* 9.— 9.80. Suppl.: D. Gesch. d. Textüberliefgr. Gr. Wortregister. *M* 3.— 3.40.
— Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruv, Philus, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M* 8.— 8.80.
— Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrg. von H. Schöne. M 116 Fig. *M* 8.— 8.80.
— Vol. IV. Ed. Heiberg. [U. d. Fr.]
Hesiodi carmina. Rec. A. Bzsch. Ed. II. *M* 1.80 2.30.
Hesychii Milesii qui fertur de viris III. I. Rec. I. Flach. *M* —.80 1.10.
Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. *M* 1.20 1.60.
Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. O. Manitius. *M* 4.— 4.60.
Hippocratis opera. 7 voll. Rec. H. Kuehlein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M* 6.— 6.60. Vol. II. *M* 5.— 5.50. [Fortsets. noch unbestimmt.]
Historiae Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. [s. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf. Illas. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je \mathcal{M} —.75 1.10.] \mathcal{M} 1.50 2.20. [In I Band geb. \mathcal{M} 2.—] Pars I: Il. 1—12. Pars II: Il. 13—24.
- Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je \mathcal{M} —.75 1.10.] \mathcal{M} 1.50 2.20. [In I Band geb. \mathcal{M} 2.—] Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.
- Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. min. [je \mathcal{M} —.75 1.10.] \mathcal{M} 1.50 2.20.
- Hymni Homerici acc. epigrammatis et Batrachomyomachia. Rec. A. Baumeister. \mathcal{M} —.75 1.10.
- Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blas. Ed. III. [Vergr. Neubearb. v. Jensen in Vorb.]
- Iamblichi protreptici. Ed. H. Pistelli. \mathcal{M} 1.80 2.20.
- de communi math. scientia I. Ed. N. Festa. \mathcal{M} 1.80 2.20.
- in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. \mathcal{M} 2.40 2.80.
- * — vita Pythagorae. Ed. L. Deubner. [In Vorb.]
- Ignatius Diaconus: s. Babrius u. Nicophorus.
- Inc. auct. Byzant. de re milit. I. Rec. R. Vári. \mathcal{M} 2.40 2.80.
- Inscriptiones Graecae ad illustrandas dialectos selectae. Ed. F. Solmsen. *Ed. III. \mathcal{M} 1.60 2.—
- * — Latinae Graecae bilinguae. Ed. F. Zilken. [In Vorb.]
- Iohannes Philoponus: s. Philoponus.
- Iosephi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. \mathcal{M} 26.— 29.—
- Isael orationes. Ed. O. Scheibe. \mathcal{M} 1.20 1.60.
- Ed. Th. Thalheim. \mathcal{M} 2.40 2.80.
- Isocrati orationes. Rec. H. Benseler. Ed. II cur. Fr. Blass. 2 voll. \mathcal{M} 4.— 4.80.
- * Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec. O. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neubearbeit. von Fr. Cumont u. J. Bidez in Vorb.]
- Iustulani imp. novellae. Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. \mathcal{M} 10.50 11.60.
- — Appendix (I). \mathcal{M} —.60 1.—
- — Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. \mathcal{M} 1.20 1.60.
- Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius.
- * Libanii opera. Rec. R. Foerster. Vol. I—V. \mathcal{M} 55.— 59.40. Vol. VI. [Unter d. Presse.]
- *Ἐπιστολικάτοι Χαράκτις*; s. Demetrius.
- Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. [6 part. je \mathcal{M} 1.05 1.40.] 3 voll. \mathcal{M} 6.30 7.50.
- Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. lib. I—XIV. \mathcal{M} 2.80 3.20. Fasc. II. [U. d. Fr.]
- Luciani opera Prolegg. \mathcal{M} 1.— 1.25.
- [—] Scholia in Lucianum. Ed. H. Babs. \mathcal{M} 6.— 6.60.
- Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel. \mathcal{M} 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. \mathcal{M} —.90 1.30. Ed. minor. \mathcal{M} —.60 —.90.
- Lydi I. de estentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. \mathcal{M} 6.— 6.60.
- de mensibus I. Ed. R. Wünsch. \mathcal{M} 5.20 5.80.
- de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. \mathcal{M} 5.— 5.60.
- Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. \mathcal{M} 3.— 3.60. Ed. minor. \mathcal{M} 1.20 1.60.
- Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gasensis. Ed. soc. philol. Bonn. sodales. \mathcal{M} 2.40 2.80.
- Maximiet Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. \mathcal{M} 1.80 2.20.
- * Maximi Tyrti philosophumena. Ed. H. Hobein. \mathcal{M} 12.— 12.60.
- Menandrea. Ed. A. Körte. Ed. maior \mathcal{M} 3.— 3.40. Ed. minor \mathcal{M} 2.— 2.40.
- Metrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephæstion. \mathcal{M} 2.70 3.20.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. 2 voll. Vol. I: Scriptores Graeci. \mathcal{M} 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Romani. \mathcal{M} 2.40 2.80.] \mathcal{M} 5.10 6.—
- Moschus: s. Bucolici.
- Musici scriptores Graeci. Aristoteler, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudapianus, Alypius et melodicorum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. \mathcal{M} 9.— 9.80.
- — Supplementum: Melodicarum rell. \mathcal{M} 1.20 1.60.
- Musonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense. \mathcal{M} 3.20 3.80.
- Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediasimi lib. de Herouliis laboribus. Ed. R. Wagner. \mathcal{M} 3.60 4.20.
- Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περί ἱστορικῶν παθῶν*, ed. P. Sokolowski. Antonini Liberalis *μεταμορφώσεων αὐταγυγῆ*, ed. E. Martini. \mathcal{M} 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. \mathcal{M} 2.40 2.80.
- Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catarismi. Ed. Olivieri. \mathcal{M} 1.20 1.60.
- Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περί ἀπίστων*, Heracliti lib. *περί ἀπίστων*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. \mathcal{M} 2.80 3.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Rabe. 2 voll. \mathcal{M} 3.20 4.10.
 Testamentum Novum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V. \mathcal{M} 2.25 2.75.
 Themistii paraphrasae Aristotelis II. Ed. L. Spengel. 2 voll. \mathcal{M} 9.— 10.20.
 Theocritus: s. Bucolici.
 Theodoretii Graec. affect. curatio. Rec. H. Raeder. \mathcal{M} 6.— 6.60.
 Theodori Prodrumi catomyomachia. Ed. B. Hercher. \mathcal{M} — 50 — 75.
 Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. \mathcal{M} 3.— 3.50.
 Theophrasti Eresii opera. Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. verg.] Vol. III. \mathcal{M} 2.40.
 — π . λέξεις libri fragmenta. Coll. A. Mayer. \mathcal{M} 5.— 5.40.
 Theophrasti Simocettæ historiae. Ed. K. de Boor. \mathcal{M} 6.— 6.60.
 Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.

[je \mathcal{M} 2.40 3.—] \mathcal{M} 4.80 6.— Ed. minor 2 voll. [je \mathcal{M} 1.20 1.80] \mathcal{M} 2.40 3.60.
 Tryphiodori et Colluthi carm. Ed. G. Weinberger. \mathcal{M} 1.40 1.80.
 Xenophontis expositio Cyri. Rec. W. Gemoll. Ed. maior. \mathcal{M} 2.40 3.—. Ed. minor. \mathcal{M} —.80 1.10.
 historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. minor. \mathcal{M} —.90 1.30.
 — Rec. L. Dindorf. \mathcal{M} —.90.
 — Institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. maior. \mathcal{M} 1.50 2.—. Ed. minor. \mathcal{M} —.90 1.30.
 commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. maior. \mathcal{M} 1.— 1.40. Ed. minor. \mathcal{M} —.45 —.75.
 — scripta minora. Rec. L. Dindorf. 2 fasc. \mathcal{M} 1.40 2.10.
 — P. I: Oeconomicus, Symposium, Hiero, Agesilaus, Apologia. Ed. Th. Thalheim. \mathcal{M} 1.40 1.80.
 Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. \mathcal{M} 10.— 10.80.
 Zonarae epitome historiarum. Ed. L. Dindorf. 6 voll. \mathcal{M} 27.20 30.80.

b) Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I/II. \mathcal{M} 21.— 22.60.
 Ammiani Marcellini rer. gent. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. verg. Neubearb. in Vorb.]
 Ampellus, ed. Woelfflin, sive: Florus. Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. \mathcal{M} 1.— 1.25.
 Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
 Pars I: Carmin. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. \mathcal{M} 8.80 10.—
 — II: Carmin. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 3 fasc. Fasc. I. \mathcal{M} 4— 4.60. Fasc. II. \mathcal{M} 5.20 5.80. [Fasc. III. Ed. Lommatzsch in Vorb.]
 Suppl.: a. Damasus.
 Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. \mathcal{M} —.60 —.90.
 Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. E. Helm. \mathcal{M} 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. R. Helm. \mathcal{M} 2.40 2.80. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. \mathcal{M} 3.40 2.80. Vol. III. De philosophia II. Ed. P. Thomas. \mathcal{M} 4.— 4.40.
 — apologia et Florida. Ed. J. v. d. Vliet. \mathcal{M} 4.— 4.50.
 Augustini de civ. del II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. III. 2 voll. Vol. I. Lib. I—XIII. \mathcal{M} 5.— 5.60. Vol. II. Lib. XIV—XXII. \mathcal{M} 4.20 4.80.
 Augustini confessorium II. XIII. Rec. P. Knöhl. \mathcal{M} 2.70 3.20.

Aulularia sive Querolus comoedia. Ed. R. Peiper. \mathcal{M} 1.50 2.—
 Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adiecta tabula. \mathcal{M} 8.— 8.60.
 *Aurelius Victor, S. Ed. F. Pichlmayer. [U. d. Pr.]
 Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. \mathcal{M} 1.— 1.40.
 Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. \mathcal{M} 1.60 2.—
 Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. \mathcal{M} 5.10 5.60.
 — commentarii in I. Aristotelis $\kappa\epsilon\pi\iota$ $\delta\eta\mu\gamma\gamma\epsilon\iota\alpha$. Rec. C. Meiser. 2 partes. \mathcal{M} 8.70 9.70.
 Caesaris comment. cum A. Hirtii aliorumque supplementis. Rec. B. Kähler. 3 voll.
 Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. \mathcal{M} —.75 1.10. Ed. mai. \mathcal{M} 1.40 1.80.
 — II: de bello civili. Ed. min. \mathcal{M} —.60 —.90. Ed. mai. \mathcal{M} 1.— 1.40.
 — III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. \mathcal{M} —.70 1.—. Ed. mai. \mathcal{M} 1.10 1.50.
 — III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. \mathcal{M} 1.50 1.90.
 — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). \mathcal{M} 1.50 2.10.
 — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. \mathcal{M} —.75 1.10.
 — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. \mathcal{M} —.60 —.90.
 Calpurni Flacci decimationes. Ed. G. Lehnert. \mathcal{M} 1.40 1.90.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Intarchi vitae parallelae.

- Nr. 5. Lysander et Sulla, Climon et Lucullus. *M.* 1.20 1.60.
 — 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* 1.— 1.40.
 — 7. Agellus et Pompeius. *M.* 1.— 1.40.
 — 8. Alexander et Caesar. *M.* 1.— 1.40.
 — 9. Phocion et Cato minor. *M.* —.80 1.10.
 — 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M.* —.80 1.10.
 — 11. Demosthenes et Cicero. *M.* —.80 1.10.
 — 12. Demetrius et Antonius. *M.* —.80 1.10.
 — 13. Dio et Brutus. *M.* 1.20 1.60.
 — 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M.* 1.40 1.80.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.
 — 3—5 = Vol. II.
 — 6—8 = Vol. III.
 — 9—12 = Vol. IV.
 — 13. 14 = Vol. V.

— Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]
 — moralia. Rec. G. N. Bernardakis 7 voll. je *M.* 5.— 5.60.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. *M.* 1.— 1.40.

Polyaeni strategematon II. VIII. Rec. E. Woelfflin. Ed. II cur. J. Meibner. *M.* 7.50 8.—

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. 5 voll. *M.* 20.60 23.60.

Polystrati Epie. π. ἀλόγου καταφρονήσεως. Ed. C. Wilke. *M.* 1.20 1.60.

Porphyrii opusce. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 3.— 3.60.

— sententia ad intelligibilia ducentes. Ed. B. Mommsen. *M.* 1.40 1.80.

— : s. a. Plotinus.

Proci Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.

Proci Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.80.

— in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroll. 2 voll. Vol. I. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.

— in Platonis Timaeum commentaria. Ed. E. Diehl. Vol. I—III. *M.* 30.— 32.20.

— in Platonis Cratylum commentaria. Ed. G. Pasquali. *M.* 8.— 8.40.

— hypotyposis astronomicarum positionum. Ed. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.

Procopii Caesariensis opera omnia. Rec. I. Haury. Voll. I. II. je *M.* 12.— 12.80. Vol. III 1. *M.* 3.60 4.—

Prophetarum vitae fabulosae. Edd. H. Geiser et Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—

Ptolemaei opera. Ed. I. L. Heiberg. Vol. I. Syntaxis. P. I. libri I—VI. *M.* 8.— 8.60. P. II. libri VII—XIII. *M.* 12.— 12.60. Vol. II. Op. astron. min. *M.* 9.— 9.60.

Quinti Smyrnaei Posthomericon II. XIV. Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.

Repertorium griech. Wörterverzeichnisse u. Speziallexikav. H. Schönke. *M.* —.80 1.—

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergr. Neubearb. in Vorb.]

Scriptores eroticii, a. Erotici scriptores.

— metrical, siehe: Metrical scriptores.

— metrologici, siehe: Metrologici scriptores.

— originum Constantinopolit. Rec. Th. Preger. 2 fasc. *M.* 10.— 11.20.

— physiognomonici, siehe: Physiognomonici scriptores.

— sacri et profani.

Fasc. I: s. Philoponus.

Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.

Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.

*Fasc. IV: s. Stephanus von Taron.

Fasc. V: s. E. Gerland, Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras. *M.* 6.— 6.60.

Sereni Antinoensis opuscula. Ed. I. L. Heiberg. *M.* 5.— 5.50.

***Sexti Empirici opera.** Ed. H. Mutschmann. 3 voll. Vol. I. [U. d. Pr.]

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.

Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80. Einzelne jede Tragödie (Alax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M.* —.30 —.60.

Sophoclis cantica. Dig. O. Schroeder. *M.* 1.40 1.80.

[—] Scholia in S. tragoedias vetera. Ed. P. N. Papageorgios. *M.* 4.80 5.40.

Stephanus von Taron. Edd. H. Geiser et A. Burckhardt. *M.* 5.60 6.—

Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]

— eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll. [s. Zt. vergr.]

Strabonis geographica. Rec. A. Meineke. 3 voll. *M.* 10.80 12.60

*Synkellos. Ed. W. Reischardt [U. d. Pr.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Rabe. 2 voll. *M* 3.20 4.10.

Testamentum Novum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V. *M* 2.25 2.75.

Themistii paraphrases Aristotelis II. Ed. L. Spengel. 2 voll. *M* 9.— 10.20.

Theocritus: s. Buccolici.

Theodoretii Graec. affect. curatio. Rec. H. Raeder. *M* 6.— 6.60.

Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. *M* —.50 —.75.

Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem utilis. Rec. E. Hiller. *M* 3.— 3.50.

Theophrasti Eresii opera. Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergr.] Vol. III. *M* 2.40.

— *π. λέξεως libri fragmenta*. Coll. A. Mayer. *M* 5.— 5.40.

Theophylacti Simocattae historiae. Ed. K. de Boor. *M* 6.— 6.60.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.

[je *M* 2.40 3.—] *M* 4.80 6.— Ed. minor 2 voll. [je *M* 1.20 1.80] *M* 2.40 3.60.

Tryphiodori et Colluthi carm. Ed. G. Weinberger. *M* 1.40 1.80.

Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W. Gemoll. Ed. maior. *M* 2.40 3.—. Ed. minor. *M* —.80 1.10.

— historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. minor. *M* —.90 1.30.

— — Rec. L. Dindorf. *M* —.90.

— institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. maior. *M* 1.50 2.—. Ed. minor. *M* —.90 1.30.

— commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. maior. *M* 1.— 1.40. Ed. minor. *M* —.45 —.75.

— scripta minora. Rec. L. Dindorf. 2 fasc. *M* 1.40 2.10.

— P I: Oeconomicus, Symposion, Hiero, Agesilaus, Apologia. Ed. Th. Thailheim. *M* 1.40 1.80.

Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. Deutsch hrg. v. K. Ahrens u. G. Kräger. *M* 10.— 10.80.

Zonarae epitome historiarum. Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M* 27.20 30.80.

b) Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I/II. *M* 21.— 22.60.

Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]

Ampellus, ed. Woelfflin, siehe: Florus.

Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M* 1.— 1.25.

Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.

Part I: Carmin. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. *M* 8.80 10.—

— II: Carmin. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 3 fasc. Fasc. I. *M* 4.— 4.60. Fasc. II. *M* 5.20 5.80. [Fasc. III. Ed. Lommatzsch in Vorb.]

Suppl.: s. Damasus.

Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M* —.80 —.90.

Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. R. Helm. *M* 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. R. Helm. *M* 2.40 2.80.

Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. *M* 2.40 2.80. Vol. III. De philosophia II. Ed. P. Thomas. *M* 4.— 4.40.

— apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. *M* 4.— 4.50.

Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. III. 2 voll. Vol. I. Lib. I—XIII. *M* 5.— 5.60. Vol. II. Lib. XIV—XXII. *M* 4.20 4.80.

Augustini confessionum II. XIII. Rec. P. Knoll. *M* 2.70 3.20.

Aulularia sive Querulus comoedia. Ed. R. Peiper. *M* 1.50 2.—

Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adiecta tabula. *M* 8.— 8.60.

*Aurelius Victor, S. Ed. F. Pichlmayer. [U. d. Pr.]

Avieni Arates. Ed. A. Breysig. *M* 1.— 1.40.

Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M* 1.60 2.—

Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M* 5.10 5.60.

— commentarii in I. Aristotelis *ἡθ. ἡθ. nicom.* Rec. C. Meiser. 2 partes. *M* 8.70 9.70.

Caesaris comment. cum A. Hirli aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.

Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M* —.75 1.10. Ed. mai. *M* 1.40 1.80.

— II: de bello civili. Ed. min. *M* —.90 —.90. Ed. mai. *M* 1.— 1.40.

— III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M* —.70 1.—. Ed. mai. *M* 1.10 1.50.

— III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M* 1.50 1.90.

— — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). *M* 1.50 2.10.

— de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M* —.75 1.10.

— de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M* —.60 —.90.

Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M* 1.40 1.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

*Casiodori institutiones divinarum et saecularium artium. Ed. Ph. Stettner. [In Verb.]

Cassii Felicis de medicina I. Ed. V. Rose. *M* 3.— 3.40.

Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M* 1.— 1.40.

Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M* — 45 — 75.

—, Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M* 3.— 3.60.

Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M* 3.— 3.50.

Censorini de die natali I. Rec. Fr. Huitsch. *M* 1.20 1.60.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. *M* 26.30 30.60.

Parte I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. *M* 1.60 2.— Vol. II. *M* 2.40 2.80.

— II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. je *M* 2.40 2.80.

— III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M* 3.60 4.20. Vol. II. *M* 4.20 4.80.] *M* 7.80 9.—

— IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. je *M* 2.40 2.80.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Rhetorica ad Herennium, ed. Friedrich. *M* — 80 1.10.

— 2. De inventione, ed. Friedrich. *M* — 80 1.10.

— 3. De oratore, ed. Friedrich. *M* 1.10 1.50.

— 4. Brutus, ed. Friedrich. *M* — 70 1.—

— 5. Orator, ed. Friedrich. *M* — 50 — 75.

— 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M* — 50 — 75.

— 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comedo, ed. Müller. *M* — 70 1.—

— 8. Divinatio in Q. Caecilius, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M* — 50 — 75.

— 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II I—III, ed. Müller. *M* 1.— 1.40.

— 9b. — — II. IV. V, ed. Müller. *M* — 50 — 75.

— 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M* — 50 — 75.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

Nr. 11. Orationes pro A. Cuentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M* — 80 1.10.

— 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M* — 70 1.—

— 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M* — 50 — 75.

— 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. *M* — 70 1.—

— 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M* — 70 1.—

— 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M* — 70 1.—

— 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M* — 50 — 75.

— 18. Orationes in M. Antonium Philippicæ XIV, ed. Müller. *M* — 90 1.30.

— 19. Epist. ad fam. I I—IV, ed. Müller. *M* — 90 1.30.

— 20. Epist. ad fam. I V—VIII, ed. Müller. *M* — 90 1.30.

— 21. Epist. ad fam. I IX—XII, ed. Müller. *M* — 90 1.30.

— 22. Epist. ad fam. I XIII—XVI, ed. Müller. *M* — 90 1.30.

— 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M* — 60 — 90.

— 24. Epist. ad Att. I I—IV, ed. Müller. *M* 1.— 1.40.

— 25. Epist. ad Att. I V—VIII, ed. Müller. *M* 1.— 1.40.

— 26. Epist. ad Att. I IX—XII, ed. Müller. *M* 1.— 1.40.

— 27. Epist. ad Att. I XIII—XVI, ed. Müller. *M* 1.— 1.40.

— 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavianum, ed. Müller. *M* — 60 — 90.

— 29. Academica, ed. Müller. *M* — 70 1.—

— 30. De finibus, ed. Müller. *M* 1.— 1.40.

— 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M* — 80 1.10.

— 32. De natura deorum, ed. Müller. *M* — 70 1.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed Müller. *M.* —. 70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller *M.* —. 70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* —. 70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* —. 70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* —. 50 —. 75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I
 — 3—6 = Pars I, vol. II
 — 7—9 = Pars II, vol. I
 — 10—14 = Pars II, vol. II
 — 15—18 = Pars II, vol. III
 — 19—23 = Pars III, vol. I
 — 24—28 = Pars III, vol. II
 — 29—31 = Pars IV, vol. I
 — 32—35 = Pars IV, vol. II
 — 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol. III

— orationes selectae XXI. Rec. O. F. W. Müller. 2 partes. *M.* 1.70 2.30.

Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. *M.* —. 80 1.10.

— II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Delotaro, Philippicae I. II. XIV. *M.* —. 90 1.20.

— orationes selectae XIX. Edd., indices adieci. A. Eberhard et C. Hirschfeld. Ed. II. *M.* 2.— 2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Delotaro, in Antonium Philippicae I. II, divinatio in Caeciliam.

— epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [je *M.* 3.— 3.60.] *M.* 6.— 7.20.

— epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.

— de virtut. I. fr. Ed. H. Knoellinger. *M.* 2.— 2.40.

[—] Scholia in Ciceronis orationis Boetiana ed. P. Hildebrandt. *M.* 8.— 8.60. Claudiam carina. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20. Claudii Hermeri mulomedicina Chronis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.

Comediani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 part. *M.* 2.70 3.50.

[Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* —. 60 —. 90. Cornelius Nepos: s. Nepos.

Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Iterum rec. E. Hedicke. Ed. maior *M.* 3.60 4.20. Ed. minor *M.* 1.90 1.60.

— Rec. Th. Vogel. [vergr.]

Damasi epigrammata. Aco. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adl. est tabula *M.* 2.40 2.80.

Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. [s. Zt. verg. Neubearb. in Vorb.]

Donati comm. Terenti. Aco. Eugraphi commentum et scholia Bemina. Ed. P. Wessner. I. *M.* 10 —. 10.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80. *Vol. III. I. *M.* 8.— 8.50. — interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24.— 26.—

Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Duham. *M.* 1.30 1.60.

*Eclogae postar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. III. *M.* 1.— 1.20.

Eugraphus: s. Donatus.

Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Rühl. *M.* —. 45 —. 75.

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.

Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50. Fasc. II. [U. d. Pr.]

— de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. *M.* 3.20 3.60.

Flori, L., Annael, epitomae II. II et P. Aunli Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.

*Florilegium Latinum. Heft 1: Drama. Heft 2: Kleine Erzählungen. [U. d. Pr.]

Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.

*Frontonis epistolae ad M. Caesarem ed. E. Hauler. [U. d. Pr.]

Fulgentii, Fabii Planciadii, opera. Aco. Gordiani Fulgentii de astibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.

Gai institutionum comment. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. II cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.

Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—

Geminii elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.

Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breyssig. Ed. II. Aco. Epigramm. *M.* 2 —. 2.40.

Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12.— 12.60.

Grati Liciniani quae supersunt. Rec. M. Flemisch. *M.* 1.— 1.80.

Hieronymi de vir. illustr. I. Aco. Gennadii catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.

Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riess. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.

Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—

Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. maior [vergr.] Ed. minor [vergr.]

— Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2.— 2.40. Ed. minor. *M.* 1.— 1.40.

*[—] Horaeas Vermaße. Von O. Schroeder. [U. d. Pr.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Hyginus grammaticus** l. de mun. castr. Rec. G. Gemoll. *M.* — 75 1.10.
- ***Imperatorum romanorum acta**. P. I. Inde ab Augusto usque ad Hadrianum mortem. Coll. O. Haberleitner. [Unter d. Presse.]
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus** prim. Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.
- ***Inscriptiones Latinae Graecae bilingues**. Ed. F. Zilken. [In Vorb.]
- ***— Latinae Caesaris morte antiquiores**. Ed. K. Witte. [In Vorb.]
- Iurisprudentiae antiothinianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec.** adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6 75 7.40.
- ***— Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kähler**. 3 voll. Vol. I. *M.* 4.40 5. [Vol. II in Vorb.]
- **Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen**. Von E. Huschke. *M.* — 75 1.—
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt**. Ed. F. P. Bremer. Pars I. *M.* 5.— 5.60. Pars II. Sectio I. *M.* 8.— 8.60. II. *M.* 8.— 8.80.
- Iustiniani Institutiones**. Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
- Iustinus optima hist. Philipp. Pompei Trogl ex rec. Fr. Rühl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec.** *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum** II. Rec. C. F. Hermann. *M.* — 60 — 90.
- Iuveni l. evangelicorum** IV. Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidus: s. Statius**. Vol. III. **Livi ab urbe condita libri**. Rec. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III. Ed. II c. M. Müller je *M.* 1.20 1.70. Pars IV. Ed. II c. M. Müller. Pars V—VI je *M.* 1.50 2.—
- Pars I—V auch in einzelnen Heften:
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* — 70 1.10.
- I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* — 70 1.10.
- II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* — 70 1.10.
- II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* — 70 1.10.
- III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* — 70 1.10.
- III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* — 70 1.10.
- IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* — 85 1.25.
- IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* — 85 1.25.
- V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* — 85 1.25.
- Ed. II ed. G. Heraeus. *M.* — 85 1.25.
- Pars V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* — 85 1.25.
- ***— VI: Fragmenta et index**. [In Vorb.]
- ***— periochae, fragmenta Oxyrhynchii reperta et Iulii Obsequentis prodigiorum liber**. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Lucani de bello civ. lib. X. It. Ed. C. Hostus**. *M.* 4.40 5.—
- [Lucanus.] **Adnotationes super Lucanum**. Ed. J. Endt. *M.* 8.— 8.60.
- Lucreti Carli de rerum natura** II. VI. Ed. A. Brieger. Ed. II. *M.* 2.10 2.50.
- Appendix einzeln *M.* — 30.
- Macrobius**. Rec. F. Eysenhardt. Ed. II. *M.* 8.— 8.60.
- Marcelli de medicamentis**. Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton** II. Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- ***Martianus Capella**. Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Mela, Pomponii, de chorographia libri**. Ed. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae**. Ed. F. Hultsch. Vol. II: **Scriptores Romani**. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: **Scriptores Graeci**. *M.* 2.70 3.20.] 3 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minucii Felici Octavius**. Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.60 2.—
- Mulomedicina Chironis: s. Claudius**.
- Nepotis vitae**. Ed. C. Halm. Ed. II cur. A. Fleckeisen. *M.* — 30 — 60.
- m. Schulwörterbuch v. H. Haacke. Stange. 15. Auflage. *M.* 1.75.
- Nonii Marcelli de compendiosa doctrina libb. XX**. Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III: Lib. I—XX et ind. *M.* 17.20 19.—
- Orosii hist. adv. paganos** II. VII. Rec. C. Zangemeister. *M.* 4.— 4.50.
- Ovidius Naso**. Rec. R. Merkel. Stoml. *M.* 3.90 4.10.
- Tom. I: **Amores**. **Heroides**. **Epistulae**. **Medicamina faciei feminae**. **Ars amatoria**. **Remedia amoris**. Ed. II cur. R. Ehwald. *M.* 1.— 1.40.
- Tom. II: **Metamorphoses**. Ed. II. *M.* — 90 1.80.
- Tom. III: **Tristia**. **Ibis**. **Ex Ponto libri**. **Fasti**. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- **tristium** lib. V. Ed. R. Merkel. *M.* — 45 — 75.
- **fastorum** lib. VI. Ed. R. Merkel. *M.* — 60 — 90.
- **metamorphoseon delectus Siebellianus**. Ed. Fr. Polle. Mit Index. *M.* — 70 1.—
- Palladii opus agriculturae**. Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- ***Panegyrici Latini** XII. Rec. A. e. m. Baehrens. Ed. II. ca. *M.* 3.60 4.20. [U. d. Pr.]
- Patrum Nicanorum nomina Graeco, Latine, Syriace, Coptice, Arabice, Armenice**. Edd. H. Geizer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Pelagonii ars veterinaria**. Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.80.
- Persii satirarum** I. Rec. O. Hermann. *M.* — 30 — 60.
- Phaedri fabulae Aesopicae**. Rec. L. Mueller. *M.* — 30 — 60.
- mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. 3. Aufl. *M.* — 90 1.80.

Die **fetten Ziffern** verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M* 8.—8.60. Vol. II. *M* 6.—6.60.] *M* 14.—15.20.
- Plauti comoediae.** Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasc. *M* 10.50 14.—
- Fasc. I. Amphitruo, Aetnaria, Aulularia. Praef. de Plauti vita ac poesi testim. vet. *M* 1.50 2.—
- II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M* 1.50 2.—
- III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M* 1.50 2.—
- IV. †Menaechmi, Mercator, †Miles glor. *M* 1.50 2.—
- V. †Mostellaria, Persa, †Poenulus. *M* 1.50 2.—
- VI. †Pseudolus, †Rudens, Stichus. *M* 1.50 2.—
- VII. †Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M* 1.50 2.—
- Einzelne die mit † bezeichneten Stücke je *M* —.60 —.90, die übrigen je *M* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) *M* —.45 —.75.
- ***Plini naturalis historia.** Rec. C. Mayhoff. 6 voll. Ed. II. [Vol. I. *M* 8.—8.60. Vol. II. Ed. III. *M* 8.—8.60. Vol. III. *M* 4.—4.50. Vol. IV. V. je *M* 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M* 3.—3.50.] *M* 35.—38.40.
- II. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. *M* 1.40 1.80.
- (iun.) epistulae. [vergr.]
- Rec. R. C. Kukul. *M* 3.—3.60.
- Plinii Secundi quae fertur una cum Gargili Martialis medicina.** Ed. V. Rose. *M* 2.70 3.10.
- Poetae Latini minores.** Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. [Voll. II u. VI vergr.] *M* 30.10 23.40.
- Rec. F. Vollmer. Vol. I. Appendix Vergiliana. *M* 2.40 2.80. *Vol. II, fasc. I. Ovidi Halieuticon libri I fragmentum. Gratti Cynegeticon libri I fragmentum. *M* —.60 —.85.
- Posidonius Mela: s. Mela.**
- Porphyronis commentarii in Horatium.** Rec. G. Meyer. *M* 5.—5.60.
- Prisciani epistolae II. III.** Ed. V. Rose. Acc. Vindictiani Afri quae feruntur rell. *M* 7.20 7.80.
- Propertii elegiae.** Rec. L. Mueller. *M* —.90 1.20.
- * — — — Ed. K. Hosius. [U. d. Pr.]
- Pseudacronis scholia in Horatium.** Ed. O. C. Keller. Vol. I. *M* 9.—9.80 vol. II. *M* 12.—12.80.
- Quintiliani instit. orat. II. XII.** Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I vergr.] je *M* 1.80 2.20.
- Quintiliani instit. liber X.** Rec. C. Halm *M* —.30 —.60.
- — — Ed. L. Radermacher. Pars I. *M* 3.—3.50. [Pars II in Vorb.]
- — — declamationes. Rec. O. Ritter. *M* 4.80 5.40.
- — — decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. *M* 12.—12.60.
- Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum.** Ed. W. Fox. *M* 1.80 2.20.
- Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae.** Ed. A. Eussner. *M* —.45 —.75.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta.** Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. *M* 4.—4.60. Vol. II. Comicorum fragm. *M* 5.—5.60.
- Scribonii Largi compositiones.** Ed. G. Helmreich. *M* 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter.** 2 voll. *M* 7.50 8.60.
- Senecae opera quae supersunt.** Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. *M* 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hostus. *M* 2.40 2.80. Vol. II. Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. *M* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mer. Ed. O. Hense. *M* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
- — — Suppl. (Fragm. Ind.) Rec. Fr. Haase. *M* 1.80 2.40.
- — — tragoediae. Rec. B. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M* 5.60 6.20.
- Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores.** Ed. A. Kiessling. *M* 4.50 5.—
- Sidonius Apollin.** Rec. P. Mohr. *M* 5.60 6.20.
- Sili Italici Punica.** Ed. L. Bauer. 2 voll. je *M* 2.40 2.80.
- Sorani gynaeceorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell.** Ed. V. Rose. *M* 4.80 5.40.
- Status.** Edd. A. Klotz et R. Jahnke. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M* 2.—2.50.
- II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz et O. Müller. *M* 1.20 1.60.
- II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. *M* 8.—8.60.
- III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem Ed. R. Jahnke. *M* 8.—8.60.
- Suetonii Tranquilli opera.** Rec. M. Ihm. Ed. minor. 2 voll. Vol. I. De vita Caesarum libri VIII. *M* 2.40 2.80. [Vol. II in Vorb.]
- — — Rec. C. L. Roth. 2 fasc. [Fasc. I vergr.] Fasc. II. De grammaticis et rhetoribus. *M* —.80 1.20.
- Tacitus.** Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M* 3.40 8.20.
- Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M* —.75 1.10.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Tacitus. Tomus II. Historiae et libb. minores. *M* 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M* —.90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus. *M* —.45 —.75.]
- Terenti comediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M* 2.10 2.60.
Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, Hauto Timorumenos, Hecyra, Phormio) *M* —.45 —.75.
- [—] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee. *M* 2. — 2.40.
- Tibulli II. IV. Rec. L. Mueller. *M* —.45 —.75.
- Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M* —.75 1.10.
- Valeri Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. *M* 4. — 4.50.
- Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. Baehrens. [Vergr.]
* — — Ed. S. Sudhaus. [U. d. Pr.]
- Valeri Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Rec. O. Kempf. Ed. II. *M* 7.20 7.80.
- Varronis rer. rustie. rell. Rec. H. Keil. *M* 1.60 2. —
- Vegetti Remati digestorum artis mulomedicinae libri. Ed. E. Lommatzsch. *M* 6. — 6.60.
— — epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M* 3.90 4.40.
- Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M* 1. — 1.40.
— — Rec. Fr. Haase. *M* —.60 —.90.
- Vergilli Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M* 1.50 2. —
— Aenels. Rec. O. Ribbeck. *M* —.90 1.30.
— Bucolica et Georgica. Rec. O. Ribbeck. *M* —.45 —.75.
— Bucolica, Georgica, Aenels. Rec. O. Götting. 2 tomi. *M* 1.35 2.05.
Tom. I: Bucolica Georgica. *M* —.50 —.80.
— II: Aenels. *M* —.90 1.30.
- *[—] Scholia in Vergilli Bucolica etc. Ed. Funaioli [in Vorb.]
- Virgilli Grammatici opera. Ed. J. Huemmer. *M* 2.40 2.80.
- Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. *M* 5. — 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

- Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Mersdorf. *M* 3. — 3.40.
- Amarii sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M* 2.25 2.60.
- Canabutsae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. *M* 1.80 2.20.
- Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Bramba. *M* 2.40 2.80.
- Comediae Horatianae. Ed. R. Jahnke. *M* 1.20 1.60.
- Egidii Corbollenensis viaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. *M* 2.80 3.20.
- Guillelmi Blesensis Aldae comedia. Ed. C. Lohmeyer. *M* —.80 1.20.
- Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kalsser. *M* 4.40 5. —
- Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnerdt. *M* 1.20 1.60.
- Hrotsvitae opera. Ed. K. Strecker. *M* 4. — 4.60.
- Odonis abbatii Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M* 4. — 4.60.
- Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rosenberg. *M* 1.80 2.20.
- Vitae sanctorum nov. m. metricae. Ed. Guil. Harster. *M* 3. — 3.50.
- *Vita s. Genovefae virginis ed. C. Kuntze. *M* 1.20 1.60.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

- Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M* 2.40 2.80.
- Manutii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. *M* 1.50 2. —
- Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. *M* 2.40 3.20.
- Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M* —.45 —.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Apologeten, zwei griechische. Von J. Geffcken. *M* 10.— 11.—
Aetna. Von S. Sudhaus. *M* 6.— 7.—
Catull Veronensis liber. Von G. Friedrich. *M* 12.— 13.—
*Johannes von Gaza und Paulus Silentiarius. Von P. Friedländer. [U. d. Pr.]
Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. *M* 4.— 5.—
Philostratos über Gymnastik. Von J. Jäthner. *M* 10.— 11.—

Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. 2. Aufl. ca. *M* 6.— 7.— [U. d. Pr.]
Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. *M* 12.— 13.—

In Vorbereitung:

Clemens Alex. Protreptikos. Von Schwartz.
Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.
Ovid Heroiden. Von R. Ewald.
Pindar Pythien. Von O. Schröder.
Propertius. Von Jacoby.
Tacitus Germania. Von G. Wissowa.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a) Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.
Aeschini orationes. Ed., scholia adl. F. Schultz. *M* 8.—
— orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. *M* 3.60.
Aeschyl Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. *M* 3.75.
— Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. *M* 9.—
— fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M* 4.—
— Septem ad Thebas. Rec. Fr. Ritschellius. Ed. II. *M* 3.—
Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. *M* 4.—
Ἀλφάβητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrg. v. W. Wagner. *M* 2.40.
Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M* 4.—
Apollonius' von Kitium illustr. Kommentar s. d. Hippokrat. Schrift π. ἀρ. ἰατρ. Hrg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M* 10.—

Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M* 6.—
— ecclesiasticae. Rec. A. von Velsen. *M* 2.40.
— equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II cur. K. Zacher. *M* 3.—
— pax. Ed. K. Zacher. *M* 5.— 6.—
— Plutus. Rec. A. von Velsen. *M* 2.—
— thesmophoriazusa. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M* 2.—
Aristotelis ars rhet. cum annotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. *M* 16.—
— politica cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M* 18.—
— ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Ad. est Fr. Susemihl's epist. crit. *M* 12.—
Artemidorii onirocritica. Rec. R. Hercher. *M* 8.—
Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M* 1.50.
Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. *M* 21.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Callimachea.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
Christianor. carm. Anthologia Graeca. Ed. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 3 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — III. Novae comediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aet. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—
***Corpus fabularum Aesopicarum.** Ed. O. Crusius, A. Hausrath, P. Knoell, P. Maro. [In Vorb.]
 — medicorum Graecorum. Vol. XI, 1. Philumeni de venenatis animalibus eorumque remediis ed. M. Wellmann. *M.* 2.80.
Demetrii Phaleri de elocutione libellus. Ed. L. Radermacher. *M.* 5.—
Demosthenis orat. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graeco et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graeco et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
Περὶ διαλέξεων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —. 60.
Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
***Διονυσίου ἢ Δογγίλου περὶ ὕψους.** De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Quart. ed. I. Vahlen. *M.* 2.80 3.20.
Epicurea. Ed. H. Usener (Anast. Neudruck.) *M.* 12.— 18.—
***[Epiphanius.] Quaestiones Epiphaniae metrologicae et criticae.** Scr. O. Viedebanck. [U. d. Pr.]
Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 8.—
 — geographische Fragmente, hrg. von Berger. *M.* 8.40.
Etymologicum Gudianum quod vocatur. Rec. et apparatus criticum indicesque adi. Al. de Stefani. Fasc. I: Litteras A-B cont. *M.* 10.—
Euripidis fabulae et fragmenta. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—
Euripidis fabulae. Edd. R. Prins et N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. Ed. II. *M.* 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — III. — III. Bacchae. *M.* 2.—
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 2.—
 — II. — V. Hercules. *M.* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Aulidensis. *M.* 2.80.
 — III. — I. Andromacha. *M.* 2.40.
 — III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.
 — III. — III. Orestes. *M.* 2.80.
 — III. — IV. Phoenixiae. *M.* 2.80.
 — III. — V. Troades. *M.* 2.80.
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.
 — tragoediae. Edd. A. J. E. Pflugk, R. Klotz et N. Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba. Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II. *M.* 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20. — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis. Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens. Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenixiae. Ed. II. *M.* 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est Aulide. *M.* 1.20.
Eusebii canonum epitome ex Dionysii Telmaharensis chronico petita. Verterunt notisque illustrant C. Siegfried et H. Gelzer. 4. *M.* 6.—
Galenus de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. *M.* 20.—
Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Euagril Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 2.40.
 — II. Epicteti et Muschlonis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.
Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.
 Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. *M.* 36.—
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26.—
 *Pars II. Vol. II. Apollonii Dyscoli de constructione orationis libri quattuor. Ed. G. Uhlig. *M.* 24.—
 *Pars II. Vol. III. Librorum Apollonii de perditiorum fragm. Ed. R. Schneider. *M.* 14.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Grammatici Graeci recogniti et apparatus critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.

Par. III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. Tom. I. *M* 20.—

Par. III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. Tom. II. 2 Fasc. *M* 34.—

Par. IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. Rec. A. Hilgard. *M* 14.—

Par. IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta et Characis commentario. Rec. A. Hilgard. *M* 22.—

[Fortsetzung in Vorb.]

Herodas' Mimnamben, hrg. v. R. Meister. Lex.-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.]

Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII. Ed. L. Mendelssohn. *M* 6.80.

— technici rell. Ed., expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M* 54.—

Herodoti II. Buch m. sachl. Erläut. hrg. v. A. Wiedemann. *M* 12.—

Ἡροδότου τὰ ἅπαντα εἰς ἐκφυλάδας K. Zitzl. *M* 10.—

Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzsch. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. *M* 18.—

— Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. *M* 5.—

[Fortsetzung erscheint nicht.]

— Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. *M* 6.60.

[—] Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. *M* 8.—

Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. *M* 9.—

Hipparch, geograph. Fragmente, hrg. von H. Berger. *M* 2.40.

Homeri carmina. Rec. A. Ludwig. Pars I. Ilias 2 voll. Vol. I. *M* 16.— 18.— Vol. II. *M* 20.— 22.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M* 16.— 20.—

— Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M* 13.—

— Ilias. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M* 22.—

— Illadis carmina seifuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. *M* 16.—

[—] D. Homer. Hymnen hrg. u. erl. v. A. Gemoll. *M* 6.80.

[—] D. Homer. Batrachomachia des Pigres nebst Schollen u. Paraphrase hrg. u. erl. v. A. Ludwig. *M* 20.—

Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. *M* 3.—

Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M* 8.—

Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M* 2.80.

[Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M* 5.60.

Iohannes Kamateros, *εὐαγγεῖον ἰωαννοῦ*. Bearb. v. L. Weigl. *M* 3.—

Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum s. q. s.

— deutsch v. J. Neumann. *M* 1.—

Kosmas und Damian. Texte und Einleitung von L. Deubner. *M* 8.— 9.—

Kyrrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.

Leges Graecorum sacrae et titulus coll. Edd. J. de Protte et L. Ziehen. 2 fasc.

Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Protte. *M* 2.80. Fasc. II. I. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M* 12.—

Lesbonectis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. *M* 2.—

Lexicographi Graeci recogniti et apparatus critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]

I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).

II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).

III. Homerlexika (A. Ludwig).

IV. Stephanus von Byzanz.

V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel).

VI. Photios.

VII. Suidas (G. Wentzel).

VIII. Hesych.

IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. *M* 14.—

X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.

[Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]

[Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blass. *M* 2.—

[—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blass. *M* 4.—

*Luciani quae feruntur Podagra et Ocyrops ed. J. Zimmermann. *M* 3.— 4.—

* quae fertur Demosthenis laudatio. Rec. Albers. [U. d. Pr.]

Lykophron's Alexandra. Hrg., übers. u. erklärt von C. v. Holsinger. *M* 15.—

[Lysias.] Pseudol. oratio fanebria. Ed. M. Erdmann. *M* —.80.

[Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blass. *M* 3.60.

Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moraleum sub A. Koerte. *M* 2.40.

Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M* 1.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M* 9 — *Περὶ παθήων excerpta* ed. R. Schneider. *M* — 80.
- *Papyri, Glessener. 3 Hefte. 1. Heft von E. Kornemann und O. Eger. *M* 7. — 2. Heft von P. M. Meyer. *M* 8. — * — Hamburger. ca. 8 Hefte. 1. Heft von P. M. Meyer. [U. d. Pr.]
- Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denuo ed. A. Dieterich. *M* 2. —
- Papyrusurkunden: s. Urkunden.
- Philodemi Epicurei de ira I. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M* 10. 80. — *περὶ ποιμάτων* I. II fragm. Ed. A. Hausrath. *M* 2. —
- Phlumenos s. Corpus medicorum Graecor.
- Phoenix von Kolophon. Texte und Untersuchungen. Von G. A. Gerhard. *M* 18. — 15. —
- [Photios.] Beitzstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. *M* 7 — 9. 50.
- Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. V. I, 1.) *M* 14. —
- Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. *M* 8. —
- carmina prolegomenis et commentariis instructa ed. W. Christ. *M* 14. — 16. —
- versetzet kritikal és Magyarázó jegyzetekkel kiadta Hómann Ottó. I. Kötet. *M* 4. — [Ohne Fortsetzung.]
- Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et comment. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) [Mit latein. Kommentar.] Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
- Apologia Socratis et Crito. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M* 2. 40. — Protagoras. Ed. IV. cur. I. S. Kroschel. *M* 2. 40. — Phaedrus. Ed. II. *M* 2. 40. — Menexenus, Lysis, Hippas uterque, Io. Ed. II. *M* 2. 70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M* 2. 70. — *Cratylus. *M* 2. 70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M* 6. — *Theaetetus Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M* 3. 60. — Sophista. Ed. II. cur. O. Apelt. *M* 5. 60. — Politicus et incerti auctoris Minos. *M* 2. 70. — Philebus. *M* 2. 70. — Leges. 3 voll. [Je *M* 3. 60.] *M* 10. 80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomia.]
- Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. *M* 11. 30.
- Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. *M* 3. 60.
- de proverbis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M* 2. 80.
- Plutarchi de proverbis Alexandrinorum. Fasc. II. Commentarius. 4. *M* 3. —
- Plutarchi Theomistikos. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. *M* 2. —
- *τὸ ἐν δελφοῖς* E. Ed. G. N. Bernardakis. *M* 1. 50.
- vitae parallelae Agesilai et Pompeii. Rec. Cl. Lindskog. *M* 3. 60. 4. 40.
- Poetae lyrici Graeci. Ed. V. 2 voll.
- Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. *M* 14. —
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
- Poetarum scenorum Graecorum Aeschylli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M* 20. —
- Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethé. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M* 14. —
- Porphyril quaest. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fascos. Lex.-8. *M* 16. —
- ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. Lex.-8. *M* 10. —
- Ptolemaei *περὶ κινήσεως καὶ ἡμυμνολογίας* Lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M* 1. —
- [Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplym maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M* 1. 20.
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M* 6. —
- Sophoclis tragoediae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M* 5. —
- Rec. et explann. E. Wunder et N. Wecklein. 2 voll. *M* 10. 80.
- Philoctetes. Ed. IV. *M* 1. 50. — Oedipus Rex. Ed. V. *M* 1. 50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. *M* 1. 80. — Antigona. Ed. V. *M* 1. 50. — Electra. Ed. IV. *M* 1. 80. — Ajax. Ed. III. *M* 1. 20. — Trachiniae. Ed. III. *M* 1. 50.
- König Oldipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M* 5. —
- Antigone. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Boeckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Boeckhs.) 2. Aufl. *M* 4. 40.
- Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. B. von Scala. I. Teil. *M* 8. —
- Stolorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. *M* 8. — Vol. II. *M* 14. — Vol. III. *M* 12. — Vol. IV. Indices [In Vorb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.

[Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrrillus, hrsg. von H. Usener. *M.* 4.—

Theophrastis chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50.—

Theophrasti Charaktere. Hrsg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6.—

Thucydidis historiae. Recens. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10.—

— II: Libri V—VIII Indices. *M.* 12.—

— de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22.80.

Lib. 1. Ed. III. *M.* 4.50. — Lib. 2. Ed. II. *M.* 3.—. — Lib. 3. Ed. II. *M.* 2.40.

— Lib. 4. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 5. Ed. II. *M.* 2.40. — Lib. 6. Ed. II. *M.* 2.40.

— Lib. 7. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 8. Ed. II. *M.* 2.70.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—

Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. *M.* 28.—

*[—] Chrestomathie griechischer Papyrurkunden. Von L. Mitteis u. U. Wilcken. [U. d. Pr.]

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. B. Heinze. *M.* 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. 2 part.

Part. I. *M.* 1.80. [Part. II vergr.]

Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 part. *M.* 6.60.

Part. I Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80.

— II. Libri III—VII. *M.* 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—

b) Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—

Aurelli imp. epist.: s. Fronto, ed. Naber.

Averrois paraphrasis in l. poeticas Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—

Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.30.

[Caesar.] Pollonis de b. Africe comm.: s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatianii de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—

— de agri cult. I., Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.

— I. — II. Varro. *M.* 6.—

— II. — II. Comm. in Cat. *M.* 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—

Catullus I. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—

— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernerio et O. E. Schmidt confectae. *M.* 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdeggen. *M.* 3.20.

— Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus. Ed. O. Plasberg. Fasc. I. *M.* 8.—

— de nat. deor., de divinat., de fato. Ed. O. Plasberg. Fasc. II. [U. d. Pr.]

[Ciceronis] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

— Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnot. crit. et exeg. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmits. [192 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe *M.* 40.—

Cornificii rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe incohatur auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 7 voll. Lex.-8.

Vol. I. [In Vorb.]

— II. Glossae LatinoGraecae et Graecolatinae. Ed. G. Goetz et G. G. Undermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—

— III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticani 8321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 30.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. je *M.* 18.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.

Vol. VII Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. 2 fasc. Fasc. I. M 24. — Fasc. II. M 12. —

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensis Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. M 4. —

Eunianae poesis reliquiae. Rec. I. Vahlen. Ed. II. M 16. — 18. —

Exuperantius, Epitome. Hrg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. M. — 60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. M 1. 60.

Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. M 8. —

— Ed. H. Hauler. [In Vorb.]
Gedichte, unedirierte lateinische, hrg. von E. Baehrens. M 1. 20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. M 6. —

Grammatici Latini ex rec. H. Keil. 7 voll. Lex.-8. M 139. 20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keil. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keil. M 10. —

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. II. M 12. —

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principallium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keil. [Vergr.]

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caesestinum ex rec. H. Keil. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. M 11. —

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de analibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keil. M 8. —

Grammatici Latini ex rec. H. Keil.

Vol. V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keil. M 9. —

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaeon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobi excerpta ex rec. H. Keil. M 10. —

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keil. M 9. —

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotus Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keil. M 14. —

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus ex rec. H. Keil. M 10. —

— VII. Fasc. 2. Andacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithaei ars gramm., Arusiiani Messii exempla elocutionum, Cornelli Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum ex rec. H. Keil. M 11. 20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hagen. Lex.-8. M 19. —

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tullii Ciceronis ad Herennium libri VI.] Rec. F. Marx. M 14. —

Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. 2 voll. M 28. —

Horatii opera. Rec. O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. iterum rec. O. Keller. M 12. — [Vol. II vergr.]

— Editio minor. M 4. —

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. M 2. 40 3. 60.

— Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. M 16. 40.

— Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. M 7. —

— siehe auch: Saturae, v. Blümner. — Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. II. M 8. —

— Briefe, im Vermaß der Urdrift verbeugt von H. Bacmeister u. O. Keller. 8. M 2. 40 3. 20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Institutionum et regularum iuris Romani
synagana. Ed. R. Geist. Ed. II. *M* 5 20

[Iuris consulti.] Kalb, W., Roms Juristen
nach ihrer Sprache. *M* 4.—

Iuvenalis satirae. Erkl. v. A. Weidner.
2. Aufl. *M* 4.40.

— siehe auch: Satura, v. Blümner.

[Lucanus.] Scholia in L. bellum civile
ed. H. Usener Pars I. *M* 8.— [Fort-
setzung erscheint nicht.]

Lucilli carminum reliquiae. Rec. F. Marx.
Vol. I.: Prolog, testim. fasti L., carm. rel.,
indices, tab. geogr. *M* 8.— 10.60.

— Vol. II. (Komment.) *M* 14.— 17.—

Nepotis quae supersunt. Ed. O. Halm.
M 2.40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina.
Emend. et adnot. L. Mueller. 2 part.
M 82.—

Novatiani epist. de cibis iudaeis. Hrg.
v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M* 1.20.

Optatiani Porphyri carmina. Rec. L.
Mueller. *M* 3.60.

Orestia tragoedia. Ed. I. Maehly. 16.
M 1.20.

Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. *M* 5.—
— Elegien der Liebe. Deutsch von
H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg.
M 2 40.3.20.

Persius, siehe: Satura, v. Blümner.

Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller.
M 3 —

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deu-
erling. *M* 2.80.

Plauti comediae. Recensuit, instrumento
critico et prologomenis auxit F. Rit-
schellus sociis operae adsumptis G.
Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi.
M 92 20.

Tom. I fasc. I. Trinummus. Rec. F.
Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell.
M 5.60.

— I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz.
Ed. II. *M* 4.—

— I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz.
M 2.40.

— I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz
et G. Loewe. *M* 3.60.

— I fasc. V. Truculentus. Rec. F.
Schoell. *M* 4.80.

— II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz.
M 2.40.

— II fasc. II. Amphitruo. Rec. G.
Goetz et G. Loewe. *M* 3.60.

— II fasc. III. Mercator. Rec. F.
Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz.
M 3.60

— II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl.
Ed. II cur. G. Goetz. *M* 3.60.

Plauti comediae.

Tom. II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Rit-
schelli schedis adhibitis G. Goetz
et G. Loewe. *M* 5.—

— III fasc. I. Bacchides. Rec. F.
Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz.
M 4.—

— III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell.
M 4.—

— III fasc. III. Rudens. Rec. F.
Schoell. *M* 5.60.

— III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F.
Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz.
M 5.60.

— III fasc. V. Menaechnmi. Rec. F.
Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell.
M 5.60.

— IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell.
M 5.60.

— IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec.
F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz.
M 6.—

— IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl.
Ed. II cur. F. Schoell. *M* 5.60.

— IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F.
Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell.
M 6.—

— IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F.
Schoell. Acc. deperditum fabula-
rum fragmenta a G. Goetz recensita.
M 5.60.

— Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschl.
[Vergriffen außer:]

Tom. I. Pars 3. Bacchides. *M* 3.—

— III. Pars 1. Persa. *M* 3.—

— III. Pars 2. Mercator. *M* 3.—

— Scholarum in usum rec. F. Ritschl.
[Vergr. außer:]

Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mer-
cator. Einzelne je *M* —.50.

— miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck.
M 2.80.

Polemii Nilvili laterculus. Ed. Th. Mom-
msen. Lex-8. *M* —.80.

Pollionis de bello Africe comm. Edd. E.
Wölfflin et A. Miodowski. Adl. est
tab. photolithograph. *M* 6.80.

[Probus.] Die Appendix Probl. Hrg. v.
W. Heraeus. *M* 1.30

Paalerium, das tironische, der Wolfen-
bütteler Bibliothek. Hrg. v. Kgl. Steno-
graph Institut zu Dresden Mit Einleitung
und Übertragung des tiron. Textes von
O. Lehmann. *M* 10.—

Quintilian Institutionis orator. II. XII.
Rec. C. Halm. 2 partes [Pars I vergr.]

Pars II: Libb. VII—XII. *M* 9.—

Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm.
Lex-8. 2 fasc. *M* 17.—

Salliarum carminum rel. Ed. B. Mauren-
brecher. [Vergr.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Sallustii Crispi quae supersunt.** Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 1.30.
— **historiarum fragmenta.** Ed. Fr. Kritz. *M.* 2.—
— **historiarum rell.** Ed. B. Maurenbrecher.
Fasc. I. Prolegomena. *M.* 2.—
Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8.—
Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.— 5.80.
Scenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—
Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9.—
— II. Comicoorum fragmenta. *M.* 14.—
Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14.—
— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.
— III fasc. II. App. Serviana. *M.* 20.—
[— III fasc. III (Indices) in Vorb.]
Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
Statil silvae. Hrg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
— **Thebais et Achilleis cum scholiis.** Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II 1—VI. *M.* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]
Snetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 8 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
Synmachii relationes. Rec. Guil. Meyer *M.* 1.60.
Nyrsiententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
— Rec. E. Woelfflin. *M.* 8.60.
Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M.* 2.—
— **dialogus de oratoribus.** Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
***Terentii comoediae.** Hrg. von M. Warren, E. Hauke und R. Knauer. [In Vorb.] [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii
[—] **Das tiro. Psalterium, siehe: Psalterium.**
Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Riese. *M.* 6.—
— **rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.**
— **antiquitatum rer. divin. II. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaest. Varr. Ed. R. Agahd. M. 9.20.
* **de lingua latina.** Ed. G. Götz et Fr. Schöll. *M.* 10 — 12.50.
**Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. M. 22.40.
Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 5.—
— II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7.20.
— III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7.20.
— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 3.—
— Ed. I. [Vergilien außer:]
Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.—
— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 5.—
— **Jugendverse und Heimatpoesie Vergils.** Erklärung des Catalepton. Von Theodor Birt. *M.* 3.6. 4.20.
[—] **Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg.** Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M.* —30.****

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), von H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und Üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Gschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Buscho. 2 Hefte. *M* 1.40.
 VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. *M* 1.—
 *IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R. C. Kukulka. 2. Aufl. 2 Hefte. *M* 2.20.
 X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates von E. Sofer. 2 Hefte. *M* 1.80.
 XI. Plutarchs Biographien des Aristoteles, von J. Simon. 2 Hefte. *M* 1.60.
 XII. Tacitus' Bednerdialog, v. R. Dienel. 2 Hefte. *M* 2.—

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a) Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plaß. *M* 2.25 2.75.
 — Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M* 1.50 2.—
 — Prometheus. Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M* 1.80 2.25.
 — — Von L. Schmidt. *M* 1.20.
 — die Sieben geg. Theben. Von N. Wecklein. *M* 1.20 1.50.
 — die Schutzfliehenden. Von N. Wecklein. *M* 1.60 2.—
 — Orestie. Von N. Wecklein. *M* 6.—
 Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M* 2.—
 Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M* 2.70 3.20.
 Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M* —.60 —.85.
 Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. I. Heft. L. I—III. M. Karte. *M* 1.80 2.25. II. Heft. L. IV—VII. *M* 2.25 2.75. *M* 4.05 5.—
 Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M* 6.60 8.55.
 I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden. 2 Hefte. *M* 4.70 6.05.
 Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 9. Aufl., von K. Fuhr. *M* 1.40 1.80.
 Demosthenes' ausgewählte Reden. Heft II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hagesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß. *M* 1.60 2.—
 — II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M* 1.80 2.25.
 *II. Teil. Die Rede vom Kranze. 2. Aufl. Von K. Fuhr. *M* 2.40 2.90.
 Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.
 *I. Bdch. Medea. 4. Aufl. *M* 1.80 3.25.
 II. Bdch. Iphigenie im Taurierland. 3. Aufl. *M* 1.60 2.10.
 III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M* 1.60 2.10.
 IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. *M* 1.80 2.25.
 V. Bdch. Phönissen. *M* 1.80 2.25.
 VI. Bdch. Electra. *M* 1.40 1.80.
 VII. Bdch. Orestes. *M* 1.60 2.—
 VIII. Bdch. Helena. *M* 1.60 2.—
 *IX. Bdch. Andromache. [U. d. Fr.]
 Herodotes. Von K. Abicht. 5 Bände. *M* 12.50 16.—
 Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 5. Aufl. *M* 2.40 2.90.
 Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M* 1.50 2.—
 — II. Heft 1. B. III. 3. A. *M* 1.50 2.—
 — II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M* 1.50 2.—
 — III. B. V u. VI. 4. A. *M* 2.— 2.50
 — IV. B. VII u. 8. A. *M* 1.80 2.30
 — V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M* 1.80 2.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Homer's Ilias, erklärt von J. La Roche.
6 Teile.

- Tell I. Ges. 1—4. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.50 2.—
 — II. Ges. 5—8. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.50 2.—
 — III. Ges. 9—12. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.50 2.—
 — IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.50 2.—
 — V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]
 — VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]

— Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.
 2 Bände zu je 4 Heften.

- Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. \mathcal{M} 1.30 1.70
 — I. H. 2. Ges. 4—6. 6. A. \mathcal{M} 1.40 1.80
 — I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. \mathcal{M} 1.60 2.—
 — I. H. 4. Ges. 10—13. 5. A. \mathcal{M} 1.30 1.70
 — I. H. 3/4 zusammen in 1 Band \mathcal{M} 3.40
 — II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. \mathcal{M} 1.20 1.70
 — II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. \mathcal{M} 1.40 1.80
 — II. H. 1/2 zusammen in 1 Band \mathcal{M} 3.20
 — II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. \mathcal{M} 1.30 1.70
 — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. \mathcal{M} 1.60 2.20
 — II. H. 3/4 zusammen in 1 Band \mathcal{M} 3.50

— Anhang. 8 Hefte.

- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. \mathcal{M} 2.10 2.60
 — 2. Ges. 4—6. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.50 2.—
 — 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.80 2.30
 — 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.20 1.70
 — 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.80 2.20
 — 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. \mathcal{M} 2.10 2.60
 — 7. Ges. 19—21. \mathcal{M} 1.50 2.—
 — 8. Ges. 22—24. \mathcal{M} 1.80 2.30

— **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.

- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 12. A. \mathcal{M} 1.80 2.30
 — I. H. 2. Ges. 7—12. 11. A. \mathcal{M} 1.80 2.30
 — I. H. 1/2 zusammengeb. \mathcal{M} 4.20
 * II. H. 1. Ges. 13—18. 9. A. v. P. Cauer. \mathcal{M} 1.60 2.—
 — II. H. 2. Ges. 19—24. 10. A. ca. \mathcal{M} 1.40 1.80. [U. d. Pr.]
 — II. H. 1/2 zusammengeb. \mathcal{M} 3.35

— Anhang. 4 Hefte.

- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. \mathcal{M} 1.50 2.—
 — 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.30 1.70
 — 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.20 1.70
 — 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. \mathcal{M} 2.10 2.60

Isokrates' ausgewählte Reden. Von O. u. M. Schneider. 2 Bändchen. \mathcal{M} 3.— 3.95.

- I. Bändchen. Demoonis, Enagoras, Areopagiticus. 3. Aufl. v. M. Schneider. \mathcal{M} 1.20 1.70.

- II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen.

- I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 4. Aufl. von K. Bürger. \mathcal{M} 1.50 2.— [2. u. 3. Bdh. verg.]

Lykargos' Rede gegen Leokrates. Von O. Rehdantz. \mathcal{M} 2.25 2.75.

[Lyriker.] Anthologie a. d. Lyrikern der Griechen. Von E. Buchholz. 2 Bdhcn. \mathcal{M} 4.20 5.20.

- *I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 6. Aufl. von R. Peppmüller. \mathcal{M} 2.10 2.60.

- *II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 5. Aufl. von J. Sitzler. \mathcal{M} 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froberger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.

- I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl. v. Th. Thälheim. \mathcal{M} 1.80 2.25.

- II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogenon. 2. Auflage, von Th. Thälheim. \mathcal{M} 1.80 2.25.

— Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergr.]

- I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl. von G. Gebauer. \mathcal{M} 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

- I. Teil. Die Verteidigungsreden Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl. von H. Uhle. \mathcal{M} 1.— 1.40.

- II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 5. Aufl. von W. Nestle. \mathcal{M} 2.10 2.60.

- III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. \mathcal{M} —.75 1.20.

- III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. \mathcal{M} —.60 —.90.

- *IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 6. Aufl. v. W. Nestle. \mathcal{M} 1.60 2.—

- V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 3. Aufl. von H. Schöne. \mathcal{M} 2.40 3.—

- *VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. \mathcal{M} 1.60 2.10.

- VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. \mathcal{M} —.60 —.90.

- VIII. Teil. Hippias maior. Ed. W. Zilles. [In Verb.]

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen. \mathcal{M} 6.90 9.60.

- I. Bändchen. Philopoemen u. Flamininus. Von O. Siefert. 2. Aufl. von Fr. Blas. \mathcal{M} —.90 1.30.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Blaß.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—

*III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 3. Aufl., v. B. Kaiser. *M.* 1.80 2.25.

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

V. u. VI. Bändchen. [Vergr.]

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte.

I. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister. 3. Aufl. 1. Heft. [Vergr.] 2. Heft. *M.* 1.80 2.30.

Sophokles. Von G. Wolff und L. Beller-mann.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 5. Aufl. *M.* 1.60 2.—

V. — Oidipus auf Kolonos. [Vergr.]

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Testamentum novum Graece. Von Fr. Zelle. 5 Teile.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.

[Teil II u. III in Vorb.]

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. *M.* 11.— 15.40.

1. Bdchn. 1. Bch. 6. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

2. — 2. — 6. — *M.* 1.20 1.70.

3. — 3. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

4. — 4. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann.

5. Bdchn. 5. Bch. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

6. — 6. — 6. — *M.* 1.20 1.70.

*7. — 7. — 6. — *M.* 1.40 1.80.

8. — 8. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.

I. Bdchn. B. I. II. 10. Aufl. *M.* 2 Figurentaf. u. 1 Karte. *M.* 1.40 2.—

II. — B. III. IV. 9. u. 8. Aufl. *M.* —.90 1.20.

III. — B. V.—VII. 8. Aufl. *M.* 1.60 2.—

— B. I.—IV. Text u. Kommentar getrennt.

Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* —.90 1.20.

Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.

Kyropädie. Von L. Breitenbach. 2 Hefte. je *M.* 1.50 2.—

I. Heft. Buch I.—IV. 4. Auflage, von B. Büchsen-schütz.

II. — Buch V.—VIII. 3. Aufl.

griech. Geschichte. Von B. Büchsen-schütz. 2 Hefte.

*1. Heft. Buch I.—IV. 7. Aufl. *M.* 2.— 2.40.

II. — Buch V.—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.

Memorabillen. Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.

Agessilaos. Von O. Güthling. *M.* 1.50 2.—

Anabasis u. Hellenika in Ausw. Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Srof. 2 Bdchn.

I. Bdchn. Anab. Buch 1—4. Text. *M.* 1.20 1.50.

Kommentar. *M.* 1.20 1.50.

II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika. Text. *M.* 2.— 2.20.

Kommentar. *M.* 1.40 1.60.

b) Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii liber VIII. Von A. Döberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—

I. Heft. Buch I.—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. *M.* —.90 1.40.

II. — Buch IV.—VI. *M.* —.75 1.20.

III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M.* —.90 1.40.

commentarii de bello civili. Von A. Döberenz. 6. Aufl., von B. Dinter. *M.* 2.40 2.90.

Ciceronis de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. *M.* 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.

II. — Buch II. *M.* 1.50 2.—

III. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—

Aus Heft III besonders abgedruckt: Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. *M.* —.45.

— 5. Aufl., von Fr. Th. Adler. In 1 Band. *M.* 4.50.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Ciceronis Brutus de claris oratoribus.** Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. *M.* 2.25 2.75.
- **orator.** Von K. W. Piderit. 2. Aufl. *M.* 2.— 2.60.
- **partitiones oratoriae.** Von K. W. Piderit. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. S. Roscius.** Von Fr. Richter u. A. Fleckeisen. 4. Aufl., von G. Ammon. *M.* 1.— 1.40.
- **div. in Caecilius.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.
- **Reden gegen Verres.** IV. Buch. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 4. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.50 2.—
- **V. Buch.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **Redefüb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.** Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.75 1.20.
- **Reden g. Catilina.** Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. Murena.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.
- **Rede f. Sulla.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.
- **Rede f. Sestius.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. Plancius.** Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.
- **Redef. Milo.** V. Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.30 1.60.
- **I. u. II. Philipp. Rede.** Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **I., IV. u. XIV. Philipp. Rede.** Von E. B. Gast. *M.* —.60 —.90.
- **Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Delotarus.** Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **Rede f. Archias.** Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.50 —.80.
- **Rede f. Placcus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.60 4.10.
- **ausgew. Briefe.** Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2.20 3.—
- **Tusculanae disputationes.** Von O. Heine. 2 Hefte.
- **I. Heft.** Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- **II. — Buch III—V.** 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.
- **Cato maior.** Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. *M.* —.60 1.—
- **somnium Scipionis.** Von C. Meißner. 5. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.50 —.80.
- Ciceronis Laelius.** Von C. Meißner. 3. Aufl. *M.* —.75 1.20.
- **de finibus bon. et mal.** Von H. Holstein. [Vergr.]
- **de legibus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.90 4.50.
- **de natura deorum.** Von A. Goethe. *M.* 2.40 2.90.
- **Chrestomathia Ciceroniana.** Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.
- **Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen.** Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.
- Cornelius Nepos,** siehe: Nepos.
- Curtius Rufus.** Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen.
- **I. Bd. B. III—V.** 4. A. *M.* 3.40 2.80.
- **II. — B. VI—X.** 3. A. *M.* 2.60 3.20.
- **s. a. Orationes sell.**
- [Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer.** Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.
- **1. Heft: Catull.** *M.* —.90 1.30.
- **2. Heft: Tibull.** *M.* —.60 1.—
- **3. Heft: Propert.** *M.* 1.— 1.40.
- **4. Heft: Ovid.** *M.* 1.— 1.40.
- *Horaz, Oden u. Epoden.** Von C. W. Nauck. 17. Aufl., v. O. Weissenfels. ca. *M.* 2.25 2.75. [U. d. Pr.]
- **Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg.** Horaz. Oden, von Großmann. *M.* —.15.
- **Satiren und Episteln.** Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.
- **I. Abt. Satiren.** 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 1.80 2.80.
- **II. — Episteln.** 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 2.— 2.50.
- **Sermonen.** Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.
- **I. Bd. Der Sermonen Buch I.** *M.* 2.40 2.90.
- **II. — Der Sermonen Buch II.** *M.* 2.— 2.50.
- Livii ab urbe condita libri.**
- **Lib. 1.** Von M. Müller. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- *Lib. 2.** Von M. Müller. 2. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.—
- **Lib. 3.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 4.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 5.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 6.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 7.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 8.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 9.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 10.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 21.** Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 22.** Von E. Wölfflin. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 23.** Von F. Luterbacher. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Livii ab urbe condita libri.

- Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M* 1.35 1.80.
 Lib. 25. Von H. J. Müller. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.
Nepos. Von J. Siebelis - Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M* 1.20 1.70.
 — Von H. Ebeling. *M* —.75.
 — Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. E. Ortman. Editio V. *M* 1.— 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. Bearb. v. O. Stange. je *M* 1.50 2.— Zus. in einem Band *M* 4.—
 *I. Heft. Buch I—IX. 18. Aufl. Mit Karte.
 II. — Buch X—XV. 14. Aufl.

— **fastorum libri VI.** Von H. Peter. 2 Abteilungen.

I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. *M* 2.80 3.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M* —.90 1.30.

— **ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr.** Von H. Günther. *M* 1.50 2.—

Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. *M* —.75 1.20.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdchn.

I. Bdchn. **Trinummus.** 5. Aufl., von M. Niemeyer. *M* 1.60 2.—

*II. — **Captivi.** 6. Aufl., von M. Niemeyer. *M* 1.40 1.80.

III. — **Menaechmi.** 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M* 1.— 1.40.

IV. — **Miles gloriosus.** 3. Auflage. *M* 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuser. *M* 1.50 2.—

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte.

II. Abt. **Römische Geschichte.** Von A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft *M* 1.80 2.30. 2. Heft. *M* 2.40 3.— 3. Heft. *M* 2.70 3.30.

Quintilian institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M* 1.— 1.40.

Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Jugurth., orat. et epist. ex historicis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M* 2.50 3.20.

*I. Heft: **Bellum Catilinae.** 2. Aufl. *M* —.60 1.—

II. — **Bellum Jugurthinum.** 2. Aufl. *M* 1.— 1.40.

III. — **Reden u. Briefe a. d. Historien.** *M* —.45 —.80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M* 4.30 5.40.

I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl., von W. Heraeus. *M* 2.20 2.80.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M* 2.10 2.60.

— **Annalen.** Von A. Draeger. 2 Bände. *M* 5.70 7.50.

I. Band. 1. Heft (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M* 1.50 2.—

2. Heft [Buch 3—6.] 8. Aufl., von F. Becher. *M* 1.50 2.—

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M* 1.35 1.75.

— **Agricola.** Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M* —.80 1.20.

— **dialogus de oratoribus.** Von G. Andresen. 3. Aufl. *M* —.90 1.30.

— **Germania.** Von E. Wolff. 2. Aufl. *M* 1.40 1.80.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatsko.

*I. Bändchen. **Phormio.** 4. Aufl., von E. Hauler. ca. *M* 2.40 2.90. [U. d. Pr.]

II. — **Adelphoe.** 2. Aufl., von R. Kauer. *M* 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.

I. Heft Buch I—III. 6. Aufl., v. M. Fickelscherer. *M* 1.40 1.90.

II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3 Abt. je *M* —.50 —.80.

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M* 2.—

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M* 1.20 1.70.

IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je *M* —.50 —.80.

IV. — Buch X—XII. 3. Aufl. 3 Abt. in 1 Band. *M* 2.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgehende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner Inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswerthes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philippische Reden. Von Th. Thalheim. *M* 1.—

Herodot B. I—IV. Von A. Fritsch. *M* 3.40.

— B. V—IX. Von A. Fritsch. *M* 2.—

Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M* 1.—

Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M* 1.80.

Einzeln: Buch I, Buch II. je *M* 1.—

— B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M* 1.80.

Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M* 1.60.

* — Buch I—IV. 3. Aufl. *M* 1.10.

— **Memorabilien.** Von W. Gilbert. *M* 1.10.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M* 1.20.

* **Ciceros Catilinar. Reden.** Von C. F. W. Müller. *M* —.55.

— **Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius.** Von C. F. W. Müller. *M* —.55.

Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. *M* —.55.

— **Rede für Archias.** Von C. F. W. Müller. *M* —.40.

— **Rede für Roscius.** Von G. Landgraf. *M* —.60.

— **Reden geg. Verres.** IV. V. Von C. F. W. Müller. *M* 1.—

Horaz. Von G. Krüger. *M* 1.80.

Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M* 2.—

— **Buch XXI—XXIII.** Von M. Müller. *M* 1.60.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M* 2.—

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M* —.55.

— **Jugurthin. Krieg.** Von Th. Opitz, *M* —.80.

— **Beides zusammengab.** *M* 1.20.

Vergils Aeneide. Von O. Gähling. *M* 2.—

7. Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

[Lyrik.] **Lyricorum Graecorum carmina quae ad Horatium pertinent, selecta iterum editit Adolphus Großmann.** *M* —.15.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M* 2.80 3.40.

Auch in 5 Hefen: Heft I. 2. Aufl. *M* 1.20. Heft II A 2. Aufl. *M* —.50, Heft II B 2. Aufl. *M* —.40, Heft III—V je *M* —.60 1.—

Heft I. Suetonius, Velleius und Florus.

— II A. Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius

— II B. Plinius d. J. [Maximus.] III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

IV. — Seneca und Celsus.

V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebells. 18. Auflage, von Otto Stange. *M* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M* 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. O. Weißenfels. Mit Titelbild. *M* 2.— 2.60.

Ciceros philosophische Schriften in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. kart. *M* —.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Cicero's philosophische Schriften.

2. Heft: De officiis libri III. Iart. *M.* —.60.
3. Heft: Cato Maior de senectute. Iart. *M.* —.30.
4. Heft: Laelius de amicitia. Iart. *M.* —.30.
5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. Iart. *M.* —.60.
6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. Iart. *M.* —.30.
7. Heft: De re publica. Iart. *M.* —.30.

Cicero's rhetorische Schriften. Auswahl f. d.

Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. O. Weissenfels. *M.* 1.80 2.40.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen ufm. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Cicero's nebst einem Abriss der Rhetorik. Iart. *M.* 1.—
2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. Iart. *M.* 1.—
3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. Iart. *M.* —.60.

8. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülerausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewusste Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

a) Griechische Schriftsteller.

Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen.
Demosthenes, ausgew. politische Reden.
Von H. Reich.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.20.
2. Hilfsheft. *M.* 1.—
3. Kommentar. I II } 2/3. Erklärungen.
steifgeh. je *M.* —.80. *M.* 2.20.
- Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40.

Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.
1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen
im Text. *M.* 1.80.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit Abb. Text *M.* —.80.
3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 2.40.

|| Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.

1. Text. 2. Bdn. B. 1—12. 5. Aufl. B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je *M.* 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.
2. Hilfsheft. 3. Aufl. M. zahlr. Abb. *M.* 2.—
3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steifgeh. je *M.* 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2.—
- Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Homer. II: Ilias. Von O. Henke.

1. Text. 3. Aufl. 2 Bdehn.: B. 1—13. —
B. 14—24. Mit 3 Karten. je \mathcal{M} 2.—
B. 1—24 in 1 Band \mathcal{K} 4.—

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. \mathcal{M} 2.—
3. Kommentar. 2 Hefte. steif geh.

1. Heft. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.60.

2. Heft. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.20.

Zusammen in 1 Bd. 3. Aufl. geb. \mathcal{M} 2.40.

Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.

Lysias, Ausgewählte Reden. Von M. Fickelscherer. I. Teil. Text. \mathcal{M} —.80.

*II. Teil. Erklärungen. 0.80.

Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

[Philosophen.] **Auswahl a. d. griech. Phil.** I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O. Weissenfels.

Ausgabe A. Text. 2. Aufl. v. Grünwald. \mathcal{M} 1.80. Kommentar. \mathcal{M} 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton und Protagoras). Text. \mathcal{M} 1.40. Kommentar. \mathcal{M} 1.40.

II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den nachfolgenden Philosophen (Aristoteles, Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast, Plutarch, Lucian). Text. \mathcal{M} 1.20. Kommentar. \mathcal{M} 1.20.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn. a. d. Phaidon u. Symposium. Von F. Rösiger.

1. Text. 2. Aufl. steif geh. \mathcal{M} —.80.

2. Hilfsheft. \mathcal{M} 1.—

3. Kommentar. steif geh. \mathcal{M} 1.60.

[—] **Auswahl, siehe: Philosophen.**

Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

1. Text: I. Antigone. 2. Auflage. Mit Titelbild. \mathcal{M} —.70. II. König Ödipus. 2. Aufl. \mathcal{M} —.80. III. Alas. \mathcal{M} —.80. Text I u. II zus. geb. \mathcal{M} 1.10.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. \mathcal{M} —.70.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

3. Kommentar: I. Antigone. 2. Aufl.

\mathcal{M} —.70. II. König Ödipus. 2. Aufl.

\mathcal{M} —.70. III. Alas. \mathcal{M} —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus. geb.) \mathcal{M} 1.60.

Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.

Thukydides I. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten. \mathcal{M} 2.40.

2. Hilfsheft. Mit Abb. i. Text. \mathcal{M} —.70.

3. Kommentar. \mathcal{M} 1.60. } 2/3. Erklärungen. \mathcal{M} 2.—

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. \mathcal{M} 1.40. b. Kommentar. \mathcal{M} 1.—

II. B. VI—VIII a. Text. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.10. b. Kommentar. \mathcal{M} 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z. beid. Teil. 2. Aufl. \mathcal{M} —.50.

|| **Text B. Mit Einleit.** 2. Aufl. \mathcal{M} 2.80.

Dazu Kommentar. \mathcal{M} 1.60.

Xenophon, Anabasis I. Ausw. Von G. Sorof.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. \mathcal{M} 1.80.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit Abbildungen. \mathcal{M} —.80.

3. Kommentar. 5. Aufl. \mathcal{M} 1.50.

|| **Text B. Mit Einleit.** 6. Aufl. \mathcal{M} 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. \mathcal{M} 1.50.

Wörterbuch. \mathcal{M} 1.20.

— **Hellenika in Auswahl.** Von G. Sorof.

*1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. \mathcal{M} 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.—

— **Memorabillen in Auswahl.** Von F. Rösiger.

1. Text. \mathcal{M} 1.—

3. Kommentar. steif geh. \mathcal{M} —.80.

b) Lateinische Schriftsteller.

Caesar, Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten und 11 Abb. \mathcal{M} 1.80.

*2. Hilfsheft. 6. Aufl. Mit Abb. im Text. \mathcal{M} 1.20.

3. Kommentar. 6. Aufl. \mathcal{M} 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4). 2. Heft (Buch 5—7). je \mathcal{M} —.80.

|| **Text B. M. Einleitg.** 7. Aufl. \mathcal{M} 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. \mathcal{M} 1.60.

— **Auswahl von F. Fügner und W. Haynel.**

1. Text (B). Mit Einleitung u. 3 Karten. \mathcal{M} 1.80.

*2. Kommentar von H. Micha. \mathcal{M} 1.60.

Caesar, Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

1. Text. 2. Aufl. Mit 8 Abb. u. 2 Karten. \mathcal{M} 1.60.

2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg.

3. Kommentar. \mathcal{M} 1.20.

[—] **Wörterbuch zu Caesars Komm.** über den gall. Krieg u. den Bürgerkrieg.

5. Aufl. \mathcal{M} —.60.

Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann.

1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild und 1 Karte. \mathcal{M} 1.10.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.20.

*3. Kommentar. 5. Aufl. \mathcal{M} —.90.

|| **Text B. M. Einleit.** 5. Aufl. \mathcal{M} 1.35.

Dazu Kommentar. 4. Aufl. \mathcal{M} —.90.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Ciceros Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.
1. Text. 2. Aufl. *M* —.80.
2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M* —.60.
- Reden für Q. Ligarius und für den König Delotarus. Von C. Stegmann.
1. Text. *M* —.60.
3. Kommentar. Mit Einleitung. *M* —.60.
- Cato maior de senectute. Von O. Weissenfels.
1. Text. 2. Aufl. v. P. Wessner. *M* —.60.
3. Kommentar. steif geh. *M* —.50.
- Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weissenfels.
*1. Text. 3. Aufl. *M* 1.60.
*2. Hilfsh. 2. Aufl. *M* —.60. } 2/3. Erklärungen.
*3. Komment. 2. Aufl. } 2/3. Aufl. *M* 1.60. *M* 1.—
- Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.
1. Text. *M* 1.20.
3. Kommentar. *M* 1.40.
- [—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.
1. Text. 3. Aufl. Mit 1 Karte. *M* 1.80.
2. Hilfsh. steif geh. *M* —.60.
3. Kommentar (verkürzte Ausg.). *M* 2.40.
Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.
I. Heft: Brief 1—61. *M* 1.80 2.20.
II. Heft: Brief 62—114. *M* 1.60 2.—
- Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.
1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M* 2.—
3. Kommentar. 2. Aufl. *M* 1.80.
- Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.
I. Der zweite punische Krieg.
*1. Text. 4. Aufl. Mit 4 Karten. *M* 2.—
2. Hilfsh. 2. Aufl. Mit zahlr. Abbild. und Karte. (Zu I u. II). *M* 2.—
3. Kommentar. 2 Hefte.
I. Heft: Buch 21—22. 3. Aufl. *M* 1.20.
II. Heft: Buch 23—30. 2. Aufl. *M* 1.40.
II. Auswahl aus der 1. Dekade.
1. Text. 2. Aufl. *M* 1.60.
2. Hilfsh. 2. Aufl. (zu I u. II). *M* 2.—
3. Komment. Buch 1—10. 2. Aufl. *M* 1.60.
Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
1. Text. 2. Aufl. *M* 2.20.
2. Hilfsh. 2. Aufl. *M* 2.—
3. Kommentar. I. Heft: Buch 1—10. *M* 1.40.
II. Heft: Buch 21—30. *M* 1.60.
*Auswahl von F. Fügner u. J. Teuffer. Text, Kommentar. [In Vorb.]
- Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.
*1. Text. 6. Aufl. *M* 3 Karten. *M* 1.—
*2. Hilfsh. 6. Aufl. Mit Abbild. 1 Text. } 2/3. Erklärungen. *M* 1.—
*3. Komment. 5. Aufl. ca. *M* —.90. [U.d.Pr.] } *M* 1.40.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.
1. Text. 6. Auflage. *M* 1.20.
2. Hilfsh. 3. Aufl. *M* 1.20. } 2/3. Erklärungen.
3. Komment. 5. Aufl. *M* 1.40. } *M* 2.20.
- Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. *M* —.50.
|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M* 1.35.
Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M* 1.40.
- Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von O. Stegmann.
1. Text. 3. Aufl. Mit Karte. *M* —.80.
2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M* —.60.
- Jugurthin. Krieg. Von O. Stegmann.
Text. Mit Karte. *M* —.80.
Kommentar. *M* 1.—
- Tacitus' Annalen 1. Ausw. u. d. Bataveraufstand unt. Civilis. Von O. Stegmann.
1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. 2. Aufl. *M* 2.40.
2. Hilfsh. *M* 1.80. } 2/3. Erklärungen.
3. Komment. 2. Aufl. } *M* 2.80. *M* 1.40.
- Ausgabe in 2 Teilen:
I. Ann. B. 1—6. a) Text. 2. Aufl. *M* 1.20. b) Kommentar. 2. Aufl. *M* 1.—
II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V. a. Text. 2. Aufl. *M* 1.—. b. Kommentar. *M* —.80.
- III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., a. beid. Teilen. *M* —.80.
- Agricola. Von O. Altenburg.
1. Text. *M* —.60.
2/3. Erklärungen. steif geh. *M* —.80.
- Germania. Von O. Altenburg.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M* —.60.
2/3. Erklärungen. steif geh. *M* —.80.
- Vergils Aeneide 1. Ausw. Von M. Fickelscherer.
1. Text mit Einleitung. 4. Aufl. Mit Karte. *M* 1.40.
*3. Kommentar. 4. Aufl. *M* 1.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern.

Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Aeschylus.

Dindorf, Guil., lexicon Aeschyleum.
Lex-8. 1873. *M* 16.—

Bichter, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8.
1892. *M* 6 50.

Westphal, R., Proleg. zu Ä. Tragödien.
gr. 8. 1869. *M* 5.—

Aristarchus.

Ludwich, A., Ars Homer. Textkritik.
2 Teile. gr. 8. 1884/85. *M* 28.—

Aristophanes.

Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik.
gr. 8. 1878. *M* 16.—

Boemer, A., Studien z. Ar. u. den alten Er-
klärern dess. I Teil. gr. 8. 19.2. *M* 8.—

Zacher, K., die Handschriften u. Klassen
der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889.
M 6.—

Aristoteles.

Heltz, E., die verlorenen Schriften des Ar.
gr. 8. 1865. *M* 6.—

Buccolici.

Hiller, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr.
Bukoliker. gr. 8. 1888. *M* 3 20.

Demosthenes.

Fox, W., die Kantsrede d. D. m. Rücksicht
a. d. Anklage d. Äschines analysiert u.
gewürdigt. gr. 8. 1880. *M* 5 60.

Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8.
1892. *M* 10.—

Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg.
3 Bände. gr. 8. 1885—1887. *M* 30.—

Etymologica.

Beltzenstein, R., Geschichte d. griech. E.
gr. 8. 1896. *M* 18 —

Herondas.

Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H.
gr. 8. 1892. *M* 6.—

Hesiodus.

Dimitrijević, M. B., studia Hesiodica. gr. 8.
1900. *M* 6.—

Steltz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach
ihrer Komposition. gr. 8. 1869. *M* 4.—

Homerus.

Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer.
Gedichten. 11. Aufl., von Kaegi. gr. 8.
1908. *M* 3 60.

Gräbler, G., Homer. gr. 8. 1908. *M* 6.—7.—
Frohwein, E., verbum Homerium. gr. 8.
1881. *M* 3 60.

Gehring, A., index Hom. Lex-8. 1891.
M 16.—

Gladstone, W. E., Homerische Studien,
frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8.
1868. *M* 9.—

Homerus.

Kammer, E., die Einheit der Odyssee.
gr. 8. 1873. *M* 16.—

La Roche, J., die Homerische Textkritik
im Altertum. gr. 8. 1866. *M* 10.—

Lexicon Homerium, ed. H. Ebeling.
2 voll. Lex-8. 1874/1885. Vol. I. *M* 42.—,
Vol. II. *M* 18.—

Ludwich, A., die Homervulgata als vor-
alexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898.
M 6.—

Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8.
1903. *M* 2 80 3 50.

Nutzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom.
Gedichte. gr. 8. 1869. *M* 5.—

Volkman, R., die Wolfischen Prolegomena.
gr. 8. 1874. *M* 8.—

Isocrates.

Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904.
M 8.—

Lucian.

Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906.
M 10.— 13.—

Oratores.

Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt.
z. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M* 14.— 16.—

II. 1892. *M* 14 — 16.— III. 1893.
M 16.— 18.— III.2. 1898. *M* 12.—

Pindarus.

Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8.
1883. *M* 12.—

Photios.

Beltzenstein, R., der Anfang des Lexikons
des Photios. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck.
gr. 8. 1907. *M* 7.— 9 50.

Plato.

Finsler, G., Platon und die aristotelische
Poetik. gr. 8. 1901. *M* 6.—

Immisch, O., philologische Studien zu Pl.
I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. *M* 3.—

II. Heft. De recens. Platon praesidiis
atque rationibus. gr. 8. 1903. *M* 3 60.

Baeder, H., Pls philosophische Entwickl.
gr. 8. 1905. *M* 8.— 10.—

Ritter, O., Pl. Gesetze. Darstellung des
Inhalts. 8. 1896. *M* 3 20. Kommentar
zum griech. Text. *M* 10.—

Schmidt, H., kritischer Kommentar zu
P. Theätet. gr. 8. 1877. *M* 4.—

— exegetischer Kommentar z. P. Theätet.
gr. 8. 1880. *M* 3 20.

Wohlrab, M., vier Vorträge über Pl. 8.
1879. *M* 1 60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Poetae comici.

Ziellinski, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. *M* 10.—

Sophocles.

Pluß, Th., S' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. *M* 3.—

Theocritus.

Kumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. *M* 8.—

Thucydides.

Herbat, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. *M* 2.80 II. Reihe. Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M* 3.60. Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes Auctas et correctas iterum edidit St. gr. 8. 1888. *M* 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar. 6. Aufl. gr. 8. 1907. *M* 1.80.

*Klotz, A., Caesarstudien. Nebst einer Analyse der Strabonischen Beschreibung von Gallien und Britannien. gr. 8. 1910. *M* 6.— 7.20.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. *M* 18 —

Cicero.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. *M* 12.—

Ziellinski, Th., Cicero im Wandel der Jahrhunderte. 8. 2. Aufl. 1907. *M* 7.— 8.—

Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. *M* 6.—

Keller, O., Epilegomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je *M* 8.—) *M* 24.— I. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. *M* 2.40.

Pluß, Th., Horastudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. *M* 6.—

Stemplinger, Ed., das Fortleben der Hachen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. *M* 8.— 9.—

Iuris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. *M* 4.—

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. *M* 1.20.

Ovidius.

Stiebelis-Palle, Wörterbuch zu O's Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M* 4. 0.4.80.

Stange, O., kleines Wörterbuch zu O's Metamorphosen. gr. 8. 1899. *M* 2.50.

Tolklehn, J., quaest. ad Heroides O. spect. gr. 8. 1888. *M* 2.80.

Plautus.

Lexicon Plautinum conscripsit Gonzales Lodge. gr. 8. Vol. I. Fasc. 1-5 je *M* 7.30.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M* 4.—

Sudhaus, S., der Aufbau der Plautinischen Cantica. gr. 8. 1909. *M* 5.— 6.—

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T. 8. Aufl. gr. 8. 1882. *M* 2.80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8. 1877—1908. *M* 64.—

Vergilius.

*Birt, Th., Jugendverse und Heimatpoesie Vergils. 1910. *M* 3.60 4.20.

Comparetti, V., im Mittelalter. gr. 8. 1875. *M* 6.—

Heinze, R., Vergils epische Technik. 2. Aufl. gr. 8. 1908. *M* 12.— 14.—

Pluß, V., und die epische Kunst. gr. 8. 1884. *M* 8.—

Skutsch, F., aus V's Frühzeit. gr. 8. 1901. *M* 4.— 4.60.

— Gallus u. V. (A. V's Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. *M* 5.— 5.60.

Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter. gr. 8. 1891. *M* 5.—

Weidner, A., Kommentar zu V's Aeneis. Bd. I u. II. gr. 8. 1869. *M* 8.—

Verlagsverzeichnis von B. G. Teubner

in Leipzig und Berlin.

Klassische Altertumswissenschaft. Allgemeine Sprachwissenschaft, Volkskunde. Neuere Geschichte und Kultur, Sprache, Literatur und Kunst. Philosophie, Psychologie. Religionswissenschaft. Länder- und Völkerkunde. Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften. Zum Bildungswesen. Februar 1911.

== Umsonst und postfrei vom Verlag. ==

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen seit Anfang 1910.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 14 ff.

- Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete**, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M* 24.—
- Archiv für Religionswissenschaft**. Nach A. Dieterich herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. *M* 18.—
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik**. Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M* 30.—
- Byzantinische Zeitschrift**. Begründet von Karl Krumpholtz. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen herausgegeben von A. Heisenberg und P. Marc. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M* 20.—
- Generalregister zu Band I—XII, 1892—1903. gr. 8. 1909 *M* 24.—
- Die griechische und lateinische Literatur und Sprache**. Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumpholtz, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Aufl. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M* 10.—, geb. *M* 12.—
- Ausfeld, A.**, der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M* 8.— 10.—
- Bardt, C.**, zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. *M* — 60.
- Baumgarten, F.**, F. Poland und R. Wagner, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karton und gegen 400 Abbildungen *M* 10.— 12.—
- Benseler, G. E.**, und K. Schenkl, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.
- * I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 13. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 6. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M* 9.— 10.50.
- Birt, Th.**, die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M* 12.— 15.—
- Blaß, F.**, die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. *M* 56.— 64.—
- Blümner, H.**, Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bde. Mit zahlr. Abb. *M* 50.40.
- Böckh, A.**, und Ludolf Dissen, Briefwechsel siehe Hoffmann, M.
- Bone, Karl**, *πελονα τέχνης*. Über Lesen und Erklären von Dichtwerken. Steif geh. *M* 2.40.
- Brauchitsch, G. v.**, die Panathenäischen Preisamphoren. Mit 37 Abbildungen und 1 Lichtdrucktafel. *M* 6.— 7.—
- Brunn, H.**, kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn u. H. Bulle. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band. *M* 10.— *M* 13.— II. Band. *M* 20.— 23.— III. Band. *M* 14.— 17.—
- Cantor, M.**, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1201 n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. *M* 24.— 26.—
- Cumont, F.**, die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbl. im Text und auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. *M* 5.— 5.60.
- * — die orientalischen Religionen im römischen Heidentum. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. *M* 5.— 6.—
- Diels, H.**, Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M* 3.—
- Dieterich, A.**, Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. *M* 6.—
- * — eine Mithrasliturgie. 2. Aufl. besorgt von R. Wünsch. *M* 6.— 7.—
- Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M* 3.20 3.80.
- Domaszewski, A. v.**, Abhandlungen zur römischen Religion. *M* 6.— 7.—
- Dziatzko, K.**, Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M* 6.—
- Eger, O.**, zum ägyptischen Grundbuchwesen in römischer Zeit. *M* 7.— 8.—
- Flimmen, D.**, Zeit und Dauer der kretisch-mykenischen Kultur. Mit 1 synchronistischen Tabelle. *M* 3.—
- Gardthausen, V.**, Augustus und seine Zeit. 2 Teile.
- I. Teil. I. Band. *M* 10.— II. Band. *M* 12.— III. Band. *M* 8.— Zusammengeb. *M* 32.— II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M* 6.— II. Band. *M* 9.— III. Band. *M* 7.— Zusammengeb. *M* 24.—
- Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln und vielen Illustrationen. *M* 18.40.
- Geffken, J.**, das griechische Drama. *Ἀγχιπλοῦς, Ὀρχηστῆς, Euripides*. Mit einem Pläne. *M* 1.80 2.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Schmitz, W., *Commentarii notarum Tironianarum* ed. W. S. Mit 132 Tafeln. In Mappe *M* 40.—
- Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt *M* 16.—
— die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M* 6.—
- Schroeder, O., Vorarbeiten zur griech. Vorgeschichte. *M* 5.— 6.—
- Schwartz, E., Charakterköpfe aus d. antiken Literatur. 1. Reihe. 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 3. Aufl. *M* 2.20 2.80.
— 2. Reihe. 1. Diogenes der Hund u. Krates der Kyniker, 2. Epikur, 3. Theokrit, 4. Eratosthenes, 5. Paulus. *M* 2.20 2.80.
- Sittl, K., die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M* 10.—
- Sitzler, J., Abriß der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M* 4.—
- Stählin, O., Editionstechnik. Ratschläge f. d. Anlage textkritischer Ausgaben. *M* 1.60
- Stempling, Ed., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaissance. *M* 8.— 9.—
- *Stengel, P., Opferbräuche der Griechen. Mit 6 Abbildungen. *M* 6.— 7.—
- Stoll, G., die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von G. Zamer. 2 Bände. Mit 79 Abb. je *M* 3.60, in 1 Band *M* 6.—
— die Götter des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von G. Zamer. Mit 92 Abbildungen. *M* 4.50.
- Studniczka, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M* 3.—
- Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I Bd. *M* 16.— 18.— II Bd. *M* 14.— 16.—
- *Süss, W., Ethos, Studien zur älteren griechischen Rhetorik. *M* 8.— 10.50.
- *Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 6. Aufl. von E. Klostermann, W. Kroll, R. Leonhard, F. Skutsch und P. Wessner. 3 Bände. Bd. II *M* 6.— 7.— [Band I u. III in Vorbereitung.]
— Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. *M* 12.—
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Göttingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis.* 1900–1909. Vol. I. *M* 74.— 82.— Vol. II. *M* 82.— 90.— Vol. III. fasc. 1. *M* 7.60. *fasc. 2–7 je *M* 7.20. *Vol. IV, *M* 58.— 66.— *Vol. V. fasc. 1 *M* 7.60. fasc. 2 *M* 7.20.
- **Thesaurus linguae Latinae. Supplementum. Nomina propria latina.* fasc. 1–II je *M* 7.20.
- *Index Librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferantur.* *M* 7.20.
- Einbanddecke *M* 5.—
- Thiersch, H., Pharos, Antike, Islam und Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen und 455 Abbildungen. *M* 48.— 56.—
- Troels-Lund, Stimmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Deutsch von S. Bisd. 2. Auflage. *M* 5.—
- Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. *M* 5.— 6.—
— der heilige Tychon. (Sonderbare Heilige. Texte u. Untersuchungen I.) *M* 5.— 6.—
- Vahlen, I., *opuscula academica*. 2 partes. Pars I. *Prooemia indicibus lectionum praemissa* I–XXXIII ab a. MDCCCLXXV ad a. MDCCCLXXXI. *M* 12.— 14.50.
Pars II. *Prooemia indicibus lectionum praemissa* XXXIV–LXXIII ab a. MDCCCLXXXII ad a. MDCCCXVI *M* 14.— 16.50.
- Vanček, A., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. *M* 6.—
— griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M* 24.—
[I. Band. *M* 10.— II. Band. *M* 14.—]
- Verhandlungen der 19.–50. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. (Einzeln käuflich.)
- Volkmann, R., Geschichte und Kritik der Wolfischen Prolegomena zu Homer. *M* 8.—
— die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2., verbesserte Auflage. *M* 12.—
- Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten *M* 20.— II. Band. 1. Abteil. *M* 12.— [2. Abteil. in Vorber.]
- Weber, W., Untersuchungen zur Geschichte des Kaisers Hadrianus. *M* 8.— 9.—
- Welcker, G., der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. *M* 28.—
- Wiese, O., Charakteristik der lateinischen Sprache. 4. Auflage. *M* 3.— 3.60
- Willers, H., Geschichte der römischen Kupferprägung vom Bundesgenossenkrieg bis auf Kaiser Claudius. Mit 33 Abbild. im Text u. 18 Lichtdrucktafeln. *M* 12.— 18.—
- Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M* 6.—
- Ziebarth, E., aus dem griechischen Schulwesen. Endemos von Milet und Verwandtes. *M* 4.— 5.—

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche
Literatur und für Pädagogik

Herausgegeben von

Johannes Ilberg und Bernhard Gerth

XIV. Jahrgang. 1911. Jährlich 10 Hefte. Preis: *M.* 30.—

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die, durch zahllose Fäden miteinander verbunden, die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungswege immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammenhanges zwischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie auch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissenschaftliche Persönlichkeit sein und bleiben.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Byzantinische Zeitschrift

Begründet von **Karl Krumbacher**

unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen herausgegeben von

August Heisenberg und Paul Marc

XX. Band. 1911. Vierteljährlich ein Heft. Preis eines Bandes: *M.* 20.—

Dazu erschien: **Generalregister zu Band I—XII, 1892—1903.**

Mit Unterstützung des Thierianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von **Paul Marc**. [VIII u. 592 S.] gr. 8.

1909. Geh. *M.* 24.—

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden byzantinischen Studien bildet die von K. Krumbacher (München) unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen seit 1892 herausgegebene *Byzantinische Zeitschrift*, von der nunmehr 18 stattliche Bände vorliegen. Sie sieht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinischen Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Religion, Epigraphik, Numismatik usw. aufzuweisen hat, wie auch über alle äußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschieht einmal durch selbständige Aufsätze, dann durch ausführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in das Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2–3 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Promptheit, die von keiner anderen mit Inhaltsangaben versehenen, eine ganze Disziplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 12 Bände, und zwar sowohl der Aufsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen analysiert das von P. Marc ausgearbeitete Generalregister.

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

Archiv für Religionswissenschaft

Nach **Albrecht Dieterich** unter Mitwirkung von **H. Oldenberg**,
C. Bezold, **K. Th. Preuß** in Verbindung mit **L. Deubner**

herausgegeben von **Richard Wünsch**

XIV. Band. 1911. Jährlich 4 Hefte. Preis: *M.* 18.—

Das „Archiv für Religionswissenschaft“ will der Erforschung des allgemein ethnischen Untergrundes aller Religionen, wie der Genesis unserer Religion, des Unterganges der antiken Religion und des Werdens des Christentums dienen und insbesondere die verschiedenen Philologien, Völkerkunde und Volkskunde und die wissenschaftliche Theologie vereinigen. Neben der I. Abteilung, die wissenschaftliche Abhandlungen enthält, stehen als II. Abteilung Berichte, in denen von Vertretern der einzelnen Gebiete kurz die hauptsächlichsten Forschungen und Fortschritte religionsgeschichtlicher Art in ihrem besonderen Arbeitsbereiche hervorgehoben und beurteilt werden. Regelmäßig kehren wieder in fester Verteilung auf drei Jahrgänge zusammenfassende Berichte über wichtige Erscheinungen auf den verschiedenen Gebieten der Religionswissenschaft. Die III. Abteilung bringt Mitteilungen und Hinweise, durch die wichtige Entdeckungen, verborgene Erscheinungen, auch abgelegene und vergessene Publikationen früherer Jahre in kurzen Nachrichten zur Kenntnis gebracht werden.

Archiv für Kulturgeschichte

Unter Mitwirkung von **Fr. von Bezold**, **G. Dehio**, **W. Dilthey**, **H. Finke**,
W. Goetz, **K. Hampe**, **O. Lauffer**, **K. Neumann**, **A. Schulte**, **E. Troeltsch**

herausgegeben von **Georg Steinhausen**

IX. Band. 1911. Jährlich 4 Hefte. Preis: *M.* 12.—

Das „Archiv für Kulturgeschichte“ will eine Zentralstätte für die Arbeit auf dem Gebiete der gesamten Kulturgeschichte sein, und dabei vor allem im Zusammenhang mit neueren Richtungen der geschichtlichen Forschung der Arbeit auf dem Gebiet der Geschichte des höheren Geisteslebens ein geeignetes Organ sichern. Neben der I. Abteilung, die selbständige wissenschaftliche Abhandlungen enthält, sollen als II. Abteilung regelmäßige Literaturberichte erscheinen, die auf je einem Spezialgebiet das für die kulturgeschichtliche Forschung Wertvolle aus der Fülle der literarischen Erscheinungen unter dem Gesichtspunkt der besonderen Aufgaben und Methoden der Kulturgeschichte herausheben. Diese Berichte behandeln: Allgemeine Kulturgeschichte und Methodenlehre, Allgemeine und lokale deutsche Kulturgeschichte, Geschichte der wirtschaftlichen Kultur, der politisch-rechtlichen Kultur und Verfassung, der gesellschaftlichen Kultur und der Sitten, des Erziehungswesens, der Naturwissenschaften und Medizin, der technischen Kultur, der religiösen und ethischen Kultur, der literarischen Kultur, der Musik, der künstlerischen Kultur, der geistigen Kultur und Weltanschauung, der Persönlichkeitsentwicklung, Volkskunde, Anthropologie und Gesellschaftsbiologie. Im Vordergrund soll bei den Berichten über die einzelnen Kulturgebiete die europäische, insbesondere die deutsche Kultur des Mittelalters und der Neuzeit stehen. Sie sollen ergänzt werden durch zusammenfassende Berichte über italienische, französische, englische, amerikanische, slawische, skandinavische Kulturgeschichte, antike Kulturgeschichte, das Fortleben der Antike in Mittelalter und Neuzeit, jüdische, islamische, indische und ostasiatische Kulturgeschichte. Eine III. Abteilung soll Mitteilungen und Hinweise bringen.

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROFESSOR PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen).

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. I. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik. Die Vorgeschichte der modernen Naturwissenschaften und der Medizin. Die Naturwissenschaften d. Anorganischen. Biologie, Medizinische Wissenschaften.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Bautechnik, Maschinentechnik, industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in gemeinverständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.

Von Teil I und II sind erschienen:

Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart. (I, 1.) Bearbeitet von W. Lexis, Fr. Paulsen, G. Schöppa, A. Matthias, H. Gaudig, G. Kerschensteiner, W. v. Dyck, L. Pallat, K. Kraepelin, J. Lessing, O. N. Witt, G. Gühler, P. Schlenther, K. Bücher, R. Pietschmann, F. Milkau, H. Diels. [XV u. 671 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 18.—

Die orientalischen Religionen. (I, 3, 1.) Bearbeitet von Edv. Lehmann, A. Erman, C. Bezold, H. Oldenberg, J. Goldziher, A. Grünwedel, J. J. M. de Groot, K. Florenz, H. Haas. [VII u. 267 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 9.—

Geschichte der christlichen Religion. Mit Einleitung: Die israelitisch-jüdische Religion. (I, 4, 1.) Bearbeitet von J. Wellhausen, A. Jülicher, A. Harnack, N. Bonwetsch, K. Müller, A. Ehrhard, E. Troeltsch. 2., stark vermehrte und verbesserte Auflage. [X u. 792 S.] Lex.-8. 1909. Geh. M. 18.—, in Leinwand geb. M. 20.—

Systematische christliche Religion. (I, 4, II.) Bearbeitet von E. Troeltsch, J. Pöhl, J. Mausbach, C. Krieg, W. Herrmann, R. Seeberg, W. Faber, H. J. Holtmann. 2., verbesserte Auflage. [VIII u. 279 S.] Lex.-8. 1909. Geh. M. 6.60, in Leinwand geb. M. 8.—

VERLAG VON B.G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

DIE KULTUR DER GEGENWART

Allgemeine Geschichte der Philosophie. (I, 5.) Bearbeitet von W. Wundt, H. Oldenberg, J. Goldziher, W. Grube, T. Jönouye, H. v. Arnim, Cl. Baeumker, W. Windelband. [VIII u. 572 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M* 12.—, in Leinw. geb. *M* 14.—

Systematische Philosophie. (I, 6.) Bearbeitet von W. Dilthey, A. Riehl, W. Wundt, W. Ostwald, H. Ebbinghaus, R. Eucken, Fr. Paulsen, W. Münch, Th. Lipps. 2. Aufl. [X u. 435 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M* 10.—, in Leinw. geb. *M* 12.—

Die orientalischen Literaturen. (I, 7.) Bearbeitet von E. Schmidt, A. Erman, C. Bezold, H. Gunkel, Th. Nöldeke, M. J. de Goeje, R. Pischel, K. Geldner, P. Horn, F. N. Finck, W. Grube, K. Florenz. [IX u. 419 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M* 10.—, in Leinwand geb. *M* 12.—

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. (I, 8.) Bearbeitet von: U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, F. Skutsch. 2. Aufl. Geh. *M* 10.—, in Leinwand geb. *M* 12.—

Die osteuropäischen Literaturen und die slawischen Sprachen. (I, 9.) Bearbeitet von A. Bezzenberger, A. Brückner, V. v. Jagić, J. Máchal, M. Murko, F. Riedl, E. Setälä, G. Suits, A. Thumb, A. Wesselowsky, E. Wolter. [VIII u. 396 S.] 1908. Geh. *M* 10.—, in Leinwand geb. *M* 12.—

Die romanischen Literaturen u. Sprachen. Mit Einschluß des Keltischen. (I, II, 1.) Bearbeitet von H. Zimmer, K. Meyer, L. Chr. Stern, H. Morf, W. Meyer-Lübcke. [VII u. 499 S.] 1909. Geh. *M* 12.—, in Leinw. geb. *M* 14.—

Allgemeine Verfassungs- und Verwaltungsgeschichte des Staates und der Gesellschaft. (II, 2.) Bearbeitet von A. Vierkandt, L. Wenger, M. Hartmann, O. Franke, A. Luschin v. Ebengreuth, O. Hintze. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft des Orients. (II, 3.) Bearbeitet von A. Vierkandt, G. Maspero, M. Hartmann, O. Franke, K. Rathgen. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft der Griechen und Römer. (II, 4, 1.) Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf und B. Niese. [VI u. 280 S.] 1910. Geh. *M* 8.—, in Leinwand geb. *M* 10.—

Staat und Gesellschaft der neueren Zeit (bis zur französischen Revolution). (II, 5, 1.) Bearbeitet von F. v. Bezold, E. Gothein, R. Koser. [VI u. 349 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M* 9.—, in Leinwand geb. *M* 11.—

Systematische Rechtswissenschaft. (II, 8.) Bearbeitet von R. Stammler, K. Sohm, K. Gareis, V. Ehrenberg, L. v. Bar, L. v. Seuffert, F. v. Litz, W. Kahl, P. Laband, G. Anschütz, E. Bernatzik, F. v. Martitz. [X, LX u. 526 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M* 14.—, in Leinwand geb. *M* 16.—

Allgemeine Volkswirtschaftslehre. (II, 10, 1.) Bearbeitet von W. Lexis. Geh. *M* 7.—, in Leinwand geb. *M* 9.—

Probeheft und Sonder-Prospekte über die einzelnen Abteilungen (mit

Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

PA 4396 .A3 1886 C.1
Porphyrri philosophi Platonici
Stanford University Libraries

3 6105 035 426 043

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

DATE DUE

DOC

APR 23 1994
JUL 27 1994

APR 24 2000

MAY 19 2000

